

Giới thiệu Người Chết Kinh Convert

Một bản Tử Nhân kinh, nửa bộ Vô Đạo thư.

Chém hết ngàn người đầu, ăn nuốt trăm thân cốt.

Hồ mới, ngày 15c, np 3c, kim đầu 15c

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Rời trang

Dã thú kiểu gì cũng sẽ kinh lịch một đoạn lúng túng thời kì, nó đã đầy đủ cường tráng, có năng lực độc lập sinh tồn, nhưng vẫn tham luyện mẫu thú bảo đường cùng sữa tươi, khờ dại coi là sinh hoạt liền nên như thế, thế là đem quá thừa tình lực toàn bộ dùng cho lần lộn cùng hí lộng côn trùng, có khi thậm chí sẽ xuất hiện dạng này thú vị một màn: Lớn lên so mẫu thân còn muốn không lồ con báo uể oải nằm tại trong bụi cỏ phơi nắng, kiên nhẫn chờ đợi tự động đến miệng cơm trưa, một điểm cũng không nghĩ ra, cái này thời gian tươi đẹp cuối cùng rồi sẽ, sắp kết thúc, một khi mẫu thú chuẩn bị lần nữa thụ thai, thiên chi kiều tử trong nháy mắt liền sẽ biến thành hốt hoảng vứt bỏ, đành phải một mình lưu lạc thiên nhai, mỗi một lần chặt vật săn lùng, đều sẽ làm hao mòn rơi một điểm lúc trước thuận chân ký ức, cuối cùng, nó hoặc là thê thảm chết đi, hoặc là trưởng thành là lãnh khốc vô tình sát thủ.

Mười bốn tuổi Cố Thận Vi đang đứng ở cùng loại này giống như giai đoạn, danh tự có một chút cổ lỗ, trên thân vẫn còn lưu lại rất nhiều hài đồng tình nghịch ngây thơ, phụ mẫu huynh trưởng nhìn vào mắt đều có chút sốt ruột, trong lòng của hắn lại tự có so đo: Muốn chờ tỷ tỷ xuất giá về sau, mới "Chính thức" trưởng thành.

Cách ngày này còn có ba tháng, kế hoạch tốt nhân sinh lại bị một cái ngoài ý muốn đánh gãy rồi.

Trong một ngày buổi trưa, đến hậu sơn chắn thả người làm mang về kỳ quái tin tức: Một tên kỵ sĩ dừng ở đối diện trên sườn núi, chính hướng trang viên bên này quan sát.

Lão gia Cố Lôn tự mình đến phía sau núi xem xét, kỵ sĩ đã không thấy, hắn cưỡi ngựa dò xét một vòng, cái gì cũng không có phát hiện.

Cố gia hai năm trước mới từ Trung Nguyên dời đến Tây Vực, trang viên ở vào Thiên sơn Nam Lộc một chỗ ốc đảo bên trong, trong vòng phương viên trăm dặm đều là hoang tàn vắng vẻ đại mạc sa mạc, chỉ ở dưới núi có một tòa thôn trang nhỏ, ở mười mấy hộ tá điền, người sống hi hữu đến, bởi vậy, cũng liền tránh không được lão gia đối tin tức này cảm thấy kinh ngạc.

Cố Lôn nguyên là võ quan xuất thân, tính cảnh giác tương đối cao, lại hướng chắn thả người làm kỹ càng hỏi thăm tên kỵ sĩ kia trang phục cùng hành vi, tiếp lấy bất động thanh sắc an bài tráng đinh tăng cường đề phòng.

Cố Thận Vi hai người ca ca đều cảm thấy phụ thân có chút chuyện bé xé ra to, tên kỵ sĩ kia đại khái là đến tìm kiếm cây rong người chăn nuôi, gặp nơi này có người ta liền tự động rời đi.

Cố Thận Vi bình thường vô sự cũng muốn sinh sự, lúc này cùng phụ thân, đem tình thế thấy rất "Nghiêm trọng", nghiêm trang cười tiểu Mã tại ngoài trang viên bốn phía tuần tra, vừa có gió thổi cỏ lay liền ra roi thúc ngựa chạy tới, phải tắt yếu xác nhận kia là một con con thỏ vẫn là một con chim bay.

Thế nhưng là sau đó mấy ngày, lại không có người xa lạ thăm dò trang viên, hết thấy gió êm sóng lặng, thời gian tựa hồ lại muốn như thế qua xuống dưới, Cố gia mấy chục nhân khẩu tiếp tục làm việc lấy vì tiểu thư chế tạo gấp gáp đồ cưới, từ Tây Vực tiến về Trung Nguyên, mấy ngàn dặm đường xá, cần phải chuẩn bị từ sớm đồ vật thể nhưng là không ít.

Người người trong tay đều có việc cần phải làm, tiểu thiếu gia chức trách chính là mỗi ngày chạy vào tỷ tỷ Thúy Lan khuê phòng, nũng nịu đùa nghịch khờ, trêu đến nàng ruột gan đứt từng khúc, còn không có rời nhà một bước, nước mắt đã dính ướt tốt mấy bộ y phục.

Cố Thận Vi trong lòng có một bộ ý nghĩ, Trung Nguyên cùng Tây Vực như là hai thế giới, trải qua này từ biệt, không biết năm nào tháng nào ngày nào mới có thể gặp lại mặt, hắn chính là muốn dùng loại này nhìn như ngây thơ thủ đoạn nhường tỷ tỷ nhớ kỹ chính mình.

Bình tĩnh thời gian chỉ là tạm thời, lạ lắm kỵ sĩ xuất hiện về sau ngày thứ mười trong đêm, mấy tên che mặt khách vụng trộm âm thầm vào trang viên, náo ra không nhỏ động tĩnh.

Mặc kệ những người này ban đêm xông vào trang viên mục đích là cái gì, lúc ấy xem ra đều không có thực hiện, lão gia Cố Lôn ngoài lòng trong chặt, một mực tại an bài tráng đinh đi tuần, tinh táo lão bộc Dương Tranh phát hiện trước nhất rồi kẻ xông vào.

Trong hỗn loạn, tại địa phương khác nhau phát sinh rồi một số lên đánh nhau, nhưng là giao phong thời gian đều rất ngắn, tiểu thiếu gia Cố Thận Vi mông lung từ trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh, còn chưa hiểu rõ chuyện gì đã xảy ra, người bị mặt đã cấp tốc thoát đi.

Không có người thụ thương.

Toàn bộ trang người đều tỉnh, hơn mười người tráng đinh hào hứng gửi tới bùng bùng đàm luận chính mình như thế nào chặn đánh người bị mặt, nghe khẩu khí của bọn hắn, tựa hồ xông trang có hơn trăm người, nhưng là lão bộc Dương Tranh mười phần khẳng định biểu thị, người bị mặt nhiều nhất không cao hơn năm tên.

Cố Thận Vi không thấy người bị mặt, rất là thất vọng, quần lấy phụ huynh hỏi thăm không ngừng, cuối cùng đại ca nghiêm nghị mệnh lệnh hắn ngậm miệng, hắn mới không tình nguyện rút vào một trương rộng lượng lan can trong ghế, an tĩnh nghe đại gia phân tích những người bị mặt này lại lịch cùng mục đích.

Tây Vực thế lực đông đảo, người danh địa tên phức tạp, Cố Thận Vi nghe được không hiểu ra sao, hào hứng từ từ tiêu giảm, bất tri bất giác ngủ thiếp đi, triệt để tiến vào mộng đẹp trước đó, hắn tắt nấp nghe được hai chữ —— đồ tể, hắn nghĩ: Mặc kệ "Đồ tể" chỉ là ai, đều không có gì phải sợ, phụ thân thế nhưng là hàng thật giá thật tướng quân.

Kỳ thật, Cố Lôn tướng quân danh hào cũng không như tiểu nhi tử nghĩ đến như vậy hàng thật giá thật, đi qua tại Trung Nguyên đảm nhiệm cung đình thị vệ, thăng đến trí sĩ mới tượng trưng phong làm chính tam phẩm Thần Vũ tướng quân.

Thân ở cung đình, Cố Lôn tại Trung Nguyên vô lâm lại tiếng tăm lừng lẫy, cái này tất cả đều là bởi vì một bộ võ công gia truyền, quân nhân Dương Tranh năm đó vì trong khi học tập thương pháp thậm chí tự nguyện làm nô, Cố gia trưởng tử tử cũng đều có thể xưng cao thủ, chỉ có con nhỏ nhất không lớn không nhỏ rồi, vẫn học không sở thành.

Cố gia tiểu thiếu gia tướng mạo thanh tú, nhìn qua mười phần thông minh lanh lợi, cũng thực hiểu học, liền có một cái khuyết điểm —— không có kiên nhẫn, làm cái gì đều là nhất thời hưng khởi, không kiên trì được mấy ngày liền bỏ đi không để ý tới, hắn lại là trong nhà lão út, phụ mẫu huynh tỷ sủng ái tập trung vào một thân, càng là cổ vũ rồi hắn tật xấu này.

Cố Thận Vi được đưa về phòng ngủ, tỉnh lại sau giấc ngủ, không giống đã từng như thế chạy đến tỷ tỷ trong phòng pha trộn, mà là đầy trang viên lác lác, nghe ngóng tới hôm qua gặp trộm tường tình.

Người bị mặt một kích liền tan nát, người trong trang đều cảm thấy đánh thắng một trận, tiếc nuối duy nhất chính là không có bắt lấy tù binh, thậm chí liền một giọt máu đều không có lưu lại, không khỏi có chút không được hoàn mỹ, nhưng là đối tiểu thiếu gia lại là miệng lưỡi lưu loát, đem tràng diện miêu tả đến vô cùng kinh hiểm.

Cố Thận Vi sau khi nghe càng thêm thất vọng, không ngừng oán trách chính mình tiểu thư đồng Minh Hương, trách hắn không có kịp thời đánh thức chính mình.

Minh Hương cùng Cố Thận Vi niên kỷ tương tự, là trong nhà duy nhất dám theo tiểu thiếu gia tích cực nhi người, hai tay một đám, một mặt không phục, "Thiếu gia, người là người luyện võ, mắt nhìn sáu hướng tai nghe tám phương, ta một cái nghe sai sử tiểu thư đồng, ngủ thiếp đi cho người ta đánh chết cũng không biết, thế nào có thể để tình người?"

Cố Thận Vi biện bất quá tiểu thư đồng, tức giận đến một người chạy tới tỷ tỷ nơi đó tìm kiếm an ủi.

Cùng tráng đinh nhóm hưng phấn khác biệt, lão gia Cố Lôn cùng lão bộc Dương Tranh cái này cả ngày đều rất nghiêm túc, đối tráng đinh nhóm đốc thúc so bình thường còn muốn nghiêm ngặt, đồng thời phái người ra ngoài nghe ngóng tin tức, hiển nhiên, Cố Lôn cho rằng ban đêm xông vào trang viên sự tình còn chưa kết thúc.

Trong trang viên bên ngoài hiện ra một vẻ khẩn trương tới.

Nửa ngày nhiệt độ đi qua, Cố Thận Vi đối người bị mặt đã không thể nào quan tâm, đối phụ huynh võ công hắn tràn ngập lòng tin, trong trang còn có cái khác hảo thủ phụ trợ, chính là thiên quân vạn mã đến tiến công, cũng giống vậy binh tới tướng đỡ, chính hắn chỉ có xem náo nhiệt phần.

Huống chi, hiện tại Tây Vực theo mười mấy năm trước không giống, khi đó Tây Vực đại quốc tranh bá, tiểu quốc hỗn chiến, hào cường ủng binh, bọn giặc san sát, cướp bóc người thường thường phát hiện bị cướp người chính là đồng hành của mình, phổ thông bách tính chỉ có thể trốn ở trong nhà tìm kiếm thần phật phù hộ. Bây giờ, cái này hết thảy đều đã trở thành quá khứ, Trung Nguyên, Bắc Đĩnh, sơ suất ba cái đại quốc lấy được rồi cân bằng đạt thành rồi thỏa hiệp, hơn ba mươi cũ mới tiểu quốc một lần nữa yên ổn, bọn giặc càng ngày càng ít, từ từ trở thành truyền thuyết.

Năm đó từ Trung Nguyên dời đến Tây Vực lúc, lão gia Cố Lôn là trải qua nghĩ sâu tính kỹ, "Tây Vực hiện tại rất ổn định, kia phiên trang viên như là thế ngoại đào nguyên."

Cố Lôn lời nói đến mức không sai, trang viên chỗ ốc đảo hoàn toàn chính xác giống như là một chỗ đào nguyên.

Cố Thận Vi đối phụ thân lời nói tin tưởng không nghi ngờ, cho nên hắn tuyệt không lo lắng, vẫn là giống như ngày thường, bởi tỷ tỷ nói chuyện phiếm, trong trang đi dạo xung quanh, cùng tiểu thư đồng Minh Hương cãi nhau, ngày mới tối đen, liền bị phụ thân đuổi qua giường, rất mau tiến vào rồi mộng đẹp.

Mông lung bên trong, Cố gia tiểu thiếu gia cảm giác được có người tại dùng lực xô đẩy chính mình, mở hai mắt ra, bắt mắt hết sức, "Làm gì? Cường đạo

lại tới?"

Tiểu thư đồng Minh Hương cùng tiểu chủ nhân đồng dạng ngáp không ngớt, tay nâng lấy ngọn nến, "Không phải cường đạo, là lão gia."

Cố Thận Vi miễn cưỡng bò dậy, nhìn thấy phụ thân thon gầy thân hình liền đứng tại cửa ra vào trong bóng tối.

"Hoan, mặc xong quần áo, đưa tỷ tỷ người một đoạn."

Hoan nhi là Cố Thận Vi nữ danh, chỉ có thân cận nhất người nhà mới gọi như vậy hân.

"Tỷ tỷ muốn đi? Tỷ phu nhà còn không có phái người đến đâu." Cố Thận Vi rất là sùng sốt, cách sớm định ra xuất phát ngày chênh lệch lấy hơn hai tháng, hân một điểm chuẩn bị tâm lý cũng không có.

"Ừm, trước thời hạn, sự tình có chút biến hóa, cái này đến khởi hành."

Cố Thận Vi thực sự quá buồn ngủ rồi, không có tinh lực suy nghĩ, lên tiếng, tại Minh Hương trợ giúp dưới mặc quần áo từ tế, đeo lên áo choàng, Cố Lôn đem chuẩn bị xong bao phục thất ở trên lưng của hân, lại tại thất lưng của hân bên trong đâm một thanh đoản kiếm.

Cố thị võ công gia truyền lấy đao thương tịnh xưng song tuyệt, cũng không am hiểu dùng kiếm, đoản kiếm này là chuyên vì Cố Thận Vi đặc chế, thân kiếm chặt hẹp, dài không đến hai thước, trọng lượng một cân ra mặt.

Đoản kiếm bình thường đều do phụ thân đảm bảo, Cố Thận Vi khó được dùng một lát, lúc này không khỏi kinh hi vạn phần, hết cả buồn ngủ, lập tức liền muốn rút ra giám thương, Cố Lôn đề lại nhi tử tay, nhỏ giọng nói:

"Người cũng là Cố gia nam nhân, dùng nó bảo hộ tỷ tỷ người, bảo hộ chính người, không muốn lấy ra khoe khoang. U; đọc sách ;w;. uika; Shu.net "

"Ừm." Cố Thận Vi trình trọng đáp ứng, trong đầu lập tức huyền tưởng ra thành đàn người bịt mặt đến cướp cô dâu, tay mình cầm đoản kiếm bảo hộ ở tỷ tỷ trước người trảng cảnh.

Cố Lôn mang theo hai đứa bé từ cửa sau đi ra trang viên, trên đường đi yên tĩnh, nửa cái bóng người cũng không có, bên ngoài đã có ba người chờ, theo thứ tự là tiểu thư chú ý Thúy Lan, thiếp thân nha hoàn Cúc Hương cùng lão bộc Dương Tranh.

Dương Tranh cùng Cố Lôn cũng vừa là thầy vừa là bạn cũng bộc, Cố Thận Vi theo hân luyện mấy năm kiến thức cơ bản, cho nên gọi hân là "Dương sư phụ" .

Cố Lôn đem tiểu nhi từ ôm vào ngựa, dạ quang bóng mờ dưới, gương mặt càng lộ vẻ gầy gò, so bình thường càng giống một tên cứng nhắc tiên sinh dạy học.

Tiểu thư đồng Minh Hương chính mình khởi công, thân thể lung la lung lay, hân còn không có quá tỉnh ngủ, đối cái này không tưởng tượng được hộ tống nhiệm vụ bất mãn hết sức, hân tình nguyện núp ở trong trang viên chân không bước ra khỏi nhà, cũng không hi vọng lần nữa đi vào trong sa mạc.

Chỉ có năm thớt ngựa năm người, tỷ tỷ Thúy Lan toàn thân quán tại áo choàng bên trong, thân hoàn toàn vật, bốn cái thiếp thân nha hoàn chỉ đem một cái, mang theo hành lý cũng không nhiều.

"Đại ca nhị ca đâu? Mẫu thân đâu? Phụ thân không cùng đi với chúng ta sao?" Cố Thận Vi trừng to mắt hỏi, tỉnh cả ngủ, đoàn người này trang phục không giống như là hộ tống tân nương tử, càng giống là chạy nạn.

"Các người trước xuất phát, chúng ta sau đó đuổi đi lên." Cố Lôn tùy ý hồi đáp, vỗ vỗ mông ngựa, thúc giục đại gia lên đường.

Cố Thận Vi nhẹ ghim ngựa dây cương, còn muốn hỏi lại cái rõ ràng, Dương Tranh từ hân bên người đi qua, muện thanh muện khí nói:

"Đi."

Cố Thận Vi vượt dưới ngựa bị Dương Tranh vuốt, hướng về phía trước phóng đi , chờ hân lần nữa ghim chặt ngựa nhìn lại lúc, phụ thân đã không thấy, thậm chí không đối muốn xuất giá nữ nhi nói câu cáo biệt lời nói.

Bóng đêm thâm trầm, nguyệt treo Tây Thiên, chính là lúc nửa đêm, Cố Thận Vi trong lòng rất khó chịu nhanh, cái này cùng hân trong tưởng tượng tỷ tỷ xuất giá trảng diện hoàn toàn không giống.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cô vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Chương 02: Truy binh

Lão bộc Dương Tranh dẫn đường, một nhóm năm người thừa dịp bóng đêm, đầu tiên là trải qua một mảnh bãi cỏ, tiếp lấy vượt qua một tòa núi nhỏ, lừa gạt đến rồi trang viên phụ cận duy nhất đường đất bên trên, tươi tốt bụi cỏ biến mất không còn tăm tích, cách một bước, bọn hắn bước vào một cái hoàn toàn thế giới khác nhau, đều là cứng rắn bùn đất cùng đá vụn, tiểu thư đồng Minh Hương sợ hãi rên rì một tiếng.

Cố Thận Vi một mực ở vào nửa mê nửa tỉnh ở giữa, trong đêm tối tiến lên, ty ty xuất giá, trên eo đoản kiếm, hết thấy đều lộ ra như vậy không chân thực, thẳng đến chân trời trắng bạch, hắn mới thanh tỉnh lại, kinh ngạc phát hiện dương quang là từ phía sau lưng phóng tới.

"A, chúng ta là tại hướng tây đi sao?"

Thúy Lan nhà chồng là nhân sĩ Trung Nguyên, từ nhỏ định thân sự, đưa thân hắn là một đường hướng đông mới đúng.

Dương Tranh hàm hồ ừ một tiếng, giống như tiểu thiếu gia vấn đề không đáng một đáp, một lát sau mới nói ra:

"Chúng ta đi trước Sơ Lặc thành, nơi đó có quan binh hộ tống chúng ta."

"Sơ Lặc thành?" Cố Thận Vi ngạc nhiên kêu lên, Sơ Lặc quốc là Tây Vực lớn nhất quốc gia, nghiêm chỉnh mà nói, Cố gia trang viên vào chỗ tại nước nội cảnh, nó đô thành chiếm diện tích rộng rãi nhân khẩu đông đúc, là Tây Vực số một số hai nơi phồn hoa, Cố Thận Vi sớm nghe nói về kỳ danh, đòi đến nơi này hơn hai năm, lại một mực chưa từng tận mắt nhìn thấy.

Cố Lôn từng tại Trung Nguyên đảm nhiệm quan lớn, Cố Thận Vi tuyệt không cảm thấy Sơ Lặc quốc phái binh hộ tống có cái gì kỳ quái, hắn chỉ cảm thấy nhà mình phổ trương quá nhỏ chút.

Thúy Lan tiểu thư một mực ngồi ngay ngắn ở trên lưng ngựa, tựa hồ đối với cái này an bài không có bất kỳ cái gì dị nghị, Cố Thận Vi khôi phục rồi sức sống, cùng ty ty sánh vai cùng, lần bấm đến rồi Sơ Lặc thành có thể thấy cái gì vật có ý tứ, lại rút ra đoản kiếm, ra dáng quơ, Thúy Lan kiếm lời ít nói, ngẫu nhiên mở miệng nói mấy câu, đều là khuyên đệ đệ cẩn thận chút.

Mặc dù chỉ lớn ba tuổi, Thúy Lan đối cái này tình nghịch đệ đệ lại giống mẫu thân đồng dạng trông chừng.

Bởi vì có hai thiếu nữ, một đoàn người đi rất chậm, giữa trưa dương quang hừng hực, Dương Tranh cũng không có dừng lại nghỉ ngơi ý tứ, Thúy Lan cùng nha hoàn đã có chút lác lư, lại đều cố nén không nói, Cố Thận Vi đau lòng ty ty, chính mình cũng có chút chịu đựng không nổi trực diện mà đến bạo chiếu, lớn tiếng la hét muốn uống nước ăn cơm.

Đúng lúc này, đằng sau ầm ầm truyền đến tiếng vó ngựa dồn dập.

Dương Tranh nhảy xuống ngựa cẩn thận nghe một hồi, từ thân ngựa phía bên phải cưỡi xuống thường dùng trường thương, đứng ở đường đất ở giữa, tóc trắng bông bông, uy phong凛冽.

Những người khác tự giác thối lui đến ven đường, chỉ có Cố Thận Vi nhân tình sáng lên, cũng nhảy xuống ngựa, rút ra đoản kiếm, cùng Dương Tranh song vai đứng thẳng.

"Ty ty, đừng sợ, ta đến đánh cường đạo!"

Dương Tranh nhắc ngang trường thương, dùng thương cán đem tiểu thiếu gia đẩy đến phía sau, "Đừng cản trở ta."

Dương Tranh tại Cố gia địa vị rất cao, ngoại trừ lão gia Cố Lôn, hắn đối với người nào đều không khách khí, nhất là Cố Thận Vi trên danh nghĩa vẫn là đồ đệ của hắn.

Cố Thận Vi bất mãn quơ đoản kiếm, còn muốn vì chính mình tranh thủ giết địch cơ hội, lúc này chỉ thấy nơi xa giờ lên một mảnh tro bụi, truy binh đã đến.

Hết thấy ba người, đều lấy áo đen, cách có hơn hai mươi bước địa phương ghim chặt ngựa thót, cùng một chỗ rút ra yêu đao.

"Cố gia người muốn về Cố gia đi." Ở giữa người áo đen nói, thanh âm lạnh lẽo cứng rắn giống là ri sét khỏi sắt.

"Hạng người vô danh hắn là chạy trở về quê quán đi." Dương Tranh giờ lên trường thương.

Cố thị một môn giảng cứu "Đao thương song tuyệt", trước luyện đao, luyện thêm thương, Dương Tranh nhất là tinh thông thương thuật, mặc dù lấy một địch ba, nhưng cũng không sợ chút nào.

Tay trái người áo đen thúc ngựa vùng đao đánh tới.

Dương Tranh bung trường thương, mũi thương nghiêng nghiêng ngón tay bên trên, hai chân tách ra, thoáng trầm xuống, bức kia bộ dáng tựa như là anh nông dân cầm trong tay cuốc hạo, đối kháng đánh tới ác lang.

Người áo đen giết tới chỗ gần, yêu đao cao cao nâng tại không trung, đang muốn hung hăng chặt xuống, Dương Tranh trường thương trong tay phút chốc đâm ra.

Một nhát này tức đơn giản lại thật thà, không có một chút mảnh khoe, cũng nhìn không ra lớn bao nhiêu cường độ, tựa hồ tiểu hải tử cũng có thể né tránh được, người áo đen lại vẫn cứ phản ứng không kịp, trong lồng ngực chiêu, cả người lẫn đao cùng một chỗ ngã xuống, liên thanh a đều không có phát ra tới, vượt dưới ngựa tiếp tục chạy một trận mới không giải thích được dừng lại.

Khác hai tên người áo đen không tự chủ được thúc giục ngựa lui về sau hai bộ.

Cố Thận Vi lại hưng phấn chạy trước hai bộ, hẳn một mực không cảm thấy sự phụ võ nghệ cao cường đến mức nào, đặc biệt là đối với mình nhà thương pháp rất có phê bình kín đáo, mỗi ngày đâm đến đâm tới, đã bao nhiêu năm, Dương Tranh liền chưa từng luyện khác chiêu thức, không nghĩ tới, đơn giản như vậy đâm một cái lại có uy lực như thế, tiểu thiếu gia không khỏi đối sự phụ cùng gia truyền thương thuật tất cả đều lau mắt mà nhìn.

Còn lại hai tên người áo đen nhìn nhau một chút, riêng phần mình nâng đao, đồng thời thúc ngựa tiến công, một trái một phải, muốn tiến hành giáp công.

Cố Thận Vi tiến lên trước, cũng nghĩ kiểm nghiệm một chút chính mình đoán kiểm uy lực, kỳ thật hẳn chưa hề học qua kiếm thuật, liền không yên lòng luyện qua mấy bộ đao pháp, với hẳn mà nói, dùng kiếm cùng dùng đao không có gì khác biệt.

Dương Tranh lần nữa dùng thương cán đem tiểu thiếu gia đẩy đến sau lưng, vẫn là hai chân hơi gấp, trường thương xông trước, giống như hẳn liền chỉ biết một chiêu như vậy.

Có đôi khi một chiêu liền là đủ, Dương Tranh tại Cố thị thương thuật trên chìm đắm mấy chục năm, mỗi ngày ít nhất đâm một ngàn lần, vô luận nóng lạnh mưa tuyết, chưa hề gián đoạn, theo người khác đây chỉ là bình thần không có gì lạ đâm một cái, trong lòng hẳn lại là một chiêu hóa vạn chiêu, một chiêu chống đỡ vạn chiêu, càng luyện càng là kỳ diệu vô tận, trong đó uẩn vị khó mà diễn tả bằng lời.

Chỉ có lão gia Cố Luân có thể hiểu được hẳn tâm tư, dù sao bộ này thương thuật chính là Cố Luân truyền thụ cho Dương Tranh, Cố Luân thường thường thờ dài nói, Cố thị "Song tuyết" bên trong trường thương chi thuật chỉ có thể do họ khác kế thừa.

Bởi vì cái này nguyên nhân, Dương Tranh đối Cố gia trung thành tuyệt đối, chỉ có muốn hẳn tại, liền tuyệt không cho phép bất luận kẻ nào tổn thương tiểu gia cùng tiểu thư.

Hai tên người áo đen giết tới.

Dương Tranh liền đâm hai thương, tốc độ nhanh đến tựa như là đồng thời đâm trúng rồi hai người.

Một tên người áo đen không nói tiếng nào rơi xuống dưới ngựa, một người khác a một tiếng hét thảm, lắc lư mấy lần, vậy mà không có xuống ngựa, hai chân kẹp lấy, toàn thân thấp cúi, hướng tây một bên chạy trốn.

Dương Tranh quay người một tay giờ súng, nhắm một hồi, dùng sức ném ra, dài hơn một trượng trường thương thẳng tắp bắn ra, cùng tiểu thương đồng dạng bình ổn nhanh chóng.

Ba mươi bước bên ngoài, người áo đen bị trường thương thẳng quán lồng ngực, giống thú bông đồng dạng rơi trên mặt đất.

"Dương sư phụ!" Cố Thận Vi lại là kinh hi lại là kính nể gọi nói, "dạy ta thương pháp đi!"

"Mỗi ngày đối bia nhắm đâm năm trăm cái, ba năm về sau tiểu thành, sau đó mỗi ngày đâm một ngàn cái, kiên trì mười năm, thương thuật liền đã luyện thành."

"Vậy không bằng luyện 'Hợp Hòa kinh', mười năm về sau lợi hại hơn."

"Ừm, cũng được." Dương Tranh đi đến bên cạnh thi thể, rút ra trường thương, tại người áo đen trên thân lau đi vết máu, trở mình lên ngựa, tiếp tục đi đường. Hẳn đối tiểu thiếu gia nhiệt tình không để trong lòng, liền cùng kia ba bộ bị ném ở trên đường thi thể đồng dạng.

"Hợp Hòa kinh" là Cố thị gia truyền nội công, từ trước đến nay truyền từ không truyền nữ truyền bên trong không truyền bên ngoài, uy lực cực lớn, là Cố thị võ học căn cơ, Dương Tranh thâm thụ Cố Luân tín nhiệm, cũng không có thu hoạch được truyền thụ.

Cố Thận Vi từ mấy tuổi bắt đầu liền luyện tập "Hợp Hòa kinh", gần mười năm rồi, còn tại nhập môn tầng thứ nhất tri tri không tiến, xem như sáng tạo ra Cố thị lịch đại trong từ tôn tốc độ tu luyện chậm nhất ghi chép.

Năm người tiếp tục tiến lên, Cố Thận Vi đối cường đạo lai lịch hết sức cảm thấy hứng thú, Dương Tranh không nói một lời, hẳn đành phải cùng tiểu thư đồng Minh Hương nóng bỏng thảo luận, tỷ tỷ Thúy Lan cùng nha hoàn Cúc Hương chậm rãi từ kinh hãi bên trong khôi phục, ngẫu nhiên cũng chen một câu.

Thảo luận một canh giờ, Cố Thận Vi nhiệt tình dập tắt, Dương Tranh lại đột nhiên nói ra:

"Hắn võ công rất tốt."

"Ai?" Cổ Thận Vi kinh ngạc vấn.

"Kém chút chạy trốn cái kia."

"Hắn? Ta nhìn qua quyết bình bình, một chiêu không có xuất ra liền bị sư phó nguoi xạ cái rồi xuyên tim. Không, hắn võ công xác thực rất tốt, thế nhưng là chúng ta Cổ gia thương pháp lợi hại hơn, đúng hay không?"

"Ha ha."

Dương Tranh không có tranh luận tiếp, cao thủ luận võ thường thường mấy chiêu bên trong phân thắng bại định sinh tử, một chiêu tức bại người chưa hẳn so một chiêu chiến thắng người kém bao nhiêu, thay cái thời gian địa điểm, tình hình khả năng liền sẽ điên đảo, ở giữa vì diệu, rất khó hướng người ngoài giải thích rõ ràng. Cổ Thận Vi mặc dù họ Cổ, tu tập võ công gia truyền thời gian cũng không ngắn, nhưng chưa hề đăng đường nhập thất, vẫn xem như "Ngoại nhân".

Lại đi rồi một đoạn đường, sắc trời dần tối, Dương Tranh rốt cục chịu dừng lại nghỉ ngơi, trước sau không thôn không cửa hàng, nói là nghỉ ngơi, cũng bất quá là tại ven đường trên hòn đá tiểu tọa mà thôi.

Bôn ba một ngày, Cổ Thận Vi đã tinh疲力竭, tựa ở bên cạnh tỷ tỷ, Minh Hương, Cúc Hương từ bao khóa bên trong tìm ra lương khô cùng nước, phục thị chủ nhân vào ăn.

Dương Tranh đơn giản ăn vài miếng, liền tiếp hướng đông nhìn quanh, vẫn duy trì mười hai phần cảnh giác.

Cổ Thận Vi đối Dương sư phụ quá phận cẩn thận có chút xem thường, Dương sư phụ không chỉ có từ phụ thân nơi đó học xong thương pháp, còn học được cái kia cứng nhắc tính cách, ba bộ thi thể bày ở trên đường lớn, còn có người nào dám lại đuổi theo?

"Hoan thiếu gia, có một kiện rất nhiệm vụ trọng yếu, không biết nguoi có nguyện ý hay không làm?" Cổ gia chỉ có Dương Tranh xưng Cổ Thận Vi "Hoan thiếu gia".

"Nguyện ý nguyện ý, là cùng giết cường đạo có quan hệ sao?" Cổ Thận Vi hưng phấn nhảy lên một cái.

"Ừm, bất quá việc này làm không lớn dễ dàng, Hoan thiếu gia không cần miễn cưỡng."

"Càng khó khăn càng tốt." Cổ Thận Vi vịn chuỗi kiếm, kiêu ngạo mà nói.

"Ta muốn nguoi ra roi thúc ngựa, đi Sơ Lặc thành viện binh tới."

"Cứu binh? Cường đạo không phải chết sao?"

"Khả năng còn sẽ có càng mạnh cường đạo đuổi theo."

"Sư phụ một người một thương, ta... Hai kiếm một cái, www.uukan.shu. ;et đem bọn hắn toàn bộ giết sạch."

"Thế nhưng là bọn hắn nhiều người, liền hai người chúng ta người, rất khó bảo hộ tiểu thư chu toàn."

Cổ Thận Vi nhìn tỷ tỷ Thúy Lan một chút, "Có đạo lý, ta đi, tìm ai? Quốc vương sao?"

"Không, nguoi đến Sơ Lặc thành tìm Dương Nguyên soái, liền nói Dương Tranh mời hắn, hắn tự sẽ minh bạch."

"Tốt tốt."

Cổ Thận Vi đứng người lên liền muốn lên ngựa, Dương Tranh níu lại hắn, "Cùng Minh Hương thay quần áo, nguoi cái này thân không thích hợp cưỡi khoái mã."

Dương Tranh an bài đến càng chính thức, Cổ Thận Vi càng là hưng phấn, Minh Hương ngược lại là có mấy phần không nguyện ý, bị tiểu thiếu gia mạnh mẽ kéo đến nơi xa, thay đổi y phục.

Duy nhất lệnh Cổ Thận Vi không thích là, Dương Tranh đem hắn đoàn kiếm cũng tịch thu, nói là hắn trên đường không cần đến, "Một mực hướng tây, ra roi thúc ngựa, một ngày một đêm liền có thể đến Sơ Lặc thành."

Cổ Thận Vi nhảy lên ngựa, cả ngày rã rời tất cả đều biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, hướng tỷ tỷ lộ ra nụ cười xán lạn, "Chờ ta viện binh trở về!"

Lúc này hắn vẫn là như thế đơn thuần, không có hồi tới tường tình, thậm chí không nghĩ tới chính mình cái gì đều không mang, trên đường cái kia như thế nào giải quyết ăn uống vấn đề.

Cổ gia tiểu thiếu gia cười ngựa càng chạy càng xa, từ từ biến thành chân trời nhỏ nhỏ điểm đen, Thúy Lan một mực đưa mắt nhìn đệ đệ thân ảnh, bỗng nhiên thở dài, "Hi vọng con ngựa chạy rất nhanh, hi vọng hấn không nên quay đầu lại."

Dương Tranh sắc mặt hơi biến, tiểu thư niên kỷ tuy nhỏ, tính cách cũng ôn nhu, kiến thức lại không ít, rất nhiều chuyện nhìn ở trong mắt, trong lòng đã minh bạch bảy tám phần.

"Tiểu thư thứ tội, lão bộc trầm tư suy nghĩ, cũng chỉ có thể cứu được một người." Dương Tranh một chân quỳ xuống, thanh âm bi thiết.

"Dương thúc thúc mau mau xin đứng lên, cứu được đệ đệ một người, chính là cứu được Cổ thị cả nhà, có tội gì?"

Tiểu thư đồng Minh Hương cùng nha hoàn Cúc Hương hai mắt nhìn nhau, không rõ Bạch tiểu thư đang nói cái gì, nhưng là trong lòng rất cảm giác bất an.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 03: Diệt môn

Cổ Thận Vi hung hăng bóp bắp đùi của mình, xua đuổi đuổi sát không buông buồn ngủ, hấn đã ruồi ngựa lao vút không sai biệt lắm suốt cả đêm rồi, lại buồn ngủ lại mệt, đầu vầng mắt hoa, lúc này mới khắc sâu cảm nhận được cười ngựa là cỡ nào vất vả một sự kiện, nhớ năm đó từ Trung Nguyên vạn dặm xa xôi dời đi Tây Vực lúc, hấn trên đường đi cuộn tại người nhà trong ngực, cơ hồ không có cảm nhận được sa mạc đại mạc tàn khốc.

Hấn ngừng lại ngựa, trước mặt có hai con đường, một đầu thiên bắc, một đầu thiên nam, Dương sư phụ chỉ nói một mực hướng tây, cũng không có nói nam bắc lựa chọn như thế nào.

May mắn là trên đường bắt đầu có người đi đường, không may đầu vài nhóm người đều sẽ không nói Trung Nguyên lời nói.

Cổ Thận Vi đối Dương Tranh sư phụ giao cho nhiệm vụ của mình mười phần để ý, chịu không được trên đường làm chờ, dứt khoát tùy tiện lựa chọn thiên bắc đường chạy một trận, rốt cục đụng phải một đám dân chăn nuôi, trong đó một vị vậy mà nói đến một ngụm lưu loát Trung Nguyên lời nói, hấn nói cho Cổ Thận Vi đi lầm đường, nghe nói thiếu niên muốn tìm "Dương Nguyên soái", nhin không được cười ha ha.

"Đô thành không có Dương Nguyên soái, toàn bộ Sơ Lạc quốc cũng không có Dương Nguyên soái."

"Dương sư phụ nói có, liền nhất định có." Cổ Thận Vi mười phần khẳng định nói, một cái dân chăn nuôi đại khái chưa hề chưa thấy qua cái gì quan lớn quý nhân.

"Ha ha, sư phụ của ngươi thực sẽ biến trò cười, chúng ta Sơ Lạc quốc không có nguyên soái, chỉ có tướng quân cùng Đô úy, cho dù có nguyên soái, làm gì dùng một cái họ Dương người Trung Nguyên?"

Người chăn nuôi nhóm cười lớn rồi đi, lưu lại Cổ Thận Vi một người ngốc tại chỗ.

Cổ Thận Vi không phải đồ ngốc, hấn bắt quá là đơn thuần một chút, bởi vì chưa hề không bị qua lừa gạt, nhân sinh bên trong tổn thất nặng nề nhất cũng bắt quá là bị hai người ca ca khi dễ một chút, cho nên rất dễ dàng tin tưởng cũng tiếp nhận phụ thân cùng sư phụ đủ loại lí do thoái thác, một khi bắt đầu cẩn thận suy nghĩ, hấn lập tức liền phát hiện cả kiện sự tình từ đầu tới đuôi đều không giống bình thường.

Thiếu niên trong lòng dâng lên một cỗ dự cảm bất tường.

Cổ Thận Vi quay đầu ngựa lại trì về đường cũ, mặt căng đến thật chặt, phát hiện mình bị bài trừ ở gia tộc sự vụ bên ngoài, cảm giác phi thường không tốt, hấn rất muốn biết gặp lại lúc phụ thân cùng Dương Tranh sẽ giải thích thế nào đây hết thấy.

Thăng tới giữa trưa, Cổ Thận Vi cũng không có gấp tý tý bọn bốn người, một đội thương khách từ đông mà đến, người người thần sắc bối rối, giống như mới vừa gặp đến cướp bóc, một người trong đó đại khái là xuất phát từ hảo ý, đối một mình cười ngựa chạy như điên thiếu niên kêu lớn:

"Quay lại! Quay đầu!"

Cố Thận Vi không để ý đến cái này thiện ý nhắc nhở, đau lòng càng chặt hơn rồi, vượt dưới ngựa đã miệng sùi bọt mép, hần vẫn dùng roi ngựa hết sức thúc gục nó chạy lại nhanh chút.

Sau nửa canh giờ, hần xa xa nhìn thấy một cây trường thương thẳng tắp dựng nên tại ven đường, có chút lung lay, giống một cây mất đi cờ xí cột cờ.

Đầu thương trên cắm một cái đầu người, tóc trắng lộn xộn phiêu động.

Đến rồi chỗ gần, Cố Thận Vi nhận ra kia quả nhiên là sư phụ của mình, Cố gia lão bộc Dương Tranh, hai mắt trợn lên, tựa hồ đối với tử vong của mình không phục lắm.

Hần đã từng dùng một cây trường thương gánh liền ba người, chỉ bắt quá cách một đêm, liền rơi vào đầu một nơi thân một nẻo hạ tràng, giết hần người nhất định là vì thị uy, mới đưa đầu của hần cắm ở trường thương bên trên, từ trước đến nay quá khứ người qua đường biểu hiện ra.

Đón lấy, Cố Thận Vi thấy được trên mặt đất nằm ngang lấy thi thể, không chỉ một bộ.

Dương Tranh thi thể ngay tại trường thương phụ cận, trên thân không có một đạo vết thương, giết hần người gọn gàng, chỉ một chiêu liền lấy xuống thủ cấp, Cố Thận Vi không cách nào tưởng tượng võ công của người này cao đến loại trình độ nào.

Bên cạnh còn có ba bộ thi thể, một bộ là nha hoàn Cúc Hương, trước ngực cùng bộ mặt vết đao tung hoành, máu tươi nhuộm đỏ rồi y phục, nàng căn bản không biết võ công, sát thủ lại dùng nhiều rồi mấy chiêu, tựa hồ chỉ là vì tra tấn nàng.

Một cái khác vốn là tiểu thư đồng Minh Hương, hần còn mặc tiểu thiếu gia quần áo, Cố Thận Vi chỉ có thể thông qua ăn mặc đánh giá ra thi thể thân phận, bởi vì Minh Hương đầu lâu không thấy.

Không có cắm ở đầu thương lên, cũng không có nhét vào phụ cận.

Cố Thận Vi từ ngã từ trên ngựa đến, hai đầu gối quỳ xuống, nhin không được nôn mưa liên tu, thẳng đến trong dạ dày không còn có đồ vật có thể nôn, hần mới ép buộc chính mình đi xem cuối cùng một cỗ thi thể, bởi vì cỗ thi thể này rất kỳ quái.

Lệnh Cố Thận Vi hơi thoáng an tâm chính là, cuối cùng này một cỗ thi thể không phải tỷ tỷ, mà là một tên thiếu niên, cùng tuổi của mình không sai biệt lắm, trên thân cùng Cúc Hương đồng dạng vết thương chồng chất, nhưng là tướng mạo lạ lắm, hần từ trước tới nay chưa từng gặp qua.

Cố Thận Vi nhảy lên ngựa, tiếp tục hướng đông lao vút, hần phải biết tỷ tỷ hạ lạc, muốn về nhà hiểu rõ đây hết thảy đến cùng là chuyện gì xảy ra.

Tại trong ấn tượng của hần, Cố gia không có địch nhân, tại Trung Nguyên không có, tại Tây Vực càng không có.

Lúc đến lúc mặt trời lặn, Cố Thận Vi về tới trang viên dưới núi thôn trang nhỏ, nơi này mười mấy hộ thôn dân đều là Cố gia tá điền, ngày thường lúc này, phải nên là khói bếp lượn lờ cảnh tượng, hôm nay lại gia gia đóng chặt cửa nẻo, không có một sợi thuốc dăng lên.

Hướng về trên núi nhìn lại, Cố gia trang vườn đã hóa làm một mảnh tro tàn.

Cố Thận Vi đi vào cửa chính của nhà mình trước, nhảy xuống ngựa, ngơ ngác đứng thẳng, trong lòng một mảnh mờ mịt, nhìn qua đen sì phé tích, giống như bị một cái kỳ quái mông cảnh khốn trụ, vô luận như thế nào dùng sức cũng vẫn chưa tỉnh lại.

Nhà cứ như vậy không có sao? Người cứ thế mà chết đi sao?

Cố Thận Vi giẫm lên vẫn có dư ôn ngồi võ cùng đoạn mộc, chịu gian phòng óc xem xét, tựa như nóc nhà cùng vách tường vẫn tồn tại giống như.

Đây là một trận không có chút nào phản kháng đồ sát, mỗi bộ thi thể đều lưu tại nguyên địa, đã thiêu đến hoàn toàn thay đổi, nhưng là căn cứ vị trí, Cố Thận Vi vẫn có thể đại khái đánh giá ra người chết là cái nào.

Phụ thân Cố Lôn cùng mẫu thân Hứa thị song song nằm, song song bị chém tới rồi đầu lâu, Cố Thận Vi đến phí sức đẩy ra phía trên bao trùm gạch ngói khối gỗ, mới có thể thấy hai cổ nhỏ gầy hời hợt. Cố Lôn một thân võ công, tại nhi tử trong suy nghĩ là tài ba anh hùng, đối mặt ngoại địch vậy mà không có chút nào phát giác.

Hai người ca ca cũng nằm tại chỗ cũ, đồng dạng bị chém tới đầu lâu, đồng dạng chết được im ắng, khổ luyện vài chục năm thân thủ không có chút nào cơ hội thi triển.

Người hầu cùng tráng đinh đều là toàn thây, sát thủ tựa hồ chỉ đối chủ nhân đầu lâu cảm thấy hứng thú.

Nhưng là tỷ tỷ vẫn không thấy tăm hơi, trong phòng của nàng chỉ có ba cái nha hoàn thi thể, mặc dù thiêu đến không còn hình dáng, Cố Thận Vi vẫn có thể nhận ra trong đó không có một cái nào là tỷ tỷ.

Từ nhỏ sinh hoạt không lo, thuở nhỏ có thụ sủng ái thiếu niên, đột nhiên lâm vào cửa nát nhà tan hoàn cảnh, cảm giác ban đầu chỉ là sợ hãi, nhà của hần không có, sau này ai đến bảo hộ hần, chỉ dẫn hần?

Hần còn muốn lấy chờ tỷ tỷ xuất giá về sau lại chính thức bước vào thế giới của người lớn, trong nháy mắt, hần phát hiện chính mình lẻ loi trợ trụ lưu tại trong một cái thế giới xa lạ, tiền đồ chưa biết, trước mắt một mảnh mê vụ.

Chậm rãi, phần nộ chiếm cứ thiếu niên tâm, hắn muốn tìm về tỷ tỷ, hắn muốn báo thù, giết sạch tất cả cừu nhân, mặc kệ cừu nhân có bao nhiêu, đến từ phương nào.

Một khi lên ý niệm báo thù, Cố Thận Vi lập tức khôi phục rồi lý trí, không thể cứ như vậy tay không đi tìm địch nhân, hắn cần một chút tư bản.

Trang viên bị bọn sát thủ cướp bóc, đại bộ phận tài vật đều bị quét sạch sành sanh, nhưng là chắc chắn sẽ có cá lọt lưới.

Cố Thận Vi chưa hề không quan tâm qua trong nhà tài chính tình trạng, nhưng là giờ này khắc này, rất nhiều sinh hoạt chi tiết trong đầu loé sáng lại, hắn từ đó suy đoán ra một chút bí mật nhỏ.

Tại nhĩ ca dưới giường, hắn đào ra rồi một bọc nhỏ bạc, đẩy ra phía trên thi thể lúc, hắn suýt nữa rơi lệ, nhưng là cố nén, nước mắt có làm được cái gì? Khi hắn còn là tiểu hài tử thời điểm, một chiều này có lẽ có thể mang đến an ủi cùng trợ giúp, bây giờ lại chỉ là mang ý nghĩa mềm yếu cùng si nhục.

Đường báo thù dài đằng đẵng, hắn hiện tại liền cừu nhân là ai cũng không biết, dưới mắt chuyện quan trọng nhất là người nhà di cốt nên xử lý như thế nào.

Cố gia chủ nhân liền toàn thân đều không có lưu lại, bị đại hỏa thiêu đến chỉ còn cháy đen khung xương, nhẹ nhàng đựng một cái liền sẽ bẻ gãy, Cố Thận Vi cẩn thận từng li từng tí đem hai người ca ca di cốt ôm đến phụ mẫu trong phòng, cùng khác hai cỗ di cốt song song đặt chung một chỗ.

Nói là "Gian phòng", kỳ thật cái nào còn có cái gì gian phòng, nóc nhà đổ sụp, vách tường khuynh đảo, một chỗ tro tàn, gạch ngói, đốt cháy khét gổ cùng đồng sắt khí, không được bao lâu, nơi này liền sẽ trở thành mộ hoang, tường đổ mọc đầy cỏ xanh.

Cố Thận Vi đã từng thấy qua dạng này thôn trang, trong bụi cỏ bạch cốt sẫm sẫm, trở thành bò sát sào huyệt, bị trải qua chim thú tùy ý chà đạp.

Hắn không có thể để cho thân nhân của mình tàn khuyết không đầy đủ chết đi về sau, lại gặp thụ loại này tra tấn.

Cố Thận Vi đột nhiên cứng rắn quyết tâm đến, tìm đến một khối tường gạch, quỳ trên mặt đất, đem bốn cỗ di cốt nện đến vỡ nát, mỗi một cái hắn đều nện đến như vậy dùng sức, giống như tại đối đãi cừu nhân, không biết từ khi nào bắt đầu, hắn phát hiện mình đã lệ rơi đầy mặt.

"Thượng thiên bất công!"

Cố Thận Vi hận hận nói, nâng lên tro cốt vung hướng không trung, Cố gia không nên tạo ngộ dạng này hạ tràng, phụ thân Cố Lôn mặc dù tập võ, nhưng là từ không giao thiệp với giang hồ ân oán, tại triều đình bên trong càng là chú ý cẩn thận, từ trước đến nay không chịu đắc tội với người, kiên trì nhường nhịn chỉ đạo, có khi thậm chí đến rồi mềm yếu tình trạng.

Có lẽ phụ thân âm thầm có địch nhân, thế nhưng là Cố gia đã không xa vạn dặm dời đến rồi Tây Vực, còn có cái gì không giải được kết nhất định phải truy sát đến nơi đây đâu?

Cố Thận Vi không nghĩ ra, hắn đem đây hết thảy quy tội tại thượng thiên, nắm lên khối kia tường gạch, hung hăng hướng không trung bỏ qua.

Thượng thiên đang tàn nhẫn đối đãi Cố gia về sau, tựa hồ còn muốn lại trào phúng một chút Cố gia tiểu thiếu gia, tường gạch chỉ dâng lên cao mấy thước, vạch lên châm chọc tính độ cong rơi xuống "cửa" bên ngoài, coong một tiếng nện ở cửa ra vào chậu hoa lên.

Trong chậu cây lựu cây đã hóa thành một đoạn hắc mộc, chậu hoa cũng thiêu đến giòn cứng rắn, theo kia một thanh âm vang lên, nứt làm mấy mảnh, uể oải một chỗ.

Cố Thận Vi lực lượng sớm đã hao hết, ném ra ngoài tường gạch về sau không tự chủ được quỳ rạp xuống đất, hai tay chống địa, thở hồng hộc, liền nguyên rửa sức lực đều không có.

Chỉ một lát sau về sau, thượng thiên đưa cột liền biến thành kỳ tích hiện ra, Cố Thận Vi ngẩng đầu, vừa hay nhìn thấy đoàn kia còn duy trì chậu hoa hình dạng thổ nường, hắn đột nhiên nhớ ra cái gì đó.

Tiếp lấy hắn giống như bị điên chạy đến bên ngoài, www.uukan Shu. n: hai tay dùng sức đẩy ra đất khô cứng, đem nhanh hoa ném qua một bên, từ đáy bồn đào ra một con rất nhỏ bao vải dầu, nhẹ nhàng bóp rồi một chút, xác định bên trong là một quyển sách, rốt cục thở dài một hơi, cẩn thận mà đưa nó nhét vào trong ngực, đặt ở bọc nhỏ bạc đằng sau, thiếp thân nấp kỹ.

Hắn nhớ tới vừa dời đến Tây Vực thường có một đêm trong lúc vô tình nhìn thấy trăng cảnh: Phụ thân đem một kiện đồ vật nhét vào tại chậu hoa bên trong. Lúc ấy hắn buồn ngủ được liễu mạng, đối phụ thân cử động chỉ cảm thấy nghi hoặc, nhưng không có nghiêm túc phân tích, tại cái này cửa nát nhà tan thời khắc, trong đầu linh quang lóe lên, hắn đoán được phụ thân giấu đồ vật là cái gì rồi.

Tiểu trong bao vải dầu cất giấu chính là "Hợp Hòa kinh" tức thành pháp môn.

"Hợp Hòa kinh" điểm dương kinh chín tầng cùng âm kinh chín tầng, cho dù là thời gian tu hành dài nhất Cố Lôn, âm dương hai kinh cũng chỉ đạt tới tầng thứ năm, nhưng là có một loại tức thành pháp môn, có thể tại rất trong thời gian ngắn tăng lên trên diện rộng công lực, chỉ là tai họa ngầm rất lớn, lịch đại Cố gia truyền nhân có rất ít người tu luyện.

Tầng cao nhất "Hợp Hòa kinh" chính là vô địch thiên hạ, Cố Thận Vi đối với cái này tin tưởng không nghi ngờ, đột nhiên, thượng thiên không còn là Cố

gia tai nạn kẻ cầm đầu, vừa vận tương phản, nó hướng Cố Thận Vi chỉ rõ một đầu báo thù con đường.

Cố Thận Vi vừa mới chửi mắng qua trời cao, cho nên, hắn càng muốn đem cái này kỳ tích xưng là "Thần ý", hắn mới mười bốn tuổi, từ trước đến nay sinh hoạt tại phụ huynh cánh chim phía dưới, từ không nghĩ tới có một ngày muốn gánh chịu báo thù gánh nặng, hắn thậm chí ảm ảm hi vọng chết đi chính là mình, hai vị ca ca cái nào đều so với hắn càng thích hợp vì người nhà báo thù.

Hắn cần một cái "Thần ý" đến chèo chống báo thù tín niệm.

Nhưng là hiện tại mấu chốt nhất là muốn tìm tới vị cuối cùng thân nhân, cái kia súng ái nhất tỷ tỷ của hắn Thủy Lan, nàng có lẽ còn sống, ngay tại một nơi nào đó tiếp nhận tra tấn.

"Thần ý" lúc này lại mở lên rồi trò đùa: Trang bên ngoài đột nhiên vang lên bén nhọn tiếng còi, tại yên tĩnh trong đêm tối lộ ra phá lệ kinh tâm động phách.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 04: Đầu đường

Cố Thận Vi đột nhiên đứng lên, nhất thời xúc động, thậm chí nghĩ cái này ra ngoài cùng cừu nhân đánh nhau chết sống, nhưng là lý trí rất nhanh liền chiếm cứ thượng phong, mặc kệ những sát thủ kia là lai lịch gì, phụ thân Cố Lôn, sư phụ Dương Tranh cùng hai người ca ca đều không hề có lực hoàn thù, chính mình càng là không chịu nổi một kích, hắn có thể còn sống sót đã là một cái không nhỏ kỳ tích.

Bốn phương tám hướng đều có mới tiếng còi gia nhập, hoặc dài hoặc ngắn, liên tiếp, giống như là một đám âm ỉ mãnh mẽ tại tranh đoạt đồ ăn, rất mau tiến vào trang viên phê tích bên trong, tiếng chân tạp đạp, tựa hồ có hàng trăm hàng ngàn người vọt vào.

Cố Thận Vi thấp cúi người thể, vừa mới tại một mặt bức tường đổ về sau nắp kỹ, một chi bó đuốc bị thả vào không trung, cuộn cuộn lấy tại đỉnh đầu hắn bay qua.

Cố Thận Vi còn chưa hiểu đến cùng xảy ra chuyện gì, sau cái cổ xiết chặt, bị một cái đại thủ tóm chặt lấy, đại thủ chủ nhân phóng ngựa nhảy lên, Cố Thận Vi thân bất do kỷ hai chân cách mặt đất, cùng theo rồi đi nguyên địa.

Móng ngựa chưa rơi xuống đất, đại thủ đột nhiên buông ra, Cố Thận Vi ngã rầm trên mặt đất, đau đến quát to một tiếng, lăn hai vòng mới đứng người lên, phát hiện chính mình chung quanh tất cả đều là cười ngựa đao khách, tại đông đảo bó đuốc chiếu rọi, từng cái đều như đói khát sói, tham lam nhìn chăm chăm một cái nhỏ nhỏ con mồi.

Người thể gian sự tình thường thường như thế, địa chấn về sau luôn có mưa to, sau cơn mưa lại có cuồng phong, vận rủi giống một con nhận tập kích động vật, nhỏ xuống vết máu kiểu gì cũng sẽ dẫn tới càng nhiều ăn thịt người, tiếp theo là hủ thực người, tiếp theo là Dạ Hành Giả, tiếp theo là con ruồi, tiếp theo là càng nhỏ bé sinh vật, thẳng đến khi một đoàn huyết nhục gần cột hoàn toàn biến mất.

Cố gia diệt môn là một cái trí mạng vết thương, đợt thứ nhất sát thủ đã ăn uống no đủ toàn thân trở ra, tại bọn sát thủ sau lưng, một đám sài lang cùng quạ đen theo dõi mà tới.

Bọn hắn là bản thủ cường đạo cùng tên trộm, nhân số cũng kém xa tít tắp Cố Thận Vi cho rằng nhiều lắm, kỳ thật chỉ có năm người, tiếng còi, tiếng chân cùng bó đuốc đem trăng cảnh này phóng đại.

Cố Thận Vi không thể nào biết được thân phận của những người này, chỉ coi là cừu nhân, hắn giống một con bị buộc đến nơi hẻo lánh bên trong ấu thú, trong cổ phát ra găm nhẹ, lộ ra cũng không móng vuốt sắc bén.

Trường tiên từ trong bóng tối lặng lẽ không có tiếng đánh tới, Cố Thận Vi lăn nửa quãng xuống đất, quần đạo cùng một chỗ phát ra hưng phấn tiếng cười, một người trong đó cúi người bắt lấy thiếu niên, đem hắn đặt nằm ngang trên lưng ngựa không khách khí lục soát một phen, tìm được thiếu niên trong ngực kia một bọc nhỏ bạc, giờ lên cao cao, kêu lên:

"Ha ha, tiểu tử này là cái đồng hành, so chúng ta vượt lên trước á!"

Cố Thận Vi minh bạch thân phận của những người này rồi, nhất thời nộ khí trùng thiên, "Thả ta ra!" Hắn la lớn, giầy dụa lấy đi đoạt túi kia khóa.

Cường đạo tiếng cười càng vang lên, căn bản không đem thiếu niên coi ra gì, đem bạc để vào ngực mình, thuận tay tại thiếu niên trên lưng nặng nề mà đập một chưởng, sau đó móc ra cái kia tiểu bao vài dầu.

Cố Thận Vi phía sau lưng giống như là bẻ gãy, đau tận xương cốt, nhưng là càng làm cho hắn hoảng sợ là bị cướp đi nội công bí kíp, kia là Cố gia trân quý nhất di vật, so tính mạng của hắn còn trọng yếu hơn.

Cường đạo thổi câu huyết sáo, một thanh kéo rồi bao vài dầu, sau đó ngậy ngậy cả người, bên trong là thật mỏng một quyển sách, lật vài tờ, bên trong chữ hán một cái cũng không nhận ra.

"Cái quái gì?" Cường đạo rất là phẫn nộ.

"Đưa ta!" Cố Thận Vi phản khởi.

Cường đạo một quyền đánh trúng khuôn mặt của hắn, kém chút đem hắn đánh ngất xỉu, phui sách vở, móc ra dây thừng đem hắn trói rần rần chắc chắn, nhảy xuống ngựa đi theo những người khác tiến vào phệ tích tìm kiếm đáng tiền vật phẩm đi.

Cố Thận Vi hai tay hai chân đều bị trói ở, chỉ có thể như trùng tử đồng dạng nhúc nhích, liều mạng giãy dụa, cuối cùng từ lưng ngựa rớt xuống mặt đất, sau đó toàn thân dùng sức, cố gắng hướng quyển sách kia bò đi.

Mắt thấy muốn tiếp cận bí kíp, bỗng nhiên một cổ kè sát đất gió mạnh đánh tới, phụ cận cây kia bị cường đạo vứt bỏ bó đuốc, hỏa diễm bị thổi làm giống như lưỡi rắn đồng dạng lúc dài lúc ngắn, tiếp xúc đến tung bay trang sách, lập tức vui sướng bốc cháy lên.

Cái này một mối lửa đem Cố Thận Vi tâm cũng một khối đốt, hắn hiện tại hối hận nhất sự tình chính là không có mạnh mẽ tu luyện võ công gia truyền, liền một tên phổ thông cường đạo đều đánh không lại.

Hắn lần đến trong sách vở mặt ép diệt hỏa diễm, lại vội vàng lăn đi, tránh né bên cạnh bó đuốc, cắn sách vở cách xa một chút, cuối cùng là cứu gia truyền bí kíp, nhưng chỉ là một phần trong đó, trước vài trang cơ hồ đều đốt rụi rồi.

Hắn thương tiếc xem sách sách, chú ý tới phía trên văn tự, lại ngậy ngậy cả người: Hắn nhận ra những chữ kia, mỗi một chữ đều nhận ra, nhưng hợp lại rõ ràng là một bản sổ sách, không có một câu cùng nội công tương quan!

Tần tần khổ khổ tìm tới cũng cứu "Bí kíp" vậy mà không phải "Hợp Hòa kinh" tốc thành pháp môn, Cố Thận Vi toàn thân như là rớt một thùng lạnh buốt nước, tại hắn cái kia đơn giản báo thù trong kế hoạch, quyển bí kíp này chiếm hữu cực kỳ địa vị trọng yếu, không có bí kíp, chỉ bằng cái kia diễm không quan trọng võ công, đại khái muốn khổ luyện chỉ ít ba mươi năm mới có tư cách báo thù.

"Hợp Hòa kinh" tốc thành pháp môn sẽ có rất lớn tác dụng phụ, Cố gia lịch đại chủ nhân đều đem bí kíp cẩn thận Địa Tạng tốt, tuy tiện không chính xác từ tôn nhìn xem, một vị tổ tiên nghe nói từng dựa theo này pháp môn tu luyện qua, nội công tiến bộ dừng mạnh, thực lực gấp bội gia tăng, phối hợp nhà mình đao thương song tuyệt, tên nổi như cồn, nhưng là vén vẹn quá ba năm liền không hiểu đột tử, từ trạng thảm không thể nói.

Cố Thận Vi chỉ muốn báo thù, tự nhiên không quan tâm ba năm sau kết cục, bây giờ lại liền cái này đồng quy vu tận hi vọng cũng không có.

Quần đạo đối cướp bóc phệ tích bên trong tài vật xe nhẹ đường quen, không đến thời gian một nén nhang, tất cả đều dẫn theo bao lớn bao nhỏ thu hoạch trở lại trong đình viện, miệng bên trong thổi cái còi, chuẩn bị rút lui.

Tù binh Cố Thận Vi cường đạo cũng quay về rồi, đem hai kiện bao phục đặt ở trên lưng ngựa, hắn thu hoạch không bằng những người khác, tâm tình không tốt lắm, đi đến thiếu niên bên người, hung hăng đá một cước.

Cố Thận Vi đau đến cuộn tròn đứng người lên, cường đạo bắt hắn lại trên người dây thừng, muốn đem hắn một lần nữa xách hồi mã trên lưng.

Ngay trong nháy mắt này, Cố Thận Vi đột nhiên lĩnh ngộ được cái gì, bao khóa sách vở vài dầu liền nhét vào trước mắt của hắn, lộ ra một góc màu trắng mảnh lụa, tại bị cầm lên trước đó, hắn há mồm cắn lụa trắng một góc, nằm tại trên lưng ngựa lúc, đã đem lụa trắng nuốt tại rồi miệng bên trong.

Quần đạo tới tấp khởi công, rồi trang xuống núi.

Dưới núi thôn trang nhỏ phụ cận còn có một tên cường đạo, canh chừng hơn mười người tù binh cùng hơn ba mươi con dê bò, những nhân thủ này cánh tay đều bị chăm chú trói lại, lại dùng dây thừng hợp thành một chuỗi, Cố Thận Vi cũng bị ném trên mặt đất, một lần nữa cột chắc, liền tại tù binh đội ngũ sau cùng mặt.

Sáu tên cường đạo xua đuổi lấy tù binh cùng gia súc, hướng đông phóng đi, Cố Thận Vi ra sức đi theo, không kịp phun ra trong miệng lụa trắng.

Sắc trời sắp sáng, quần đạo tại một đầu chữ T đầu đường dừng lại, Cố Thận Vi cảm thấy nơi này cách nhà của mình sẽ không quá xa, nhưng hắn rất ít rời đi trang viên, đối con đường này không có ấn tượng.

Từ bắc hướng nam đường đất xuyên qua một tòa chật hẹp sơn khẩu, uy lẹ tiến lên vài dặm về sau, cùng đồ vật hướng đường cái tụ hợp, đầu đường đã tụ tập hơn trăm người.

Phần lớn mấy người đều mặc cũ nát da chiến, tựa hồ chưa hề liền chưa thanh tẩy, béo ngậy, dưới ánh mặt trời chiếu xuống chiếu lấp lánh, người người

đều mang binh khí, ánh mắt hung ác, giống một đám bị ép tụ tại một đồng mảnh thú.

Tất cả cả cỗ cường đạo ở giữa rõ ràng có phe phái, bọn hán chia làm mấy nhóm, lẫn nhau dư quang bên trong tràn ngập đề phòng, bàn tay luôn luôn đặt ở cách vũ khí chỗ không xa, một bộ tùy thời chuẩn bị khai chiến tư thế.

Kỳ quái là, hung thần ác sát bọn cường đạo đều chen tại đầu đường về phía tây, một đường chỉ cách đối diện đất trống rất rộng, lại không ai đi qua, giống như kia phiến trống rỗng khu vực bên trong ẩn giấu đi quỷ quái giống như.

Bọn cường đạo cũng không hướng phía đông nhìn, bọn hán tất cả đều vươn cổ hướng phương bắc son khẩu nhìn quanh, từng cái thần sắc nôn nóng, tựa hồ đang chờ người nào.

Hai canh giờ trước đó, Cố Thận Vi còn cho là mình có "Thần ý" chỉ dẫn, không nghĩ tới lại thành cường đạo tù binh, cùng một đám dơ bẩn không chịu nổi thất kính nam nữ xen lẫn trong cùng một chỗ.

Tại tất cả tù binh bên trong, Cố Thận Vi nhưng thật ra là bản nhất, mồ hôi, bụi đất, tro cốt đem cả người hán đều dán lên rồi, phảng phất một bộ hình người bùn điêu.

Thừa dịp cường đạo không chú ý, Cố Thận Vi phun ra ngậm nửa ngày lựa trắng, cũng không dám xem xét, vụng trộm nhét vào trong ngực, hán bị tìm tới một lần thân rồi, hi vọng đừng lại có lần thứ hai.

Chờ đợi người chậm chạp không đến, bọn cường đạo càng phát ra không đứng yên, miệng bên trong mắng, bọn hán cũng không quen thuộc theo đồng hành như thế tới gần, có hai nhóm người vì thế đã đánh một trận, mấy người bị thương, cũng may không có xảy ra án mạng.

Cố Thận Vi đối với mình bị bắt chuyện này vẫn còn có chút không hiểu thấu, Cố gia trang vườn phụ cận vậy mà tụ tập nhiều như thế cường đạo, loại người này nghe nói mấy năm trước liền nên diệt tuyệt, hán ngăn đầu nhìn một chút bắt lấy chính mình cường đạo, muốn từ chỗ của hán đạt được chút tin tức.

Kia cường đạo cùng những người khác, đại hạ trời cũng mặc da chiến, dáng người trắng kiện, sợi râu dày đặc, trên mặt bản thiêu, má trái bên trên có một vết sẹo.

Mặt sẹo cường đạo đã nhận ra phía dưới phóng tới ánh mắt, ; đọc sách ; cúi đầu nhìn thoáng qua thiếu niên tù binh, ánh mắt lãnh khốc vô tình, "Trốn a."

Cố Thận Vi đương nhiên không có ngờ như vậy, hán đứng tại cường đạo chòng bên trong, bốn phía tất cả đều là nhìn một cái vô tận sa mạc, chạy trốn chính là đang tìm cái chết, hướng chỉ hán hai tay bị trói, theo một đám tù binh liền cùng một chỗ.

"Người cầm tới tiền, còn không thả ta?"

Ngữ khí mặc dù cường ngạnh, thế nhưng là Cố Thận Vi đã ẩn ẩn minh bạch, hán cùng cái khác nam nữ, cùng những cái kia gia súc, tại cường đạo trong mắt đều là tiền.

Mặt sẹo cường đạo hướng trên mặt đất gặt một cái, cục đàm sát Cố Thận Vi da đầu lướt qua, hán căn bản khinh thường tại trả lời cái này vô tri tiểu tử vấn đề.

Một tên vẻ mặt già nua cường đạo dùng u ám ánh mắt đánh giá mới tới bọn giặc cùng tù binh, đột nhiên mở miệng nói ra: "Thu hoạch chẳng ra sao cả a, phi ưng."

Được gọi là "Phi ưng" mặt sẹo trộm lại gặt một cái, "Lão hồ miệng dưới không lưu ăn."

Cố Thận Vi tâm đột nhiên nhảy một cái, "Lão hồ" khẳng định chính là đồ diệt Cố gia người, bọn cường đạo hiển nhiên biết tường tình, hán còn vẫn cho là đồ diệt Cố gia sát thủ che giấu hành tung, rất khó tra tìm đầu.

Cố Thận Vi ánh mắt bên trong tất nhiên toát ra đặc thù cảm xúc, lão niên cường đạo nhiều nhìn hán một cái, nhưng là không có nói nhiều, lại tiếp tục hướng phương bắc son khẩu nhìn ra xa.

Cố Thận Vi trong cổ họng giống như là ngậm lấy một đám lửa, bọn cường đạo không còn nhắc lên "Lão hồ" chủ đề, hán đành phải chính mình đặt câu hỏi, "Người đi theo lão hồ cũng không nhỏ."

Cường đạo phi ưng đôi môi đóng chặt, giống như căn bản không có nghe được câu này, quá một hồi lâu, hán mới lạnh lùng nói:

"Nói nhảm, còn có so 'Độc Bộ Vương' càng lớn lão hồ sao?"

Cố Thận Vi dẫn theo tâm đột nhiên rút xuống, hán rốt cuộc biết cừu nhân là ai, cừu nhân này căn bản không cần che giấu tai mắt người, nhưng càng lớn nghi vấn lại tùy theo mà đến: Vì cái gì? Đến cùng vì cái gì Độc Bộ Vương muốn đồ diệt Trung Nguyên Cố thị?

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 05: Kiếm khách

Hai năm trước, mới vừa đến Trung Nguyên biên quan, Cố Thận Vi liền nghe đến đại lượng liên quan tới Kim Bằng bảo cùng "Độc Bộ Vương" truyền ngôn, lúc ấy, hắn đối cái này Tây Vực thanh danh hiển hách tổ chức sát thủ cảm thấy mười phần hướng tới, vô ý nói lên muốn thấy "Độc Bộ Vương" chân dung, còn đã từng nhận nhĩ ca chế giễu.

Tại Tây Vực, Cố gia không có cơ hội cùng Kim Bằng bảo sinh ra liên quan, cũng rất ít nhắc lại đến "Độc Bộ Vương", đêm hôm đó người bị mặt xông trang về sau phụ thân cùng các ca ca tập nập nhắc lên "Đồ tề" nhưng thật ra là "Độc bộ", Cố Lôn sớm đã đoán được Kim Bằng bảo ý muốn bắt lợi cho trang viên, mới cố ý "Đuôi" đi nữ nhi cùng ấu tử.

Lại là Kim Bằng bảo muốn đồ diệt Cố gia, Cố Thận Vi trăm mối vẫn không có cách giải, Cố gia tại Tây Vực hai năm này cơ hồ không cùng bất luận cái gì ngoại nhân lui tới, làm sao lại đắc tội Tây Vực "Sát Thủ Chi Vương" đâu?

Đắc đắc tiếng chân truyền đến, từ mặt phía bắc sơn khẩu chạy tới một thót tông ngựa, lập tức ngồi một tên người khoác mũ che màu xám kỵ sĩ, bọn cường đạo nhìn thấy hân đầu tiên là vui sướng, tiếp lấy lại là thất vọng, đây không phải bọn hắn đang đợi người, nếu không phải có không chính xác qua giới lệnh cấm, sớm đã có người đi lên nhường kỵ sĩ này lưu lại tiền qua đường rồi.

Xám áo choàng kỵ sĩ bỗng nhiên nhìn thấy này một đám diện mục dữ tợn người tụ tại ven đường, lại tuyệt không ngoài ý muốn, càng không kinh hoảng, thúc giục ngựa chạy chậm tiến lên.

Suru, có người hướng kỵ sĩ ném ra phi đao, người không thể qua giới, binh khí có thể.

Kỵ sĩ mũ che màu xám giống một đám mây lướt qua, cánh tay phải giơ lên, trong tay nắm lấy chuỗi này phi đao, tiện tay phóng tới một con trong túi da, "Thu được."

Theo áo choàng nhắc lên, lộ ra còn có một thanh thật dài kiếm, treo ở bên hông ngựa thân.

"Đại Tuyết Sơn kiếm khách!"

Trong đám người có người kêu lên, gần trăm tên cường đạo giống như là bị hạ chú ngữ, gần như đồng thời giục ngựa lui về sau hai bộ, ném phi đao người càng là một tiếng không dám hít, trên đất bọn tù binh có mình bạch có hồ đồ, nhưng đều nhận cổ này sợ hãi ảnh hưởng, cùng một chỗ lui lại.

Cố Thận Vi đứng tại phía sau cùng, kém chút bị người phía trước đụng ngã, nhưng vẫn là đi cà nhắc trông đi qua, hắn chưa hề chưa nghe nói qua "Đại Tuyết Sơn kiếm khách", không biết đại gia sợ cái gì.

Tại trước mặt hắn là hai tên niên kỷ tương tự thiếu niên, bọn hắn hiển nhiên theo bọn cường đạo đồng dạng hiểu rõ "Đại Tuyết Sơn" đáng sợ, cúi đầu trốn ở các đại nhân sau lưng.

Đại Tuyết Sơn kỵ sĩ lộ ra vẻ mỉm cười, hai gò má của hắn bởi vì phong tuyết cùng phơi nắng mà đỏ rùng rục, thói quen híp hai mắt, giống như luôn luôn đang tìm kiếm thứ gì.

"Phi Ứng bang người đứng ra."

Thanh âm của hắn không lớn, càng không có thần sắc nghiêm nghị, lại có một cỗ làm cho người không thể kháng cự uy lực, Cố Thận Vi nhìn thấy, gọi "Phi ứng" mặt sọc cường đạo sắc mặt trở nên phát xanh.

Phi Ứng bang là cái tiểu bang phái, chỉ có sáu người, xưng là "Bang" đều rất miễn cưỡng, có thể phi ứng dù sao cũng là đầu lĩnh, không thể làm con rùa đen rút đầu.

"Phi ứng ở đây. Nơi này là Kim Bằng bảo địa bàn, người dám như thế nào?"

Xám áo choàng kỵ sĩ quay đầu nhìn thoáng qua kia phiến trống trải hoang dã, "Còn kém một bước. Mà lại, người chừng nào thì nghe nói qua Đại Tuyết Sơn nam nhi sợ hãi 'Đồ tề vương'."

Cố Thận Vi trong lòng vui mừng, nguyên lai "Độc Bộ Vương" cũng có địch nhân, hắn còn vẫn cho là Kim Bằng bảo tung hoành Tây Vực không người dám đụng đâu, kể từ đó, báo thù hi vọng tựa hồ lớn hơn rất nhiều, hắn hẳn là nghĩ biện pháp gia nhập Đại Tuyết Sơn phái này.

Phi ung sắc mặt càng thanh rồi, hấn trong bang mấy tên huynh đệ cũng đều kinh hoảng nắm chặt chuôi đao, đường đông mới là Kim Bằng bảo địa bàn, thân là cường đạo, bọn hấn ai cũng không thể vượt giới, càng không chiếm được bảo hộ.

Phi ung cắn răng một cái, lớn tiếng nói ra: "Chư vị huynh đệ, chúng ta Thiên sơn tám mươi một bang cứ như vậy không đoàn kết sao? Người ta đến bắt nạt cũng không lên tiếng?"

Cái khác bọn cường đạo lẫn nhau ngó ngó, ai cũng không đáp khang, bọn hấn đều là tiểu bang phái, miễn cưỡng kiếm miếng cơm ăn, cái này còn là lần đầu tiên nghe nói cái gì "Thiên sơn tám mươi một bang", sinh ra không được cùng chung mối thù chi tâm, càng không cảm thấy có rút đao tương trợ tất yếu.

Đại Tuyết Sơn kỵ sĩ cười lạnh một tiếng, " 'Thiên sơn ngày mười một bang', thật là lớn tên tuổi, ta có thể rất sợ hãi, bất quá ta chỉ tìm 'Phi Ưng bang', không có quan hệ gì với người ngoài."

Câu nói này cho cái khác cường đạo một viên thuốc an thần, không chỉ có không có người đứng ra, ngược lại lại lui ra phía sau một chút, cùng "Phi Ưng bang" giữ một khoảng cách.

Phi ung rõ ràng chính mình lâm vào tuyệt cảnh, nhưng hấn là thân kinh bách chiến cường đạo, trải qua hơn mười năm trước đạo phi san sát "Hoàng kim niên đại", thực chất bên trong lưu lại một cỗ cỗ chấp chơi liều, không tránh khỏi liên muốn cứng rắn, xin khoan dung là vô dụng.

Phi ung gắt một cái cằm, đây là từ hấn khang bên trong phun ra cuối cùng một ngum tang vật.

Hấn nhảy xuống ngựa, rút đao ra, các huynh đệ khác cũng đều làm theo, sáu người xếp thành một hàng, sáu thanh loan đao rạng rỡ tỏa ánh sáng, tuyết trắng không tì vết thân đao cùng bọn hấn kia thân bản thủ trang phục hình thành vô cùng chênh lệch rõ ràng.

Đại Tuyết Sơn kỵ sĩ lộ ra hài lòng mỉm cười, cỡi xuống áo choàng, đặt ở trên yên ngựa, sau đó cũng nhảy xuống ngựa, từ thân ngựa một bên rút ra chuôi này thật dài đại kiếm.

Đại kiếm thân kiếm cơ hồ cùng trường thành bàn tay người đồng dạng rộng, mũi kiếm chạm đất, chuôi kiếm cao cùng kỵ sĩ tim, lưỡi kiếm có chút rõ ràng không tròn vẹn, giống như chủ nhân dùng nó chặt qua củi giống như.

"Ta gọi Long Phi Độ."

"Người tên gì mắc mớ gì tới ta, dù sao người là Đại Tuyết Sơn người, chúng ta liền phải người chết ta sống." Phi ung mang theo năm tên huynh đệ chậm rãi tiến lên, chậm rãi kéo dài khoảng cách, hình thành một đạo hình cung, đem kỵ sĩ Long Phi Độ vây quanh.

"Ta phải để các người biết giết chết người là của các người ai."

Long Phi Độ hai tay cầm kiếm, mũi kiếm vẫn chống đỡ trên mặt đất.

"Phi Ưng bang" sáu người từng bước tới gần, bọn hấn nhưng không có giết người trước đó báo danh thói quen, bọn cường đạo càng quen thuộc Kim Bằng bảo nguyên tắc: Không từ thủ đoạn, giết lại nói.

Cổ Thận Vi lại đổi tên là Long Phi Độ kỵ sĩ vô cùng có hảo cảm, cố gắng đi cà nhắc nghĩ thấy rõ ràng một điểm, thế nhưng là trước mặt hấn hai tên thiếu niên lại giống như là dọa sợ, luôn luôn trầm xuống trốn ở các đại nhân sau lưng, cùng bị một sợi dây thừng kết nối, Cổ Thận Vi cũng đứng không thẳng, căn bản không nhìn thấy tình hình bên ngoài.

Một tiếng gào to, không biết là ai phát ra tới, binh khí Đinh Đương vang lên hai tiếng, tiếp lấy lạng yên không một tiếng động, nghe vào trảng diện tuyệt không kịch liệt, giống như là thợ rèn nhảm chán tùy tiện gõ khí cụ.

Thế nhưng là vậy xem cường đạo cùng bọn tù binh lại cùng kêu lên kinh hô.

Cổ Thận Vi dùng sức nhảy một cái, vượt qua trước mặt đỉnh đầu, khi thấy Long Phi Độ giơ lên cao cao trường kiếm, "Phi Ưng bang" sáu người ở trong đã ngã xuống năm người, chỉ còn lại "Bang chủ" phi ung ngơ ngác đứng tại đối diện, loan đao vút trên mặt đất, buồn cười nâng lên cánh tay trái ngăn tại trước mặt, giống như muốn lấy nhục thể ngăn cản lợi khí chém vào.

Mặc dù bên trong chỉ là thoáng nhìn, Cổ Thận Vi lại một mực nhớ kỹ một màn này, nhiều năm về sau cũng chưa từng quên, cho hấn ấn tượng sâu nhất không phải thiên thần đồng dạng cầm kiếm đứng vững Long Phi Độ, mà là trong lòng run sợ hoàn toàn mất đi phản kháng ý chí phi ung.

Ngay tại vào thời khắc này, trong đầu hấn đột nhiên xuất hiện hình thành một cái ý nghĩ: Giết một người thì ra là thế dễ dàng. Những cái kia đao qua kiếm lại, trần trọc xê dịch, diệu chiêu tuyệt học đồng dạng cũng không có xuất hiện, hấn đã từng có bài bản hấn hỏi luyện qua quyền thuật, đao pháp, bây giờ lộ ra ngây thơ xúc nổi không dùng được.

Cổ Thận Vi chỉ tới kịp thoáng nhìn, liền bị trước mặt hai tên thiếu niên lôi xuống, cách hấn gần nhất thiếu niên nhìn hấn chăm chăm, tựa hồ tại cảnh cáo hấn đừng lộn xộn.

Lợi kiếm chém trúng cùn vật trầm đục, Cổ Thận Vi lúc này nghe rõ, còn có thi thể tiếng ngã xuống đất âm, hấn đều nghe được.

"Đại Tuyết Sơn đạn đa phong Long Phi Độ, muốn báo thù tìm đúng là ta, hiện tại, ngày sau, đều có thể."

Không có người muốn vì "Phi Ưng bang" báo thù, bọn cường đạo chỉ muốn một sự kiện: Tuyệt không nên trêu chọc trước mắt người này, phi ưng nhất định đảm mê tâm hồn, mới có thể cùng hắn kết thù.

Trước mặt tù binh rối loạn tung búng, Cố Thận Vi xuyên thấu qua khe hở nhìn thấy Long Phi Độ chính hướng mình những người này phương hướng đi tới, trường kiếm chưa vào vỏ, còn tại hướng mặt đất nhỏ máu.

Người này còn muốn hướng tù binh ra tay? Cố Thận Vi không có tượng khác tù binh những cái kia sợ hãi, ngược lại có chút hưng phấn, hắn muốn nói cho Long Phi Độ thân thể của mình cùng thâm cừu đại hận, thậm chí càng báii hắn làm thầy, tìm kiếm Đại Tuyệt Sơn trợ giúp.

Hắn thật không nghĩ đến này lại có bao nhiêu khó, hắn tin tưởng Đại Tuyệt Sơn kỳ sĩ xuất hiện, cũng là "Thần ý" một bộ phận.

Thế nhưng là trước mặt hắn hai tên thiếu niên hạ xuống quá lợi hại, đem trước sau người đều sắp tùm đở, Cố Thận Vi kinh ngạc nhìn xem hai người kia phát run thân ảnh, bỗng nhiên hiểu được, Long Phi Độ là hướng về phía hai tên thiếu niên này mà đến, bọn hắn rất tại người khác thất kinh đã nói rõ hết thảy.

Tại Cố Thận Vi trong mắt, Long Phi Độ tựa như là trong truyền thuyết trừ mạnh mẽ đồ yếu hiệp khách cùng anh hùng, hai tên thiếu niên vì sao sợ thành dạng này, làm hắn rất là không hiểu.

Long Phi Độ chậm rãi đi tới, ánh mắt chiếu tới, đám người lập tức hạ thấp đi một đoạn, đến rồi đội ngũ cuối cùng, hắn dừng lại.

Vượt quá Cố Thận Vi dự kiến, hai tên thiếu niên lúc này ngược lại không sợ, cùng một chỗ thân thể thẳng tắp, so phía trước liền tiếp đại nhân ngược lại còn cao hơn một chút, ư; a; Shu. n; t nhìn thẳng cầm kiếm kỳ sĩ.

Long Phi Độ con mắt hí nhỏ hơn, trên mặt biểu lộ lại không có chút nào biến hóa, hai tay giờ lên trường kiếm.

Tại khoảng cách gần như vậy nhìn qua, thanh trường kiếm kia càng có vẻ rộng lớn nặng nề, nó căn bản không cần lưỡi kiếm, chỉ bằng trọng lượng liền có thể tùy tiện giết chết bất luận kẻ nào.

Một kiếm này xuống dưới, chỉ sợ một chuỗi đầu người đều sẽ đến rơi xuống, bọn tù binh lại đều cùng chết đi phi ưng, dọa đến một cử động nhỏ cũng không dám, triệt để phó thác cho trời.

Chỉ có Cố Thận Vi vậy mà không có chút nào khiếp đảm, ngược lại trước khi đi non nửa bước, thành khẩn nhìn xem Long Phi Độ.

"Người đến từ Đại Tuyệt Sơn, kia liền hắn là chân chính hiệp khách."

Cố Thận Vi chưa từng nghe người ta nói qua Đại Tuyệt Sơn, nhưng là cái này cũng không ảnh hưởng hắn đối Long Phi Độ phán đoán.

"Không, ta chỉ là kiếm khách."

"Kiếm khách cũng không nên lạm sát kẻ vô tội, chỉ có... Kim Bằng bảo mới tùy tiện giết người."

Long Phi Độ trong mắt tinh quang lóe lên, tựa hồ thật bị câu nói này xúc động, nhưng là tầm kia dải dầu sương gió khuôn mặt lập tức lại trở nên tuyết sơn đồng dạng lạnh lẽo cứng rắn, lỗ mũi ngừng thở, kiếm cầm thật chặt rồi.

Cố Thận Vi chỉ cảm thấy dưới chân một mảnh trống rỗng, trái tim tựa như cũng ngừng đập, liền vì một câu thêm lời thừa thãi, hắn phải bồi kia hai tên không quen biết thiếu niên một khối chết rồi.

Long Phi Độ trường kiếm nghiêng nghiêng chặt xuống, một kiếm này đem chém rụng không chỉ một cái đầu lâu, nhưng là kiếm giữa đường hắn lại cái biến chủ ý, trở lại bỏ nhất kiếm.

Một mũi tên từ đó bẻ gãy, rơi dưới chân hắn.

"Ám tiễn đã thương người, tới là Độc Bộ Vương thủ hạ chó săn đi."

"Gan to bằng trời, cầm kiếm chính là Đại Tuyệt Sơn một con tiểu bò sát đi."

Từ phương bắc sơn khẩu đi tới một tên áo đen kỳ sĩ, sau lưng hắn còn có hai tên kỳ sĩ, riêng phần mình trong ngực ôm một cây cờ lớn, cờ xí màu lốt đen viền đỏ, ở giữa thêu lên một con kim hoàng sắc chim đại bàng.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Chương 06: Sát thủ

Cố Thận Vi nhận ra kia mặt cờ xí.

Vẫn là hai năm trước, Cố thị cả nhà trên dưới mấy chục cái người rời đi Trung Nguyên, chính xuyên qua sa mạc, tiến về không biết Tây Vực, trên đường thuê rất nhiều làm giúp, trong đó có một người liên công Kim Bằng cờ, hẳn không phải người dẫn đường, lại luôn đi tại đội ngũ phía trước nhất, hẳn cũng không phải nô bộc, cái gì việc vặt đều không làm, đối cố chủ từ trước đến nay không gần không xa, những cái kia mà phụ tạp dịch đối với hẳn đều có chút e ngại.

Dời đi Tây Vực lữ trình buồn khổ nhàm chán, nhưng có một việc Cố Thận Vi nhớ tình huống, gần một tháng đang đi đường, bọn hắn chưa bao giờ gặp bất luận cái gì giặc cướp tập kích, tựa hồ ẩn chứng lão gia Cố Lôn đối Tây Vực thế cục phán đoán, kỳ thật lại là bởi vì Kim Bằng bảo che chở.

Kim Bằng bảo đã từng là Cố gia người bảo vệ, cái này càng tăng thêm Cố Thận Vi nghi hoặc: Vì cái gì hai năm về sau người bảo vệ lại biến thành đồ sát người? Hẳn thậm chí bắt đầu hoài nghi cường đạo phi ưng có phải hay không sai lầm.

Ôm cờ hai người dừng ở chỗ cũ, áo đen kỵ sĩ một người lái tới gần, khoảng cách Long Phi Độ hơn mười bước lúc dừng lại, tung người xuống ngựa, đem trong tay trường cung cất kỹ, không nhanh không chậm, giống như đang chuẩn bị theo ngẫu nhiên gặp lão hữu lên tiếng kêu gọi.

"Tuyệt son kiếm khách báỉ phỏng Kim Bằng bảo địa bàn, thật sự là khách quý ít gặp a."

"Ha ha, Kim Bằng bảo sát thủ dám một mình xuất chiến, cũng thật hiếm thấy a."

"Bất đắc dĩ, bất quá tại hạ tốt xấu cũng học mấy ngày vật lộn chi thuật."

"Tại hạ Đại Tuyệt Son đạn đa phong Long Phi Độ."

Long Phi Độ hai tay cầm kiếm, mũi kiếm vẫn là nghiêng nghiêng ngón tay địa.

"Kính đã lâu kính đã lâu, tại hạ Kim Bằng bảo vô danh tiểu tốt, không đáng giá nhắc tới."

Sát thủ áo đen rút ra đao, cùng bọn cường đạo thường dùng loạn đao không giống, đao trong tay của hắn bình thẳng chặt hẹp, lưỡi đao dài bất quá hai thước, cùng Long Phi Độ đại trường kiếm so ra giống một cây tú hoa châm.

Hai người càng đi càng gần, đứng ngoài quan sát đám người ngừng hô hấp, chờ đợi lấy quyết định sinh tử một kích.

Cố Thận Vi trong lòng càng là thấp thòm, chờ mong tuyệt son kiếm khách thắng lợi, hẳn đã hạ quyết tâm, mặc kệ Long Phi Độ đợi chút nữa như thế nào đối đãi bên người hai tên thiếu niên, hẳn cũng sẽ không lại cầm tay.

Sát thủ cùng kiếm khách đến gần đến trong vòng ba bước, ai cũng không có động thủ, một bước bên trong, vẫn là không động thủ, hai người lẫn nhau nhìn chăm chăm, giống như sắp sượt qua người người quen, chỉ là gạt đầu ra hiệu mà thôi.

Cố Thận Vi một trái tim lại treo tại trong cổ họng, hẳn gặp qua rất nhiều lần luận võ, chính mình còn đã từng tham gia qua mấy lần, song phương luôn luôn cách rất xa liên bày ra tư thế, một bên tiếp cận còn vừa phải không ngừng đối chiêu thế, từ xưa tới nay chưa từng có ai giống hai vị này, tùy ý đến liền chút sát khí đều không có.

Sát thủ cùng kiếm khách đã vai sóng vai, ở giữa chỉ cách lấy không đến một bước khoảng cách, chỉ cần nửa bước liền sẽ dịch ra, bọn hắn vẫn quay đầu lẫn nhau nhìn chăm chăm, sát khí đột nhiên toàn diện bắn ra, chưa từng đến vênh vào hung hăng chỉ là trong nháy mắt, đoản đao cùng trường kiếm đồng thời ra chiêu.

Dù cho đã sớm chuẩn bị, dù cho một mực tro mắt nhìn, đứng ngoài quan sát đám người vẫn là lấy làm kinh hãi, thân bất do kỷ về sau một nghiêng, giống như xa xa đao kiếm chào hỏi chính là chỗ yếu hại của mình.

Đao và kiếm xuất kích nhanh như thiểm điện, nhưng không có tương giao, sát thủ áo đen lui bước tốc độ so với đao tốc độ càng nhanh, trong chớp mắt, hẳn đã thối lui đến năm bước bên ngoài, vừa lúc ở trường kiếm phạm vi công kích biên giới.

Long Phi Độ không đợi kiếm chiêu già đi, cũng kịp thời thu hồi kiếm thế.

Chiêu thứ nhất tựa hồ không có phân thắng bại, Cố Thận Vi cảm thấy tuyệt son kiếm khách còn mạnh hơn, nhưng là hắn không có mười phần nắm chắc, bởi vì hắn nhớ tới phụ thân Cố Lôn đã từng nói một câu.

Cố Lôn đối tiểu nữ từ từ trước đến nay mười phần phóng túng, từ trước tới giờ không quá phận buộc hấn khác khổ luyện công, thế nhưng là có một lần Cố Thận Vi lại đối người khác vô công xoi mói lúc, Cố Lôn khó được nghiêm túc một lần, chỉ chỉ ánh mắt của mình, vừa chỉ chỉ mình tay, nói ra:

"Một cặp hảo nhân lực, so có một đôi hảo thủ lực muốn khó hơn nhiều."

Cố Thận Vi lúc ấy đối câu nói này xem thường, nhưng là hiện tại hấn tin tưởng.

Long Phi Độ mấy chiêu ở giữa liền giết chết rồi sáu tên kẻ liều mạng, Kim Bằng bảo sát thủ lặng yên không một tiếng động đồ diệt rồi Cố gia trên dưới mấy chục nhân khẩu, trước mắt sát thủ áo đen cho dù không phải người trong cuộc, thân thủ cũng không kém nơi nào, hai người đều là nếu giả báo đòi cao thủ, thế nhưng là sinh tử tương bác thời điểm, chiêu thức lại giản dị đến đơn sơ tình trạng, bất quá một bộ một đảm, cùng lão gia đình Dương Tranh vạn năm không đối trường thương đảm một cái khác thường khúc cùng công chi diệu.

Ngược lại là Cố Thận Vi chính mình, quyền pháp, đao pháp đều học được mấy đồ, nói đến Trung Nguyên khó phân võ thuật lưu phái lúc càng thêm đạo lý rõ ràng, gặp bình thường nhất cường đạo nhưng không có sức hoàn thủ.

Có hoa không quả, đây là phụ thân Cố Lôn mỉm cười lắc đầu đối với hấn ở dưới lời bình.

Sát thủ cùng kiếm khách lần nữa giao phong, lúc này hai người không có chậm rãi tiếp cận, mà là giống chứa đầy lực đạo mũi tên, kéo căng bắp thịt Báo tử, nhảy lên một cái, bỗng nhiên liền tới, đao kiếm va chạm, phát ra chói tai ma sát âm thanh.

Vẫn là sát thủ áo đen đầu tiên lui bước, mà lại lui đến càng xa, cho đến mười bước bên ngoài, thân sắc khăn trương, giống như mỗi một cọng tóc gáy đều tại dựng đứng.

Long Phi Độ lại vung rồi một lần trường kiếm, hướng về phía trước bước một bước dài.

Cố Thận Vi trong lòng hơi động, coi là tuyết son kiếm khách liền muốn truy kích địch thủ phát động một kích trí mạng, nhưng hấn sai rồi, Long Phi Độ chỉ bước một bước liền dừng lại bất động, song phương song lâm vào trạng thái giằng co.

Hai người pho tượng tựa như giằng co, kéo dài một thời gian thật dài, lệnh chung quanh người xem cảm thấy lẫn lộn, ai cũng không dám tùy tiện gọi tốt, vạn nhất đứng sai đội, nhưng là muốn đưa tới họa sát thân.

"Từ Bi tán, ta sớm cái kia nghĩ tới." Long Phi Độ đột nhiên chân sau quỳ xuống, hai tay vẫn nắm chặt chuôi kiếm, nhưng nó không còn là giết người vũ khí, chỉ là một cây chèo chống vật.

Cố Thận Vi không biết cái gì là "Từ Bi tán", đối với cái này hoàn toàn không biết gì cả người không thôi hấn một cái, nhưng tất cả mọi người rõ ràng một sự kiện: Tuyết son kiếm khách trúng ám toán.

"Các người loại này kiếm khách vốn là như vậy, 'Sớm cái kia nghĩ đến', chính là không có phòng bị. Hừ." Sát thủ áo đen trong giọng nói tràn đầy khinh thường, đối bại tướng dưới tay không có một chút thương hại.

"Từ Bi tán vô sắc vô vị, người trúng mềm yếu bất lực, hai người rất nặng, mười lăm năm trước 'Độc Bộ Vương' lập thế toàn bộ tiêu hủy vĩnh thế không cần, bây giờ một lần nữa hiện thế, xem ra Kim Bằng bảo còn theo trước, không đáng giá tin tưởng."

"Hắc hắc, xem ra người biết không ít, bất quá người sai rồi, đây không phải 'Từ Bi tán', cho nên, vương chủ lời thế không có đánh vỡ, Kim Bằng bảo cũng vẫn là có thể tin, nhất là Kim Bằng bảo từ không lưu người sống chuyện này, người nhất định phải tin tưởng."

Sát thủ áo đen vừa nói vừa đi đến Long Phi Độ sau lưng, sắc bén mũi đao chống đỡ tại kiếm khách trên hõm vai.

Chính là như vậy? Cố Thận Vi không thể tin được, một lòng chờ mong Long Phi Độ phản khởi phản kích, nhưng đây chỉ là thiếu niên hi vọng xa vời, người tốt hấn là đánh bại người xấu, quang minh chính đại hấn là vượt trên âm mưu quỷ kế, tuyết son kiếm khách cùng "Sớm cái kia nghĩ đến", quá nhiều "Hấn là" vĩnh viễn không thành được hiện thực.

Sát thủ áo đen hẹp đao chậm rãi cắm vào, thẳng đến chuôi đao, Long Phi Độ không có phản kháng, chết được không có chút rung động nào, chỉ có thi thể một mực vịn kiếm quỳ đứng không ngã, cách đó không xa, liền nằm chết dưới kiếm của hấn sáu tên cường đạo.

Sát thủ áo đen cầm còn tại nhỏ máu hẹp đao, quay thân nhìn xem mười mấy tên cường đạo.

Hấn giết chết rồi một tên kiếm khách chân chính, thủ đoạn bỉ kém, có thể vẫn là người thắng, cho nên đám người biết rõ oanh một cái mà lên, rất có thể giết chết hấn, nhưng là tất cả cường đạo, mặc kệ bọn hấn tại cướp bóc nhân khẩu cùng súc vật lúc như thế nào ngang tàng, lúc này lại đều giống đối mặt với chó dữ con cừu nhỏ, trong lòng run sợ, đề mi thuận nhân.

Sát thủ ánh mắt xem thường, tại Long Phi Độ trên thân lau sạch đao vết máu trên người, thu đao vào vỏ, chậm rãi đi trở về trước ngựa của mình, trở mình lên ngựa, suy nghĩ một hồi, lạnh lùng nói ra:

"Làm xong sinh ý lập tức đi, ai cũng không chính xác dừng lại."

Bọn cường đạo như được đại xá, tới tập gập đầu nói phải.

Tuyệt sơn kiếm khách làm cho người thất vọng, bọn cường đạo càng đề cho người khinh thường, báo thù ánh rạng đông vừa mới thò đầu ra lại âm thầm xuống, Cố Thận Vi nghĩ không ra chính mình như thế nào mới có thể đánh bại Kim Bằng bảo cửu nhân, hẳn vốn cho là đã luyện thành "Hợp Hòa kinh" tốc thành pháp môn, liền có thể tới cửa khiêu chiến giết sạch địch nhân, hiện tại mới tỉnh ngộ sự tình còn lâu mới có được đơn giản như vậy dễ dàng.

Nhưng hẳn mình bạch rồi một sự kiện, phụ thân, sư phụ Dương Tranh còn có hai người ca ca cũng không phải là không hề có lực hoàn thù, bọn hắn cũng cùng Long Phi Độ đồng dạng trúng ám toán.

Sát thủ áo đen giục ngựa tiến lên, tại đầu đường chuyển hướng phương đông, tiến vào Kim Bằng bảo địa bàn, sau lưng hắn, hai tên ôm kỳ nhân đi sát đằng sau, giống như là hai đầu mẫu sư đi theo vừa mới chiến thắng người xâm nhập hùng sư đằng sau, đầu đường phía tây người quan sát, bất quá là một đám rụt đầu co lại cái cổ chó hoang.

"Làm xong sinh ý lập tức đi." Cố Thận Vi rất nhanh liền hiểu câu nói này hàm nghĩa, mà lại phát hiện chính mình cũng thành rồi thương phẩm.

Kim Bằng bảo sát thủ sau khi trải qua không lâu, từ phương bắc sơn khẩu đi tới một đội thương khách, xếp thành thật dài đội ngũ, có cưỡi ngựa, có lái xe chiếc, phục sức khác nhau, bằng bề bọn họ có ít hơn trăm người.

Thương nhân cùng đạo phi, giới hạn rõ ràng thường thường là đối thủ hai nhóm người, ở trên con đường này lại đạt thành rồi hòa bình ẩn ý, song phương đều tại chờ đợi lẫn nhau, bọn cường đạo tới tập xuất ra giành được vật phẩm cùng nhân khẩu, giống mới vừa vào hành tiểu hỏa kế, hướng đi qua thương nhân chào hàng đồ vật của mình, trong đó đại đa số vật phẩm chính bọn hắn cũng gọi không ra tên.

Thương nhân rất thích loại này mua bán, không chỉ có giá cả tiện nghi, vận khí tốt, còn có thể từ trước tới giờ không biết hàng trong tay của cường đạo mua được cái nào đó không rõ lai lịch hiểm thấy trần báo, mấu chốt nhất là, chữ T đầu đường là an toàn, hung tàn nhất đạo tặc cũng phải áp chế nội tâm xúc động, không dám động mang theo vàng bạc thương nhân một ngón tay.

Thương nhân vì thế đã bỏ ra đại giới, bọn hắn hướng Tây Vực lớn nhất "Cường đạo" Kim Bằng bảo giao phó phí bảo hộ, đổi lấy đặc quyền, không nhận tiểu cò đạo phi quấy rối.

Giao dịch khí thế ngất trời tiến hành, bảy bộ thi thể huyết tinh chi khí trong khoảnh khắc liền bị xông đến tan thành mây khói, người đến người đi, Cố Thận Vi xuyên thấu qua đám người lần nữa nhìn thấy cách đó không xa tuyệt sơn kiếm khách lúc, thi thể đã ngã xuống, trường kiếm mất tung ảnh, mấy cỗ thi thể rõ ràng bị người vơ vét không còn gì.

Cố Thận Vi một bụng cảm khái cùng không biết vì sao, hẳn phía trước hai tên thiếu niên lại không có quá nhiều ý nghĩ, hai người vừa mới trốn qua một kiếp, "Án nhân cứu mạng" lại là Kim Bằng bảo sát thủ, hiện tại bọn hắn muốn tự cứu rồi.

Hai người há mồm đi cắn sợi dây trên tay, tả hữu bọn tù binh sùng sốt một chút, tất cả đều hiểu được, cái này một chuỗi người đã tự do, bọn hắn "Chủ nhân" —— Phi Ưng bang sáu tên cường đạo —— đã biến thành người chết.

Bất quá, tại cái này cường đạo cùng thương nhân chủ đạo Đình khách đầu đường, "Chủ nhân" hiển nhiên không phải trân quý đồ vật, bọn tù binh sợi dây trên tay còn không có cắn mở, tới mấy tên thương nhân, không nói hai lời, chỉ huy thủ hạ nô bộc chặt đứt dây thừng, chuẩn bị tiếp thu cái này một đội "Hàng hóa".

Có ít người thuận theo theo sát mới "Chủ nhân" đi, cũng có chút người hướng nghĩ các thương nhân giải thích.

"Ta không phải nô lệ!"

Cố Thận Vi đối chạy tới mình râu quai nón reo lên, phía trước hai tên thiếu niên cũng dùng một loại khác ngôn ngữ kêu la, bất luận loại nào ngôn ngữ, khai ra đều là cười ha ha.

Râu quai nón thu hồi cắt dây thừng đoạn dao, bắt lấy Cố Thận Vi một đầu cánh tay, dẫn hắn lên xe, Cố Thận Vi một bồn lửa giận chính không chỗ phát tiết, thế là vận đủ khí lực, một cước đá vào râu quai nón trên thân.

Cố Thận Vi mặc dù tuổi không lớn lắm, võ công học được cũng không tới nơi tới chốn, nhưng là một cước này lực lượng nhưng cũng không nhỏ, râu quai nón đau đến quát to một tiếng, thẹn quá hoá giận, xoay tay lại một quyền hung hăng đánh trúng Cố Thận Vi bụng dưới.

Một quyền này so Cố Thận Vi một cước lực đạo còn lớn hơn chút, Cố Thận Vi vốn là muốn tốt ứng đối chiêu thức, thế nhưng là còn chưa kịp thi triển đã bị đánh một cái lão đao, râu quai nón ra tay nhưng so sánh Cố gia tráng đinh ác hơn nhiều.

Râu quai nón còn phải lại đánh, một tên thương nhân nghiêm nghị nói vài câu, đại khái ý là nhường hắn không nên đánh chết nô lệ, đây chính là vừa "Mua" tới hàng hóa.

Bị đập một cước râu quai nón rất ghi hận, đánh tới lồng xe cửa gỗ lúc, cố ý đem thiếu niên đầu đâm vào song gỗ bên trên, Cố Thận Vi chỉ cảm thấy đầu óc một trận mê muội, cả người bị ném vào.

Roi thân địa phương lại có một người sống, người kia hét lên một tiếng, đem Cố Thận Vi đá văng ra, Cố Thận Vi lăn đến một bên, một hồi lâu mới khôi phục tri giác, phát hiện thương đội đã một lần nữa lên đường, hướng đông đi theo Kim Bằng cờ dấu chân.

Lồng xe không phải một cỗ, đằng sau còn có một chuỗi, kéo xe tất cả đều là song giác to lớn trắng ngưu, rất nhiều diện mục dữ tợn người Hồ kỵ sĩ đi theo đội xe hai bên.

Cố Thận Vi quay đầu nhìn xem lồng trong xe, còn có mười mấy đứa bé co quắp tại chỗ đại chông bên trong, đang dùng thú nhỏ thấp thòem lo âu ánh mắt nhìn chăm chăm hắn, không biết cái nào là mới vừa rồi bị hắn đè ép người.

Tìm nơi nương tựa Đại Tuyết Sơn hi vọng tan vỡ, Cố Thận Vi chỉ có thể lại về ban sơ con đường hi vọng bên trên, hắn đưa tay đi sờ trong ngực lụa trắng, muốn xem xét mình bạch phía trên kia có hay không hắn muốn đi gặp nhất văn tự.

Lụa trắng không có.

Cố Thận Vi trong đầu ông một tiếng, toàn thân cao thấp sờ soạng một lần, lụa trắng hoàn toàn chính xác không có, chung quanh trong bụi cỏ cũng không có tung ảnh của nó.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 07: Mặt nhọn

Lụa trắng khẳng định là tại cùng râu quai nón kéo đánh thời điểm rơi mất, Cố Thận Vi bới lấy lồng xe song gỗ hướng phía sau nhìn quanh, chỉ có thể nhìn thấy một chuỗi dài xe bò, chờ rồi một hồi lâu, đội xe rẽ ngoặt, hắn mới có thể nhìn tới càng xa xôi.

Chữ T đầu đường không tại tầm mắt bên trong, đội xe đã đi ra rất xa.

Cố Thận Vi hai tay tóm đến như thế dùng sức, đốt ngón tay bởi vậy trở nên trắng bệch, hắn si ngốc ngốc ngắm nhìn, không thể tin được gia truyền bí kíp cứ như vậy không có.

"Các người... Ai nhìn thấy một khối màu trắng tấm vải?"

Cố Thận Vi xoay người, mang cuối cùng một tia hi vọng vấn lồng trong xe những hài tử khác.

Không biết là nghe không hiểu Trung Nguyên lời nói, vẫn là không muốn mở miệng, bọn nhỏ đều không trả lời, thậm chí không ngẩng đầu lên nhìn người mới tới một chút.

"Một khối màu trắng..."

Cố Thận Vi trong tay khoa tay lấy lụa trắng lớn nhỏ, càng nói càng không có lực lượng, cái này một xe hài tử từng cái xanh xao vàng vọt y phục lam lũ, đoạn sẽ không đổi một tấm vải đầu cảm thấy hứng thú.

"Bọn hắn nghe không hiểu người nói chuyện."

Xe bò lác lư ung dung đi rồi một đoạn đường, trong góc mới có một thiếu niên mở miệng nói ra.

Thiếu niên này đại khái cùng Cố Thận Vi cùng tuổi, tướng mạo thanh tú, gương mặt lạnh lạnh, cùng những hài tử khác so sánh, mặc xem như sạch sẽ, lồng xe nhỏ hẹp, hắn lại độc chiếm một cái góc, trong tay đùa bỡn một cây tăm cỏ, đang dùng ánh mắt dò xét nhìn xem mới tới thiếu niên.

"Lụa trắng, một khối vải trắng, người thấy không có?" Cố Thận Vi vội vàng hỏi.

Mặt nhọn thiếu niên nghĩ một lát, lắc đầu, "Không có, rất trọng yếu sao?"

Cố Thận Vi chán nản ngồi xuống, trong đầu trống rỗng.

"Chúng ta muốn đi đâu?" Quá một hồi lâu hắn mới vô ý thức hỏi.

"Bích Ngọc thành."

Cố Thận Vi biết thành phố này, Tây Vực trọng trấn, bát phương tụ họp, thương khách tụ tập, sống mơ mơ màng màng Thiên Đường, đào bụi rừng kiếm Địa Ngục, hẳn còn đã từng ở nơi đó qua một đêm, mà lại —— hẳn chợt nhớ tới, Kim Bằng bảo không vào chỗ tại Bích Ngọc thành bên ngoài sao?

Cố Thận Vi ngẩng đầu, chính nghênh tiếp mặt nhọn ánh mắt của thiếu niên, giống như trên người hắn có chỗ kỳ quái gì, gây nên đối phương kéo dài chú ý.

"Người biết ta?" Cố Thận Vi có chút cảm tức mà hỏi thăm, đầy xe bên trong chỉ có hai người bọn họ sẽ nói Trung Nguyên lời nói, nhưng là hắn lưu lạc làm nô lệ, lại ném đi cực kỳ trọng yếu gia truyền bí kíp, bây giờ không có kết giao bằng hữu tâm tình.

"Nhà có tiền tiêu hài." Mặt nhọn thiếu niên cười lạnh một tiếng, ngữ khí lỗ mãng, đều là ý trào phúng.

"Thế nào?" Một con lửa giận tại Cố Thận Vi trong thân thể thẳng lên đến rồi đình đầu, mặc dù cỗ lửa giận này hơn phân nửa cùng mặt nhọn thiếu niên không quan hệ.

"Không có gì, đến rồi Bích Ngọc thành chúng ta đều sẽ bị bán đi, không ai có thể mua người lại làm công tử thiếu gia. Ta là hảo tâm nhắc nhở người, từ nhỏ gia biến nô bộc không dễ dàng như vậy, nô bộc có nô bộc quy củ cùng sinh tồn chỉ đạo, người muốn nghe ta một lời khuyên cáo sao?"

Mặt nhọn thiếu niên nói lời rất có đạo lý, Cố Thận Vi gật gật đầu.

"Đem cái mông rửa sạch sẽ."

Mặt nhọn thiếu niên nghiêm trang nói, sau đó trên mặt lộ ra ý cười, nụ cười kia càng ngày càng đậm, cuối cùng biến thành điên cuồng cười to.

Cố Thận Vi thời gian thật dài không có minh bạch câu nói này hàm nghĩa, chỉ là đối mặt nhọn thiếu niên cười đến phóng đảng âm thanh cảm thấy không vui, sau đó chậm rãi cảm nhận được trong đó bí ẩn ý vị, nhưng là phát tác thời cơ tốt nhất đã qua, tại hắn cảm y ngọc thực có hạn kiếp sống bên trong, từ chưa từng học qua ứng đối ra sao loại cục diện này.

Mặt nhọn thiếu niên ngoài miệng chiếm tiện nghi, càng thêm đắc thế không tha người, tiếng cười ngừng về sau lại làm bộ nghiêm túc nói ra:

"Yên tâm đi, như người loại này đã từng có tiền tiêu hài, đáng đáp cũng coi như sạch sẽ, đến rồi Bích Ngọc thành, khẳng định có người muốn đoạt lấy người, tiền đồ vô lượng a, ha ha, cái mông của người sẽ không nhân rồi."

Cái này minh bạch không sai là một câu ô nhục, Cố Thận Vi thả người nhảy lên, hướng mặt nhọn thiếu niên bỏ nhào qua, kết quả lại bị ở giữa hải tử ngăn trở, lăn thành một đoàn, kêu đau âm thanh vang lên liên miên, rước lấy một gã hộ vệ chú ý, không nói lời gì, đuổi ra côn bông hướng trong xe loạn đâm.

Bọn nhỏ rất nhanh tách ra, riêng phần mình đều chịu không ít đánh, Cố Thận Vi cũng giống vậy, nhưng vẫn là không có với tới nơi hẻo lánh bên trong mặt nhọn thiếu niên.

Mặt nhọn thiếu niên một mực nín cười, chờ hộ vệ rời đi, ôm bụng, cười đến cơ hồ không thở nổi.

Cố Thận Vi nghĩ không ra trên đời còn có như thế người đáng ghét, mặt nhọn thiếu niên thậm chí một lần thay thế Kim Bằng bảo sát thủ, trở thành hắn nhất cảm hận đối tượng.

Mặt nhọn thiếu niên trêu đùa mục tiêu không chỉ là Cố Thận Vi một người, hắn luôn luôn trầm mặc một hồi, đột nhiên mở miệng thao thao bất tuyệt, hoặc ám chỉ hoặc sáng giảng, nói tất cả đều là làm nô bộc về sau thâm canh ngộ, nhất định phải đem người nghe chọc giận dọa khóc không thề.

Hết lần này tới lần khác hắn còn có một loại bản lĩnh, sẽ nói mấy loại ngôn ngữ, lòng trong xe hải tử đến từ bốn phương tám hướng, hẳn cơ hồ cùng mỗi một cái đều có thể nói chuyện, phối hợp những cái kia làm người nghe kinh sợ truyền ngôn, hắn còn muốn làm ra phong phú biểu lộ cùng động tác tới.

"Có chút chủ nhân thích ăn tiểu hài, nhất là giống chúng ta lớn như vậy. Hàng năm những này nô lệ con buôn đều sẽ chọn một phê da mịn thịt mềm tiểu hài, chuyên cung cấp những cái kia có đặc thù đam mê đại nhân lão gia. Hắn sẽ đối với bên ngoài tuyên bố người không nghe lời, ngỗ nghịch chủ nhân còn muốn chạy trốn, sau đó rần rần chắc chắn trở lại, đem cái mông tắm một cái sạch sẽ, một bên nghiêm hình tra tấn, một bên cắt thịt ăn, từng mảnh nhỏ, có nướng có nấu, các loại phương pháp ăn đều có, chủ nhân ăn thời điểm người còn sống, trơ mắt nhìn."

Mặt nhọn thiếu niên lộ ra hai hàng bạch bạch răng, lè lưỡi liếm lấy một vòng, "Đem cái mông rửa sạch sẽ" là hắn thích dùng nhất thường nói.

Thẳng đến một cái tám chín tuổi hải tử oa oa khóc sau khi đi ra, hắn mới hải lòng ngâm miệng nghỉ ngơi một hồi.

Không bao lâu, Cố Thận Vi thành thói quen mặt nhọn thiếu niên chanh chua cùng lưu lo không ngừng, hắn tâm tình bây giờ tựa như mắc phải tuyệt chứng người, đã đã biết đại nạn sắp tới, cũng liền vô tâm câu sinh, nếu như nói còn có cái gì hi vọng, liền là lúc nào từ vong mới có thể đến.

Thương đội tiến lên chậm chạp, ban ngày về sau liền tiếp đêm tối, các nô lệ thỉnh thoảng sẽ được thả ra bài tiết, Cố Thận Vi như cái xác không hồn, không có chút nào phản kháng, thậm chí chưa từng thử chạy trốn, hắn triệt để đã mất đi lòng tin, liền "Thần ý" cũng từ bỏ hẳn, không còn cho hắn một chút xú ám chỉ.

Thương đội bầu không khí lại càng ngày càng vui sướng, Bích Ngọc thành ngay tại phía trước, ở nơi đó nghênh đón bọn hắn sẽ là eo quần bạc triệu người mua, chày xuôi không hết rượu ngon cùng tiêu hồn đoạt phách ôn nhu hương, mấu chốt nhất là, thương đội đã tiến vào Kim Bằng bảo địa bàn, sẽ không gặp phải bất kỳ nguy hiểm nào.

Cái này một ý nghĩ cuối cùng lại tại trưa ngày thứ ba bị đánh vỡ, khi đó, thương đội cách Bích Ngọc thành chỉ có hơn một ngày điểm lộ trình, đường xá càng ngày càng bằng phẳng, bốn phía màu xanh biếc dần dần nặng, bắt đầu có tụ cư thôn xóm, tuyệt không giống đạo phi ẩn hiện địa phương.

Hết lần này tới lần khác là ở chỗ này, một đám cường đạo ngăn ở thương đội phía trước nhất, người phía sau không nhìn thấy tình huống, nhưng là tin tức xấu lại một đầu tiếp một đầu truyền tới:

"Phía trước có cường đạo cản đường."

"Nơi này tại sao có thể có cường đạo?"

"Kim Bảng bảo sát thủ đâu? Hắn không phải ở phía trước dẫn đường sao?"

"Không sợ, chúng ta nhiều người, cường đạo liền mấy chục người."

"'Đại Đầu Thần' ? Tôi là 'Đại Đầu Thần', má ơi."

Cố Thận Vi đối 'Đại Đầu Thần' cũng có chút ấn tượng, người này tổng xuất hiện tại một chút kinh khủng cố sự bên trong, những cái kia cố sự như thế không giống bình thường, Cố Thận Vi một mực đem hắn coi như trong thần thoại nhân vật, không nghĩ tới trên đời thật có người này.

"Lần này xong, Đại Đầu Thần thích ăn nhất tiểu hài, mặc kệ cái mông rửa không có rửa sạch sẽ, hắn đều chiếu ăn không lầm."

Mặt nhon thiếu niên sắc mặt trắng bệch, dùng bốn năm chùng ngôn ngữ đem lời này tất cả nói một lần, nét mặt của hắn không giống bình thường nhẹ như vậy phù, thanh âm cũng đang phát run, cái này khiến hắn tăng lên mấy phần tính chân thực.

"Thiết son Đại Đầu Thần" cố sự, Tây Vực tiểu hài cơ hồ đều nghe qua, một khi nhắc nhở, toàn bộ lâm vào trong khủng hoảng, nhất gan người cuộn tại trong bụi cỏ, chỉ lo tóc tóc phát run, liền đầu cũng không dám ngẩng lên.

Ngay từ đầu theo thương đội thương lượng không phải "Đại Đầu Thần" bản thân, đang lúc toàn bộ thương đội thấp thỏm lo âu lúc, mới có một cái to đến dọa thanh âm của người nói ra:

"Các ngươi không cần sợ, lão tử theo 'Độc Bộ Vương' có giao tình, không tại trên địa bàn của hắn làm ăn, lão tử không phải đến đoạt, là muốn mua đồ vật."

"Thiết son Đại Đầu Thần" lại muốn "Mua" đồ vật, các thương nhân giật mình càng sâu, ai cũng không dám nói tiếp, sợ đây là bọn cường đạo ám ngữ, chính mình vui cao khai thác liệt ghé đầu tới, kết quả nghênh đón lại là gọn gàng một đao.

Thăng đến "Đại Đầu Thần" thủ hạ đem hai đại bao trắng bóng bạc ném xuống đất, thương đội lãnh tụ mới tráng lên là gan hỏi:

"Xin hỏi đại vương muốn mua thứ gì? Chúng ta nơi này có..."

"Mua người."

Lời vừa nói ra, thương đội người đồng thời lui lại ba bước, chen thành một đoàn, trong lòng đều đang nghi ngờ, đến cùng là ai đắc tội cái này đại sát tinh, lại nhường hắn xuất tiền đến mua.

Không nghĩ tới "Đại Đầu Thần" vậy mà thật sự là phổ phổ thông thông mua người, từ cường đạo đội kỵ mã bên trong ra một tên gầy ba ba trung niên phụ nhân, mang theo một tiểu đội người, tại tất cả chiếc nô lệ trên xe xem xét, nhìn trúng cũng làm người ta lòi ra ngoài.

Thương nhân nổi lòng lo lắng buông xuống, nghe được tin tức nô lệ đều dọa cho phát sợ, mặt nhon thiếu niên đầu tiên là trợn mắt hốc mồm, tiếp lấy hai tay tại đồng cỏ bên trong sờ loạn, bắt đầy tay tro bụi hướng trên mặt bôi lên.

Cử động của hắn nhắc nhở tất cả mọi người, liền lòng như tro nguội Cố Thận Vi cũng gia nhập đoạt xám hàng ngũ, gắng đạt tới để cho mình trở nên xấu nhất nhất không gây cho người chú ý.

Thế nhưng là kia gầy còm phụ nhân tựa hồ đặc biệt một loại bản sự, có thể một chút nhìn ra người khác chân diện mục, mặc kệ đối phương trên mặt tro bụi dày bao nhiêu, đến rồi chiếc này lồng xe, ánh mắt quét qua, chọn trúng hai đứa bé.

Cố Thận Vi liếc một cái, chính mình nhảy xuống, mặt nhon thiếu niên co quắp trong góc, còn ôm vịn nhất hi vọng, kết quả bị một tên cường đạo mạnh mẽ đem túm ra.

Gầy còm phụ nhân chọn người rất nhanh, cuối cùng bị nàng chọn trúng chính là mười tên nam hài tử cùng mười tên nữ hài tử, U; đọc sách ww;. uuka; Shu. net niên kỷ đều tại mười mấy tuổi, bị tuyết son kiếm khách Long Phi Độ truy sát kia hai tên thiếu niên, cũng đứng hàng trong đó.

"Đồng nam đồng nữ thịt mềm nhất rồi, chúng ta thật muốn rửa sạch sẽ cái mông để cho người ta ăn nha."

Mặt nhon thiếu niên chỉ dùng Trung Nguyên lời nói, sau đó về mặt cầu xin, đi theo Cố Thận Vi sau lưng, nắm chắc cánh tay của hắn, hướng tân chủ nhân đi đến.

"Đại Đầu Thần" một mực tại thương đội phía trước nhất, Cổ Thận Vi trước đây chỉ nghe nó âm thanh không thấy người, lúc này đánh bạo ngẩng đầu nhìn lướt qua, mặc dù sớm có chuẩn bị tâm lý, vẫn là giật nảy mình, nghĩ thầm trên đời tại sao có thể có đáng sợ như vậy người.

"Đại Đầu Thần" cười tại một thót trên ngựa đen, vền vền lộ ra nửa người trên cơ hồ liền cao bằng một người, người cũng như tên, đầu lớn như cái đầu, vốn lại râu tóc xoã tung, đầu lâu nhìn qua lại lớn hơn một vòng, giống như là một tôn khắc lấy Thao Thiết cỡ lớn cổ đỉnh, mắt mũi miệng tai không một không lớn, phảng phất từ trong miếu đi ra tượng thần.

Thân trên trần trụi, bắp thịt cuộn cuộn, dưới ánh mặt trời lập loè tỏa sáng.

Kia thót Hắc mã cũng không giống bình thường, so phổ thông phàm ngựa rờn rã lớn hơn một vòng, răng um tùm, mắt lộ hung quang, giống như là ăn thịt mãnh thú.

Cổ Thận Vi có chút tin tưởng "Đại Đầu Thần" ăn thịt người truyền thuyết rồi, phía sau hấn mặt nhọn thiếu niên một cái lao đảo, kém chút ngược lại ở trên người hấn.

"Đại Đầu Thần" trong đội ngũ còn nhiều, rất nhiều ngựa, lập tức liền có người dẫn ra hơn mười thót đến, vừa mua tới đồng nam đồng nữ hoặc độc nhân hoặc cùng cười, đều bị cưỡng bách khỏi công.

Mặt nhọn thiếu niên theo định Cổ Thận Vi, cùng hấn lên cùng một con ngựa, từ phía sau ôm eo của hấn, vô luận Cổ Thận Vi ra sao dùng sức, đều không buông tay.

Mã phi mua thỏa người, quay đầu ngựa lại hướng đông mau chóng đuổi theo, để lại ở trên đường bạc có gần vạn lượng nhiều, lại mua mười mấy cái tiểu nô lệ cùng đầy đủ rồi, các thương nhân chưa tỉnh hồn, "Đại Đầu Thần" đã không thấy tăm hơi, cũng không ai dám động bạc.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 08: Phỉ doanh

Hai mươi tên thiếu nam thiếu nữ bị năm sáu mươi tên đạo tặc lôi cuốn, ra roi thúc ngựa, vào lúc ban đêm về tới doanh địa.

Thiết sơn bọn giặc doanh địa không có trốn ở rừng sâu núi thẳm bên trong, vậy mà liền xây ở một tòa đại thành bên ngoài, trong đó có hơn nghìn người âm ỉ ồn ào, binh khí san sát, cờ xí tung bay, từ xa nhìn lại, giống như là chuẩn bị tiến đánh thành trì quân đội.

"Chúng ta đây là đến Bích Ngọc thành bên ngoài đi."

Mặt nhọn thiếu niên sau khi xuống ngựa, nom nớp lo sợ suy đoán, một cái tay còn đang nắm Cổ Thận Vi sau góc áo không thả.

Hấn đoán đúng rồi, thiết sơn bọn giặc bên trong người viên phức tạp, nói các loại lời nói người đều có, nhưng là "Bích Ngọc thành" ba chữ này càng không ngừng xuất hiện, mà lại mỗi cái nhắc lên tòa thành thị này người, đều là một mặt hi khí, lẫn nhau đập, lẫn nhau ngăm hiếu lẫn nhau.

Cổ Thận Vi rất là nghi hoặc, hấn nhớ kỹ trong truyền thuyết "Thiết sơn Đại Đầu Thần" luôn luôn tại đại mạc sa mạc bên trong ẩn hiện, bây giờ vậy mà chạy tới Bích Ngọc thành bên ngoài, xem ra lại không giống muốn cướp sạch.

Các thiếu niên bị xua đuổi lấy tiến lên, trong doanh địa cơ hồ tất cả đều là nam nhân, đối những đứa bé này con cũng rất tò mò, trải qua lúc chỉ trò, phát ra thô lỗ tiếng cười to, càng tăng thêm tiểu nô lệ nhóm hoảng hốt.

Trong doanh địa lều vải lít nha lít nhít, ở giữa kia một tòa cao lớn nhất, hiển nhiên là "Đại Đầu Thần" chủ trưởng.

"Đại Đầu Thần" trực tiếp tiến vào lều vải, mười đối đồng nam đồng nữ cũng bị mang theo đi vào.

Trong trướng diện tích rộng lớn, có thể chứa đựng hơn trăm người, trên mặt đất phủ lên thật dày chiên thảo, vừa mua tới tiểu nô lệ từng cái trong lòng run sợ, đứng tại cửa ra vào phụ cận, chờ đợi lấy không biết vận mệnh.

Trong bang mười mấy tên đầu mục lớn nhỏ đi theo thủ lĩnh tiến vào chủ trường, "Đại Đầu Thần" chưa ngồi xuống, đầu tiên là vung tay lên, lớn tiếng phân phó nói:

"Bưng thịt tới."

Tiểu nô lệ nhóm giật nảy mình, ngắt đi hai tên nữ hài, sợ quá khóc hai người nam hài, mặt nhon thiếu niên thân thể mềm nhũn, tựa ở Cổ Thận Vi trên lưng, mang theo tiếng khóc nức nở nói một mình:

"Ta tùy tiện nói lấy chơi, sẽ không thật ăn người đi."

Hắn nói là lấy chơi, "Đại Đầu Thần" cũng không phải, bất quá hắn cũng không ăn thịt người thịt, một đám tiểu lâu la nối đuôi nhau mà vào, bưng lên phong phú rượu thịt, liên núp ở cạnh góc tiểu nô lệ, cũng có người đưa lên đồ ăn.

Rượu thịt tùy tiện chông ở trên thảm, đám người ngồi trên mặt đất, cũng không giăng cửa lễ tiết, há mồm ăn uống thả cửa.

Những cái kia thịt nhỏ nhất một khối cũng có năm sáu cân, nấu đến nửa sống nửa chín, cắn một cái còn có tơ máu chảy ra.

"Đây, đây là cái gì thịt?"

Mặt nhon thiếu niên nhỏ giọng hỏi, lúc đầu nắm lên thịt muốn ăn mấy đũa bé nghe vậy cũng đều buông xuống.

Cổ Thận Vi mấy ngày qua một mực không chút ăn cơm, sớm đói đến cơ hòa trùng thiên, hắn cũng không đem mặt nhon thiếu niên lời nói để ở trong lòng, nắm lên một miếng thịt miếng lớn cắn xuống một khối, mặc dù vừa cứng lại mùi, nhưng là rất đỡ đói, mà lại tuyệt không giống trong truyền thuyết thịt người.

Có người mở đầu, đại gia cũng đều bắt đầu ăn, trong lòng lại đều buồn bực, "Đại Đầu Thần" mua hai mươi cái hài tử, không phải là vì mời ăn thịt đi.

Lại nhìn trong lều vài những người này, "Đại Đầu Thần" không cần phải nói, dưới tay hắn những cái kia đầu mục cũng đều từng cái bộc lộ bộ mặt hung ác, mặc nhất người bình thường cũng lộ ra một đầu cánh tay, có ít người uống đến hưng khởi, thậm chí thoát đến tình quang.

Này một đám nam nhân thể nội tràn đầy tinh lực, vô luận điền vào đi bao nhiêu rượu thịt, cũng chen không ra một điểm đến, thế là chỉ có thể dựa vào đánh nhau để phát tiết, buổi tiệc bắt đầu không đến một khắc đồng hồ, đã lè tè phát sinh rồi bốn năm lên đánh nhau, người đứng xem không chỉ có không khuyên giải ngăn, ngược lại tửu hứng đại phát, cao giọng trợ uy, cái chén ném đến khắp nơi đều là.

Ăn nửa khối thịt, Cổ Thận Vi liền đã đã no đầy đủ, nhìn xem bọn này đạo tặc, nhất là cao lớn uy mãnh "Đầu to núi", trong lòng đột nhiên có rồi một cái ý nghĩ. Nếu có thể cầu được thiết son bọn giặc trợ giúp liên tốt.

Bất quá cái này "Độc Bộ Vương" theo "Đại Đầu Thần" hai cái ma đầu là bằng hữu, Cổ Thận Vi cũng chỉ có thể suy nghĩ lung tung một chút.

Rượu hơn phân nửa tuần, đám người hào hứng không có giảm xuống, ngược lại càng thêm tăng vọt rồi, bắt đầu thay phiên hưởng "Đại Đầu Thần" mời rượu, "Đại Đầu Thần" ai đến cũng không có cự tuyệt, thường nhân trong tay một chén rượu lớn trong tay hắn chính là một chén nhỏ mà thôi.

Một tên tiểu đầu mục đại khái là thật uống nhiều quá, loạn chà loạn choạng mà đứng người lên, thanh âm vượt trên toàn bộ trường người, nói ra:

"Mấy ngày nữa, chính là chúng ta thiết son tiểu thư ngày đại hỉ, mua được cái này mười đôi đồng nam đồng nữ, đồ cưới coi như chuẩn bị đầy đủ rồi, ta Chúc tiểu thư sớm sinh quý tử, 'Đại Đầu Thần' sớm ôm ngoại tôn!"

Thiết son bọn giặc không nói cấp bậc lễ nghĩa, đối thủ lĩnh cũng gọi thẳng ngoại hiệu, "Đại Đầu Thần" cũng lơ đãng, mặt lộ vẻ tiểu dung, hướng lên cái cổ xử lý một chén rượu, hiển nhiên đối câu này lời khấn rất hài lòng.

Tiểu nô lệ nhóm tất cả đều thở dài một hơi, nguyên lai là cho tiểu thư làm của hồi môn, xem ra sau này cũng không cần lưu tại "Đại Đầu Thần" bên người.

Mặt nhon thiếu niên buông lỏng thở ra một hơi, tiếp lấy vừa khăn trương nhỏ giọng nói:

"Tiểu thư nhà chồng sẽ không cũng là cường đạo a?"

Hắn vấn đề không người trả lời, cũng không có người chú ý, bởi vì cái kia tiểu đầu mục đặc ý sau khi lại nói thêm một câu.

"'Đại Đầu Thần', chúng ta tiểu thư mỹ danh truyền xa, thiên hạ không người không hiểu, lúc này đều phải gả ra ngoài rồi, cũng nên để chúng ta những này thúc bá huynh đệ nhìn một chút đi."

Đề nghị này đạt được không ít người đồng ý, nhưng là phụ họa thanh âm vừa mới dâng lên lại rơi xuống, bởi vì người người đều nhìn thấy "Đại Đầu Thần" sắc mặt thay đổi.

"Người muốn gả ta nữ nhi?"

Tiểu đầu mục lập tức biết mình nói sai, sắc mặt cũng thay đổi, trở nên xanh lét, trong tay bát rơi trên mặt đất, "Không không, ta không nghĩ, 'Đại Đầu Thần', ta, ta..."

"Đại Đầu Thần" đứng người lên, từ bên người nhặt lên một cây thiết thương.

Kia thiết thương vừa to vừa dài, tới so sánh, Cổ gia lão bộc Dương Tranh trường thương liền cùng tiểu hài tử đồ chơi đồng dạng.

Tiểu đầu mục rõ ràng chính mình gây ra đại họa, hoảng hốt lui lại, trên mặt mưu cầu cố nặn ra vẻ tươi cười, lại càng thêm cứng ngắc vụn vụn.

"Đại Đầu Thần" hét lớn một tiếng, đơn giản là như sấm sét giữa trời quang, tiếp lấy thả người nhảy lên, lấy cái kia bức thân thể, vậy mà một cách lạ kỳ nhanh nhẹn, từ hơn mười người đỉnh đầu bay qua, lúc rơi xuống đất một thương đâm thấu tiểu đầu mục trước ngực.

"Đại Đầu Thần" nghiêng lưng thẳng lên thiết thương, đem sắp chết tiểu đầu mục nâng ở giữa không trung, tiểu đầu mục hai tay nắm báng súng, kinh hãi lần thứ nhất cúi đầu nhìn xem thủ lĩnh, dùng hết chút sức lực cuối cùng, nói ra: "Tha thứ... Thứ tội."

"'Đại Đầu Thần' nữ nhi, ngoại trừ ta con rể ngoan, khắp thiên hạ không còn cái thứ hai nam nhân có thể gặp nàng mặt. Ta con rể ngoan là 'Độc Bộ Vương' chi tử, không phải người cái này vương bát đần."

Cổ Thận Vi bắt đầu lo lắng, muốn mượn "Đại Đầu Thần" báo thù căn bản không có một điểm khả năng.

Tiếp lấy trong lòng lại vui mừng, hẳn liền muốn đi theo "Đại Đầu Thần" nữ nhi tiến vào Kim Bằng bảo, "Thần ý" tại vứt bỏ hẳn mấy ngày sau lại xuất hiện.

Kể từ khi biết muốn cho "Đại Đầu Thần" nữ nhi làm của hồi môn, mà xuất giá đối tượng lại là "Độc Bộ Vương" nhi tử, Cổ Thận Vi tâm tư lập tức an định lại, ở trước mặt hẳn, cho thấy một đầu rõ ràng con đường: Lấn vào Kim Bằng bảo, tìm kiếm tỷ tỷ họ Lạc, ám sát cừu nhân, ít nhất phải giết chết một cái.

Giết người không có nhiều loạn yển hội bầu không khí, thi thể rất nhanh được mang ra đi, đám người tiếp tục ăn uống thả cửa.

Yến hậu, kia mười tên nữ hài được đưa đến tiểu thư trong lầu vải nghe sai sử, nam hài tử thì cũng bị xem như "Nam nhân khác" đối đãi, ở tại bên cạnh lầu nhỏ bên trong, mỗi ngày công việc chính là không dứt lau khí cụ, thu thập đồ cưới.

Tỷ tỷ chủ ý Thúy Lan chuẩn bị xuất giá thời điểm, Cổ Thận Vi vẫn chỉ là sinh hoạt không lo tiểu thiếu gia, nói chuyện nhiều cơ hội, động thủ thời điểm ít, lúc này lại muốn thay một cái chưa từng thấy qua cường đạo nữ nhi lao động, trong lòng chân như đao cắt.

Tên kia thay "Đại Đầu Thần" chọn nô lệ gầy còm phụ nhân là tiểu thư thiếp thân người hầu, những thiếu niên này nô lệ tự nhiên cũng về nàng quản.

Gầy còm phụ nhân ra lệnh cho bọn họ gọi là "Tuyết nương", những cái kia người Hồ thiếu niên sẽ nói câu đầu tiên Trung Nguyên lời nói chính là hai chữ này.

"Tuyết nương" đáng vẻ cùng "Tuyết" một điểm liên quan cũng không có, sắc mặt tịch hoàng, hai má không thịt, thân giống như cây gậy trúc, biết đám thiếu niên này phần lớn sẽ không nói Trung Nguyên lời nói, cho nên ngày bình thường kiệm lời ít nói, có dạn dỏ gì thường thường chính là đưa tay Nhất Chi.

Ngón tay của nàng dài nhỏ cứng rắn, giống như mười cái mảnh gậy sắt, nếu ai không thể lập tức lý giải nàng ý tứ, liền sẽ bị mảnh gậy sắt đâm một chút, cái này đâm một cái thường sẽ lưu lại hai ba ngày vết ứ đọng.

Mười tên thiếu niên tất cả đều hoặc nhiều hoặc ít chịu qua ngón tay đâm, liền tự xưng nhất biết lấy lòng chủ nhân mặt nhon thiếu niên cũng không ngoại lệ, mỗi lần vừa nhìn thấy Tuyết nương tiến đến, mặt nhon thiếu niên đều sẽ lập tức đoạt lấy nguyên bản thuộc về mình kia phần sống, đầy nhiệt tình lắm.

Cổ Thận Vi trên ngực chịu qua mấy lần sắt ngón tay đâm, cái kia điểm không quan trọng nội công một điểm lực phòng hộ cũng không có, hẳn cảm thấy Tuyết nương thân thủ nhất định rất tốt.

"Đại Đầu Thần" thường thường dẫn người ra doanh, có thời không tay mà về, có khi mang theo rất nhiều vật phẩm, rất khó nói hẳn làm chính là loại nào "Mua bán".

Cổ Thận Vi tại trong doanh địa một ngày bằng một năm, "Đại Đầu Thần" nữ nhi xuất giá xác thực ngày nhưng vẫn không có định ra đến, chỉ nói là ngày hôm đó, mà lại có một loại truyền ngôn nói, làm không tốt việc hôn nhân sẽ phức tạp.

Lời đồn đại này là mặt nhon thiếu niên mang về, sau khi nói xong vẫn không quên nhắc nhở người nghe:

"Tiểu thư nếu là không gả ra được, chúng ta đều phải đi theo không may, nơi này là bọn giặc, hôm nay ở chỗ này, ngày mai không chừng đi đâu, 'Đại Đầu Thần' còn biết mang theo một đám hài tử sao? Các người nhìn cái này trong doanh địa ngoại trừ chúng ta đâu còn có tiểu hài? Ta nhìn a, 'Đại Đầu Thần' sẽ không bán đứng chúng ta, hẳn sẽ một thương đem chúng ta tất cả đều đâm xuyên, hợp thành một chuỗi, liền cái dạng này."

Mặt nhon thiếu niên bắt chước "Đại Đầu Thần" thương cảm thương đáng vẻ, có ba đứa hài tử dọa đến cầm trong tay khí cụ bằng đồng rơi trên mặt đất.

Tiến vào doanh địa ngày thứ năm, "Đại Đầu Thần" lại dẫn đầu thủ hạ ra doanh, ban đêm cũng không có trở về.

Cổ Thận Vi mệt nhọc một ngày sau đó nằm tại nệm rom bên trên, như thế nào cũng ngủ không được, hẳn ngủ đã quen mềm mại giường chiếu, nệm rom với hẳn mà nói cùng trần trụi mặt đất không có khác nhau, mười người cộng hưởng một đỉnh lầu vải cũng làm cho hẳn rất không thoải mái, lúc trước chỉ

có tiểu thư đồng Minh Hương cùng hần ngủ chung phòng phòng, Minh Hương từ trước tới giờ không ngủ, càng sẽ không tập nập mài răng xoay người.

Cố Thận Vi đã tiếp nhận rồi cửa nát nhà tan sự thật, báo thù ý chí cũng ngày càng kiên định, trong sinh hoạt chi tiết lại luôn không có cách nào dễ dàng thích ứng.

Trong lều vải có người đang đi lại, bỗng đình có một chỗ lỗ hồng, một sợi ánh trăng thừa lúc vắng mà vào, Cố Thận Vi nhìn thấy hai tên thiếu niên chính rón rén đi hướng cửa ra vào.

Là kia hai cái nhận tuyết sơn kiếm khách truy sát thiếu niên.

Cố Thận Vi đã từng nhất thời xúc động vì bọn họ động thân nói chuyện, bọn hần nhưng thật giống như tuyết không cảm kích, đương nhiên, bọn hần sẽ không nói Trung Nguyên lời nói, thế nhưng chưa từng có biểu thị qua cảm tạ ý tứ.

Cố Thận Vi cũng không thêm để ý, chính hần muốn sự tình nhiều lắm.

Hai tên thiếu niên dáng dấp rất giống U; đọc sách ;w. hiển nhiên là một đôi huynh đệ , vừa đi một bên đông nhìn tây nhìn, rất nhanh, ca ca ánh mắt cùng Cố Thận Vi đối mặt.

Cũng chính là lúc này, Cố Thận Vi đột nhiên minh bạch, cái này hai huynh đệ muốn chạy trốn.

Ca ca sừng sốt một hồi, chỉ chỉ bên ngoài, làm mấy cái đơn giản thủ thế, đôi mắt của hần so đêm tối còn muốn sâu, phát ra ánh sáng nhạt, giống một con cánh giới mèo.

Những hải từ khác đều đang say ngủ, Cố Thận Vi chống lên thân, nhìn chằm chằm gần trong gang tấc cặp mắt kia, minh bạch rồi đối phương ý tứ: Hai huynh đệ mời hần cùng một chỗ chạy trốn.

Cái này chắc chắn là một cái chạy trốn thời cơ tốt, "Đại Đầu Thần" mang đi không ít thù hạ, còn lại phần lớn là không biết võ công tạp dịch, đối cái này mười tên thiếu niên chưa hề liên không có an bài cố ý trông coi, doanh địa bên ngoài vài dặm xa chính là Bích Ngọc thành, chính là tránh né đuổi bắt nơi tốt.

Cố Thận Vi chậm rãi lắc đầu, nhưng là nhẹ nhàng phát tay, chúc hần hết thầy thuận lợi.

Hần không thể lãng phí cái này tiền vào Kim Băng bảo cơ hội thật tốt, trừ phi đi theo gả vào cửa Thiếu nữ nữ, hần một cái võ công qua quét bình bình thiếu niên, muốn tới gần Kim Băng bảo khó như lên trời.

Đối phương có chút ngoài ý muốn, nhưng là không có tiếp tục thuyết phục, cũng phát phát tay, quay người lôi kéo đệ đệ tay, cẩn thận hướng ngoài trường đi đến.

Cố Thận Vi một lần nữa nằm xuống, đôi huynh đệ này nhất định giống như hần có không giống bình thường kinh lịch, chỉ là song phương không cách nào giao lưu.

"Có người muốn chạy trốn! Mau tới người na!"

Hai huynh đệ cái vừa mới nhắc lên lều vải một góc, mặt nhon thiếu niên thanh âm đột nhiên vang lên, ai cũng không biết hần là lúc nào tỉnh.

Hai huynh đệ lấy làm kinh hãi, hơi chút do dự, đồng thời quay người, phóng tới ngủ ở tận cùng bên trong nhất mặt nhon thiếu niên.

Thế nhưng là hai người vừa phóng ra một bước, liền bị người một tay một cái xách lên, là Tuyết nương, mặc trên người ban ngày y phục, cấp tốc đến không thể tưởng tượng nổi, giống như nàng liền canh giữ ở bên ngoài lều giống như.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 09: Kết bài

"Hai người bọn họ muốn chạy trốn, bị ta phát hiện, còn có hấn, hấn cũng muốn trốn."

Mặt nhọn thiếu niên chỉ vào Cố Thận Vi.

Cái khác nghe được thanh âm đạo tặc vọt vào, giờ bó đuốc, nhưng là thấy Tuyết nương đã khổng chế cục diện, đều không có nhúng tay.

Cố Thận Vi đã từng thâm hạ quyết tâm, vì báo thù muốn không từ thủ đoạn, nhưng là bây giờ hấn liền "Không từ thủ đoạn" nên làm như thế nào cũng không biết, bởi vậy, đối mặt mặt nhọn thiếu niên hư giả lên án, hấn do dự một hồi, nhưng không có phản bác, dùng cái này biểu thị hấn không nghĩ phản bội huynh đệ kia hai.

Tuyết nương hừ một tiếng, cái gì cũng không có hỏi, đem trong tay huynh đệ hướng lên ném đi, tiếp theo tại phía sau lưng của bọn hấn đồng thời ấn một chuông, hai tên thiếu niên không nói tiếng nào, bay thấp tại nệm rom bên trên, không rõ sống chết.

Mặt nhọn đôi mắt của thiếu niên lập lòe tỏa sáng, trừng phạt người khác trắng diện, dù cho không phải do hấn tự mình động thủ, cũng hầu như có thể dẫn phát sự hưng phấn của hấn.

Tuyết nương hai bộ đi đến Cố Thận Vi trước mặt, một câu không có hỏi, nhanh như thiểm điện hai ngón tay đâm trúng hấn tả hữu hai vai.

Cố Thận Vi lúc đầu ngồi tại thảo trên nệm, lúc này giữa mặt ngã sấp xuống, chỉ cảm thấy đau tận xương cốt, hai chi cánh tay lập tức đã mất đi sai sử, cái trán chảy ra đại hạt mồ hôi, một tiếng kêu đau thốt ra, nhưng là lập tức cường ép nhịn xuống.

Mặt nhọn thiếu niên hưng phấn đến gương mặt đều đỏ, cơ hồ liền muốn lên tiếng gọi tốt.

Tuyết nương lại đi đến mặt nhọn trước mặt thiếu niên, mặt nhọn thiếu niên nếu có điều đợi quý gối thảo trên nệm, ngửi khí vội vàng nói ra:

"Tuyết nương, ngài yên tâm, ta..."

Tuyết nương giờ cánh tay lên, đánh hấn một bàn tay, một chuông này lực đạo to lớn như thế, mặt nhọn thiếu niên cả người lộn mèo, nặng nề mà quăng xuống, đồng dạng không nhúc nhích, sinh tử không biết.

"Mặt báo tiểu vương bắt đần."

Tuyết nương ném một câu nói như vậy, quay người đi rồi, nàng mặc dù căm hận người mặt báo, nhưng vẫn là an bài một tên tiểu lâu la trông coi lều vải.

Hai huynh đệ cái cùng mặt nhọn thiếu niên đều không có chết, lúc rạng sáng bọn hấn tỉnh lại, Cố Thận Vi đầu vai mặc dù còn rất đau đớn, nhưng đã không ảnh hưởng hoạt động.

Thiếu niên khác tận lực không tiếp xúc thậm chí không nhìn bốn người này, bọn hấn không biết xảy ra chuyện gì, chỉ muốn không đếm xỉa đến.

Mặt nhọn trên mặt thiếu niên lưu lại rõ ràng thủ ấn, hấn bịt mắt, lộ ra rất nghi hoặc, nhìn thấy huynh đệ kia hai cùng Cố Thận Vi cùng đi hướng hấn, trở mình một cái ngồi xuống.

"Ai, ta là muốn tốt cho các ngươi, trốn không thoát, sẽ chỉ bị bắt lại giết chết."

"Ta không có lựa chọn, chúng ta là bị người ta mua nô bộc, hướng chủ nhân tận trung là chúng ta chức trách, các ngươi đồng dạng có thể vạch trần ta à."

Hai huynh đệ dùng bản tộc ngôn ngữ nói vài câu, mặt nhọn trên mặt thiếu niên lúc trắng lúc xanh, cũng trở về rồi vài câu, lúc này, Tuyết nương lại tiến đến rồi.

Tên này gây cộm phụ nhân lợi hại tất cả mọi người đã lĩnh giáo, ai cũng không dám ở trước mặt nàng làm càn, đành phải riêng phần mình lui về chỗ cũ.

Cả buổi trưa, mười tên thiếu niên đều tại ngoài trường thanh tẩy to to nhỏ nhỏ lư hương, tới gần buổi trưa phát sinh rồi một sự kiện, có thể dùng Cố Thận Vi cơ hồ quên rồi mặt nhọn thiếu niên đáng hận.

"Đại Đầu Thần" không biết trở về lúc nào, nện bước nhanh chân đi tiến nữ nhi lều vải, sắc mặt tái xanh, kia là chỉ có tại hấn nhất định phải lúc giết người mới có thần sắc.

Nam nhân không chính xác gặp nữ nhi lệnh cấm tự nhiên không bao gồm hấn.

Tất cả mọi người cảm thấy một loại mưa gió nổi lên khản trương, một bên càng thêm dùng sức lau khí cụ bằng đồng, một bên vĩnh tai lắng nghe, chính là tại một ngày này, trở thành của hồi môn ngày thứ sáu, các thiếu niên mới lần đầu tiên nghe được tiểu thư thanh âm.

"Không, ta không gả cho hấn!"

Thanh âm này cực kì thanh thúy, giống như là chói chang trong ngày mùa hè uống xong cái thứ nhất nước đá, cùng hấn kia thô kệch phụ thân không chút nào tương tự, nhưng là kiên định mà cứng ngạnh, đây là những người khác tại "Đại Đầu Thần" trước mặt vĩnh viễn không thể xuất hiện ngữ khí.

"Đại Đầu Thần" thanh âm ngược lại giảm thấp xuống, tựa hồ đang khổ cực khuyên bảo, lại chỉ đối đến nữ nhi càng thêm phần nộ tuyên bố:

"Ta không gả tào phước, cha, đem việc hôn nhân lui."

"Đại Đầu Thần" thanh âm cơ hồ nghe không được, tiếp lấy trong lều vải truyền ra một tiếng tựa dã thú gào thét, "Đại Đầu Thần" rốt cục bộc phát, lộ ra rồi bản tính.

"Gả cũng phải gả, không gả cũng phải gả, chính là chết cũng phải gả, sử dụng hấn nãi nãi!"

Trả lời phụ thân uy hiếp, là tiểu thư tiếng khóc, "Đại Đầu Thần" xoay người đi ra lều vải, đứng tại cửa ra vào, hướng về phía bầu trời lại phát ra rít lên một tiếng, sau đó đi hướng chủ trường, mỗi một chân tựa hồ cũng muốn giẫm ra một cái hố, dọc đường tất cả mọi người, mặc kệ là đầu mục lớn nhỏ, vẫn là lâu là tạp dịch, toàn bộ lẫn mất xa xa, không ai dám lên trước khuyên giải.

"Đại Đầu Thần" từ chủ trường lấy ra chính mình kia cán thiết thương, muốn tìm người phát tiết nộ khí, thế nhưng là ánh mắt chiếu tới, vậy mà không có một bóng người, thế là hoành thương ở trước ngực, phần nộ quát;

"Thượng Quan Phạt, sử dụng nãi nãi người, giết nhầm rồi người, lại giết chính là, người làm gì chém đứt lão tử con rết bàn tay? Ta, ta..."

Cho dù là tung hoành Tây Vực bọn giặc thủ lĩnh, đối "Độc Bộ Vương" cũng chỉ có thể phát ra ngoài miệng uy hiếp, hấn trên thực tế không có lựa chọn.

"Ai là Cố Thận Vi? Đem cái kia tiểu quý chộp tới, để cho ta đâm hấn một trăm cái lỗ thủng!"

"Đại Đầu Thần" con mắt đỏ đến giống như là muốn chảy ra máu.

Cố Thận Vi đột nhiên nghe được tên của mình, vừa hãi vừa sợ, một cỗ nhiệt khí bay thẳng đỉnh đầu, cơ hồ muốn ngất đi, trong tích tắc, hấn biết cừu nhân là ai, phi ưng nói không sai, đồ diệt Cố gia chính là Kim Bằng bảo, mà động tay người chính là "Đại Đầu Thần" con rết tương lai.

Trời xanh có mắt, "Thần ý" bảo hộ, nhường hấn bị "Đại Đầu Thần" mua được, hấn đem theo cừu nhân vị hôn thê tới gần cừu nhân bên người.

"Đại Đầu Thần" cuối cùng không tìm được cơ hội giết người, nhưng là hai cha con nộ khí tràn đầy cả tòa doanh địa, làm cho người người cảm thấy bất an, trước hết nhất xui xẻo là một tên mua được đồng nữ.

"Đại Đầu Thần" họ La, tiểu thư tự nhiên cũng họ La, danh tự rất kỳ quái, gọi là "Ninh trà", "Đại Đầu Thần" cảm chỉ bất kỳ nam nhân nào nhìn nữ nhi một chút, đối tên của nàng lại không kiêng kỵ, bang phỉ nhóm thường thường treo ở ngoài miệng, hấn cũng không thêm đề ý.

Bất quá, La Ninh Trà tiểu thư bản thân lại là đề ý, nhất là tại nàng sinh khí thời điểm.

Tên kia đồng nữ liền đối với chuyện này trêu ra mồm tai vạ, nàng là vùng núi người, nói thô ngữ ai cũng nghe không hiểu, nàng cố gắng muốn thích ứng hoàn cảnh mới, khắc khổ học tập thông dụng ngôn ngữ, sớm nhất học được thuật ngữ một trong chính là "Ninh trà", phái tiệc chính là nàng một mực không có hiểu rõ hai chữ này hàm nghĩa, càng không biết đây là tiểu thư tục danh.

Cha con hai cái cãi nhau ngày thứ hai, đồng nữ nhỏ giọng lặp đi lặp lại đọc thuộc lòng chính mình học được vài câu Trung Nguyên lời nói, thứ một số lượt nói đến "Ninh trà" lúc, không có chút nào lý do thờ dài một hồi, bị tiểu thư nghe được rồi.

Sau đó cụ thể tình hình có rất ít người biết được, Cố Thận Vi cùng thiếu niên khác, ngay tại ngoài trường lao động lúc, nghe được trong trường tiếng kêu thảm thiết.

Tiếng kêu thảm thiết duy trì liên tục không dứt, một lát sau, nhận trừng phạt đồng nữ bị cái ra, trên mặt tất cả đều là máu tươi, cơ hồ nhìn không ra dáng dấp ban đầu.

Con mắt của nàng cùng đầu lưỡi cũng bị mất.

Cố Thận Vi không biết người khác là nghĩ như thế nào, hấn nhưng là lòng đầy căm phẫn, cái này La Ninh Trà "Tiểu thư" thật sự là quá độc ác, cùng với nàng kia lạm sát kẻ vô tội phụ thân không có khác gì.

Bất quá lòng đầy căm phẫn cũng chỉ thế thôi, dù cho không có thù nhà mang theo, dù cho vẫn là Cố gia tiểu thiếu gia, Cố Thận Vi cũng không có đảm lượng thay tiểu đồng nữ ra mặt.

Đồng nữ không có chết, vên vên quá hai ngày, nàng lại trở lại tiểu thư lều vải, miệng không thể nói mắt không thể xem, chỉ còn lại lỗ tai có thể nghe, vẫn muốn phục thị hung tàn nữ chủ nhân.

Về phần La Ninh Trà vì cái gì còn muốn lưu lại cái này tiểu nữ nô, có trong lòng chính nàng mới rõ ràng.

Mỗi lần nhìn thấy mắt mù không lưỡi đồng nữ lục lọi ra vào lều vải, Cố Thận Vi đều sẽ cảm thấy rung cả mình từ ở sâu trong nội tâm khuếch tán đến mỗi một cọng lông tóc, đã đồng tình lại sợ hãi, hấn tin tưởng thiếu niên khác cũng có đồng dạng cảm xúc.

Có lẽ là đồng nữ bị thảm tạo ngộ nhắc nhở các thiếu niên có đoàn kết tất yếu, xảy ra chuyện ngày thứ ba, mặt nhon thiếu niên vậy mà chủ động lấy lòng, muốn cùng Cố Thận Vi cùng gia đối muốn chạy trốn hai huynh đệ hoà giải.

"Ta đến xin lỗi, hi vọng người có thể thông cảm ta đêm hôm đó cử động. Chúng ta ở trong một cái lều vải, ăn đồng dạng đồ ăn, hầu hạ cùng một cái chủ nhân, lẽ ra hai bên cùng ủng hộ, tựa như thân huynh đệ."

Mặt nhon thiếu niên lúc nói lời này dùng tay mò nghiêng mặt trên má khối kia chưa tiêu tán thủ ấn, biểu lộ rất là thành khẩn, hẳn có bản sự này, tùy thời biến hóa gương mặt, nhanh đến mức để cho người ta tưởng rằng hai người.

Hắn dùng hai chủng ngôn ngữ xin lỗi, Cố Thận Vi theo huynh đệ kia hai lần nhau nhìn nhìn, cùng một chỗ gật gật đầu, biểu thị tha thứ mặt nhon thiếu niên mặt báo hành vi.

Trong lòng bọn họ đều có cang bí mật trọng yếu, đối mặt nhon thiếu niên tiêu thủ đoạn thực sự không chút nào để ý.

Thế nhưng là mặt nhon thiếu niên mãnh khỏe không chỉ là muốn cùng giải, ngày đó chạng vạng tối, mười tên thiếu niên đều trở lại lều vải chuẩn bị lúc nghỉ ngơi, hẳn ho khan một tiếng, dùng phi thường chính thức ngữ khí mở miệng phát biểu.

Hắn trước nói là hai chủng Tây Vực Hồ ngữ, cuối cùng mới dùng Trung Nguyên lời nói:

"Đã tất cả mọi người đồng ý, chúng ta liền chính thức kết bái làm huynh đệ khác họ, sau này có phúc cùng hưởng gặp nạn cùng cản."

Hắn cần làm làm uy nghiêm ánh mắt liếc nhìn tất cả mọi người, thấy không có người phản đối, lại tiếp tục lấy ba loại ngôn ngữ nói ra:

"Ta, Lâm Dương, từ nay về sau đem toà này trong lều vải người coi như thân sinh huynh đệ, có ta ăn, liền không cho bọn hắn bị đói, có ta xuyên, liền không cho bọn hắn lạnh, ; đọc sách ta như lên như điều gặp gió, cũng nhất định chiếu cố chúng huynh đệ trở nên nổi bật."

Một mực không có người đưa ra ý kiến phản đối, cũng không phải đại gia thật sinh ra huynh đệ tình cảm, mà là lẫn nhau ngôn ngữ không thông, không biết người khác ý nghĩ, chính mình cũng không dám làm chim đầu đàn, huống chi nơi này là "Thiết sơn Đại Đầu Thần" doanh địa, cha con hai cái ngay tại nổi nóng, bất cứ lúc nào cũng sẽ kiếm cớ giết người, ai cũng không nghĩ lúc này phát sinh tranh chấp.

Trong lều vải yên lặng một hồi, một tên thiếu niên đầu tiên mở miệng, dùng bản tộc ngôn ngữ lấp bắp nói một trận, đại khái là tuyên thệ ý tứ, bởi vì mặt nhon thiếu niên Lâm Dương nhìn qua rất hài lòng.

Các thiếu niên một cái tiếp một cái tuyên thệ, có miễn cưỡng có nhiệt tình, liền bị Lâm Dương bán hai huynh đệ cũng tuyên thệ, chỉ là lời nói rất ngắn, cũng không thể nào thành tâm.

Tám tên thiếu niên nói đều là Tây Vực Hồ ngữ, Cố Thận Vi một câu cũng nghe không hiểu, liền đại gia danh tự đều nghe không hiểu, cuối cùng đến phiên hắn lúc, hắn do dự một hồi, lạnh lùng nói ra:

"Ta, Dương Hoan, cùng đại gia kết làm huynh đệ, ai như lại phía sau làm âm, trời tru đất diệt."

Đây cũng không phải là có thành ý lời thề, Cố Thận Vi thậm chí vô dụng tên thật của mình.

Nếu là đổi lại mấy ngày trước kia, Cố gia tiểu thiếu gia sẽ tràn đầy phấn khởi tham gia kết bái nghi thức, đem tất cả mọi người lời nói đều coi là thật, hiện tại, hắn lấy hoang ngôn tuyên thệ, mà lại trong lòng lại quá là rõ ràng, mười người lời thề ở trong không có một câu nói thật.

Lâm Dương vô cùng rõ ràng, nhưng hắn rất hài lòng, bước chân không thể bước qua được nhanh, đường muốn từng bước một đi, chờ tiến vào Kim Bồng bảo, hắn sẽ từ từ đem cái này tiểu đoàn thể chăm chú nắm trong tay, tiểu thư là trên danh nghĩa chủ nhân, hắn lại muốn làm chân chính thủ lĩnh.

Mười tên thiếu niên kết bái về sau ngày thứ năm, tiểu thư La Ninh Trà không có cố chấp qua ý nguyện của phụ thân, trang phục lộng lẫy, chuẩn bị gả vào Kim Bồng bảo, Cố Thận Vi cũng tại ngày này lần thứ nhất nhìn thấy Cố gia cửu nhân Thượng Quan Nộ.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Tân lang

Mặc dù kết bái thời điểm chần chừ, thế nhưng là mười tên thiếu niên tại sau đêm đó hoàn toàn chính xác thân cận rất nhiều, giống như thật tìm được một

điểm lòng cảm mến.

Cố Thận Vi cũng thấy điểm kết bài chủ ý không tẻ, hẳn hiện tại không có chỗ dựa, cũng không có bí kíp võ công, muốn báo thù chỉ có thể sử dụng âm hiểm thủ đoạn, có một đám huynh đệ chung quy không phải chuyện xấu.

Đương nhiên, hẳn sẽ không nói ra bí mật của mình, tựa như những người khác, hẳn sẽ nghĩ biện pháp lợi dụng bọn hắn, nhưng là tuyệt không nói thật.

Mãi cho đến tiểu thư xuất giá trước mấy ngày nay, là kết bài mười huynh đệ thời kỳ trăng mật, bọn hắn giúp đỡ cho nhau, học thuyết đối phương ngôn ngữ, ngẫu nhiên còn biết mở tiểu trò đùa, đối tiến vào Kim Bằng bảo cuộc sống sau này, ai cũng không có nói trước đoán được.

Tiểu thư xuất giá ngày đó sáng sớm, toàn bộ doanh địa bị bố trí đổi mới hoàn toàn, từ "Đại Đầu Thần" đến phía dưới cùng nhất tiểu lâu la, cũng đều lần đầu tiên mặc chỉnh tề, sinh sinh đề xuống ba điểm phi khí.

Gần ngàn tên bang chúng bất phân cao thấp quý tiện, chen tại hai bên đường, đều muốn nhìn một chút đón dâu cô gia đáng đáp ra sao, đây chính là "Độc Bộ Vương" con trai thứ tám, chính là đệ nhất đại bọn giặc cũng không dễ dàng thấy một lần.

Cố Thận Vi nhất là muốn nhìn một chút.

Kim Bằng bảo đồ diệt Trung Nguyên Cố thị sự tích đã truyền bá ra rồi, Thượng Quan gia đối với cái này không có tận lực giấu diếm, theo chi tiết phong phú, cả kiện chuyện trước trước sau sau bắt đầu rõ ràng hiện ra tại Cố Thận Vi trước mắt.

Cái này cái cộc sinh ý —— thiết son bọn giặc đem giết người xưng là "Sinh ý" —— do "Độc Bộ Vương" con trai thứ tám Thượng Quan Nộ một tay phụ trách, hẳn có lực lượng là hai mươi tên sát thủ cùng bảy mươi tên đao thủ, nghe nói còn có một tên "Mặt xanh" thích khách.

Đao thủ, sát thủ cùng thích khách là Kim Bằng bảo đẳng cấp khác nhau thành viên, đao thủ thuộc về sơ cấp, bình thường là từ Tây Vực các nơi thuê người tới viên, sát thủ thì là Kim Bằng bảo chính mình bồi dưỡng lực lượng, võ công sẽ rõ lộ ra cao hơn một mảng lớn, cũng là Kim Bằng bảo hạch tâm, thích khách là trong đó thần bí nhất một đám người, thậm chí bọn hắn đến cùng có tồn tại hay không đều có tranh luận, dù sao tại trong truyền thuyết thích khách võ công tối cao, thân phận ẩn nấp, thường mang theo mặt nạ màu đen, cổ xưng "Mặt xanh".

Hai mươi tên sát thủ, bảy mươi tên đao thủ, là một chi không thể khinh thường lực lượng, có ít người thậm chí cho rằng đây là giết gà dùng đao mổ trâu.

Dựa theo Kim Bằng bảo thói quen, đao thủ phụ trách điều tra, trông chừng, cảnh giới chờ hạng mục công việc, chỉ ở khi tất yếu ra sân giết người, trọng yếu nhất nhiệm vụ ám sát thì do sát thủ chấp hành.

Chính là những này đao thủ, tại hậu sơn thăm dò trang viên, ban đêm xông vào trang viên thám thính hư thực, đuổi theo ngoài ý muốn rồi đi trang viên năm người, kết quả bị lão gia đình Dương Tranh đánh rơi dưới ngựa.

Hai mươi tên sát thủ, có lẽ còn muốn tăng thêm Thiếu chủ Thượng Quan Nộ cùng cái kia thần bí "Mặt xanh", thì tại hết thảy sau khi chuẩn bị xong, sờ soạn tiến vào Cố thị trang viên, trước lặng yên không một tiếng động giết chết tuần tra ban đêm tráng đinh, tiếp lấy đối trang viên chủ nhân ra tay, sau đó là những cái kia đang ngủ say nô bộc.

Toàn bộ hành động chuẩn bị đầy đủ, bởi vậy chấp hành quá trình cực kì thuận lợi, không có gây nên bất luận cái gì phản kháng, tại Kim Bằng bảo tiêu chuẩn bên trong, chính diện giết địch chính là nhất bất đắc dĩ lựa chọn, không có gặp được phản kháng chính là tốt nhất kết quả.

Trong trang viên vàng bạc tài bảo bị quét sạch sành sanh, sau đó một mối lửa đốt rụi, đây đều là Kim Bằng bảo tiêu chuẩn chương trình, không dễ di chuyển đồ vật thì bỏ mặc không quan tâm, lưu cho những cái kia khứu giác bén nhạy đạo phi.

Nếu như hết thảy thuận lợi, cái này đem vì Thượng Quan Nộ mở ra một cái rạch rở tiền đồ.

Đây là Thượng Quan Nộ lần thứ nhất độc lập chấp hành nhiệm vụ, sau khi thành công hẳn sẽ có tư cách tự lập môn hộ, có được một chi trung với lực lượng của hắn, hẳn còn đem cưới Tây Vực đệ nhất đại bọn giặc bang chủ nữ nhi, vì cùng cố gia tộc thế lực cùng địa vị của mình tăng thêm một phần khó được cam đoan.

Đây hết thảy đều bởi vì một tên mười bốn tuổi thiếu niên lọt lưới mà trở thành bọt nước.

Cái kia gọi Cố Thận Vi thiếu niên là thế nào chạy thoát, chứng thuyết phân vân, tựa hồ là bởi vì trang viên chủ nhân Cố Lôn lão gian cự hoạt, tại trong đêm liên tiếp phái ra mấy chi nhân mã, phân tán bên ngoài đao thủ nhóm lực chú ý, tiếp lấy hắn mới khiến cho một đứa con gái cùng cái kia con nhỏ nhất đào mệnh.

Thượng Quan Nộ lúc này xuất hiện phán đoán sai lầm, chỉ phái ra đao thủ tiến đến đuổi theo, kết quả ba tên đao thủ có đi không về, tại đồ diệt Cố thị về sau, phát hiện thiếu đi hai tên tiểu chủ nhân, Thượng Quan Nộ kịp thời phái ra sát thủ, bọn sát thủ mang về hắn muốn đầu người.

Kết quả lại là sai lầm đầu người.

Viên kia bị cho rằng là Cố gia tiểu thiếu gia đầu người, kỳ thật thuộc về hạng người vô danh.

Bởi vì cái này sai lầm không thể tha thứ, "Độc Bộ Vương" chém đứt rồi bát từ một bàn tay, Thượng Quan Nộ thì chém đứt rồi mấy tên đao thủ cùng sát thủ bàn tay.

Thượng Quan Nộ tốt đẹp tiền đồ vừa mới bắt đầu liền kết thúc, mặc dù "Độc Bộ Vương" chưa chính thức tuyên bố, tương lai cũng sẽ không tuyên bố, nhưng là mỗi người đều mười phần khẳng định Thượng Quan Nộ một đoạn thời kỳ rất dài bên trong không có tư cách tự lập môn hộ, cùng "Đại Đầu Thân" nữ nhi hôn sự không có hủy bỏ, nhưng cái này không còn là hôn nhân của hắn, trở thành thuần túy gia tộc hôn nhân, ven vện bởi vì "Độc Bộ Vương" cùng "Đại Đầu Thân" cần cái này cái cọc thông gia, mà hai người tạm thời đều không có cái khác tuổi tác thích hợp con cái.

Lệnh Cổ Thận Vi thất vọng là, theo như đồn đại rất ít nâng lên Cổ gia tiểu thư Thúy Lan kết cục, mọi người không phải nghĩ đương nhiên cho rằng nàng chết rồi, chính là căn bản không nhắc lên nàng.

Về phần Kim Bằng bảo đồ diệt Cổ thị nguyên nhân, thuyết pháp lại có rất nhiều, đến mức điểm không rõ thật giả, vì tiền, vì bảo, vì danh, vì thù, vì ân oán, thay người ra mặt, chờ một chút, dù sao đây cũng không phải là Kim Bằng bảo lần thứ nhất Đồ gia diệt hộ, cái này thậm chí chỉ có thể coi là Kim Bằng bảo một lần phổ thông hành động, nếu không phải theo trong bang tiểu thư có liên quan, thiết son bọn giặc cũng sẽ không đối với cái này sinh ra hứng thú.

Cả sự kiện ở trong bất khả tư nghị nhất chính là sau cùng kết cục, nghe nói "Độc Bộ Vương" hạ đạt rồi hung ác lệnh, yêu cầu Thượng Quan Nộ nhất định phải trong vòng bảy ngày mang về chính xác đầu người.

Thượng Quan Nộ làm được, liên quan tới điểm này, tất cả nâng lên người đều hơi hốt, một cái mười bốn tuổi hài tử, tại Tây Vực trong hoang mạc có thể chạy được bao xa? Tại Kim Bằng bảo đuổi bắt hạ lạc lưới kia là không thể nghĩ ngờ.

Chỉ có Cổ Thận Vi một người xác định, chính mình không có chết

Về phần hắn là thế nào ngoài ý muốn sống đến bây giờ, hắn đoán được đại khái: Đầu tiên là Dương Tranh mưu kế, hắn nhường tiểu thư đồng Minh Hương giả trang tiểu thiếu gia, lại tìm một đứa bé trang thư đồng, chỉ có này còn chưa đủ, phía sau còn có liên tiếp sự kiện ngẫu nhiên: Cổ Thận Vi đi làm đường, về trang về sau bị không biết hắn cường đạo bắt đi, cường đạo lại chết tại tuyết sơn kiếm khách thủ hạ, "Đại Đầu Thân" hết lần này tới lần khác lại tại đồng đảo nô lệ ở trong mua hắn.

Những này ngẫu nhiên lệnh Thượng Quan Nộ không cách nào kịp thời truy xét đến cá lọt lưới manh mối, chỉ có thể lần nữa dùng những người khác đầu lâu thay thế.

Thượng Quan Nộ mang về Kim Bằng bảo nhất định lại là một viên sai lầm đầu người, nhưng lần này dùng cái gì không có bị nhìn thấu, lại là Cổ Thận Vi vất hết óc cũng nghĩ không phá.

Kim Bằng bảo đón đầu đội ngũ đến rồi.

Mười mấy tên quần áo sáng rỡ kỳ sĩ xếp thành hai hàng đi ở phía trước, nhân số tuy ít, thế nhưng là từng cái tướng mạo đường đường, ngựa hết thấy là màu đỏ thắm, nghiêm chỉnh huấn luyện, động tác đều nhịp, khí thế trên liền đã vượt trên bọn giặc tán loạn vây xem đám người.

Sau đó là một tòa tám người nhấc vui kiệu, cưỡi ngựa đi theo kiệu một bên, chính là tân lang Thượng Quan Nộ.

Thượng Quan Nộ đích thật là một bức tiêu chuẩn tân lang quan trang phục, trên mặt nhưng không có dào dạt người mới cái kia có hạnh phúc mỉm cười, vẫn là giống như bình thường lạnh nhạt vô tình, đối số ngàn người chỉ điểm cùng tán thưởng làm như không thấy.

Hắn tựa như một tên mới nhậm chức tướng quân, tại xem tra chính mình chi kia bắt thành khí quân đội.

Ngang hông của hắn còn mang theo đao, đen nhánh vô đao cùng toàn bộ đón đầu đội ngũ không hợp nhau, hết sức chói mắt.

Thượng Quan gia nam nhân đến chết thân không rời đao, trong đám người truyền lại câu nói này, lý giải cũng tha thứ cô gia mới vô lễ hành vi.

Kỳ thật đại gia càng tò mò hơn là tân lang tay phải, cái kia bị phụ thân "Độc Bộ Vương" chém đứt tay.

Không có cầm đao chi thủ, cho dù là Thượng Quan gia nam nhân, cũng chỉ là bị rút đi nanh vuốt mãnh hổ.

Thượng Quan Nộ cánh tay phải hoàn toàn giấu ở thật dài trong tay áo, dây cương cũng xâm nhập trong tay áo, bị không biết thứ gì cầm, nhìn qua cùng người bình thường không có khác gì.

Hơi hiểu chút lễ phép người, sẽ không tận lực nhìn chăm chăm người khác thiếu hụt, đáng tiếc tại thiết son bọn giặc trong doanh địa, lễ phép so nhân từ còn muốn hiếm thấy, mấy ngàn đạo ánh mắt đang đánh giá xong đón đầu đội ngũ cùng tân lang quan toàn thân về sau, tất cả đều nhìn chăm chăm cái kia che giấu phế tay.

Thượng Quan Nộ sắc mặt càng phát lạnh lẽo cứng rắn, giống như hắn mới là "Thiết son" một bộ phận.

"Đại Đầu Thân" xa xa trông thấy Thượng Quan Nộ, nụ cười trên mặt càng ngày càng thịnh, trong lòng mây đen quét sạch sành sanh, đối diện tới là hàng thật giá thật "Độc Bộ Vương" chi tử, ai có thể nhìn ra hắn có nửa điểm mao bệnh? Người trẻ tuổi này hoàn toàn xứng với mình nữ nhi, hắn đại đại giang hai cánh tay, chờ đội nghênh đón con rể của mình.

Cổ Thận Vi cũng nhìn thấy cừu nhân của mình rồi, mười đôi đồng nam đồng nữ theo một đám đầu mục liền đứng tại "Đại Đầu Thân" sau lưng, có thể rõ ràng xem đến tân lang quan xuống ngựa bài kiến nhạc phụ, thậm chí tại "Đại Đầu Thân" đỡ dậy con rể cũng cho hắn một cái ôn nhiệt tình lúc, www. thấy

được từ trong cửa tay áo lộ ra một đoạn Thiết Câu.

Thiết Câu chột lóe lên, Cố Thận Vi phát hiện chính mình lạ thường bình tĩnh, không có trong dự đoán khản trương bất an.

Đây chính là Cố gia cừu nhân, có lẽ chính là người trẻ tuổi này, tự tay giết chết Cố Lôn vợ chồng, cũng chặt xuống đầu lâu của bọn hắn.

Cố Thận Vi bùng lấy màu đỏ hộp quả, cách Thượng Quan Nộ chỉ có mấy bước xa, trong lòng đột nhiên dâng lên một cỗ thả người mà lên xúc động, thân thể không tự chủ được hướng về phía trước một nghiêng.

Một đạo ánh mắt nghiêm nghị phóng tới, Tuyết nương chính nhìn xem hắn, yên lặng cảnh cáo hắn không muốn tại tân lang trước mặt xấu mặt.

Cố Thận Vi đột nhiên bùng tĩnh, lập tức khôi phục thể đứng, tính mạng của hắn là phụ thân trăm phương ngàn kế mới bảo tồn lại, là sư phụ Dương Tranh cùng tỷ tỷ tự nguyện hi sinh đổi lại, không thể liên dễ dàng như vậy lãng phí.

Hắn muốn báo thù, nhưng báo thù mục tiêu không còn là Thượng Quan Nộ một người, diệt môn cừu hận chỉ có thể dùng diệt môn vừa đi vừa về báo.

Hắn có thần ý mang theo.

Tân lang Thượng Quan Nộ đứng người lên, ánh mắt tại nhạc phụ sau lưng đám người trên thân tùy ý đảo qua, "Đại Đầu Thần" thân thể cao lớn, che khuất không ít người, nhưng là hắn hay là thấy được một đám cười ngây ngô đạo tặc, khuôn mặt thô tục, nguyên bộ đồ mới cũng không che giấu được toàn thân bản sức lực.

Thượng Quan Nộ có hơi thất vọng, đây chính là hắn muốn tranh thủ thể lực sao? Phụ thân làm sao lại coi trọng dạng này một đám người ô hợp?

Cố Thận Vi dừng cảm nghênh đón cái kia đạo quét tới ánh mắt, nhưng không có thu hoạch được một tơ một hào chú ý.

Sớm tại quyết định trà trộn vào Kim Bằng bảo lúc, hắn liền quyết định bốc lên một cái nguy hiểm to lớn: Kim Bằng bảo khẳng định có người biết hắn, không chừng Thượng Quan Nộ sớm đã dò nghe tướng mạo của hắn.

Thượng Quan Nộ không có nhận ra hắn, cửa thứ nhất tính là thông qua, nhưng đến rồi bảo bên trong, hắn còn có thể che giấu bao lâu?

Cố Thận Vi biết, thần ý lưu cho mình báo thù thời gian không dài, hắn đến mau chóng ra tay.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cô vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Danh tự

Tây Vực đệ nhất đại tổ chức sát thủ cùng đệ nhất đại bọn giặc thông gia, nhất định tại Bích Ngọc thành gây nên oanh động, cũng lan truyền đã lâu.

Cười ngửa, hành tẩu tại đưa thân trong đội ngũ, Cố Thận Vi đại khái là duy nhất đối hôn lễ bản thân không có hứng thú người, hắn đã từng tới một lần Bích Ngọc thành, lúc này xem như trở lại chốn cũ, chỉ là tâm tình cũng đã khác nhau rất lớn.

Vẫn là hai năm trước, trong sa mạc vất vả đi tiếp gần một tháng, người Cố gia nhìn thấy chỗ thứ nhất người ở đây đặc chi địa chính là Bích Ngọc thành, lâu khát người uống cái thứ nhất nước tự nhiên như là quỳnh tương ngọc dịch, tại các lữ nhân trong mắt, nơi này không khác nhân gian Thiên Đường.

Từ ngoài thành bắt đầu liền trải rộng cửa hàng tửu phường, trên đường phố đi lại thiên nam địa bắc các loại người, lần thứ nhất nhìn thấy nhiều như vậy dị vực người, ánh mắt của mọi người cơ hồ đều không đủ dùng, làm cần lần lượt chăm chăm nhìn.

Lão gia Cố Lôn lại không thích nơi này, hơi làm dừng lại, đi nha môn đổi quá quan văn, hôm sau trời vừa sáng liền lên đường tiếp tục đi về phía tây, tiến về bên ngoài mấy trăm dặm sớm đã sai người mua thỏa ốc đảo trang viên.

Cố Thận Vi cùng hai người ca ca đối với cái này đều cảm thấy thật đáng tiếc, nhị ca nói thầm suy nghĩ muốn mua một tên Hồ cơ, bị đại ca giáo huấn một trận, bất quá hắn chính mình cũng không chớp mắt nhìn chăm chăm trên đường mỹ phụ, suýt nữa từ tọa kỵ trên rơi xuống tới.

Nhị ca toàn không ít tiền riêng, vụng trộm giấu ở dưới giường, chính là vì một ngày kia có thể lại đến Bích Ngọc thành mua một tên Mỹ Cơ.

Đưa thân đội ngũ từ Tây Môn vào thành, gió trời khua chiêng trên đường phố tiến lên, bên đường chật ních rồi vây xem bách tính, tất cả đều khom người thăm hỏi, rất nhiều người còn hướng trên mặt đất rải xuống hoa thơm, cái này cái cọc sát thủ cùng cường đạo thông gia, đạt được rồi Vương tộc lễ ngộ.

Nơi này là Bích Ngọc thành, đạo kiếm chính là vương miện.

Kim Bằng bảo ở vào Bích Ngọc thành bên ngoài núi cao trên đỉnh cao nhất, duy nhất xuất nhập con đường là một đầu "Chỉ" hình đường núi, dưới núi khởi điểm chính là Bích Ngọc thành bắc môn, xa xa nhìn lại, trên núi tòa thành tựa như đế vương vườn ngự uyển, dưới núi thành thị thì là nô môn hộ cùng đạo thứ nhất phòng tuyến.

Hai bên đường núi cũng có phòng ốc, mặc dù không bằng trong thành dày đặc, nhưng cũng tuyệt không lộ ra hoang vu, mà lại từng nhà môn tường đều tiến hành trang trí, đặc biệt vì Kim Bằng bảo hôn sự tăng thêm vui mừng, trên thực tế, những người này nhà tuyệt đại bộ phận đều cùng Kim Bằng bảo có đủ loại liên quan, bọn hắn đều muốn dựa vào lấy "Độc Bộ Vương" an gia lập nghiệp.

Theo thế núi tăng cao, nhiệt độ không khí dần dần giảm xuống, tuy là giữa hè thời điểm lại cũng có từng tia từng tia ý lạnh.

Lần thứ nhất nhìn thấy Kim Bằng bảo địa thế người, đều sẽ giật nảy cả mình, dưới chân núi nhìn lên, tòa thành ở vào đỉnh núi, kỳ thật nó đứng thẳng cư tại một tòa lối lạc cô lập tuyệt trên đỉnh, tứ phía đều là vực sâu vạn trượng, chỉ ở mặt phía nam dựng lên một đầu hơn trượng rộng thạch lương, cùng đường núi tương liên.

Thạch lương hai bên không có bất kỳ cái gì phòng hộ, đi ở phía trên nhìn xuống dưới, chỉ gặp mây mù lượn lờ, không nghe thấy một tiếng một vang, làm cho người lung lay sắp đổ, không dám lâu xem.

Trải qua thạch lương lúc, tất cả mọi người xuống ngựa đi bộ, ai cũng không dám mạo hiểm, vạn nhất ngồi xuống gia súc bị kinh sợ, liền muốn rơi cái thịt nát xương tan hạ tràng.

Cho dù ai nom nớp lo sợ đi qua đầu này nửa dặm dài chật hẹp thạch lương, đều rất khó không hợp nhãn trước tòa thành sinh ra lòng kính sợ.

Kim Bằng bảo trước cổng chính là một khối rộng lớn đất trống, toàn bộ lấy đá xanh trải thành, có chút đã tổn hại, hiện ra tòa thành xa xưa tuổi tác.

Vách tường đồng dạng lấy cự thạch lũy thành, cao thấp không giống nhau, xen vào nhau tinh tế, nhưng là thấp nhất cũng có ba bốn trượng, đỉnh trải rộng đồng tên cùng lâu trên thành, vô số mặt cờ xí thẳng vào tầng mây.

Dạng này một tòa bảo lũy, quả nhiên là một người giữ ải vạn người không thể qua, chỉ cần bên trong lương thảo đầy đủ, ai cũng không có cách nào từ bên ngoài công phá.

Cổ Thận Vi càng phát ra tin tưởng thần ý tồn tại, duy bởi vậy, hắn mới có thể trời xui đất khiến tiến vào Kim Bằng bảo nội bộ.

Tòa thành đại môn sừng mở, nghênh đón tân nương từ đám người liền đứng tại cửa ra vào.

Cổ Thận Vi còn tưởng rằng có thể thấy trong truyền thuyết "Độc Bộ Vương" Thượng Quan Phạt, kết quả lại thất vọng rồi, ngoại trừ Thượng Quan Nộ, hắn không có gặp lại lấy cái khác Thượng Quan gia người, thậm chí không thể tận mắt nhìn thấy vợ chồng báai đường tràng diện.

Mười đôi đồng nam đồng nữ cùng kia đếm không hết đồ cưới, hiện tại thành Thượng Quan gia tài sản, vừa mới vào nhập Kim Bằng bảo, liền có người tiếp quản phân công.

Đồng nữ là mới nãi nãi thiếp thân người hầu, bị mang đến Thượng Quan Nộ viện để, mười tên đồng nam lại bị đưa đến một chỗ tiểu viện bên trong, cửa sân trên đầu cửa khắc lấy "Tích củi viện" ba chữ, Cổ Thận Vi bởi vậy suy đoán, bọn hắn sau này công việc chủ yếu đại khái chính là chẻ củi.

Đến tận đây, tiệc cưới đối với mấy cái này mới đến thiếu niên tới nói, chỉ còn lại phiêu miểu âm nhạc cùng mơ hồ tiếng cười vui.

Tại Kim Bằng bảo buổi tối thứ nhất, bình tĩnh mà dài đằng đặc, ngoại trừ có người đưa tới chút cơm tối, lại không có người hỏi đến nhóm này mới tài sản, mười tên thiếu niên đều ngủ tại trong một gian phòng, một trải đại kháng, miễn cưỡng có thể dồn xuống tất cả mọi người.

Mặt nhọn thiếu niên Lâm Dương sớm nhất từ trong lúc khiếp sợ khôi phục lại, trên mặt hắn chỉ ẩn ẩn tiêu trừ, lòng tin cơ bản khôi phục, là hắn nghĩ tới kết bài chủ ý, cho nên, hắn tự phong vì "Đại ca".

"Kim Bằng bảo, biết không, nơi này là Kim Bằng bảo, chính là Tây Vực tất cả đại Vương tộc, cũng không có Thượng Quan gia quyền thế đại, chúng ta là may mắn, không, là ta may mắn, ta nhất định có thể lên như điều gặp gió, không chừng có thể được 'Độc Bộ Vương' niềm vui. Tại Kim Bằng bảo được sủng ái, chính là tại toàn bộ Bích Ngọc thành được sủng ái. Còn các người, thành thành thật thật đi theo ta, học một chút xử sự làm người bí quyết, không chừng cũng có thể hỗn cái bộ dáng. Còn có, đừng trách ta không có nói cho các người biết, Kim Bằng bảo mỗi ngày đều giết người, ít nhất một cái, các người đều muốn cẩn thận chút."

Lâm Dương thích hù dọa người, càng ưa thích bị người thổi phồng, mấy tên thiếu niên hợp ý, sắc mặt trắng bệch cầu hắn chiếu ứng.

Lâm Dương ồn ào rồi gần một canh giờ, mới thỏa mãn yên tĩnh ngủ, đón lấy, thiếu niên khác cũng một cái tiếp một cái tiến vào mộng đẹp, Cổ Thận Vi

hai mắt nhắm lại, lại mở ra, vẫn là ngủ không được, hần không nhớ rõ chính mình lần trước ngủ ngon giấc là lúc nào rồi.

Hần đã tiến vào Kim Bằng bảo, tỷ tỷ có lẽ liền nhốt tại nơi này một nơi nào đó, hần thậm chí có thể cảm giác được nàng kêu gọi, mặc dù quá mức mạo hiểm, nhưng là không đi dò xét một phen thật là khiến người khó mà chịu đựng.

Lâm Dương khả năng còn biết nhảy dựng lên gọi, bên ngoài khả năng trải rộng cạm bẫy, Cố Thận Vi lại không quản được những này, lặng lẽ đứng lên, chân trần, vụng trộm chuồn ra khỏi phòng.

Viện tử rất nhỏ, đông tây hai mặt bên đều có một cánh cửa, ngoài cửa đông là một đầu hẻm nhỏ, Cố Thận Vi bọn người chính là từ con đường này tiến viện, ngõ nhỏ sâu xa, ban ngày thường có vệ binh trấn giữ, hần suy nghĩ một chút, quyết định đi Tây Môn, nhìn xem tình huống bên ngoài.

Môn hộ hờ khấp, đây là một dấu hiệu tốt, thế nhưng là bên ngoài tối đen như mực, Cố Thận Vi thích ứng một hồi lâu, mới có thể miễn cưỡng phân biệt tình huống chung quanh, dưới đất là bằng phẳng bùn đất, tán lác rất nhiều đá vụn, cách đó không xa lơ mờ đứng thẳng cao lớn cây cối.

Nơi này không giống như là Kim Bằng bảo một bộ phận, giống như là đã ra được bảo bên ngoài.

Rời đi Kim Bằng bảo dễ dàng như vậy, Cố Thận Vi cảm thấy ngoài ý muốn, cẩn thận từng li từng tí lục lợi tiến lên, đại khái đi rồi ba bốn mươi bước, cảm thấy dưới chân một khối đá trượt xuống, tiếp lấy nghe được một tiếng kỳ quái âm hưởng, thế là dừng bước, cúi đầu nhìn lên, giật nảy mình.

Hần chạy tới bên bờ vực, chỉ cần lại bước một bước, liền sẽ rơi vào vực sâu, trách không được nơi này không người trấn giữ, nhưng thật ra là không cần trấn giữ.

Kia âm thanh kỳ quái âm hưởng là từ phía dưới truyền đến, xa xôi mà yếu ớt, giống như là cục đá va chạm vách đá thanh âm, lại giống là một loại nào đó bén nhọn tiếng còi, tại cái này úc trệ trong đêm tối, phảng phất là đến từ Địa Ngục tiếng vọng.

Cố Thận Vi tóc gáy dựng đứng, chậm rãi lui lại hai bộ, quay người hướng tiểu viện chạy tới.

Trở lại trong viện, Cố Thận Vi tâm sự hơi định, lại rón rén đi đến Đông Môn, đẩy một chút, mới phát hiện cửa từ bên trong khóa lại rồi, hần lui lại mấy bước, quan sát nơi nào đó có thể nhảy ra ngoài, lại đâm vào rồi thứ gì trên thân, quay người ngẩng đầu, chỉ gặp một người đang cúi đầu nhìn xem hần.

Người kia toàn thân hắc y, che mặt, cơ hồ cùng đêm tối hòa làm một thể, tay phải đặt ở trái eo phụ cận, nhìn kỹ lúc, có thể nhận ra trong tay hần cầm chuôi đao, giống quỷ hồn đồng dạng vô thanh vô tức.

Còn có người cũng giống như mình, cũng tới đêm tối thăm dò Kim Bằng bảo? Cố Thận Vi đầu tiên là vừa mừng vừa sợ, nhưng là bên bờ vực kinh lịch nhường đầu óc của hần so bình thường càng tỉnh táo, cho nên không nhúc nhích, cũng không mở miệng.

Hai người cứ như vậy lẫn nhau nhìn chăm chăm một hồi lâu, người áo đen rốt cục mở miệng trước.

"Người trái với lệnh cấm đi đêm."

Cố Thận Vi trong lòng chợt lạnh, người áo đen không phải giúp đỡ, mà là Kim Bằng bảo người gác đêm, Kim Bằng bảo bên ngoài vững như thành đồng, bên trong đồng dạng thủ vệ sâm nghiêm.

"Ta không biết, ta vừa đến, ta, ta nghĩ tiểu tiện."

"Bất thiếu nãi nãi người?"

Cố Thận Vi liều mạng gật đầu.

Người áo đen đang do dự, tay cầm đao chặt rồi lại lỏng.

"Trong phòng có cái bô."

Cố Thận Vi rõ ràng chính mình vừa mới trở về từ cõi chết, gấp vội vàng gật đầu, một đường chạy về phòng ngủ, tìm được cái bô, nhưng là hần quá khẩn trương, nhìn hơn nửa ngày mới gạt ra một điểm đến, hần luôn cảm thấy cái kia người gác đêm còn ở bên ngoài lắng nghe.

Sờ lên giường đất, tâm còn tại đập bạch bạch, "Không thể lại mạo hiểm." Hần âm thầm nhắc nhở chính mình.

Tiếng ngáy liên tiếp, thiếu niên khác đang ngủ say.

Cố Thận Vi còn không có nghĩ đến báo thù phương pháp, tiến vào Kim Bằng bảo ngày thứ hai, hần phát hiện chính mình liền gặp lại Thượng Quan Nộ một mặt đều là khó càng thêm khó.

"Tích củi viện" theo chứa đựng củi không có quan hệ, nơi này là chịu chết người địa phương.

Phàm tại bảo bên trong thụ thương, sinh bệnh, địa vị không cao, lại không đáng một quản lý người, đều sẽ đưa đến bên trong khu nhà nhỏ này chờ chết, tại Kim Bằng bảo, loại người này cũng không ít, thật tựa như Lâm Dương nói, "Mỗi ngày đều có người chết".

"Đại Đầu Thần" nữ nhi ngay tại hường thụ tuần trăng mật, nàng mang tới mười tên thiếu niên tỉnh lại sau giấc ngủ, lại một khối rơi vào vực sâu, bọn hắn bị phân công chức trách chính là chiếu cố những cái kia kẻ sắp chết.

Nhìn xem đao kiếm giết người là một chuyện, tự tay chạm đến người chết, mắt nhìn thấy vết thương nát rữa máu tươi chảy ngang thì là một chuyện khác, ngày kế, các thiếu niên đều giống như già mấy chục tuổi, trầm mặc u buồn, trong lỗ mũi hư thối mùi vung đi không được, liền Lâm Dương cũng mất choáng váng, ngơ ngác không nói một lời.

"Tích cùi viện" quán sự là một tên hơn hai mươi tuổi nam tử, dáng người gầy yếu, sắc mặt tái nhợt, điểm xuyết lấy ba lượng khóa mụn, giống như là nhiều năm mang bệnh, được đưa đến bản viện chờ chết, kết quả lại một mực không chết được, thành nơi này "Chủ nhân".

Quán sự họ Hàn, tên là "Cơ nô", nói lên tên của mình lúc, hắn nghiêng răng nghiêng lợi, giống như hắn lấy được khó nghe danh tự tất cả đều là các thiếu niên sai.

Trong tay hắn tổng dẫn theo một cây dài ba thước gỗ lim côn, thường nói một câu nói là "Đem xương cốt đánh mềm, mới có thể dạy ra tốt nô tài."

Kim Bằng bảo quy củ Bi Thiết son bọn giặt nghiêm ngặt được nhiều, Hàn Cơ Nô tiếp quản mới nô bộc chuyện thứ nhất chính là cho bọn hắn đặt tên, mệnh danh phương thức rất đơn giản, từ Thiên Tự Văn bên trong ấn trình tự chọn chữ, đằng sau thêm một cái "Nô" chữ, khả năng phạm húy chữ cùng quá phức tạp chữ trước bị loại bỏ ra, còn thừa lại bảy tám một trăm chữ, lịch đại nô bộc thay nhau sử dụng.

Hàn Cơ Nô danh tự chính là như thế tới.

Hắn xuất ra danh sách phía trên hiện đầy nhiều loại ký hiệu, cho thấy cái nào chữ bây giờ có thể dùng.

"Tán lo tiêu dao, hân tấu một môi phái, thích tạ hoan chiêu, ân, lo cùng tấu dùng qua, còn thừa lại mười cái chữ, vừa vặn."

Đặt tên gian phòng ngay tại sát vách trong tiểu viện, một tên tóc trắng phơ làn da lông đến kịch liệt lão đầu tử chuyên môn phụ trách công việc này, Hàn Cơ Nô xác định chữ, lão đầu tử tìm ra tương ứng sát mô hình, đặt ở trong lửa nung đỏ.

Dù cho nghe không hiểu Trung Nguyên lời nói, những thiếu niên kia cũng đều minh bạch sau đó phải phát sinh cái gì, ngơ ngác nhìn ta ta nhìn ngơ ngác, ai cũng không dám cái thứ nhất lên.

"Nhanh, sự còn nhiều nữa." Hàn Cơ Nô không kiên nhẫn thúc giục.

Lâm Dương —— hắn chẳng mấy chốc sẽ có một cái tên mới "Diêu Nô" —— đẩy một cái bên người Cố Thận Vi, thế là Cố Thận Vi cái thứ nhất lấy được rồi danh tự, in dấu tại hắn phải cánh tay lên.

Hoan Nô, cùng nữ danh của hắn lại là cùng một cái chữ.

Kia đối huynh đệ, lớn gọi Thích Nô, tiểu nhân gọi Tà Nô.

Các thiếu niên trên cánh tay đều in lên hai cái xấu xí chữ, cộng thêm một con gương cánh chim, kia là Kim Bằng bảo tiêu chí.

Nhìn xem trên trán xuất mồ hôi hột các thiếu niên, Hàn Cơ Nô rất hài lòng, thậm chí lộ ra trên cánh tay mình văn tự, nhường mỗi người đều nhìn thoáng qua, sau đó buông xuống tay áo, nói:

"Các ngươi là Kim Bằng bảo người, sinh là vương chủ tôi tớ, chết cũng muốn phục thị lão Vương chủ, nhưng là hiện tại, mạng của các ngươi đều trong tay ta."

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Thề

Cố Thận Vi —— hiện tại tên mới là "Hoan Nô" —— chiếu cố hạng nhất sắp chết người là người trẻ tuổi, hai mươi mấy tuổi, trước ngực có ba đạo thật sâu vết thương, hắn lại giống không có cảm giác, lẳng lặng nằm tại giường đất bên trên, cũng không rên rỉ, cũng không đề cập tới yêu cầu, ngoại trừ yếu

ót hô hấp, liền cùng đã chết đồng dạng.

Nói là chiếu cố, kỳ thật chính là nhìn hấn sinh mệnh một chút xíu biến mất, nhiều lắm là ngược lại một bát nước.

Không có đem nó chôn sống, đây là Kim Bằng bảo đối người bị thương duy nhất ban ân.

Các thiếu niên mới tại bảo trủng qua rồi một đêm, liền tên của mình cũng không kịp quen thuộc, liền được phái tới canh giữ ở sắp chết người bên người, tại mùi máu tanh nồng đậm bên trong bắt đầu bọn hấn tại mới "nhà" sinh hoạt.

Chiếu cố một tên sắp chết người chỉ cần một người, nhưng mấy ngày nay là "Mùa ế hàng", trong viện tiếp thu người bị thương liền cái này một cái, Hàn Cơ Nô liền làm cho tất cả mọi người đều tới, "Quen thuộc quen thuộc", hấn giải thích như vậy, chính mình nhưng lại xa xa đứng tại cửa ra vào, che mũi.

"Đây chính là nghĩ làm sát thủ hạ tràng."

Hàn Cơ Nô ngữ khí lộ ra cười trên nỗi đau của người khác, trên giường sắp chết người đối với cái này không phản ứng chút nào.

"Hấn gọi Giải Nô, cùng ta một khối tiến bảo, nhìn, hiện tại hấn nằm ở nơi đó chờ chết, ta đứng ở chỗ này nhìn hấn chịu chết. Hắc hắc, muốn làm sát thủ, kiếp sau nỗ lực a."

Gọi Giải Nô người trẻ tuổi không có phân bác, có lẽ hấn căn bản là không có nghe thấy Hàn Cơ Nô, ngược lại là Điều Nô (Lâm Dương) cả gan ngắt đầu nói ra:

"Thế nhưng là thành chân chính sát thủ, liền có thể trở nên nổi bật, không phải sao?"

Câu nói này chọc giận Hàn Cơ Nô, "Đứng, trở nên nổi bật, các người đều đi làm sát thủ đi, ai có thể tại đông bảo sống được lâu hơn ta, ta cho hấn đập đầu. Cũng không nhìn hình dạng của mình, muốn làm sát thủ."

Hàn Cơ Nô giương lên đồ bên trong gỗ lim còn, nhưng hấn không muốn dựa vào gần người chết, cho nên phẩy tay áo bỏ đi, trong mắt hấn, trên giường Giải Nô đã là người chết.

Giải Nô tới hôm đó chết, các thiếu niên vạn phần không tình nguyện, nhưng ở gỗ lim còn uy hiếp dưới, chỉ có thể một khối giờ lên thi thể, đi ra Tây Môn, đưa nó ném vách núi.

Nơi này chính là Kim Bằng bảo bọc chúng cuối cùng kết cục.

"Nơi này gọi 'Quý kê sườn núi', các người nghe, dưới vách có phải hay không có quái thanh? Liền cùng người chết rên rỉ đồng dạng."

Điều Nô lại tại hù dọa đại gia, các thiếu niên xoay người chạy, tranh nhau chen lấn, canh giữ ở Tây viện cửa trong vòng Hàn Cơ Nô hừ một tiếng, không biết là cảm thấy buồn cười, vẫn là khinh thường.

Cố Thận Vi cũng đi theo đại gia chạy, hấn đêm qua tới qua nơi này, thật đã nghe qua dưới vách truyền đến thét lên.

Sau đó không lâu, các thiếu niên từ Hàn Cơ Nô trong miệng biết được, Tây Môn bên ngoài vách núi thật sự là "Quý kê sườn núi", Điều Nô không có lập cổ sự, về phần hấn là làm sao mà biết được, hấn không nói, người khác cũng đoán không đến.

Quý kê sườn núi là một khối hình tam giác bình đài, ở giữa có một mảnh bệ đá di tích, nghe nói lúc trước người chết đều tại trên bệ đá tích Tân Hòa hóa, đây là "Tích củi viện" danh tự tồn tại, từ khi Kim Bằng bảo sửa lại phong tục, bệ đá từ từ nghiêng hủy, bây giờ chỉ còn lại mấy khối đá vụn, phía trên còn giữ cháy đen đốt ngán.

Mấy ngày kế tiếp, các thiếu niên mỗi ngày làm sự tình chính là nhìn xem người nào đó chết đi, sau đó đem thi thể bỏ xuống quý kê sườn núi, người chết ở trong phần lớn là người trẻ tuổi, bọn hấn mang làm sát thủ mộng tưởng, tiến vào đông bảo làm học đồ, lại tham tạo đào thải.

Kim Bằng bảo chia một số tương đối độc lập khu vực, trong đó đông bảo là huấn luyện sát thủ địa phương, tây bảo viện thì tập trung các loại tạp viện, tỉ như "Tích củi viện" loại này chuyên môn thu quản lý người chết địa phương.

Biết rõ dữ nhiều lành ít, lại vẫn là có người trẻ già nằng mọc muốn vào đông bảo, các thiếu niên rất khó lý giải, bọn hấn đa số người cùng Hàn Cơ Nô một cái ý nghĩ: Thành thành thật thật đội tại Tây viện, ninh làm sống nô bộc, không muốn chết sát thủ.

Dã tâm bùng bùng Điều Nô lại tựa hồ như có khác ý nghĩ, hấn ba phen mấy bận ám chỉ chính mình có làm sát thủ tiềm chất, nhưng là hấn không biết võ công, thể chất cũng không thể so với người khác càng tốt hơn, cho nên, không có người bắt hấn lời nói coi là thật.

Cố Thận Vi đã từng nghiêm túc nghĩ tới muốn hay không cố gắng tiến vào đông bảo, Kim Bằng bảo sát thủ diệt Cố gia, hấn ở đây học nghệ trở thành sát thủ lại báo thù, cái này chắc chắn giống như là một cái kế hoạch hoàn mỹ, có thể lỗ thủng cũng rất nhiều:

Thứ nhất, thời gian cấp bách, Cố gia tiểu thiếu gia khả năng tùy thời bị người nhận ra, hấn phải nắm chắc thời gian báo thù.

Thứ hai, đông bảo huấn luyện tàn khốc mà huyết tính, có thể còn sống thuận lợi quá quan người ít càng thêm ít, hấn sợ chính mình còn không có báo thù liền chết ở nơi đó.

Thứ ba, cũng là thực tế nhất vấn đề, không có người đề cử, giống hần dạng này cấp thấp nô bộc căn bản không có tư cách tiến vào đông bảo.

Cố Thận Vi lần nữa tìm kiếm thần ý gọi ý, lại chẳng được gì, từ khi hần tiến vào Kim Bằng bảo, thần ý tựa hồ liền bị ngăn tại rồi bên ngoài, hần hiện tại thúc thủ vô sách, đã không có cách nào tìm tới tỷ tỷ, cũng không có cách nào báo thù, hần hiện tại, đừng bảo là ám sát Thượng Quan Nộ, hần thậm chí không có cơ hội gặp lại Bát thiếu chủ một chút.

Hần thật sợ mình cứ như vậy hãm tại "Tích cùi viện" nhắc cả một đời người chết.

Không chỉ là hần, các thiếu niên đều có một loại bị lãng quên cảm giác, Kim Bằng bảo tựa hồ không có ý định nghiêm túc đối đãi cái này mười tên của hồi môn tới hải tử, bọn hần cũng từng từng đám sắp chết người, muốn tại cái này chẳng lành trong viện tiêu hao sinh mệnh, thẳng đến từ vong phủ xuống.

Tiến bảo ngày thứ năm, các thiếu niên rốt cuộc đã đợi được một đường chuyển cơ.

La Ninh Trà tiểu thư bên người vú già Tuyết nương tới.

Mặc dù các thiếu niên xưa nay không từng từ Tuyết nương nơi đó từng chiếm được cùng nói duyệt sắc, mặc dù mỗi người đều ăn qua nàng kia mấy cây "Sắt ngón tay" vị đắng, lúc này thấy được nàng lại đều có một loại nhìn thấy thân nhân giống như cảm giác, chỉ có nàng có thể đem đại gia cứu ra bể khổ.

Tuyết nương xé chiều hôm nay đẩy cửa vào, nói chuyện hoàn toàn như trước đây ngắn gọn, "Theo ta đi."

Đang đánh quét chết người phòng ốc các thiếu niên cơ hồ liền muốn reo hò lên tiếng, thế nhưng là Hàn Cơ Nô đứng tại cửa ra vào, bọn hần không dám biểu hiện ra cao hứng đến, hần gối lúm côn cũng không phải ăn chay.

"Người là ai?"

Hàn Cơ Nô hoảng sợ nhìn xem không quen biết trung niên phụ nhân, phụ nhân này đi đường nhẹ nhàng, hần một điểm tiếng bước chân cũng không nghe thấy, trong lòng mười phần không vui.

"Ta là Ninh Trà tiểu thư nhũ mẫu."

Hàn Cơ Nô nhú mày, hần chưa nghe nói qua bảo bên trong có "Ninh Trà tiểu thư", mà lại phụ nhân này dáng người màn hình phẳng giống cổ quan tài, cũng không giống bất luận người nào nhũ mẫu.

"Cái gì tiểu thư?"

Tuyết nương Nhất Chỉ đâm ra, Hàn Cơ Nô đỏ mặt lên, trong miệng kêu lên một tiếng đau đớn, ngã ngồi tại ngưỡng cửa.

"Đi."

Tuyết nương quay người hướng cửa sân đi đến, các thiếu niên vội vàng theo ở phía sau, chỉ có Diêu Nô nhiều cái tâm nhãn, đỡ dậy Hàn Cơ Nô, nhẹ giọng nói cho hần biết người đến là ai.

Ra Đông Môn, đi hẻm nhỏ, thất nữ bát quái, Tuyết nương mang theo mười người tiến về Bát thiếu chủ Thượng Quan Nộ viện đề, Kim Bằng bảo chủ mọi người nơi ở tập trung ở bắc bảo, khoảng cách "Tích cùi viện" rất xa, trên đường đi lối rẽ đông đảo, Cố Thận Vi cẩn thận quan sát, cũng chỉ nhớ kỹ sáu bảy phần mười, nhập bảo không lâu Tuyết nương vậy mà có thể tìm tới bọn hần, cũng thuộc về khó được.

Bát thiếu chủ viện đề tọa bắc triều nam, chia làm hai đường vào, mặc dù không lớn lắm, lại cực kỳ u tĩnh lịch sự tao nhã, rất khó tưởng tượng chủ nhân nơi này là một vị sát thủ.

Tuyết nương chỉ vào chính sảnh trước đất trống, ra lệnh:

"Quỳ xuống."

Đại gia làm theo, ở bên cạnh họ, mười tên của hồi môn tới đồng nữ cùng một số thiếp thân nha hoàn sớm đã quỳ ở nơi đó, sắc mặt lo sợ, giống như xảy ra đại sự gì.

Cửa phòng rộng mở, cửa ra vào bày biện một mặt hơi mờ bình phong, chiếu ra một cái mảnh khảnh bóng người.

"Đều tới đông đủ?"

"Vâng, tiểu thư."

"Đại Đầu Thần" nữ nhi tựa hồ không thích "Thiếu nữ nữ" tên tuổi, thiếp thân người hầu vẫn xưng nàng là "Tiểu thư", từ nay về sau, phàm là cùng với nàng của hồi môn người tới, hết thảy chỉ gọi nàng "Tiểu thư".

"Đề bọn hần lần lượt thề."

Cái này đích xác là trong trí nhớ "Đại Đầu Thần" nữ nhi thanh âm, trong giọng nói không có cái mới nương tử thẹn thùng hạnh phúc, lại lộ ra một cổ khó mà không chế tức giận.

"Ta, Tuyết nương, hướng lên trời thề, đời này chỉ trung với 'Thiệt sơn Đại Đầu Thần' nữ nhi La thị Ninh Trà tiểu thư, theo chủ họ La, vĩnh viễn không sửa họ, như trái này thề, thiên lôi đánh xuống, sau khi chết rơi vào mười tám tầng Địa Ngục, vĩnh viễn không đầu thai chuyển thế thời điểm "

Điều Nô trước hết nhất đi theo tuyên thệ, ngôn từ khẩn thiết, nếu không phải biết lai lịch của hắn, Cổ Thận Vi sẽ cho là hắn đi theo tiểu thư đã nhiều năm.

Cổ Thận Vi là cái thứ hai, hắn vừa mới có rồi tên mới, hiện tại lại muốn sửa họ, ngoài miệng thề, hắn ở trong lòng lại từng lần một nói: Ta là Cổ Thận Vi.

Những cái kia không quá sẽ nói Trung Nguyên lời nói thiếu niên tương đối khó xử lý, Điều Nô xưng phong nhận việc làm phiên dịch, các thiếu niên lấp bấp đi theo từng câu bép xép, vậy mà cũng đều hoàn chỉnh phát lời thề.

"Đại Đầu Thần" nữ nhi vì sao đột nhiên làm dạng này vừa ra, ai cũng không hiểu.

Tuyên thệ hoàn tất, sau tám bình phong tiểu thư hỏi:

"Tuyết nương, người xem ai phù hợp?"

"Khác cũng đều thứ yếu, người này mấu chốt là phải cơ linh, ta nhìn liền hắn phù hợp."

Nàng chỉ người là Điều Nô, Điều Nô phản ứng cực nhanh, lập tức quỳ gối hai bộ, dập đầu nói ra:

"Tiểu nô nguyện vì tiểu thư xông pha khói lửa."

Phù hợp làm cái gì tiểu thư không có nói, chỉ nói một câu "Chính là hắn đi", một trận không hiểu thấu hiệu trung hoạt động coi như kết thúc rồi.

Sau đó, các thiếu niên do một tên khác nha hoàn đưa về "Tích cùi viện", Điều Nô bị đơn độc lưu lại, thẳng đến chạng vạng tối mới trở về.

Hắn Cơ Nô một bên khóa bế cửa sân, một bên thấp giọng báo oán, hắn đã nghe ngóng mình bạch Tuyết nương lai lịch, không dám trực tiếp khiêu chiến nàng, chỉ có thể chỉ cây dâu mà mắng cây hòe, trong mắt hắn, cái này mười tên thiếu niên "Thuộc về" phạm vi thể lực của hắn, Tuyết nương cùng bát thiếu nữ chặn ngang một tay chính là tại phá hư quy củ, cướp đoạt lợi ích của hắn.

Điều Nô ăn dưa roi, cũng không thêm đề ý, trở lại mười tên thiếu niên cùng ở phòng ngủ, đá roi xuống giày, nhảy lên giường đất, thoải mái mà thở dài một hơi, ngửa mặt nằm, nửa ngày không nói chuyện.

Mọi người đều biết tính tình của hắn, hắn sớm muộn cũng sẽ mở miệng nói khoác chính mình tại tiểu thư nơi đó đạt được đãi ngộ đặc biệt.

"Bắt đầu từ ngày mai, ta liền không bồi các người nhìn người chết." Rốt cục, Điều Nô giống như là đột nhiên nhớ tới một kiện không chuyện quan trọng, thuận miệng nói.

"Vì cái gì? Người muốn rời đi nơi này rồi?" Có người hiếu kỳ hỏi, tại Kim Bằng bảo, Trung Nguyên lời nói là tiếng thông dụng, mấy vị người Hồ thiếu niên những ngày này đều học được một chút, thề còn có chút khó, miễn cưỡng có thể đối thoại.

"Tuyết nương muốn dạy ta võ công, qua một hồi, ta liền muốn làm sát thủ."

Lời này nhường tất cả mọi người lấy làm kinh hãi, Điều Nô sớm đã biểu hiện rồi đối sát thủ hứng thú, thế nhưng là ai cũng không nghĩ ra vận may vậy mà nhanh như vậy liền rơi xuống đầu của hắn.

"Người được không?" Thích Nô ở một bên dùng cứng rắn Trung Nguyên lại nói đạo, hắn cùng đệ đệ Tạ Nô mặc dù tham gia kết bái, nhưng là từ chưa quen Điều Nô bán hành vi.

Kỳ thật tất cả mọi người có cái nghi vấn này, bọn hắn đưa tiễn thứ một người chết chính là từ đông bảo đào thái sát thủ học đồ, Điều Nô bộ kia đơn bạc thân thể, đại khái không kiên trì được một ngày liền phải bị nhắc về "Tích cùi viện".

"Các người biết cái gì." Điều Nô rất là khinh thường, "Sát thủ cũng là người, đồng dạng có đủ loại khác biệt, đồng dạng giảng ân tình sự cố, người bình thường đi vào kia là hữu tử vô sinh, ta thế nhưng là Bát thiếu chủ cùng bát thiếu nữ nãi nãi đề cử, ai dám động đến ta?"

Không có người có thể phản bác hắn, bọn hắn đối Kim Bằng bảo hoàn toàn không biết gì cả, không hiểu bên trong tình huống thật.

Cổ Thận Vi lại bị lời nói này đã động rồi, hắn không nghĩ lãng phí thời gian học làm sát thủ, thế nhưng là nếu như hắn cũng có thể thu hoạch được chủ nhân niềm vui cùng đề cử, chẳng phải là liền có cơ hội tiếp cận Thượng Quan Nộ rồi?

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Tiêu Nô

"Đại Đầu Thần" nữ nhi nhớ tới thuộc về mình mười tên thiếu niên nô bộc, cũng không phải là nhất thời tâm huyết dâng trào, từ khi tuyên thệ về sau, các thiếu niên mỗi ngày sáng sớm đều muốn đi theo một tên nha hoàn đi Bát thiếu chủ trong viện hướng nữ chủ nhân thỉnh an.

Cố Thận Vi muốn chiếm được tiểu thư niềm vui, lại phát hiện đây không phải một chuyện dễ dàng, coi hắn là Cố gia tiểu thiếu gia thời điểm, từ trên xuống dưới mỗi người đều thích hắn, hắn xưa nay không cảm thấy cái này có bao nhiêu khó, có thể hắn hiện tại là một tên đệ tiện nhất nô bộc, trên thân dính lấy làm cho người không thích người chết vì, ngoại nhân tránh chi chi sợ không thôi, ai còn sẽ thích hắn?

Liên liên thỉnh an thời điểm, mấy tên thiếu niên cũng muốn quỳ gối viện tử tử ngoài rìa, cách những người khác tận lực giữ một khoảng cách, thân không thể động, đầu không thể nhấc, mãi cho đến tiểu thư từ bên ngoài trở về, hoàn toàn tiến vào hậu viện về sau, bọn hắn mới có thể đứng lên, thuận đường cúi về "Tích củi viện", lĩnh giáo Hàn Cơ Nô mặt lạnh.

Tiểu thư dù sao họ La, không phải Thượng Quan gia tiểu thư, nàng đến tận một tên nàng dâu nghĩa vụ, mỗi ngày sáng sớm hướng bà bà cùng chư vị chị em dâu thỉnh an, đây cũng là nàng tâm tình không tốt nhất thời điểm, nàng lựa chọn phát tiết phượng thức chính là tra tấn chính mình nhà mẹ đẻ nô bộc, cái này tính tình, ngược lại là cùng nàng vị hôn phu Thượng Quan Nô giống nhau đến mấy phần.

Điều Nô đã từng nửa là nhắc nhở nửa là hù dọa nói: "Nhìn các người ai trước chọc tiểu thư, cũng đừng làm cho ta cầu tình, mặc dù là huynh đệ, ta cũng phải trước tự bảo vệ."

Điều Nô thường xuyên hù dọa người, phần lớn là gạt người, lần này nhưng bất hạnh nhường hắn nói bên trong, đầu tiên xui xẻo là một cái gọi Tiêu Nô thiếu niên.

Tiêu Nô rất cường tráng, cái đầu tối cao, niên kỷ cũng lớn nhất, mọc ra một trương hiền lành mặt tròn, luôn luôn treo mỉm cười, thường thường lộ ra so nhỏ nhất Tạ Nô còn muốn ngây thơ, bị Điều Nô dọa khóc số lần cũng nhiều nhất, chính là hắn, tại lần thứ hai thỉnh an thời điểm làm ra cực kỳ lớn gan cực kỳ không thể tưởng tượng nổi cử động.

Hắn ngẩng đầu nhìn một chút.

Tiểu thư lúc ấy chính đi vào viện tử, bước chân vội vàng, trong giọng nói lộ ra so bình thường càng phần nô, "Tại sao muốn nhường tiểu Như đổi tên? Hắn Thượng Quan gia đem thiên hạ lời chiếm sao? Lẽ nào lại như vậy, lẽ nào lại như vậy!"

Ngoại trừ Tuyết nương, tiểu thư còn có bốn tên thiếp thân nha hoàn, ản "Xưng tâm như ý" ý tứ phân biệt gọi là tiểu xưng, tiểu tâm, tiểu Như, tiểu ý, các thiếu niên trong âm thầm đều cho rằng những tên này một cái cũng không tốt nghe, có thể cái này cũng không ảnh hưởng tiểu thư đối với các nàng yêu thích.

Có lẽ, tiểu thư cũng không để ý bốn cái nha hoàn, cũng không thêm để ý tên của các nàng, nàng chính là không nguyện ý bị người cường bách đổi bọn thủ hạ danh tự, nhưng nàng không lay chuyển được, bởi vì đưa ra yêu cầu này chính là nàng bà bà, Thượng Quan gia chủ mẫu.

Đây đều là Điều Nô sau đó giảng thuật, lúc ấy, đại gia thật không nghĩ nhiều như vậy, bọn hắn đều bị một thanh âm khác dọa.

"Người ngẩng đầu? Người tại sao muốn ngẩng đầu?"

Nha hoàn tiểu Như —— cũ danh tự bị cấm chỉ, tên mới còn không có —— ngạc nhiên tiếng kêu cả viện đều có thể nghe được, tùy theo mà đến là một thân ảnh, Tiêu Nô còn chưa kịp giải thích, liền bị Tuyết nương một cước giẫm đổ, gương mặt đập ầm ầm ở trong viện trên tảng đá, cũng không dám lại động.

Các thiếu niên một mực quỳ, đỉnh đầu chạm đất, lúc này càng là liên con mắt cũng không dám chuyển một chút.

Tiểu thư phản nản thanh âm chợt ngưng, tiếp lấy bước chân vội vàng tiến vào đại sảnh, bình phong dọn xong về sau, nàng mới hỏi:

"Cái này nam nhân nhìn thấy ta rồi?"

Bởi vì cái này ngẩng đầu một cái, Tiêu Nô từ một tên gốc hồ hồ thiếu niên biến thành "Nam nhân".

"Không có, hắn không có."

Tuyết nương đặt chân mặc dù hung ác, nhưng vẫn là thay Tiêu Nô giải vây rồi một câu, một bên Diêu Nô tựa hồ muốn nói chuyện, bị nàng một chút trừng trở về.

"Ta cái gì cũng không thấy được." Nằm rạp trên mặt đất Tiêu Nô mơ hồ không rõ nói, lại không khác thừa nhận chính mình ngẩng đầu.

"Giết hần." Sau tấm bình phong tiểu thư ra lệnh.

"Tiểu thư. . . Chi sợ không hợp thích lắm." Tuyết nương có chút khó khăn.

Nơi này là Kim Bằng bảo, không phải thiết sơn bọn giặc, tiểu thư không còn có được chí cao vô thượng quyền sinh sát, nàng mặc dù đối với cái này rất là phản hận, nhưng cũng không thể thẳng thắn mà vì.

"Móc xuống con mắt, cắt lấy đầu lưỡi."

Cái này một trừng phạt cùng tên kia bất hạnh đồng nữ gặp, mắt mù không lưỡi đồng nữ hiện tại trả lưu tại tiểu thư bên người, các thiếu niên mỗi lần tới thính an lúc đều có thể thấy nàng.

"Ta không nhìn thấy, ta không nhìn thấy."

Tiêu Nô càng phát ra hoảng sợ, bẹp nằm trên mặt đất, thân thể giống cái sàng đồng dạng phát run.

Tiểu thư bốn tên thiếp thân nha hoàn cùng đi tới, móc mắt cắt lưỡi loại này sống là chức trách của các nàng, tạm thời không có danh tự tiểu Như nhất là nô nức tập nập, tâm tình của nàng bây giờ cùng tiểu thư đồng dạng tức giận, cần một cái phát tiết con đường.

"Đại Đầu Thần" nữ nhi tại Kim Bằng bảo không còn có thể muốn làm gì thì làm, nhưng là có một số việc vẫn là không đổi, ai cũng không thể hạn chế nàng trừng phạt của hồi môn tới nô bộc.

Không có người thay Tiêu Nô cầu tình.

Cố Thận Vi không muốn thừa nhận, có thể trong lòng của hần thật phi thường sợ hãi, thậm chí hi vọng chính mình có thể tạm thời mất thông, dạng này cũng không cần nghe Tiêu Nô tiếng kêu thảm thiết.

Chung nha hoàn động tác rất nhanh, cũng rất chuyên nghiệp, thậm chí còn dùng thuốc cho Tiêu Nô cầm máu.

Các thiếu niên giờ lên Tiêu Nô về "Tích cùi viện", đường trên không nói câu nào, mặc dù kết bái lúc hư tình giả ý, lúc này đại gia lại đều cảm thấy đối nửa chết nửa sống đồng bạn có chỗ thua thiệt.

Hàn Cơ Nô nhìn thấy khắp khuôn mặt là máu tươi Tiêu Nô giật nảy cả mình, hướng về sau nhảy một bước, gối lìm côn vung lên, giống như tại xua đuổi nhìn không thấy tà ma, "Chuyện gì xảy ra?"

Diêu Nô đơn giản giải thích một chút chuyện đã xảy ra, Hàn Cơ Nô hiển nhiên dọa mang thai, sắc mặt âm tình bất định, "Cái này tiểu tử ngốc, làm gì ngắt đầu a?"

Mất đi con mắt cùng đầu lưỡi Tiêu Nô chỉ có thính lực vẫn còn, đột nhiên từ đám người trong tay tránh ra, trong miệng ôi ôi kêu, phóng tới hần cho rằng là Hàn Cơ Nô địa phương.

Chuyện đột nhiên xảy ra, ai cũng không kịp ngăn cản, Tiêu Nô cơ hồ liền từ mục tiêu bên người chạy tới, Hàn Cơ Nô đầu tiên là ngốc tại chỗ, tiếp lấy lại cảm tức, vung lên gối lìm côn đồ ập xuống hướng Tiêu Nô trên thân đánh tới.

"Không tìm không phải đồ đàn, điên rồi a nguoi, nhìn trộm bát thiếu nãi nãi, muốn tìm cái chết sao?"

Hàn Cơ Nô nộ khí tới không có nguyên do, Cố Thận Vi lập tức minh bạch rồi chân tướng: Là Hàn Cơ Nô sai sử Tiêu Nô ngắt đầu lên tiểu thư bộ dáng.

Không sai, Hàn Cơ Nô đang cùng cái khác trong viện nô bộc nói chuyện phiếm lúc, đã từng không chỉ một lần bộc lộ qua đối bát thiếu nãi nãi hiếu kì, cái này Tây Vực đạo tặc nữ nhi, danh xưng xinh đẹp vô song, nhưng xưa nay không cho nam nhân gặp mặt mình, Kim Bằng bảo các nam nhân chưa từng lĩnh giáo qua "Đại Đầu Thần" lợi hại, tự nhiên phi thường muốn biết truyền ngôn chân tướng.

Ngược lại là cái này mười tám thiếu niên, "Không thể ngắt đầu nhìn tiểu thư" quan niệm sớm đã thâm căn cố đế, liền bình thường nhất lòng hiếu kỳ đều bị bóp chết rồi, chỉ có Tiêu Nô, thành thật nhất cũng muốn nhất lấy lòng người khác, vậy mà biết bị Hàn Cơ Nô thuyết phục.

Tất cả mọi người đoán được chân tướng, lại vẫn là không ai mở miệng, Diêu Nô dẫn đầu, các thiếu niên ba chân bốn cẳng để lại Tiêu Nô, cùng một chỗ giờ lên hần về phòng ngủ, kỳ thật Tiêu Nô đã tại gối lìm côn đã kích xuống đã mất đi tri giác, hoàn toàn sẽ không phản kháng.

Tiêu Nô nằm tại trên giường, máu làm sao cũng ngăn không được, lưu đến khắp nơi đều là, Hàn Cơ Nô cự tuyệt tìm bác sĩ, các thiếu niên không có cách nào, chỉ có thể từng lần một thay hần lau, dù sao công tác của bọn hần chính là chiếu cố sắp chết người, này cùng bình thường không có khác gì.

Tiêu Nô trong đêm càng không ngừng rên rỉ, thở mạnh, ngẫu nhiên dùng bản tộc ngôn ngữ gọi, không có người thay hần phiên dịch, Cố Thận Vi đoán

không ra hấn kêu là cái gì.

Tại loại tình huống này, người trong phòng ai cũng ngủ không được, cuối cùng Diêu Nô nhảy xuống giường, tại Tiêu Nô trên đầu vỗ một cái, dùng mệnh lệnh ngữ khí nói vài câu, sắp chết thiếu niên an tĩnh.

Một đêm kia, Cố Thận Vi cơ hồ không có ngủ, thứ hai sáng sớm, hấn mở to mắt, tại ý thức còn không có hoàn toàn lúc thanh tỉnh, liền biết Tiêu Nô đã chết.

Lúc đầu cũng không có cái gì thật tình cảm kết bái huynh đệ, bởi vì việc này triệt để phân liệt rồi, mỗi người đều hiểu, một đám tiểu nô bộc căn bản không có tư cách cùng năng lực làm người bảo vệ, muốn sinh tồn, bọn hấn đến tìm cái khác chỗ dựa.

Có ba người đảo hướng rồi Hàn Cơ Nô, đương nhiên, bọn hấn hấp thụ Tiêu Nô giáo huấn, tuyệt sẽ không lại vì hấn nhìn trộm tiểu thư.

Hai người kia so lúc trước càng tăng thêm lấy lòng Diêu Nô, Diêu Nô nhận Tuyết nương thưởng thức, rất nhanh sẽ trở thành sát thủ học đồ, tiền đồ nhìn rất quang minh.

Thích Nô, Tạ Nô đôi huynh đệ này giữ vững độc lập, cùng thiếu niên khác rất ít kết giao, luôn luôn thấp giọng dùng bản tộc ngôn ngữ nói thầm lấy cái gì.

Đối trong vòng nhỏ hợp tung liên hoành, Cố Thận Vi tuyệt không quan tâm, trong đầu hấn nghĩ tất cả đều là như thế nào báo thù.

Tiêu Nô sau khi chết ngày thứ hai, Tuyết nương lại tới một chuyến, trực tiếp xông vào Hàn Cơ Nô gian phòng, sắc mặt khó coi.

"Là người đánh chết tiểu thư nhà ta nô tài."

Hàn Cơ Nô bị Tuyết nương khí thế dọa, khí điểm lập tức thấp nửa mạng, lui hai bộ, miệng bên trong ngập ngừng nói, đột nhiên lại cho mình nâng lên kinh, nói ra:

"Ít oan uổng người, chính các người móc mắt cắt lưỡi hại chết Tiêu Nô, cùng ta có liên can gì?"

Tuyết nương bất thiện ngôn từ, nàng thiện trường chính là "Thiết chi", thế là không nói hai lời, tại Hàn Cơ Nô trên ngực chọc lấy hai lần, các thiếu niên đều có kinh nghiệm, tên này gây cộm phụ ngón tay người so Hàn viện quân trong tay gỗ lim còn cứng rắn hơn.

Hàn Cơ Nô mặt đột nhiên trở nên đỏ bừng, giống như làm sai chuyện, ối một tiếng, ngã trên mặt đất cuộn thành một đoàn, đây là hấn lần thứ hai trúng chiêu, Tuyết nương kinh lực so với một lần trước nặng hơn nhiều.

Tuyết nương trừng phạt Hàn Cơ Nô, Tiêu Nô cái chết sự tình đến đây liền kết thúc.

Thế nhưng là vì không bị thủ hạ các thiếu niên xem thường, Hàn Cơ Nô ngày thứ hai mời tới chỗ dựa của mình, tất cả đều là bởi vì vì sự giúp đỡ của người này, hấn mới trở thành "Tích củi viện" quân sự.

Chạng vạng tối, chín tên thiếu niên vừa mới chuẩn bị đi ngủ, Hàn Cơ Nô ngay tại trong phòng của mình gọi, mệnh lệnh đại gia tất cả đều tiến đến, lộ ra rất có lực lượng, hấn muốn biểu hiện một chút "Thực lực".

Hàn Cơ Nô lực lượng là có lý do, hấn trong phòng thêm một người, đổ vào một cái ghế nằm, gương mặt chỉ lên trời, Hàn Cơ Nô ngồi tại một trương ghế nhỏ bên trên, chính tỉ mỉ cho người này bóp chân.

Trường bào màu đen, trên vai thêu lên kim hoàng sắc đại điều, màu đỏ sậm đai lưng, phối thêm chặt hẹp đơn đao, cho thấy người này là một vị Kim Bàng bảo sát thủ.

Tất cả mọi người có thể căn cứ phục sức nhận ra sát thủ thân phận, nhưng là chỉ có Cố Thận Vi nhận ra người này.

Mặc dù chỉ thấy bên mặt, ww. Cố Thận Vi lại một chút đã cảm thấy hấn nhìn rất quen mắt, chính mình khẳng định ở nơi nào gặp qua.

"Đám tiểu tử tử, 'Tiểu thư nhà ngươi' hôm nay không có cắt ai đầu lưỡi sao?"

Hàn Cơ Nô ngữ khí bất thiện, không ai dám đáp lời.

"Ha ha, nói chuyện chú ý chút, kia là bát thiếu nãi nãi, đừng không có trên không có dưới." Sát thủ áo đen mở miệng nói ra, lại không thể nào nghiêm túc, vẫn nhắm mắt dưỡng thần.

"Tam ca, không phải ta nói lung tung, bát quá chết một cái thấp hèn nô lệ, chúng ta bảo bên trong từ trước đến nay như thế dạy người, cũng không gặp vị kia chủ tử không cao hứng, hết lần này tới lần khác vị này Tân thiếu nãi nãi, nhường cái kia gây bà nương thọc hai ta dưới, hưởng hờ vẫn là các nàng trước móc mắt cắt lưỡi mới hại chết người. Ngươi không biết, tam ca, kia bà nương lực tay to đến dọa người, ngực ta trên cái này còn thanh lấy hai khối đầu."

Hàn Cơ Nô cầm lấy sát thủ "Tam ca" tay phải, tại chính mình trên ngực vuốt vuốt.

Hấn âm điệu cùng hành vi, đều cùng bình thường cái kia hung ác viện quân tướng như hai người.

"Kia bà nương có chút lai lịch, không có đảm chết người coi như hạ thủ lưu tình, người để cho ta có thể làm sao? Ta là Bát thiếu chủ người, chẳng lẽ có thể theo bát thiếu nãi nãi lý luận hay sao?"

"Hừ, ta nhìn vị này Thiếu nãi nãi không phải quá xấu, chính là sẽ không làm người khác ưa thích, nếu không làm sao không khiến người ta nhìn? Mà lại vừa thành thân không có mấy ngày Bát thiếu chủ liền muốn đi xa nhà đâu? Ài, tam ca đi rồi hơn mấy tháng, mới trở về mấy ngày, cũng muốn cùng đi theo. Tam ca, người thật cái kia cùng Bát thiếu chủ hảo hảo nói một chút cái này Tuyết nương, nàng vừa mới tiến bảo liền phách lối như vậy, sau này làm sao được."

Cố Thận Vi đột nhiên nghĩ chút người này là ai.

Đại khái ba tháng trước kia, một tên tự xưng gọi Hàn Thế Kỳ Tây Vực người, cầm một phong thư đi vào Cố gia trang viên, lão gia Cố Lôn chưa chấp hấn làm một tên tráng đinh.

Cố Thận Vi phát hiện chính mình lại ở vào bên bờ vực, Hàn Thế Kỳ chỉ cần quay đầu mở hai mắt ra, lập tức liền có thể nhận ra vị này Cố gia tiểu thiếu gia.

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Người quen

Hàn Thế Kỳ thư đề cử là? Người kia nhất định cùng Cố gia diệt môn án có quan hệ rất lớn, thế nhưng là Cố Thận Vi trong đầu không có một chút manh mối, khi đó hấn vẫn là không rành thế sự tiểu thiếu gia, căn bản không quan tâm loại chuyện này, nếu không phải Hàn Thế Kỳ gặp mặt Cố Lôn lúc hấn vừa lúc cũng trong thư phòng, hấn thậm chí sẽ không nhớ kỹ có như thế một tên tráng đinh.

Hàn Thế Kỳ tất nhiên nhận ra đã từng "Tiểu chủ nhân", hấn lẩn vào Cố gia trang viên mục đích chủ yếu một trong chính là nhận thức.

Lần thứ nhất cảm tới đầu người là sai, lần thứ hai cũng là sai lầm, còn có ai so với hấn rõ ràng hơn?

Cố Thận Vi cho tới nay lo âu trở thành hiện thực, hấn đang đứng ở sống chết trước mắt, lại một chút biện pháp cũng không có, cũng không có thể tùy tiện rời đi, như thế sẽ chỉ rước lấy chú ý, cũng không thể cứ như vậy chờ lấy, Hàn Thế Kỳ sớm muộn cũng sẽ mở to mắt.

Cố Thận Vi chỉ có âm thầm cầu nguyện, đem vận mệnh giao cho thần ý.

Sắc mặt của hấn bại lộ nội tâm một điểm cảm xúc, giới về nhìn mặt mà nói chuyện Điều Nô tò mò quét mắt nhìn hấn một cái, há mồm muốn nói lại thôi.

Bên kia, trên ghế nằm Hàn Thế Kỳ nghiêng người sang, ra hiệu Hàn Cơ Nô bóp eo, đồng thời lười biếng nói ra:

"Ít nói lời vô ích, ta có thể bảo trụ cái tay này, đã coi như là may mắn, mỗi lần trông thấy Bát thiếu chủ trong lòng ta đều thành thịch, nào còn dám mở miệng? Người sự tình sau này hãy nói đi."

Hàn Cơ Nô rất là không cam lòng, nhất là ngay trước một đám mới nô bộc, thế là như cái tiểu nữ nhân tựa như xô đẩy Hàn Thế Kỳ eo, dùng năng nộ ngữ điệu nói ra:

"Tam ca, ta đây liền không hiểu được, giết nhằm đứa trẻ kia, không có để người xem qua, không phải lỗi của người, cuối cùng vẫn là người tìm được tiểu hài, có công không tội, sợ cái gì?"

Cố Thận Vi cũng muốn biết, nhất là cái này cái thứ hai tiểu hài là chuyện gì xảy ra.

Hàn Thế Kỳ cười hắc hắc hai tiếng, đuôi lưng một cái, không có trả lời, xoay người lại, đối mặt chín tên thiếu niên nô bộc mở to mắt.

Cố Thận Vi tim nhảy tới cổ rồi, kém chút liền muốn quay người chạy trốn, hấn thà rằng từ trên vách đá nhảy đi xuống, cũng không cần lại rơi xuống cửu nhân trong tay.

Hàn Thế Kỳ lại nhắm mắt lại.

"Ta đi lần này đại khái lại muốn một tháng, cho ta làm điểm việc vui."

Hàn Cơ Nô ngẫm hiểu, hẳn phải biến hoa dạng mới có thể lung lạc lấy chỗ dựa của mình.

"Thích Nô, Tạ Nô lưu lại, những người khác trở về phòng." Tiếp lấy lại bám vào Hàn Thế Kỳ bên tai, nhỏ giọng nói ra: "Một đôi tiểu ca hai. . ."

Hai huynh đệ biết là nói chính mình, không khỏi sùng sốt một chút.

Ca ca Thích Nô mày rậm mắt to, đệ đệ Tạ Nô lại là mi thanh mục tú, lá gan cực nhỏ, luôn luôn nỡ người trốn ở ca ca sau lưng, tại Cố Thận Vi trong ấn tượng, liền không nghe thấy qua hẳn nói mấy câu.

Điều Nô sắc mặt rất không tốt, tốt giống thụ thiên đại uy khuất, vừa về tới phòng ngủ liền đại phát tính tình.

"Hai người bọn họ cái nào điểm so với ta tốt? Đơn giản chính là huynh đệ, không có nhân lực, ta đảm bảo bọn hắn liền cái mộng cũng không tắm sạch sẽ. Hừ, hẳn tưởng rằng ta hướng Tuyệt nương mặt báo, kỳ thật hẳn đánh Tiểu Nô sự ai cũng biết."

Cố Thận Vi đại khái đoán được huynh đệ kia hai người gặp phải tao ngộ.

Hắn mặc dù chỉ có mười bốn tuổi, thế nhưng là tại Trung Nguyên thời điểm cũng loáng thoáng nghe nói qua luyện đồng sự tình, hẳn một mực không có hiểu rõ cái từ này chuẩn xác hàm nghĩa, nhưng là biết kia là một kiện vô cùng bẩn thỉu chuyện xấu.

Hắn đồng tình kia đối huynh đệ, lại cái gì cũng không thể làm, trong lòng thậm chí cảm giác thụ thái một hồi, hẳn trốn qua một kiếp, Hàn Thế Kỳ ngày mai sẽ phải đi ra ngoài, một tháng sau mới có thể trở về, có lẽ tại trong lúc này, thân ý đã giúp hắn tìm tới tỷ tỷ, bọn hắn có thể cùng một chỗ đào tẩu, sau đó lại tìm cơ hội báo thù.

Điều Nô vì chính mình không được đến lần này nịnh nọt cơ hội mà nổi nóng, "May mắn" Thích Nô cùng Tạ Nô không ở trước mắt, hẳn đem đầu mâu chuyển hướng người khác.

"Hoan Nô, lần sau đại khái sẽ đến lượt ngươi, nhìn ngươi bộ kia tự cho là cao quý dạng, khẳng định được sủng ái, a, quên rồi nhắc nhở ngươi, những nam nhân kia đối như ngươi loại này con cừ non, thích nhất đến hung ác, đến lúc đó, ngươi khả năng mấy ngày đi không được đường, ha ha, bọn hắn. . ."

Cố Thận Vi cảnh cáo chính mình không nên gây chuyện, Hàn Thế Kỳ ở phía đối diện trong phòng, nhưng là hẳn làm sao cũng không nhịn được, đầu óc nóng lên, phóng tới Điều Nô.

Điều Nô đã sớm chuẩn bị, vẫn đứng tại thiếu niên khác sau lưng, năm người kia Trung Nguyên lời nói học được không nhiều, nghe được kiến thức nửa vơi, không biết Hoan Nô vì cái gì đột nhiên nổi giận, thế là cùng một chỗ níu lại hắn.

Cố Thận Vi điểm này vô công gia truyền, đối phó sát thủ cùng đạo tặc còn thiếu rất nhiều, đánh bại mấy cái hài tử cùng lừa vẫn là khả năng, nhưng là lý trí lại về trên người hắn, thế là cố nén lửa giận thối lui đến một bên.

Gần nửa đêm, Thích Nô cùng Tạ Nô hai huynh đệ mới trở về.

Ca ca Thích Nô khép chặt đôi môi, buông xuống hai mắt ai cũng không nhìn, đệ đệ Tạ Nô theo sau lưng hắn thút tha thút thít khóc.

Hai người trên giường nằm xuống, những người khác cũng đều giả bộ như không nghe thấy, nhưng là có một người oán khí còn không có phát tiết xong.

"Ha ha, cái mộng rất dễ chịu a? Đừng tưởng rằng dựa vào một tên sát thủ liền có thể vượt trên ta, ta hiện tại đúng vậy tiểu thư tâm phúc, sau này còn biết làm. . ."

Điều Nô lời còn chưa nói hết, Thích Nô đã vượt qua mấy thiếu niên, một quyền gõ trên mặt của hắn, hai người đánh thành một đoàn, bên cạnh thiếu niên đầu tiên là khuyên can, tiếp lấy cũng gia nhập chiến đoàn.

Cuối cùng trong phòng chín tên thiếu niên tất cả đều hoặc tự nguyện hoặc bị ép xuất thủ, chỉ là tới như bùng, ai cũng không biết chính mình đánh chính là ai, Cố Thận Vi một thân vô công gia truyền cũng vô dụng, như thường chịu không ít đánh.

Đám người đánh cho hung khởi, liền có người đốt đèn tiến đến cũng không biết.

Hàn Cơ Nô cười lạnh một tiếng, nói ra:

"Tam ca, bọn hắn vì ngươi tranh thủ tình cảm đâu."

Hàn Thế Kỳ ngay tại Cơ Nô trong phòng nghỉ ngơi, gặp đám hài tử này đánh cho toàn bộ không có trình tự kết cấu, hơn nửa đêm, rất dễ dàng đưa tới người gác đêm chú ý, vừa bực mình vừa buồn cười, quát to một tiếng "Dừng tay", tiến lên liền níu mang vung, đem mọi người tách ra.

Cố Thận Vi thật vất vả mới trở lại trên người lý trí lúc này sớm đã không thấy tăm hơi, kiềm chế nhiều ngày phần nộ dâng lên tuôn ra, mỗi một quyền đều dùng hết toàn lực, mãnh cảm thấy cánh tay phải bị người nắm, không chút nghĩ ngợi, dựa thế quay người, đầu từ dưới cánh tay xuyên ra, đồng thời quyền trái đánh về phía mặt của đối phương bộ.

Hàn Thế Kỳ lấy làm kinh hãi, không nghĩ tới đám hài tử này ở trong còn cất giấu một vị tiểu cao thủ, cũng không ra chiều ngăn cản, trên tay tăng lực, hướng ra phía ngoài đẩy, đem tên này không biết trời cao đất rộng thiếu niên ném tới rồi nơi hẻo lánh bên trong.

Cổ Thận Vi trên cánh tay bị in dấu lên danh tự địa phương, nhiều một vòng dấu đỏ, xương cốt giống gãy mất, hẳn cùng Kim Bằng sát thủ thực lực như ngày đêm khác biệt.

Hai người cùng nhìn nhau, một cái đã từng là lẫn vào Cổ gia trang viên gian tế, hiện tại là Bát thiếu chủ Thượng Quan Nộ thủ hạ trung thực sát thủ, một cái khác nguyên là Cổ gia tiểu thiếu gia, hiện tại bán mình làm nô, trên cánh tay nhiều một đạo sỉ nhục lạc ấn.

Sự đảo lộn đầu, Cổ Thận Vi phi thường tinh táo, không thể trốn đi đâu được, hẳn tình nguyện quang vinh chiến tử, cũng không cần cầu xin tha mạng, ném đi nguyên Cổ thị mặt mũi.

Chín tên thiếu niên tán tại phòng các nơi, biết mình chọc họa, đều không lên tiếng. Điều Nô càng là đem đầu ngoặt về phía một bên, giống như việc này cùng hắn một chút quan hệ dường như không có.

Hàn Thế Kỳ vẫy vẫy tay, trên mặt lộ ra nụ cười vui mừng.

"Nguyên lai người nơi này cất giấu bảo bối."

"Ít nói lời vô ích, người ra tay đi." Cổ Thận Vi chậm rãi đứng người lên, "Hợp Hòa kinh" tàng thứ nhất dương kinh ở trên người hắn như là một đầu súc thể tăng đầy dòng suối nhỏ, có thể hẳn đối mặt lại là núi đồng dạng chướng ngại.

Nhìn qua thật đáng hoàng Hoan Nô đột nhiên trở nên không biết sống chết, các thiếu niên đều rất sùng sốt, Hàn Cơ Nô nhất là ngoài ý muốn, đây là huấn luyện nô bộc, nếu là tại chủ nhân trước mặt cùng dạng này, chẳng phải là hắn thất trách?

"Tiểu tử thú, muốn tìm cái chết, dám như thế theo sát thủ người lớn nói chuyện, bình thường là thế nào dạy các người?"

Dứt lời cảm lên trên eo cây kia gõ lim côn, chuẩn bị chấp hành Hàn thị "Gia pháp".

Hàn Thế Kỳ lại ngoài ý muốn giơ cánh tay lên ngăn trở Cơ Nô, nụ cười trên mặt một điểm không có giảm bớt.

"Đừng, nhường hắn giữ lại điểm ấy đã tính, đừng cho người khác đụng hắn, chờ ta trở lại."

Hàn Thế Kỳ cùng Cơ Nô đốt đèn rồi đi, lưu lại chín tên thiếu niên hăm trong bóng đêm, tất cả mọi người tại trầm trọng hô hấp lấy, sau đó lần lượt trên giường, trận này đánh nhau không có thua không có thắng, ai cũng không có chiếm được chỗ tốt.

Cổ Thận Vi cũng bò lên giường, khung xương giống hư thoát, mềm đến chóng đờ không nổi toàn bộ thân thể.

Hàn Thế Kỳ câu nói kia là có ý gì? Chẳng lẽ hắn không có nhận ra mình? Thế nhưng là làm sao có thể, Hàn Thế Kỳ lẫn vào Cổ gia trang viên mục đích chủ yếu một trong chính là nhận thức, hay đây không phải là Hàn Thế Kỳ, mà chỉ là cùng hắn dáng dấp rất giống người? Hoàn toàn chính xác, Cơ Nô một mực "Tam ca tam ca" kêu, nhưng cho tới bây giờ chưa nói qua tên thật.

"Lại một cái mộng muốn nở hoa. . . ." Điều Nô rất nhỏ giọng lầm bầm một câu, quay đầu ngủ, tức giận bất bình, không rõ loại chuyện tốt này làm sao rơi không đến trên đầu mình.

Sáng sớm ngày thứ hai, Cổ Thận Vi biết là chuyện gì xảy ra, mặt của hắn xanh một miếng đỏ một khối, sưng không còn hình dáng, hắn vẫn nghĩ tâm sự, vậy mà không cảm thấy đau đớn, lúc này dùng nước lạnh rửa mặt, mới cảm thấy ngứa đau nhức khó nhịn.

Những người khác cũng đều bị thương không rõ, có mấy người đi trên đường khắp khềnh.

Ấn lệ cũ hướng tiểu thư thỉnh an lúc, Tuyết nương thấy được chặt vật các thiếu niên, hừ một tiếng, không hề nói gì.

Trở lại "Tích cùi viện", Hàn Cơ Nô thì dùng trong tay gõ lim côn hướng các thiếu niên nói rõ, hắn mới là trong nội viện này chủ nhân, chỉ có hắn có tư cách đánh người.

Kẻ đầu tên Điều Nô lại trốn khỏi viện quản tra tấn, mỗi ngày thỉnh an về sau hắn đều sẽ lưu tại Tuyết nương nơi đó tiếp nhận đơn độc huấn luyện, muốn tại Kim Bằng bảo trở thành sát thủ, chỉ là "Chủ tử đề ý" còn không được, cũng phải có điểm căn cơ võ thuật.

Bất quá, Điều Nô tại Tuyết nương trong tay thế nhưng là chịu khổ, thiếu niên khác vết thương trên người sưng đều đã biến mất, chỉ có hắn vết thương cũ chưa dứt mới thương lại thêm, trên mặt tông treo màu, hắn vẫn mỗi ngày trước khi ngủ khoắc lác chính mình làm sát thủ về sau như thế nào như thế nào, nhưng là chẳng phải lòng tin mười phần rồi.

Cổ Thận Vi cảm thấy, chịu không đến mấy tháng, Điều Nô liền sẽ chết tại Tuyết nương trong tay.

Tiến vào Kim Bằng bảo ngày thứ mười một, Cổ Thận Vi còn đang vì không có hỏi thăm đến tỷ tỷ tin tức mà buồn rầu, vì Hàn Thế Kỳ về bảo về sau ứng đối ra sao mà nôn nóng, học võ một mực không thể nào thuận lợi Điều Nô tìm tới hắn rồi.

Hai người vài ngày không có nói một câu rồi, cho nên Cổ Thận Vi thật bất ngờ, hắn chính một người tại Cơ Nô trong phòng lau chùi tắm, Điều Nô đi tới,

so bình thường trở về đều sớm.

"Người biết võ công?"

Cố Thận Vi không lên tiếng, tiếp tục lau chùi.

"Dạy ta."

"Nằm mơ." Cố Thận Vi trong lòng âm thầm nói, vẫn không để ý tới hắn.

"Dạy ta 'Hợp Hòa kinh', ta đem khối kia vải trả lại người."

Cố Thận Vi phút chốc đứng người lên.

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Truyền công

Mất đi lụa trắng là Cố Thận Vi nhất là canh cánh trong lòng một sự kiện, không nghĩ tới vậy mà từ Diêu Nô trong miệng lại nghe thấy tung tích của nó, không khỏi quá sợ hãi.

Nhưng hắn lập tức minh bạch rồi hai chuyện:

Thứ nhất, tại nô lệ trên xe, lụa trắng bị Diêu Nô lấy đi rồi, khi đó Cố Thận Vi chính ngất, Diêu Nô mặc dù cách khá xa, nhưng hắn trên xe "Địa vị" tương đối cao, tự nhiên có thể cướp đi bất luận cái gì muốn đồ vật.

Thứ hai, Diêu Nô đối võ thuật phương diện nhất khiếu bất thông, cảm tới lụa trắng, thấy được "Hợp Hòa kinh" tức thành pháp môn, lại không thể nào luyện tập, hắn càng không biết "Hợp Hòa kinh" chính là Trung Nguyên Cổ thị tuyệt học, bằng không mà nói, hắn tiến vào Kim Bằng bảo chuyện thứ nhất chính là tổ giác Cố Thận Vi.

Cố Thận Vi đứng lên tốc độ quá nhanh, Diêu Nô đã sớm chuẩn bị, nhưng cũng bị kinh sợ dọa, hướng về sau nhảy một bước, lộ ra mới học tư thế.

"Uy, chớ làm loạn, ta cũng học công phu rồi, không kém người."

Trải qua những ngày này tiếp xúc, Cố Thận Vi hiểu rất rõ trước mắt gã thiếu niên này rồi, thế là lại ngồi xổm xuống lau chùi, nói ra:

"Đã dạng này, ta còn có thể dạy người cái gì? Khối kia vải chính người giữ đi."

"Hắc hắc, người không cần lừa gạt ta, ta là ai? Từ nhỏ lừa gạt lớn, người còn quá non."

Cố Thận Vi đến bên chậu nước rửa khăn lau, một bên vắn một bên nói ra:

"Muốn tin hay không, Tuyết nương võ công mạnh hơn ta gấp trăm lần, nàng sẽ không dạy, ta cũng không dạy nổi."

Diêu Nô nhú mày, quan sát tỉ mỉ Hoan Nô, phỏng đoán đối phương ý tưởng chân thật.

"Tuyết nương là lợi hại, nhưng nàng nói thời gian quá ngắn, không chịu dạy ta sở trường nhất công phu, người kia cái gì 'Hợp Hòa kinh', nếu là thật giống bày lên viết kia lợi hại, hơn nữa còn có thể thời gian ngắn luyện thành, ngược lại là chính thích hợp ta."

"Tùy tiện viết đồ vật người cũng làm thật, người nhìn, ta chẳng phải không có luyện thành."

"Hắc hắc, cái này người không lừa được ta, người còn chưa kịp luyện, nếu không lúc ấy người cũng sẽ không khản trương như vậy. Chúng ta có chuyện nói thẳng đi, người dạy ta 'Hợp Hòa kinh', để ta làm trên sắt thủ, ta đưa người lụa trắng, thế nào?"

Một cái "Đưa" chữ lệnh Cố Thận Vi lên con giận dữ, đành phải cưỡng ép nhịn xuống. "Đem lụa trắng hiện tại liền trả lại cho ta, ta có thể chỉ điểm người mấy chiêu."

Điều Nô lắc đầu liên tục, "Làm ăn lỗ vốn ta nhưng không làm, nhất định phải chờ ta lên làm sát thủ, tối thiểu ta phải tiến vào đông đảo."

Cố Thận Vi chính suy nghĩ kế hoạch, Hàn Cơ Nô đi tới, bắt mắt đem Điều Nô đuổi đi, từ khi Điều Nô đi theo Tuyết nương tập võ, Cơ Nô đối với hắn ấn tượng rơi thẳng ngàn trượng, từ trước đến nay mặt lạnh đối đãi, Điều Nô có rồi càng lớn chỗ dựa, cũng không đem hắn quá dễ vào mắt.

Ngày này thời gian kế tiếp bên trong, Cố Thận Vi một mực tại cân nhắc trả lời thế nào Điều Nô điều kiện, chậm rãi tâm tư dần dần tập trung ở hai kiện lửa sém lông mày sự tình trên: Một là muốn về lựa trắng, hai là phòng ngừa Điều Nô để lộ bí mật.

Trông cậy vào Điều Nô lâu dài bảo thủ bí mật, còn không bằng ngóng nhìn cửu nhân nhóm tất cả đều nhiễm bệnh chết bất đắc kỳ tử.

Cố Thận Vi suy nghĩ càng chạy càng xa, cuối cùng bỗng nhiên phát hiện chính mình đang suy nghĩ làm sao giết chết Điều Nô, nhìn qua, đây là lựa chọn duy nhất của hắn.

Cái lựa chọn này lý do rất đầy đủ, Điều Nô là cái rất làm cho người khác chán ghét, thậm chí bị người hận gia hỏa, hắn còn không biết "Hợp Hòa kinh" đến cùng ý vị như thế nào, một khi có hiểu biết, khẳng định sẽ mật báo, hay hắn sẽ vô tình bên trong rò rỉ tin tức, Tuyết nương cùng Kim Băng bảo có kinh nghiệm sát thủ rất có thể hiểu rõ bộ này nội công lai lịch, nói như vậy, Cố Thận Vi hắn phải chết không nghi ngờ.

Cố Thận Vi không muốn chết, hắn gánh vác lấy vì cả nhà báo thù trọng trách, thần ý chèo chống hắn đi đến một bước này, cho nên, cũng là thần ý muốn để cái kia cản đường Điều Nô đi chết.

Cơm tối lúc, Cố Thận Vi chủ ý đã định, trước tìm một cơ hội nói cho Điều Nô đồng ý đề nghị của hắn, nhưng là làm như thế nào động thủ vẫn còn không nghĩ tới biện pháp.

Hắn không phải viện quân Hàn Cơ Nô cùng Tuyết nương, không có quyền lực đánh chết bất luận kẻ nào, hắn cũng không phải cao thủ tuyệt thế, có thể giết người ở vô hình.

Vào lúc ban đêm, đại gia chuẩn bị đi ngủ lúc, Điều Nô xông Cố Thận Vi vẫy tay, "Chúng ta buổi tối hôm nay liền bắt đầu."

"Lệnh cấm đi đêm, chúng ta không thể đi ra ngoài."

"Không sao, ta mời Tuyết nương theo bảo bên trong quân sự chào hỏi, ta có thể ban đêm ra khỏi phòng tập võ, chỉ cần không xuất viện con là được, người sao, coi như người hầu của ta tốt."

Cố Thận Vi lên cơn giận dữ, nhưng vẫn là ngoan ngoãn làm "Tùy tùng", cùng Điều Nô đi ra phòng, thiếu niên khác gặp Hoan Nô như thể nghe lời, đều thật bất ngờ.

Đến rồi trong đình viện, Điều Nô duỗi cánh tay đá chân, miệng bên trong hò hét, xem như làm nóng người, đối diện trong phòng Hàn Cơ Nô đẩy cửa hô:

"Hơn nửa đêm, quý gào gì, nghỉ luyện võ đi phía ngoài quý kêu sùren núi."

Điều Nô mặc dù đạt được đặc cách, nhưng cũng không dám ở trước mặt làm trái Cơ Nô, cười ứng thanh là, quay đầu nhìn tây tường cửa nhỏ, sắc mặt có chút phát xanh, trừ phi tất yếu, giữa ban ngày lúc liền không có người nguyện ý đi quý kêu sùren núi, huống chi sắc trời hoàn toàn hắc về sau.

Hít sâu một hơi, Điều Nô dẫn đầu đi hướng Tây Môn.

Sau khi ra cửa, dán chặt lấy Kim Băng bảo tường thành, tận lực cách xa vút xác vách đá, Điều Nô một lần nữa ổn định lại tâm thần, nói: "Bắt đầu đi."

"Cho ta lựa trắng."

"A, không phải đã nói rồi. . ."

"Ta phải nhìn xem lựa trắng trên văn tự mới có thể dạy người 'Hợp Hòa kinh' ."

"Ha ha, người dạng này liền không đứng, chúng ta đã nói tốt giao dịch, người không nên dùng lại lừa dối. Lựa trắng trên văn tự ta tỉ mỉ nhìn qua rồi, phía trên kia nói muốn muốn tốc thành, ít nhất phải trước luyện thành 'Hợp Hòa kinh' dương kinh tầng thứ nhất cùng âm kinh tầng thứ nhất, ta muốn người dạy ta phổ thông 'Hợp Hòa kinh', tốc thành pháp môn chính ta cũng có thể luyện, còn cần người dạy?"

Cố Thận Vi lúc này xác định không thể nghi ngờ, lựa trắng trên quả nhiên ghi lại tốc thành pháp môn.

"Ta chưa có xem lựa trắng, làm sao lại biết những này? Người muốn học 'Hợp Hòa kinh', ta dạy cho người chính là. Nghe, âm dương hợp cùng, quá xông chó trắng, Long Hồ bắt trạch, thần quỷ khó mình. . ."

Cố Thận Vi mặc dù học được không đủ khắc khổ, hoa gần thời gian mười năm mới luyện tới dương kinh tầng thứ nhất, nhưng là đối gia truyền nội công văn tự lại là nhớ kỹ thuộc lòng, lập tức từng câu đọc ra tới.

Điều Nô nhíu mày dụng tâm ký ức, chờ Hoan Nô đọc xong dương kinh tầng thứ nhất công pháp, con mắt đi lòng vòng, "Người lặp lại lần nữa, ta không có nhớ kỹ."

Cố Thận Vi lại công một lần, Điều Nô thỉnh thoảng còn muốn hấn tạm dừng giải thích cái nào đó từ ngữ ý tứ, như thế công bốn, năm lần, mấy trăm chữ công pháp mới truyền thụ hoàn tất, sau đó lại đem tu luyện lúc bộ pháp cùng tư thế từng cái giảng giải, "Hợp Hòa kinh" lấy luyện kinh làm chủ chỉ, cùng bình thường nội công khác biệt, không có ngồi xuống công phu.

"Cái này đúng, người đừng nhìn ta chưa từng luyện võ công, thế nhưng là ta có thể nghe được người có phải hay không trong biên chế nói láo, không phải ta khoe khoang, ta thông minh đâu, sớm tối ta sẽ trở thành Kim Băng bảo lợi hại nhất sát thủ, cho 'Độc Bộ Vương' làm phụ tá đắc lực. Hoan Nô, người cũng không phải người ngu, chớ cùng kia hai anh em mù hèn, bọn hấn xem xét chính là thô tục dã man lũ sói con, đầu óc ngu si. Đi theo ta, ta nghĩ biện pháp để người tiến vào đông đảo, cũng làm sát thủ."

Nhìn ra được, Điều Nô rất hưng phấn, duỗi ra tay phải, chờ lấy Hoan Nô đáp lại, giống như hấn đã là nổi tiếng thiên hạ Kim Băng bảo sát thủ, ngay tại hạ mình quanh co quý lỗi kéo một vị trung thành tuyệt đối đồng bạn.

Cố Thận Vi suy nghĩ một hồi, cũng duỗi ra cánh tay, bắt lấy Điều Nô cánh tay.

Mặc kệ Điều Nô Trung Nguyên lời nói được tốt bao nhiêu, hấn vẫn là dùng Tây Vực người Hồ phương thức xác định quan hệ giữa hai người.

Bắt đầu từ hôm nay, hai người mỗi đêm đều ra Tây Môn đến quý kều sườn núi tu luyện "Hợp Hòa kinh", nơi này không người quấy rầy, liền người gác đêm cũng sẽ không tới đây tuần sát.

Đối Điều Nô cùng Hoan Nô loại quan hệ này, cùng ở các thiếu niên đều rất không minh bạch, Điều Nô địa vị bởi vậy đạt được rồi tiến một bước đề cao, nguyên bản đảo hướng Hàn Cơ Nô mấy tên thiếu niên cũng bắt đầu dùng đập nói lấp ba Trung Nguyên lời nói nịnh nọt hấn, muốn vì chính mình để lại một đầu đường lui, xa hoan đối với cái này rất được lợi.

Thích Nô, Tạ Nô hai huynh đệ lại chính tương phản, không chỉ có đối Điều Nô hờ hững, hiện tại đối Hoan Nô cũng mặt lạnh đối đãi, thường ngày gặp mặt lúc còn gật gật đầu, lúc này lại cố ý làm như không thấy.

Điều Nô mặc dù thích khoác lác, nhưng hấn xác thực rất thông minh, tu luyện "Hợp Hòa kinh" ngày thứ ba, trong đan điền đã có nóng cảm giác xuất hiện, hấn đề xuống bụng dưới, giống phát hiện chính mình mang thai phụ nữ đồng dạng hưng phấn, "Đây chính là 'Hợp Hòa kinh' ? Ta cảm thấy."

"Cái này là tầng thứ nhất dương kinh."

"Ha ha, ta trong hội công á! Cổ này khí không tốt lắm không chế."

"Bình thường, dương vì thẳng, vì vừa, vì đại, vì mãnh, cảm giác càng mãnh liệt càng tốt."

"Không sai không sai, ta cảm thấy lực lượng lớn thật nhiều."

Điều Nô đi theo Tuyết nương học chính là một bộ quyền pháp, lập tức thi triển ra, quả nhiên hồ hồ sinh phong, mặc dù luyện được không tới nơi tới chốn, nhưng cũng có một cỗ khí thế bức người.

Cố Thận Vi thầm nghĩ: Đây chính là ta Cố gia tuyệt học, ;www.uukanshu.;et sau khi luyện thành, coi như "Độc Bộ Vương" cũng không phải là đối thủ.

Ngày thứ hai chạng vạng tối, Điều Nô từ Tuyết nương nơi đó sau khi trở về, cao hứng bừng bừng đối Hoan Nô nhỏ giọng nói:

"Ha ha, Tuyết nương hôm nay khen ta rồi, 'Hợp Hòa kinh' thật đúng là có dùng."

Cố Thận Vi chấn động trong lòng, Tuyết nương là một nhân vật nguy hiểm, nàng tuy là Tây Vực người trong võ lâm, nhưng cũng có thể là nghe nói qua "Hợp Hòa kinh", thế là cười cười, nói ra:

"Người theo Tuyết nương xách ta rồi? Lúc nào nhường nàng cũng dạy ta võ công, chúng ta tốt cùng một chỗ tiến đông đảo."

Điều Nô lập tức thu hồi tiểu dung, đầy cõi lòng cảnh giác, "Ta sẽ nói, người đừng vội nha, tiến đông đảo không dễ dàng như vậy, một lần chỉ tuyển một tên, người chờ chút một lần đi."

Cố Thận Vi thoáng thờ dãi một hồi, Điều Nô trong một khoảng thời gian sẽ không đối Tuyết nương nhắc lên "Hợp Hòa kinh" rồi.

Ban đêm hôm ấy, Điều Nô so bình thường trầm mặc, tới gần nửa đêm chuẩn bị trở về phòng lúc, hấn đột nhiên hỏi:

"Hoan Nô, người cảm thấy ta người này thế nào?"

Cố Thận Vi đối với vấn đề này thật bất ngờ, nhưng không cảm thấy có nguy trang tất yếu, "Người rất vô si."

Điều Nô cười, không phải tức giận giả cười, là thật tâm vui cười.

"Không sai, ta rất vô si, ta vì cái gì vô si? Bởi vì đây là một cái vô si thế giới, nghĩ ở cái thế giới này sinh tồn, người e rằng hồ thẹn, nghĩ trở nên nổi bật, người đến gặp bội vô si, nghĩ chiến vô bất thắng, người lấy được tại đối thủ trước đó vô si. Đây là ta duy nhất lời nói thật, ngấm lại đi, cái này cùng người 'Hợp Hòa kinh' đồng dạng tinh thâm."

Cố Thận Vi cảm thấy Điều Nô nói ra một chút chân lý, hắn muốn báo thù, liền phải so cừu nhân càng tâm hận thù lạt mới được.

Hắn nhìn xem Điều Nô tấm kia nhọn gầy mặt, trong lòng áy náy tan thành mây khói, bởi vì cái này tự nhận là "Vô sĩ" thiếu niên luyện công tẩu hỏa nhập ma, sống không được bao lâu.

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Nhập ma

"Hợp Hòa kinh" càng lên cao luyện uy lực càng là to lớn, nhưng là từ cạn đến sâu quá trình tu luyện nhưng không dễ dàng, trong đó điểm trọng yếu nhất chính là nhất định phải có danh sư chỉ điểm cùng trợ giúp.

Dương có lão dương, âm có lão Âm, cái gọi là "Kháng Long Hữu Hối", bất kỳ cái gì một loại kinh lực quá mức tức biến lợi làm hại, cho nên tu luyện dương kinh lúc nhất định phải lấy âm kinh vì bảo hộ, trái lại cũng thế.

"Hợp Hòa kinh" dương kinh tầng thứ nhất chính là đăng đường nhập thất bước đầu tiên, tu luyện giả thể nội không có âm kinh tiến hành điều hòa, chỉ có thể mượn ngoại lực, cái này "Ngoại lực" nhất định phải có được âm kinh tầng thứ hai trở lên công lực.

Cố Thận Vi tu luyện dương kinh tầng thứ nhất lúc, người dẫn đạo là phụ thân Cố Lôn, Cố Lôn "Hợp Hòa kinh" đã luyện tới âm kinh tầng thứ năm, hướng nhi tử truyền thụ công pháp lúc vẫn cẩn thận từng li từng tí, thường thường nhắc nhở hắn ninh cầu ổn không cầu nhanh, đánh tốt dương kinh tầng thứ nhất căn cơ so cái gì đều trọng yếu.

Những năm gần đây, Cố Thận Vi cũng chính là coi đây là lấy cơ không chịu chuyên cần khổ luyện, dẫn đến hắn dương kinh tầng thứ nhất sau khi luyện thành một mực giậm chân tại chỗ, chậm chạp không có đi vào âm kinh tầng thứ nhất.

Cố Thận Vi dạy Điều Nô thường có ý che giấu mấu chốt này nhắc nhở, ngược lại cổ vũ hắn cố gắng gấp bội, để cầu đột nhiên tăng mạnh.

Điều Nô dương kinh luyện được càng là nhanh, tẩu hỏa nhập ma liền càng sâu.

Chỉ có dùng biện pháp này, mới có thể không lộ ra dấu vết diệt trừ Điều Nô, Điều Nô có Tuyết nương cùng Hoan Nô hai cái này "Sur phụ", nếu là hắn luyện công đột tử, đầu tiên bị hoài nghi cũng là Tuyết nương.

Kế hoạch này gần như thiên y vô phùng, vấn đề duy nhất là tẩu hỏa nhập ma không thể điều khiển.

Cố Thận Vi chỉ là từ phụ thân nơi đó giải được cùng tẩu hỏa nhập ma tin tức tương quan, rốt cuộc muốn luyện tới trình độ nào hay tới khi nào mới có thể phát tác, hắn một chút cũng không có yên lòng.

Nếu như Điều Nô mấy năm về sau, thậm chí là mấy tháng về sau mới nhập ma, đối Cố Thận Vi ý nghĩa liền không lớn rồi, Điều Nô một khi tiến vào Đông bảo, nơi đó cao thủ nhiều như mây, sớm muộn cũng sẽ nhìn thấu đệ tử mới "Hợp Hòa kinh", ngoài ra, còn có không đến nửa tháng, nhận ra hắn Hãn Thế Kỳ liền sẽ trở về, mà lại đã "Khâm định" hắn ngủ đêm.

Nguy hiểm trùng điệp, Cố Thận Vi không có chỗ trống nhân từ nương tay, nhưng hắn chung quy không phải sát thủ máu lạnh, mắt thấy một cái sống sờ sờ thiếu niên, bởi vì vì thiết kế của mình mà từng bước một đi hướng tử vong, có khi bất tri bất giác liền sẽ rơi vào tự trách.

Điều Nô đáng chết sao? Phải chết sao?

Từ khi Cố Thận Vi truyền thụ "Hợp Hòa kinh" đến nay, Điều Nô tựa hồ coi hắn là thành bằng hữu, đương nhiên, tại Điều Nô hệ thống bên trong, "Bằng hữu" cũng là chia trên dưới tôn ti, hắn xưa nay sẽ không quên rồi nhắc nhở Hoan Nô: Địa vị của hắn cao hơn, hắn là cường giả, cung cấp là trí tuệ cùng quyền thế, Hoan Nô cần hồi báo thì là trung thành cùng báo ân.

Hắn còn thường thường hướng Hoan Nô quán thua chính mình xử thế chỉ đạo.

"Nghe nói qua Kim Bằng bảo 'Sát thủ hai giới' đi, đệ nhất xuất thủ muốn ổn tận lực núp trong bóng tối, thứ hai hạ thủ phải độc cần phải trảm thảo trừ căn, ta nói cho ngươi, làm nô tài cùng làm sát thủ là giống nhau. Chủ nhân vị tôn, nô tài vị ti, ngươi muốn trèo lên trên, liền phải ném rơi hết thầy nguyên tắc cùng tôn nghiêm, để ngươi ngươi làm gì liền phải làm gì, còn phải thật cao hứng. Tựa như ta thường nói, 'Đem cái mông rửa sạch sẽ', chỉ là rửa sạch sao? Không, còn phải chủ động nghe hợp, làm điểm hoa dạng, nhường hắn thích ngươi, muốn ngừng mà không được, sau đó cuối cùng cũng có một ngày, ngươi sẽ có cơ hội giẫm lên cừu chủ nhân tìm nơi nương tựa cũ mới người, đến lúc đó tuyệt đối đừng do dự. Bằng hữu? Nô tài làm sao có tư cách

kết giao bằng hữu? Tất cả mọi người là lẫn nhau giẫm lên cầu thang, hôm nay ta giẫm lên người, ngày mai người liền có thể giẫm lên ta."

Đối loại này "Thành thật với nhau" trò chuyện, Cố Thận Vi chỉ có lắng nghe, sau đó đối âm thầm tự nhủ: Hắn nói không sai, cho nên người hoàn toàn có thể yên tâm thoải mái giết chết hắn.

Điều Nô nội công tiến triển thật nhanh, kinh khí càng ngày càng mạnh, hắn từ Tuyết nương nơi đó học được là một bộ "Phục hồ quyền", cũng là kiên cường công phu, hai bên cùng phối hợp, càng phát ra uy mãnh.

Hai người thường xuyên đánh nhau, Cố Thận Vi sẽ chỉ một bộ "Bát Quái Chưởng", học được còn chưa hoàn chỉnh, nhưng là cũng sơ sơ tập võ Điều Nô mạnh, nhất là đầu mấy ngày, hoàn toàn chiếm cứ thượng phong, thế nhưng là theo Điều Nô thể nội dương kinh không bị không chế tăng trưởng, Cố Thận Vi từ từ lại có chống đỡ hết nổi chỉ ý.

Mới luyện hơn mười ngày "Hợp Hòa kinh" so chần chờ mười năm gần đây tu luyện còn muốn gấp hiệu.

Cố Thận Vi thậm chí sinh ra nghi hoặc, phụ thân là không phải nói sai rồi, căn bản cũng không có tẩu hỏa nhập ma chuyện này, Điều Nô sinh long hoạt hổ, nào có một điểm nguy hiểm tính mạng dấu hiệu?

Thẳng đến Điều Nô nội đan sinh ra nóng cảm giác ngày thứ mười bốn, đánh một bộ "Phục hồ quyền" về sau hắn đại hân li xối, giống như là vừa tẩy qua tắm nước nóng, đây là lúc trước chưa từng có sự tình.

"Người nhìn qua hơi mệt." Cố Thận Vi nhắc nhở.

"Không có việc gì, ta dễ dàng xuất mồ hôi, từ nhỏ đã dạng này, ta cảm thấy thể nội có dùng không hết sức lực, 'Hợp Hòa kinh' thực là hiệu dụng vô tận a, người là làm sao học được? Giống như không bằng ta lợi hại a."

"Ta học được không cố gắng, nếu không cũng sẽ không bị người chộp tới bán đi."

"Hắc hắc."

Điều Nô không tiếp tục hỏi tiếp, đám thiếu niên này có cái quy củ bất thành văn, ai cũng bắt quá hỏi những người khác trước đây lai lịch, liền yêu nhất lú lo không ngừng Điều Nô, cũng xưa nay không đề cập quá khứ của mình.

Chân đạp Tiên thiên sáu mươi bốn quái vị, tay vận Âm Dương Chi Lực, hô hấp Long Hồ chi khí, Điều Nô lại luyện một lần "Hợp Hòa kinh", thu công về sau hắn mồ hôi chảy đến nghiêm trọng hơn, mà lại đề xuống tim, tựa hồ có chút đau đớn.

"Người không thoải mái?" Cố Thận Vi hỏi, tận lực không cho thanh âm của mình lộ ra quá để ý.

"Không có, ta rất tốt. Ân, nơi này có đau một chút, liền một điểm, có thể là đánh quyền đánh cho quá mạnh."

Cố Thận Vi trong lòng hơi động, tẩu hỏa nhập ma cái thứ nhất dấu hiệu xuất hiện, Điều Nô đau địa phương rõ ràng là Thiên Trì huyệt, cùng phụ thân đã từng đã cảnh cáo đồng dạng.

Thiên Trì huyệt thuộc về Thủ Quyết Âm Tâm Bao kinh, tiếp xuống Điều Nô hai tay trên cánh tay huyệt vị sẽ một cái tiếp một cái sinh ra cảm giác đau đớn, còn biết không tự chủ được run run, chờ đến loại này run run phát triển đến toàn bộ cánh tay, từ kỳ liền không xa.

"Có thể là nội công của người luyện được quá nhanh rồi, hắn là hơi thu vừa thu lại." Đây cũng không phải là Cố Thận Vi ý tưởng chân thật, hắn ước gì Điều Nô tiến triển nhanh hơn chút nữa.

Điều Nô nhũ mảy, mấy ngày qua lần thứ nhất đối Hoan Nô làm sắc mặt.

"Người biết cái gì, Tuyết nương làm cho rất chặt, nàng nói ta hiện tại còn kém xa lắm đâu, tiến vào Đông bảo ngày đầu tiên liền phải bị giết chết. Dcm, nơi đó thể nhưng là đao thật thương thật, cái mộng tưởng đến lại sạch sẽ cũng vô dụng, ta còn muốn còn sống hưởng thụ đâu. Luyện, lại đau cũng phải luyện, đã luyện thành dương kinh, liền luyện âm kinh, sau đó liền có thể luyện tốc thành pháp môn."

Điều Nô từ trước đến nay không phải có thể chịu được cực khổ người, có thể có cỗ này cứng cỏi kinh, Cố Thận Vi cũng có chút bội phục hắn.

"Chờ ta làm sát thủ, trước hết giết cái kia vương bát đản."

Cái này "Vương bát đản" là bảo bên trong người, vẫn là Điều Nô lúc trước người quen biết? Cố Thận Vi không có hỏi, Điều Nô cũng không nhắc lại.

"Chỉ bằng ta, không lên làm thụ nhất nể trọng sát thủ, thật sự là đến không Kim Bằng bảo một chuyến. Hoan Nô, ta không phải có ân tất báo người, thế nhưng là ta sẽ nhớ kỹ người bang chuyện này, yên tâm, ta biết người có bí mật, ta sẽ không tiết lộ. Ta muốn người làm ta phụ tá đắc lực."

Điều Nô nháy nháy mắt, cho dù ở dưới mặt trăng, cái kia trương gầy teo khuôn mặt nhỏ cũng lộ ra đỏ rùng rục, hai mắt phát sáng, giống như vừa uống một hớp lớn thuần hậu lão tửu.

Đối lời nói này, Cố Thận Vi không biết nên cảm động vẫn là phẫn hận, có lẽ cả hai đều có, hắn là Cố gia tiểu thiếu gia, cũng không phải cho nô tài làm phụ tá đắc lực, thế nhưng là tại cái này lạnh lùng vô tình Kim Bằng bảo bên trong, hắn hi vọng nhiều có một cái xấp xỉ tại "Bằng hữu" người a.

Cố Thận Vi cố nặn ra vẻ tươi cười, "Chỉ sợ ta không có tư cách này."

Điều Nô vỗ vỗ bờ vai của hắn, ngẩng đầu ưỡn ngực, "Có không có tư cách ta quyết định."

Trong đêm nằm tại trên giường thời điểm, Cố Thận Vi ở trong lòng hướng cái kia không biết tên thần ý cầu nguyện, kiên định báo thù ý chí, kỳ vọng Điều Nô tâu hòa nhập ma có thể nhanh hơn chút nữa.

Hắn tựa như một tên lòng dạ khó lường bác sĩ, mắt thấy bệnh nhân dần vào bệnh nan y, không chỉ có không hề đề cập tới, còn muốn cung cấp thom ngọt độc được.

Nhưng là nếu không phải về sau phát sinh một sự kiện, Cố Thận Vi cũng sẽ không hạ định sau cùng quyết tâm.

Cố Thận Vi một mực tại căn thận từng li từng tí nghe ngóng Kim Bằng bảo nhà giam ở nơi nào, hắn tin tưởng khẳng định có dạng này một cái quan nhân địa phương, tỷ tỷ Thủy Lan liền tại bên trong chịu khổ.

Đây không phải một chuyện dễ dàng, làm còn tại huấn luyện kỳ mới nô, hắn rất ít có cơ hội đi ra tiểu viện tử, mỗi lần ra ngoài cũng đều có người dẫn đầu, liền ánh mắt cũng không thể tùy ý liếc nhìn, lại càng không cần phải nói cùng người nói chuyện phiếm rồi.

Ngoại trừ Hàn Cơ Nô cùng mấy tên thiếu niên, trong tiểu viện không có cố định ở lại người, tới bình thường đều là kẻ sắp chết, bọn hắn đều không phải là người hay lắm miệng.

Nhưng là một vị mình đầy thương tích người vẫn tiết lộ trọng yếu tin tức, người kia đã nhìn không ra đáng đáp ban đầu, thương thế cùng ngày xưa sát thủ học đồ không giống, trên thân tản mát ra một cỗ mùi hôi thối khó ngửi, vừa mới mang tới phòng liền tắt thở, nhắc hắn người quay người thẳng đến Tây Môn.

Hàn Cơ Nô lúc ấy chính giám sát các thiếu niên giặt quần áo, che mũi, nói ra:

"Quý viện ra người đều thối như vậy, thật không biết kia trông coi làm sao chịu được."

Một vị vừa học hội lấy lòng cấp trên thiếu niên làm ra không hiểu cũng hết sức cảm thấy hứng thú biểu lộ, "Giáo tập đại nhân, 'Quý viện' là cái gì a?"

"Cái này còn phải hỏi, ở bên ngoài là người, đi vào chính là quỷ, các người đám này oắt con, nếu ai không nghe lời nói, sớm tối tiến quý viện, còn chưa có chết trước hết nát một nửa, hừ, ta nhìn cái kia Điều Nô cách quý viện không xa. . ."

Điều Nô còn tại Tuyệt nương nơi đó học quyền thuật, nghe không được hắn câu này uy hiếp, bất quá đến rồi ban đêm hắn liền sẽ biết rồi, ngoại trừ Thích Nô cùng Tạ Nô hai huynh đệ, thiếu niên khác đều sẽ tranh đoạt sợ sau hướng Điều Nô báo cáo hết thảy.

Hàn Cơ Nô nói nhăng nói cuội, Cố Thận Vi không chỉ có biết rồi quý viện tồn tại, mà lại biết cái viện này cách nơi này không xa, liền cách mấy chục bước khoảng cách, chân chính danh tự là "Tây Tâm viện".

Quý viện cùng quý kêu sườn núi, nguyên vốn nên là hàng xóm.

Đêm hôm đó, cùng Điều Nô luyện tất "Hợp Hòa kinh", Cố Thận Vi lại như thế nào cũng ngủ không được, đừng người cũng đã phát ra tiếng ngáy, hắn ngồi dậy, lặng lẽ xuống giường, lần thứ hai vụng trộm rời phòng, hắn một mực trong đêm tối mở to hai mắt, đã có thể quen thuộc bên ngoài âm đậm ánh trăng.

Hắn đi trước đến Hàn Cơ Nô bên ngoài gian phòng, Cơ Nô đi ngủ rất ít khóa cửa, giống như tùy thời đang chờ người nào, nhưng khẳng định không phải Hoan Nô.

Cố Thận Vi nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra, hắn thường xuyên quét dọn nơi này, đối bên trong bố cục rõ ràng trong lòng.

Cơ Nô ngủ say, trong tay để đó gối lim con.

Phía sau cửa treo ba cái chìa khoá, trong đó một viên có thể mở ra Đông viện cửa, sớm mở muộn bế, đây là Cơ Nô chức trách một trong.

Cố Thận Vi lấy xuống viên kia chìa khoá, rời khỏi gian phòng, che đẩy tốt cửa, đi hướng Đông viện cửa.

Lần trước hắn chỉ là đẩy một chút đại môn, liền đưa tới người gác đêm, hắn cảm thấy khả năng này chỉ là trùng hợp, người gác đêm vừa vận tuần tra đến phụ cận mà thôi, lần này chỉ cần một chút may mắn, hắn là có thể không làm cho bất luận người nào chú ý.

Vì tìm tỷ tỷ, hắn nguyện ý bóc lên hết thảy phong hiểm.

Dán tại trên cửa nghe một hồi, Cố Thận Vi mở khóa đi ra ngoài, lại ngồi xổm trên mặt đất cẩn thận chăm chú nghe, xác định không có người trốn ở phụ cận, đứng người lên, tựa vào vách tường hướng hẹp ngõ hẻm chỗ sâu đi đến.

Mỗi sáng sớm bái kiến bát thiếu nữ lúc, hắn đều sẽ đi qua đầu này hẻm nhỏ, đã từng lần lượt đi ngang qua kia quạt gián dị tự nhiên cao lớn cửa gỗ, chưa từng nghĩ tới bên trong sẽ là một chỗ ngục giam.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Nói thật

Từ tiểu viện đến quỹ viện bất quá mấy chục bước khoảng cách, Cố Thận Vi dấn sát vách tường tiến lên, mỗi phóng ra một bước đều muốn trước hết nghe sau nhìn, phảng phất phía trước chính là vách núi giống như.

Dù cho dạng này, hắn còn đánh giá thấp Kim Bằng bảo thủ vệ sâm nghiêm, hắn vừa mới phóng ra hơn mười bước, liền bị người ta tóm lấy sau cái cổ nhấc.

Người gác đêm tựa như quỷ hồn, một mực tiềm phục tại nhân loại bên người, tại người nhất không nghĩ tới thời điểm đột nhiên hiện hình, vô luận như thế nào phòng bị đều không dùng.

Cố Thận Vi bỗng nhiên liền cảm, ngược lại tỉnh táo lại, nhỏ giọng nói ra: "Thả ta ra."

Tên này người gác đêm cùng lần trước cái kia đại khái không là cùng một người, gặp Cố Thận Vi trấn định như thế, có chút chút ngoài ý muốn, mặc dù gương mặt giấu ở miếng vải đen đằng sau, nhưng là trong ánh mắt ít một chút sát cơ.

"Người trái với lệnh cấm đi đêm."

"Ta ra làm việc."

"Chuyện gì?"

"Ta. . ." Cố Thận Vi trong lúc nhất thời biến không ra hợp tình hợp lý hoang ngôn.

"Ta nhường hắn ra." Điều Nô thanh âm đột nhiên xuất hiện, Cố Thận Vi tự nhận là không gây cho người chú ý, kỳ thật trước kia liền bị theo dõi.

Người gác đêm không nghĩ tới đằng sau còn có người, hiển nhiên lấy làm kinh hãi, ném đi Cố Thận Vi, tay phải cầm đao chuôi, tay trái ấn ở vỏ đao.

"Ai?"

"Bát thiếu chủ trong viện Điều Nô." Điều Nô thanh âm so Cố Thận Vi còn muốn trấn định, thậm chí còn mang theo một điểm không kiên nhẫn cùng rắn dạy hương vị.

"Người cũng trái với rồi lệnh cấm đi đêm."

"Cái gì cấm đi lại ban đêm không cấm đi lại ban đêm, ta tại Bát thiếu chủ trong nội viện rơi xuống một kiện đồ vật, nhường Hoan Nô thay ta thu hồi lại, làm sao vậy, dạng này cũng không được sao?"

Cố Thận Vi không nghĩ tới xa hoan lại đột nhiên xuất hiện, còn biết giúp mình che lấp, trong lòng không khỏi có mấy phần cảm kích, thế nhưng là bằng Điều Nô thân phận địa vị, muốn tùy tiện đẩy người gác đêm chỉ sợ không phải một chuyện dễ dàng.

Quả nhiên, người gác đêm không đem Điều Nô giải thích coi ra gì, "Đi với ta gặp đang trực đao chủ."

Đao chủ là Kim Bằng bảo sát thủ bên trong người lãnh đạo vật, hết thấy có hơn mười người, gặp mặt đao chủ, trái với lệnh cấm hành vi liền sẽ ghi lại trong danh sách, cũng tiến hành tương ứng trừng phạt.

Vén vén ban đêm cá nhân ra bản viện còn không phải quá nghiêm trọng làm trái nhật ký hành trình vì, thế nhưng là Cố Thận Vi trong tay còn cầm trộm được chìa khóa cửa, đây mới là không thể xá đại tội, tám chín phần mười sẽ bị ném vào quỹ viện.

Cố Thận Vi ngược lại là có mấy phần hi vọng bị giam tiến quỹ viện tìm thật kỹ tìm tỷ tỷ hạ lạc, Điều Nô cũng không muốn.

"Người không phải sát thủ Lưu Tuyền sao? Tất cả mọi người là Bát thiếu chủ nô tài, đáng giá lẫn nhau phá sao? Bát thiếu nải nải gần đây tâm tình một mực không tốt, người đem việc này làm lớn chuyện, có ý tứ sao?"

Điều Nô vậy mà có thể gọi ra người gác đêm danh tự, Cố Thận Vi cùng Lưu Tuyền đều rất sửng sốt, người gác đêm toàn thân hắc y, che mặt lỗ, mục đích đúng là không bị nhận ra.

"Người, người làm sao nhận ra ta?"

"Ai, khẩn trương cái gì sức lực, hồi trước không phải người đảm nhiệm Bát thiếu chủ trong viện hộ vệ sao? Ta đi theo Tuyết nương học võ, luôn có thể nhìn thấy người lúc ẩn lúc hiện, đại gia phục thị đều là một người chủ nhân, cũng nên giúp đỡ cho nhau một cái đi."

Người gác đêm Lưu Tuyền con mắt chuyển động, có chút do dự, người gác đêm che giấu tung tích chính là vì không có cổ kị theo lễ công bằng chấp pháp, bây giờ lại bị nhận ra được, lại nghĩ "Theo lễ công bằng" liền có chút khó khăn, hướng chỉ trái với lệnh cấm đi đêm cũng không phải chuyện ghê gớm gì, bắt lấy rồi cũng không tính lập công.

"Các người hiện tại liền trở về, không chính xác trở ra."

"Thế nhưng là ta hiện tại liền muốn món đồ kia."

"Vậy cũng không được, trở về, người mỗi ngày đều đi Bát thiếu chủ trong nội viện, không cần phải gấp gáp."

"Tốt a." Điều Nô nhún nhún vai, giống như rất không cao hứng, "Vậy liền ngày mai đi." Sau đó đối Hoan Nô đối dùng bất mãn ngữ khí nói ra: "Còn không mau trở về, để người làm ít chuyện thật phiền phức."

Cố Thận Vi hàm hồ lên tiếng là, cúi đầu vội vàng về tiểu viện, người gác đêm Lưu Tuyền bị nhận ra thân phận nhất thời thất thố, sớm muộn cũng sẽ hiểu được Điều Nô là đang hư trương thanh thế, hắn thật muốn lấy thứ gì cũng không cần đến phái người ra chính mình lại cùng, bất quá chỉ cần quá đạo khảm này, Lưu Tuyền cũng không cần thiết không phải bắt lấy hai tên thiếu niên này nô bộc không thể.

Trở lại trong tiểu viện, Điều Nô đoạt lấy chìa khoá khoá lại đại môn, lại lặng lẽ đem chìa khoá thả lại Hàn Cơ Nô trong phòng, sau khi ra ngoài lôi kéo Hoan Nô đến rồi Tây Môn bên ngoài, nơi này là hai người luyện võ địa phương, yên tĩnh nhất.

"Người là gan thật to lớn a, dám ở chỗ này xông loạn." Điều Nô thở dài ra một hơi, nhỏ giọng nói.

"Cám ơn người. Còn tốt người nhận ra tên sát thủ kia."

"Xuyết, kia là trùng hợp, ta ngay từ đầu còn không biết, hắn một nắm đao ta liền đã nhìn ra, mỗi người cầm đao đều có đặc điểm, Lưu Tuyền gia hỏa này võ công không cao lại tốt khoe khoang, cầm đao trước đó tay phải cũng nên nâng lên vung một chút. Coi như hắn mạng lớn, nếu là gặp cao thủ chân chính, hắn bỏ rơi tay công phu liền phải mất mạng."

Điều Nô tài học võ hơn nửa tháng, kinh nghiệm thực chiến là không, vậy mà quan sát nhỏ bé nói ra như thế một phen đạo lý đến, Cố Thận Vi rất là chấn kinh, tiếp lấy hiểu được, những lời này khẳng định là Tuyết nương nói, Điều Nô lấy ra hiện xảo hiện bán, nếu không phải quen thuộc bản thân của hắn nội tình, thật đúng là nghe không hiểu.

Nhưng là, Cố Thận Vi cảm tạ là thật tâm, hắn hiện tại đối Điều Nô ấn tượng thay đổi rất nhiều, thậm chí nghĩ đối với hắn rò rỉ một bộ phận chân tình, để tranh thủ trợ giúp của hắn.

Cố Thận Vi mặc dù xuất thân giàu phòng, bên người nô bộc không ít, hắn cũng luôn luôn cảm thấy mình ở nhà nô nhóm ở giữa nhân duyên rất tốt, thế nhưng là chờ chính hắn cũng thành rồi nô bộc, mới phát hiện lúc trước cảm giác đều là huyền tượng, hắn căn bản không hiểu được như thế nào tại nô bộc trong đám sinh tồn, càng không hiểu được như thế nào giữ gìn mối quan hệ.

Hắn tiến vào Kim Bằng bảo gần một tháng, lại chỉ thăm dò được đôi câu vài lời tin tức, kia mấy tên người Hồ thiếu niên, Trung Nguyên lời nói vẫn là đập nói lấp ba, mang về các loại lưu ngôn phi ngữ đều so với hắn hơn rất nhiều, về phần Điều Nô, càng là thám thính tin tức cao thủ, đối Kim Bằng bảo quen thuộc trình độ có thể so với ngay người vài chục năm lão bộc.

Nếu như có thể có dạng này một tên giúp đỡ, mặc kệ là tìm kiếm tỷ tỷ hạ lạc, vẫn là về sau báo thù, đều sẽ làm ít công to.

"Điều Nô, có một số việc ta phải nói cho người, trên người người gặp nguy hiểm, ta có thể giúp người."

Cố Thận Vi quyết định nói cho Điều Nô tẩu hỏa nhập ma sự, về phần có thể giúp hắn cũng tuyệt đối không phải nói ngoa, ngay tại hôm qua, hắn rút cục thông qua dương kinh tầng thứ nhất, đã luyện thành âm kinh tầng thứ nhất.

Hơn mười năm qua tu luyện mặc dù không quan tâm, nhưng là tại phụ thân Cố Luân chỉ đạo dưới, hắn đặt xuống cực giai căn cơ, một khi nghiêm túc, rất dễ dàng liền lấy được rồi đột phá.

Âm kinh sẽ không tăng lên tu luyện giả nội lực, nhưng là có thể càng thêm tùy tâm sở dục khống chế dương kinh, nếu như nói dương kinh là tăng trưởng lực lượng pháp môn, âm kinh chính là sử dụng lực lượng bí quyết.

Đã đạt đến âm kinh tầng thứ nhất, Cố Thận Vi cảm thấy mình có năng lực trợ giúp Điều Nô áp chế nó thể nội dương kinh, tri hoãn cũng ngăn cản tẩu

hỏa nhập ma.

Điều Nô lắc đầu, miệng bên trong chặc chặc có âm thanh, mang trên mặt mỉm cười, giống như Hoan Nô là cái nói lời nói ngu xuẩn tiểu hài tử.

"Ta đang nói thật, ngươi luyện 'Hợp Hòa kinh' quá nhanh rồi, có tẩu hỏa nhập ma nguy hiểm." Cố Thận Vi rốt cục nói ra tình hình thực tế.

Nếu không phải sợ hãi bùng tình người trong viện, Điều Nô lúc này liền sẽ cười ha ha, nhưng hấn vẫn là khi khi một tiếng bật cười, tay phải ấn tại Hoan Nô trên vai, cười một hồi lâu, chờ Hoan Nô trên mặt lộ ra vẻ giận dữ lúc, hấn mới nói ra:

"Không phải ta xem thường ngươi, có thể ngươi thật không phải giờ trò mưu quỷ kế người, mỗi lần nhìn thấy ngươi nói láo, ta đều muốn cười. Ha ha, bất quá đây là ưu thế của ngươi, có đôi khi ngây thơ càng làm người khác ưa thích, không muốn vứt bỏ."

Cố Thận Vi đỏ bừng cả khuôn mặt, tạm thời bỏ đi trợ giúp Điều Nô áp chế dương kinh ý nghĩ, "Tốt a, ngươi giúp ta rồi một đại ân, ta nghĩ ta đến hỏi báo ngươi, ngươi mở miệng đi."

Điều Nô tay vẫn đặt tại trên vai của hấn, "Ta nói qua, ta biết ngươi có bí mật."

"Cái này ta không thể nói."

"Không sao, ta cũng không muốn biết, có thể ta chỉ cần nói cho người khác biết ngươi trong hội công, trên thân còn mang theo bí kíp, bí mật của ngươi liền lại cũng không giữ được rồi."

Cố Thận Vi đẩy ra Điều Nô tay, bắt đầu cảnh giác lên, tại Kim Bảng bảo, một tên nô bộc biết võ công không phải cái gì làm cho người ngoài ý muốn sự tình, thế nhưng là nếu như người này sẽ là nội công, vậy liền không đồng dạng, trên đời này quyền cước đao kiếm công phu có rất nhiều, nội công tâm pháp lại lác đác không có mấy, mỗi một loại nội công bình thường đều là nào đó một môn phái hạch tâm bí mật, sẽ không tùy tiện truyền ra ngoài, bởi vậy nhận ra độ cực cao.

Tại hành gia trong mắt, "Hợp Hòa kinh" chính là Trung Nguyên Cổ thị biểu tượng, so với hấn dòng họ còn muốn kiên cố.

"Ngươi đến cùng muốn cái gì?"

Điều Nô đến gần một bước, hấn so Hoan Nô hơi thấp một điểm, thế nhưng là bộ kia biểu tình tự tiểu phi tiểu tựa như là lớn mười mấy tuổi, "Ta vẫn luôn thích ngươi."

"Ừm." Cố Thận Vi nhưng không có loại cảm giác này.

"Ta muốn ngươi cũng thích ta. "

"Ừm." Cố Thận Vi lui lại một bước, càng phát ra cảm thấy Điều Nô nói chuyện kỳ kỳ quái quái.

"Ngươi vẫn chưa rõ sao?"

"Minh bạch cái gì?"

"Hắc hắc, ta không làm khó dễ ngươi, chờ ngươi phục thị qua Cơ Nô sát thủ, lại cùng ta làm một lần chuyện giống vậy là được rồi, ta làm sao cũng so tên kia càng hợp khẩu vị của ngươi đi."

Cố Thận Vi minh bạch Điều Nô ý tứ, Hàn Thế Kỳ là hấn nhất cảm hận cừu nhân một trong, cũng là hấn nhất làm hấn buồn nôn người, Thích Nô, Tạ Nô tào ngộ hấn nhìn ở trong mắt, sự tình qua đi đã có hơn mười ngày, hai huynh đệ vẫn đối với cái này giữ kín như bưng, Tạ Nô lúc không tiến còn biết tại lúc nửa đêm bùng tình, hoảng sợ kêu gào ầm ĩ.

Hàn Thế Kỳ đối bọn hấn đến cùng làm qua cái gì, Cố Thận Vi tự nhiên tưởng tượng không đến, nhưng hấn biết kia nhất định là rất buồn nôn sự tình, hiện tại, Điều Nô vậy mà đối với hấn cũng đưa ra loại yêu cầu này!

Điều Nô trong lòng hấn vừa mới thành lập điểm này hảo cảm cùng tín nhiệm không còn sót lại chút gì.

Lọt vào khiêu khích lại không thể phản kích, đầy ngập lửa giận lại mạnh hơn hấn, Cố Thận Vi sâu sắc cảm thụ đến làm kẻ yếu đau đớn, tại hấn ngần ngừ mười bốn niên sinh nhai bên trong, từng chịu đựng tất cả nhục nhã chung vào một chỗ, cũng không bằng hiện tại bề ngoài.

Cố Thận Vi triệt để từ bỏ rồi cứu vãn Điều Nô ý nghĩ, "Ngươi đi chết." Hấn nói, sau đó quay người đi trở về tiểu viện.

Điều Nô tựa ở trên tường nhìn xem Hoan Nô bóng lưng, căn bản không đem đối phương uy hiếp để ở trong lòng, hấn cảm gã thiếu niên này tay cầm, cần chỉ là kiên nhẫn chờ đợi.

"Ngươi sẽ đến cầu ta."

Điều Nô thì thầm nói, đột nhiên một trận gió lạnh đánh tới, vút xác dưới vách mặt truyền đến một trận mơ hồ không rõ thê lịch tiếng kêu, giống như gió, giống như thú, giống như quỷ, Điều Nô trên thân lông tóc dựng đứng, vội vàng chạy về tiểu viện, đem cửa sân đóng kỹ, trong lòng âm thầm nguyện rủa

Kim Bằng bảo, như thế một đạo chịu chết thì cửa vậy mà từ trước tới giờ không khóa lại.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Phát tác

Hàn Thế Kỳ liền muốn về bảo, Hàn Cơ Nô lớn tiếng tuyên bố tin tức này, một mặt chờ đợi, giống như chờ lấy trượng phu về nhà tù lại tiểu tức phụ, đồng thời, hần nhìn xem Hoan Nô ánh mắt cũng không đồng dạng.

Hoan Nô là hần muốn hiến cho Hàn Thế Kỳ trên bảo, tại Kim Bằng bảo, có thể có một cái vững chắc chỗ dựa cũng không dễ dàng, hần không thể lòng mang một điểm "Ghen ghét".

Bị cưỡng ép mệnh danh là "Hoan Nô" Cố Thận Vi, bây giờ bị miễn đi rồi toàn bộ phải đi, mỗi ngày không có việc gì, duy nhất nhiệm vụ chính là nghỉ ngơi lấy lại sức, chờ đợi sát thủ Hàn Thế Kỳ "Sùng hạnh".

"Trên mặt nhiều một chút cười, đừng tổng giống trong nhà người chết." Hàn Cơ Nô thường thường giáo huấn như vậy Hoan Nô, còn muốn mượn cơ hội hướng hần truyền thụ một chút kỹ xảo.

Cố Thận Vi chỉ có thể tận khả năng trốn tránh, Hàn Thế Kỳ cùng Điều Nô vốn là hai kiện không thể làm chung sự tình, bây giờ lại hỗn ở cùng nhau, không chỉ có Điều Nô đưa ra cùng Hàn Thế Kỳ đồng dạng yêu cầu, Cố Thận Vi suy nghĩ phương án giải quyết cũng cùng cả hai đồng thời tương quan.

Điều Nô phải chết, Cố Thận Vi nhất định phải cầm lại lụa trắng, hần hiện tại đã luyện thành âm dương hai chủng kinh lực, có thể tu hành tốc thành pháp môn, nếu như "Hợp Hòa kinh" thật giống phụ thân nói như vậy uy lực to lớn, hần cũng có thể lập tức bắt đầu báo thù.

Mặc dù tốc thành pháp môn có giấu cực lớn tai hoạ ngầm, nhiều lắm là hai ba năm liền sẽ phát tác, nhưng là Cố Thận Vi không cần lâu như vậy, hần chỉ cần mấy ngày, thậm chí mấy canh giờ thần lực, liền có thể giết sạch cừu nhân, cứu ra không biết người ở chỗ nào tỷ tỷ.

Về phần sinh tử của mình, hần sớm đã không để trong lòng, có đôi khi nhìn chăm chăm trên cánh tay phải lạc ấn, hần thậm chí cảm thấy phải chết so còn sống càng tốt hơn.

Điều Nô tẩu hỏa nhập ma dấu hiệu càng ngày càng rõ ràng, nỗi khổ riêng đã từ Thiên Trì huyết phát triển đến Thiên Tuyền, khúc sáng bóng thẳng đến nội quan huyết, cơ hồ toàn bộ cánh tay đều sẽ thỉnh thoảng mà run run, nếu như Điều Nô đối nội công có chút hiểu rõ, cũng sẽ phát hiện sự tình bất thường, nhưng hần hiện tại không chỉ có không có hoài nghi, luyện công còn càng thêm khắc khổ.

Cố Thận Vi sẽ giả ý khuyên nhủ Điều Nô chậm dần tu luyện, càng như vậy, Điều Nô luyện được càng chịu khó, hần toàn tâm toàn ý mà tin tưởng cánh tay run run không có gì lớn, chỉ cần hần tu luyện đến tầng thứ cao hơn, triệu chứng tự nhiên sẽ làm dịu.

Cố Thận Vi cơ hồ đem trọn bộ "Hợp Hòa kinh" bình thường luyện pháp đều khiêng cho hần nghe, âm dương kinh ba tầng về sau miêu tả làm hần tâm trí hướng về, càng thêm không muốn thả chậm tu luyện tiến độ.

"Hợp Hòa kinh" cơ sở khó đánh, uy lực còn hơi nhỏ, chỉ có âm dương hai kinh đều tu đến tầng thứ ba về sau, tu luyện giả mới bắt đầu thoát thai hoá cốt.

Cố Thận Vi một mực tại len lén tìm kiếm lụa trắng hạ lạc, bang Điều Nô uốn nắn tu luyện tư thế thường xuyên thường âm thầm lực soát một chút, nhưng là lụa trắng quá nhẹ quá mỏng, cách quần áo rất khó sờ ra được, hần cũng thừa dịp Điều Nô không tại lúc tìm tới hần hành lễ, thậm chí liền thiếu niên khác hành lễ cũng đều tìm tới rồi, vẫn là chẳng được gì.

Điều Nô đem lụa trắng giấu rất tốt.

Mất thấy Hàn Thế Kỳ về kỳ ngày gần, Cố Thận Vi sắp không giữ được bình tĩnh rồi, hần từng muốn hướng Tuyết nương cầu cứu, nhưng là sát thủ nhìn trúng luyện đồng loại sự tình này chung quy khó mà mở miệng, Tuyết nương cũng chưa chắc nguyện ý can thiệp, mà lại cũng không giải quyết được vấn đề mấu chốt: Hàn Thế Kỳ chỉ cần thấy được Hoan Nô một chút, lập tức liền có thể nhận ra hần.

Trừ phi lại đánh một trận, tựa như một tháng trước như thế, đánh cho mặt mũi bầm dập, nhường Hàn Thế Kỳ không nhận ra hấn, thậm chí khả năng đối với hấn mất đi hứng thú.

Cái này đơn giản kế hoạch lại không phải rất tốt chấp hành, hiện tại chín tên thiếu niên quan hệ cùng vừa mới tiến Kim Bằng bảo lúc không đồng dạng, Điều Nô địa vị ngày một rõ tăng cao, đã hoàn toàn khống chế được năm tên thiếu niên, liền Hoan Nô cũng nhất trí bị cho rằng đầu nhập vào rồi Điều Nô, chỉ có Thích Nô cùng Tạ Nô hai huynh đệ tự thành một phái.

Nếu như nhất định phải tại Kim Bằng bảo lựa chọn bằng hữu, Cố Thận Vi tình nguyện là cái này huynh đệ hai người, mặc dù song phương bây giờ mỗi người một ngã, cơ hồ từ trước tới giờ không nói chuyện, Cố Thận Vi càng nghĩ, vẫn là chỉ có thể tìm bọn hấn đánh nhau.

Thích Nô không giống như là biết võ công, nhưng là thân thể cường kiện, lực lượng rất lớn, Cố Thận Vi chỉ là hi vọng không muốn đem hấn trên đến quá mức.

Cố Thận Vi hiện tại muốn làm chỉ là chờ đợi, Hàn Thế Kỳ về bảo ngày đó, chính là hấn tìm Thích Nô đánh nhau thời điểm.

Không có chuyện để làm thời điểm, Cố Thận Vi thường xuyên một người ngồi tại quý kê sườn núi bên cạnh, ở chỗ này sẽ không nhận quấy rầy, Hàn Cơ Nô mặc kệ suy nghĩ nhiều hướng hấn truyền thụ "Kỹ xảo", cũng không nguyện ý tới đây.

Hấn thường nghĩ chỗ này vách núi đến cùng thôn phệ nhiều ít bộ thi thể? Rơi đến đáy vực thi thể là chậm rãi ăn mòn, vẫn là bị dã thú trực tiếp ăn hết? Có lẽ thật sự có hồ lang ở phía dưới bồi hồi, chờ đợi từ trên trời giáng xuống mỹ thực.

Cuối cùng, Cố Thận Vi đột nhiên hiểu được, hấn đây là tại suy tư vận mệnh của mình, là sống trên đời không có chút nào hi vọng chờ đợi báo thù, vẫn là dứt khoát thả người nhảy xuống xong hết mọi chuyện? Tại ở sâu trong nội tâm, hấn chán ghét thân mang trọng trách, chán ghét chịu nhục, hấn hấn là trải qua cùng này hoàn toàn khác biệt sinh hoạt mới đúng.

"Thần ý như thế", mỗi lần suy tư kết quả, Cố Thận Vi đều là dùng bốn chữ này tổng kết, nhất định phải có thần ý ủng hộ, một cái võ công thấp cô nhi mới có thể hướng độc bá Tây Vực tổ chức sát thủ báo thù.

Cố Thận Vi giống một tên thành kính tín đồ, sinh mệnh hấp hối, chỉ dựa vào một cổ tín niệm bất chấp mà sống, hấn tin tưởng vững chắc cái kia hấn không cách nào mệnh danh thần ý, hấn nhất định phải tin tưởng vững chắc, hấn chỉ có thể tin tưởng vững chắc.

Thần ý thật lại một lần nữa hiển linh.

Điều Nô chết bởi tiến bảo về sau ngày thứ ba mươi, Cố Thận Vi cuối cùng cả đời, cũng sẽ không quên mất Điều Nô chết bộ dáng, mặc dù hấn chưa từng tự mình động thủ, nhưng đây là bởi vì hấn mà chết người đầu tiên.

Ngày đó sáng sớm, chín tên thiếu niên ẩn lậ cũ đi Bát thiếu chủ trong viện hướng bát thiếu nãi nãi thỉnh an, tiểu thư vừa mới rào bước tiến lên viện từ liền bắt đầu phát tác, "Nàng Mạnh gia có gì có thể kêu gọi, tổ tiên bất quá là người buôn bán nhỏ, bây giờ cho vay tị cục, hại chết người người còn ít sao? Nhà nàng những cái kia sinh ý, nếu không phải cha ta giờ cao đánh khê, còn có thể làm tiếp được?"

"Tiểu thư không cần tức giận, người là 'Đại Đầu Thần' nữ nhi, không đáng theo bộ đồ người so đo." Nha hoàn tiểu liên khuyên nhủ, nàng chính là lúc trước tiểu Như, "Xung tâm như ý" không thể để cho rồi, đành phải cải thành "Vừa lòng toại nguyện".

Kim Bằng bảo "Độc Bộ Vương" phu nhân họ Mạnh, xuất từ Bích Ngọc thành cự thương nghiệp nhà, nhà mẹ đẻ chính là Tây Vực số một số hai phú hộ.

"Hừ, Thượng Quan gia cùng cha ta, làm đều là giết người phóng hỏa hoạt động, nàng như vậy tự phụ, làm sao cũng đến cái này Thạch bảo bên trong tới? Ta..."

Tuyệt nương kịp thời ngừng lại rồi tiểu thư, nơi này là Kim Bằng bảo, vẫn là ít vạch trần Thượng Quan gia nội tình vì là.

Tiểu thư tiến vào chính sảnh, bình phong chặn thân hình, bọn nô bộc mới thu hoạch được cho phép ngẩng đầu, nhưng là vẫn quỳ.

"Thê." Tiểu thư ra lệnh, cùng tất cả tự cho mình siêu phẩm quý nhân, nàng cũng từ những này không chút nào chân thành trong lời thề đạt được rồi một tia thỏa mãn.

Bọn nô bộc một cái tiếp một cái lặp lại lời thề, thường thường bị tiểu thư đánh gãy, một khi cảm thấy người nào đó ngữ khí không đủ thành kính, nàng liền mệnh lệnh Tuyệt nương tiến lên đâm một chút, thẳng đến người này nhường nàng hài lòng mới thôi.

Mỗi người lời thề đều cùng ngày đầu tiên không sai biệt lắm, mỗi lần tiểu thư tâm tình không tốt thời điểm, bọn hấn đều muốn một lần nữa nói một lần.

Đây cũng không phải là mỹ hảo một ngày bắt đầu, nhưng là cùng bình thường cũng không có quá lớn khác nhau, bọn nô bộc tiến hành xong làm theo thông lệ về sau, liền có thể thoát đi tiểu thư cùng Tuyệt nương ánh mắt, vượt qua bình thường một ngày, Cố Thận Vi có khi giả thuyết, lưu tại nơi này đi theo Tuyệt nương tập võ Điều Nô, thời gian khả năng cũng không dễ vượt qua, chỉ là hấn xưa nay sẽ không nhắc lên.

Tuyên thệ hoạt động đã tới kết thúc rồi, chỉ còn lại một tên mệnh lệnh lười vùng về lão phụ, lật qua lật lại mấy lần cũng nói không rõ lời thề, nàng vốn là như vậy, chỉ cần Tuyệt nương lại đốc thúc một chút, nàng luôn có thể đọc xong cứ vậy mà làm, mặc dù lần tiếp theo nàng vẫn là sẽ quên.

Tiểu thư càng không ngừng chỉ trích lão phụ không đủ trung tâm, đồng thời pha tạp rồi đối Mạnh gia cùng Thượng Quan gia bừa bãi chỉ trích, ngay tại cái

này máu chót, Điều Nô làm ra một kiện lệnh tất cả người không tưởng tượng được sự, hấn cười.

Cái này không là bình thường cười, mà là cười to, tiếp theo phát triển thành cuồng tiếu, cuối cùng cười đến thở không ra hơi, giống như cái này một sân người đều là Tiểu Sư, trong đó buồn cười nhất chính là ngồi tại sau tấm bình phong tiểu thư.

Điều Nô cười đến quỷ dị như vậy, ai cũng chưa kịp phản ứng, thẳng đến hấn cười đến lăn lộn đầy đất, Tuyết nương mới chạy tới, một cước đá vào dưới sườn, trách mắng:

"Người điên rồi! Cười cái gì cười?"

Nàng một cước này đá trúng chính là nhân thể yếu huyết, thể nhưng là đối Điều Nô một chút hiệu quả cũng không có, hấn tiếp tục cười, một tay ôm bụng, một tay chỉ vào Tuyết nương mặt.

Tuyết nương tâm sự cay độc kinh nghiệm phong phú, lúc này nhưng cũng có chút không nghĩ ra, nhìn không được đưa tay tại trên mặt mình vuốt một cái, sau đó thẹn quá hoá giận, xuất liên tục mấy cước, đều là ngoạn chiều, tất cả đều trúng vào chỗ yếu.

Điều Nô không còn lăn lộn đầy đất, thân thể cương ưỡn đến mức giống một tôn ngã xuống pho tượng, nhưng là tiếng cười nhưng không có ngừng, mà lại trở nên càng ngày càng thê lương, như gào giống như rống, giống như từ thể nội chỗ sâu truyền tới.

Người trong viện bị kinh sợ, tất cả đều lui đến xa xa, sau tấm bình phong tiểu thư hoảng sợ hỏi:

"Hấn, hấn trúng tà sao?"

Tuyết nương mới không tin cái gì trúng tà thuyết pháp, lại một cước đá vào Điều Nô trên huyết thái dương, tiếng cười rốt cục đình chỉ, "Không cần sợ, tiểu thư, hấn chỉ là kém nội tức."

Tất cả mọi người bên trong, chỉ có Cố Thận Vi trong lòng sáng như tuyết, Điều Nô tẩu hỏa nhập ma phát tác, nhưng là tình hình này cũng là hấn tưởng tượng không đến, hấn vẫn cho là tẩu hỏa nhập ma chính là thổ huyết mà chết.

Tuyết nương mệnh lệnh các thiếu niên đem Điều Nô nhắc về chỗ ở.

Trong tiểu viện đã có sẵn gian phòng chuyên môn thu dụng sắp chết nô bộc, các thiếu niên trực tiếp đem Điều Nô giờ lên đi vào, sau đó như ong vỡ tổ tan, chỉ còn lại Cố Thận Vi một người.

Hàn Cơ Nô nghe được tiếng vang, sang xem một chút, đối Điều Nô hạ tràng hấn tự nhiên cười trên nỗi đau của người khác, nhưng là cũng không muốn hầu ở người chết bên người, phân phó Hoan Nô thủ tại chỗ này, chính mình vội vàng rời đi.

Điều Nô còn chưa chết, hô hấp yếu ớt đến cơ hồ kiểm tra không đến, Cố Thận Vi xác định trong phòng bên ngoài không có những người khác, quỳ gối giường một bên, trước tiên ở Điều Nô trên thân lục soát một lần, sau đó song chương đặt tại Điều Nô trước ngực hai bên Thiên Trì huyết bên trên, vận khởi âm kinh, đưa vào một cỗ nội tức.

Thời gian chừng một nén hương, Điều Nô a một tiếng, tỉnh lại, ánh mắt mờ mịt, nhưng là không còn cười.

"Lạ trắng đầu? Nhanh trả cho ta."

Cố Thận Vi vội vàng nói, hấn không thể để cho Điều Nô cứ thế mà chết đi, tầm kia lại xuất hiện lạ trắng, bây giờ ký thác hấn cả báo thù kế hoạch.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cô vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Mời

Điều Nô nhìn chăm chăm Hoan Nô nhìn một hồi lâu, thần sắc mê hoặc mà mờ mịt, giống như không nhận thức được hấn nữa, lại hình như làm như không thấy, ánh mắt chỉ là vừa lúc trải qua hấn, đột nhiên trên mặt hiện lên một mảnh đỏ mặt, đưa tay nắm chắc Hoan Nô cánh tay:

"Ta thế nào? Là người! Người có thể cứu ta, đúng không?"

"Ta có thể cứu người." Cổ Thận Vi cứng nhắc mà đưa tay cánh tay rút ra, "Trước tiên đem lụa trắng cho ta."

"Lụa trắng, lụa trắng. . ."

Điều Nô tự lẩm bẩm, tựa hồ chưa từng nghe nói hai chữ này, trên mặt đỏ mặt dần dần lui, lồng ngực kịch liệt đập trùng, hai cái cánh tay cuồng bạo vung vẩy, gõ đến dưới thân giường đất bang bang vang, sau đó hấn lại khàn cả giọng cười lên.

Cổ Thận Vi vội vàng lần nữa đặt tại Điều Nô Thiên Trì huyết bên trên, lấy âm kinh phương thức đưa vào nội tức, nhưng là nội công của hấn thực sự quá yếu ớt, căn bản áp chế không được Điều Nô thể nội như hồng thủy tứ ngược dương kinh, thẳng một mối tình bì lực tấn, Điều Nô cũng không có một lát yên tĩnh.

Chỉ có Tuyết nương cao thủ như vậy mới có thể lấy cường lực chế trụ tẩu hỏa nhập ma nội tức.

Cổ Thận Vi từ bỏ rồi cứu chữa, tận lực tránh đi kia hai cái vung qua vung lại cánh tay, lại tại Điều Nô trên thân lục soát lên một bên, thậm chí liền hấn nhất tư ẩn địa phương cũng tinh tế xem xét, vẫn là không thu hoạch được gì, Điều Nô nhất định là đem lụa trắng giấu ở địa phương khác rồi.

Giày vò rồi gần nửa canh giờ, Điều Nô khí lực hao hết, mới dần dần bình tĩnh trở lại, chỉ là hai tay còn ngẫu nhiên co rúm một chút, trong cổ họng không ăn khớp phát ra ôi ôi âm thanh, giống như là người chết chìm đang tiến hành sau cùng giãy giụa.

"Lụa trắng! Lụa trắng!"

Cổ Thận Vi dùng sức lung lay Điều Nô thân thể, muốn ép ra hấn một điểm cuối cùng sinh khí.

Điều Nô tiến vào rồi mê loạn trạng thái, trên mặt đỏ mặt tới lại lui, lui lại tới, có khi hấn sẽ dành dụm một điểm khí lực, toàn bộ dùng tại lưu lo không ngừng bên trên, hấn không nhận ra Hoan Nô, thậm chí không biết bên người còn có người khác, nói đều là chút hồ ngôn loạn ngữ, một hồi khoe khoang, một hồi chửi mắng, một hồi lại tại cầu khẩn, hấn tựa như một tên kịch một vai con hát, một người điểm sức chứng góc.

Cổ Thận Vi triệt để thất vọng rồi, thần ý chỉ giúp hấn hoàn thành kế hoạch một nửa, Điều Nô liền phải chết, ghi lại tốc thành pháp môn lụa trắng nhưng vẫn là tung tích không rõ.

Điều Nô tình trạng lúc tốt lúc xấu, từ sáng sớm một mực giày vò đến mặt trời lặn phía tây, không có bác sĩ đến chữa bệnh cho hấn, Tuyết nương cũng không có tới, tại trong mắt mọi người, đây chỉ là một chuyện nhỏ, không đáng chú ý.

Cổ Thận Vi ngồi dưới đất, đầu gối ở giường xuôi theo bên trên, câu được câu không nghe Điều Nô lúc dứt lúc nổi tiếng thờ dốc cùng đột nhiên dưng tới đôi câu vài lời, muốn từ đó nghe được lụa trắng manh mối là không thể nào, Điều Nô căn bản liền quên rồi lụa trắng, thậm chí liền Kim Bằng bảo đều quên ở rồi sau đầu, hấn nhắc lên người cùng vật đều đến từ lúc trước kinh lịch.

Điều Nô lúc trước chủ nhân nhất định phi thường ti tiện, hấn bởi vậy đối người thế cũng tràn đầy oán hận, đây là Cổ Thận Vi từ thượng vàng hạ cám trong giọng nói được đi ra kết luận.

Kỳ quái là, ngồi tại một tên sắp chết người bên người, Cổ Thận Vi tuyệt không cảm thấy sợ hãi, hấn toàn bộ tâm tư đều đặt ở kế hoạch tương lai bên trên, cùng từng bước một đi hướng từ vong Điều Nô so sánh, chính hấn sinh mệnh cũng không có bao nhiêu cam đoan, chỉ cần tiếp qua một hai ngày, có lẽ hấn cũng phải đuổi theo Điều Nô dấu chân.

Tại trong địa ngục gặp nhau lúc, hấn làm như thế nào đối Điều Nô giải thích?

"Ha ha, là ta hại người tẩu hỏa nhập ma, thế nhưng là người cất giấu lụa trắng cũng hại chết ta, chúng ta hòa nhau đi."

Điều Nô sẽ có phản ứng gì? Hấn có lẽ đã tại trong địa ngục tìm được mới chỗ dựa, cho nên không quan tâm chính mình biến thành quỷ hồn, nhưng là nếu như hấn vẫn có không phải phản chi muốn, Cổ Thận Vi quyết định, chính là tại trong Địa ngục cũng muốn lại giết hấn một lần.

"Hoan Nô."

Điều Nô bỗng nhiên kêu tên của hấn, thanh âm bình tĩnh, theo người không việc gì, một mực không chút sợ hãi Cổ Thận Vi trong lòng bất chợt nhảy một cái, quay đầu nhìn xem trên giường sắp chết thiếu niên.

Điều Nô con mắt sáng đến dọa người, phía ngoài dương quang chính âm đậm xuống, tròng mắt của hấn lại giống đang thiêu đốt, phát ra hồi quang phản chiếu người đặc hữu tia sáng kỳ dị.

"Người trốn không thoát, ta tại trong Địa ngục chờ người."

Đây là Điều Nô câu nói sau cùng, hấn giống như thu được thông hiểu lòng người năng lực, đọc lên rồi Hoan Nô tâm tư, nói ra câu này giống như là uy hiếp lại giống là mong đợi lời nói, sau đó thờ dài ra một hơi, đầu ngã lệch rồi một bên.

Cổ Thận Vi tâm lại đột nhiên nhảy một cái, đưa tay đi dò xét Điều Nô hơi thở, biết hấn chết.

Không có để cho người đến giúp đỡ, Cố Thận Vi một người cồng thi thể, đi ra Tây Môn, tại quý kều sườn núi cuối cùng đưa nó vút ra xuống dưới, thân thể dễ dàng, trong lòng vẫn còn giống đè ép một tảng đá lớn, từ chối không xong, khả năng mãi mãi cũng từ chối không xong.

Trở lại phòng ngủ, cùng phòng thiếu niên đều cẩn thận từng li từng tí trốn tránh hấn, hấn nhảy lên giường, cách hấn gần nhất người cũng duy trì ba thước bên ngoài khoảng cách, giống như sợ truyền nhiễm đến trên người hấn tà khí, cái này tà khí đến từ chết đi Điều Nô.

Cố Thận Vi không quản được nhiều như vậy, hấn quá mệt mỏi, nhắm mắt lại, nặng nề ngủ, thậm chí không có tinh lực đi suy nghĩ làm như thế nào đối phó sắp trở về Hàn Thế Kỳ.

Sự tình sẽ không thuận hấn hi vọng phát sinh, sáng sớm hôm sau, Hàn Cơ Nô cầm gỗ lim côn gỗ giường xuôi theo, đánh thức các thiếu niên, lớn tiếng tuyên bố bọn hấn không cần đi Bát thiếu chủ trong viện thành an, bởi vì bát thiếu nãi nãi hoài nghi đám thiếu niên này đều có tà khí, cái này cả ngày bọn hấn đều muốn dùng để quét dọn rửa mới viện, bởi vì "Tam ca" đã trở về rồi, đêm nay sẽ đến qua đêm.

Cố Thận Vi trong lòng giật mình, hấn còn không có cách nào ứng đối cái này nguy hiểm, xem ra chỉ có thể tìm cơ hội lại đánh một trận rồi.

Kết quả, Hàn Cơ Nô lại thay hấn tạm thời giải quyết vấn đề, trong ánh mắt của hấn đều là chán ghét, nhưng đó là nhằm vào một người khác, "Tiểu tử kia chết không?"

Cố Thận Vi gật gật đầu.

"Ném đi?"

Cố Thận Vi lại gật gật đầu.

"Cởi quần áo ra, để bọn hấn thiêu hủy, ba ngày không chính xác ra môn này."

Cố Thận Vi trong lòng thiết thực rồi một điểm, hấn không quan tâm bị tà khí phụ thân, tương phản, cứ như vậy Hàn Thế Kỳ đại khái tạm thời sẽ không tìm hấn gây phiền phức rồi.

Hấn trốn qua một kiếp, lại có người muốn thay hấn chịu tội, Hàn Cơ Nô chỉ vào Thích Nô cùng Tạ Nô, "Đi theo ta."

Các thiếu niên sau đó cũng đều vội vàng rời đi, ai cũng không nguyện ý theo Hoan Nô đợi tại trong một cái phòng.

Cố Thận Vi cởi xuống quần áo trên người, ném tới ngoài phòng, không lâu, có người lấy đi quần áo, cũng ném vào đến một bộ quần áo mới.

Cố Thận Vi mặc tốt, đem trọn gian phòng ốc lại lục soát một lần, mỗi một cái góc đều không buông tha, phàm là có thể khiêu động gạch đá cũng đều tận lực mở ra nhìn xem

Không có uống phí lựa, chết đi Điều Nô đưa nó giấu phi thường ẩn nấp, Cố Thận Vi hoài nghi lựa trắng khả năng đã bị hủy diệt rồi, Điều Nô chỉ cần nhớ kỹ bên trong văn tự cùng hình ảnh, căn bản không có tất yếu lại bảo tồn nó.

Cùng phòng thiếu niên cũng không dám lại về phòng ngủ, chỉ là tại tới gần buổi trưa, Thích Nô, Tạ Nô hai huynh đệ trở về rồi, bọn hấn cũng bị miễn trừ lao dịch, chuyên tâm chờ đợi Hàn Thế Kỳ "Sùng hạnh" .

Ba người chung sống một phòng, yên lặng không nói, bầu không khí rất đúng xấu hổ, bọn hấn vốn có có thể trở thành bằng hữu, nhưng là bởi vì hiểu lầm mà lẫn nhau lờ đi, cái này hiểu lầm hết lần này tới lần khác là Cố Thận Vi không có thể giải thích.

Kỳ quái là, hai huynh đệ đối bị "Sùng hạnh" một mực cảm thấy cực kì xấu hổ, lúc này lại có vẻ rất là tỉnh táo, liên tuổi nhỏ Tạ Nô cũng không có giống thường ngày như thế khóc sụt sùi.

Cách một hồi lâu, Thích Nô chủ động đi tới, nói ra: "Người giết chết Điều Nô."

Thích Nô Trung Nguyên lời nói học được không tốt lắm, nhưng là ngữ khí không hề nghi ngờ là khẳng định, Cố Thận Vi không rõ đối phương dụng ý ở đâu, nhìn hấn con mắt, không có trả lời.

"Còn có một người, cũng muốn người giết chết."

Thích Nô ngữ khí vẫn là khẳng định, nhưng là Cố Thận Vi minh bạch hấn là đang hướng về mình tìm kiếm trợ giúp.

"Ai?"

"Người kia."

Cố Thận Vi biết là ai, tại các thiếu niên bên trong, chỉ có hấn biết "Hàn Thế Kỳ" danh tự, Cơ Nô từ trước đến nay xưng là "Tam ca", mà "Hàn Thế Kỳ" có phải hay không sát thủ tên thật, hấn cũng không thể khẳng định.

Cố Thận Vi không nghi ngờ cái này hai huynh đệ muốn giết chết Hàn Thế Kỳ quyết tâm, nhưng vẫn là cảnh giác không trả lời ngay, dù sao bọn hấn không là bằng hữu chân chính.

"Chúng ta muốn rửa sạch sỉ nhục, người không nghĩ cũng thụ loại này sỉ nhục, người muốn gia nhập sao?"

Bởi vì nói chuyện không thuận, Thích Nô ngữ khí lộ ra rất cứng nhắc, nhưng là cái kia song mành phía dưới ánh mắt lại toát ra chân thành cùng chấp nhất, cái này tại Kim Bằng bảo nô bộc ở trong là phi thường hiếm thấy.

"Ta gia nhập." Cổ Thận Vi nói, không có lý do cự tuyệt trợ giúp, cũng không có lý do tại Thích Nô trước mặt tính toán, mưu trí, khôn ngoan.

Tạ Nô cũng đi tới, ba người lẫn nhau nắm chặt cánh tay, biểu thị giữa lẫn nhau tín nhiệm, bọn hắn đều đã quan sát đối phương thật lâu, cũng có thể thân thành đối đãi.

Thích Nô thân hình cao lớn, so Cổ Thận Vi cao không sai biệt lắm một nửa, ở trên người hắn, www. uuk&# 97 ; Shu. n; đồng thời lộ ra lỗ mũi cùng cao ngạo hai chủng khí chất, tựa như là hoàng đế bên trong Thú Vương con non, ngoài ý muốn lưu lạc đến nhân gian nơi phồn hoa, khắp nơi không hợp nhau, lại khắp nơi xem thường.

Đệ đệ Tạ Nô thì giống một con chưa thoát khỏi tuổi thơ kỳ thú nhỏ, tùy thời tùy chỗ đi theo ca ca sau lưng, kiệm lời ít nói, hắn một mực không có thích ứng nô bộc địa vị cùng sinh hoạt, so Cổ Thận Vi còn muốn giống nhà giàu xuất thân từ đệ.

Hai huynh đệ loại tính cách này tự nhiên đến không đến bất luận cái gì người niềm vui, Hàn Thế Kỳ đem bọn hắn xem như đồ chơi, Hàn Cơ Nô coi bọn họ là lễ vật cùng người cạnh tranh, Tuyết nương cho rằng bọn họ không phục quản giáo, tóm lại bọn hắn so thiếu niên khác nhận trừng phạt đều muốn càng nhiều, Thích Nô gánh chịu tuyệt đại bộ phận.

Mấy tháng nô lệ sinh hoạt tại Thích Nô trên thân lưu lại rõ ràng ấn ký, tại trên mặt hắn, cuối cùng một tia non nớt chỉ khí đều đã biến mất hầu như không còn, ánh mắt luôn luôn duy trì đề phòng, bờ môi bẻ quá chặt chẽ, hắn cái bộ dáng này càng thêm khó mà làm người khác ưa thích.

Chỉ có Cổ Thận Vi là một ngoại lệ, từ cái này hai huynh đệ trên thân, hắn nhìn thấy cùng mình đồng dạng phần nô, cừ hận cùng hoảng sợ, tên kia đường xa xa tung mà đến tuyết sơn sát thủ, cũng đã chứng minh hai người này giống như hắn, có bị thảm tạo ngộ.

Bọn hắn đều không nhắc tới lên quá khứ của mình, những cái kia thăm thiết nhất đau đớn xách cũng vô dụng, nó sẽ không ở tỏ lộ hết bên trong yếu ớt hoặc là đạt được phát tiết, ngược lại càng thêm biểu hiện người sống sót bất lực cùng mềm yếu.

Hiện tại, bọn hắn lại tạo ngộ lấy đồng dạng khốn cảnh, gặp phải cùng một cái nguy hiểm cùng cừ nhân, bọn hắn quyết định báo thù, lấy giết chế bạo, thế nhưng là độ khó không nhỏ, Hàn Thế Kỳ không phải đối với võ học nhất khiếu bất thông Điều Nô, kia là Kim Bằng bảo sát thủ, cho dù không phải đỉnh cấp nhân vật, cũng so ba người này chung vào một chỗ muốn lợi hại hơn nhiều.

"Ta có một cái kế hoạch."

Thích Nô nói, hắn chờ đợi ngày này đã rất lâu rồi, vì giết chết cái kia nhục nhã hắn cùng đệ đệ người xấu, hắn nguyện ý bỏ lên hết thầy phong hiểm.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Dao nhọn

Thích Nô kế hoạch là như vậy:

"Người kia", cũng chính là Hàn Thế Kỳ, võ công rất tốt, cũng rất cảnh giác, tại hắn lần thứ nhất "Sùng hạnh" hai huynh đệ lúc, hai người tại phản kháng bên trong đã lĩnh giáo qua rồi, dù cho tám tên thiếu niên nô bộc cùng tiến lên, cũng không phải là đối thủ của hắn, cho nên chỉ có thể áp dụng ám sát thủ đoạn.

Nơi này là Kim Bằng bảo, ám sát ý nghĩ tự nhiên mà vậy xuất hiện tại Thích Nô trong đầu, mấu chốt là như thế nào tiến hành, bọn hắn muốn ám sát đối tượng thể nhưng là một vị kinh nghiệm phong phú sát thủ.

Đầu tiên bọn hắn không thể tay không tác sát, nhất định phải có một thanh vũ khí sắc bén, Tạ Nô giải quyết vấn đề này, hắn đã từng mấy lần đi phòng

bếp nhận lấy đồ ăn, thừa cơ trộm một thanh không có người dùng cắt thịt tiểu đao nhọn, lưỡi đao dài khoảng bốn tấc, rất bỏ túi, nhưng là rất sắc bén.

Tiếp theo, đến có người phân tán "Người kia" lực chú ý, đã Cơ Nô lần nữa chọn lựa huynh đệ hai người, như vậy thì do hai người bọn họ lần nữa hi sinh.

"Ta muốn nhìn tận mắt hấn chết." Tạ Nô hận hận nói, hấn bình thường rất ít mở miệng, lúc này lại giống một đầu nổi giận sư tử con, răng mài đến khánh khách vang.

Cuối cùng, cũng là trọng yếu nhất, đến có người ra tay, đây là hai huynh đệ tìm tới Hoan Nô nguyên nhân trọng yếu nhất.

"Vô công của ngươi tốt nhất, có thể giết chết hấn, không ra."

Thích Nô khích lệ nhường Cố Thận Vi có chút đồ mật, khi hấn vẫn là Cố gia tiểu thiếu gia thời điểm, mặc dù không có đem mình làm cao thủ, nhưng cũng tự nhận là có thể đánh được đồng dạng người võ lâm, những ngày này kinh lịch lại vô tình tiết lộ chân tướng: Đã từng bại trong tay hấn trắng đĩnh đều là làm bộ, hấn thậm chí không phải một tên phổ thông phi đồ đối thủ.

Nhưng là Cố Thận Vi nguyện ý gánh chịu cái này nhiệm vụ, Hàn Thế Kỳ không chỉ là thêm nhỏ dãi hấn ác nhân, vẫn là Cố gia "Nội gian" cùng diệt môn cừu nhân, cửa nát nhà tan một tháng có thừa, lẫn vào Kim Bằng bảo biến thành tiện nô, hấn vô cùng cần thiết tự tay đem đao nhọn cắm vào thù người thân thể bên trong, đến thoáng an ủi trong lòng của hấn đầu kia nôn nóng bất an phục Cừu Mãnh thú.

Giết người xong về sau làm sao bây giờ? Ba người đều không nhắc tới lên, Cố Thận Vi sau đó nhớ tới, cảm thấy điểm này rất không thể tưởng tượng nổi, lúc ấy bọn hấn đều nóng lòng giết người, cơ hồ đến rồi không tiếc bất cứ giá nào tình trạng, hoàn toàn không có tính lực cân nhắc kết quả.

Cố Thận Vi một ngày trước vừa mới nhìn xem một người ở trước mặt mình chết đi, cảm thấy lòng của mình trở nên cứng rắn rất nhiều, bởi vậy rất dứt khoát đồng ý, đồng thời từ Tạ Nô trong tay tiếp nhận cái kia thanh so chủy thủ còn khéo léo hơn đao nhọn.

Hàn Thế Kỳ lần trước "Sùng hạnh" hai huynh đệ lúc là tại Hàn Cơ Nô gian phòng, lúc này đoán chừng vẫn là ở nơi đó, tại "Tích cùi viện" chỉ có căn phòng này thư thích nhất, Cơ Nô sẽ thức thời đi một gian khác phòng đi ngủ.

Cố Thận Vi cần sớm trà trộn vào gian phòng, khả năng này rất dễ dàng cũng có thể là rất khó, quyết định bởi tại Hàn Cơ Nô khi nào điểm danh kết thúc, khi nào rời đi phòng ngủ, nếu như Cố Thận Vi tìm không thấy cơ hội, ám sát cơ hội chỉ có thể tạm thời từ bỏ, mà hai huynh đệ lại muốn bạch bạch gặp nhục nhã.

Cố Thận Vi thường xuyên quét dọn Cơ Nô gian phòng, đối nơi đó rất quen thuộc, bên trong có một cái giường mà không phải giường, đây là chuyện tốt, hấn có thể trốn ở dưới giường, kiên nhẫn chờ đợi Hàn Thế Kỳ quên hết tất cả một khắc này, từ dưới giường xuyên thẳng mục tiêu.

Đao nhọn quá ngắn, ba người đem cán cây gỗ hủy đi, lộ ra dài hơn ba tấc đao lưỡi, lại đem hai khối cán cây gỗ một lần nữa cột vào đao lưỡi cuối cùng, chỉ kẹp lấy khoảng một tấc, dạng này thân đao liền có dài khoảng sáu tấc, đầy đủ xuyên thấu Hàn Cơ Nô tâm kia phiến, lá, tám giường, đâm trúng phía trên nhục thể.

Ám sát thời cơ rất trọng yếu, ba người ước định, do Thích Nô, Tạ Nô đem "Người kia" dẫn tới vị trí thích hợp, ám hiệu gọi là một tiếng "Ca ca", nghe được hai chữ này, dưới giường Hoan Nô lập tức liền đem đao nhọn hướng lên đâm vào.

Còn có một vấn đề, dưới giường người không thể bị sớm phát hiện, cho nên đến phi thường yên tĩnh, hơi thô trọng một điểm hô hấp đều có thể gây nên Hàn Thế Kỳ cảnh giác, dù sao hấn là một tên sát thủ, thính giác cùng cảm giác hấn là đều rất nhạy cảm.

Vén vén vài ngày trước, Cố Thận Vi còn không có nắm chắc làm được vô thanh vô tức, nhưng là hấn vừa mới luyện thành âm kinh tầng thứ nhất, có thể sơ bộ trong không chế hơi thở, tự nhiên cũng có thể ở một mức độ nào đó không chế hô hấp.

Bọn hấn tiến hành diễn luyện, Cố Thận Vi nằm tại trên giường, tận khả năng nhẹ nhàng liên miên hô hấp, hai huynh đệ từ cửa ra vào dần dần đến gần, ngưng thần chăm chú nghe, sau đó cho ra bình phán, đầu mấy lần hiệu quả không phải quá tốt, Cố Thận Vi hô hấp chỉ có thể khống chế thời gian không lâu, hấn chậm rãi tiến hành điều chỉnh, kéo dài thời gian càng ngày càng dài, cuối cùng, hấn rốt cục có thể kiên trì một khắc đồng hồ.

Ba người chính diễn luyện lúc, một tên thiếu niên đi đến, nhìn thoáng qua thẳng tắp nằm tại trên giường Hoan Nô, sắc mặt đột biến, xoay người chạy, suýt nữa ngã sấp xuống.

Cảnh tượng này mặc dù buồn cười, nhưng cũng nhắc nhở ba người một cái vấn đề quan trọng, như thế nào tránh đi cái khác năm tên thiếu niên tai mắt.

Tán, hân, một mỗi, phái, chiêu nô mấy người kia đều là nhất gan sợ phiền phức hạng người, thụ Điều Nô ảnh hưởng rất sâu, tiến bảo thời gian không dài đã khẳng khái một mực tiếp nhận nô tài vận mệnh, bọn hấn sẽ phi thường nguyện ý bán đồng bạn để đổi lấy phú quý.

Ba người thương lượng một hồi, Tạ Nô nghĩ ra rồi chủ ý, cũng không lập tức nói rõ, chỉ nói giao cho hấn liền tốt, sau đó một người rời đi, rất lâu sau đó mới trở về, nói hấn đã giải quyết rồi vấn đề, thuận tiện mang về cơm trưa.

Tạ Nô ở trong viện đi dạo một vòng, cùng mỗi vị thiếu niên nhất thiết nói nhỏ, cuối cùng, năm vị thiếu niên cùng đi tìm Hàn Cơ Nô, công bố tình nguyện ở tại nhất phá trong phòng, cũng không muốn theo Hoan Nô chung sống một phòng.

"Tích cùi viện" gần nhất không có thu dụng kẻ sắp chết, phòng trống còn nhiều, năm người lại đủ kiểu lấy lòng, Hàn Cơ Nô mừng rỡ bán một cái nhân tình, đồng thời lần nữa để cho người ta truyền đạt mệnh lệnh của hấn: Hoan Nô tuyệt không cho ra khỏi phòng một bước.

"Ta nói với bọn hần ngươi có trũng tà dấu hiệu, ta cùng ca ca từ tiểu học qua pháp thuật, chính cho ngươi trừ tà dấu." Tạ Nô cười hi hi giải thích nói, trải qua lần này mưu đồ bí mật, hần theo Hoan Nô gần gũi hơn khá nhiều, lời nói cũng nhiều hơn.

"Ha ha, trên người của ta muốn khu tà cũng không ít."

"Điều Nô thật là ngươi sử dụng pháp thuật giết chết sao?" Tạ Nô tò mò hỏi, hiển nhiên vấn đề này đã nhen trong lòng hần đã lâu.

"Đừng loạn vấn, chuyện không liên quan tới ngươi." Thích Nô đem đệ đệ kéo ra phía sau, ngăn cản hần thám thính tư ẩn.

"Ta cũng không giống như ngươi như vậy biết pháp thuật." Cố Thận Vi vừa cười vừa nói, không nghĩ nhắc lên Điều Nô.

Tạ Nô không có nghe được trong đó qua loa tắc trách chi ý, coi là Hoan Nô là tại phủ nhận, trên mặt lộ ra hoang mang biểu lộ, còn có hơi thất vọng.

Thích Nô ánh mắt lại nhiều hơn một phần tìm tòi nghiên cứu, bọn hần đều có bí mật của mình, hần sẽ không hỏi nhiều.

Buổi chiều, Thích Nô, Tạ Nô lại đến Hàn Cơ Nô nơi đó học tập "Kỹ xảo", Cố Thận Vi một người tiếp tục luyện tập nín hơi ngưng khí, hai tay nắm cái tạo qua tiểu đao nhọn, chống đỡ tại trong tường tượng găm giường, sau đó cấp tốc hữu lực hướng trên một đâm.

Tại hần tiếp xuống trong tường tượng, đại lượng máu tươi phun ra, hần được nhanh nhanh hướng bên cạnh nhấp nhô mới có thể tránh đến mờ.

Kia là cừu nhân, Cố Thận Vi tự nhủ, Hàn Thế Kỳ là báo thù đại nghiệp khối thứ nhất bia, giết chết hần liền đã đủ vốn, sau này giết nhiều mỗi một tên cừu nhân đều là tiền lãi.

Lúc nào báo thù mới tính kết thúc? Cố Thận Vi nhẹ giọng hỏi chính mình cái này vấn đề.

Thù diệt môn tự nhiên muốn lấy diệt môn vừa đi vừa về báo.

Hần tuyệt không cảm thấy ý nghĩ này có bao nhiêu buồn cười, mặc dù hần hiện tại chỉ là một tên nằm tại trên giường luyện tập tiểu đao nô bộc, chí hướng của hần lại như cũ trực trùng vân tiêu.

Bày ra cùng một chỗ ám sát rất khó, khó khăn nhất lại là chờ đợi.

Phía ngoài phòng ngẫu nhiên truyền đến thiếu niên khác tiếng nói chuyện, bọn hần đại biểu một cái thế giới khác, chân thực, đơn giản cùng quen, Cố Thận Vi thậm chí sinh ra một điểm hâm mộ cùng ghen ghét, nhưng là hần lập tức nhắc nhở chính mình, dù cho không có báo thù gánh nặng, thế giới của hần cũng không nên cùng phía ngoài nô tài, hần chỗ mất đi so Kim Băng bảo tất cả nô tài chung vào một chỗ còn nhiều hơn còn tươi đẹp hơn.

Một cái nhất cực kỳ đơn giản trên đâm động tác, Cố Thận Vi không biết luyện mất trăm lần, ngày càng tây nghiêng, hần cảm thấy đã tính trước, đình chỉ luyện tập, xuống giường đi tới đi lui hoạt động gân cốt.

Đâm vào đi, sẽ kết thúc một đầu sinh mệnh, đâm không trúng hoặc là đâm vào không chính xác, dựng vào thì là ba đầu sinh mệnh, trong lòng của hần nhưng không có sinh ra may sợ hãi cùng lo nghĩ, giống như hần đem việc cần phải làm không thể bình thường hơn được, hần đã sớm nghiệm phong phú.

Hần nhớ tới phụ thân Cố Lôn nói lên hần lúc luôn luôn không được lác đầu, lo lắng hần sau khi lớn lên vẫn không thành võ chẳng phải, làm nông không hiểu kinh thương sẽ không, rơi vào cái không còn gì khác.

Có lẽ ta trời sinh là cái sát thủ, Cố Thận Vi nghĩ thầm, khoe miệng hướng lên nghiêng, lộ ra một tia chính hần không có ý thức được mỉm cười.

Chạng vạng tối điểm danh thời điểm, Hàn Cơ Nô căn bản cũng không có nhắc lên Hoan Nô, càng không có đến hần trong phòng xem xét, đây là kế hoạch thành công một dấu hiệu tốt.

Com tới là Tạ Nô đưa tới, mang đến tin tức nói đến trước mắt hết thảy thuận lợi, ai cũng không có hoài nghi đến một trận ám sát âm mưu đang tiến hành, ; đọc sách đợi chút nữa hần cùng ca ca sẽ nghĩ biện pháp hấp dẫn Hàn Cơ Nô cùng với khác thiếu niên lực chú ý, Hoan Nô phải nhanh một chút lặng yên không một tiếng động nhảy lên nhập Cơ Nô gian phòng.

Hàn Cơ Nô thường cùng các thiếu niên tại trong một cái phòng ăn com, tự nhiên không tại một cái bàn bên trên, nhưng là hần rất hưởng thụ bị đám người vòn quanh thời phong cảm giác, với hần mà nói, a dua nịnh hót mới là vị ngon nhất một món ăn.

Cố Thận Vi tuyệt không đói, vẫn miễn cưỡng nuốt một chút đồ ăn, hần cũng không muốn trốn ở dưới giường lúc đột nhiên bụng ục ục gọi.

Ăn xong com, hần đứng tại phía sau cửa lắng nghe, phía đông trong một gian phòng truyền đến hoan thanh tiểu ngữ, hần chờ đợi tiếng cười thịnh nhất lúc mèo eo ra khỏi phòng, bước nhanh chạy qua đình viện, tiến vào Hàn Cơ Nô phòng ngủ, hần đối với nơi này rất quen thuộc, không cần xem xét, trực tiếp nhảy lên nhập dưới giường.

Vấn giường lên đỉnh đầu gần ba thước chỗ, Cố Thận Vi nằm tại lạnh cứng rắn trên mặt đất, duỗi thẳng hai tay, trong tay đao nhọn nhắm ngay rồi giường đầu ba thước, khoảng cách bên giường một thước năm tắc địa phương, phi thường may mắn, nơi này vừa vặn ở vào hai khối ván giường khe hở bên trong, bót đi hần rất nhiều phiền phức.

Vị trí này là hán cùng Thích Nô hai huynh đệ trước đó thương lượng xong, nếu như kế hoạch thành công, Hàn Thế Kỳ hậu tâm liền nên vừa vắn treo ở phía trên.

Một đao, chỉ cần một đao, cũng chỉ có một đao này cơ hội, bọn hán đều được chứng kiến Kim Bằng bảo sát thủ lợi hại, dù cho bản thân bị trọng thương, Hàn Thế Kỳ đánh chết ba tên thiếu niên vẫn nhẹ nhõm, huống chi bên ngoài còn có Cơ Nô cùng cơ cảnh người gác đêm, bất kỳ cái gì một tiếng không bình thường gọi đều có thể đưa tới họa sát thân.

Sắc trời càng ngày càng mờ, dưới giường đã một mảnh đen kịt, Cố Thận Vi luôn luôn duy trì một ngón tay chống đỡ tại cái kia ám sát chỉ điểm bên trên, để phòng đợi chút nữa đêm trập vị trí.

Rốt cục, tiếng bước chân từ bên ngoài tiến vào trong phòng, một tiếng ho khan, mấy bước đi lại, đốt đèn, vung giấy, người tới nhảy lên giường, nặng nề mà đặt ở ván giường bên trên, đánh rơi xuống một tầng bụi bặm, Cố Thận Vi không có chút nào phòng bị, hất xi hơi một cái.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Dưới giường

Cố Thận Vi cố gắng nhịn xuống, hất xi thanh âm không lớn, nhưng cũng thiếu chút hồng đại sự, vạn hạnh chính là ngay tại hán lên tiếng đồng thời, bên ngoài có người kêu to lên:

"Viện Quản đại nhân, 'Tam ca' đêm nay lại đến chứ?"

Cho dù như thế, nếu như người trên giường là Hàn Thế Kỳ, cũng sẽ cảnh giác đến dưới giường có người, đồng dạng vạn hạnh chính là nằm trên giường người là Hàn Cơ Nô, hán chống lên thân không kiên nhẫn trả lời:

"Không phải nói không biết nha, tôi tự nhiên gọi các người, trở về phòng đi!"

Bên ngoài người hỏi là Thích Nô, có ý phóng đại thanh âm, là vì cho bên trong Hoan Nô nhắc nhở: "Người kia" tám chín phần mười không tới.

Thích Nô tuân mệnh rồi đi, Hàn Cơ Nô nặng vừa nằm xuống, miệng bên trong lầu bầu, "Oắt con đã tâm không nhỏ, hai ngày trước còn khóc khóc liệt đấy, hôm nay liền gấp đến độ một bộ khí dạng, lão tử đến để phòng điểm, cùng ta tranh, các người còn nộn đầu."

Hàn Cơ Nô nói một mình rồi một hồi, lại hừ một bài không thành giọng từ khúc, lật qua lật lại, trợn vện nửa canh giờ sau mới xuống giường thổi đèn, chuẩn bị đi ngủ.

Cố Thận Vi không nhúc nhích, cũng không dám miệng lớn hô hấp, tay ngăn tại trên mũi phượng, phòng ngừa lại hút vào tro bụi, cứ như vậy lại đợi gần nửa canh giờ, phía trên tiếng ngáy dần dần nặng, hán mới lặng lẽ từ dưới giường leo ra, rón rén chạy ra gian phòng, chạy về phòng ngủ của mình.

Thích Nô hai huynh đệ đang ở bên trong chờ hán, cái khác năm tên thiếu niên ngủ ở phòng bọn họ khác con bên trong, nơi này đối bọn hán rất an toàn.

"Người kia" không đến, Thích Nô nghe được truyền ngôn nói Bát thiếu chủ Thượng Quan Nộ hành động lần này vẫn là không lớn thuận, mặc dù thành công giết chết mục tiêu, nhưng là hao tổn một tên sát thủ.

Ấn Kim Bằng bảo tiêu chuẩn, giết người liền muốn thừa dịp đối phương không có chút nào phản kháng đương thời tay, phàm là gặp được phản kháng, đã nói lên hành động có chỗ sơ suất.

Thượng Quan Nộ thời giờ bất lợi, liên tiếp hai lần nhiệm vụ hoàn thành đến độ không đủ hoàn mỹ, tại phụ thân trong lòng địa vị càng ngày càng thấp, bởi vậy "Giận" càng thêm "Giận", đem một luồng khí nóng đều trút xuống đến thuộc hạ sát thủ cùng đao thủ trên thân, nghe nói lại có người thương tại Bát thiếu chủ đao hạ.

Dưới loại tình huống này, Hàn Thế Kỳ cũng không dám vừa về đến liền lêu lổng, sợ chọc giận Thiếu chủ, không duyên cớ chịu một đao.

Đôi này nóng lòng báo thù ba tên thiếu niên tới nói, lại là một loại tra tấn.

Loại này tra tấn tại ngày thứ ba kết thúc.

Cố Thận Vi lần thứ ba trốn ở Hàn Cơ Nô dưới giường, trước đây hai lần hắn duy nhất thành quả chính là dọn sạch rồi ván giường ở dưới tro bụi, cho mình an bài một cái tương đối tư thế thoải mái.

Hàn Thế Kỳ tới hơi trễ, nhưng là Hàn Cơ Nô còn không có chìm vào giấc ngủ, tiếng đập cửa chỉ vang lên một chút, hắn tựa như người được xương cốt chó, bỗng nhiên nhảy xuống giường, từ sau cửa lấy xuống chìa khoá, hí ha hí hửng đi mở cửa.

Hàn Thế Kỳ hoặc là không quan tâm lệnh cấm đi đêm, hoặc là né tránh rồi người gác đêm, mới có thể tại trong đêm khuya tùy tiện đến "Tích củi viện".

"Tam ca, ta muốn chết người a, người nhìn, ta đều gãy."

Hàn Cơ Nô kia mềm mại đáng yêu thanh âm lệnh dưới giường Cố Thận Vi da đầu tê tê, cả người nổi da gà lên, nhưng như thế vẫn chưa đủ, tiếp xuống Cơ Nô lại là cười lại là nũng nịu, cùng cái kia cầm trong tay gỗ lim còn "Hàn viện quản" hoàn toàn chính là hai người.

Đối tình yêu nam nữ còn ngây thơ Cố Thận Vi, đối nam nam chỉ ái căn bản là không có cách lý giải, chỉ cảm thấy buồn nôn đến muốn ói.

Đối Thích Nô cùng Tạ Nô, Cố Thận Vi sinh ra thật sâu đồng tình, cũng hiểu được bọn hắn vì cái gì cố chấp như thế tại muốn giết chết một tên Kim Bằng bảo sát thủ.

Phía ngoài hai người điếm bên trên đèn, cùng một chỗ ngồi vào trên giường, Cố Thận Vi nín thở, hi vọng bọn họ không muốn dây dưa quá lâu, nếu như có thể biết Hàn Thế Kỳ vị trí chính xác, hắn thật muốn hiện tại liền động thủ.

Hàn Thế Kỳ không làm sao nói, hắn tới đây là hưởng thụ không phải tự tình, một lát sau, hắn nói: "Cái kia thích đánh nhau tiểu tử đâu? Gọi hắn tới."

Cố Thận Vi tâm đột nhiên nhảy một cái, "Thích đánh nhau tiểu tử" không chính là mình?

"Hoan Nô? Hắn dính tà khí, hôm nay đừng gọi hắn, kia đối tiểu huynh đệ..."

"Cái gì tà khí?"

"Ai, cũng là trong nội viện này một đứa bé, tại bát thiếu nãi nãi trước mặt phát điên, a, cái này thổ phi nữ nhi mang tới người chính là không ra dáng, Hoan Nô cho hắn tặng cuối cùng, cũng dính tà khí, ta nhường hắn trung thực đội, không chính xác ra khỏi phòng."

"Ít nói tám viện chuyện bên kia, Bát thiếu chủ thật sự là không may, loạn trong gác ngoài một đồng lớn, ta cũng mỗi ngày nom nớp lo sợ, liền sợ hắn ngày nào không hài lòng, tiện tay cho ta đến một đao."

"Đúng đúng, bát thiếu nãi nãi sự là chính nàng vấn đề, đáng tiếc chúng ta Bát thiếu chủ, tuần tú lịch sự, võ công lúc đầu lại tốt như vậy..."

"Ha ha, tà khí sự cũng ít nói, đứa bé kia sự ta nghe nói, rõ ràng là luyện công tẩu hỏa nhập ma, theo trúng tà không quan hệ, cái kia gọi Tuyết nương nữ nhân đã nhận, là nàng truyền thụ nội công quá gấp, kết quả hại người."

"Đúng đúng." Hàn Cơ Nô miệng bên trong ứng thừa, lại không phải rất tin phục, cá nhân hắn vẫn là có khuynh hướng "Trúng tà".

Dưới giường Cố Thận Vi nghe nói như thế giật nảy cả mình, Diêu Nô nội công rõ ràng là hướng minh học, tẩu hỏa nhập ma cũng là chính mình cố ý thúc đẩy, Tuyết nương tại sao muốn nhận đến trên đầu của nàng? Chẳng lẽ là vì bảo hộ tiểu thư không nhận "Tà khí" sự kiện ảnh hưởng?

Cố Thận Vi làm sao cũng nghĩ không thấu nguyên nhân trong đó.

"Đi gọi tiểu tử kia đến, ta cho hắn khu trừ tà."

Hàn Thế Kỳ thanh âm nhiều hơn mấy phần bi ối, Hàn Cơ Nô hiểu ý cười bồi, dưới giường chú ý thận nô lại là hải hùng khiếp vía, bọn hắn ám sát kế hoạch nguyên bản nhìn qua thiên y vô phòng, kết quả lại đụng tới một vị "Không tin tà" sát thủ.

Hàn Cơ Nô chỉ cần phát hiện Hoan Nô không trong phòng, hết thấy kế hoạch liền tất cả đều trôi theo nước chảy.

Cơ Nô cười hi hi xuống giường, Cố Thận Vi thoáng xê dịch tiểu đao nhón vị trí, dự định Cơ Nô vừa đi liền lập tức động thủ, vấn đề là hắn không có cách nào biết trên giường Hàn Thế Kỳ vị trí chính xác, chỉ có thể bằng suy đoán.

Một đao kia đâm đi lên, trúng vào chỗ yếu khả năng cực thấp, nhưng hắn đã không có lựa chọn.

Trên giường Hàn Thế Kỳ đột nhiên mở miệng: "Là ai? Lén lén lút lút."

Cố Thận Vi lại là giật mình, đang muốn động thủ, bên ngoài một thanh âm nói ra:

"Là tam ca tới rồi sao?"

"Nói sớm rồi sẽ bảo hai người, cút trở về cho ta!" Hàn Cơ Nô tức giận quát, người bên ngoài là Tạ Nô, đối cái này hai huynh đệ "Tích cực chủ động", hẳn đã lòng mang cảnh giác, đồng thời không kiên nhẫn được nữa.

"Vâng, viện Quân đại nhân. A, bên trong không phải liền là tam ca sao? Ta đi gọi ca ca ta tới."

"Ồ, ai nói hôm nay muốn hai người phục thị? Trung thực đi ngủ đi."

"Thế nhưng là viện Quân đại nhân mấy ngày nay dạy cho chúng ta những cái kia..."

"Ranh con lá gan càng lúc càng lớn, dám cùng ta mạnh miệng."

Cơ Nô vỗ tay bên trong gỗ lim còn, dự định giáo huấn không nghe lời Tạ Nô.

Tạ Nô xuất hiện tựa hồ khơi dậy Hàn Thế Kỳ dục vọng, "Chờ một chút, liền để bọn hắn hai anh em một khối tới đi, ta ngược lại muốn xem xem người cũng dạy bọn họ cái gì rồi."

"Hi hi, tam ca, ta điểm này mảnh khỏe người còn không biết."

Hàn Cơ Nô đi gọi Thích Nô, Cố Thận Vi yên lòng, lại lặng lẽ đem đao nhọn dời về vị trí cũ bên trên, hẳn hiện tại đối vị trí này hết sức quen thuộc, chính là trong bóng đêm cũng sờ được.

Bất quá bây giờ lại có một vấn đề khác, Hàn Thế Kỳ cùng Cơ Nô trên giường lãng phí thời gian quá dài nói chuyện phiếm, một khắc đồng hồ đã sắp qua đi, Cố Thận Vi chậm lại thời gian hô hấp quá dài, đã cảm giác được trong lồng ngực bị đè nén, hẳn thực sự cần một miếng lớn không khí mới mẻ.

Thích Nô tới, khép lại cửa phòng, Hàn Cơ Nô không cùng đến, tại toàn bộ kế hoạch bên trong, cái này tựa hồ là duy nhất không có có chuyện ngoài ý muốn xảy ra phần đoạn.

Hàn Thế Kỳ nhảy xuống giường, thừa dịp hắn hai chân chạm đất một nháy mắt, Cố Thận Vi thở sâu thở ra một hơi.

"So với lần trước đã có kinh nghiệm, hả? Đến, hôm nay ta có chút mệt mỏi, muốn nhìn hai người các người thủ đoạn, đừng khiến ta thất vọng, nếu không các người liền phải lại lĩnh giáo ta 'Thủ đoạn' rồi."

"Chúng ta sẽ để cho đại nhân hài lòng." Thích Nô thanh âm nói, hẳn vẫn là không có cách nào kêu lên "Tam ca" hai chữ đến, Cố Thận Vi có thể nghe ra trong đó một vẻ khấn trương.

"Hài lòng..." Hàn Thế Kỳ mập mờ lập lại.

"Tam ca, chúng ta đến trên giường đi thôi." Tạ Nô thanh âm nói, cái này bình thường không quá thích nói chuyện hài từ, lúc này giống như so ca ca còn muốn trấn định chút.

"Không vội."

Chuyện kể tiếp Cố Thận Vi đều không biết rõ, những âm thanh này cùng rên rỉ tại hắn nghe tới đều hết sức kỳ quái, mà lại xấu xí, giống như là một loại nào đó cực kì bẩn thỉu đồ vật nhất định phải chui tọt vào trong lỗ tai của hắn, hẳn ngay từ đầu mặt đỏ tới mang tai, gần như không thể khống chế hô hấp, rất nhanh, cừu hận cùng phần nộ xông lên đầu, hắn thu nhiếp lại tâm viên ý mã, đem đều trúng lực chú ý đều tập trung ở đỉnh đầu ba thước trên cái điểm kia.

Hai huynh đệ sử xuất tất cả vốn liếng, Hàn Thế Kỳ lần này lại thích đứng đấy làm việc, làm sao cũng không chịu lên giường.

Lại qua gần một khắc đồng hồ, đây là ba tên thiếu niên sinh mệnh dài đằng đằng nhất một khắc đồng hồ, Hàn Thế Kỳ đột nhiên nhẹ nhàng kêu một tiếng, tiếp theo là người nào đó bị đánh thanh âm.

"Oát con, lão tử liền biết người không có hảo ý, muốn ám toán gia gia người mệnh căn tử, người thật là cảm tử a."

"Người giết ta đi, ta chính là đến giết người báo thù." Thích Nô thanh âm nói.

Cố Thận Vi trong lòng giật mình, ; đọc sách www.uukan-shu.net chẳng lẽ Thích Nô nhẫn nhịn không được nhục nhã, cho nên sớm động thủ? Hẳn là nên ra ngoài hỗ trợ, vẫn là tiếp tục dưới giường trông coi?

Ba ba ba, liên tục đánh thanh âm của người, tới nương theo là Hàn Thế Kỳ càng ngày càng tiếng kêu hưng phấn:

"Móa, vẫn là lão tử 'Thủ đoạn' càng có ý tứ, để người ném thư lần trước không có chơi qua hoa dạng."

"Thả ta ra ca ca!" Tạ Nô kêu lên.

Hai huynh đệ tại Hàn Thế Kỳ trong tay như là mềm yếu vô lực con cừu nhỏ, hét lên cùng đánh trả chỉ là kích thích đối phương tà ác hơn dục vọng.

Đón lấy, người nào đó nhảy lên giường, "Thằng ranh con, có bản lĩnh đến a."

Là Tạ Nô, hần mới học được Trung Nguyên lời nói không đến một tháng, lời mắng người theo Hàn Cơ Nô miệng bên trong đồng dạng

Bành, lại có một người nhảy lên giường, từ rơi xuống thanh âm phán đoán, Cố Thận Vi suy đoán là Thích Nô, hần bị Hàn Thế Kỳ ném tới trên giường.

"Ha ha, hai một đứa con nít, gia gia bởi các người cố gắng chơi đùa, hiện tại các người có thể nghe hiểu lời ta nói rồi, chơi khăng định càng có ý tứ."

Cố Thận Vi minh bạch hai huynh đệ dụng ý, Hàn Thế Kỳ thích tới cứng, bọn hần chính lợi dụng điểm này dẫn dụ Hàn Thế Kỳ lên giường.

Cố Thận Vi bài trừ trong đầu hết thấy suy nghĩ, lẳng lặng chờ lấy động thủ ám hiệu.

Trên giường chơi đùa long trời lở đất, tiếng kêu không ngừng, Cố Thận Vi tất cả đều có tai như điếc.

"Ca ca!"

Ám hiệu rốt cục vang lên, Cố Thận Vi thậm chí nghe không ra thanh âm này là ai phát ra tới, huyết dịch thẳng phun lên đỉnh đầu của hần, hần muốn dùng tận lực khí toàn thân, thế nhưng là khí lực lại không sử ra được, hần nghĩ nhanh tay lẹ mắt, thế nhưng là hết lần này tới lần khác động tác chậm giống như là đông cứng rồi.

Sắc bén tiểu đao nhọn thuận ván giường khe hở đâm đi lên, thông thuận không trở ngại, như vào không có gì chi địa, tiếp lấy đụng phải trở ngại, cứng rắn trở ngại, lưỡi đao lại không có thể tiến lên mấy may.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cô vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Vứt xác

Đao nhọn hướng lên đâm vào, lập tức quay thân né tránh.

Động tác này Cố Thận Vi luyện tập vô số lần, sự dẻo dai, trong lòng cấp tốc, lại chỉ cảm thấy bắp thịt toàn thân cứng ngắc, thật giống như là trúng tà thuật, động tác chậm như là thân ở trong cơn ác mộng.

Thể nội huyết dịch không bị khống chế tuôn hướng đầu, tứ chi so hì vọng của hần muốn mềm yếu bất lực được nhiều.

Rốt cục, hần từ dưới giường chui ra, nhìn thấy ngược lại trên sàn nhà ôm thành một đoàn Tạ Nô, gương mặt chôn thật sâu tại hai tay bên trong, thân thể gầy nhỏ trần trụi, tóc tóc phát run.

Tạ Nô sợ hãi lại làm cho Cố Thận Vi trấn định lại, hần từ kia cổ trói buộc mình ác mộng bên trong tránh thoát, lập tức đứng lên, quay người nhảy lên giường, động tác nhanh nhẹn giống là kinh nghiệm lão đạo cao thủ khinh công.

Hần hết sức đề xuống một con cái gối, người phía dưới tựa hồ đang giãy dụa, lại tựa hồ không phản ứng chút nào.

Cách rất lâu, Cố Thận Vi mới phát hiện chính mình là cùng một người khác cộng đồng đề xuống cái gối.

Thích Nô cũng toàn thân trần trụi, bởi vì toàn thân mỗi một khối cơ bắp đều tại dùng lực, mặt mày méo mó, con mắt nổi lên, cơ hồ muốn rơi xuống ra, răng chăm chú cắn lấy miệng môi dưới bên trên, đã bắt đầu đỏ máu.

Cố Thận Vi đột nhiên có chút sợ hãi, nhẹ nhàng đẩy Thích Nô một chút, "Tốt, hần chết."

Thích Nô đã là nò mạnh hết đà, cũng không như bề ngoài nhìn qua như thể cứng rắn vững chắc, hơi chút bị đụng phải, an vị ngã xuống giường, mồm mịt hé miệng, dùng bản tộc ngôn ngữ lặp lại nói một cái từ, tại Cố Thận Vi nghe tới không có chút ý nghĩa nào.

Hàn Thế Kỳ chết rồi.

Cố Thận Vi xốc lên cái gối, cửu nhân của hần trừng trừng mắt, cũng đã nhận không ra bất kỳ người.

Hàn Thế Kỳ đồng dạng không mảnh vải che thân, vượt dưới đoàn kia xấu xí đồ vật vô lực ngoặt về phía một bên, trên đất Tạ Nô xông lại, hai tay nắm một thanh chạt hẹp đơn đao, hướng vật kia chém tới.

Cố Thận Vi vội vàng nhảy xuống giường, kịp thời ngăn trở xúc động Tạ Nô, "Coi chừng, không muốn lưu quá nhiều máu."

Cố Thận Vi một lần nữa chui vào gầm giường, đỡ xuống chuôi đao, Thích Nô cùng Tạ Nô cũng đã khôi phục thần trí, cùng một chỗ đem thi thể chậm rãi đỡ dậy, thẳng đến đem đao nhọn hoàn toàn từ ván giường trong khe mang ra, sau đó xoay chuyển thi thể.

Mặc dù có thật nhiều ngoài ý muốn, lần này ám sát lại so trong tưởng tượng hoàn mỹ, chuôi này tiểu đao nhọn chính giữa Hàn Thế Kỳ trái tim, hẳn không chút gãy dựa liền chết, thậm chí không có lưu nhiều ít máu, chỉ ở trên đệm chôn lưu lại cực nhỏ một đoàn vết bẩn.

Ánh nến sáng tắt, ba tên thiếu niên yên lặng nhìn xem người chết, giống như là tại gửi tới ai, lại giống là đang thưởng thức một kiện tác phẩm xuất sắc.

Lại một lát sau, bọn hắn mới dựa theo trước đó thương lượng xong phân công, chia ra công việc lu bù lên.

Thích Nô cùng Tạ Nô mặc quần áo tử tế, một cái ra ngoài thám thính trong nội viện những người khác động tĩnh, một cái lưu lại cùng Cố Thận Vi cộng đồng thu thập Hàn Thế Kỳ di vật: Mấy món y phục, một thanh hẹp đao, một cây chủy thủ, sát thủ lệnh bài, bốn năm cái bình nhỏ, khăn chớ tạp vật.

Sát thủ lệnh bài là một khối màu vàng nhạt tạp ngọc, hình bầu dục, phía trên khắc lấy một con đơn giản chim cùng một cái "Tuyệt" chữ.

Dựa vào khối này lệnh bài, có thể tại Kim Bảng bảo bên trong rất nhiều nơi hành tẩu, Cố Thận Vi rất muốn để lại dưới nó, thế nhưng là do dự một hồi lại từ bỏ rồi, hắn mới là một thiếu niên, lộ ra sát thủ lệnh bài sẽ chỉ rước lấy càng nhiều hoài nghi.

"Người có thể lấy đi, đây là chiến lợi phẩm"

Thích Nô đem chủy thủ cùng bình nhỏ nhét vào trong lồng ngực của mình, dựa theo tộc khác bên trong truyền thống, người chết vật phẩm tự nhiên toàn bộ về sát giả tất cả.

Cố Thận Vi lắc đầu, đem lệnh bài nhét vào trong quần áo, cuộn thành một đoàn, "Quá nguy hiểm, vẫn là không nên để lại hắn đồ vật cho thỏa đáng."

"Lưu tại nơi này rất nguy hiểm, đào tẩu liền không nguy hiểm."

Thích Nô ngữ khí rất tự tin, tựa hồ lại đã có kế hoạch, đây là hắn chưa từng nhắc tới, Cố Thận Vi chính là muốn hỏi thăm, Tạ Nô trở về rồi, xong hai người gật gật đầu, biểu thị bên ngoài hết thấy bình thường, bọn hắn hẳn là kiêng đi thi thể.

Ba người cùng một chỗ giờ lên thi thể, hai huynh đệ tất cả nhắc một cước, Cố Thận Vi ôm đầu, rón rén hướng tây ngoài cửa quý kêu sườn núi đi đến, những cái kia tạp vật liền đều chôn cất tại trên thi thể.

Tạ Nô sớm đã mở ra cửa sân, cam đoan thông hành không trở ngại.

Cố Thận Vi lo lắng nhất chính là thần bí người gác đêm, nhưng là đêm nay vận khí không tệ, thẳng đến bọn hắn đem thi thể mang lên ngoài cửa, cũng không có người gác đêm hiện thân, quý kêu sườn núi là một chỗ tuyệt bích, không cần trông coi, ở chỗ này, bọn hắn tạm thời an toàn.

"Tích củi viện" các thiếu niên tất cả đều nhắc qua thi thể, Hàn Thế Kỳ lại so cái nào một bộ đều muốn nặng hơn nhiều, cách vách đá còn có vài chục bước, Tạ Nô đã có chút duy trì không được, thân thể không tự chủ được hướng phía dưới cong.

Thích Nô cùng Cố Thận Vi liếc nhau, cùng một chỗ chậm rãi buông xuống thi thể, hai người bọn hắn cũng cảm thấy sức cùng lực kiệt, còn lại cuối cùng này mấy bước, vô luận như thế nào cũng đi không đi xuống.

Thi thể phản lưng xông lên, đao nhọn còn lưu tại trên thân, lộ ra bộ phận rất ít, ở dưới ánh trăng cơ hồ không nhìn thấy.

Dừng lại nghỉ ngơi là cái sai lầm, Cố Thận Vi nghĩ như vậy, bọn hắn hẳn là mau chóng xử lý thi thể, ngay tại hắn muốn xoay người nhắc thi tiếp tục cuối cùng một đoạn ngắn hành trình lúc, thi thể đột nhiên vươn tay bắt lấy rồi mất cá chân hắn, lực đạo cực lớn, giống vòng sắt đồng dạng.

Cố Thận Vi thể nội huyết dịch từ sôi trào trực tiếp làm lạnh thành băng, trong khoảnh khắc đó, hắn thậm chí cảm nhận được linh hồn xuất khiếu cảm giác.

Thích Nô cùng Tạ Nô thoáng sững sốt, ngay sau đó cùng một chỗ bỏ nhào vào Hàn Thế Kỳ trên thân, ca ca rút ra đao nhọn, mắt mạng loạn đâm.

Thi thể không có chút nào phản kháng.

Cố Thận Vi đẩy ra Thích Nô, dùng sức đẩy ra bóp chặt mắt cá chân bàn tay, đem thi thể lật qua cẩn thận quan sát.

Cái này vẫn là một cỗ thi thể, chỉ là khoe miệng bắt đầu chảy ra vết máu, nó vì sao lại bắt lấy hung thủ mất cá chân, bất thời điểm phải chăng khởi từ hồi sinh, Cố Thận Vi một điểm cũng nhìn không ra tới.

Hồn phách của hắn đã trở lại thể nội, rồi đi kia một lát bọn chúng giống như đạt được rồi tịnh hóa, lúc này tinh táo giống là nghiệm thi Ngổ tác.

Cố Thận Vi thăm dò hơi thở, lại tại chỗ ngực sờ soạng một hồi, hần có chút hi vọng Hàn Thế Kỳ còn sống, dạng này liền có thể vấn minh bạch tỷ tỷ hạ lạc, còn có Kim Bằng bảo đến cùng tại sao muốn đồ diệt Cố thị.

"Chết thật rồi?" Tạ Nô nhỏ giọng hỏi, sắc mặt thâm đậm, so ánh trăng còn muốn bạch.

"Ừm."

Ba người không còn có khí lực nhắc động thi thể, thể là cùng một chỗ đẩy nó lăn lộn, đi đến cuối cùng vài chục bước, đem thi thể cùng tạp vật đều đẩy tới vách núi.

Vô luận Hàn Thế Kỳ sống hay chết, cũng không thể trở lại nữa.

"Tiếp xuống làm sao bây giờ?"

Cố Thận Vi hỏi, Thích Nô cùng Tạ Nô hiển nhiên so với hần nghĩ đến nhiều, đã có giải quyết tốt hậu quả kế hoạch.

Thích Nô trên tay dính đầy máu, thần sắc lộ ra đã khủng hoảng lại táo bạo, giống như ai cũng không thể chọc hần, một điểm liền giống như.

"Ừm? Tiếp xuống? Tiếp xuống chúng ta muốn chạy trốn, người cùng chúng ta cùng đi."

"Trốn? Làm sao trốn? Nơi này là Kim Bằng bảo."

Thích Nô hít sâu một hơi, bình tĩnh một chút tính tình, sắc mặt nhìn xem tốt hơn nhiều, "Là như thế này, mỗi ngày buổi sáng chúng ta đều muốn đi nấu nước, nơi đó có thật nhiều thùng gỗ, thanh thủy là từ bên ngoài đưa tới, chỉ cần có cơ hội, trốn vào thùng gỗ liền có thể chạy đi."

Cố Thận Vi cũng đã từng làm gánh nước sống, bởi vậy lập tức liền hiểu Thích Nô ý tứ, Kim Bằng bảo vị trí chỗ đỉnh cao nhất, không có nguồn nước, mỗi ngày dùng nước đều là từ dưới núi vận tới, đưa nước người không thể tiến bảo, thanh thủy đổ vào một tòa trong ao đá, lại từ bảo bên trong bọn nó bọc gánh về tất cả viện, bên cạnh ao thường thường chất đồng lấy rất nhiều lâm thời không cần không thùng gỗ, không thùng ngày kế tiếp có thể sẽ bị đưa nước người mang đi.

Ao nước chỗ cũng không phải là không người trông giữ, nhưng cũng không phải không có cơ hội có thể thừa dịp, đi gánh nước nó bọc có khi tương đối nhiều, người quân sự chiếu khán không đến, liền có khả năng tiến vào không trong thùng, sau đó chờ lấy đưa nước người đến.

Cái này giống như là một cái có thể được kế hoạch, nhưng Cố Thận Vi vẫn lắc đầu, đây là hần lần thứ hai cự tuyệt cùng một chỗ đào tẩu mới, Thích Nô lộ ra kỳ quái thần sắc.

"Ta muốn lưu lại, nơi này còn có cừu nhân của ta, ta muốn báo thù."

Cố Thận Vi có thể nói chính là nhiều như vậy, cho dù là cùng một chỗ giết người đồng bạn, hần cũng không thể lộ ra toàn bộ ý nghĩ, một nửa là bởi vì cẩn thận, một nửa là bởi vì tâm hư, hần phải dùng Thượng Quan thị người cả nhà tính mệnh vì cha mẹ của mình huynh trưởng báo thù, cái mục tiêu này quá ý nghĩ hảo huyền, đại khái không ai có thể lý giải.

Thích Nô cùng Tạ Nô tiếp nhận rồi lời nói của hần, trong mắt bọn hần, báo thù so mọi chuyện đều trọng yếu, bọn hần chính là vì giết chết ô nhục qua chính mình "Người kia", mới một mực trì hoãn kế hoạch chạy trốn.

Ba tên thiếu niên trở lại "Tích củi viện", Cố Thận Vi một người về sống một mình gian phòng, Thích Nô cùng Tạ Nô đầu tiên là đi sửa sang sửa lại một chút Hàn Cơ Nô giường chiếu, tận khả năng không cho kia một khối nhỏ vết bẩn quá dễ thấy, sau đó cũng trở về phòng đi ngủ, kia năm tên thiếu niên đang ngủ say, ngay trong bọn họ không có người hâm mộ hai anh em này đãi ngộ.

Cố Thận Vi nhắm mắt lại, hần giết chết rồi cái thứ nhất cừu nhân, trong lòng ngăn chặn cự thạch bề nát một khối nhỏ, xuyên qua rồi một tia ánh sáng, hần còn có rất nhiều chuyện muốn, nhưng là buồn ngủ thuận kia sợi bóng rõ ràng tầng tầng đánh tới, hần còn không có đem suy nghĩ chỉnh lý rõ ràng, liền ngủ thật say, trước nay chưa từng có thơm ngọt.

Buổi sáng rời giường, Cố Thận Vi cơ hồ quên hết tới hôm qua hết thấy, quá một hồi lâu, báo thù vui sướng mới dần dần dâng cao, thâm thấu hần mỗi một cái lỗ chân lông, liền ngoài phòng dương quang đều lộ ra so bình thường tươi đẹp.

Hần đã vượt qua ba ngày "Đi tà kỳ", ；. uukan Shu. ；et lại cùng các thiếu niên cùng đi hưởng tiêu thụ thảnh an, trong lòng của hần còn có một nỗi nghi hoặc không có giải khai: Tuyệt nương tại sao muốn thừa nhận là năng hướng Điều Nô truyền thụ nội công?

Thế nhưng là Tuyệt nương tựa hồ quên đi chuyện này, từ năng tám kia lạnh lùng cứng ngắc trên mặt nhìn không ra bất kỳ manh mối.

Trở lại "Tích củi viện", Hàn Cơ Nô có vẻ hơi nôn nóng, càng không ngừng truy vấn Thích Nô cùng Tạ Nô, "Tam ca" đi đâu rồi, làm sao không cùng hần lên tiếng kêu gọi liền đi.

Thích Nô cùng Tạ Nô trấn định lệnh Cố Thận Vi rất là khâm phục, hai huynh đệ rất tùy ý giải thích nói, "Tam ca" đêm đó liền đi, là bọn hần mở cửa sân lại khóa cửa sân, bởi vì viện quân đại nhân đã ngủ, cho nên không có quấy rầy hần.

Hàn Cơ Nô tin tưởng lần giải thích này, Hàn Thế Kỳ cũng không phải mỗi lần đều muốn ở chỗ này qua đêm, nhưng hắn không biết tại sao, chính là tâm thần có chút không tập trung, một cả ngày đều ở nghĩ đến chuyện này.

Đến rồi buổi chiều, Hàn Cơ Nô càng phát ra Địa Hồn không tuân thủ phòng, giám sát các thiếu niên làm công việc lúc không quan tâm, chạng vạng tối lúc cũng không có điểm tên, khóa cửa sân so bình thường muộn, trở về phòng sau một mực điểm ngọn nến, thẳng đến sau nửa đêm mới ngủ.

Bởi vậy, Hàn Cơ Nô không có phát hiện Thích Nô cùng Tạ Nô mất tích, huynh đệ hai người buổi chiều đi gánh nước, trở lại qua một lần, lần thứ hai ra ngoài liền cũng không trở về nữa, đây là viện quản trọng đại thất trách.

Cố Thận Vi thay Thích Nô, Tạ Nô thở dài một hơi, bọn hắn đào vong kế hoạch bước đầu tiên rất thuận lợi.

Cái khác năm tên thiếu niên phát hiện dị thường, nhưng là ai cũng không có đặc biệt để ý, bọn hắn là người mới, không biết nên xử lý như thế nào loại chuyện này, cũng không dám nhắc nhở Hàn Cơ Nô, viện quản tâm tình rõ ràng không tốt lắm.

Cố Thận Vi âm thầm cầu nguyện Thích Nô hai huynh đệ có thể thành công đào tẩu.

Đổi Kim Bằng bảo tới nói, đây là một cái bình tĩnh không có gì lạ ban đêm, sáng ngày thứ hai, mọi chuyện đều lộ ra ngoài rồi, nhắc lên một trận phong ba không nhỏ.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Hình thất

Các thiếu niên đi hướng tiểu thư thỉnh an lúc, còn không có dấu hiệu biểu hiện Hàn Thế Kỳ cái chết làm người biết, thiếu đi hai tên nô bộc, tiểu thư cũng không có chú ý tới, chỉ có Tuyết nương cau mày hỏi thăm một câu, sáu tên thiếu niên hai mặt nhìn nhau không lời phản bác, nàng bắt nắn lắc đầu, nhưng không có hỏi tới.

Trở lại "Tích củi viện", Hàn Cơ Nô vẫn không có chú ý tới thiếu đi hai người, thẳng đến tới gần buổi trưa, hắn muốn tìm Thích Nô, Tạ Nô hỏi lại cái rõ ràng, mới rốt cục phát hiện trong nội viện chỉ còn lại sáu tên thiếu niên.

"Người đâu?" Hàn Cơ Nô lộ ra hết sức kinh ngạc, có người tại Kim Bằng bảo bên trong mất tích loại sự tình này, với hắn mà nói căn bản không có khả năng phát sinh, cho nên cũng liền không thể tưởng tượng.

Các thiếu niên vẫn như cũ hai mặt nhìn nhau không lời phản bác.

Hàn Cơ Nô do sừng sốt chuyển thành tức giận, vung lên gỗ lim côn, không đầu không đuôi hướng các thiếu niên đánh tới, "Dám công ta giờ trò! Dám công ta giờ trò! Các ngươi đều là cùng một bọn, kia hai cái con thỏ nhỏ con non có phải hay không theo tam ca đi rồi?"

Các thiếu niên một bên tránh né, một bên nói không biết.

Trong viện huyên náo đang vui, Đông viện cửa bị đẩy ra rồi, tiến đến không phải đưa sắp chết người nô bộc, mà là một đám người áo đen, cách ăn mặc cùng sát thủ hơi có khác biệt, đai lưng không phải màu đỏ, có lục có hoàng, trên thân cũng không có phôi đao.

Trông thấy những người này, Hàn Cơ Nô biểu lộ so thấy sát thủ còn muốn kinh hoàng, trong tay gỗ lim côn rơi trên mặt đất, há to mồm, đầu gối không tự chủ được uốn lượn, một câu cũng nói không nên lời, không biết hắn là nghĩ cúi người chào vẫn là liền muốn ngã sắp xuống.

Các người áo đen vô thanh vô tức, cũng không tự giới thiệu, cùng nhau tiến lên, mang lấy co quắp thành đồng bùn nhào Hàn Cơ Nô cấp tốc rời đi, có người đem chưa từng khóa qua Tây viện cửa ở bên trong khóa lại, chạy lại đem Đông viện cửa ở bên ngoài khóa lại.

Không có người hướng lo lắng bất an các thiếu niên giải thích, bọn hắn hiện tại tương đương với bị giam cầm tại "Tích củi viện", ngoại trừ Cố Thận Vi, những người khác đối tội danh hoàn toàn không biết gì cả.

Trong nội viện còn có hai tên hôm trước đưa tới người bị thương, bình thường đại gia tận khả năng không tiến hai người gian phòng, lúc này lại cùng một chỗ chạy vào đi, bọn hắn muốn dùng cái này hướng Kim Bằng bảo chứng minh chính mình vẫn hữu dụng.

Giữa trưa không có người đưa cơm, đây là một cái điềm không may, kia hai tên người bị thương cũng không có chịu bao lâu, trời còn chưa có tối liền chết, thông hướng quý kêu sườn núi Tây viện cửa bị khóa, thi thể chỉ có thể lưu tại trên giường một chút xíu trở nên cứng ngắt.

"Ta chẳng hề làm gì, chúng ta cái gì cũng không làm, đúng hay không? Hàn Cơ Nô gây phiền phức, sẽ không liên lụy chúng ta, đúng hay không?"

Gọi chiêu nô thiếu niên đột nhiên mở miệng, đã thời gian rất lâu không một người nói chuyện rồi, bọn hắn chỉ là cảm thấy bất an, nhưng lại không biết cụ thể xảy ra chuyện gì, chỉ có Cố Thận Vi có thể đoán được đại khái, nhưng là hắn một câu cũng sẽ không lộ ra.

"Tuyệt nương sẽ cứu chúng ta, chúng ta đều là tiểu thư người, chúng ta đã thề." Một tên khác thiếu niên mặt mũi nỏ dùng đầy cõi lòng hi vọng ánh mắt lần lượt dò xét đồng bạn, muốn từ người khác nơi đó đạt được một chút lòng tin.

Các thiếu niên chịu mệnh gập đầu, đột nhiên đều thở dài một hơi, Cố Thận Vi cũng gập đầu, trong lòng lại nghĩ, tiểu thư cùng Tuyệt nương sẽ không cứu bọn họ, các nàng nếu là có ý nghĩ này cùng năng lực, ngay từ đầu liền sẽ không để bọn hắn lưu tại "Tích củi viện" hầu hạ người chết, Bất thiếu chủ trong nội viện đồng dạng cần nô bộc, lại vẫn là không có đem bọn hắn muốn đi.

"Đại Đầu Thần" nữ nhi phi trong doanh hồ phong hoán vũ thời gian từ nàng vừa lên kiệu hoa liền kết thúc.

Lúc chàng vạng tối, Hoàng Yêu Đái người áo đen lại tới, lúc này chỉ có hai người, trong đó một cái hướng về phía thất kinh sáu tên thiếu niên hạ đạt rồi ngắn gọn mệnh lệnh:

"Theo chúng ta đi."

Các thiếu niên trong lòng lo sợ, cũng không dám hỏi thăm, đành hoàng cùng đi theo ra "Tích củi viện", nơi này đã từng là bọn hắn một lòng muốn rời khỏi địa phương, bây giờ lại giống nhà đồng dạng làm cho người lưu luyến.

Cố Thận Vi duy trì trấn định, thậm chí có một chút lạc quan, Hoàng Yêu Đái không có buộc chặt bất luận kẻ nào, đại khái chỉ là nghĩ hỏi thăm một chút tình huống, sự thật rất rõ ràng, một sát thủ mất tích, hai tên nô bộc đột nhiên không thấy, cho dù ai đều sẽ đem một trước một sau hai chuyện liên hệ với nhau, sẽ không có người hoài nghi lưu lại người.

Cố Thận Vi ý nghĩ không hoàn toàn chính xác.

Hoàng Yêu Đái là "Tây Tâm viện" chương hình người, các thiếu niên được đưa tới nơi này, nghênh đón bọn hắn chính là rất chính thức thăm vấn.

"Tây Tâm viện" cách "Tích củi viện" không xa, chỉ cách lấy một tòa không biết công dụng tiểu viện, nơi này lại gọi "Quý viện", là Kim Bằng bảo chuyên chương hình phạt địa phương.

Cố Thận Vi đã từng nghĩ đến trong viện này tìm kiếm tỷ tỷ hạ lạc, bây giờ mới biết được tới cũng đến không, "Tây Tâm viện" giam giữ phạm nhân nhà tù tất cả dưới mặt đất, thủ vệ sâm nghiêm, ngoại nhân tuyệt đối không thể nhìn trộm.

Tổ chức sát thủ bên trong cũng có "Phạm nhân", Cố Thận Vi cảm thấy rất châm chọc.

Các thiếu niên được đưa tới một gian dưới mặt đất hình thất, nơi này tỉ lệ lợi dụng tựa hồ rất cao, diện tích đầy dầu mỡ nước bùn, các thiếu niên đã từng đưa tiền qua mấy tên "Tây Tâm viện" đưa đi sắp chết người, trên người bọn họ đều có dính loại này nước bùn, Diêu Nô còn sống lúc nói qua, trong bùn hỗn hòa lấy thịt người, từ sắp chết người tàn khuyết không đầy đủ tứ chi trên nhìn, phán đoán của hắn tiếp cận chuẩn xác.

Trong phòng bày biện rất nhiều kỳ quái hình cụ, khắp nơi đều là xích sắt, tại trong một cái góc một tên phạm nhân vô lực rũ xuống trên giá gỗ, da tróc thịt bong, đã không có nhân dạng, khi hắn phát ra rên rỉ lúc, thiếu niên cùng kêu lên kinh hô, người này chính là Hàn Cơ Nô, buổi sáng hắn vẫn là "Tích củi viện" viện quản, lúc này đã đủ tư cách về viện chờ chết.

Một tên thiếu niên tại chỗ hôn mê bất tỉnh, còn có hai người ngốc tại chỗ, một bước cũng không động được, từ ống quần bên trong tích tấp chảy ra chất lỏng.

Hình thất bên trong đứng đầy hơn mười người, không chỉ là chương hình Hoàng Yêu Đái, còn có những người khác, có mấy cái thậm chí không có mặc áo đen, đối các thiếu niên sợ hãi, bọn hắn cũng không thèm để ý, nếu ai tiến vào "Tây Tâm viện" còn có thể bảo trì trấn định, mới có thể làm bọn hắn sùng sốt.

Cố Thận Vi cảm thấy mình chân đang phát run, trong lòng có một loại quay người chạy trốn xúc động, hắn là Trung Nguyên Cố thị tử tôn, quan lại về sau, tại Trung Nguyên lúc ban chơi đều là tướng quân cùng đại thân nhi tử, cực hình đối bọn hắn tới nói là quý giống như thần truyền thuyết, làm sao lại lưu lạc đến tận đây? Chẳng lẽ cửa nát nhà tan không đủ, còn muốn hắn tự mình cảm thụ si nhục nhất kiểu chết sao?

Không có người nghĩ đến thiếu niên ở trong có một vị Cố gia tiểu thiếu gia, càng sẽ không thông cảm trong lòng của hắn cảm thụ, chương hình người thuần thực đem sáu người phân biệt trói buộc tại khác biệt giá gỗ nhỏ bên trên, một câu không có hỏi liên bắt đầu chấp hành roi hình, roi thứ nhất xuống dưới, ngắt đi một mối nỏ liền mở heo giống như kêu to lên, tiếp lấy tiếng kêu thảm thiết vang lên liên miên.

Không ai dám phản kháng.

Đây là "Tây Tâm viện" quy củ, mặc kệ người làm qua cái gì không có làm qua cái gì, chiêu hoặc là không khai, trước phải kinh thụ một phen hình phạt,

roi hình đã là là nhẹ nhất hạ mã uy.

Roi hình về sau, chương hình nhân mạng lệnh các thiếu niên mở miệng, lại không nói chính mình muốn biết cái gì.

Các thiếu niên tranh nhau chen lấn cung khai, cái gì đều nói, ngay cả mình đã từng cho Hàn Cơ Nô ngược lại qua trà đều nói, bọn hắn còn tưởng rằng xảy ra chuyện người là bản viện viện quân.

Sau đó, chương hình người yêu cầu các thiếu niên nói một chút mất tích Thích Nô cùng Tạ Nô, cái này lại dẫn xuất một đồng việc nhỏ không đáng kể.

Mặc dù đều là chút nói nhảm, chương hình mọi người vẫn bất động thanh sắc, bọn hắn chính là muốn từ những này nói nhảm ở trong tìm ra lỗ thủng, nhìn xem ai là chân chính người biết chuyện.

Thụ hình trước đó chân còn tại như nhũn ra, roi đánh xuống về sau, Cổ Thận Vi sợ tâm lại tan thành mây khói, da thịt thống khổ vên vện đau đớn, cùng hắn trong lòng che giấu đau đớn so sánh không có ý nghĩa.

Nhưng là hắn cũng kêu to, cũng hồ ngôn loạn ngữ cung khai, đây là hắn lần thứ nhất tiến vào hình thất, lần thứ nhất đối mặt chương hình người, thế nhưng là nhưng trong lòng một cách lạ kỳ thấu triệt thanh minh, đủ loại mách khỏe trong mắt hắn liếc qua thấy ngay, hắn phải làm bộ cùng thiếu niên bình thường không có chút nào khác nhau, đồng thời âm thầm tiến hành quan sát.

Người hỏi đều là tiểu lâu la, chân chính người cầm quyền chỉ có hai người, tất cả đều đứng ở đằng xa, lộ ra việc không liên quan đến mình.

Trong đó một cái áo đen Hoàng Yêu Đái, cao gầy, sắc mặt âm trầm, hiển nhiên là "Tây Tâm viện" quản sự người, một người khác mặc trường bào màu xám, rất thấp rất gầy, trên mặt một bộ suy nghĩ sâu xa mặc nghĩ biểu lộ, như cái học cứu.

Bọn hắn đều không có phối mang sát thủ mang tính tiêu chí hẹp đao.

Hỏi han kết thúc, chương hình mọi người thối lui đến một bên, quả nhiên là hai người kia mở miệng làm phán đoán.

"Bọn hắn nói không nên lời cái gì, kia hai cái gia nô là đơn độc hành động." Cao gầy Hoàng Yêu Đái trước hết nhất nói chuyện, các thiếu niên trong lòng buông lỏng.

"Ừm, xem ra là dạng này, bất quá cũng không nên khinh thường, có chút tiểu hài tử cũng là rất âm hiểm, nhất là có đại nhân dạy bảo bọn hắn thời điểm." Gầy thấp xám trường bào thuận miệng nói, trên mặt còn mang theo một tia khiêm cung ý cười, giống như hắn không phải luận sự, mà là tại chỉ ra một cái phổ biến sự thật.

"Cũng có khả năng, mấy hài tử kia tiến bảo thời gian không dài, tiếp xúc đại nhân cũng không nhiều, tìm ra người sau lưng chắc là rất dễ dàng, ngươi cứ nói đi, Quách tiên sinh?"

Được xưng "Quách tiên sinh" xám trường bào lộ ra cực kỳ rõ ràng sừng sốt biểu lộ, "Thẩm đao chủ, ngươi hiểu lầm ta ý tứ rồi, ta chẳng qua là cảm thấy không thể tùy tiện tin tưởng cái này mấy tiểu tử kia, Hàn Thế Kỳ thế nhưng là một tên sát thủ, chỉ bằng mấy người thiếu niên, muốn ám toán hắn tựa hồ rất không có khả năng."

"Hàn Thế Kỳ" là tên thật, Kim Băng bảo sát thủ phần lớn thanh danh không hiển hách, cho nên tại lúc thi hành nhiệm vụ không cần thiết dùng tên giả.

"Thẩm đao chủ" cùng "Quách tiên sinh" sinh ra khác nhau, cái trước tựa hồ muốn chuyện lớn hóa nhỏ, cái sau lại nghĩ đào sâu dò sục, Cổ Thận Vi nhắc nhở chính mình, nếu như có thể còn sống ra quỹ viện, hắn phải thật tốt hỏi thăm một chút, Kim Băng bảo nội bộ mỗi một điểm mâu thuẫn, đều có thể đối bảo thủ đại nghiệp có trợ giúp.

Hỏi han dứt quãng tiến hành, nhưng vẫn không có trọng điểm, chương hình người tựa hồ tại nói năng nói cuội, Cổ Thận Vi có một loại cảm giác, đây là có ý an bài, mỗi lần các thiếu niên nhắc lên Tuyết nương cùng bát thiếu nãi nãi lúc, chương hình người đều sẽ không truy vấn, thông minh thiếu niên đã có chỗ lĩnh ngộ, cũng không đề cập tới nữa Bát thiếu chủ trong viện sự.

Không biết bao lâu trôi qua, Thẩm đao chủ cùng Quách tiên sinh mấy lần rời đi lại trở về, hai người sau đó không thể nào mở miệng, không có lại hiển lộ bày ra khác nhau cùng mâu thuẫn, nhưng là lẫn nhau ai cũng không nhìn ai.

Bát thiếu chủ Thượng Quan Nộ cũng đã tới một lần, đây là Cổ Thận Vi lần thứ hai nhìn thấy diệt môn cừu nhân, khoảng cách càng xa, cơ hội báo thù cũng càng xa vời.

Thượng Quan Nộ chỉ là nhìn một chút, không hề nói gì liền đi, trong lúc đó hắn xông Thẩm đao chủ gật gật đầu, đối Quách tiên sinh lại làm như không thấy, Quách tiên sinh ngược lại một mực cung kính tham kiến Thiếu chủ.

Đại khái là lúc nửa đêm, mấy tên người áo đen không có chào hỏi liền vọt vào, hướng trên mặt đất ném đi một kiện đồ vật, hướng Thẩm đao chủ cùng Quách tiên sinh khom mình hành lễ sau lập tức rời khỏi.

Món đồ kia là cái người sống, ngẩng đầu, cái thứ nhất nhìn người chính là Cổ Thận Vi.

Thích Nô bị bắt trở về rồi.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Trả lựa

Kim Bằng bảo sát thủ Hàn Thế Kỳ cái chết một án rất nhanh tra ra manh mối, xử lý như thế nào người liên quan chờ lại thành một kiện làm cho nhiều người nhức đầu sự.

Bất thiếu chủ Thượng Quan Nộ thời giờ bất lợi, không thuận tâm sự đã đủ nhiều, hết lần này tới lần khác Hàn Thế Kỳ là hấn trong viện sát thủ, hết lần này tới lần khác hai tên hung thủ là tân hôn của hấn thê tử mạng tới của hồi môn nô bộc.

Một nửa dựa vào các loại tin tức ngầm, một nửa dựa vào phân tích của mình, Cố Thận Vi mới có thể đại khái đoán ra kia làm cho người hít thở không thông trong ba ngày đến cùng xảy ra chuyện gì.

Thích Nô sa lưới, cái khác sáu tên thiếu niên lập tức được đưa về "Tích củi viện", lần nữa lọt vào giam cầm, tin tức không thông, mỗi ngày chỉ đưa một lần cơm, kia hai cỗ thi thể không có người xử lý, đã bắt đầu hư thối, hương vị tử từ trải rộng cả viện, tiến vào thiếu niên cửa ở lại gian phòng.

Liên tiếp ba ngày, bọn hấn đều tại sợ hãi bên trong vượt qua, roi thương vầy, đại gia lẫn nhau vạch trần đi cứng rắn vầy, một khối yên lặng chờ đợi sau cùng phán quyết, đây là mấy tên "Kết bái huynh đệ" cuối cùng một đoạn tín nhiệm lẫn nhau nâng đỡ lẫn nhau thời gian.

Cố Thận Vi trong lòng nhất là khản trương, hấn không biết Thích Nô sẽ khai ra cái gì đến, Thích Nô tại "Tây Tâm viện" dưới mặt đất hình thất kia thoáng nhìn đã làm hấn hải hùng khiếp vía, tại hoa dạng chông chát cực hình dưới, tuyệt đại đa số niên kỷ so Thích Nô chủ quan chí cũng kiên cường người đều sẽ toàn bộ cung khai.

Thăng đến ngày thứ tư giữa trưa, Tây viện cửa rốt cục rộng mở, "Tích củi viện" nghênh đón mới viện quản.

Mới viện quản tiền nhiệm chuyện thứ nhất chính là mở ra Đông viện cửa, xử lý hai cỗ thi thể.

Thi thể đã sinh ra côn trùng, nhìn xem liền khiến người làm ọe, các thiếu niên nhắc thời điểm ra đi lại là cao hứng bừng bừng, lại có sống có thể làm, tựa hồ cho thấy bọn hấn đạt được rồi rộng lượng.

Quả nhiên, khiêng đi thi thể, lại đem tồn thi gian phòng triệt để thanh tẩy về sau, mới viện quản tuyên bố: "Tích củi viện" một lần nữa mở ra, các thiếu niên muốn tiếp tục ngày cũ chức trách, hết thầy không thay đổi.

Kỳ thật hết thầy cũng thay đổi.

Mới viện quản cự tuyệt ở tại "Tích củi viện", sớm tới chậm đi, không có ở đây thời điểm đem cửa sân một mực khóa lại, các thiếu niên hành động so lúc trước càng bị hạn chế, liền mỗi ngày sáng sớm hướng tiểu thư thành an cũng hủy bỏ, bảo bên trong gánh nước chỗ cũng tăng cường thủ vệ, những cái kia lâm thời không cần không thùng tất cả đều bị dời đi.

"Tích củi viện" một lần nữa mở ra sau nghênh đón nhóm đầu tiên người bị thương bên trong, có một cái là lúc trước viện quản Hàn Cơ Nô, hấn chịu đựng rồi so các thiếu niên nặng hơn nhiều cực hình, nhưng là nhặt lấy rồi một cái mạng, khác người bị thương lần lượt bị ném quỳ kêu sồn núi, chỉ có hấn vậy mà chậm rãi khôi phục.

Nhưng là Hàn Cơ Nô trở nên trầm mặc, thường thường cả ngày không nói lời nào, hấn đã mất đi chỗ dựa, cũng đã mất đi địa vị, tiền đồ khó mà dự đoán, có ngày trong đêm, hấn vừa mới có thể đứng dậy đi đường, liền dùng trên người trên đai lưng xâu tự vận rồi, thi thể treo ở Tây viện cửa trên khung cửa, lúc ẩn lúc hiện, sáng sớm ngày thứ hai mới bị phát hiện.

Hấn chết không có chút rung động nào, không người hỏi thăm, các thiếu niên đem thi thể thả vào vách núi, có người thậm chí oán trách vị này tiền viện quản không đủ quan tâm, đã muốn tự sát, làm gì không trực tiếp từ trên sườn núi nhảy đi xuống đâu?

Lại một ngày, các thiếu niên gặp được Thích Nô thi thể, đầu một nơi thân một nẻo, bị hai tên người áo đen trực tiếp mang lên rồi quỳ kêu sồn núi.

Sớm đã nhìn quen người chết Cố Thận Vi không nhìn được, nôn mửa liên tu, thiếu niên khác cũng quay lưng lại, sắc mặt trắng bệch, cả ngày không chút ăn cơm.

Không quá hai ngày, Tạ Nô cũng lọt lưới, thiếu niên phản kháng quá kịch liệt, bọn sát thủ đành phải trực tiếp giết chết hắn, thi thể bị để qua đã ngoại hoang vu, hắn lời khai lúc ấy đã không trọng yếu.

Thích Nô tại "Tây Tâm viện" gánh chịu hết thảy, ngoại trừ đệ đệ không nói tới một chữ những người khác, hắn thú nhận ám sát kế hoạch là chính mình chế định, đao nhọn dính tại dưới giường, sau đó thừa dịp "Người kia" bị Tạ Nô giữ chặt thời điểm, hắn xoay người chui vào gầm giường, giết chết ngay tại hường lạc cừu nhân.

Hết thảy chi tiết đều phù hợp, tại Thích Nô trên thân tìm ra Hàn Thế Kỳ mấy thứ đồ.

Không chỉ có như thế, cuối cùng còn tra ra đến Thích Nô cùng Tạ Nô nguyên lai là Đại Tuyết Sơn trẻ mồ côi, bởi vì nội bộ mấy cái ngọn núi ở giữa đấu tranh phụ mẫu đều mất, mới bị qua tay nhiều người bị bán làm nô lệ, cái kia tại chữ T đầu đường tru sát "Phi Ứng bang" Long Phi Độ, theo huynh đệ hai người căn bản chính là đồng tộc người.

Đại Tuyết Sơn cùng Kim Bằng bảo từ trước đến nay bất hòa, cái này cho Hàn Thế Kỳ cái chết tăng thêm một tia âm mưu sắc thái, "Tích củi viện" sáu tên thiếu niên lần nữa nhận hỏi han, để bọn hắn giao phó thân thể của mình.

Lúc này không có giải bọn họ đi "Tây Tâm viện", các thiếu niên sớm đã là chìm sợ cảnh cong, một khi đọc văn liền đem chính mình xuất sinh đến nay vài chục năm kinh lịch tất cả đều giao phó đến rõ ràng.

Cố Thận Vi đương nhiên không thể nói ra tình hình thực tế, lâm thời lập cũng quá khó khăn chút, cho nên hắn đem Điều Nô thân thể mượn dùng tới, dạng này hắn liền thành một tên Tây Vực thương nhân người làm, có một lần theo chủ nhân xuất hành lúc gặp được cường đạo, bị bắt làm nô.

Điều Nô trước khi chết nói lời bừa bãi, Cố Thận Vi không thể không một lần nữa tiến hành tra vấn, kết quả phi thường thành công, cuối cùng liền chính hắn đều nhanh tin tưởng đoạn trải qua này rồi, vấn đề duy nhất là, hắn chịu không được đối chứng, hắn cùng mặt nhọn Điều Nô tướng mạo khác biệt quá rõ ràng.

Bất quá, không có người đi ngoài ngàn dặm tìm cái kia Tây Vực thương nhân đối chất, Cố Thận Vi âm thầm lo lắng mười ngày qua về sau, xác nhận chính mình thuận lợi quá quan.

Phong ba từ từ lắng lại, ai cũng không có thực tình hoài nghi còn có cái thứ ba kẻ đồng mưu, mà lại âm thầm còn có một cỗ lực lượng muốn cho vụ án này nhanh chóng kết thúc, giảm nhỏ ảnh hưởng phạm vi.

Cố Thận Vi tại hình thất bên trong quan sát được mâu thuẫn dấu hiệu không có sai, cái kia cao gầy "Thẩm đao chủ" tên là thẩm lượng, là "Tây Tâm viện" chủ sự, cũng là Bát thiếu chủ Thượng Quan Nộ cậu ruột, hắn đại biểu cháu trai lợi ích, lợi dụng trong tay quyền thế mưu cầu chuyện lớn hóa nhỏ.

Gầy thấp Quách tiên sinh đến từ Đông bảo "Áo trắng viện", mặc dù cùng vị kia Thiếu chủ đều không có quan hệ thân thích, nhưng là công nhận hắn cùng Ngũ thiếu chủ kết giao mật thiết, một lòng muốn đem bản án mở rộng, nhờ vào đó đã kích Bát thiếu chủ thế lực.

"Ngũ bát bất hòa" bốn chữ này Kim Bằng bảo bên trong cơ hồ ai ai cũng biết, nghe nói hai vị Thiếu chủ mẫu thân khi còn sống như nước với lửa, sau khi chết còn đem cừu hận truyền cho riêng phần mình nhi tử.

Cho thấy trên nhìn, Bát thiếu chủ Thượng Quan Nộ thắng hiệp này, mấu chốt là "Độc Bộ Vương" Thượng Quan Phạt bản thân không nghĩ tình thế mất không chế, một tên sát thủ lại bị hai cái mười mấy tuổi thiếu niên ám sát, địa điểm ngay tại Kim Bằng bảo nội bộ, lan truyền ra ngoài, đầu chỉ là một kiện đại sự văn.

Kim Bằng bảo chủ không muốn truy cứu, đương nhiên sẽ không có người còn dám tự nhiên đâm ngang.

Bất quá, Thượng Quan Nộ tại phụ thân trong suy nghĩ địa vị lại bởi vậy thấp đến không thể lại thấp rồi, bất tử không chỉ có không có năng lực chống đỡ một chỉ sát thủ đội ngũ, thậm chí quản không tốt chính mình trong viện nội vụ, cái này lệnh "Độc Bộ Vương" cực kỳ thất vọng.

Kim Bằng bảo cũng không phải là bền chắc như thép, hiểu rõ đến điểm này đối Cố Thận Vi lại không có trợ giúp gì, hắn bây giờ bị vây ở "Tích củi viện", mỗi ngày cùng người chết tiếp xúc, bên người chỉ có năm cái câm như hến đồng bạn, lẫn nhau ở giữa ngay cả lời đều rất ít nói.

Theo tiểu thư cùng nhau gả đến mười tên thiếu niên, mới quá hơn một tháng, liền đã chết bốn cái, cho dù là tại "Mỗi ngày người chết" Kim Bằng bảo, đây cũng là một cái cao đến dọa người tỉ lệ, các thiếu niên ở giữa bởi vậy tràn ngập một cỗ nồng đậm bi quan cảm xúc.

Chính là dưới loại tình huống này, Cố Thận Vi phát hiện mình bị cô lập rồi, cái khác năm tên thiếu niên thường thường trốn tránh hắn, tại sau lưng của hắn nhất thiết nói nhỏ, đối Hoan Nô, bọn hắn biểu hiện ra một tia e ngại.

Cái này khiến Cố Thận Vi rất là không hiểu thấu, hắn không có khi dễ qua bất luận kẻ nào, cũng không có phản bội qua ai, đồng dạng sinh hoạt tại Kim Bằng bảo tầng dưới chót nhất, làm đều là đề tiện nhất sống, hắn không rõ ràng chính mình dùng cái gì thành khác loại.

Rất nhiều ngày về sau, hắn mới rõ ràng chính mình không giống bình thường.

Hắn cử chỉ mặc dù trải qua che giấu, vẫn cùng vùng núi tới hải từ khác biệt, hắn sẽ không tùy tiện ngồi trên mặt đất, hắn thói quen tập nập rửa tay, nhận ra chữ, đi đường lúc luôn luôn uốn thẳng lưng. . .

Hắn biết võ công, so ra kém bảo bên trong sát thủ, nhưng là các thiếu niên ai cũng không phải là đối thủ của hắn.

Hắn không sợ quý gọi sườn núi, thường xuyên một người đến đó, có lúc là luyện công, có lúc là ngồi yên, những người khác đối nơi này lại là tránh chi chi sợ không kịp, ngoại trừ vết xác, tuyệt không đặt chân một bước.

"Trúng tà" Diêu Nô khi chết chỉ có hân hâu ở bên người, Thích Nô cùng Tạ Nô đã từng muốn cho hắn "Trừ tà", kết quả lại chính mình "Trúng tà" làm ám sát, suy nghĩ cẩn thận, liền chết sớm nhất đi Tiêu Nô tựa hồ cũng cùng Hoan Nô có chút liên quan.

Đây đều là kia năm tên thiếu niên ý nghĩ, Cố Thận Vi ngay từ đầu có chút tức giận, nhưng rất nhanh liền bình thường trở lại, mà lại dạng này cũng tốt, hắn có thể không bị quấy nhiễu luyện công.

Tiến vào Kim Bằng bảo cái này hơn một tháng, là hắn trong cuộc đời luyện công khắc khổ nhất thời gian, đã tốc thành pháp môn tung tích không rõ, hắn đành phải đem toàn bộ hi vọng ký thác vào bình thường luyện công lên.

Quần tử báo thù mười năm không muộn, hắn đã bỏ đi rồi mau chóng báo thù ý nghĩ, chi cần không có người nhận ra Cố gia tiểu thiếu gia thân phận, hắn có thể kiên nhẫn chờ đợi, thẳng đến "Hợp Hòa kinh" đại công cáo thành, mười năm không đủ liền hai mươi năm, cừu nhân Thượng Quan Nộ còn trẻ, sẽ sống cho đến lúc đó.

"Tích cùi viện" mở lại ngày thứ mười, đối Hoan Nô hiển nhiên càng ngày càng e ngại các thiếu niên "Đưa" cho hắn một kiện niềm vui ngoài ý muốn.

Ngày đó trong nội viện không có tiếp thu người bị thương, mới viện quản khóa kỹ Đông viện cửa, chính mình rời đi rồi, Cố Thận Vi lợi dụng cơ hội này đi quý kều sườn núi luyện công, buổi trưa mới về trong nội viện ăn cơm.

Thiếu niên khác trốn tránh hắn, cho nên bình thường hắn đều là một người trở về phòng ăn, ngày này cũng không ngoại lệ, . Chỉ là lúc này hắn trên đệm chân nhiều hơn một cái đồ vật.

Một khối lụa trắng, phía trên có chữ viết.

Cố Thận Vi kém chút đem trong tay bát quăng xuống đất.

Hắn một cái bước xa tiến lên, buông xuống bát, cầm lấy lụa trắng, chỉ nhìn hàng chữ thứ nhất, liền biết đây chính là "Hợp Hòa kinh" tốc thành pháp môn.

Hắn tham lam đọc xuống, không lo được ăn cơm, cũng không lo được nghỉ lụa trắng lại lịch.

Đọc xong về sau, Cố Thận Vi thất vọng.

Cái này đích xác là không thể giả được tốc thành pháp môn, thế nhưng là còn lâu mới có được hân tướng bên trong "Tốc thành", nếu như bình thường tu luyện "Hợp Hòa kinh", cần âm dương hai kinh đều đạt tới tầng thứ chín, mới có thể long hổ giao hồi, dựa theo tốc thành pháp môn, có thể tại bất kỳ một cái nào cấp độ âm dương hợp cùng, nhưng là uy lực lại không thể so sánh nổi.

Lụa trắng trên vẫn tự nói đến rất rõ ràng, âm dương hai kinh đạt tới tầng thứ ba, hợp cùng về sau mới hiển lộ ra uy lực, đạt tới tầng thứ năm rất có uy lực, như nghĩ thần công vô địch, nhất định phải luyện đến bảy tầng trở lên, nói là "Tốc thành", kỳ thật "Nhanh" đến có hạn.

Phụ thân Cố Lôn khổ luyện rồi mấy chục năm, âm dương hai kinh mới là tầng thứ năm, Cố Thận Vi vừa mới luyện tới tầng thứ nhất, muốn có học sở thành, không biết đến nhện đến năm nào tháng nào.

Bất quá, Cố Thận Vi vẫn là đem lụa trắng tiểu tâm nắp kỹ, nghĩ nghĩ, lại tìm ra, dùng một buổi chiều đem phía trên công pháp văn tự đọc thuộc lâu lâu, sau đó đem lụa trắng xé thành nát đầu, bỏ xuống vách núi.

Từ nay về sau, Cố thị tuyệt học gia truyền không còn văn tự ghi chép, chỉ tồn tại duy nhất con cháu trong đầu.

Hiện tại, Cố Thận Vi có thời gian cân nhắc đến cùng là ai đem lụa trắng trả lại, người này tự nhiên là mặt khác năm tên thiếu niên một trong, hắn thay Diêu Nô đảm bảo vật phẩm trọng yếu, cho dù ở "Tây Tâm viện" tiếp nhận cực hình lúc cũng không có cung khai.

Cố Thận Vi đến tìm tới người này, đến lúc đó là cảm kích hắn vẫn là diệt trừ hắn, chỉ có thể trước treo mà không quyết.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Bại lộ

Muốn tìm ra ai là trả lại lụa trắng người cũng không dễ dàng, Cố Thận Vi cùng cái khác năm tên thiếu niên kết giao rất ít, lại không thể trực tiếp ép hỏi, chỉ có thể bí mật quan sát phân tích.

Có mấy người đầu tiên bị bài trừ rơi, một mỗi nô, chiều nô cùng tán nô lúc trước là Hàn Cơ Nô người, về sau mới chân đạp hai chi thuyền nhìn về phía Điều Nô, Điều Nô tựa hồ không có khả năng đem trọng yếu vật giao cho ba người này đảm bảo.

Còn lại chỉ có hân nô cùng phái nô, hai người này tại Điều Nô khi còn sống một mực là hân trung thực tùy tùng. Hân nô là gan tương đối nhỏ, tại "Tây Tầm viện" đã từng dọa đến tên ra quần, nếu như là hân đảm bảo lụa trắng, lúc ấy khẳng định sẽ cung khai.

Dạng này, cũng chỉ có phái nô hiềm nghi lớn nhất.

Phái nô cùng Cố Thận Vi cùng tuổi, là một tên tương đối sớm quen so sánh thu liễm thiếu niên, vượt mong ngửa thời điểm vừa đúng, đã làm cho đối phương cao hứng, đồng thời cũng sẽ không để cho mình lộ ra quá cúi mình khom gối.

Cố Thận Vi càng xem càng cảm thấy phái nô chính là trả lại lụa trắng người, khổ vì không có trực tiếp chứng cứ, không thể tìm hân ngã bài, nhất là lúc này ngã bài không có chỗ tốt, Cố Thận Vi không nghĩ cũng không có cách nào lại giết một người, đã phái nô không có công khai lụa trắng bí mật, không ngại chờ một chút nhìn.

Thế nhưng là Cố Thận Vi trong lòng bởi vậy tổng có một vương mắc, phái nô không biết chữ, cho nên sẽ không biết lụa trắng trên viết là cái gì, Điều Nô đại khái cũng sẽ không nói cho hân, thế nhưng là hân dù sao nắm giữ một hạng bí mật, bí mật này có thể duy trì bao lâu, ai cũng không thể cam đoan.

Cố Thận Vi tiếp tục bí mật quan sát phái nô nhất cử nhất động, thẳng đến bị một kiện hân chuyện không nghĩ tới đánh gãy.

"Tích cùi viện" mở lại về sau gần một tháng, có thể là cảm thấy phong ba đã bình định, tiểu thư lại yêu cầu các thiếu niên đi hướng nàng thỉnh an.

Đem sáu tên thiếu niên mang đi vẫn là Tuyết nương, mới viện quản xử sự tron tru, không chỉ có không có ngăn cản, đối bát thiếu nữ nhũ mầu thái độ còn rất khiêm tốn.

Tại Bát thiếu chủ trong viện, các thiếu niên cùng cái khác nô bộc cộng đồng chịu đựng rồi một trận mưa to gió lớn chửi mắng, chỉ trích cùng khóc lóc kẻ lè.

Bởi vì Hàn Thế Kỳ cái chết, "Đại Đầu Thần" nữ nhi cũng chịu ảnh hưởng, Thích Nô cùng Tạ Nô là nàng mang tới, tới thiếu có sai lầm xem xét chỉ trách, ám sát nguyên nhân gây ra lại xấu như vậy lậu, giống như là tiểu thư cố ý hi sinh chính mình người, lấy lòng trọng phụ thuộc hạ sát thủ.

Cái này dĩ nhiên không phải sự thật, thế nhưng là cũng không ảnh hưởng tin đồn lưu truyền.

Tiểu thư cảm thấy mình nhận lấy thiên đại oan khuất, nhất là trọng phụ Thượng Quan Nô vậy mà cũng đối với nàng hiện ra lãnh đạm, cảm giác là cái này thổ phi nữ nhi mang đến vận rủi.

Tiểu thư tại sau tám bình phong than thở khóc lóc, chỉ trích tất cả mọi người vong ân phụ nghĩa, thậm chí công bố chính mình ngày mai sẽ phải trở lại phụ thân nơi đó, nhường phụ thân trừng phạt nơi này tất cả mọi người.

Tuyết nương cùng mấy vị tiếp thân nha hoàn thật vất vả mới khuyên nhủ rồi tiểu thư.

Cố Thận Vi đang hoàng quý, trong lòng đối tiểu thư xem thường, sự tình đã đã qua một tháng rồi, nàng lúc ấy không có đi, lúc này cũng đi không được, huống chi nơi này là Kim Băng bảo, cho dù là "Đại Đầu Thần" nữ nhi cũng không thể tới lui tự nhiên.

Đây là một cái ruộng chiều, ngu xuẩn nữ nhân, so ra kém tỷ tỷ chú ý Thúy Lan một phần vạn, Cố Thận Vi âm thầm đối La Ninh Trà làm ra bình phán.

Kết quả, liền tại một ngày này, bọn nô bộc lập đi lập lại thẻ hiệu trung tiểu thư về sau, làm những người khác có thể rời đi, Cố Thận Vi bị chỉ định lưu lại, phát ra chỉ thị người là Tuyết nương.

Cố Thận Vi cũng không quá ngoài ý muốn, hân sớm chờ lấy một ngày này, Tuyết nương đã từng thừa nhận là nàng hướng Điều Nô truyền thụ nội công, ôm lấy rồi dẫn đến Điều Nô tẩu hỏa nhập ma toàn bộ trách nhiệm, cái này nhất định có nguyên nhân.

Đám người tán đi về sau, Cố Thận Vi đi theo Tuyết nương đến rồi hậu viện, lần thứ nhất có cơ hội đi vào trong phòng.

Tại một gian trong sương phòng đã bày xong chắc nịch bình phong, tiểu thư ngồi ở phía sau, chúng nha hoàn đều bị phân phát, chỉ để lại tên kia mắt mù không lười thiếu nữ ở bên người hầu hạ, nàng có thể nghe nhưng là không thể nói không thể nhìn cũng sẽ không ghi, là bảo thủ bí mật nhân tuyển tốt nhất.

Tại tàn khốc đối đãi tên này nữ nô về sau, lại đem coi như tâm phúc, tiểu thư tuyệt không cảm thấy có mâu thuẫn gì.

Tuyệt nương mệnh lệnh Hoan Nô quỳ xuống, sau đó đối sau tấm bình phong tiểu thư nói: "Chính là hần."

Sau tấm bình phong trầm mặc một hồi, tiểu thư tựa hồ tại quan sát tỉ mỉ trước mặt thiếu niên, mặc dù cách bình phong, nàng chỉ có thể nhìn thấy một cái co lại thành một đoàn cái bóng mơ hồ.

"Thật sự là hần giết chết rồi cái người điên kia?" Tiểu thư đã không nhớ nổi cái kia từng ở trong viện luyện võ thiếu niên, chỉ có hần điên cuồng cười to ấn tượng.

Cố Thận Vi mặc dù đã sớm chuẩn bị, đối tiểu thư trực tiếp vẫn là lấy làm kinh hãi, nhin không được mở miệng giải thích: "Không phải ta, ta. . ."

Tuyệt nương một cước đá vào hần dưới sườn, mũi chân của nàng cùng ngón tay đồng dạng cứng rắn, Cố Thận Vi chỉ cảm thấy nội tức trì trệ, phần sau chặn lời nói lại nói không nên lời.

"Ngậm miệng." Tuyệt nương lạnh lùng mệnh lệnh, sau đó hòa hoãn ngữ khí, đối sau tấm bình phong tiểu thư nói: "Chính là hần, tuyệt sẽ không sai."

"Hần còn nhường cái người điên kia chết được như cái ngoài ý muốn?" Tiểu thư trong thanh âm không có tức giận cùng chỉ trích, ngược lại mang theo một điểm hiếu kì.

"Hần có chút khôn vặt."

"Âm hiểm độc ác." Tiểu thư gằn từng chữ nói ra bốn chữ này, lại không mang theo mấy may tình cảm, giống như quỳ gối bình phong phía ngoài là một con hung tàn chó hoang, do nàng nuôi dưỡng, thụ nàng chi phối.

"Không sai, âm hiểm độc ác, chính là tiểu thư muốn người."

Có một hồi, trong phòng không một người nói chuyện, Cố Thận Vi đầu óc cực nhanh chuyển động, tiểu thư muốn "Âm hiểm độc ác" người làm cái gì? Hần lại có thể từ đó được cái gì chỗ tốt?

"Chính là hần đi." Tiểu thư rốt cục mở miệng, "Nhưng là muốn cam đoan nhường hần trung thành tuyệt đối."

"Đại Đầu Thần" nữ nhi cũng không phải quá ngu xuẩn, bọn nó bộc bình thường lời thề chỉ đối được nàng vui sướng, không đối được nàng thực tình tín nhiệm.

"Cái này dễ dàng." Tuyệt nương tràn đầy tự tin nói, chuyển hướng Cố Thận Vi bắt đầu đặt câu hỏi.

"Hoan Nô, nói ra tên thật của ngươi."

"Dương Hoan."

"Hừ, ngươi gọi Dương Hoan, nhập bảo về sau đặt tên Hoan Nô, thật đúng là xảo a."

"Vâng, rất khéo, có thể đây là tên thật của ta chứ."

"Nguyên lai nhà ở nơi nào đó?"

"Sơ Lặc thành, chủ nhân họ Lâm. . ."

Tuyệt nương lại một cước đá vào hần dưới sườn, "Ồ trước mặt ta còn dám kéo nhân lão, nói, ngươi theo Trung Nguyên Cố thị là quan hệ như thế nào?"

Cố Thận Vi chấn động trong lòng, hần bị khám phá, nhất định là hần dạy cho Diêu Nô "Hợp Hòa kinh" tiết lộ bí mật, thế nhưng là Tuyệt nương biết rõ hần cùng Cố thị có quan hệ, nhưng không có hướng Bát thiếu chủ Thượng Quan Nô mật báo. . . Rất nhiều chuyện tại Cố Thận Vi trong đầu hội tụ, giống từng đoàn từng đoàn mây thiên biến vạn hóa, hần đến cấp tốc làm ra quyết định, một cái to gan quyết định.

"Tiểu thư thứ tội, Tuyệt nương thứ tội, tiểu nô nói láo, tiểu nô bất đắc dĩ. . ."

"Ít nói lời vô ích, nói thật."

"Tiểu nô hoàn toàn chính xác gọi Dương Hoan, phụ thân Dương Tranh, chính là Cố gia giáo đầu."

"Một cái giáo đầu nhi tử, cũng có thể học Cố thị võ công gia truyền?"

"Tiểu nô phụ thân cùng lão gia Cố Lôn giao tình không phải bình thường, danh nghĩa là chủ tớ, thực là huynh đệ, cho nên phá lệ lấy được thụ gia truyền nội công cùng đao thương song tuyệt, phụ thân trong âm thầm cũng truyền cho ta một chút, nhưng là chỉ có bề ngoài, ta học được cũng không tới nơi tới chốn."

"Nghe có điểm giống lời nói thật rồi, ta cũng phải thử một chút ngươi học được nhiều ít 'Bề ngoài'."

Tuyệt nương kiên cường bàn tay đặt tại Cố Thận Vi sau trên cổ, một cổ nóng rực nội tức thô bạo xâm nhập trong cơ thể của hần, mạnh mẽ đâm tới,

thăng bức bụng dưới đan điền.

Cố Thận Vi nội công hơi cạn, âm dương hai kinh vừa mới luyện đến tầng thứ nhất, còn lâu mới có thể vận dụng tự nhiên, đột ngột gặp áp bách, không đợi chủ nhân vận công, một cách tự nhiên tiến hành phản kháng, thế nhưng là cùng Tuyết nương kinh lực so sánh, nó thực sự quá yếu ớt rồi, tựa như một chén nước tưới hướng hừng hực liệt hỏa.

Cố Thận Vi chỉ cảm thấy chấn động toàn thân, đan điền giống như trong nháy mắt nổ tung, hắn còn không có cái gì minh bạch, liền hôn mê bất tỉnh.

Chờ hắn khi tỉnh lại, chính nghe được tiểu thư tò mò hỏi:

"Hắn chết sao?"

"Không có, hắn lần này không có nói láo, thật sự là hắn chỉ học đến bề ngoài, Điều Nô tìm như thế một nửa bình dấm học nội công, cũng thật sự là mất bị mù."

Cố Thận Vi trong lòng an tâm một chút, lại có chút đỏ mặt.

"Nói, người trà trộn vào Kim Bằng bảo có mục đích gì?"

"Ta muốn thay cha báo thù." Cố Thận Vi chống lên thân thể nói, cố ý nhường thanh âm bị phần không thôi, cái này với hắn mà nói không khó, nghe người cho là hắn nói là Dương Tranh, hắn nghĩ lại là chính mình chân chính phụ thân Cố Lôn.

"Giết người phụ thân chính là Bất thiếu chủ."

Tuyết nương thanh âm lãnh đạm mà không mang theo tình cảm, nghe được nàng câu nói này, sau tám bình phong tiểu thư đột nhiên phát ra ngấn ngời tiếng cười, giống như nghe được rồi cái gì trò cười, nhưng lại không có ý từ bật cười.

"Không, phụ thân ta tại trang bên ngoài bị giết, giết hắn người là một vị sát thủ, tên sát thủ này là. . . Bất thiếu chủ thủ hạ."

"Người còn không bằng hướng phu quân của ta báo thù, dạng này ta liền có thể về thiết sơn rồi." Tiểu thư sâu kín tiếp lời nói.

"Tiểu thư! Thu hồi người, người bây giờ là Thượng Quan gia người, một đời một thế không thay đổi, U; đọc sách lại không Chuẩn Đề về thiết sơn sự."

Tuyết nương ngữ khí phi thường nghiêm khắc, giống như tại răn dạy một tên không hiểu chuyện tiểu nữ hài, cùng nàng bình thường kính cẩn thái độ tương như hai người, nơi này ngoại nhân không nhiều, nàng không cần đặc biệt để ý chủ tớ có khác.

Tiểu thư cũng không có đem Tuyết nương coi như phổ thông vú già, bất mãn hừ một tiếng, vậy mà không có phát tác, thấp giọng nói ra:

"Không cần người nói, ta đương nhiên biết."

Tuyết nương lại chuyển hướng Hoan Nô, "Ta nếu là nghe được người loạn tước cái lưỡi, liền đem người còn sống bỏ xuống vách núi."

"Tiểu nô không dám, tiểu nô cái gì cũng không nghe thấy, tiểu nô đối tiểu thư cùng Tuyết nương một mảnh trung tâm, thượng thiên chứng giám."

Cái này liên tiếp "Tiểu nô" đem Cố Thận Vi trong lòng cuối cùng một tia tự tôn cũng kích hủy, "Cố gia tiểu thiếu gia" từ đây không có quan hệ gì với hắn, vĩnh viễn sẽ không trở lại nữa.

"Hừ, bằng người, luyện một trăm năm cũng đánh không lại Bất thiếu chủ một đầu ngón tay, giết người phụ thân sát thủ là ai? Là cái kia Hàn Thế Kỳ sao?"

"Không phải, tiểu nô còn không biết cừ nhân là ai."

Tuyết nương vòng quanh Cố Thận Vi đi rồi hai vòng, tinh tế quan sát, giống như một vị tinh minh thương nhân đang đánh giá muốn mua lại hàng hóa.

"Người muốn báo thù, không phải là không có khả năng, nhưng là bây giờ muốn dừng lại, không chính xác người tự mình hành động, cũng không chính xác người âm thầm điều tra, nếu như người biểu hiện tốt, tiểu thư tự nhiên khen thưởng người, người hiểu chưa?"

"Minh bạch, tiểu nô minh bạch, tiểu nô nguyện vì tiểu thư cùng Tuyết nương xông pha khói lửa, quyết không hai lời."

"Từ hôm nay trở đi, người muốn thay thế Điều Nô cùng ta học võ, một tháng về sau ta muốn đưa người tiến Đông bảo làm học đồ, tương lai người sẽ trở thành Kim Bằng sát thủ, nếu như làm không được, người liền bản thân chấm dứt đi. Người nếu là dám có hai lòng, dám có một tơ một hào làm trái, phụ thân người hạ tràng chính là của người hạ tràng. Nhớ kỹ, Tuyết nương muốn giết người, không cần đến âm mưu quỷ kế, cũng không cần đến mặt báo."

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Tập võ

Cổ Thận Vi cùng ngày liền lưu lại theo Tuyết nương học tập võ công, hai người không phải sư đồ, cũng không phải bằng hữu, lại là một cái dạy đến nghiêm túc, một cái học được khắc khổ.

Cổ Thận Vi trong lòng phi thường rõ ràng, Tuyết nương cùng tiểu thư mục tiêu không phải chỉ là để vì Kim Bằng bảo cung cấp sát thủ học đồ, các nàng một mực nắm chặt thóp của hắn, đương nhiên có mưu đồ khác, nhưng là tại các nàng mở miệng đưa ra cuối cùng yêu cầu trước đó, hắn sẽ có được tạm thời an toàn.

Đây thật là một cái kỳ quái tổ hợp, Cổ Thận Vi tự xưng gọi "Đương Hoan", báo thù đầu mâu rất có thể chỉ hướng Bát thiếu chủ Thượng Quan Nộ, thân là bát thiếu nãi nãi La Ninh Trà vậy mà lơ đãng, Tuyết nương cũng không có truy đến cùng, tuy tiện liên tin tưởng bộ này lý do thoái thác, mà hắn, một tên lòng mang sát cơ giết năm, lại muốn dựa vào hai vị tâm hoài quỷ thai nữ nhân cam đoan tự thân an toàn.

Còn có một việc vượt quá Cổ Thận Vi dự kiến, đi theo Tuyết nương tập võ không chỉ một mình hắn.

Kim Bằng bảo đôi nữ nô mệnh danh phương thức cùng nam bộc không sai biệt lắm, cũng là từ « Thiên Tự Văn » ở trong chọn một chữ, khác biệt duy nhất là đằng sau tuyết chữ là "Nữ".

Theo Cổ Thận Vi một khối tập võ người gọi Hà Nữ, cũng là "Đại Đầu Thần" cản đường mua được mười tên đồng nữ một trong.

Đây là người trầm mặc ít nói thiếu nữ, nếu như không phải thần sắc quá nghiêm túc lời nói, nàng có thể xưng được là mỹ nữ, nàng luôn là một bộ trầm tư mặc nghĩ bộ dáng, đối hết thảy chung quanh sự vật đều trong lòng còn có cảnh giác, nhất là chú ý lắng nghe Tuyết nương mỗi một câu nói, quan sát Tuyết nương mỗi một cái động tác.

Từ Tuyết nương góc độ đến xem, Hà Nữ là một tên đệ tử ưu tú.

Cổ Thận Vi chưa hề không có nghe Diêu Nô nhắc qua nàng, đối cái kia thích ba hoa chích choè mặt nhọn thiếu niên tới nói, đây là cực kì hiếm thấy hành vi.

Tuyết nương truyền thụ võ công phương pháp theo Cổ gia hoàn toàn không giống, ngày đầu tiên, một chiêu cũng không có biểu diễn, nàng liền để nam nữ hai tên "Đệ tử" đánh nhau, không phải điểm đến là dừng, mà là dốc sức mà chiến.

Cổ Thận Vi chiêu thứ nhất liền bị đột nhiên xuất hiện một cước đá ngã, giờ mới hiểu được Hà Nữ là làm thật, cũng minh bạch rồi Diêu Nô trước đây thường xuyên thụ thương là chuyện gì xảy ra.

Hà Nữ không có căn cơ võ thuật, toàn bằng lấy tốt đẹp ngộ tính cùng một cỗ chơi liều, mới tại mấy thời gian mười ngày bên trong đi theo Tuyết nương luyện thành một thân quyền cước, Cổ Thận Vi bắt đầu còn muốn ỷ giấu thực lực, cuối cùng lại muốn sử xuất tất cả vốn liếng, đem tầng thứ nhất "Hợp Hòa kinh" tất cả đều phát huy ra, mới có thể miễn cưỡng bắt phản thắng bại.

Hà Nữ căn bản không có tu tập qua nội công, chỉ là lâm chiến kinh nghiệm so Cổ Thận Vi phong phú được nhiều.

Chỉ đối luyện rồi không đến nửa canh giờ, Cổ Thận Vi liền đã đại hân li xối, trong đan điền khí tức cuộn cuộn, dường như có chống đỡ hết nổi chí ý.

Tuyết nương ở một bên tùy thời chỉ điểm, nhưng là phần lớn là nhằm vào Hà Nữ, đối ngày đầu tiên lưu lại Hoan Nô, nàng thẳng đến cuối cùng mới cho ra đề nghị, hay nói là mệnh lệnh:

"Quên mất người học rách rưới quyền thuật, luyện tốt nội công của người. Muốn tiến vào Đông bảo, đồng thời còn sống trở thành sát thủ, người đến từ đầu luyện lên."

Xế chiều hôm nay, Tuyết nương đi phục thị tiểu thư, nhường Hà Nữ dạy Hoan Nô "Phục hổ quyền".

Đánh không lại cùng mình cùng tuổi thiếu nữ, liền đủ thật mất mặt rồi, còn muốn cùng với nàng từng chiêu từng thức học tập quyền thuật, càng là lệnh Cổ Thận Vi xấu hổ vô cùng, nhất là Hà Nữ thái độ lạnh lùng, một câu cũng không nhiều lời, giống như là vô cùng không tình nguyện đáng vẻ.

Bất quá, chạng vạng tối trở lại "Tích củi viện" về sau, Cổ Thận Vi lãnh hội đến lại là một phen không nghĩ tới đãi ngộ.

Mới viện quản lần thứ nhất chủ động cùng Hoan Nô nói chuyện, còn khích lệ hắn vài câu, nói cho hắn biết về sau không cần xen vào nữa trong viện

người bị thương rồi.

Mặt khác năm tên thiếu niên cũng treo lủng tung tiểu dung, nghênh đón "Kết bái huynh đệ" trở về, một mỗi nô thậm chí giúp hấn phui phui trên người nhon đất, thái độ biến hóa chi đại, lệnh Cố Thận Vi trong lúc nhất thời lại khó tiếp thụ.

Hấn trọng điểm chú ý vẫn là phái nô, phái nô hoàn toàn như trước đây, mặc dù cũng tới lấy lòng, nhưng là không nói nhiều, thường thường tại muốn tẻ ngắt thời điểm nói ra một câu, cho người ta một loại cảm giác, dường như hấn là tiểu đoàn thể người dẫn đầu.

Cố Thận Vi quyết định đem lựa trắng sự tạm thời buông xuống, hấn muốn chuyên tâm học võ, đã vì tiến vào Đông bảo làm sát thủ học đồ, cũng là vì rồi lấy lòng hai nữ nhân kia.

Kim Bảng bảo giống như một tòa kim cương cự sơn, nhìn về nơi xa không thể phá vỡ, tới gần quan sát lại có thể nhìn thấy nhỏ bé vết rách, Cố Thận Vi đã mò tới mấy đầu, nhưng là đối với bảo thủ đại nghiệp còn còn thiếu rất nhiều, hấn muốn tiếp tục thâm nhập sâu, thẳng đến tất cả vết rách chỗ giao hội.

Cố Thận Vi hiện tại có thể quang minh chính đại luyện tập võ công rồi, trừ ăn cơm ra đi ngủ, hấn đem cơ hồ toàn bộ thời gian đều dùng để luyện võ, dù cho từ Tuyết nương nơi đó trở về, hấn cũng muốn đi quý kều sườn núi tu hành "Hợp Hòa kinh", hấn muốn đem lãng phí hết tầm mười năm thời gian tất cả đều đuổi trở về.

Tuyết nương bức thiết hi vọng nàng muốn đề cử hai tên thiếu niên có thể tại Đông bảo siêu quần bạt tụy, cho nên giám sát cực kì nghiêm khắc, thậm chí nhúng tay Hoan Nô nội công tu luyện, nàng đây cũng là sợ Điều Nô bị kịch tái diễn.

Tuyết nương cũng không giống như Cố Lôn, truyền thụ nội công lúc tiến hành theo chất lượng cầu ổn không cầu nhanh, nàng gần như là lấy thủ đoạn bạo lực thôi động Hoan Nô tăng lên nội lực, Cố Thận Vi mỗi ngày đều muốn ở trước mặt nàng luyện một lần "Hợp Hòa kinh", nàng thì thỉnh thoảng ở trên người hấn đâm Nhất Chỉ, mỗi lần đều mệnh trung khác biệt huyết vị, đưa vào một cỗ bá đạo nhiệt khí, trợ giúp hấn đã thông kinh mạch.

Đôi này trong tu luyện công tự nhiên vô cùng hữu ích, thế nhưng là cũng đau đớn vạn phần, không có mấy ngày, Cố Thận Vi đã toàn thân trải rộng thanh ừ, ban đêm lúc ngủ cũng không tìm tới tư thế thoải mái.

Cùng Hà Nữ mỗi ngày đối luyện càng là đau nhức càng thêm đau nhức, cái này trăm mặc thiếu nữ đối Hoan Nô từ vừa mới bắt đầu liền sinh ra không hiểu ghen ghét, chờ đến Tuyết nương đơn độc trợ giúp hấn trong tu luyện công, càng làm nàng hơn đem đồng môn thiếu niên coi như cừu địch.

Cố Thận Vi cho tới bây giờ không có bị người như thế thống hận qua, hấn đối với cái này phi thường mờ mịt, tùy theo mà đến là một cỗ tức giận cùng không phục, hấn muốn vượt trên Hà Nữ.

Học tập phục hồ quyền lúc, cái này một mục tiêu rất khó thực hiện, Cố Thận Vi vốn là không thể nào am hiểu công phu quyền cước, nhập Tuyết nương môn hạ lại so Hà Nữ chậm gần hai tháng, nhưng là mười ngày sau Tuyết nương truyền thụ đao pháp lúc, tình huống liền không đồng dạng.

Đông bảo hàng năm một lần tuyển nhận mới học đồ ngày đã tới gần, Tuyết nương vì đuổi tiến độ, nhất định phải trong khoảng thời gian ngắn truyền thụ tận khả năng nhiều võ công, nàng nhắc nhở Hoan Nô cùng Hà Nữ:

"Người luyện võ, quyền cước là căn cơ, thân nhẹ thể kiện, lại học cái khác binh khí tự nhiên nước chảy thành sông, thế nhưng là quyền cước cũng chỉ là căn cơ, không muốn trông cậy vào dùng nó cùng người tranh đấu, vô luận công phu quyền cước của người tốt bao nhiêu, cầm một thanh lợi nhận sẽ chỉ làm người càng mạnh. Có người tay không tác sát đánh bại đao thương kiếm kích, đó là bởi vì song phương thực lực sai biệt quá lớn, mà không phải quyền cước thắng qua rồi binh khí. Nhớ kỹ, người muốn làm một tên sát thủ, lấy giết người vì nghiệp, đối thủ của người không phải do người lựa chọn, mà là do khách hàng chỉ định, cho nên, người tuyệt đối không nên nghĩ đến lấy quyền thắng đao, chỉ có lấy đao thắng đao, lấy đao thắng quyền."

Tuyết nương tự luyện là thiết chi công phu, cùng nàng lần này lý luận không thích hợp lắm, có thể nàng không phải sát thủ, cũng không muốn làm sát thủ, mà lại quanh năm tại nhà cao cửa rộng bên trong phục thị tiêu thụ, hoàn toàn chính xác không thể nào cần đao kiếm.

Cố Thận Vi đối gia truyền đao pháp nhớ kỹ trong lòng, nhưng hấn đã nói qua chính mình học được không tới nơi tới chốn, cho nên tận lực che giấu, cũng may Tuyết nương cũng không thêm đề ý, nàng truyền thụ cho là thực chiến đao pháp, không có cố định sáo lộ, tổng cộng mười tám xu thế, mỗi xu thế đều rất đơn giản, hoặc bổ hoặc chặt hoặc đâm hoặc cách, khác biệt ít biến hóa, nhưng là rèn luyện về sau, Tuyết nương yêu cầu hai người tự hành đem mười tám xu thế tổ hợp, lại diễn biến ra vô số tân chiêu tới.

Tuyết nương nói bộ này đao pháp là "Thiết sơn đao pháp", là thiết sơn bọn gác dựa vào tung hoành đại mặc võ công một trong.

Cố Thận Vi cảm thấy "Thiết sơn đao pháp" không bằng nhà mình đao pháp tinh diệu, nhưng thắng ở dễ học tốt hiểu biến hóa đa đoan, hấn ngẫu nhiên tại tổ hợp mười tám xu thế lúc gia nhập một hai chiêu Cố gia đao pháp, lại cũng vô cùng hữu ích.

Đối Hà Nữ tới nói đây cũng là một cửa ải khó, trước đó, nàng liền chân chính đao đều không có cầm qua, chỉ là quen thuộc cầm đao tư thế cùng dùng sức phương pháp liền dùng vài ngày, bởi vậy tại đánh nhau bên trong, nàng xa xa lạc hậu, có khi chênh lệch quá lớn, Tuyết nương không thể không tự mình ra trận cùng Hoan Nô giao đấu.

Hà Nữ bởi vậy trở nên càng thêm trầm mặc u ám, Cố Thận Vi mỗi lần tới đều trông thấy nàng đã đang luyện đao, thời điểm ra đi nàng vẫn đao không rời tay.

Cố Thận Vi "Hợp Hòa kinh" tiến triển cũng rất thần tốc, một tháng trôi qua, hấn liên tiếp xông qua hai đũa, âm dương hai kinh đều đạt đến tầng thứ hai.

Từ khi tiến vào Kim Bằng bảo đến nay, Cố Thận Vi chưa hề không có cảm giác tốt như vậy qua, bảo thủ lòng tin cũng gia tăng nhiều, mặc dù hấn bây giờ cách mục tiêu cuối cùng nhất còn cách thiên sơn vạn thủy, nhưng là hấn đã có thể ẩn ẩn trông thấy toà kia ngọn núi cao nhất, hấn muốn trở thành mạnh nhất sát thủ, lại hướng bọn sát thủ báo thù.

"Đại Đầu Thần" nữ nhi nhàm chán thời điểm sẽ đến nhìn Tuyết nương truyền thụ võ công, đương nhiên vẫn là muốn cách bình phong, nàng tại thiết sơn lúc rất nhiều quen thuộc đều bị ép từ bỏ rồi, chỉ có đầu này càng phát ra kiên trì, không chỉ có trượng phu bên ngoài nam nhân cảm chỉ nhìn nàng, liên liên bảo bên trong đồng dạng phụ nữ cũng không nhìn thấy nàng chân dung.

Nghe nói tiểu thư mỗi ngày hướng bà bà thỉnh an lúc cũng muốn mang theo mấy tầng mạng che mặt, cái này cũng liên không khó lý giải, mẹ chồng nàng dâu quan hệ trong đó vì sao ác liệt như vậy rồi.

Cố Thận Vi cùng Hà Nữ luyện "Thiết sơn đao pháp" lúc, tiểu thư có khi biết chút bình vài câu, "Vừa lòng toại nguyện" kia bốn tên thiếp thân nha hoàn liền sẽ mượn câu chuyện theo tiểu thư một khối hồi ức lúc trước vui vẻ thời gian.

Từ những này la bên trong dài dòng trong hồi ức, Cố Thận Vi phát hiện tiểu thư một điểm võ công cũng sẽ không, "Thiết sơn" cũng không phải chân thực địa danh, bọn giặc doanh địa đâm vào đâu, cái nào liền gọi "Thiết sơn", Tuyết nương cũng không phải hàng thật giá thật nữ mẫu, nàng tại tiểu thư mấy tuổi lúc mới gia nhập bọn giặc.

Đông bảo tuyển nhận sát thủ học đồ ngày đó vừa vận nhập thu, www. u;an Shu. net ngày hôm trước ban đêm hạ xuống năm đó trận đầu sương, bầu trời âm trầm, tuyết trên đỉnh không khí cũng rất tươi mát.

Tuyết nương tự mình mang theo Hoan Nô cùng Hà Nữ tiến về Đông bảo, bảo bên trong kiến trúc đông đảo, ngõ hẻm đường tung hoành, tựa như mê cung, như không phải có người dẫn đầu, ngoại nhân nửa bước khó đi.

Tiến bảo thời gian cũng không quá dài, Tuyết nương liền đối phức tạp con đường rồi như lòng bàn tay, Cố Thận Vi đối với cái này cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Đông bảo cùng tây bảo, cũng có đếm không hết viện lạc, Tuyết nương mang hai người tiến vào một tòa rất nhỏ viện tử, cùng Kim Bằng bảo rất nhiều nơi, trải qua trăm năm mưa gió tiểu viện đã có Vô Danh chi tượng, nhưng là bàn dài phía sau ký danh tiên sinh lại duy trì uy nghiêm, để cho người ta cảm thấy, Kim Bằng bảo thực lực tại người không tại phòng ốc.

Ký danh tiên sinh ngẩng đầu nhìn một chút người đến, đây là đệ nhất phát mới học đồ, hấn sổ ghi chép trên còn không có để lại bút tích.

"Cái nào viện?"

"Bát thiếu chủ."

"Tĩnh danh."

"Hà Nữ."

...

Ký danh tiên sinh đặt câu hỏi, nội dung phức tạp, liền học qua cái nào võ công đều nhất nhất ghi lại ở sách, vấn đề tất cả đều là Tuyết nương thay mặt đáp, Cố Thận Vi cùng Hà Nữ chỉ cần ở một bên lắng lắng chờ đợi.

Hết thầy thuận lợi, Hà Nữ trở thành năm nay hạng nhất ghi lại trong danh sách sát thủ học đồ.

Lúc này lại tới hai ba phát mới học đồ, trong tiểu viện lộ ra có chút chen chúc.

Đến phiên Cố Thận Vi, lúc đầu hết thầy cũng rất thuận lợi, Hoan Nô danh tự đã ghi tại sổ ghi chép bên trên, chỉ kém cuối cùng mấy hạng, hỏi sở học võ công lúc lại ra chỗ sơ suất.

"Hấn học qua nội công?"

"Ừm, học được một điểm công pháp nhập môn." Vẫn là Tuyết nương thay hấn trả lời, lông mày hơi nhíu lại.

Ký danh tiên sinh cúi đầu xuống, đem sổ ghi chép trên "Hoan Nô" danh hạ ghi chép từng cái hoạch roi, sau đó ngẩng đầu, nói:

"Hấn không thể vào Đông bảo."

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Cắm thù

Một điểm, chỉ thiếu một chút, Cố Thận Vi liền có thể tại đường báo thù trên phóng ra hoàn mỹ một bước, hần làm xong toàn bộ chuẩn bị, lại tại thời khắc cuối cùng đánh một cái lão đạo, từ quang minh trên đại đạo ngã vào không thấy đáy cống ngầm.

Trong viện có người nhận ra Tuyết nương, biết nàng là bát thiếu nãi nãi mang tới người, lẫn nhau chỉ điểm, cùng một chỗ phát ra vừa đúng cười nhạo âm thanh, lớn đến có thể để cho người ta nghe được, lại ngăn ngại đến làm Tuyết nương quay đầu lúc tìm không thấy mục tiêu.

Tuyết nương tịch hoàng trên mặt có chút phiếm hồng, một câu cũng không hỏi nhiều, lưu lại Hà Nữ, mang theo Hoan Nô cấp tốc rời đi, trở lại Bát thiếu chủ trong viện.

Cố Thận Vi bị lưu tại tiền viện, Tuyết nương tiến đến gấp tiểu thư, một lát sau, từ hậu viện ầm ầm truyền đến tiểu thư tiếng quát mắng.

Mấy tên người hầu trải qua, nhìn thấy đi mà quay lại Hoan Nô đều thật bất ngờ, nghe được tiểu thư thanh âm cũng đều rất kinh hoàng, vội vàng rời đi, không dám hỏi thăm chuyện đã xảy ra.

Đại khái một khắc đồng hồ về sau, Tuyết nương bước nhanh đi ra viện từ, trải qua Cố Thận Vi bên người lúc, một chút cũng không có nhìn, giống như hần không tồn tại giống như.

Cố Thận Vi một người đứng tại cái sân trống rỗng bên trong, hoảng sợ hoảng bất an, hần hiện tại không chỉ có vào không được Đông bảo, mà lại đã mất đi giá trị lợi dụng, Tuyết nương cùng tiểu thư sẽ làm sao đối đãi hần? Trực tiếp giao cho Bát thiếu chủ? Vẫn là bỏ mặc không quan tâm, do chính hần đi tìm một vị nào đó sát thủ báo thù?

Nếu như là cái trước, hần đến nghĩ biện pháp giết chết Bát thiếu chủ Thượng Quan Nộ, đây là hần báo thù giới hạn thấp nhất, Thượng Quan Nộ là tự mình động thủ giết cha mẹ của hần huynh trưởng người, cũng là trong lòng hần đệ nhất hào cừu nhân.

Một canh giờ về sau, Cố Thận Vi biện pháp còn không có nghĩ ra được, Tuyết nương trở về rồi, từ trên nét mặt đoán không ra tâm tư của nàng, nàng nhìn chằm chằm mở mồm thất thố Hoan Nô nhìn một hồi lâu, tựa hồ đang tiến hành một loại nào đó cân nhắc, cuối cùng nàng nói: "Đi thu thập hành lý, sau này người lưu tại trong nội viện làm việc."

Cái này so kém nhất kết cục muốn tốt một điểm, Cố Thận Vi khom người xác nhận, chính mình tìm đường về "Tích củi viện", đi lại nặng nề, tựa như gánh vác lấy gánh nặng ngàn cân, nhưng là đường đi rồi một nửa, hần lại lạc quan đứng lên, mặc dù không thể như mong muốn tiến Đông bảo, thế nhưng là lưu tại Bát thiếu chủ trong nội viện, ý vị này hần sau này có cơ hội tiếp xúc Thượng Quan Nộ, cũng liền có cơ hội báo thù.

Cố Thận Vi ban ngày theo Tuyết nương học võ lúc, chưa hề chưa thấy qua viện đề chủ nhân, Thượng Quan Nộ tựa hồ đi sớm về trễ, từ trước tới giờ không luyện trong nhà.

"Tích củi viện" bên trong sớm đã lờ mờ đại nổi lên bốn phía, sắp loạn thành một bầy, nhìn thấy Hoan Nô một người trở về, các thiếu niên chen chúc mà tới nghe ngóng tin tức.

Cố Thận Vi nói ra tình hình thực tế, các thiếu niên sắc mặt cũng theo đó biến hóa, bất quá nghe nói hần sau này lưu tại Bát thiếu chủ trong viện làm việc, mấy người vẫn là hâm mộ cảm xúc chiếm đa số, mặc kệ ở đâu làm nhiều khổ nhiều mệt việc, cũng so tại "Tích củi viện" hầu hạ người chết mạnh hơn nhiều.

Năm tên thiếu niên thiếu một tên, Cố Thận Vi nói xong chính mình chuyện xui xẻo, một mối nô nói cho hần biết một kiện khác chuyện xui xẻo: Tuyết nương đem phái nô lĩnh đi rồi, nghe nói muốn đề cử hần tiến Đông bảo.

Tuyết nương cùng tiểu thư phạm vào một cái đơn giản sai lầm, các nàng là ngoại nhân, đối Kim Bằng bảo sát thủ chế độ kiến thức nửa vơi, coi là võ công giỏi liền sẽ được hoan nghênh, tiểu thư thám thính tin tức đối tượng là phu quân của mình, cũng rất có vấn đề, Thượng Quan Nộ là "Độc Bộ Vương" nhi tử, từ lúc vừa ra đời liền tiến vào sát thủ danh sách, chưa từng trải qua tuyển chọn, đối loại chuyện nhỏ nhặt này đồng dạng mà biết không rõ.

Kết quả, Tuyết nương tân tân khổ khổ bồi dưỡng người kế tục, nhưng xưa nay không biết Đông bảo chiêu ghi hình học đồ một đầu trọng yếu quy định: Tiến vào Đông bảo trước đó không thể tu hành bất luận cái gì nội công.

Nghe nói Kim Bằng bảo tự có một bộ nội công, cùng trong chốn võ lâm tất cả công pháp không hợp nhau.

Mặc kệ nguyên nhân là cái gì, Cố Thận Vi mất ăn mất ngủ tu luyện "Hợp Hòa kinh", trở thành hần tiến vào Đông bảo chương ngại vật.

Tuyết nương biết sai lầm về sau, lập tức cùng tiểu thư thương lượng biện pháp, lại tìm đến hộ viện sát thủ, hỏi rõ tất cả quy tắc, phát hiện còn có uốn nắn

cơ hội.

Nguyên lai Đông bảo huấn luyện sát thủ tinh không để ý học đồ võ công căn cơ, dù cho nửa chiều sẽ không cũng không quan hệ, dù sao tiến vào Đông bảo đều muốn từ đầu luyện lên.

Cứ như vậy, Tuyết nương đi vào "Tích củi viện", tại năm tên thiếu niên ở trong một lần nữa chọn lựa, thế là không hiểu thấu phải nô thường thức được rồi bánh từ trên trời rớt xuống hương vị, buông xuống công việc trong tay, quay người thành sát thủ học đồ.

Tại Cổ Thận Vi trở về trước đó, còn lại bốn tên thiếu niên đã thăm dò được đại bộ phận tin tức, Tuyết nương tại Đông bảo chuyển mắt mắt sớm đã truyền khắp bảo bên trong, liền vắng vẻ "Tích củi viện" cũng truyền đến, ngược lại là Cổ Thận Vi hoàn toàn không biết gì cả.

Bát thiếu nãi nãi tại Kim Bằng bảo bên trong cô lập địa vị cùng không nhân duyên trình độ, bởi vậy có thể thấy được lóm đóm.

Thiên ý trên người không quá như thế này, Cổ Thận Vi cố nhiên khó mà tiếp nhận, mặt khác bốn tên thiếu niên cũng phần hận không thôi, thông minh nhất Điều Nô làm sát thủ bọn hắn có thể tiếp nhận, biết võ công Hoan Nô tiến Đông bảo bọn hắn có thể hiểu được, phải nô cũng không điểm đặc biệt, cùng bọn hắn không có khác nhau, vậy mà nhật được như thế lớn vận khí, thật là khiến người cảm giác sâu sắc bất công.

"Hắn nhìn không quá đi, tối đa một tháng, liền phải nhắc trở về." Một môi nô lời thề son sắt, sát thủ học đồ mặc dù đối võ công căn cơ không có yêu cầu, nhưng là ân lệ cũ, có chút công phu luôn có chỗ tốt.

Không có gì có thể nói rồi, chờ phải nô phong quang trở về, các thiếu niên bao quát một môi nô ở bên trong, đều sẽ đi nhìn nột hắn.

Cổ Thận Vi lại đi gặp mới viện quản, nói mình trở về lấy hành lý, kết quả gặp được một điểm phiền phức, nô bộc lưu tại cái nào trong nội viện làm việc, không phải Tuyết nương tùy tiện một câu liền có thể quyết định, nhất là "Tích củi viện" nô bộc càng ngày càng ít, nghĩ lại tìm người thay thế cũng rất khó.

Bất quá vấn đề rất nhanh liền đạt được giải quyết, Tuyết nương làm việc cẩn thận, đã bỏ đi rồi chương trình, lấy Bát thiếu chủ danh nghĩa chính thức muốn đi Hoan Nô.

Thế là, xế chiều hôm đó, Cổ Thận Vi ôm chăn nệm quán lấy tiến vào một gian nhà đá nhỏ, gần sát Bát thiếu chủ viện để hậu viện, cùng hắn cùng ở chính là hơn năm mươi tuổi mã phu lão Trương, hai người chức trách chính là chiếu khán chuồng ngựa.

Kim Bằng bảo nam bộc đều gọi "Nào đó nô", lão Trương cũng không ngoại lệ, bất quá tất cả mọi người gọi hắn "Lão Trương", tại một mảnh "Nô" âm thanh bên trong, cái này bình thường nhất xưng hô ngược lại có cực mạnh nhận ra độ.

Lão Trương có thể coi là điển hình nô bộc, trung tâm không hai, làm việc nghiêm túc, mỗi ngày trở lại trong phòng ngủ đầu liền ngủ, từ trước tới giờ không lăm lăm, Cổ Thận Vi vào ở đến mấy ngày, cùng lời hắn nói cũng không có vượt qua mười câu.

Đổi mã thốt, Cổ Thận Vi rất quen thuộc, bất quá lúc trước là người khác vì hắn chiếu khán, hắn chỉ lo cho mình kia thốt tiểu Mã ăn đến phải chăng tốt, màu lông phải chăng sáng rõ, bây giờ hắn là đang vì cừu nhân nuôi ngựa.

Hắn tận lực không để cho mình hồi tưởng lúc trước sinh hoạt, sợ không chế không nổi cảm xúc rò rỉ bí mật của mình, nơi này nguy cơ tứ phía, đi mỗi một bước đều phải cẩn thận nhiều hơn nữa, Hàn Thế Kỳ đã chết, thế nhưng là ai cũng không thể cam đoan Bát thiếu chủ thuộc hạ không có cái thứ hai nhận biết Cổ gia tiểu thiếu gia người.

Còn có đã tiến vào Đông bảo phải nô, hắn thoát ly Hoan Nô có khả năng chạm đến phạm vi, có thể hay không trong lúc vô tình nói ra lựa trắng sự?

Tuyết nương cũng là một cái tiềm ẩn uy hiếp, Cổ Thận Vi mình bạch nàng tại sao muốn đem chính mình lưu tại viện để, đơn giản chính là muốn lân cận giám thị, dù sao, nàng cùng tiểu thư tại Hoan Nô trước mặt đã tiết lộ quá nhiều tin tức.

Nói thì nói như thế, Tuyết nương cũng rất ít xuất hiện, ngoại trừ mỗi ngày sáng sớm thông lệ thỉnh an, hắn cơ bản không có gặp lại lấy nàng.

Lão Trương là Kim Bằng bảo người làm, không cần hướng tiểu thư biểu trung tâm, Cổ Thận Vi suy đoán, đây chính là hắn xưa nay không theo chính mình nói chuyện phiếm nguyên nhân, bọn hắn là hai phái người, đều vì mình chủ.

Kim Bằng bảo chủ nhân chỉ ở giữa mâu thuẫn Cổ Thận Vi sớm đã nhìn ở trong mắt, còn nghe nói rất nhiều, nhưng lại không cách nào tiến hành lợi dụng địa vị của hắn quá thấp lực lượng quá nhỏ bé, một tòa Đại Sơn dù cho có khe hở hắn cũng không cạy ra.

Hắn duy nhất có thể làm vẫn là khắc khổ luyện công.

Hắn trong hội công sự tình đã không phải là bí mật, người người đều tưởng rằng Tuyết nương dạy hắn, cho nên cũng liền không cần giấu diếm, mỗi ngày chăm sóc xong Bát thiếu chủ hơn mười thốt trắng ngựa, hắn đều sẽ tìm chỗ ngồi luyện công, "Hợp Hòa kinh", phục hủ quyền, thiết sơn đao pháp ít nhất phải luyện một lần.

Lão Trương thờ ơ lạnh nhạt, không phản đối cũng không ủng hộ, hắn chỉ đem cầm một hạng "Đặc quyền", đó chính là rạng sáng dẫn ngựa đi tiền viện cửa chính xin đợi chủ nhân, chạng vạng tối lại đứng giờ đi tiền viện đem ngựa dắt trở về.

Cổ Thận Vi căn bản không có cơ hội thấy Thượng Quan Nộ, nhưng là đối cuộc sống của hắn quen thuộc lại hiểu rõ không ít.

Bát thiếu chủ lâm tức thì ở giữa xưa nay không biến, đi sớm về trễ, gió mặc gió, mưa mặc mưa, cách mỗi năm đến mười thiên, hán đều sẽ mang nhiều ngựa đi ra ngoài, ba sau năm ngày trở về, lúc này ngựa tất cả đều thay đổi bộ dáng, vừa bản vừa gầy, có khi còn biết thiếu một thốt.

Chỉ có lúc này, lạnh lùng lão Trương sẽ hiển lộ ra một tia tình cảm đến, mặc kệ ngựa trả lại thời gian có bao nhiêu muộn, hán cũng muốn kêu lên Hoan Nô, cùng hán một khối vì chúng nó tắm rửa, tăng thêm đồ ăn, hán sẽ thay phiên ôm mỗi một thốt một nhọc quá đáng thích ngựa, thì thảo nói nhỏ, tựa như trông mong con về nhà Từ mẫu.

Cổ Thận Vi phát hiện chính mình lại một lần vậy ở trên nửa đường, tiến lên không được, lui lại cũng không có chỗ trống, hán đi theo một vị thích ngựa thẳng qua người yêu lão đầu tử tiêu hao thời gian, cách nhau một bức tường cừu nhân lại như thường lệ ảnh sinh hoạt thường đi giết người.

Mười bốn tuổi Cổ Thận Vi đã bồi dưỡng được hán chưa từng có kiên nhẫn, hán biết muốn chờ đợi, chỉ có thể chờ đợi, nhất định phải chờ đợi, bởi vì hán có thân ý mang theo.

Trở thành mã phu trợ thủ hai tháng về sau, làm Kim Bằng bảo trên mặt đất tích rồi một tầng thật mỏng tuyết, Cổ Thận Vi rút cuộc đã đợi được rồi một cái cơ hội.

Xế chiều hôm nay, hán chính cầm một cây mộc côn luyện tập thiết sơn đao pháp, đây là Tuyết nương dạy cho hán, vì che giấu tung tích, hán chỉ có thể quên mất am hiểu hơn Cổ thị đao pháp, nhưng là hán luyện được có phần không trôi chảy.

Thiết sơn đao pháp là một bộ cực kì chú trọng thực chiến hiệu quả đao pháp, mười tám xu thế đơn giản dễ luyện, tổ hợp chiêu thức lại là thiên biến vạn hóa, Cổ Thận Vi không có đối thủ, thật giống như xạ thủ không có bia ngắm, luyện được lại khác khổ cũng không bắt được trọng điểm.

Hán còn luôn luôn trong lúc vô tình cắm vào một hai chiêu gia truyền đao pháp, bộ kia đao pháp hán quá quen thuộc, muốn quên cũng không quên được.

Cổ Thận Vi luyện được nhập thần, rất lâu sau đó mới đột nhiên phát hiện có người tại vài chục bước bên ngoài quan sát chính mình, người kia tựa hồ đã đứng tại bên tường thật lâu, cũng không có cố ý che giấu, nhưng là không biết tại sao, lại tuyệt không gây cho người chú ý, đây là người hạng nhọn sát thủ cái kia có tổ chất.

Cổ Thận Vi lập tức cứng đờ rồi, hán một mực mong mỏi có thể đến gần cừu nhân, không nghĩ tới cừu nhân chủ động tới gần rồi hán.

Người tới là Thượng Quan Nộ.

Cừu hận cùng phần nộ giống một đoàn dễ cháy tơ liễu, trong nháy mắt liền đốt rụi rồi, lưu lại chính là một đồng cứng rắn sợ hãi hạt giống.

Bát thiếu chủ rốt cục phát hiện thân phận chân thật của hán rồi? Cổ Thận Vi cảm thấy chân đang phát run, đây không phải hán trong dự đoán gấp mặt, hán còn không có chuẩn bị sẵn sàng.

Thượng Quan Nộ nhìn chằm chằm phía trước cái kia hơi có vẻ u ám ánh mắt phức tạp thiếu niên, trong lòng thoáng khẽ động, còn sót lại tay trái không tự chủ được cầm chuỗi đao.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Đổi chủ

Thượng Quan Nộ từ ánh mắt của thiếu niên bên trong cảm nhận được sâu sắc địch ý, bản năng thúc đẩy hán nắm chặt chuỗi đao, nhưng là thiếu niên địch ý chớp mắt là qua, sau đó lưu lộ ra ngoài là nô bộc cái kia có sợ hãi cùng ngốc trẻ.

Thượng Quan Nộ trong đầu hiện lên cái nào đó không thành hình ý nghĩ, đồng dạng chớp mắt là qua, hán thậm chí chưa kịp bắt lấy nó.

Đây là chính mình thổ phi xuất thân từ nô bộc, nhìn thấy Kim Bằng bảo Thiếu chủ mà thất kinh, Thượng Quan Nộ quyết định tha thứ tên này thiếu niên vô tri một lần, hán còn có chút tiếc nuối, thiếu niên đao pháp không tệ, ánh mắt bên trong cũng tràn đầy đầu chí, hán là sát thủ hạt giống tốt, đáng tiếc Đông bảo không thu.

"Người là Hoan Nô, Đông bảo không muốn cái kia?"

"Đúng."

Sợ hãi về sau buồng lòng nhường Cố Thận Vi triệt để đã mất đi lực lượng, sau đó hẳn lại nghĩ tới thân phận của mình địa vị, chân sau quỳ xuống, bỗ sung nói: "Tiểu nô không biết Thiếu chủ giá lâm, mời Thiếu chủ thứ tội."

Thượng Quan Nộ vẫn là không có biểu tình gì, hẳn ở trong lòng cân nhắc thiếu niên cân lượng, một lát sau mới gật gật đầu, ừ một tiếng, quay người đi rồi, lưu lại không rõ ràng cho lắm Cố Thận Vi.

Mấy ngày kế tiếp, Cố Thận Vi một mực lo lắng bất an, đoán không ra Thượng Quan Nộ là dụng ý gì, lần kia gặp mặt rõ ràng không phải ngẫu nhiên.

Cuối cùng là Tuyết nương giải thích hết thảy, nàng dẫn hẳn đi gặp mặt tiểu thư.

"Thiếu chủ đem người tặng người, bắt đầu từ ngày mai, người đi 'Trích Tinh viện', cho tiểu công tử làm nương theo."

Cố Thận Vi một viên nổi lòng lo lắng rốt cục buông xuống, nguyên lai Thượng Quan Nộ không có nhận ra mình, nhưng là hẳn không dám mở miệng nói chuyện, bởi vì sau tám bình phong tiểu thư cực kì phần nộ, phịch một tiếng rót bễ thứ gì.

"Khinh người quá đáng! Khinh người quá đáng! Nàng Mạnh gia không phải nô bộc thành đàn sao? Tại sao phải ta người?"

Cố Thận Vi bừng tỉnh đại ngộ, "Độc Bộ Vương" chính thế họ Mạnh, đến từ Bích Ngọc thành bên trong nhà giàu nhất nhà, từ La Ninh Trà tiến vào Kim Bằng bảo ngày đầu tiên, mẹ chồng nàng dâu hai người cũng không cùng, chuyện này không chỉ có bảo bên trong ai ai cũng biết, liền liền dưới núi trong thành cũng rất có nghe đồn.

Thượng Quan phu nhân vì "Độc Bộ Vương" mọc ra một đôi long phượng thai, ca ca gọi "Bay", muội muội tên "Nhur", nha hoàn tiểu Nhur cũng là bởi vì cô gái này mà không thể không đổi tên, nghe nói hai người vô cùng được sủng ái thích, Kim Bằng bảo từ trên xuống dưới đều coi là trân bảo, liền Thượng Quan Nộ cũng phải nghĩ biện pháp lấy lòng đôi này đệ đệ muội muội.

Cho tiểu công tử làm nương theo, Cố Thận Vi giả thuyết chính mình sau này liền muốn phục thị song bào thai ở trong Thượng Quan Phi rồi, hẳn đột nhiên có chút lòng chua xót, cái này tiểu công tử đại khái là cùng lúc trước "Cố gia tiểu thiếu gia" không sai biệt lắm nhân vật, vên vẹn mấy tháng, thế sự khó liệu, hẳn liền từ chủ biến bộc.

Cố Thận Vi quỳ trên mặt đất cúi đầu không nói, Tuyết nương đi đến sau tám bình phong an ủi tiểu thư:

"Thiếu chủ cử động lần này tự nhiên có hẳn lý do, Hoan Nô lưu tại nơi này cũng không có việc gì có thể làm, tiểu thư, người bây giờ thân là nhân thể, nhường nhịn chút đi."

"Thế nhưng là, thế nhưng là ta nuốt không trôi một hơi này, đám kia bà nương lại sẽ ở trước mặt ta làm bộ lơ đãng nhắc lên chuyện này, cố ý cho ta khó xử."

"Thiện hữu thiện báo ác hữu ác báo, chúng ta tại cái này bảo bên trong thế đơn lực cô, tạm thời lui nhường một bước, hết thảy chờ 'Đại Đầu Thần' đến vì tiểu thư làm chủ."

"Cha ta lúc nào mới đến? Ta xuất giá mấy tháng, hẳn cũng không nói liếc lấy ta một cái."

Tiểu thư tựa hồ có một bụng oán khí, lại ngã một kiện thứ gì, mắt mù không lười tiểu nha hoàn thúy nữ ngồi xổm trên mặt đất sờ sờ tác tác thu thập mảnh vụn, không biết cái nào chọc giận tiểu thư, vô duyên vô cớ chịu một cước, ời một tiếng, lại vội vàng đem tiếng kêu đau đón nuốt trở vào.

Đây là một kiện chuyện rất kỳ quái, thúy nữ tựa hồ càng thụ ngược đãi đợi liền càng đến tiểu thư niềm vui, nàng hiện tại so "Vừa lòng toại nguyện" bốn cái nha hoàn phục thị tiểu thư thời gian còn muốn dài.

Tuyết nương tiếp tục thấp giọng an ủi, quá rất lâu, tiểu thư rốt cục tâm tình thoải mái một chút, nhưng nàng vẫn là không thể quên được chính mình chịu sỉ nhục, đối bình phong bên ngoài chờ lệnh thiếu niên nói:

"Người thê, mặc kệ người đi phục thị ai, đều muốn hướng ta hiệu trung, chỉ có ta mới là người chủ nhân chân chính."

"Hoan Nô thê với trời, đã họ La, cả đời họ La, trung với tiểu thư vĩnh viễn không phản bội, tiểu thư ra lệnh một tiếng, tiểu nô đừng cảm tiến tới, như có chút làm trái, trời tru đất diệt, vĩnh thế không được siêu sinh."

Tương tự lời thê Cố Thận Vi còn có thể thuận miệng nói ra rất nhiều, cơ hồ cách mỗi bốn năm ngày tiểu thư cũng sẽ phải cầu bọn nô bộc một lần nữa thê, hẳn sớm đã thành thói quen.

Tiểu thư ừ một tiếng, tựa hồ không hài lòng lắm, "Ta nếu là nghe nói người hướng về Mạnh gia tiểu quý đầu, liền đem người giao cho ta phụ quân, người không phải dương cái gì nhi tử sao? Phụ quân sẽ rất nguyện ý trăm thảo trừ căn."

Tiểu thư còn nhớ Hoan Nô tay cầm, cái này cho thấy nàng cũng không phải là hoàn toàn không có đầu óc.

Cố Thận Vi liền tiếp lại phát ba cái khác biệt phiên bản lời thề, tiểu thư mới buông tha hắn, thế nhưng là đột nhiên lại đưa ra không tưởng tượng được yêu cầu:

"Hoan Nô , chờ ngươi tiến vào Trích Tinh viện, ta muốn ngươi tìm cơ hội đem cái kia tiểu quý đầu giết, nhưng họ Mạnh nữ nhân đau đớn cả một đời."

Cố Thận Vi lập tức ngây dại, dĩ nhiên không phải bởi vì nhân từ nương tay, Kim Bằng bảo bên trong tất cả họ Thượng Quan người đều tại hắn báo thù danh sách bên trên, thế nhưng là như thế lỗ mãng ám sát "Độc Bộ Vương" nhi tử, không khác tự tìm đường chết.

"Tiểu thư!" Tuyết nương âm thanh kêu lên, hiển nhiên phi thường không đồng ý kế hoạch này.

Tiểu thư đối với cái này cũng rất hưng phấn, tại sau tấm bình phong đi qua đi lại, không để ý Tuyết nương ngăn cản, nói: "Trước lấy được tiểu quý đầu tín nhiệm, sau đó lên lút giết hắn, ngươi vô công không tội, người cũng thông minh, hắn là sẽ không bị bắt lại, tóm lại, muốn thần không biết quỷ không hay, làm tốt chuyện này, ta sẽ để cho phụ thân trừng phạt thưởng ngươi. Ách, còn biết để cho ta phụ quân tra ra giết ngươi phụ thân hung thủ , mặc ngươi xử trí."

Cố Thận Vi càng nghe càng là trợn mắt hốc mồm, nữ nhân này quả thực là điên rồi, không chỉ có yếu hại một tên nô bộc, còn đem chính nàng cũng đưa vào vực sâu, giết đôi kia song bào thai, dù cho nàng là "Đại Đầu Thần" nữ nhi, cũng giống vậy mạng nhỏ khó đảm bảo.

Cố Thận Vi không dám lên tiếng, tiểu thư đột nhiên ngừng lại bước chân, nghiêm nghị nói: "Tại sao không nói chuyện, ngươi dám chống lại ta ý chỉ?"

"Tiểu nô không dám."

"Suy nghĩ biện pháp, trong vòng ba ngày liền muốn hoàn thành."

"Vâng, tiểu nô hết sức."

Tuyết nương thấp giọng thuyết phục, tiểu thư nghe vài câu, bỗng nhiên nâng lên thanh âm, chém đinh chặt sắt nói: "Quyết định như vậy đi, ta không sợ, cũng không đổi ý."

Tuyết nương từ sau tấm bình phong đi tới, khuôn mặt của nàng bình thường bất động thanh sắc, lúc này cũng hiện ra mấy phần buồn bực cho, chỉ nói một chữ "Đi", dẫn Hoan Nô ra khỏi phòng, đến tiền viện chỗ không người, dừng bước quay đầu nhìn xem hắn.

"Ngươi biết mình muốn làm thế nào?"

"Tiểu nô trung với tiểu thư, nhưng là sẽ nghe Tuyết nương phân phó, bởi vì tiểu nô biết Tuyết nương làm hết thấy đều là vì tiểu thư tốt."

Tuyết nương hừ lạnh một tiếng, "Ngươi từ Diêu Nô nơi đó cũng học được không ít thứ, có tiền đồ. Ta mặc kệ trong lòng ngươi nghĩ như thế nào, bắt đầu từ ngày mai, ngươi muốn đem một bộ này đều dùng tại tiểu công tử trên thân, nhưng hắn thích ngươi, tín nhiệm ngươi, cái này so ngươi tiến Đồng bảo làm sát thủ còn trọng yếu hơn. Tiểu thư nơi đó ta tự sẽ giải thích, ngươi cho tiểu công tử làm nương theo, nhưng là còn muốn ở chỗ này, hiểu chưa?"

"Vâng, minh bạch, ta sẽ đem hết khả năng."

"Chỉ riêng đem hết khả năng còn không được, nhất định phải thành công, tiểu công tử nếu là thích ngươi, ngươi sau này tại bảo bên trong chính là người trên người rồi, nếu là hắn không thích ngươi, ta sẽ đích thân đưa ngươi đi gặp người cha ruột."

Tuyết nương ngữ khí cũng không giống như nói đùa, nàng cũng không phải là loại kia có thể nói đùa người, Cố Thận Vi trở lại trong phòng nhỏ càng nghĩ càng là nghi hoặc, lấy lòng tiểu công tử đối Tuyết nương đến cùng có chỗ tốt gì? Mà lại chỗ tốt này cũng làm sát thủ học đồ còn rất nhất trí.

Mặc kệ Tuyết nương mục đích là cái gì, tạm thời đều cùng Cố Thận Vi báo thù kế hoạch không có xung đột, hắn khẳng định là muốn lấy lòng cái kia tiểu công tử, cái này thì tương đương với bắt được trong vòng một con dê, hắn có lẽ có thể lợi dụng tiểu công tử báo thù, cũng có thể tại không đường có thể đi lúc giết tiểu công tử, cho mình báo thù trên danh sách thêm vào trọng yếu một bút.

Có loại ý nghĩ này, Cố Thận Vi ngủ được rất an tâm, lão Trương tiếng ngáy một chút cũng không có ảnh hưởng đến hắn.

Hôm sau trời vừa sáng, tại hướng tiểu thư thỉnh an trước đó, Tuyết nương liền mang theo hắn đi "Trích Tinh viện" báo đến.

"Trích Tinh viện" là bảo bên trong học đường. Thượng Quan gia tử đệ đều ở nơi này đọc sách, ở vào tây bảo tới gần nội trạch địa phương, cách "Tây Tâm viện", "Tích củi viện" loại địa phương này rất xa, trước sau muốn qua ba đạo cửa, mỗi đạo cửa đều có người trấn giữ, xem xét người lui tới các loại lệnh bài, không có Tuyết nương dẫn đường, Cố Thận Vi liên cánh cửa thứ nhất còn không thể nào vào được.

Bên ngoài học đường mặt đã đứng một đám nô bộc, các chủ tử sớm đã đi vào, bọn hắn lưu tại gió lạnh bên trong, một bên dậm chân hướng trong lòng bàn tay hà hơi, một bên nói chuyện phiếm thiên.

Tiểu công tử đại bạn là tên hơn ba mươi tuổi trung niên nhân, gọi "Thanh Nô", tại chúng nô ở trong số tuổi cũng lớn nhất, vẻ mặt và ái, rất là cơ linh, thấy một lần lấy Tuyết nương liền nhận ra nàng, phi thường khách khí nhận lấy Hoan Nô, phát cho hắn tương ứng lệnh bài , chờ Tuyết nương quay người rồi đi, khuôn mặt tươi cười của hắn biến mất không còn tăm tích, lãnh đạm nói:

"Sáng sớm ngày mai điểm tới, đừng để chủ tử chờ nô tài. Đi chỗ đó đứng đấy."

Thanh Nô chỉ cho Hoan Nô vị trí tại phía ngoài cùng, đã có mấy tên thiếu niên nô bộc đứng ở nơi đó, từng cái rụt đầu co lại cái cổ, trên mặt còn có bầm tím vết tích, giống như chịu qua đánh. [www.uuka Shu. net](#)

Không có người theo mới tới nô tài nói chuyện, Cố Thận Vi cũng liền đành hoàng nghe người khác nói chuyện phiếm.

Tại trong học đường đọc sách Thượng Quan tử đệ có mười cái, ngoại trừ "Độc Bộ Vương" nhi tử, còn có cái khác chi hệ tử tôn, nhìn người hầu thần thái liền biết chủ nhân địa vị, Thanh Nô mặc dù không có chức vị gì, nhưng là canh giữ ở nhất dựa vào cửa địa phương, nắm trong tay nói chuyện nội dung cùng phương hướng, những người khác đang liều mạng làm hân vui lòng.

Chủ đề tổng không ngoài là các chủ nhân các loại nghe đồn, bị nâng lên nhiều nhất chính là "Cửu công tử", tựa hồ đứa trẻ này rất ngang bướng, làm ra không ít là không phải đến, nhưng là người người nói gần nói xa đều lộ ra rất thích hân, thậm chí lấy từng gặp mặt hân, nói một câu làm vinh.

Quá hơn một canh giờ, trong học đường truyền ra một trận vang dội tiếng huyên náo, giống như là có người đang đánh nhau, Thanh Nô một đám nô bộc lại đều không thêm để ý, lẫn nhau sử xuất ngăm hiếp lẫn nhau ánh mắt.

"Các chủ tử nghỉ ngơi, Cửu công tử lại tại chơi."

Cố Thận Vi suy đoán cái này "Chơi" chữ hàm nghĩa cùng dưới tình huống bình thường có chỗ khác biệt, bởi vì trong học đường truyền ra tiếng huyên náo bên trong rõ ràng tap lấy kêu thảm.

Hắn đang cố gắng lý giải hoàn cảnh mới, học đường đại môn mở ra rồi, một người bị đẩy ra, bên trong truyền ra một thanh âm: "Đổi lại người tới."

Bị đẩy ra chính là tên thiếu niên, đại khái mười bốn mười lăm tuổi, đi lại bất ổn, trực tiếp đổ vào Thanh Nô trong ngực, Thanh Nô cau mày đẩy hắn ra, hướng đám người phía ngoài nhất ngoắc, "Đến!"

Cố Thận Vi còn chưa hiểu là chuyện gì xảy ra, bên người mấy tên thiếu niên kia liền cùng một chỗ đem hắn đẩy đi ra.

Đám người đông đảo cánh tay như là Rết không lồ sờ sờ, đem Cố Thận Vi giống con mồi đồng dạng truyền đến tận cùng bên trong nhất, Thanh Nô nhìn hân một cái, có chút do dự, nhưng là trong học đường lại thúc giục một lần, hân đành phải bắt lấy người mới tới bả vai, từ trong khe cửa nhét vào, chỉ tới kịp giao phó một câu, "Thêm chút con mắt. . ."

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmr cô vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: 10 chiêu

Trong học đường chen lẫn mấy chục người, có nô có chủ, làm thành một vòng, bởi vì viện tử không quá lớn, cho nên lộ ra rất chen chúc.

Cố Thận Vi mới vừa vào đến, liền bị liền đẩy mang đẩy ủng tiến vòng tròn bên trong, học đồng nhóm hưng phấn hô hào "Tới, tới", "Lần này có thể đánh máy hiệp".

Trên người tay từng cái rời đi, hân rốt cục thoát khỏi trời buộc, lẻ loi một mình, mờ mịt không hiểu nhìn xem đối mặt thiếu niên, trái tim thỉnh thoảng nháy.

Từng tại mắt thấy "Đại Đầu Thần" hình dáng lúc, hân cảm thần thể tại sao có thể có tướng mạo hung ác như vậy người, hiện tại hân đầu óc lại tung ra tương tự ý nghĩ: Trên đời tại sao có thể có dáng dấp như thể tinh xảo mỹ lệ sinh vật?

Thiếu niên kia xem ra mới mười mấy tuổi, màu da trắng đến phát sáng, tựa như nguyên một khối cực phẩm mỹ ngọc điều khắc ra hình người, hai gò má bởi vì vận động quá nhiều mà lưu động lấy hai xóa đỏ nhạt, tựa như là tan ra tại thanh tịnh trên mặt nước hai giọt máu tươi, mực trông mắt màu đen to đến kỳ dị, phảng phất mới có thể đi đường thú nhỏ, đối thể giới này đã hiểu kì lại tràn đầy không chế dục, tiểu xảo chớp mũi hơi nhếch lên, hiện ra đối đám người chung quanh cùng mới tới đối thủ tràn đầy khinh thường.

Cố Thận Vi không phải không thấy qua việc đòi người, Trung Nguyên vương công quý tộc nhi nữ không biết gặp bao nhiêu, lúc này lại giống ngoài ý

muốn được phép tiến vào hoàng cung nông thôn thiếu niên, cả kinh ngạc như phồng, thẳng đến bên tai chế nhạo âm thanh càng lúc càng lớn, hắn mới giật mình tỉnh ngộ, trên mặt không tự chủ được đỏ lên, vội vàng một chân quỳ xuống, cúi đầu nói ra:

"Hoan Nô bái kiến tiểu công tử."

Bốn phía tiếng huyên náo im bất mà dừng, "Ta không phải tiểu công tử." Một cái thanh thúy mà lại tức giận thanh âm nói, đem "Tiểu" chữ cắn đến rất nặng.

Cố Thận Vi kinh ngạc ngẩn đầu, hắn nghĩ đương nhiên cho rằng cái này đám người quay chung quanh thân mang nam trang hài tử chính là tiểu công tử Thượng Quan Phi, lúc này mới phản ứng được, như thế tình mỹ nhân vật, làm sao có thể là nam hài?

Đầu óc của hắn nhanh chóng chuyển động, đây không phải tiểu công tử Thượng Quan Phi, đại khái chính là song bào thai ở trong nữ hài Thượng Quan Như, cái kia xưng hô như thế nào nàng? Tiểu thư? Nàng đã mặc nam trang đương nhiên sẽ không thích cái này cách gọi.

Cố Thận Vi lại tại gần người, trong học đường hiển nhiên có một ít vi diệu quy củ, thế nhưng là hắn mới đến không đến nửa ngày, ai cũng không có nói hắn.

Thượng Quan Như lông mày bốc lên, người vậy xem mừng rỡ xem náo nhiệt, tiếng cười lại lên.

Cố Thận Vi ánh mắt táo động tìm kiếm khắp nơi viện trợ, rốt cục tại Thượng Quan Như sau lưng đạt được rồi nhắc nhở, đó cũng là một gã nam trang thiếu nữ, niên kỷ cùng hắn tương tự, mảnh tay mảnh chân, vóc dáng lại phi thường cao, trong sân cơ hồ là hạc giữa bầy gà, nàng dùng môi ngữ im lặng lặp lại ba chữ.

"Cửu công tử, Hoan Nô bái kiến Cửu công tử."

Thượng Quan Như khoe miệng có chút giương lên, người cao thiếu nữ bên người một đứa bé lại không cao hứng rồi, "Nhìn một cái Bát ca đưa cho ta tốt nô tài, lấy lòng người khác liền đứng đắn chủ tử đều không nhận rồi."

Đứa bé kia hai đầu lông mày cùng Thượng Quan Như dáng dấp giống nhau y hệt, chỉ là nhiều ba điểm khí khái hào hùng, không hề nghi ngờ, đây mới là Cố Thận Vi chủ nhân chân chính Thượng Quan Phi.

Song bào thai ở trong Thượng Quan Phi là ca ca, Thượng Quan Như là muội muội, nhưng đến nắm chắc ai mới là "Tiểu công tử", Cố Thận Vi cũng không hiểu rõ rồi, hắn phụng mệnh để lấy lòng tiểu công tử, ai ngờ xuất sư bất lợi, lần đầu gặp mặt liền đem hai người toàn bộ đắc tội.

Người cao thiếu nữ đại khái cũng là bảo bên trong tiểu thư một loại người vật, tại một đám nam hài tử bên trong, nàng cùng Thượng Quan Như là chỉ có hai tên nữ hài nhi, địa vị nhưng cũng tới cao, nàng vươn ra hai tay đem Thượng Quan Phi ngăn ở phía sau, lớn tiếng nói: "Đến, mới một ván bắt đầu, ta áp mười chiêu, trong vòng mười chiêu tiểu tử này tất nhiên ngã xuống đất."

Chúng học đồng tới tập đặt cược, có cược Thượng Quan Như, cũng có mấy người áp mới tới nô tài.

Cố Thận Vi rõ ràng chính mình đây là muốn cùng "Cửu công tử" Thượng Quan Như luận võ, không cần nghĩ hắn cũng biết mình nhất định phải thua, đối thủ là một tên chậm ngọc tiểu nữ hài, hắn đến tận lực giả bộ tay chân vụng về mới được.

Thế nhưng là sự tình lại không đơn giản như vậy, song bào thai ca ca Thượng Quan Phi vậy mà không có đem tiền đặt cược đặt ở muội muội trên thân, hắn chạy đến Cố Thận Vi bên này, dắt lấy mới nô tài một lỗ tai, "Trong vòng mười chiêu không được ngã xuống, nếu không ta nhường Bát ca thu thập người."

Cố Thận Vi lâm vào tình cảnh lưỡng nan, cái kia Thanh Nô khẳng định biết xử lý như thế nào loại cục diện này, thế nhưng là hắn tại bên ngoài đại môn, một điểm bận bịu cũng giúp không được.

Thượng Quan Như đã đợi đến phiên, bày ra tiến công tư thế, quát: "Tránh ra."

Đám người vậy xem nhường ra sân bãi, Cố Thận Vi bước chân còn không có đứng vững, đối diện Thượng Quan Như đã thả người vọt lên, lăng không một cước đá hướng mặt của hắn.

Đây cũng không phải là mười tuổi tiểu nữ hài cái kia có thân thủ, động thủ cùng cường độ đều mười phần lăng lệ, chính là luyện võ nhiều năm người trưởng thành cũng chưa chắc có thể làm được loại trình độ này.

Cố Thận Vi nguyên lai còn muốn lấy như thế nào ẩn giấu thực lực, lúc này lại muốn sử xuất tất cả vốn liếng mới miễn cưỡng tránh thoát một cước này.

Thượng Quan Như một chiêu đã ra, hậu chiêu liên tục không ngừng, quả cảm dũng mãnh cùng nàng bề ngoài hoàn toàn tương phản.

Cố Thận Vi không kịp cân nhắc quá nhiều, qua tay nhiều người xê dịch toàn lực tự vệ, công phu quyền cước của hắn vốn là, học phục hổ quyền lại là cương mãnh con đường, thiện công không sở trường thủ, hắn không dám ra ngoan chiêu, tự nhiên càng rơi xuống hạ phong.

Năm sáu chiêu thoáng qua một cái, bốn phía trợ uy âm thanh vang lên liên miên, người cao thiếu nữ cùng Thượng Quan Phi theo thứ tự là hai phe chủ lực, kêu khàn cả giọng.

Khó khăn lắm đã là chiêu thứ mười, Thượng Quan Như xuất thủ càng ngày càng hung ác, bỗng dưng sử một cái mảnh khóe, quay người tựa hồ muốn kéo dài khoảng cách, lại đột nhiên thấp cúi thân trên, phản chân đá ra.

Một cước này ngoài dự liệu, Cố Thận Vi nhưng cũng không phải hoàn toàn tránh không khỏi, thế nhưng là trong lòng của hắn do dự đến cùng cái kia thua hay là nên thắng, ẩn lý thuyết nhiệm vụ của hắn là lấy lòng "Tiểu công tử" Thượng Quan Phi, thế nhưng là cái này Thượng Quan Như tựa hồ so ca ca càng được sủng ái . .

Cứ như vậy vừa nghĩ lại ở giữa, Thượng Quan Như chân đã rắn rần chắc chắn đá vào hắn trên bụng, Cố Thận Vi toàn bộ thân thể hướng về sau bay đi, đâm vào một tên chính ra sức gọi tốt học đồng trên thân.

Học đồng vội vàng không kịp chuẩn bị, cũng may thân thể khỏe mạnh, ôi một tiếng lui lại mấy bước, bị những người khác đỡ lấy, Cố Thận Vi mượn nhờ cổ này bắn ngược lực đạo, bước chân thất tha thất thểu hướng một phương hướng khác thối lui, mắt thấy lại muốn ngã sấp xuống, lại bị người tại sau lưng đẩy, lại đứng lên.

"Mười chiêu rồi mười chiêu rồi, hắn không có ngã, chúng ta thắng!"

Thượng Quan Phi từ Cố Thận Vi đứng phía sau ra, hưng phấn gào thét.

"A, chơi xấu, hắn rõ ràng liền muốn ngã xuống đất rồi, bị các người đẩy mới dừng lại."

Người cao thiếu nữ hai bộ bước đến Thượng Quan Phi trước mặt, hai tay chống nạnh, khí thế hung hăng kêu la, nàng cũng hắn là "Độc Bộ Vương" con gái ruột, mới dám tại tiểu công tử trước mặt một bước cũng không nhường.

Hai nhóm người cứ như vậy rùm beng, tiếp lấy đại gia nhớ tới người trong cuộc còn một câu không nói, Thượng Quan Như chỉ vào Cố Thận Vi, "Người nói người có phải hay không bị người đẩy lên?"

Thượng Quan Phi thiệp ở bên tai của hắn, lớn tiếng ra lệnh: "Người là chính mình đứng vững, đứng hay không?"

Đánh một vòng, Cố Thận Vi một lần nữa lâm vào tình thế khó xử tình cảnh lúng túng, chỉ có thể nói quanh co lấy không làm chuẩn xác trả lời.

Thượng Quan Như đẩy ra cản đường người, đứng ở Cố Thận Vi trước người, cùng hắn mặt đối mặt, sứt trắng trên mặt bởi vì sinh khí mà lộ ra ửng đỏ, "Chẳng lẽ người không nhận thua?"

Hai người cách gần vô cùng, nàng kia tức giận hô hấp phun đến rồi trên mặt của hắn, Cố Thận Vi cảm thấy mình không có cách nào phản bác cái này chất vấn, hắn phải nói ra tình hình thực tế, hắn đến nhận thua, hắn không muốn để cho tiểu nữ hài này tức giận như vậy.

"Ta. . ."

Thời khắc mấu chốt, rốt cục có người mở miệng đem hắn cứu vãn ra.

"Khục ân, tất cả đều về học đường."

Nói chuyện chính là một vị khí chất uy nghiêm lão tiên sinh, chấp hai tay sau lưng, lãnh ngạo mà nhìn xem trong nội viện một đám học đồng.

Lão tiên sinh lời nói rất có hiệu quả, hơn mười người học đồng tính cả bọn hắn thư đồng thư đồng, thậm chí liền tiểu công tử Thượng Quan Phi ở bên trong, cũng giống như chuột thấy mèo, ngoan ngoãn ở âm thanh, quay người đi hướng học đường, liền bước chân cũng không dám bước quá lớn.

Chỉ có "Cửu công tử" Thượng Quan Như còn lưu tại nguyên địa, trợn mắt trừng mắt không thức thời nô tài, nàng rõ ràng thắng, hắn cũng dám không thừa nhận.

"Trở về!" Lão tiên sinh nhấn mạnh, tại Kim Bằng bảo bên trong dạy học, không có điểm khí thế là không được.

Thượng Quan Như trên mặt càng ngày càng đỏ, giống như chứa rượu nho chén ngọc, nhưng là nàng cũng không thể làm trái sư mệnh, đành phải chuyển hướng học đường, đột nhiên lại xoay người lại, bắt lấy mới nô tài lỗi tai, hung hăng vịn một vòng.

"Độc Bộ Vương" sủng ái nhất nữ nhi cứ như vậy tại Cố Thận Vi trên thân lưu lại dấu vết, đau đớn rất nhanh liền thối lui, vết thương lại muốn rất lâu về sau mới có thể khỏi hẳn.

Đi ra học đường đại môn, một mực tại bên ngoài nghe âm thanh Thanh Nô hung hăng khiển trách Hoan Nô, trách hắn không có nhãn lực, đem hai vị "Công tử" tất cả đều đắc tội, "Gọi 'Công tử' không phải rồi, làm gì lại là 'Tiểu công tử' lại là 'Cửu công tử'? Chúng ta trong âm thầm nói 'Tiểu công tử' là ngón tay tiểu thư, ở trước mặt nói 'Tiểu công tử' là ngón tay tiểu Thiếu chủ, 'Cửu công tử' chỉ có tiểu thư mới thích nghe, 'Tiểu công tử' nghe làm sao lại cao hứng?"

Thanh Nô thượng vàng hạ cám nói nhất đại thông, ngoại trừ chính hắn, đoán chừng không có người có thể nghe hiểu được, Cố Thận Vi ngoại trừ cúi đầu nhận sai, không có lựa chọn khác, một cái xưng hô mà thôi, vậy mà có nhiều như vậy nói, trong lòng của hắn thế nhưng là rất khinh bỉ.

Ấn Thanh Nô giải thích, U; đọc sách ww; Thượng Quan Như từ lúc vừa ra đời liền bị làm công tử đến nuôi, sau khi lớn lên so ca ca Thượng Quan Phi còn giống nam hài tử, tốt cực kỳ mạnh, cũng nên tại xếp hạng trên so "Ca ca" cao một chút, từ trước tới giờ không thừa nhận chính mình là muội muội,

cho nên xưng hô đứng lên liền rất loạn.

Người cao thiếu nữ cũng không phải "Độc Bộ Vương" con gái ruột, mà là song bào thai đường tử, tên là Thượng Quan mura lúc, tính tình bản tính cũng cùng nam hài tử, theo Thượng Quan Như là đồng đẳng.

"Muốn xưng nàng là 'Vũ công tử', tuyệt đối đừng gọi 'Tiểu thư', nếu không người cũng không phải là thương một lỗ tai, mạng nhỏ cũng khó khăn bảo vệ."

Đôi Thanh Nô "Ân cần dạy bảo", Cố Thận Vi chỉ có thể khiêm tốn tiếp nhận.

Thượng Quan gia tử đệ buổi sáng đọc sách, buổi chiều tập võ, giữa trưa học đồng nhóm giải tán lập tức, hai vị "Công tử" nương theo đông đảo, có mười mấy người, Thanh Nô lưu lại mấy vị, cái khác liền đều phân phát.

Cố Thận Vi không có bị chọn trúng, một người trở về gặp Tuyết nương.

Nghe Hoan Nô kể xong ngày thứ nhất kinh lịch, Tuyết nương lại trách cứ hấn vài câu, trách hấn lấy lòng chủ nhân bắt lực, thế nhưng là nàng cũng cùng Thanh Nô, né tránh rồi vấn đề trọng yếu nhất: Làm song bào thai ý kiến không hợp nhau thời điểm, đến cùng cái kia đảo hướng ai.

Cái vấn đề khó khăn này Cố Thận Vi chỉ có thể tự nghĩ biện pháp giải quyết.

Lão Trương ra ngoài chăm sóc ngựa, Cố Thận Vi một người nằm tại hòn đá nhỏ trong phòng, như thế nào lấy lòng chủ nhân, chuyện này với hấn luôn luôn một đạo khám, hấn không phải Diêu Nô, trời sinh nô tài, nịnh nọt thúc ngựa đã thành bản năng, hấn đã không còn là Cố gia tiểu thiếu gia rồi, thế nhưng là cũng không có cách nào thân nhiên tiếp nhận "Hoan Nô" địa vị.

Mười bốn năm qua, hấn không hiểu được như thế nào lấy lòng người khác, chỉ biết là người khác làm hấn vui lòng.

Cố Thận Vi đột nhiên ngồi xuống, không sai, hấn chưa quen thuộc nô tài quy củ, thế nhưng là hấn hiểu rõ ý nghĩ của chủ nhân, dạng gì nô tài có thể để cho chủ nhân chân chính cao hứng? Đối với cái này, hấn kinh nghiệm phong phú.

Hấn làm ra một cái to gan quyết định.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Bồi đánh

Ngày kế tiếp sáng sớm, Cố Thận Vi liền chạy đi học đường cửa chính, hấn hiện tại có rồi nương theo cấp bậc lệnh bài, không cần Tuyết nương dẫn đường rồi, hấn không có đi hướng tiểu thư thành an, đoán chừng Tuyết nương sẽ thay hấn giải thích.

Cố Thận Vi là cái thứ nhất đến người, Thanh Nô tới thời điểm hướng hấn gật gật đầu, biểu thị hài lòng.

Thanh Nô bọn người là phía ngoài nương theo, vào không được nội trạch, bọn hấn chủ yếu chức trách chính là bưng lấy đủ loại đồ chơi nhỏ, chủ nhân một tiếng chào hỏi liền phải đưa vào đi, chủ nhân không muốn cầu vãn nhân rồi, song bào thai có khác mấy tên thư đồng thiệp thân phục thị.

Song bào thai cùng Thượng Quan Vũ Thị một khối tới, tiền hô hậu ủng, Cố Thận Vi bị chen ở phía sau không nhìn thấy bọn hấn.

Hai vị "Công tử" tới so bình thường sớm được nhiều, Thanh Nô rất là ngoài ý muốn, không chờ hấn hỏi rõ nguyên nhân, trong học đường liền truyền lời ra, "Nhường hôm qua tiểu tử kia tiến đến!"

Thanh Nô lắc đầu, từ trong đám người túm ra Hoan Nô, hướng trong cửa lớn đẩy, "Đây là người tự tìm."

Trong viện đã tụ một chút học đồng, còn cùng giống như hôm qua làm thành vòng tròn, lưu lại một đạo khe hở, nhường "Ngày hôm qua tiểu tử" đi vào.

Song bào thai sóng vai đứng thẳng, lẫn nhau lờ đi, Thượng Quan Vũ Thị phụ trách mở miệng nói chuyện, nàng vốc dáng quá cao, trên người nam trang lộ ra có chút không quá vừa người, "Tiểu tử, hoặc là hướng Cửu công tử nhận thua, hoặc là một lần nữa đánh qua, người chọn một đi."

Tiểu công tử Thượng Quan Phi vừa định mở miệng, bị muội muội một tay che tại ngoài miệng.

Học đồng càng tụ càng nhiều, đều không vào học đường cửa, trước để lại trong sân xem náo nhiệt.

"Ta không nhận thua." Cố Thận Vi nói, hần sớm đã làm quyết định.

Chỉ trở học đồng tất cả đều ngây ngẩn cả người, đồng loạt dùng ánh mắt bất khả tư nghị nhìn xem mới tới nô tài, chẳng lẽ hần không thấy được bên ngoài kia mấy tên bồi đánh thiếu niên? Vết thương đầy người, run lay bầy.

"Người không nhận thua? Người nếu lại đánh? Người. . ." Thượng Quan Vũ Thi kinh ngạc không thôi, liền tiếp hỏi lại, quên rồi tiếp xuống nên nói cái gì.

Thượng Quan Phi đẩy ra muội muội tay, cao hứng kêu lên: "Tốt nô tài!"

Thượng Quan Như kiêu ngạo mà ngẩng đầu lên, "Nặng đánh liền nặng đánh, vẫn là mười chiêu, ta muốn để người đứng không dậy nổi."

Cố Thận Vi tối hôm trước làm quyết định là không còn hướng song bào thai thấp kém, không đem này thường gặp nô tài thủ đoạn, hần muốn phương pháp trái ngược, dùng thủ đoạn cứng rắn thắng được hai người tôn trọng cùng tín nhiệm.

Hần quá hiểu được những con cái nhà giàu kia trong lòng, khi hần vẫn là Cố gia tiểu thiếu gia thời điểm, thích nhất trò chơi một trong chính là cùng người luận võ, những cái kia cùng hần đánh nhau qua trắng đỉnh cái nào nhất đến hần niềm vui? Không phải dụng một cái liền ngã dập đầu nhận thua cái kia, mà là nhìn qua toàn lực ứng phó nghiêm túc ra chiêu cái kia.

Hần cũng đã từng trải qua mấy cái tiểu thư đồng, về sau lại chỉ để lại tính tình không tốt nhất, yêu nhất theo tiểu chủ nhân đầu võ mồm Minh Hương, làm người có rồi một đồng lớn nô tài thời điểm, muốn nhất nhưng thật ra là một cái bình đẳng bạn chơi.

Dù là loại này "Bình đẳng" là hư giả.

Cố Thận Vi lúc trước thân ở trong đó lại nhìn không thấu tầng này nguy trang mê vụ, hiện tại hần nhận rõ chính mình lúc trước nhược điểm, cũng chính là Thượng Quan gia song bào thai hiện tại nhược điểm.

Cố Thận Vi lộ ra tư thế, nói: "Mời công tử chỉ giáo."

Hôm qua hần chỉ thủ không công, hôm nay cần phải sử xuất mấy phần bản lĩnh thật sự.

Một cái tiểu nô mới vậy mà dùng người trong giang hồ ngữ khí theo Thượng Quan Như nói chuyện, vậy xem học đồng nhóm đồ một tiếng, bọn hần biết muốn nhìn thật là náo nhiệt; ngoài cửa lớn Thanh Nô nghe được thật sự rõ ràng, hần biết phải có phiền toái, đáng tiếc lúc này không thể đem không hiểu chuyện nô tài lôi ra đến đánh một trận; Thượng Quan Vũ Thi càng phát ra cảm thấy lẫn lộn, thậm chí không biết nên làm cái gì phản ứng; tiểu công tử Thượng Quan Phi lại ngẩng đầu ưỡn ngực trên mặt mang cười, mới nô tài cho hần tặng thể diện.

Thượng Quan Như đầu tiên là mặt có chút đỏ lên, sau đó đầu ngửa đến cao hơn, "Đùng mạnh miệng, chúng ta trên trận xem hư thực."

Hai người lần thứ hai động thủ đánh chừng hơn một trăm chiêu, phân biệt ủng hộ hai phe tiếng gào cơ hồ vang vọng rồi nửa toà Kim Bồng bảo, không có người nhắc lại "Mười chiêu trong vòng" sự, hiện tại đại gia liền muốn biết đến cùng ai càng mạnh hơn một chút, là phi dương rút tùy tùng không có thua qua Thượng Quan Như, vẫn là gan to bằng trời không giống bình thường tiểu nô mới.

Mà lại trận này đánh nhau cùng lúc trước những cái kia nửa thật nửa giả luận võ cũng không đồng dạng, Thượng Quan Như xuất thủ tàn nhẫn, tiểu nô mới cũng không có hư chiêu, phục hồ quyền có thể dùng hồ hồ sinh phong, cách gần đó học đồng thậm chí không thể không tránh né mũi nhọn.

Thanh Nô bối tại khe cửa trên nhìn tròn mắt hốc mồm, không rõ cái này Hoan Nô là làm sao vậy, chẳng lẽ liền không sợ rước họa vào thân, hơn nữa còn sẽ liên lụy một đám người? Cuối cùng hần ra kết luận: Thổ phi nữ nhi mang tới người chính là không phục quân giáo.

Cố Thận Vi tại quyền cước trên hoàn toàn chính xác sử xuất toàn lực rồi, liền lúc trước ở nhà học Bát Quái Chương cũng dùng tới, nhưng hần vẫn có giữ lại, chỉ sử xuất không đến năm thành "Hợp Hòa kinh", "Bình đẳng" cũng phải có hạn độ, hần không thể gây tổn thương cho lấy vị này bất nam bất nữ "Công tử".

Có thể Thượng Quan Như không là bình thường đối thủ, nàng tuy là nữ hài nhi, tuổi cũng nhỏ rồi ba bốn tuổi, thân thủ lại tuyệt không mập mờ, sẽ quyền thuật so Cố Thận Vi còn nhiều, hơn trăm chiêu hạ đến, đã dùng không dưới năm chủng võ công, đến cuối cùng, Cố Thận Vi không thể không đối công làm thủ, miễn cưỡng chèo chống, hiện tại lại nghĩ dùng mười thành "Hợp Hòa kinh", cũng đã lực bất tòng tâm.

Lại là chỗ kia uy nghiêm lão tiên sinh kêu dừng rồi chiến đấu, đem Cố Thận Vi từ trong khốn cảnh giải thoát ra.

Hai người đánh cho quá dụng tâm, người quan sát cũng quá đầu nhập, lão tiên sinh liền gọi vài tiếng đều không có người phản ứng, hần đỏ bừng da mặt, vùng thước liền tập mấy đầu sau cái cổ, mới đưa một đám gần như điên cuồng thiếu niên gọi trở lại trong hiện thực đến, từng cái đưa đầu le lưỡi, bước nhanh chạy về trong học đường đi.

Cố Thận Vi thật sự là mệt mỏi, từ hôm qua thiên nhắc người chết đều không có mệt mỏi như vậy qua.

Đối diện Thượng Quan Như cũng giống vậy, một mặt mồ hôi, sợi tóc cũng có chút tán loạn, nàng muốn nói vài câu giang hồ ngôn ngữ trong nghề, thế nhưng là ngay cả thở mảy hơi thở chính là không nói ra.

Thượng Quan Vũ Thì ngược lại là thay đường muội nói một câu "Chờ lấy nhìn", sau đó vịn Thượng Quan Như vào học đường.

Thượng Quan Phi là gan so muội muội tiểu, trông thấy lão tiên sinh nổi giận, không để ý tới vừa vì chính mình tăng mặt mới nô tài, sớm chạy mất.

Cố Thận Vi vịn hai đầu gối, từng ngum từng ngum thở, mồ hôi rơi tại thật mỏng trên mặt tuyết, ném ra từng cái hồ nhỏ, sau đó sau cái cổ không giải thích được bị đánh một cái.

"Ra ngoài!"

Lão tiên sinh bộ mặt tức giận, nơi này là địa bàn của hắn, tại sát thủ như mây Kim Bằng bảo, chỉ có vùng thế giới này còn giữ mấy phần nhả nhận, lại bị một cái không biết tên tiện nô cho đảo loạn rồi.

Ngoài cửa lớn, chờ lấy Cố Thận Vi chính là càng thêm giận không át Thanh Nô, hắn trọn vẹn hoa một canh giờ giảng giải bảo bên trong quy củ, lấy chứng minh Hoan Nô làm đại nghịch bắt đạo sự tình, không chỉ có cho mình gây phiền toái, còn biết nhường rất nhiều người thay thế nó nhận qua.

"Tiểu tiểu thư rơi một sợi tóc, đem ngươi chém thành muôn mảnh cũng không thường nổi."

Vừa sót ruột, Thanh Nô đem Thượng Quan Như gọi thành rồi "Tiểu tiểu thư", đây cũng là đám người trong suy nghĩ nàng nhất thân phận thật.

Cố Thận Vi ngoại trừ càng không ngừng nói "Vâng vâng vâng", cơ hồ không có mở miệng quá, vừa rồi trận kia luận võ, Thượng Quan Như tóc không biết rơi mất bao nhiêu cái, thế nhưng là hắn có chừng mực, không có nhường nàng thụ một điểm thương, tương phản, nàng thế nhưng là chưa từng thủ hạ lưu tình, trên mặt của hắn đều là ứ thương, trên thân còn có càng nhiều.

Thanh Nô quyết định muốn đem Hoan Nô lui về, dù cho bởi vậy đắc tội Bát thiếu chủ cũng sẽ không tiếc.

Thế nhưng là đợi đến giữa trưa học đường tan học lúc, hắn quyết tâm này dao động, hơn nữa còn đại kinh hãi.

Giống như ngày thường, song bào thai, Thượng Quan Vũ Thì đi đầu đi ra đại môn, Thượng Quan Như vị trí tại ở giữa, khí tức bình thản, tóc cũng một lần nữa chỉnh lý quá, nàng dừng bước lại, Nhất Chi phía ngoài cùng Hoan Nô, "Tiểu tử này sau này làm ta nương theo."

Thanh Nô sững sờ đến không biết nói cái gì cho phải, Thượng Quan Phi cũng một mặt kinh ngạc, "A, tiểu tử này là Bát ca đưa cho ta."

"Ừm, ta muốn, hiện tại liền thuộc về ta."

Nói xong, Thượng Quan Như lời kéo cười trộm không thôi Thượng Quan Vũ Thì ngẩng đầu rồi đi, Thượng Quan Phi theo ở phía sau còn tại lao thao nghĩ đến một lời giải thích, thế nhưng là tất cả mọi người có thể đoán được kết cục, ca ca từ trước đến nay là không tranh nổi muội muội.

Mặc dù không biết nói cái gì cho phải, Thanh Nô cũng phải nói chút gì, hắn nhắc nhở trước Hoan Nô đây là loại chuyện này là ngoài ý muốn, mà lại "Cứu công tử" đem hắn muốn đi khẳng định không có chuyện gì tốt, Hoan Nô tốt nhất sớm một chút tìm cơ hội nhận thua, nếu không kết cục sẽ thảm hại hơn, vân vân.

Cố Thận Vi từng cái đáp ứng, chờ hắn thoát khỏi Thanh Nô, Thượng Quan gia song bào thai đã đi ra thật xa rồi.

Kế hoạch không có dựa theo ban sơ suy nghĩ phát triển, Cố Thận Vi muốn lấy lòng tiểu công tử, kết quả lại bị "Cứu công tử" muốn đi, hắn chỉ có thể thuận theo tự nhiên.

Làm hắn bất an là Tuyết nương bên kia, bởi vì Tuyết nương mình xác yêu cầu hắn chiếm được tiểu công tử niềm vui, thế nhưng là chờ hắn tới hôm đó báo cáo tình huống về sau, Tuyết nương lại chỉ là cười lạnh một tiếng, không có tỏ thái độ.

Rất nhanh, Cố Thận Vi liền phát hiện đi theo "Cứu công tử" tuyệt không dễ lẫn lộn, Thượng Quan Như coi hắn là thành lực lượng ngang nhau đối thủ, cơ hồ mỗi ngày đều muốn cùng hắn chỉ ít đánh một trận, trong học đường, trên đường, tập võ ngoài viện, chỉ cần nhớ tới liền phải động thủ, Thượng Quan Vũ Thì cùng Thượng Quan Phi cũng thỉnh thoảng cùng hắn luyện chiêu.

Thượng Quan Như là "Độc Bộ Vương" nữ nhi, tự nhiên có rất nhiều danh sư chỉ điểm, nàng lại tranh cường hảo thắng, người cũng thông minh, không có qua mấy ngày, Cố Thận Vi liền phải sử xuất mười thành công lực, mới có thể theo kịp tiến bộ của nàng.

Thượng Quan Vũ Thì thân thủ không yếu, nhưng là một tên tâm phủ cực sâu thiếu nữ, nàng xuất thủ lúc luôn luôn lộ ra cùng Thượng Quan Như tương xứng, thế nhưng là Cố Thận Vi cùng với nàng đánh nhau vài lần về sau, phi thường khẳng định nàng kỳ thật lợi hại hơn chút, chỉ là che giấu thật tốt.

Thượng Quan Phi tuy là nam hài, công phu cũng rất, tính tình còn có chút vội vàng xao động, Cố Thận Vi chỉ có thể kiên nhẫn quần nhau, tận lực không cùng hắn đánh.

Bất quá cũng chỉ thế thôi, Cố Thận Vi lại muốn tiến một bước lấy lòng song bào thai lại không cơ hội gì, w;w. uuka; Shu. net tại hai vị công tử trong mắt, hắn chính là một tên cầm đánh, dám đánh nô tài, nghĩ "Bình đẳng" là không thể nào.

Cố Thận Vi sẽ chỉ hai bộ quyền pháp, lại khắc khổ luyện tập tiến bộ cũng có hạn, với hấn mà nói, bên người duy nhất giống như là sư phụ người chính là Tuyết nương, nhưng hấn không nghĩ cầu xin, Tuyết nương không phải loại kia ăn mềm lời nói người, thế là Cố Thận Vi mỗi ngày hưởng nàng báo cáo tình huống, giảng thuật Thượng Quan Như thần tốc tiến bộ, cùng nàng nhiều thích đánh nhau, gần một tháng về sau, Tuyết nương rốt cục bị hấn thay đổi một cách vô tri vô giác, lại truyền cho hấn một bộ "Như ý chưởng".

Tuyết nương nói qua quyền cước là căn cơ, đao kiếm mới là sát thủ nghề chính, có thể Hoan Nô đối thủ là "Độc Bộ Vương" chi nữ, cho nên nàng chỉ tăng cường căn cơ, không còn truyền thụ đao pháp, cũng không còn bên ngoài lực tăng lên nội công của hấn.

Như ý chưởng cả công lẫn thủ, chiêu thức phức tạp, so phục hồ quyền thâm ảo một chút, Cố Thận Vi hoa mười ngày học xong, tiếp lấy vừa học một bộ cầm nã thuật cùng thối pháp, hấn cùng Tuyết nương đã là trên thực tế sư đồ, quan hệ nhưng vẫn là cùng bắt đầu đồng dạng lãnh đạm, Tuyết nương thuyết phục tiểu thư "Tạm thời" bỏ dở rồi cái kia không đáng tin cậy ám sát kế hoạch, nhưng là chính nàng mục đích thật sự lại một câu miệng cũng không có lộ ra.

Cố Thận Vi công phu tại tăng cường, Thượng Quan Như cũng không rơi xuống, hai người cứ như vậy người truy ta đuổi, từ đầu mùa đông một mực đánh tới mùa đông, ngày tết sắp tới, song bào thai không thể nào đến học đường, hấn mới lấy một cơ hội nhỏ nhoi nghỉ ngơi.

Cố Thận Vi vốn chỉ muốn cứ như vậy qua xuống dưới, chậm rãi đem song bào thai nắm trong lòng bàn tay, lại lợi dụng hai người xâm nhập Kim Bằng bảo nội bộ, thế nhưng là tháng chạp bên trong phát sinh một sự kiện, lại để cho hấn một lần nữa dấy lên làm sát thủ ý nghĩ.

Những ngày này, chuyên lấy giết người vì nghiệp Kim Bằng bảo cũng tại giăng đèn kết hoa, theo người bình thường đồng dạng chuẩn bị chúc mừng năm mới, ai cũng không nghĩ ra, sẽ có người như thế cuồng vọng, trắng trợn xuyên qua Bích Ngọc thành, đi bộ lên núi, đi qua vượt ngang lạch trời thạch lương, dựng thẳng lên cờ xí, sắp xếp đao thương, công khai hướng "Độc Bộ Vương" khiêu chiến.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cô vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Khiêu chiến

Ngày này cách năm mới còn có không đến nửa tháng, trên mặt đất tích rồi thật dày một tầng tuyết, trên bầu trời còn tại bay xuống bông tuyết, không với không từ, giống như vĩnh viễn cũng sẽ không kết thúc.

Trong học đường truyền ra tham gia lần không đủ tiếng đọc sách, Thanh Nô cả đám người canh giữ ở ngoài cửa lớn, bịt lấy lỗ tai dậm chân sưởi ấm.

"Hai vị công tử hôm nay sẽ không tới, cái này đại trời lạnh."

Thanh Nô đầy cõi lòng hi vọng suy đoán, dưới tình huống bình thường song bào thai nếu như bỏ lỡ táo khóa, liên cơ bản sẽ không tới học đường rồi, bọn hấn những này nương theo có thể tán đi, tìm chỗ ngồi uống hai nghỉ ngơi.

Có thể ngày đó chủ định không phải "Bình thường" thời gian, Thanh Nô mới nói xong không bao lâu, một đám hải tử chạy như bay tới, không cần nhìn, đám ở Kim Bằng bảo bên trong như thế Trương Dương người, chỉ có đôi kia song bào thai.

Quả nhiên, một thân áo gấm Thượng Quan Như chạy trước tiên, sau lưng theo sát lấy Thượng Quan Vũ Thi cùng Thượng Quan Phi, lại sau này xa mấy bước mới là thờ hồng học thư đồng thư đồng nhóm.

"Đi theo ta."

Thượng Quan Như bước chân chưa nghỉ, cao giọng ra lệnh, nàng cũng không muốn lúc này vào học đường bị lão tiên sinh trách cứ, lão đầu nhi kia đối với người nào đều không khách khí.

Cửa ra vào ba bốn mươi tên nương theo ở trong có một nửa đều thuộc về song bào thai, chính nhân vô cùng nhằm chán lạnh đến trở nên cứng, nghe "Cửu công tử" ra lệnh một tiếng, tất cả đều đi theo, chỉ có Thanh Nô lão luyện thành thực, bước chân do dự, biết truy vấn một câu "Làm gì".

"Có người tới cửa khiêu chiến, còn không nhìn tới?"

Thượng Quan Như vung câu nói tiếp theo, người đã chạy xa, nghe được người tất cả đều tinh thần chấn động, Kim Bằng bảo không phải phổ thông môn

phái võ lâm, tới cửa khiêu chiến loại sự tình này ít càng thêm ít, lúc đầu có chút do dự nương theo lúc này cũng tăng tốc bước chân, chỉ có đi theo song bào thai, bọn hắn mới có thể tại bảo nội loạn chạy, mới có thể đi cửa chính nhìn xem cái gì là "Khiêu chiến".

Thanh Nô cũng theo sau, trong lòng vẫn là không tin tưởng lắm, suy nghĩ cái này không chừng lại là hai vị công tử đùa ác, hẳn tại bảo bên trong xuất sinh, từ nhỏ đến lớn vài chục năm nay chưa từng nghe nói có người dám hướng Kim Bằng bảo khiêu chiến.

Học đường cửa ra vào cái khác nô bộc không có chủ nhân cho phép không dám tự ý rời, thế nhưng là lòng ngứa ngáy khó nhịn, tất cả đều hạ quyết tâm, đợi chút nữa nhất định phải toàn lực khuyến khích chủ nhân đi xem cái này khó gặp náo nhiệt.

Cố Thận Vi bước chân nhanh, theo thật sát song bào thai cùng Thượng Quan Vũ Thi sau lưng, trải qua mấy tháng này lịch luyện, hẳn hiện tại so hải tử cùng lửa muốn thành thực được nhiều, nghĩ đến cũng nhiều, tới cửa hướng Kim Bằng bảo khiêu chiến loại sự tình này rất không tầm thường, Kim Bằng bảo ở vào trên đỉnh cao nhất, có nguyên một tòa Bích Ngọc thành thủ vệ môn hộ, ngoại nhân có thể thuận lợi đi tới liền đã khó có thể tưởng tượng, huống chi người này vẫn là đến công khai khiêu chiến.

Kim Bằng bảo ngoài cửa lớn đã thừa thốt đứng đầy mấy người, song bào thai ở bên trong trạch biết được tin tức sớm, chạy đến đến chính kịp thời, chiến đấu còn chưa có bắt đầu.

Người khiêu chiến có ba người, một tên cao lớn uy mãnh lão già, còn có hai cái hòa thượng trẻ tuổi, bọn hắn canh giữ ở đối diện đại môn trên đất trống, cách đám người gần trăm bước xa, phía sau chính là tiền bảo cần phải trải qua thạch lương.

Lão già lúc tuổi còn trẻ nhất định uy phong凛冽, vóc dáng so bên người hòa thượng cao một đầu, bả vai rộng lớn, râu tóc bông tán, giống một con trầm mặc hùng sư, thế nhưng là hắn đã già, chỉ còn lại một bộ khung xương, cái này khung xương cho dù so với bình thường người còn muốn đại, cũng đã không có dùng nữa không hết lực lượng.

Hai tên hòa thượng thần sắc kính cẩn, rũ xuống mi hợp thành chữ thập, cũng không giống như là lão già tùy tùng, cũng không giống là đồng bạn, giống như là việc không liên quan đến mình, tới đây chỉ là vì trầm tư mặc nghĩ.

Lão già tay trái dựng thẳng một mặt hai trượng dư cao cờ phướn, buông xuống màu trắng mặt cờ trên viết một hàng chữ lớn: Thâm cừu chưa báo đồ đao khó tha. Lão già bên tay phải là một tòa giản dị giá binh khí, chỉ để đó hai kiện binh khí: Một cây trường thương cùng một thanh đơn đao.

"Cái gì đó, như thế lão một tên, lại thêm hai tên hòa thượng, đám kia nô tài làm sao để bọn hắn lên núi?"

Nhìn thấy dạng này người khiêu chiến, tiểu công tử Thượng Quan Phi rất là thất vọng, những cái kia đi theo ra nương theo cũng cùng hắn một cái ý nghĩ, còn tưởng rằng người tới lớn bao nhiêu khí thế đâu, kết quả lại chỉ là phổ phổ thông thông ba người, đám này thiếu niên cùng nhau tiến lên liền có thể đánh cho bọn hắn chạy trời chết.

Thượng Quan Vũ Thi nhìn thật cẩn thận, lúc này cười lạnh một tiếng, "Thật là không có nhãn lực, uống cho ngời vẫn là vương chủ nhi tử, ngời nhìn cái cột cờ kia."

Thượng Quan Phi bị đường tử mĩa mai, mặt đỏ tới mang tai, miệng bên trong lẩm bẩm, nhưng vẫn là một lần nữa dò xét cột cờ, những người khác cũng giống vậy, thời gian dần qua cười nhạo âm thanh bình nghị, tiếng thán phục nổi lên bốn phía.

Cái cột cờ kia là thường gặp Bạch Dương mộc, thẳng tắp đứng ở mặt đất, không người nâng đỡ, vậy mà trong gió rét sừng sững không ngã, cơ hồ không có một tia lay động, nguyên lai cột cờ dưới đáy đã một mực cắm vào dưới mặt đất.

Kim Bằng bên ngoài đất trống tất cả đều là cự thạch lát thành, không có một tảng đất mặt, cột cờ chỉ là làm bằng gỗ, lại có thể nhập thạch vài tấc, cảm có người không chỉ là thể lực kinh người, còn phải có cực kì cao thâm nội lực.

"Cái này có lợi hại gì, bảo bên trong tùy tiện phái ra một vị sát thủ liền có thể giết ba người này."

Thượng Quan Phi còn không phục, Thượng Quan Vũ Thi cũng không để ý tới hắn, lôi kéo Thượng Quan Như tay, trở lại hướng bảo bên trong nhìn quanh, người khiêu chiến đã chuẩn bị kỹ càng, Kim Bằng bảo lúc này nên phái người ra thu tràng.

Cố Thận Vi liền đứng sau lưng các nàng, lúc này cũng xoay người đi, không cho người khác nhìn thấy hắn trong hốc mắt đột nhiên tuôn ra nước mắt.

Cái này nước mắt cùng hàn phong không quan hệ, hắn cũng không biết tới cửa khiêu chiến lão già cùng hòa thượng, có thể hắn nhận ra đao kia kia thương rõ ràng là Cố thị phong cách, không hề nghi ngờ, lão già cùng Cố gia có rất sâu nguồn gốc.

Thiên hạ các nước đều có tiêu chuẩn kiểu dáng đao thương, để mà trang bị quân đội, người trong võ lâm binh khí nhưng không có thống nhất quy cách, cơ hồ một nhà, cái này cũng thành vì nhận ra các môn các phái phương pháp một trong, Cố thị trường thương toàn bộ dài một trượng sáu thước, xem như dài nhất thương chủng một trong, Cố thị đơn đao dài hai thước bảy tấc, lại so với bình thường đao đều muốn ngắn một điểm.

Mặc dù chỉ là xa xa nhìn một cái, Cố Thận Vi vẫn có thể nhận ra lão già đao ở bên cạnh thương cùng nhà mình binh khí giống như đúc, hắn mặc dù tập võ không cần, nhưng là đối một đao kia một thương vô cùng quen thuộc, tuyệt sẽ không nhận lầm.

Mấy tháng qua khổ tâm vây xây tình cảm đề đập suất nữa trong nháy mắt sụp đổ, hắn vẫn cho là chính mình là Cố gia duy nhất người sống sót, bảo thủ gánh nặng toàn bộ đặt ở một người trên vai, đột nhiên nhìn thấy còn có người đến vì thân nhân báo thù, kích động trong lòng, khó mà tự kiềm chế.

Cũng may không có người chú ý hấn, đại gia hết nhìn đông tới nhìn tây, nhìn không phải người khiêu chiến chính là bảo bên trong con đường, muốn biết đến cùng ai ra mặt diệt người tới uy phong.

Kim Bằng bảo trăm năm không phá, Kim Bằng sát thủ vô địch thiên hạ, đám người mặc dù phần lớn là mười mấy tuổi thiếu niên, đối với cái này lại sâu tin không nghi ngờ, lão đầu tử cùng hòa thượng đem lá cờ cắm vào lại sâu, giống nhau là đến đưa mạng.

Càng không ngừng có người từ bảo bên trong đi ra đến, nhưng đều không phải là ứng chiến người, mà là đến xem náo nhiệt, "Độc Bộ Vương" tựa hồ đối với người khiêu chiến cũng không để trong lòng, đã không có trận địa sẵn sàng đón quân địch, cũng không có cấm chỉ xuất nhập.

"Tôi là ai, sao mà to gan như vậy." Mỗi người đầu tiên hỏi đều là chuyện này.

"Kia hai tên hòa thượng không phải Tứ Đế Già Lam pháp sư sao? Chúng ta ngày thường bỏ thí so với ai khác nhà đều nhiều, làm sao cùng còn nhóm còn không hài lòng, muốn tới nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của sao?"

Cố Thận Vi chưa nghe nói qua "Tứ Đế Già Lam", cũng không quan tâm, hấn chỉ muốn biết cái kia lai lịch của ông lão.

Thẳng đến hai khắc đồng hồ về sau, bảo bên trong rốt cục phát ra ứng chiến người, tại một mảnh hưng phấn "Đến rồi đến rồi" huyền tiếng kêu bên trong, lão già thân phận cũng truyền ra ngoài.

"Dương Nguyên soái, lão đầu tử gọi Dương Nguyên soái."

"Cái gì nguyên soái? Mang theo hai tên hòa thượng liền dám gọi nguyên soái, vậy ta không phải 'Đại nguyên soái' rồi."

Chúng thiếu niên đối cái này tên kỳ cục đùa cợt không thôi, Cố Thận Vi trong lòng lại là chấn động, nguyên lai thật có một cái "Dương Nguyên soái".

Diệt môn thảm kịch phát sinh ngày đó, lão gia Cố Lôn mệnh lệnh trung tâm lão gia đình Dương Tranh mang đi một đôi nữ, Dương Tranh trên đường đánh bại một nhóm truy binh về sau, biết rõ tình hình nguy hiểm chưa hết, bởi vậy nhường tiểu thiếu gia thay đổi thư đồng y phục, trong đêm tiến về Sơ Lặc thành tìm "Dương Nguyên soái" chuyển lấy cứu binh.

Cố Thận Vi coi là "Dương Nguyên soái" là Dương Tranh biên ra lừa hấn nói láo, lại tại nửa đường trở về, kết quả phát sinh liên tiếp sự kiện ngẫu nhiên, làm hấn trời xui đất khiến tiến vào Kim Bằng bảo.

Nếu như hấn lúc ấy một mực ruổi ngựa tiến lên, có lẽ hôm nay liền sẽ đứng tại đám người đối diện, theo Dương Nguyên soái một khối tới cửa tới khiêu chiến.

Cố Thận Vi hối hận vạn phần, hấn ăn tận thiên tân vạn khổ, chịu đựng chưa hề nghĩ tới si nhục, kết quả đi lại là một đầu sai lầm con đường.

"Người thế nào?"

Thượng Quan Như tò mò hỏi, nàng chú ý tới Hoan Nô trên mặt nét mặt cổ quái.

"Không có gì, là gió." Cố Thận Vi vội vàng lau đi nước mắt, hấn còn không thể bại lộ thân phận, coi như Dương Nguyên soái thật có thể đánh bại "Độc Bộ Vương", hấn cũng muốn về sau tìm cơ hội nhận nhau, không thể để người ta biết Cố gia từ tôn lại Kim Bằng bảo làm nô.

"Hấn sợ hãi." Thượng Quan Vũ Thị cũng nhìn Hoan Nô một chút, U; đọc sách ;ww. uukan Shu. net hạ kết luận, nàng từ trước đến nay không thể nào vui Hoan Hoan nô, cũng khó trách, ngoại trừ Thượng Quan Như, nàng không thích bất luận kẻ nào.

Kim Bằng bảo bên trong đi ra một đội áo đen đại đồ sát thủ, từng cái thân sắc lạnh lùng, từ xem náo nhiệt các thiếu niên bên người trực tiếp đi qua, không có giống thường ngày như thế, đối hai vị công tử khom mình hành lễ.

"Nhiều như vậy!" Có người nhỏ giọng kinh hô, sát thủ là Kim Bằng bảo tinh hoa cùng trụ cột, ba năm người tổ hợp đã thuộc khó gặp, cái này đoàn người lại chừng hơn hai mươi, chính là chấp hành nhiệm vụ gian nan nhất cũng đầy đủ rồi.

"Lão đầu tử theo hòa thượng chết chắc."

"Đúng vậy đúng vậy."

Tất cả mọi người cảm thấy hơn hai mươi tên sát thủ sẽ đồng loạt xuất thủ bao vây tiêu diệt người khiêu chiến, bọn hấn từ nhỏ sống ở Kim Bằng bảo, đối lấy nhiều thắng ít loại sự tình này chỗ chỉ thân nhiên.

Bất quá, lúc này bọn hấn nghĩ sai, bọn sát thủ đi đến Dương Nguyên soái trước người hơn hai mươi bước dừng lại, làm thành thừa thốt nửa vòng tròn, sau đó một tên sát thủ đi lên trước, rút ra hạp đao, hấn muốn đơn đấu độc đấu.

Cái này không hợp Kim Bằng bảo "Quy củ", thế nhưng lại lệnh xem náo nhiệt các thiếu niên càng thêm hưng phấn, vô luận bọn hấn từ nhỏ nhận dạng gì hun đúc, vô luận bọn hấn sau khi lớn lên thờ phụng dạng gì nguyên tắc, cái tuổi này bọn hấn, lại vẫn tương đối sùng bái quang minh chính đại vũ lực.

"Lá thắng, Ngũ thiếu chủ trong viện lá thắng."

Có người nhận ra cái thứ nhất ứng chiến sát thủ.

Cố Thận Vi lại cũng nhận ra tên này sát thủ, hẳn chính là tại chữ T đầu đường giết chết Đại Tuyết Sơn kiếm khách Long Phi Độ người áo đen, lúc ấy cự tuyệt lộ ra tính danh.

Cố Thận Vi thật muốn hướng Dương Nguyên soái mở miệng cảnh báo, cái này là thắng thiên làm ám toán, Long Phi Độ chính là trúng thuốc mê một loại đồ vật mới mệnh tang người này đao hạ.

Thế nhưng là hẳn không thể cũng không dám, hẳn chỉ có thể trông cậy vào Dương Nguyên soái so Long Phi Độ lợi hại hơn càng thông minh, không chỉ có biết Kim Bằng bảo hạ lưu thủ đoạn, mà lại sớm đã có đầy đủ chuẩn bị.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cô vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: 1 chiêu

Dương Nguyên soái thật đã rất già, già dặn không cần bao nhiêu cao thâm ngộ tính cùng trí tuệ, cũng có thể khám xuyên thấu thể sự khám phá hồng trần, hẳn nhiều năm trước kia từ Trung Nguyên dời đến Tây Vực vốn là vì ẩn cư, kết quả lại lâm vào một trận hẳn thoát khỏi không xong ân oán bên trong tới.

Hắn cái kia còn không quá lão đệ đệ Dương Tranh chết tại Kim Bằng sát thủ đao hạ, hẳn đến báo thù, cùng hẳn có cắt không đứt sứt sang không rõ liên quan Cố gia thảm tạo diệt môn, hẳn nhất định phải báo thù.

Hắn từ Cố gia học được một thân bản sự, là thời điểm một cỗ não trả lại rồi.

Hắn hoa thời gian rất lâu tìm kiếm giúp đỡ, nhưng là tại Tây Vực, ai cũng không nguyện ý cùng "Độc Bộ Vương" đối đầu, hẳn đành phải đơn thương đơn đao tới khiêu chiến, chờ đợi thêm nữa, hẳn còn thừa không có mấy sinh mệnh liền không có cách nào đốt lên.

Bởi vì hẳn uy hiếp nói muốn tại Bích Ngọc thành đại khai sát giới, Tứ Đế Già Lam tăng nhân đồng ý đưa hẳn lên núi, nhưng chỉ là lên núi mà thôi, vào không được Kim Bằng bảo, hẳn bớt đi một phen giết chóc, lại vẫn không có thấy "Độc Bộ Vương", chỉ chờ đến một đám sát thủ áo đen, còn có nơi xa kia một bang ngây thơ thiếu niên vô tri.

"Ta muốn giết chết nhiều ít cái người giống như ngươi, mới có thể để cho 'Độc Bộ Vương' tự thân xuất mã?"

Dương Nguyên soái hỏi, thanh âm lộ ra già nua mà mỗi một, cái này khiến một câu trần đầy ngạo khí cùng khinh thường hỏi thăm thất sắc không ít.

"Ngươi không có tư cách gặp vương chủ."

Sát thủ là thắng hẹp đao nơi tay, khinh bỉ nói, đối cái gọi là người trong võ lâm hẳn từ trước đến nay là loại thái độ này.

"Là ta không có tư cách gặp hẳn, vẫn là ngươi không có tư cách trả lời vấn đề của ta?"

Dương Nguyên soái dùng câu chữ như thường hùng hổ dọa người, thanh âm nhưng vẫn là hữu khí vô lực, giống như là một tên khiếp đảm lão đầu tử ở lưng tựa người khác dạy cho hẳn lời nói.

Lời còn chưa dứt, hai người đã giao thủ, Dương Nguyên soái vền vẹn muốn chia tán đối thủ lực chú ý, căn bản không quan tâm trả lời.

Dương Nguyên soái tốc độ cùng hẳn thanh âm già nua vừa thành tương phản, bóng người giao thoa, đứng xa nhìn các thiếu niên thậm chí không phân rõ đến cùng là ra tay trước khó khăn, càng có rất nhiều người liền đến cùng phát sinh cái gì cũng không thấy, giao thủ đã kết thúc.

Cao thủ so chiêu đều rất ngắn, Cố Thận Vi sớm đã hiểu rõ đến điểm này, thế nhưng là lần này giao thủ cũng quá ngắn ngủi chút, hẳn còn đến không kịp thay Dương Nguyên soái lo lắng, kia cao lớn lão già đã lui về chỗ cũ, ho khan hai tiếng, tựa hồ lại không có khí lực tiến công chiêu thứ hai.

Sát thủ là thắng tay phải gờ hẹp đao, đã rơi xuống một nửa độ cao, lưỡi đao đại khái là dấn Dương Nguyên soái da đầu dừng lại, tay trái tư thế kỳ quái hơn, không phải quyền không phải chưởng, tựa như là nghĩ bắn ra thứ gì, nửa đường sửa lại chú ý, nhưng không có kịp thời thu tay lại.

Cái này đánh nhau tràng diện tuyệt không kịch liệt, các thiếu niên lẫn nhau ngó ngó, đều hi vọng từ người khác nơi đó đạt được đáp án: Đánh vẫn là không có đánh? Thua hay là thắng?

Một lát sau, đáp án chính mình hiện thân, sát thủ lá thắng âm vang ngã xuống, tư thế không thay đổi, hiển nhiên đã chết.

Một cái lão đầu từ tay không tác sát đánh chết một tên Kim Bằng sát thủ, mà lại chỉ dùng một chiêu, các thiếu niên lòng tin bị đả kích, rốt cuộc không hưng phấn nổi, Thượng Quan Phi nhỏ giọng thăm thỉ lấy: "Đồ đàn, làm gì một người lên."

Thượng Quan Như cau mày, hướng bên người Thượng Quan Vũ Thi nhìn thoáng qua, bình thường đều là vị này đường tỷ cho nàng giải đáp, lần này nàng lại thất vọng rồi, Thượng Quan Vũ Thi đồng dạng lộ ra cảm thấy lẩn lộn.

Kim Bằng bảo các thiếu niên từ nhỏ nghe quen sát thủ truyền thuyết, khó mà tiếp nhận sát thủ không chịu nổi một kích hiện thực.

Đám người cảm xúc sa sút thời điểm, chính là Cố Thận Vi cảm xúc bành trướng cơ hồ phình vỡ lồng ngực một khắc, hắn thật muốn đứng ra, kiêu ngạo mà đối tất cả mọi người nói: "Nhìn, kia chính là ta Cố gia tuyệt học 'Hợp Hòa kinh'."

Mặc dù lúc ấy không hiểu được, hắn lúc này lại nghĩ đến nhất thanh nhị sở, Dương Nguyên soái tất nhiên tu luyện qua "Hợp Hòa kinh", mà lại công lực rất sâu.

Cố Lôn đã từng hướng tiểu nhi từ giảng giải qua gia truyền nội công đặc điểm, bình thường nội công hoặc là cương mãnh, đối thủ khó có thể chịu đựng tất nhiên từng bước lui lại, hoặc là âm nhu, đả thương địch thủ ở vô hình thường thường rất dài một thời gian ngắn sau mới sau hiển lộ kết quả, "Hợp Hòa kinh" âm dương cũng tu, tu luyện lúc tiến triển chậm chạp, lại kiên hữu sở trường các nhà, dương kinh có thể chết ngay lập tức địch nhân, âm kinh hóa giải lực phản chấn, địch nhân bất động, thụ lực càng nhiều.

Cố Lôn lấy cọc gỗ vì đối tượng tự mình làm mẫu qua, thuận lấy dương kinh đập nện, cọc gỗ vỡ nát, từng mảnh vẩy ra, thuận lấy âm kinh tiến công, cọc gỗ bất động, xé ra về sau cây mạch đứt đoạn, âm dương hai kinh cùng sử dụng, cọc gỗ vỡ nát lại không vẩy ra, mảnh vụn tất cả đều rơi xuống tại chỗ cũ.

Cố Thận Vi lúc ấy chỉ nhìn náo nhiệt, vỗ tay ngợi khen, lại không làm sao coi ra gì, lúc này nhớ tới đã bị thống lại tự hào, đây chính là Cố gia "Hợp Hòa kinh", quang minh chính đại tỷ thí vô công, Kim Bằng sát thủ cũng không phải là đối thủ, mà hắn, ghi nhớ toàn bộ công pháp văn tự, sớm muộn cũng có một ngày cũng sẽ theo Dương Nguyên soái đồng dạng lợi hại.

Phía trước sát thủ áo đen nhóm thờ ơ, bọn hãn thường thấy sinh tử, không giống kinh nghiệm sống chưa nhiều các thiếu niên như thế dễ chịu ngăn trở, lại đứng ra ba tên sát thủ, rút ra hẹp đao, từ ba phương hướng từng bước ép về phía địch nhân.

Dương Nguyên soái đối nguy hiểm làm như không thấy, quay người từ giá binh khí trên cầm lấy đơn đao, lại lấy phía sau lưng bày ra địch.

Bên trái nhất sát thủ chịu đựng không được loại này "Dụ hoặc", bước chân bước đến hơi nhanh hơn một chút, thế là, lúc đầu bộ pháp chính tề nhất trí ba người đội hình xuất hiện một chút tán loạn.

Sơ hở chớp mắt là qua, quan chiến một vị sát thủ áo đen tâm ý vừa động vừa muốn mở miệng nhắc nhở, Dương Nguyên soái đã bắt lấy cơ hội này, rút đao ra khỏi vỏ, sau tung một bước, phản thủ đem đao cắm vào bên trái địch nhân trong bụng.

Còn lại hai tên sát thủ phạm phải cái thứ hai sai lầm, cái biến tiến lên lộ tuyến muốn thừa cơ tiến công.

Dương Nguyên soái đơn đao vừa vào địch thân, lập tức hướng về phía trước nhảy vọt, trở lại vị trí cũ, không chỉ có tránh đi hai tên sát thủ, mà lại đã ở vào bên phải địch nhân cánh.

Hai người đối địch biến thành một người đối địch, mặc dù thời gian ngắn đến chỉ đủ xa xa các thiếu niên nháy một chút mắt, lại đủ để cho Dương Nguyên soái xuất đao lại giết một người.

Sai lầm một cái tiếp theo một cái, hạng ba sát thủ phát hiện chỉ còn lại chính mình sống một mình, hắn do dự, phía trước là đao đao mất mạng địch nhân, phía sau là một loạt tùy thời đội chiến đồng bạn, nếu như...

Hắn chỉ nghĩ tới đây, tại tâm hãn sinh khiếp ý một sát na, Từ thần đã đem hãn cầm ở trong tay.

Một chút thời gian, Dương Nguyên soái liên sát ba người, thân thể của hãn trong lúc đó cao lớn rồi mấy lần, thế nhưng là địch nhân một khi ngã xuống, hãn lại biến thành râu tóc tái nhợt lão già, cầm đao tựa hồ cũng rất miễn cưỡng.

Quan điểm các thiếu niên bắt đầu trở nên nôn nóng bất an, đây không phải bọn hãn trong tưởng tượng Kim Bằng sát thủ đại hoạch toàn thắng tràng cảnh.

Cố Thận Vi thấy lại có chút trong lòng run sợ, Dương Nguyên soái mỗi một chiêu đều là thiết thiết thực thực Cố gia đao pháp, cách dùng lại cùng hãn từ tiểu học qua hoàn toàn khác biệt, Dương Nguyên soái dường như căn bản là... Không dùng pháp, hoàn toàn căn cứ địch nhân một nháy mắt sơ sẩy cùng lỗ thủng tiến công, tay thuận cầm đao có thể lâm thời biến thành phản thủ, phải trăm chuyển thành trái bổ, cho dù là quen thuộc nhất Cố gia đao pháp người cũng khó lòng phòng bị.

Cái này hãn chưa từng nghe nói Dương Nguyên soái đến cùng học với ai vô công, vậy mà so phụ thân Cố Lôn khi còn sống còn mạnh hơn rất nhiều.

Cố Thận Vi đem mới những cái kia giết địch đoạn ngắn cần thận tồn trong đầu, không chỉ có đối võ công gia truyền, đối mấy tháng nay học tập tất cả võ công, hẳn có rồi toàn bộ nhận thức mới.

Phía trước sát thủ áo đen lại đi ra năm người, Dương Nguyên soái phía sau là hai tên tăng nhân cùng thạch lương, là người tiến công chỉ có thể làm thành nửa vòng tròn, năm người là không ảnh hưởng phát huy cực hạn, lại nhiều một người sẽ chỉ vướng bận, bọn sát thủ đối với cái này nhất thanh nhị sở.

Năm tên sát thủ chậm rãi tiến lên, mỗi một bước đều chú ý cẩn thận, giống như địch nhân ngay tại có thể đụng tay đến địa phương, dù cho Dương Nguyên soái xoay người lần nữa, ung dung buông xuống đơn đao cầm lấy trường thương lúc, cũng không ai khinh địch liều lĩnh, bọn hắn đã tiếp nhận rồi giáo huấn.

Cố Thận Vi sư phụ Dương Tranh cầm súng lúc tư thế đoạn chính, luôn luôn trận địa sẵn sàng đón quân địch, huynh trưởng của hắn Dương Nguyên soái lại không giống, trường thương trụ địa, tay phải tùy tiện nắm chặt, giống như là một vị lão nhân vịn quá dài quái trọng.

Hiện tại, không có người lại khinh thị vị lão nhân này cùng binh khí trong tay của hắn.

Năm tên sát thủ bước chân bước đến càng ngày càng chậm, cách Dương Nguyên soái còn có bảy tám bước khoảng cách, đồng thời dừng bước, bọn hắn đã ở vào trường thương phạm vi công kích biên giới, hoặc là tốc độ cao nhất tiến hành sinh tử một kích, hoặc là chờ địch nhân chủ động tiến công một người, những người khác thì thừa cơ công lúc bất ngờ, tóm lại không thể lấy ngắn bác dài.

Trên bầu trời bông tuyết chẳng biết lúc nào đình chỉ hạ xuống, lại không ai chú ý tới, tất cả mọi người bình tĩnh tĩnh khí, nhất là cửa chính các thiếu niên, ngay trong bọn họ thân thủ người mạnh nhất, cùng cao thủ chân chính so sánh, sẽ cũng bất quá là chút hoa quyền tú chân, thế nhưng là tại thời khắc này, liên đối võ công một trộm không thông người, cũng cảm nhận được kia một cỗ nồng đậm sát khí.

Chỉ là bọn hắn không phân rõ sát khí này đến từ người nào, là cầm súng mà đứng Dương Nguyên soái, vẫn là kia năm tên cơ bắp căng đến thật chặt sát thủ.

Nếu như địch nhân không chủ động lộ ra sơ hở, cao thủ chân chính có năng lực chế tạo sơ hở, phụ thân đã nói lại tại Cố Thận Vi trong đầu hiển hiện, những này trung cáo hắn năm đó đều không có làm chuyện, không nghĩ tới vậy mà đều đã in dấu tại ở sâu trong nội tâm.

Dương Nguyên soái học chính là Cố thị gia truyền võ lâm, chi tiết cùng Cố Luân có lẽ có khác biệt, chiến thuật lại là giống nhau như đúc, mà lại hắn là cao thủ chân chính.

Trước đó không hề có điềm báo trước, Dương Nguyên soái một tiếng gào to, thanh âm sâu hồng, tựa như vài đầu hùng binh cùng rống, www.hu. n quan sát từ đằng xa các thiếu niên chỉ cảm thấy chấn động toàn thân, trong tai vang lên kéo dài không đi.

Năm tên sát thủ ở trong công lực yếu nhất một cái tâm hoảng ý loạn, thân thể giống như là nhận lực lượng khổng lồ dẫn dắt, không tự chủ được hướng về phía trước phóng ra nửa bước.

Sơ hở đã hiện.

Trường thương tựa như tia chớp đâm ra.

Cố thị lão gia đình Dương Tranh dùng trường thương tựa như nghiêm cần thợ thủ công sư phụ, mỗi một thương đều có bài bản hẳn hoi, để cho người ta thấy rất rõ ràng lại không chỗ ẩn nấp, đồng dạng đâm một cái, tại Dương Nguyên soái trong tay phong cách lại hoàn toàn tương phản, như quý mị, như Thần long, lấp lửng khó dò, lăng lệ không thể ngăn cản.

Một thương, hai thương...

Mỗi một súng mất mạng, năm phát súng như một thương, trong chớp mắt Dương Nguyên soái đã thu thương trở về chỗ cũ, thờ hớn hển không thôi, giống như cái này đơn giản mấy chiêu đã hao hết rồi hắn toàn bộ lực lượng.

Người ở bên ngoài xem ra, lão đầu tử có lẽ là đang cố ý nguy trang lừa gạt địch nhân mắc lừa, Cố Thận Vi lại biết Dương Nguyên soái về mặt mới là chân thật, Dương Tranh đốc thúc hắn luyện tập thương pháp lúc đã từng vô số lần nhắc nhở qua: Mỗi một đâm nếu như không thể khiến ra tám thành trở lên lực đạo, cái này đâm một cái coi như luyện không.

Dương Tranh khổ luyện nhiều năm, mỗi ngày thương đâm không ngừng, mỗi đâm năm sáu lần về sau cũng muốn nghỉ ngơi một hồi mới tiếp tục, Dương Nguyên soái liên tiếp ba trận chiến, mặc dù đều là một chiêu giết địch, công lực cũng đã hao tổn không ít.

Nhưng là những người khác cũng không biết điểm này, vị này giết người về sau về già nua hiển thị rõ Dương Nguyên soái, trong mắt bọn hắn đã là một tòa khó vượt qua núi cao, sát thủ áo đen còn thừa lại hơn mười tên, lại đều đã mất đi đầu chí.

Dương Tranh bình phục khí tức, ngẩng đầu, giống như một vị cổ chấp lão tiên sinh đang giáo dục đầu óc chậm chạp đệ tử, chậm rãi nói ra:

"Muốn giết người, người đến có một viên chân chính sát tâm mới được."

Đây chính là vấn đề, bọn sát thủ đã mất đi sát tâm, Kim Bằng bảo muốn vẫn hồi bại cục, nhất định phải phái ra nhân vật càng lợi hại.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Tuyên Cơ

Đây thật là làm cho người thất vọng cùng khó chịu một khắc, nhất là đối Thượng Quan gia song bào thai, ở đây đám người bên trong, chỉ có hai người là "Độc Bộ Vương" nhi nữ, phụ huynh không lộ diện, bọn hắn tựa hồ liền thành Kim Bằng bảo "Mặt mũi".

Thượng Quan Phi cúi đầu lộ ra xấu hổ bất an, Thượng Quan Như cắn môi, sắc mặt như hiếm thấy hồng ngọc, đại đại mắt đen bên trong lộ ra khó mà ngăn chặn lửa giận.

Có như vậy một lát, Cố Thận Vi thậm chí cho là nàng muốn xông lên đi mắng chửi chúng sát thủ, sau đó tự mình nghênh chiến liền sát chín người Dương Nguyên soái.

Bảo bên trong đột nhiên truyền ra kéo dài tiếng trống, lúc nhanh lúc chậm.

Người ở bên ngoài nghe tới đây là tiến công thanh âm, đối với Kim Bằng bọn sát thủ nó lại có khác hàm nghĩa.

Phía trước còn lại hơn mười tên sát thủ từng bước lui lại, mỗi một bước đều không dám khinh thường, thẳng đến khoảng cách Dương Nguyên soái hai mươi bước bên ngoài, mới xoay người đi hướng Kim Bằng bảo.

Bọn sát thủ muốn rút lui.

Dương Nguyên soái chỉ là nhìn xem, không có ngăn cản ý tứ, mục tiêu của hắn chưa hề cũng không phải là những này Kim Bằng bảo binh sĩ, ngược lại ở trước mặt hắn chín bộ thi thể chỉ là hắn đưa cho "Độc Bộ Vương" thiệp mời.

Kim Bằng bảo có "Sát thủ hai giới", hắn Dương Nguyên soái cũng có chính mình chuẩn tắc.

Bọn sát thủ đi lại ổn trọng, không có hiện lộ ra chút nào bối rối đến, nhưng là cái này có thể an ủi không được quan chiến các thiếu niên uể oải, song bào thai đầu tiên là không quá tin tưởng mà nhìn xem nhà mình sát thủ lui lại, sau đó lại quay đầu hướng bảo bên trong nhìn quanh, coi là sẽ có nhân vật cang lợi hại ra thay thế những này bất thành khí gia hỏa, đao chủ, Thiếu chủ, "Mặt xanh" thích khách, Kim Bằng bảo còn không có sử xuất toàn lực đâu.

Thế nhưng là không có người trở ra, chỉ có cổ định không đổi tiếng trống tại mệnh khiến cho mọi người triệt thoái phía sau.

Thanh Nô không ra thờ dài, tiến lên nửa bước, "Hai vị công tử, chúng ta trở về đi, loại sự tình này giao cho Thiếu chủ nhóm xử lý."

Song bào thai niên kỷ còn nhỏ, không có lấy được "Thiếu chủ" xưng hào.

Thượng Quan Như không để ý tới hắn, vẫn cố chấp nhìn qua xa xa Dương Nguyên soái, giống như muốn lấy ánh mắt giết chết đối phương, Thượng Quan Phi quay người chuyển rồi một nửa, gập muội muội bất động, hắn lại quay lại tại chỗ, cũng không chịu đi.

Thanh Nô một mặt cười khổ, lắc đầu, bọn sát thủ mắt thấy liền muốn tiến bảo, một đám hải tử lưu tại nơi này không chỉ có không có trợ giúp, ngược lại dữ nhiều lành ít, hắn nhìn về phía Thượng Quan Vũ Thi, đầu để cầu trợ ánh mắt.

Như tại bình thường, Thượng Quan Vũ Thi là đám người ở trong lá gan lớn nhất người, song bào thai những cái kia ý nghĩ hảo huyền hành vi, tám chín phần mười xuất từ nàng giết đây, thời khắc mấu chốt nàng lại càng thành thực chút, đem hai tay nhẹ nhàng đặt tại đường muội trên vai, dán tại bên tai thấp giọng thuyết phục.

Mặc kệ nàng nói là cái gì, đều rất có hiệu quả, Thượng Quan Như trên mặt lộ khí giảm xuống, quay người hướng bảo bên trong đi đến.

"Cứu công tử" không còn kiên trì, thiếu niên khác đều thờ dài một hơi, vội vàng lui về an toàn Thạch bảo, nguyên lai đây chỉ là một trận có thể cung cấp thường thức não nhiệt, bây giờ lại nhiều hơn mấy phần nguy hiểm.

Sau lưng bọn hắn, bọn sát thủ cũng nói đuôi nhau mà vào, nặng nề cửa gỗ chậm rãi quan bế.

"Khụ khụ." Thanh Nô muốn nói điểm gì an ủi hai vị tiểu chủ nhân, trên đường đi đều không ai mở miệng, bầu không khí yên lặng đến đáng sợ.

Thượng Quan Như lại không tâm tư nghe nô tài nói nhảm, nàng đột nhiên co cẳng liền chạy, phóng tới nội trạch, nàng muốn chính miệng vấn phụ thân của mình, cái kia Tây Vực người người nghe tin đã sợ mất mật "Độc Bộ Vương", vì cái gì không phải người lợi hại nhất một đao giết chết người khiêu chiến, mà muốn bị loại này nhục nhã.

Thượng Quan Vũ Thi, Thượng Quan Phi, còn có mấy tên thiếp thân thủ đồng theo thật sát ở phía sau, Thanh Nô chỉ có thể lắc đầu, sau đó mệnh lệnh chúng nương theo tán đi, cái này cả ngày đoán chừng cũng không dùng tới bọn hắn rồi.

Cố Thận Vi phải dùng lớn nhất nghị lực mới có thể khống chế lại nội tâm vui sướng cùng hưng phấn, nhưng hắn khống chế không nổi cuộc bộ của mình, trong bất tri bất giác hắn đã bắt đầu chạy.

Lão Trương không tại, ngoại trừ đi ngủ, hắn rất ít về trong nhà đá, cái này cổ quái lão nhân tình nguyện theo ngựa đội cùng một chỗ, cũng không muốn cùng người sống giao lưu.

Cố Thận Vi một người trong phòng đi qua đi lại, hắn quá kích động, căn bản không có cách nào tĩnh tọa bất động, ở trước mặt người ngoài hắn nhẫn nại quá lâu, lúc này tình cảm khuynh tiết mà ra.

Hắn một hồi khoa tay nhà mình đao thương song tuyệt, một hồi lại nghĩ luyện "Hợp Hòa kinh", cái nào một hạng đều không kiên trì được bao lâu, trong đầu hắn tràn vào hải triều đồng dạng hỗn loạn đông đảo ý nghĩ, nhưng hắn không có cách nào cần thận suy nghĩ.

Từ Dương Nguyên soái trên thân, hắn mơ hồ lĩnh ngộ được Cố thị võ công rất nhiều chỗ tinh vi, cũng mơ hồ thấy được báo thù rửa hận tiền cảnh, hắn nghĩ lập tức nghiệm chứng đao thương song tuyệt chỗ lợi hại, còn muốn bày ra một cái hoàn mỹ chạy trốn phương án đi cùng Dương Nguyên soái tụ họp.

Võ công cao cường Dương Nguyên soái ngay tại bảo bên ngoài, hắn còn có cần gì phải lưu tại bảo bên trong đâu?

Nhưng hắn một cái ý nghĩ cũng không có chấp hành, hắn thân ở Kim Bằng bảo nội bộ, nhất định phải gấp bội tiểu tâm, một chút xú lơ là sơ suất, cũng có thể là làm hắn tại thấy Dương Nguyên soái trước đó mệnh tang tại đây.

Hắn phải nỗ lực che giấu chân thực cảm xúc, có thể khiến hắn không thể lý giải chính là, vì cái gì người chung quanh tuyệt không kinh hoàng, liên tục đánh chết chín tên sát thủ Dương Nguyên soái liền canh giữ ở bảo bên ngoài, bảo bên trong người không nên có đại nạn lâm đầu cảm giác sao?

Lão Trương tựa hồ liền chưa nghe nói qua người khiêu chiến tới cửa chuyện này, hết sức chuyên chú chăm sóc ngựa, Cố Thận Vi lúc ăn cơm chiều nhin không được nhắc lên phía ngoài chiến đấu, lão Trương cũng chỉ là từ chối cho ý kiến ừ một tiếng, sau đó cúi đầu ăn cơm, chết mấy tên sát thủ với hắn mà nói còn không bằng trong chén mấy khối thịt trọng yếu.

Qua đi, Cố Thận Vi theo thường lệ đi hướng Tuyết nương báo cáo một ngày này tình huống, nàng đến là biết khiêu chiến tường tình, thậm chí đối Dương Nguyên soái có hiểu biết, "Lão gia hỏa này thế nhưng là thật lâu không có rời núi rồi."

Liền một câu nói như vậy, Tuyết nương liền quan tới người khiêu chiến nói chuyện đến đây là kết thúc, nàng giống như ngày thường, quan tâm hơn song bảo thái hành vi, Cố Thận Vi không có tiến một bước lấy được hai vị công tử niềm vui, làm nàng rất không hài lòng.

"Người đến lại cố gắng mới được, người từ Diêu Nô nơi đó không nhiều học một chút nịnh nọt người chiêu số sao? Toàn bộ dùng đến, tiểu thư đối người thế nhưng là đặt vào kỳ vọng cao."

Tuyết nương lại cảm tiểu thư nói sự, Cố Thận Vi phi thường rõ ràng đây là cáo mượn oai hùm, hắn có hơn mấy tháng không thấy tiểu thư, hắn hoài nghi La Ninh Trà phải chăng còn nhớ kỹ có Hoan Nô một người như vậy.

"Ta đã rất cố gắng." Cố Thận Vi nhỏ giọng nói, bởi vì Dương Nguyên soái đến, hắn có chút không quản được tính tình của mình.

Tuyết nương có chút kinh ngạc nhìn Hoan Nô một chút, sau đó giật mình, "Ta suýt nữa quên mất, cái này Dương Nguyên soái tựa như là Dương Tranh huynh trưởng, thật là kỳ quái, người làm sao không có đi tìm nơi nương tựa hắn, vẫn là..."

Cố Thận Vi tâm đột nhiên nhảy một cái, hắn đã quên rồi chính mình tại Tuyết nương cùng tiểu thư trước mặt khai xuất thân lúc, giả mạo chính là Dương Tranh chi tử, hắn cái kia giải thích thế nào hắn tại diệt môn trước đó chưa hề chưa nghe nói qua Dương Nguyên soái người này đâu?

"Ta... Ta chưa hề không có nghe phụ thân nhắc qua bá phụ."

Cố Thận Vi quyết định vẫn là tận lực ăn ngay nói thật, Tuyết nương vốn là đối với hắn khai không quá coi là thật, tiếp tục chongo chất hoang ngôn sẽ chỉ càng chọc giận nàng hoài nghi.

"Huynh đệ bọn họ quan hệ không tốt sao? Đã không thông tin tức, Dương Nguyên soái lại làm gì thay đệ đệ báo thù?"

"Dương Nguyên... Đại bá phụ đại khái không phải vì phụ thân ta báo thù, hắn là vì Cố gia báo thù, ta thấy được, hắn dùng tất cả đều là Cố thị võ công gia truyền, so phụ thân ta học được còn muốn sâu."

Tuyết nương nhìn chằm chằm Hoan Nô, muốn từ trên mặt của hắn tìm tới hoang ngôn dấu vết để lại, rất nhanh nàng lại thay đổi chủ ý, gã thiếu niên này

thân phận chân thật không trọng yếu, chỉ cần có thể không chế hấn để bản thân sử dụng, hấn chính là "Độc Bộ Vương" con riêng cũng không quan hệ.

"Nội công của ngươi luyện đến đâu rồi?"

Tuyết nương đột nhiên chuyển đổi chủ đề, Cố Thận Vi trong lòng an tâm một chút, cũng thật bất ngờ, Tuyết nương một mực truyền thụ cho hấn công phu quyền cước, thật lâu không có hỏi đến "Hợp Hòa kinh" tiến triển.

"Còn... Còn có thể."

"Không có gì không ổn đâu?"

"Không có, ách, thế nào?"

"Ta không nghĩ ngươi giống Diêu Nô đồng dạng tẩu hỏa nhập ma."

"A, ta rất tốt, hấn là sẽ không."

"Thật sao? Án án ngươi trước ngực Tuyền Cơ huyết, không có cảm giác đặc biệt sao?"

Tuyết nương yêu cầu rất kỳ quái, ngữ khí tùy ý, Cố Thận Vi nhưng vẫn là dùng ngón cái tay phải tại Tuyền Cơ trên huyết ấn xuống một cái.

Một cỗ nóng rực chi khí từ Tuyền Cơ huyết thẳng đến đan điền, phảng phất trong lúc vô tình nuốt vào một miếng lớn số lẻ cay vô cùng quả ớt, từ yết hầu một đường nóng đến dạ dày.

Cảm giác này tới quá đột ngột, Cố Thận Vi giống như lại trở lại mấy tháng trước, Tuyết nương vì trợ giúp hấn tăng lên nội công, lấy gây sát giống như ngón tay đâm toàn thân của hấn yếu huyết.

Hấn a một tiếng, suýt nữa té ngã, thật vất vả ẩn giấu thân hình, sắc mặt đã thay đổi, "Ngươi, ngươi đối ta làm cái gì?"

Tuyết nương tịch hoàng trên mặt không chút biểu tình, "Ta đã nói rồi, cũng nên là lúc này rồi."

"Cái gì, cái gì là lúc này rồi?" Cố Thận Vi thanh âm có chút phát run, hấn còn tưởng rằng đã lừa qua rồi Tuyết nương, nguyên lai vẫn là trong bất tri bất giác lấy nàng mà nói.

"Ngươi cho rằng liền ngươi có thể để cho người khác tẩu hỏa nhập ma sao?"

Tuyết nương lời nói tựa như một chậu nước lạnh ngang ngược tại rồi Cố Thận Vi trên thân, hấn âm thầm vận khí, không có vấn đề, hết thấy bình thường nhưng là vừa rồi kia cỗ từ không sinh có nhiệt khí là thật, Tuyết nương lời nói cũng sẽ không là kẻ buồn nước bọt ư hiếp.

"Tuyết nương, www. uuka; Shu. net ta... Tiểu nô một mực trung thành tuyệt đối, chưa từng hai ý, Tuyết nương phân công tiểu nô cũng thời khắc đề ở trong lòng, hai vị công tử đối tiểu nô đã phi thường tín nhiệm."

Cố Thận Vi bích quỳ xuống, thuận miệng nói, đây là Diêu Nô sẽ làm ra phản ứng, Hoan Nô cũng phải làm theo, cái kia mặt nhon thiếu niên chết bởi đối nội công một trộm không thông, tại phương diện khác lại đều có thể làm Cố Thận Vi sự phụ.

"Còn thiếu rất nhiều, ngươi đến làm cho hai vị công tử cùng ngươi thân mật vô gian không chuyện gì không nói mới được."

"Thế nhưng là, thế nhưng là..."

Có mấy lời Cố Thận Vi không biết nên giải thích thế nào, hấn là một tên cấp thấp nương theo, liền tiến vào nội trạch tư cách đều không có, song bảo thai lại cảm thấy võ công của hấn cao cường, cũng không có khả năng đem hấn xem như bằng hữu.

"Tổng có biện pháp, chỉ cần ngươi đi cố gắng."

Tuyết nương lạnh lùng nói, sau đó phất tay ra hiệu Hoan Nô rời đi, chờ hấn lui khi đi tới cửa, lại thuận miệng nói ra: "Ngươi trước không cần lo lắng tẩu hỏa nhập ma sự, trong vòng mấy tháng nó cũng sẽ không phát tác."

"Vâng, tạ Tuyết nương rộng lượng chi ân."

Bởi vì Dương Nguyên soái đến mà sinh ra cảm giác hưng phấn cơ hồ biến mất không còn một mảnh, nhưng sự tình cũng không có như vậy hồng bét, Dương Nguyên soái "Hợp Hòa kinh" công lực tựa hồ so phụ thân Cố Lôn còn mạnh hơn, chỉ cần có thể cùng hấn thuận lợi gặp mặt, Dương Nguyên soái hấn là sẽ có biện pháp đem nội công của mình một lần nữa dẫn lên chính đề.

Dương Nguyên soái, vì cái gì ngoại trừ quan chiến mấy chục tên thiếu niên, bảo bên trong một điểm không khí khẩn trương cũng không có đâu?

Cố Thận Vi vừa mới biết được một kiện chuyện xui xẻo, thực sự không nghĩ lại để cho hồng vận khí dây dưa không thả, cho nên sinh sinh đề xuống kia một tia dự cảm bất tường.

Có thể hẳn một đêm này cũng không chút chợp mắt, không phải thử vận hành nội tức, tìm kiếm tẩu hỏa nhập ma dấu hiệu, chính là nghĩ đến bảo bên ngoài Dương Nguyên soái, nhiều lần thậm chí nghe phía bên ngoài có tiếng thét chói tai, coi là Dương Nguyên soái công tiến đến, vểnh tai lắng nghe, hết thảy lại trở nên yên ắng.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Công bằng

Sắc trời vừa mới không rõ, Cố Thận Vi liền lạng lẽ bò lên, ra khỏi phòng, bên ngoài thô liệt không khí mới mẻ làm hắn mừng rỡ.

Kim Bằng bảo giống một con mèo lông cùng cô cây tương tự dã thú, khi nó nằm sắp ngủ say thời điểm, sát khí tiêu hết, Cố Thận Vi hoảng hốt sinh ra một loại chính mình là Thạch bảo chủ người cảm giác.

Cố Thận Vi lắc đầu vứt bỏ cái này ảo giác, hắn mặc dù không nhìn thấy cũng không nghe thấy, nhưng hắn biết cảnh giác người gác đêm liền giấu ở phụ cận, hắn nếu là dám xông loạn, liền sẽ dẫn xuất dã thú lợi trào tới.

Hắn chạy dọc lòng cầu học đường, thân là Thượng Quan Như nương theo, tại con đường này ngược lên đi là quyền lực của hắn, mặc dù thời gian có chút sớm, nhìn thấy thiếu niên người gác đêm đại khái sẽ coi là đây là người nóng lòng lấy lòng chủ nhân nô tài.

Học đường cửa ra vào không có một ai.

Cố Thận Vi hướng từng cái phương hướng lắng nghe, nếu như bảo bên ngoài lại phát sinh qua cái đại sự gì, có lẽ sẽ tại bảo bên trong dẫn phát một điểm phản ứng.

Hết thảy bình thường, bình thường tuân lệnh hắn bất an, tiếp lấy tiếng bước chân vang lên.

Chạy tới người là Thượng Quan Như cùng Thượng Quan Vũ Thi, chỉ có hai người, Thượng Quan Phi cùng cái khác thiếp thân thư đồng đều không thấy tăm hơi, thời gian vẫn là quá sớm, những người này vẫn núp ở trong chốn âm áp không nghĩ tới giường.

Hai người một mặt nghiêm túc, nhìn thần sắc giống như cũng cùng Cố Thận Vi đồng dạng cả đêm không ngủ, từ bên cạnh hắn chạy qua lúc không có để ý, cũng không có chào hỏi.

Cố Thận Vi nhanh chân chạy ở Thượng Quan Như sau lưng, chỉ có đi theo vị này tiểu chủ nhân, hắn mới có thể tại bảo bên trong tự do hành động, Thượng Quan Vũ Thi quay đầu trừng mắt liếc hắn một cái, nhưng không có cảm chỉ tên này nô tài đi theo.

Xa xa, Cố Thận Vi nhìn thấy bảo cửa đóng kín, nhưng khi ba người chạy tới gần lúc, đại môn lại từ từ mở ra, cái này tiến một bước xác nhận Cố Thận Vi giả thuyết, bảo bên trong có thật nhiều không thấy được thủ vệ, song bảo thai bất kể thế nào gãy vỡ, đều có ánh mắt đang chú ý.

Bảo cửa sừng mở càng lúc càng lớn, dần dần lộ ra lộ ra phía ngoài quảng trường.

Cố Thận Vi thấy được Dương Nguyên soái mang theo cờ phướn, lạnh lùng cúi thấp xuống, tựa như đồng cứng rồi.

Tiếp lấy hắn lại thấy được cái thứ hai cột cờ.

Thái dương ngay tại dâng lên, thế giới ở trước mặt hắn lại là một vùng tăm tối, hắn phảng phất lại trở lại diệt môn đêm hôm đó, thân ở trong mộng, hai chân không tự chủ được đóng đũa, không phải là vì thoát đi, mà là bị ép chạy hướng cái kia đã thôn phệ hắn hơn phân nửa cá nhân sinh quái thú.

Dương Nguyên soái đầu lâu cắm ở chính hắn trường thương bên trên, theo đệ đệ Dương Tranh kiểu chết đồng dạng.

Trên mặt đất không có thi thể, hai tên hòa thượng cũng không thấy bóng dáng, không biết sinh tử, ngày hôm qua tuyết rơi lúc này đông lạnh thành cứng rắn khối tuyết, chưa để lại mảy may tàn dấu vết tích, giống như tự có Kim Bằng bảo đến nay, cắm đầu lâu trường thương liền đứng ở đó.

Ba tên thiếu niên đứng ở trước cửa trên thềm đá, ai cũng không nghĩ lại tiến lên trước một bước, chạy về sau phát ra tiếng hít thở nặng nề, thay thế hết thầy ngôn ngữ.

Kỳ quái là, hai thiếu nữ cũng cùng Cố Thận Vi, đã chấn kinh lại thất lạc, giống như chết đi người khiêu chiến là vì các nàng chiến đấu.

Thân là một tên nóng lòng lấy lòng chủ nhân nô tài, Cố Thận Vi phải nói chút gì làm dịu Thượng Quan Như tâm tình, có thể hẳn một câu cũng nói không nên lời, thậm chí đối đứng tại phía trước hai người sinh ra kịch liệt cừ hận.

Thượng Quan gia là cừ nhân của hắn, mỗi một cái họ Thượng Quan người đều không ngoại lệ.

Một lát sau, lại có người chạy tới, là Thượng Quan Phi mang theo Thanh Nô chờ nương theo.

Thanh Nô hai tay vỗ, "Tốt, không cần lo lắng, đây chính là kết cục, ta đã sớm liệu đến, một cái lão già điên dám đến khiêu chiến Kim Bằng bảo, còn có thể có kết cục gì?"

Thượng Quan Phi chạy có chút gấp, vịn đầu gối thở hổn hển một hồi mới ngồi dậy, "Cứ như vậy? Ta còn tưởng rằng có thể nhìn thấy 'Mặt xanh' đâu."

"Mặt xanh" thích khách là Kim Bằng bảo truyền thuyết nhân vật, cho dù là "Độc Bộ Vương" con ruột, tại có tư cách thu hoạch được "Thiếu chủ" xưng hào trước đó, cũng không có cách nào nghiệm chứng truyền thuyết chân thực tính.

Ngoại trừ đến nơi trước tiên ba tên thiếu niên, lại không có người đối Dương Nguyên soái chết cảm thấy thất vọng, bọn hắn duy nhất không hài lòng lắm chính là không thấy được giết người trắng diện.

Các thiếu niên còn tại chỉ trích, Thượng Quan Như đột nhiên quay người, thô lỗ đẩy ra ngăn ở phía sau đám người, nhanh chân hướng bảo bên trong đi đến, Thượng Quan Vũ thì theo sát phía sau, Cố Thận Vi chỉ do dự rồi một hồi, liền bị bỏ lại đằng sau, đành phải theo cái khác nương theo xen lẫn trong cùng một chỗ.

Thượng Quan Phi còn không có lời bình đủ, nhưng là hắn đi theo muội muội đã thành quen thuộc, mờ mịt tại bảo nội bảo bên ngoài nhìn qua hai lần, xoay người đi truy Thượng Quan Như.

Một đám nương theo đã nhận ra chủ nhân tâm tình không tốt, tất cả đều thức thời giữ im lặng, thậm chí không dám dựa vào chủ nhân quá gần, Thượng Quan Phi còn dễ nói, Thượng Quan Như thế nhưng là sẽ đối với người hầu ra tay độc ác.

Một đoàn người đi qua gần nửa tòa Thạch bảo, không có đi học đường, mà là đi vào Thượng Quan thị tử đệ học võ "Phùng Nguyệt viện".

"Phùng Nguyệt viện" ở vào Đông bảo, cùng học đường "Trích Tinh viện" xa xa tương đối, nhưng là tự thành một viện, cùng Đông bảo cái khác viện lạc không liên kết thuộc, chỉ có họ Thượng Quan người mới có tư cách tiến vào nơi này, huấn luyện của bọn hắn phương thức cùng lựa chọn và ghi lại sát thủ học đồ tự nhiên không thể đồng dạng.

Đến nơi này, tuyệt đại bộ phận nương theo chỉ có thể ở lại bên ngoài, tất cả mọi người nhẹ nhàng thở ra, tiến vào "Phùng Nguyệt viện", Thượng Quan Như chỉ có thể tìm người khác trừ gian rồi.

Có thể Thượng Quan Như một chân đã đạp vào bậc thang, hết lần này tới lần khác lại xoay người lại, nổi giận đùng đùng nhìn xem đông đảo nương theo, "Chúng ta Thượng Quan gia liền không thể công bình so một lần sao? Không phải thừa dịp lúc không có người giết hắn?"

Vấn đề này không ai có thể dám trả lời, mà lại đại đa số người cũng không thấy đến có cần phải trả lời, nơi này là Kim Bằng bảo, xưa nay không giảng "Công bằng".

"Dù sao là giết, giết thế nào còn không đều như thế." Thượng Quan Phi nhún nhún vai nói, đối muội muội tức giận cảm thấy không hiểu thấu.

Thượng Quan Như hiển nhiên đối câu trả lời này không hài lòng, kinh nghiệm phong phú Thanh Nô ho hai tiếng mở miệng, "Kỳ thật rất công bằng a."

"Làm sao công bình?" Thượng Quan Như ngữ khí hùng hổ dọa người, nếu như Thanh Nô ứng đối không chu toàn, nàng giống như liền muốn xuất thủ đánh người.

"Chúng ta là Kim Bằng bảo, bồi dưỡng là sát thủ, am hiểu là ám sát, thiên hạ đều biết, cái này Dương Nguyên soái tự nhiên cũng không ngoại lệ, hắn tới khiêu chiến, tất nhiên đã làm tốt chuẩn bị ứng phó các loại ám sát thủ đoạn, cuối cùng vẫn là thất bại rồi. Cho nên ta nói rất công bằng, chúng ta Kim Bằng bảo không có mặt ngoài làm bộ là danh môn chính phái, sau lưng làm âm mưu quỷ kế, chúng ta là 'Quang minh chính đại' sát thủ, hắn công khai tới khiêu chiến, chúng ta ứng chiến, hắn âm thầm đến đánh lén, chúng ta cũng ứng chiến, hết thấy do hắn lựa chọn. Hắn chết, chính là hắn tài nghệ không bằng người, ngăn không được chúng ta Kim Bằng bảo ám sát thủ đoạn. Hết thấy đều rất công bằng."

Đối Thanh Nô tới nói, lời nói này bất quá là Kim Bằng bảo nhiều năm qua lời nhảm tai, hắn thêm chút cải tạo mà thôi, thế nhưng là đối với mấy cái này còn tại học tập nhân sinh thiếu niên tới nói, lại không khác một trận đặc sắc khắc sâu dạy bảo, nhất là trong đó mấy cái tâm sự nặng nề thiếu niên.

Cố Thận Vi một mực tâm tình sa sút, lẫn trong đám người, lại một lần cảm thấy mình cùng đường mạt lộ, Thanh Nô mấy câu lại như thể hồ quán đỉnh, đem hắn đột nhiên bừng tỉnh.

Hắn từng nghe qua lời tương tự, vậy vẫn là tại hắn bị bắt làm nô chữ T đầu đường, sát thủ lá thắng chế nhạo bị hắn ám toán Đại Tuyết Sơn kiếm khách,

"Các ngươi vốn là như vậy, 'Sớm cái kia nghĩ đến', chính là không có phòng bị."

Thanh Nô cùng là nếu thắng là có đạo lý, Cổ Thận Vi trước mắt bởi vậy hiển hiện một cái thể giới hoàn toàn mới, Cổ thị võ công gia truyền vẫn là lợi hại, chỉ là ứng đối không được Kim Bằng bảo ám sát thủ đoạn, muốn báo thù, chỉ là học hội võ công cao thâm còn thiếu rất nhiều, hẳn phải học tập làm sát thủ, hiểu rõ sát thủ hết thảy.

Tri bi tri kỷ, trăm trận trăm thắng, Cổ thị tàn bị đồ diệt, cũng là bởi vì không thể "Biết kia".

Tuyệt nương lúc trước bồi dưỡng hẳn làm sát thủ học đồ lúc, Cổ Thận Vi ý nghĩ chỉ là nhờ vào đó tiến vào Kim Bằng bảo thượng tầng, liền cùng hẳn hiện tại hết sức lấy lòng song bảo thái là một nguyên nhân, đột nhiên, hẳn thấy được khác một loại khả năng, cùng bảo bên trong chủ nhân đi được lại gần, nhiều lắm là có thể giết chết một hai người, sớm muộn cũng sẽ để lộ nhân bản, nếu như có thể mò thấy Kim Bằng bảo vận hành phương thức, mò thấy bọn sát thủ hết thảy thủ đoạn, dù cho lộ ra ngoài thân phận chân thật cũng không sợ, hẳn có thể đối chọi tương cây báo thù.

Bị Thanh Nô thuyết phục không chỉ là Cổ Thận Vi một người, Thượng Quan Như khẽ nhếch lấy đầu, cũng đang suy tư, nàng tuy là "Độc Bộ Vương" nữ nhi, vẫn đến chậm rãi tiếp nhận "Ám sát tức công bằng" đạo lý, sau đó nàng quay đầu nhìn đường tử Thượng Quan Vũ Thi.

Thượng Quan Vũ Thi cũng nhìn xem đường muội, hai người tâm hữu linh tê, tại ánh mắt bên trong minh bạch rồi ý nghĩ của đối phương.

Thượng Quan Vũ Thi đột nhiên lộ ra giảo hoạt mỉm cười, "Ta muốn làm."

"Ta cũng thế."

"Hiện tại liền đi."

Thượng Quan Như nặng nề mà gạt đầu, lôi kéo đường tử tay, hướng cách đó không xa Đồng bảo môn hộ chạy tới.

Thanh Nô nghe được không hiểu ra sao, chờ hai người chạy ra mấy bước rồi, hẳn mới giật mình minh bạch, hai vị tiểu thư là nghĩ xông vào Đồng bảo học làm sát thủ.

Đồng bảo là Kim Bằng bảo trọng địa, thủ vệ sâm nghiêm gần với nội trạch, chỉ có sát thủ cùng sát thủ học đồ mới có thể tiến nhập, Thanh Nô vội vàng kêu lên: "Công tử, không thể đi a."

Lời còn chưa dứt, lại từ bên cạnh hẳn nhảy lên ra ba bốn cái bóng người, đuổi theo Thượng Quan Như, Thượng Quan Vũ Thi.

Dương Nguyên soái cái chết, còn có Thanh Nô một phen, một lần nữa khơi dậy các thiếu niên đối sát thủ huyền tượng, nhưng đối tượng tất cả biến hóa, không còn là những cái kia tại bảo bên trong thường xuyên có thể thấy được sát thủ, giống là thắng cái loại người này, tuy tiện liền bị người khiêu chiến giết chết, mà là những cái kia từ trước tới giờ không hiển lộ thân phận, chỉ sống ở trong truyền thuyết chân chính sát thủ.

Thanh Nô tức hỏn hển, hẳn mặc dù mới chừng ba mươi tuổi, thế nhưng là không biết võ công, đuổi không kịp tinh lực tràn đầy thiếu niên, lại không thể lớn tiếng trách cứ, bởi vì đuổi theo mấy người ở trong có tiểu công tử Thượng Quan Phi.

Còn có Cổ Thận Vi, Thượng Quan Như cùng Thượng Quan Vũ Thi mới mở miệng, hẳn liền đoán được hai người ý nghĩ, bởi vì ý tưởng này cùng hẳn giống nhau như đúc, www.hu.net vì hiểu rõ sát thủ diện mục chân thật, hẳn hiện tại nguyện ý nỗ lực bất cứ giá nào.

Đồng bảo môn hộ từ trước đến nay là quan bế, cái này có thể không cần được Cửu công tử, Thượng Quan Như bước chân chưa ngừng, liền đã hung hăng gõ cửa, tiếng vang bành bành, vội vàng đến giống như lại có người tới cửa tới khiêu chiến.

Đại môn không có mở, trên cửa khảm một cái cửa nhỏ lại mở ra một đường nhỏ, bên trong truyền ra âm u thanh âm, "Chuyện gì?"

"Vương chủ có lệnh."

Thượng Quan Như ưỡn oai tâm tình sớm đã quét sạch sành sanh, lúc này nói lên nói láo phảng phất tiện tay nhặt ra.

"Vương chủ" là bảo bên trong người đối "Độc Bộ Vương" kính xưng, người ở bên trong nghe được hai chữ này hiển nhiên lấy làm kinh hãi, lại không quá tin tưởng, sừng sốt một chút.

Cứ như vậy một hồi, Thượng Quan Như cùng Thượng Quan Vũ Thi đã cùng một chỗ đẩy cửa chuẩn bị xông vào, đằng sau Thượng Quan Phi, Cổ Thận Vi cùng hai tên thư đồng cũng đuổi tới.

Thanh Nô còn tại đằng sau lo lắng thuyết phục, hẳn làm sao cũng không nghĩ ra chính mình đối Kim Bằng sát thủ một phen giải thích lại mang đến loại hậu quả này.

Người ở bên trong phát hiện không đúng, lập tức dùng sức đóng cửa, phía ngoài hai thiếu nữ lực lượng không bằng hẳn, Thượng Quan Vũ Thi quát: "Đây là Cửu công tử, không được làm bị thương nàng."

Người giữ cửa đương nhiên biết "Cửu công tử" là ai, lực đạo dưới ngựa hạ, sợ không cẩn thận kẹp lấy vương chủ hòn ngọc quý trên tay.

Thế nhưng là hẳn lo được lo mất, người bên ngoài lại đồng tâm hiệp lực, bốn tên sinh lực quân kịp thời đuổi tới, không nói hai lời đồng loạt dùng sức đẩy

cửa.

Khe cửa lại mở đại rồi một điểm, Thượng Quan Như lách mình nhảy lên nhập, người giữ cửa ôi một tiếng, có chút được cái này mất cái khác, khuyhnh khác ở giữa, mặt khác năm tên thiếu niên cũng nhất nhất đi theo xông vào.

Chờ Thanh Nô suất lĩnh cái khác nương theo lúc chạy đến, cửa nhỏ đã một lần nữa quan bế, Thanh Nô chỉ có thể ai thanh thờ dài, cầu nguyện hai vị tiểu chủ nhân không muốn ở bên trong gây quá lớn phiền phức, càng không muốn nhận một chút xú tổn thương.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Học đồ

Đồng bảo môn hộ trong vòng vẫn là bốn phương thông suốt hẻm nhỏ, thông hướng khác biệt viện lạc, Cố Thận Vi đã từng đi qua một lần chiều ghi hình học đồ tiểu viện, lúc này song môn che đầy bế, một bộ tránh xa người ngàn dặm tư thế.

Song bảo thai cũng chưa từng tới nơi này, chỉ là không mục đích chạy loạn, vì vút bỏ truy binh, mỗi đến một chỗ đầu đường đều muốn rẽ gấp, không biết trải qua nhiều ít cái viện tử, một mồi thờ không ra hơi, sáu tên thiếu niên rất cục dưng lại, quay đầu nhìn lại, khuych tịch không người, người giữ cửa không biết là bị quăng rơi mất, vẫn là căn bản cũng không có đuổi theo.

Tóm lại, bọn hần hiện tại thân ở Đồng bảo khu vực hạch tâm, cách nhau một bức tường khả năng liền là chân chính sát thủ tại học tập ám sát bí kỹ, đại gia không khỏi bèn nhìn nhau cười.

Thượng Quan Như dẫn đầu, sáu người lần lượt viện tử thám thính, thế nhưng là mỗi cánh cửa đều được đóng chặt, không lưu mây may khe hở, mặc người gõ, bên trong không làm đáp lại, thiếp cửa lắng nghe, tiếng vang hoàn toàn không có, giống như cái này một cái tiếp một cái viện tử tất cả đều là không có một ai.

Thượng Quan Như lông mày càng nhăn càng chặt, nhện không được lại muốn phát cáu, cũng may trước mặt Thượng Quan Phi rất cục tại một cánh cửa bên trong phát hiện chút gì, quay đầu lại hướng những người khác hưng phấn ngoác.

Sáu người chen thành một đoàn, đều đem tai đập dán tại trên cửa, quả nhiên, bên trong truyền ra dồn dập "Bang bang" âm thanh, không chỉ có người, mà lại người còn không ít.

Bất quá trên cửa vẫn là một đường nhỏ cũng không để lại, nghe tới nghe qua cũng một mồi, Thượng Quan Như lui ra phía sau mấy bước, tả hữu dò xét, đi đến một đoạn hơi thấp dưới tường, chỉ vào góc tường đối thư đồng của mình nói: "Dựa vào tường đứng đấy."

Thư đồng vội vàng vui vẻ đứng vững, vỗ vỗ bờ vai của mình, "Cửu công tử, tới đi."

Thế nhưng là mặt tường rất cao, giẫm lên bả vai cũng hơn bất quá đầu tường, Thượng Quan Như Nhất Chỉ Hoan Nô, "Ngươi lên."

Thư đồng có chút không quá cao hứng, thế nhưng là không có cách, đành phải uốn lượn hai đầu gối, Cố Thận Vi bò lên trên đầu vai của hần, mặt hướng hẻm nhỏ, lúc này cách đầu tường không tính quá xa.

Thượng Quan Như hưng phấn xoa xoa hai tay, đối ca ca cùng đường tỷ nói: "Đến, đem ta ném lên đi."

Còn lại một cái thư đồng giật nảy mình, "Cửu công tử, quá nguy hiểm đi."

"Đi!" Thượng Quan Như chỉ phun ra một chữ này, thư đồng kia cũng không dám lại lên tiếng rồi.

Thượng Quan Vũ Thi là càng nguy hiểm càng thích, Thượng Quan Phi có chút khẩn trương, lại sợ bị xem nhẹ, do dự một hồi, tại đường tỷ nhìn gần xuống đến giúp đỡ, miệng bên trong nhỏ giọng thầm thì lấy: "Đây chính là chính ngươi chủ ý."

Hai người một bên một cái, nâng Thượng Quan Như hai chân, đồng thời dùng sức, đưa nàng thả vào không trung.

Thượng Quan Như giống con nhẹ nhàng chim, liên lật lộn mấy vòng, vững vàng rơi vào Cố Thận Vi trên vai, Cố Thận Vi cũng không có cảm thấy

tăng thêm bao nhiêu trọng lượng, vội vàng dùng tay nắm lấy nòng mắt cá chân.

Thượng Quan Như bới tại đầu tường vào bên trong thăm dò, phía dưới mấy người đều mắt lom lom nhìn nàng.

"Thấy cái gì?"

"Ừm, thật nhiều người."

"Luyện cái gì đâu?"

"Giống như chúng ta a, cũng là đao gỗ, liên chiêu thức đều như thế, thật là."

"A, ta đã biết, nơi này là huấn luyện sơ cấp học đồ 'Điều Mộc viện'."

Mặt đất tên kia thư đồng chạy đến trước cổng chính, ngừng đầu nhận nửa ngày, "Vũ công tử nói không sai, thật sự là 'Điều Mộc viện', a, phía dưới còn có chữ nhỏ, ời. . ."

Thư đồng một tiếng kinh hô, ngay sau đó một người trầm ổn thanh âm nghiêm nghị quát: "Người nào? !"

Một tiếng này gào to ngoài dự liệu, đem mấy tên thiếu niên toàn bộ giật nảy mình, người bậc thang phía dưới cùng nhất thư đồng chân mềm nhũn, phía trên hai người rớt xuống.

Thượng Quan Như đứng được tối cao, thế nhưng là học qua khinh công, thân thể lại nhẹ, phía dưới còn có hai người đón lấy, lông tóc không hư hại, chỉ là quả thực dọa cho phát sợ, đổ vào đường tỳ trong ngực, một hồi lâu không có đứng lên.

Ở giữa Cố Thận Vi coi như xui xẻo, không có người tiếp, lại nghĩ đến bảo hộ trên vai người, kết quả cả người ngã xuống, đứng người lên đưa tay sờ một cái, thái dương, cái mũi đều đổ máu.

Lên tiếng quát bảo ngưng lại người là từ "Điều Mộc viện" bên trong ra truyền công giáo sư, một chút liền nhận ra Thượng Quan Như cùng Thượng Quan Phi, trong lòng giật mình, mấy bước đi lên trước, nói ra: "Không có ném hồng đi." Đồng thời đưa tay nghĩ kiểm tra một chút.

Thượng Quan Như lúc này đã khôi phục thanh tỉnh, đứng đứng người lên, Thượng Quan Vũ Thị thay nòng ngắn truyền công giáo sư tay.

"Đương nhiên không có ném hồng, không cần người quan tâm, ta, chúng ta là tới khiếu chiến."

Thượng Quan Như bị kinh sợ dọa, cảm thấy thật mất mặt, vậy mà ý tưởng đột phát, bắt chước Dương Nguyên soái hướng "Điều Mộc viện" khiếu chiến.

Truyền công giáo sư vóc dáng không cao, là cái cường tráng nam tử trung niên, nghe lời này, không cảm thấy ngạc nhiên, cái này "Điều Mộc viện" là Kim Bằng bảo một bộ phận, về Thượng Quan gia tất cả, Cửu công tử hướng mình nhà khiếu chiến, đây coi là chuyện gì xảy ra? Có thể hấn đầu óc xoay chuyển cũng nhanh, mắt thấy mấy tên thiếu niên xâm nhập Đông bảo, lại không người can thiệp, hiển nhiên thu được cang nhân vật cao tăng ngầm đồng ý, tất cả mọi người đang bồi tiểu chủ nhân chơi game, mình cần gì tích cực?

"Nguyên lai là tới cửa chỉ giáo cao nhân, xin hỏi mấy vị là môn nào phái nào a?"

Thượng Quan Như thuận miệng nói, đạt được đối phương nghiêm túc đối đãi, không khỏi mặt mày hớn hở, "Cao nhân không dám nhận, chúng ta là. . . Cái này. . . Phủng Nguyệt phái, ta là chương môn nhân."

Thượng Quan gia tử đệ lúc tuổi còn trẻ đều tại "Phủng Nguyệt viện" tập võ, Thượng Quan Như nhờ vào đó viện cái phái.

"Ta là Phó chương môn." Thượng Quan Phi cướp lời nói, bị đường tỳ liếc một cái.

"'Điều Mộc viện' truyền công giáo sư Hồ Sĩ Ninh, bái kiến Phủng Nguyệt phái hai vị chương môn, mời vào viện phân cao thấp."

Song bào thai tại bảo bên trong bị người bùng lấy quen thuộc, đối Hồ Sĩ Ninh nhìn tự nhiên tiếp nhận, ngừng đầu ưỡn ngực trước tiên tiến viện, đằng sau đi theo bốn vị "Cao thủ", ở trong chỉ có Cố Thận Vi nhất không có "Cao thủ" dáng vẻ, mặc dù chà xát lại xoa, trên mặt vẫn là có lưu vết máu, cũng may cũng không có người để ý hấn.

"Điều Mộc viện" chiếm diện tích khá rộng, phòng ốc đông đảo, dinh viện cũng so với bình thường viện tử lớn, trên trăm tên sát thủ học đồ tụ ở trong đó, cũng không thấy đến co quắp, tứ phía đều bày biện giả binh khí, cùng phổ thông võ trang cũng không có gì khác biệt.

Cái khác truyền công giáo sư đã nghe phía bên ngoài đối thoại, đều cùng Hồ Sĩ Ninh một cái ý nghĩ, trăm phương ngàn kế phải tất yếu lấy lòng hai vị tiểu chủ nhân, thế là mệnh lệnh đám học đồ tại phía đông xếp thành hàng ngũ, nghênh đón Phủng Nguyệt phái người khiếu chiến.

Luận võ loại sự tình này Thượng Quan Như tự nhiên kích động, không có nói mấy câu, liền cái thứ nhất nhảy ra khiếu chiến, Hồ Sĩ Ninh làm như có thật sai khiến học đồ, mỗi cái đều là "Người nổi bật" cùng "Cao thủ mạnh nhất".

Thế nhưng là chỉ đánh hai trận, Thượng Quan Như liền mất hết cả hứng, những sát thủ này học đồ phần lớn là mười mấy tuổi thiếu niên, sớm đã đạt được ám chỉ, ai cũng không dám thật xuất thủ, lá gan so bình thường bồi luyện thiếu niên còn nhỏ, kiên trì cái ba năm chiêu liền bại dưới trận đi, Thượng Quan

Như lại bức xuống dưới, bọn hán thà rằng bị đánh nhận thua, cũng không chịu sử xuất công phu thật.

Tiểu công tử Thượng Quan Phi ra sân, thắng liền ba cục, ngược lại là thật cao hứng, lại khiến người ta lấy ra đao gỗ, lại thắng ba cục, cực kỳ đắc ý, vung đao gỗ, hướng về phía muội muội hô: "Muội muội, chúc mừng môn nhường cho ta đi."

Thượng Quan Như không để ý tới hắn, chính suy nghĩ như thế nào mới có thể nhường sát thủ học đồ dùng toàn lực, Thượng Quan Vũ Thì ghé vào bên tai nàng nhỏ giọng nói vài câu, Cửu công tử hai mắt tỏa sáng, cao giọng nói ra: "Phó chương môn trở về, chúng ta thay cái so pháp."

Thượng Quan Phi vẫn chưa thỏa mãn, nhưng vẫn là lui ra tràng, từ thư đồng trong tay tiếp nhận thủ cân lau mồ hôi, "'Điều Mộc viện' không bằng chúng ta 'Phùng Nguyệt viện', đúng hay không?"

Thượng Quan Như chuyển hướng truyền công giáo sư Hồ Sĩ Ninh, "Dạng này đánh tới đánh lui không có ý nghĩa, ta biết các ngươi không dám lộ ra công phu thật, tốt như vậy, ta phái một vị đệ tử ra khiêu chiến, chúng ta thật đánh mấy trận, chơi xấu làm bộ không phải anh hùng hảo hán, ách, cũng không phải chân chính sát thủ."

Hồ Sĩ Ninh trong lòng một rộng, chỉ cần không phải họ Thượng Quan người, thật đánh bại cũng không sao, thế là cười ha hả nói: "Phùng Nguyệt chương môn Hòa Nhân Kim Tinh, cũng không phải bản viện đệ tử không chịu sử xuất toàn lực, thật sự là học được không tới nơi tới chốn, thấy đại phái chương môn không khỏi có chút khâm trọng."

Thượng Quan Như nghe nhiều nhỉnh nọt cũng nhàm chán rồi, xoay người chỉ vào Cố Thận Vi, lời nói chưa mở miệng trước nhú mày, nàng lúc này mới phát hiện Hoan Nô bị thương, một bộ chật vật giống, nào có danh môn đại phái đệ tử phong độ.

Cố Thận Vi một bước đi lên trước, nhỏ giọng nói: "Sư phụ, nhường đệ tử ra sân đi."

Đây là lấy lòng Thượng Quan Như cơ hội thật tốt, Cố Thận Vi không thể tùy tiện bỏ lỡ.

Thượng Quan Như không có lựa chọn khác, hai gã khác thư đồng võ công rất bình thường, Thượng Quan Vũ Thì ra sân, dám học đồ đại khái vẫn là không dám xuất thủ, đành phải nói: "Nhất định phải thắng, cho sư phụ mặt mũi, liền đem người trực xuất môn hộ."

Cố Thận Vi ra sân, có người đưa lên đao gỗ, bên kia phái ai ứng chiến, Hồ Sĩ Ninh lại có chút khó khăn, nghĩ lấy lòng Cửu công tử, liền phải thật đánh, thế nhưng là vị này "Phùng Nguyệt phái cao túc" mặt mũi bầm dập, hiển nhiên vừa chịu qua đánh, thân thủ nhất định, muốn từ sát thủ học đồ ở giữa tìm một vị thế lực ngang nhau người thật đúng là khó.

Ánh mắt quét tới quét lui, cuối cùng đưa tay chỉ định một tên học đồ, đẩy hắn đi lên lĩnh mệnh lúc, nhỏ giọng dặn dò: "Nhường mười chiêu lại đánh bại hắn."

Học đồ gật đầu, dẫn theo đao gỗ ra sân, đứng ở Cố Thận Vi đối diện xa mấy bước vị trí.

Cố Thận Vi vậy mà nhận ra hắn. ;www.

Ra ứng chiến thiếu niên là phái nô, La Ninh Trà tiểu thư của hồi môn nô tộc một trong, hắn nguyên bản không biết võ công, bởi vì liên tiếp ngẫu nhiên cùng sai lầm mới thay thế Hoan Nô tiến vào Đông bảo, hắn căn cơ so người khác đều chênh lệch, mấy tháng, tại học đồ ở trong cũng là yếu nhất một trong.

Phái nô bình thường ở tại Bát thiếu chủ trong nội viện, làm việc và nghỉ ngơi thời gian khác biệt, cùng Hoan Nô cực ít có chạm mặt cơ hội, sát thủ học đồ kiếp sống ở trên người hắn lưu lại rõ ràng ấn ký, tại kết bái "Mười huynh đệ" bên trong, hắn một mực là so sánh trầm ổn người, thông minh, nói chuyện hiểu được thời cơ, hi nô không lộ, bây giờ hắn gây rất nhiều, trầm ổn biến thành u ám, hi nô giấu sâu hơn, trong ánh mắt lúc nào cũng bộc lộ cảnh giới chỉ ý.

Hắn nhất định thụ rất nhiều cực khổ.

Cố Thận Vi cũng giống vậy, hắn chịu cực khổ còn muốn nhiều hơn một chút, ngay tại bảo bên ngoài, Dương Nguyên soái đầu lâu còn cắm ở trường thương phía trên, hắn vẫn đến miễn cưỡng vui cười, lấy lòng cửu nhân nhi nữ.

Hai người yên lặng tương đối, ai cũng không có biểu lộ ra nhận biết đối phương ý tứ.

Cố Thận Vi cần tràng thắng lợi này đến nhường Thượng Quan Như cao hứng, hắn nắm chặt đao gỗ, trong lòng đã làm quyết định, Dương Nguyên soái mặc dù chết rồi, đã nói vẫn còn lưu tại trong đầu của hắn: "Muốn giết người, người đến có một viên chân chính sát tâm mới được."

Cố Thận Vi không muốn giết người, đao gỗ cũng giết không được người, nhưng hắn vẫn kêu gọi sâu trong nội tâm cửu hận, kích thích bành đột nhiên sát tâm

Phái nô nắm chặt đao gỗ, hắn cũng cần một trận thắng lợi, chứng minh hắn không phải Tuyết nương phái tới cho đủ số bình hoa, còn muốn chứng minh sát thủ học đồ mấy tháng huấn luyện mạnh hơn Hoan Nô mấy năm tập võ.

Truyền công giáo sư Hồ Sĩ Ninh dặn dò bị ném ra sau đầu, hai người ai cũng không đem trận này so Võ Đang làm trò đùa.

Hồ Sĩ Ninh cảm thấy sự tình không ổn, Thượng Quan Như cùng Thượng Quan Vũ Thì lại lòng tràn đầy vui vẻ, hai tay giữ tại cùng một chỗ, chờ đợi một

trận đặc sắc chân thực luận võ.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Vãng sinh

Vì thay người cả nhà báo thù, Cố Thận Vi cảm thấy mình đã sớm có một viên sát tâm, hẳn cho tới nay cố gắng làm đều là che giấu nó, mà không phải tình lại nó.

Nhưng khi hắn cần đem sát tâm chuyển thành sát khí, bám vào trong tay đao gỗ cùng đối diện địch thủ lúc, hắn mới phát hiện hết thảy cũng không dễ dàng, hắn thậm chí không có cách nào đem Thượng Quan gia song bào thai coi như cừu nhân, lại càng không cần phải nói đã từng sinh hoạt chung một chỗ Khiển Nô rồi.

Cừu hận ngược lại là gọi lên liền đến, không khách khí chút nào thôn phệ ngũ tạng lục phủ của hắn, thỏa thích tổn thương chủ nhân, lại không muốn chuyển hướng địch nhân.

Cố Thận Vi hai tay nắm ở đao gỗ, vì sinh ra sát tâm, đến đem Khiển Nô xem như người hắn thống hận nhất mới được.

Thượng Quan Phạt, đây là hạ mệnh lệnh đồ diệt Cố gia cả nhà người, thế nhưng là hắn chưa thấy qua "Độc Bộ Vương", không có cách nào tưởng tượng một thân.

Thượng Quan Nộ, trực tiếp động thủ giết chết phụ mẫu huynh trưởng đầu đáng tội ác, là hắn gặp qua, tới gần qua cừu nhân, nhưng là Bát thiếu chủ hình tượng mang tới phần lớn là sợ hãi, mặc kệ Cố Thận Vi có nguyện ý hay không thừa nhận, cùng cừu hận so sánh, hẳn hiện tại sợ hơn vị này tay gãy chủ nhân.

Hàn Thế Kỳ, lẫn vào trang viên trong đó gian, rất có thể tự tay giết chết qua thân nhân của hắn, mà hắn lại đã từng tự tay đâm trúng qua tên này sát thủ, kia đã là một người chết, trong lòng của hắn chỉ có cừu hận không có sợ hãi.

Cố Thận Vi trong lòng dâng lên một loại cảm giác kỳ dị, đao gỗ không còn là đao gỗ, mà là một phần của thân thể hắn, mặc dù là lần đầu tiên nắm ở trong tay, lại có mười hai phần tự tin, đối diện Khiển Nô cũng không còn là Khiển Nô, kia là động tác cứng nhắc "Hàn Thế Kỳ", tùy tiện liền có thể đánh trúng.

Bên tai truyền tới một phiêu hót thanh âm "Bắt đầu", giống một con buông ra dây cung tay, mà hắn chính là khoắc lên trên cung mũi tên.

Hai tên thiếu niên gần như đồng thời xuất thủ, tương đối tốc độ của hai người, chiêu thức của bọn hắn thật sự là quá bình thản không có gì lạ rồi, một cái Lực Phách Hoa Sơn, một cái khác chém thường bụng dưới.

Chỉ một chiêu luận võ liền kết thúc, nếu như đây là hai vị thành danh nhân vật, hay chỉ cần là người trưởng thành, vậy xem đám người cũng sẽ cho rằng đây là một trận diễn hình cao thủ quyết đấu, có thể cái này rõ ràng chỉ là hai tên thiếu niên, một cái là sung mặt sung mũi nô tài, một cái là đồng môn ở trong võ công yếu nhất học đồ, bởi vậy trường hợp như vậy liền lộ ra rất buồn cười.

"A, đây coi là cái gì? Làm sao không tiếp theo đánh, ai thua ai thắng?"

Thượng Quan Phi đầu tiên kêu lên, tuyệt đại đa số người đều cùng hắn là một cái ý nghĩ.

Trên trận, Cố Thận Vi quỳ một chân trên đất, đao gỗ nằm ngang ở Khiển Nô trên bụng, Khiển Nô bảo trì thế đứng, khom người, trong tay đao gỗ đặt ở Hoan Nô trên vai trái.

Nếu như đây là đao thật, hai người một cái bụng phá ruột lưu, một cái bị gọt sạch nửa người, đều là một kích trí mạng, mấu chốt là ai trước trúng chiêu, trước trúng chiêu người không có khí lực tiếp tục ra chiêu, đương nhiên sẽ là bên thua.

Hai người tách ra, riêng phần mình lui lại, bọn hắn đều không phải là Trương Dương người, sẽ không bản thân tuyên bố thắng lợi, thế là ánh mắt của mọi người đều chuyển hướng Hồ Sĩ Ninh, hẳn là truyền công giáo sư, kinh nghiệm phong phú, ánh mắt tinh chuẩn, tuyệt sẽ không nhìn lầm.

Hồ Sĩ Ninh thần tình nghiêm túc, giống như hai tên thiếu niên phạm vào cái gì sai lầm lớn, hần đi đến Khiển Nô trước người, không nói một lời, đoạt lấy đao gỗ, giơ lên cao cao, sau đó ngay trước mặt mọi người, hai tay dùng sức, đem đao gỗ bẻ gãy.

Đón lấy, hần lại tại tất cả mọi người sững sốt nhìn chăm chú, bung lấy hai đoạn đao gỗ đi đến Cố Thận Vi trước mặt, đồng dạng không nói một lời, đem mảnh vụn dâng lên.

Cố Thận Vi có chút kinh hoảng, sát tâm sớm đã không thấy, nhưng là Hồ Sĩ Ninh ánh mắt phi thường kiên trì, hần đành phải tiếp nhận đao gỗ mảnh vụn, đồng thời nhìn một cái đối thủ Khiển Nô.

Khiển Nô mặt đỏ tới mang tai, nhìn chăm chăm mũi chân của mình, giống như tại vạn chúng nhìn trừng trừng dưới toàn thân trần trụi, cũng không dám che lấp.

"Phùng Nguyệt phái cao túc thắng."

Hồ Sĩ Ninh một tiếng tuyên bố, Thượng Quan Như bọn người đồng loạt nhảy dựng lên reo hò.

"Lại đến, lại đến."

Thượng Quan Vũ Thi thúc giục nói, Hồ Sĩ Ninh lại lắc đầu liên tục, "Không cần dựng lên, 'Điều Mộc viện' bên trong không có học đồ là đối thủ của hần."

Truyền công giáo sư coi trọng như thế một cái nô tài, mọi người rất là không hiểu, song bảo thai cùng Thượng Quan Vũ Thi đều theo Hoan Nô giao thủ qua, cảm thấy hần cùng mình bất quá là sần sần với nhau, hai vị công tử lại không có đạt được Hồ Sĩ Ninh đồng dạng đánh giá, không khỏi cảm giác sắc sắc nghị hoặc.

"Hừ, không muốn so sánh với được rồi, chúng ta đi." Thượng Quan Như coi là đối phương đang tìm tìm có, xoay người rời đi.

Cố Thận Vi nắm trong tay lấy một thanh đao gỗ, còn bung lấy hai đoạn mảnh vụn không chỗ có thể thả, đi đến Hồ Sĩ Ninh trước người, cung kính đưa trả lại cho hần.

Hồ Sĩ Ninh tiện tay tiếp nhận, rốt cục nhịn không được nghi ngờ trong lòng, "Ngươi tên là gì, làm sao chưa đi đến Đông bảo?"

"Ta gọi Hoan Nô, ta học qua nội công."

Hồ Sĩ Ninh tiếc nuối lắc đầu liên tục, tuổi còn trẻ liền có thể luyện được một thân sát khí, quả thực là trời sinh sát thủ, đáng tiếc.

Cố Thận Vi đuổi theo chủ nhân, Hồ Sĩ Ninh vẫn nhìn chăm chăm bóng lưng của hần không được lắc đầu, trong lòng bỗng nhiên khẽ động, gã thiếu niên này hơi có chút không giống bình thường, lưu tại hai vị công tử bên người nhưng có điểm nguy hiểm.

Nhưng ý nghĩ này cũng chỉ là trong lòng hần thoáng một cái đã qua, hần không có cách nào chứng minh, vẫn là không muốn gây phiền toái cho mình rồi.

Sau lưng hần, chiến bại Khiển Nô đột nhiên ôm bụng oa oa nôn đứng lên.

"Điều Mộc viện" bên ngoài, Thượng Quan Như vừa nhìn thấy Hoan Nô ra, liền lên trước cho hần một quyền, cười nói: "Nguyên lai ngươi am hiểu đao thuật, một mực cùng chúng ta che giấu."

Cố Thận Vi biết nàng không phải thật sự đánh, cũng cười thụ một quyền này, trong đầu linh quang lóe lên, bịch quỳ xuống, "Sư phụ, đồ nhi điểm ấy công phu sao có thể theo ngài đánh đồng?"

"Ai là ngươi sư phụ?" Thượng Quan Như cao giọng hỏi lại, thế nhưng là trên mặt lúm đồng tiền tươi như hoa, hiển nhiên cũng không chán ghét xưng hô thế này.

"Ta vừa mới đại biểu chúng ta Phùng Nguyệt cử đi tràng thời điểm, Cửu công tử thế nhưng là nhận dưới ta tên đồ đệ này rồi."

Thượng Quan Như ngoẹo đầu, tả hữu đánh giá Hoan Nô, thần sắc nghiêm túc, đột nhiên nhịn không được lại cười rồi, "Xem ở ngươi hôm nay không cho ta mất mặt phân thượng, nhận lấy ngươi tên đồ đệ này đi, nhắc nhở ngươi, ta thế nhưng là rất nghiêm khắc sư phụ, đồ nhi không nghe lời không khác khổ, là phải bị phạt."

"Kia là đương nhiên, nghiêm thầy như cha, đồ đệ mệnh đều tại sư phụ trong tay nắm vuốt đầu."

Loại này khúc ý nịnh nọt, đặt ở mấy tháng trước, Cố Thận Vi chính là nghe người khác nói chính mình cũng sẽ đỏ mặt, bây giờ lại là thuận mồm liền đến mặt không đổi sắc.

Cực khổ cùng cừu hận chính là như thế cải tạo một người.

Thượng Quan Như có rồi đồ đệ, Thượng Quan Phi không làm, reo lên: "Ta là Phó chương môn, ta cũng là Hoan Nô sư phụ."

"Sư phụ chỉ có một cái, ngươi muốn làm sư phụ đi thu người khác. Ân, hai người các ngươi, bái sư."

Kia hai cái thư đồng cũng là lan lợi người, Thượng Quan Như ra lệnh một tiếng, lập tức quỳ gối tiểu công tử trước người, mở miệng một tiếng sư phụ, làm cho so Cố Thận Vi còn muốn chân thành thân thiết, Thượng Quan Phi lại đắc ý.

Thượng Quan Vũ Thị một mực thờ ơ lạnh nhạt, lúc này cũng nhìn không được nữa, "Hừ, người ta cố ý nhường chiều, có gì có thể đắc ý."

Cố Thận Vi ở bên trong vừa thắng thời điểm nàng vẫn rất cao hứng, thế nhưng là gặp hấn được một tác lại muốn tiến một thước, tận hết sức lực lấy lòng Thượng Quan Như, trong lòng lại có chút cảm giác khó chịu rồi.

Thượng Quan Như ngay tại cao hứng, lời kéo đường tỳ tay, "Đây là người Vũ Sư bá, còn không dập đầu."

Cố Thận Vi hướng Thượng Quan Vũ Thị dập đầu, "Đệ tử bái kiến Vũ Sư bá."

Thượng Quan Vũ Thị muốn né tránh, bị Thượng Quan Như chăm chú níu lại, thụ mấy bái.

Thượng Quan Như sáng sớm lúc cũng bởi vì Dương Nguyên soái cái chết mà uể oải, giờ phút này mở cửa lập phái, hào hứng càng ngày càng cao, "Ai, bá sư nghi thức cũng quá đơn giản chút, hấn 'Điều Mộc viện' có địa bàn của mình, chúng ta cũng nên có một cái, đi cái nào tốt đâu?"

Tất cả mọi người bỏ ra chủ ý, có nói "Phùng Nguyệt viện", có nói "Trích Tinh viện", còn có nói cái nào đó Kim Bằng bảo xưa nay không dùng phòng trống, Thượng Quan Như đều không thỏa mãn, cảm thấy chưa đủ đặc biệt, không có "Địa bàn" cảm giác.

Cuối cùng, vẫn là Thượng Quan Vũ Thị ý tưởng nhiều nhất, nghĩ ra một cái chủ ý tuyệt diệu, dán tại Thượng Quan Như bên tai nói ra mấy chữ, Thượng Quan Như nhãn tinh sáng lên, bật thốt lên: "Quá tốt rồi, chính là chỗ đó."

Nói xong cùng đường tỳ một khối hướng Đông bảo chỗ sâu chạy tới, cái khác bốn tên thiếu niên không giải thích được theo ở phía sau, Thượng Quan Phi một bên truy một bên vẫn: "Đi đâu? Đi đâu?"

Thượng Quan Như cùng Thượng Quan Vũ Thị giống như cũng không biết chỗ kia chuẩn xác vị trí, trong ngõ hẻm tả xung hữu đột, luôn luôn tại vòng quanh, đối Thượng Quan Phi truy vấn hờ hững, gấp đến độ hấn trên nhảy dưới tránh, tại hai cái "Đồ đệ" trên thân đập mấy chân hả giận.

Sáu tên thiếu niên càng chạy càng xa, hai bên viện lạc từ từ thưa thớt, rốt cục tại một đầu cuối ngõ hẻm nhìn tới một chỗ vách núi.

Thượng Quan Như cùng Thượng Quan Vũ Thị tinh thần chấn động, tiếp tục hướng phía trước chạy, Thượng Quan Phi lại dừng bước chân, sắc mặt biến hóa, "Ta biết các người muốn đi đâu rồi, ta không đi."

Hai tên thư đồng vốn đang đang chạy, nghe tiểu công tử thanh âm có biến, lập tức cũng nhớ ra cái gì đó, nơi đó dừng, quay người lộn nhào trở lại Thượng Quan Phi bên người.

Chỉ có Cố Thận Vi hoàn toàn không biết gì cả, chạy tới hai thiếu nữ bên người.

Thượng Quan Như quay đầu nhìn thoáng qua, khinh bỉ nói ra: "Đồ hèn nhát, không có tư cách làm sát thủ." Sau đó tăng tốc bước chân, chỉ chốc lát, ba người đến rồi hẻm nhỏ cuối cùng.

Nguyên lai nơi này còn không phải vách núi, một đầu thang đá nghiêng nghiêng hướng phía dưới thông đi, giảm xuống mấy trượng về sau, đến Đạt Nhất khối hình quạt bình đài, chiếm diện tích khá rộng, cuối cùng thật sự là vách đá, không có chút nào phòng hộ.

"Khẳng định chính là chỗ này." Thượng Quan Vũ Thị ra vẻ thần bí nói.

Ngoại trừ địa hình có chút đặc biệt, Cố Thận Vi nhìn không ra nơi này có cái gì đặc biệt, bất quá kỳ quái là, hấn tại không khí tựa hồ ngửi được một loại nào đó mùi vị quen thuộc, nhất thời lại nghĩ không ra nguyên do.

"Uy, mau trở lại, kia là 'Văng sinh sườn núi', chúng ta đi địa phương khác chơi đi."

Thượng Quan Phi ở phía sau kêu lên, hai thiếu nữ chẳng thèm ngó tới, nhìn nhau cười một tiếng, Thượng Quan Vũ Thị quay đầu nhìn xem Hoan Nô, "Biết 'Văng sinh sườn núi' sao?"

Cố Thận Vi lắc đầu.

"Nơi này là Kim Bằng sát thủ cuối cùng thắng thiên địa phương, người chết đều muốn từ nơi này ném xuống."

Thượng Quan Vũ Thị chờ lấy Hoan Nô thất kinh đáng vẻ, có thể hấn lại chỉ là bùng tỉnh đại ngộ a một tiếng, www.uuk&# 97;n Shu.net tò mò đồng nhìn tây nhìn, không có một điểm sợ hãi đáng vẻ.

Cố Thận Vi tại "Tích củi viện" bên trong chăm sóc người bị thương, không biết tại quỷ kêu sườn núi ném xuống nhiều ít bộ thi thể, hấn còn từng có qua nghi hoặc, Kim Bằng bảo trọng thương người đều đưa đến "Tích củi viện", những cái kia lúc ấy liền người đã chết nên xử lý như thế nào, hiện tại rốt cuộc hiểu rõ.

Tây bảo cũng có một cái cùng văng sinh sườn núi tương tự địa phương, Cố Thận Vi tiểu tâm không nhắc lên nó, dù sao "Tích củi viện" không phải cái gì

hào quang kinh lịch.

Đổi mặt Hoan Nô lớn mặt, Thượng Quan Vũ Thi ngược lại kinh ngạc, Thượng Quan Như cũng không nhận được có mấy phần bội phục, nàng thế nhưng là cả gan mới dám tới đây.

Tựa hồ là để hoan nghênh bọn này kẻ xông vào, nơi xa truyền đến một tiếng kim loại va chạm thanh âm, tiếp theo từ trong hẻm nhỏ đi ra hai tên người áo đen, giơ lên một cỗ thi thể, yên lặng đi hướng vắng sinh sườn núi.

Thượng Quan Phi cùng hai tên thư đồng mặt như màu đất, vội vàng tránh ra thông lộ, áp sát vào trên vách tường.

Nhắc thi nhân cúi thấp đầu, không có hướng tiểu chủ nhân hành lễ, tiếp tục tiến lên.

Thượng Quan Vũ Thi cùng Thượng Quan Như sắc mặt cũng có chút tái nhợt, thế nhưng là hai người chỉ làm cho mở mấy bước, đứng tại ven đường, đưa mắt nhìn nhắc thi nhân trải qua, từng bước một đi xuống thang đá.

Trong miệng hai người còn nói lẩm bẩm, càng không ngừng lặp lại, Dương Nguyên soái tại bảo bên ngoài liên tục đánh chết mấy sát thủ lúc, Cố Thận Vi đã từng nghe được có người dạng này nhắc tới qua, lúc ấy không có chú ý nghe, lúc này mới biết rõ trong đó câu chữ:

"Hồn sinh cửu thiên, phách nhập Cửu Uyên.

Người sống đau khổ, người chết bình an."

Chỉ có hai câu mười sáu chữ, hai người phản phục nhỏ giọng niệm tụng, giống như nó là trừ tà chú ngữ.

Cố Thận Vi bỗng nhiên tràn đầy cảm xúc, nhin không được mở miệng hỏi: "Đọc là cái gì?"

Thượng Quan Vũ Thi tiếp tục niệm, Thượng Quan Như hạ giọng, giống như sợ quấy rầy người nào, nhỏ giọng nói ra:

"Từ Nhân kinh."

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Giáo huấn

Từ Thượng Quan Như trong miệng, Cố Thận Vi biết được "Từ Nhân kinh" là Kim Bảng bảo người xưa kể lại Vãng Sinh Chú ngữ, thâm niên tuổi lâu, đại bộ phận đã gặp quên, chỉ còn lại hai câu này.

Cố Thận Vi ở trong lòng suy nghĩ "Người sống đau khổ, người chết bình an" mấy chữ này, đau nhức như đao giáo, hẳn chính là "Đau khổ" "Người sống", có thể những cái kia "Người chết", hẳn chí thân, thật "Bình an" sao? Nếu như có thể biết sau khi chết chân tướng, hẳn có lẽ liền không cần nhận báo thù gánh nặng rồi.

Vô tri đại khái chính là "Người sống đau khổ" căn nguyên đi.

Hai tên nhắc thi nhân tay không trở về, theo qua tiểu chủ nhân lúc khom mình hành lễ, hai người sắc mặt trắng bệch, đi đường im ắng, rất nhanh liền biến mất tại hẻm nhỏ chỗ sâu, giống như cũng dính một thân quỷ khí giống như.

Thượng Quan Phi không chịu lại chơi đi xuống, hai thiếu nữ trong lòng lo sợ, cũng không có kiên trì, lần này thám hiểm như vậy kết thúc, vừa mới bộc lộ tài năng "Phùng Nguyệt phái" thu đồ nghi thức cứ như vậy vô tất mà chấm dứt.

Cố Thận Vi ngược lại là hữu tâm đem cái này "Trò chơi" tiếp tục, chuyện này với hẳn lấy lòng Thượng Quan Như rất có ích lợi, thế nhưng là Thượng Quan Vũ Thi cảnh giác tựa hồ rất nặng, vừa ra Đông bảo liền yêu cầu về nội trạch, bị kinh sợ Thượng Quan Phi tự nhiên mười phần đồng ý, Thượng Quan Như không lay chuyển được hai người, đành phải thuận theo.

Cố Thận Vi cùng cái khác nương theo cũng không có tư cách vào bên trong trạch, chủ nhân đi rồi về sau, Thanh Nô ngay trước mặt mọi người hung

hăng trách cứ Hoan Nô, sau đó mới phân phát đám người.

Chạng vạng tối hướng Tuyết nương báo cáo tình huống lúc, nàng cũng đổi "Phùng Nguyệt phải" trò chơi nhỏ cảm thấy rất hứng thú, yêu cầu Hoan Nô ngày thứ hai tiếp tục giật dây Thương Quan Như chơi tiếp tục, "Người nhìn, chỉ cần cố gắng, sự tình luôn có thể hoàn thành, người hẳn là cầu Cứu công tử truyền cho người võ công, nàng là vương chủ nữ nhi, thật có thể dạy người mấy tay, thế nhưng là thu hoạch không ít."

Cái này đương nhiên sẽ không là Tuyết nương mục đích thật sự, Cố Thận Vi liên thanh xưng phải, trong lòng đối với nữ nhân này càng phát ra hiếu kỳ, chẳng lẽ nàng muốn trộm học Kim Bằng bảo võ công? Thế nhưng là thân thủ của nàng đã rất tốt, nhất là kia mấy cây thiết chi, nàng lại không muốn làm sát thủ, Kim Bằng bảo có thể có cái gì hấp dẫn nàng?

"Người đánh Khiển Nô, rất tốt, hẳn không quá cao hứng, không có quan hệ, hẳn cũng cần một chút giáo huấn cùng kích thích."

Cố Thận Vi trong miệng ứng thừa, tâm lại trầm xuống, vì lấy lòng Thương Quan Như, một ngày này thế nhưng là đắc tội rất nhiều người.

Bái biệt Tuyết nương, Cố Thận Vi trở lại trong nhà đá lẳng lặng hồi tưởng chuyện phát sinh ngày hôm nay.

Có thể một chiêu đánh bại Khiển Nô, vượt quá bản thân của hắn dự kiến, "Sát tâm" đối võ công tăng lên chi đại, đồng dạng ra ngoài ý định.

Nằm tại trên giường, Cố Thận Vi thử nghiệm lần nữa gọi trở về "Sát tâm".

Nói nhẹ nhõm, bắt đầu luyện nhưng không dễ dàng, sát tâm không phải nô tài, chiêu chi tức đến, vung chi liền đi, Cố Thận Vi đầu tiên là đối hư không, lần lại đối vách tường, kết quả một điểm cảm giác cũng không có, đối mặt tử vật, làm sao có thể sinh ra "Giết chết" chi tâm?

Vẫn là đến tìm người sống luyện tập mới được.

Lão Trương ngay tại nằm ngáy o o, hẳn ngủ ở đầu giường đặt gần lò sưởi, Cố Thận Vi nằm tại một bên khác, hai người cách mấy thước, vừa vận theo tỷ võ khoảng cách không sai biệt lắm.

Cố Thận Vi đem lão Trương tưởng tượng thành Hàn Thế Kỳ, một chiêu này quả nhiên hữu hiệu, chậm rãi sát tâm dâng lên, trong tay không có binh khí, có thể hắn cảm thấy chính là dùng ngón tay cũng có thể giết chết người này, con mắt, cổ họng, hạ âm, không phải có thật nhiều mềm yếu mệnh môn sao?

Sát khí càng ngày càng thịnh, Cố Thận Vi cơ hồ ức chế không nổi lập tức động thủ xúc động, trong tích tắc, hẳn hiểu được rồi chính mình sát tâm từ đâu mà tới.

Cái gọi là sát tâm, chính là khứ trừ sợ hãi cứu hận.

Hận một người cũng thường thường mang ý nghĩa sợ người này, chỉ có vượt qua "Sợ" về sau, "Hận" mới có thể chuyển thành sát tâm, hóa thành lực lượng.

Ban ngày cùng Khiển Nô luận võ lúc, Cố Thận Vi liền đã thực tiễn rồi điểm này, cho đến lúc này mới hoàn toàn lĩnh ngộ.

Trước mắt của hắn một mảnh quang minh, một cái võ học thế giới mới tại gang tấc bên ngoài như ẩn như hiện.

Quang minh như là thời gian qua nhanh, chớp mắt biến mất không còn tăm tích, chỉ còn lại hai đạo hoảng sợ, nổi giận ánh mắt.

"Người, người muốn làm gì?"

Lão Trương đang ngủ say, đột nhiên kinh hồn táng đảm, như có gai ở sau lưng, mở hai mắt ra vừa nhìn thấy trong bóng tối đằng đằng sát khí thiếu niên Hoan Nô.

Cố Thận Vi đột nhiên bừng tỉnh, sát tâm tựa như thẹn thùng sợ người lạ thú nhỏ, nghe được một tiếng uống lập tức trốn trong bóng tối, cũng không tiếp tục chịu lộ diện.

"Không có việc gì, ta, ta ngủ không được."

"Ngủ không được? Ngủ không được liền ra ngoài nhìn mặt trăng, nhìn ta chăm chăm làm gì?"

"Thật xin lỗi, lão Trương, ta không phải cố ý."

Lão Trương giống như thật bị dọa phát sợ, miệng bên trong hùng hùng hổ hổ, xoay người, đưa lưng về phía Hoan Nô muốn ngủ tiếp, làm thế nào cũng không dám nhắm mắt, lại mắng một câu, chui ra ổ chăn, mặc xong quần áo đi ra ngoài, hắn không tâm tình nhìn mặt trăng, mà là đi chuồng ngựa chiếu khán kia vài thớt bảo bối.

"Người chính là không bằng gia súc đáng tin." Lão Trương nhỏ giọng thầm thì.

Tại ngày này sắp lúc kết thúc, Cố Thận Vi lại đắc tội rồi một người, bất quá chính là lão Trương phản ứng nhắc nhở hắn, sau này không nên tùy tiện huấn luyện sát tâm, nó quá gây cho người chú ý rồi, liền không biết võ công lão Trương đều có chỗ cảnh giác, "Điều Mộc viện" cái kia truyền công giáo sư ban ngày lúc đã từng thái độ đột biến.

Đôi một cái chỉ muốn che giấu tung tích âm thầm báo thù người mà nói, đây không phải chuyện tốt.

Ngày thứ hai, tiến một bước lấy lòng Thượng Quan Như kế hoạch lại không có thể thực hiện, song bào thai căn bản cũng không có xuất hiện, Thanh Nô đối với cái này không ngạc nhiên chút nào, ngáp một cái nói: "Sắp hết năm, phu nhân khẳng định đem hai vị công tử giữ ở bên người, đoán chừng chúng ta có một hồi không có chuyện gì rồi."

Bất quá, Thượng Quan Vũ Thị tới, đây là Cố Thận Vi lần thứ nhất thấy nàng đơn độc đi học.

Không có Thượng Quan Như ở bên người, ánh mắt của nàng so bình thường lộ ra càng thêm lạnh lùng kiêu ngạo, một tên học đồng đang đứng tại cửa ra vào theo đồng bạn nói giỡn, nàng một tay lấy hán đẩy cái té ngã, hàng cửa thẳng vào, liền nhìn cũng không nhìn một chút.

Bị đẩy ngã học đồng mặt tức giận đến phát xanh, nắm chặt nắm đấm, vừa muốn mở miệng chửi mắng, đột thấy rõ bóng lưng là mụ công tử, lời nói lại nuốt trở vào, mặc dù cùng là Thượng Quan gia tử đệ, địa vị thế nhưng là hoàn toàn khác biệt.

Lúc này đứng lên đi gọi "Vũ Sư bá", sẽ chỉ tự chuốc nhục nhã, Cố Thận Vi đứng ở đằng xa, không muốn trêu chọc cái này tiểu nữ ma đầu.

Thế nhưng là phiền phức vốn là như vậy, người càng nghĩ tránh né, nó đuổi đến càng chặt.

Song bào thai không có tới đi học, ấn lệ cũ, hai người nương theo có thể tán đi ai cũng bận rộn, trong học đường truyền ra tạp nhạp tiếng đọc sách lúc, Thanh Nô quả nhiên cho phép phần lớn người rời đi, chỉ để lại bảy tám tên bình thường bồi đánh thiếu niên.

Thanh Nô cùng cái khác nương theo nói chuyện phiếm đi, bồi đánh các thiếu niên đứng tại góc tường, đột nhiên có người nhỏ giọng nói:

"Người không nên làm như vậy."

Cố Thận Vi một hồi lâu mới hiểu được lời này là nói cho hắn nghe, nói chuyện thiếu niên không có xách tên của hắn, cũng không nhìn về phía hắn.

"Cái gì?"

"Người không nên gọi Cửu công tử 'Sư phụ'." Một tên khác thiếu niên nói.

Cố Thận Vi mờ mịt không hiểu, hắn hôm qua "Bái sư" thời điểm, Thượng Quan Như thế nhưng là rất cao hứng, mà lại tin tức này làm sao nhanh như vậy liền truyền ra.

"Ừm." Cố Thận Vi tùy tiện lên tiếng, bọn họ bực ghen ghét cùng cạnh tranh hắn đã không cảm thấy kinh ngạc rồi, cũng bởi vì hắn không có nghe Thanh Nô lời nói lại lấy được rồi hai vị công tử yêu thích, Thanh Nô đối với hắn một mực bất âm bất dương, làm cho học đường cửa chính nương theo nhóm không có một cái đối với hắn có sắc mặt tốt.

"Người vẫn chưa rõ sao?" Tên thứ ba thiếu niên nói.

Cố Thận Vi nghi ngờ, những này bồi đánh thiếu niên tựa hồ không phải ghen ghét, mà là thực tình muốn nhắc nhở hắn.

"Minh bạch cái gì?"

Một bên khác, Thanh Nô trò chuyện vui vẻ, cười ha ha, các thiếu niên tất cả đều khăn trương ngậm miệng, tại nương theo nhóm ở trong bồi đánh người địa vị tương đối thấp, đối Thanh Nô cũng kiêng kỵ nhất.

Thế nhưng là theo một ý nghĩa nào đó, Hoan Nô là bọn họ "Cứu tinh", từ khi tới cái này cùng Cửu công tử thế lực ngang nhau nô tài, cuộc sống của bọn họ đều tốt hơn nhiều, có mấy người thậm chí như kỳ tích mấy tháng không có thụ thương, cho nên bọn họ không hi vọng Hoan Nô không may.

Thanh Nô tiếng cười dần dần nghỉ, cách Cố Thận Vi gần nhất một tên thiếu niên hạ giọng nói: "Người không nên quá thân cận Cửu công tử, Vũ công tử khẳng định sẽ không cao hứng."

Cố Thận Vi giật mình, trách không được từ khi hôm qua tại "Phùng Nguyệt viện" bên ngoài kêu lên "Sư phụ" hai chữ về sau, Thượng Quan Vũ Thị liền lộ ra là lạ, luôn luôn cố ý muốn đem hắn hất ra, nguyên lai là đang ghen tỵ hắn!

Nô tài ghen ghét nô tài còn chưa tính, chủ tử cũng ghen ghét nô tài, cái này có chút làm cho người khó có thể lý giải được rồi, Cố Thận Vi nhìn không được cười lắc đầu.

"Hắn không biết!" Một tên thiếu niên ngạc nhiên kêu lên, lại lập tức che miệng lại.

"Không biết cái gì?" Cố Thận Vi có chút nổi giận, nếu như những người này muốn giúp đỡ, làm gì không đem lời nói rõ ràng ra điếm?

"Vũ công tử. . . Giết qua người."

Quá một hồi lâu, mới có người dựng thanh âm cực thấp nói, sau đó lại cũng không ai mở miệng.

Kim Bằng bảo bên trong đều là giết người như ngóc sất thủ, thiếu niên lại đổi một tên đã giết người thiếu nữ như thế sợ hãi, Cố Thận Vi có chút không lấy không sai, hắn cũng từng giết người, trong đó một cái hay là hắn tự mình động thủ.

Bất quá hắn hoàn toàn chính xác được chứng kiến Thượng Quan Vũ Thi tàn bạo, có một lần, liền ngay trước mặt mọi người, nàng đánh thẳng về sau đập gãy rồi một tên bồi đánh cánh tay của thiếu niên, thiếu niên kia hiện tại liền đứng tại Cố Thận Vi bên người, sắc mặt trở nên trắng bệch.

Thượng Quan Vũ Thi không có tại nghỉ giữa khóa tìm người luận võ, một mực chờ đến giữa trưa, học đồng nhóm tới tập tán đi, dạy học lão tiên sinh cũng thân nhiên rồi đi về sau, bên trong mới đi ra khỏi một vị thư đồng, mệnh lệnh chờ bên ngoài tám tên bồi đánh thiếu niên đi vào chung.

Nghiêm chỉnh mà nói, những thiếu niên này đều không thuộc về Thượng Quan Vũ Thi, bọn hắn là phân công cho song bào thai nô tài, thế nhưng là Vũ công tử lời nói theo Cửu công tử không có khác nhau, không ai dám không phục tùng.

Thanh Nô không có đi vào, tiếp tục canh giữ ở cửa chính.

Học đường trong viện không có một ai, thư đồng mang theo bọn hắn đi vào đông sương một căn phòng.

Bên trong bàn đọc sách đã thu thập đến cạnh góc, nhường ra ở giữa một mảnh đất trống, Thượng Quan Vũ Thi ngồi tại trên một cái ghế, đứng phía sau thư đồng của nàng, hai bên là mấy tên Thượng Quan gia tử đệ.

Cái này không giống như là muốn tỷ võ, Cố Thận Vi trong lòng hơi động, minh bạch rồi hôm nay trận này trò chơi là nhắm vào mình.

Thượng Quan Vũ Thi không thích có người quá phận chiếm được Cửu công tử yêu thích, U; đọc sách ww;. uukanshu. net nhất là người này chỉ là một tên nô tài.

"Tiểu tử thôi, tại sao không gọi ta 'Sur bá' rồi?"

"Tiểu nô không dám." Cố Thận Vi hai đầu gối quỳ xuống.

Vì báo thù, hắn cam nguyện làm nô, mà lại đến tận lực giống một cái nô tài, đôi mắt chủ nhân thực hiện nhục nhã, hắn đầu tiên nghĩ đến chính là Điều Nô sẽ làm thế nào.

Cái kia bị hắn hại chết mặt nhon thiếu niên, còn tại trong cũi u minh ảnh hưởng hắn.

"Không dám? Ta nhìn ngươi hôm qua gan lớn rất nha. Ngươi ngày đầu tiên làm nô tài sao? Mới phục thị chủ tử mấy ngày, liền dám vượt qua quy củ làm xằng làm bậy? Gọi Cửu công tử 'Sur phụ', ngươi cũng xứng."

"Hắn là bát thiếu nãi nãi từ phi doanh mang tới tiểu tử."

Thượng Quan Vũ Thi sau lưng một tên thư đồng đứng lên đi nói, đây càng tăng thêm Thượng Quan Vũ Thi căm hận, bát thiếu nãi nãi cùng phu nhân bất hòa, mà song bào thai chính là phu nhân thân sinh cốt nhục, bên cạnh bọn họ người đương nhiên sẽ không thích "Đại Đầu Thần" nữ nhi cùng nàng mang tới bất luận kẻ nào.

"Ta là Bát thiếu chủ đưa. . ."

Cố Thận Vi còn muốn biện giải cho mình hai câu, Thượng Quan Vũ Thi phút chốc đứng lên, song mi đứng đấy, một cước đá hướng hắn, "To gan câu nô tài, cùng ngươi tiện nhân chủ tử đồng dạng chán ghét, không xứng ở tại Kim Bằng bảo."

Cố Thận Vi chỉ do dự một chút, trước ngực đã trúng chiêu, hắn "Hợp Hòa kinh" cũng luyện đến hóa hậu nhất định rồi, thế nhưng là vẫn không chịu nổi thiếu nữ này một cước, thân thể hướng về sau lộn mào, một lần nữa quý thẳng lúc, chỉ cảm thấy xương sườn từng đợt đau nhức.

Thượng Quan Vũ Thi còn chưa hết giận, chuyển hướng mặt khác bảy tên bồi đánh thiếu niên, lạnh lùng ra lệnh: "Cho hắn và miệng, dạy hắn làm nô tài quy củ."

Cố Thận Vi tâm huyết cuộn cuộn, lại thế nào bất chúc Điều Nô, hắn cũng không phải chân chính nô tài, nhục nhã so từ vong còn làm cho người khó mà chịu đựng, hắn giấu ở chỗ sâu sát tâm lại tại ngo ngoe muốn động muốn ló đầu.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cô vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Vật bị mất

Nếu như thượng thiên vẫn còn tồn tại một tia công bằng chính nghĩa lời nói, Cố Thận Vi hi vọng giờ này khắc này có thể cho ra chứng minh, hắn nghĩ không ra chính mình tại sao lại rơi vào bi thảm như vậy tình trạng, kiếp trước tác nghiệt? Kia lại vì sao nhường hắn hưởng thụ mười bốn năm "Tiểu thiếu gia" sinh hoạt?

Thượng thiên đương nhiên sẽ không để ý tới chúng sinh bên trong một tên thiếu niên nội tâm la lên.

Bảy tên bồi đánh thiếu niên thay phiên đi lên và miệng, ai đánh cho không dùng sức, liền sẽ chiêu thì Thượng Quan Vũ Thi tay bấm chân đạp.

Sự tình chính là như vậy, một cái là chủ nhân, một cái là nô tài, hắn là đảo hướng phương nào liếc qua thấy ngay, trong lúc này không tồn tại lựa chọn.

Sự tình chính là như vậy, Cố Thận Vi nhất định phải đè xuống chính mình viên kia ngo ngoe muốn động sát tâm, mỗi lần chịu xong đánh, còn muốn nói một câu "Tiểu nô không dám tiếp tục rồi, mời Vũ công tử thứ tội".

Không có kỳ tích, không ai làm liên quan, Thượng Quan Vũ Thi thực hiện năng mục đích, trừng phạt không thức thời tiểu nô mới, nằng nằng xem thường ánh mắt chán ghét nhìn xem máu me đầy mặt Hoan Nô, "Tha cho người mạng chó."

Dứt lời, dẫn đầu đồng bạn rời đi.

Mấy tên bồi đánh thiếu niên lưu lại, không biết làm sao, có người muốn đỡ lên Hoan Nô, thế nhưng là chỉ phóng ra một bước, nhìn thấy người khác không có phản ứng, chính mình cũng lui về.

Thanh Nô đi đến, nhìn lướt qua, giống như cái gì cũng không có phát sinh, "Đều đi thôi, còn ở lại chỗ này làm gì?"

Cố Thận Vi đứng người lên đi ra ngoài cửa, trải qua Thanh Nô bên người lúc bị hấn một phát bắt được.

"Ta ngay từ đầu liền biết ngươi sẽ không may, ánh mắt của ngươi không đúng, cái nào nô tài sẽ có loại ánh mắt này? Giống như ngươi ngược lại là bảo bên trong chủ nhân. Không cho phép ngươi lúc trước là cái nào tiểu quốc vương tử, thế nhưng là ta cho ngươi biết, ngươi bây giờ là bảo bên trong nô tài rồi, đến chết cũng thế, còn muốn còn sống, liền cho ta thành thành thật thật. Đừng tưởng rằng bồi hai vị công tử chơi đến cao hứng liền làm gì rồi, ngươi chính là một kiện đồ chơi, thu hồi ngươi điểm này dã tâm."

Cố Thận Vi cảm tạ Thanh Nô "Dạy bảo", vội vàng trở lại thạch ốc, nắm lên một khối vải rách lau máu đen trên mặt, nhục thể đau đớn không đáng giá nhắc tới, hấn tâm giống như là bị vô số đem dao nhọn cắm, mỗi một chiếc dao nhọn run rẩy đều sẽ mang đến vô tận đau đớn, giết người xúc động, báo thù dục vọng giống như thủy triều tăng tăng vọt tới, lại cuộn cuộn thối lui, nhiều lần lặp đi lặp lại, khó mà tự chế.

Lão Trương dẫn theo com trưa trở về rồi, từ khi tối hôm qua bị hù dọa về sau, hấn một mực đối Hoan Nô tên nô tài này trong lòng còn có cảnh giác, lúc này gặp thiếu niên vết thương chồng chất, tựa hồ đã chứng minh hấn trước đây phán đoán chuẩn xác: Người chính là không bằng gia súc đáng tin.

Lão Trương đem che kín món ăn thịt bát nước lớn đặt ở giường xuôi theo bên trên, giao cho Hoan Nô, một lát sau, lại từ chính mình trong chén lấy rồi mấy khối thịt đặt ở trong bát của hấn.

Cố Thận Vi sừng sốt ngẩng đầu nhìn cái này bình thường lạnh lùng trầm mặc mã phu.

Lão Trương vui đầu ăn com, căn bản không để ý hấn.

Cố Thận Vi bùng lên bát, phong quyển tàn vân giống như bắt đầu ăn, cũng không nói gì.

Tuyệt nương liền không giống lão Trương tốt như vậy "Nói chuyện" rồi, chạng vạng tối đi làm thông lệ báo cáo lúc, sắc mặt của nàng so thường ngày đều muốn lãnh khốc, nàng đã từ một số con đường hiểu rõ đến ban ngày phát sinh sự tình, những cái kia chứng kiến Hoan Nô chịu nhục thiếu niên, chẳng ai ngờ rằng cần thay hấn giấu diếm.

"Nếu như là Diêu Nô, liền sẽ không ra loại này chỗ sơ suất."

Tuyệt nương vung ra một câu như vậy, kỳ thật nàng đối cái kia mặt nhọn thiếu niên biết rất ít, tại hấn khi còn sống cũng không có lộ ra đặc biệt thường thức ý tứ.

"Ngươi đã có bản sự giết chết hấn, liền phải làm được so với hấn càng tốt hơn, đừng quên ngươi bí mật nhỏ, còn có Tuyên Cơ huyết tại hoạ ngầm, ta cũng sẽ không bang chuyện xấu nô tài chữa bệnh, càng sẽ không giúp hấn báo thù giết cha."

Tuyệt nương bình thường mặc dù nghiêm khắc, cũng rất ít trực tiếp uy hiếp, lúc này thẳng thắn như vậy, cho thấy nàng đối trước mắt tiến triển rất là bất mãn.

Cố Thận Vi quỳ trên mặt đất, có một số việc hần đã suy nghĩ một chút buổi trưa, "Tiểu nô ngu muội, mời Tuyết nương thứ tội, thế nhưng là ta đã nghĩ kỹ cách đối phó."

Tuyết nương không lên tiếng, Cố Thận Vi nói tiếp:

"Ta muốn tại Cửu công tử trước mặt cho Thượng Quan Vũ Thị một bài học, đây là nàng muốn nhất không đến cũng sợ nhất sự tình."

"Người thật giống như quên rồi, người là nô tài, nàng là chủ nhân."

"Cho nên chuyện này đối với nàng càng là một cái vô cùng nhục nhã, Cửu công tử chỉ thích cường giả, Thượng Quan Vũ Thị lúc trước là trong học đường người lợi hại nhất, ta muốn chứng minh nàng có tiếng không có miếng."

"Loại này trẻ con trò xiếc có thể hữu dụng?"

Cố Thận Vi đợi một hồi mới nói, "Đối Cửu công tử tới nói, hết thấy đều là trẻ con trò chơi."

Tuyết nương mày nhăn lại tới, cơn sát giống như ngón tay tại cái ghế trên lan can gỗ tới gõ lui, phát ra nhẹ nhàng bang bang âm thanh.

Nàng lớn tuổi, không hiểu được thiếu niên tâm lý, nàng cũng không nhớ rõ chính mình từng có thích chơi game thời đại thiếu niên, đối Hoan Nô đề nghị, nàng cảm thấy không ổn, lại cảm thấy tựa hồ sẽ hữu hiệu.

"Người gây phiền toái không quan hệ, thế nhưng là tuyệt không thể liên lụy tới tiểu thư trên thân."

"Sẽ không, đây chỉ là 'Tiểu hài tử' ở giữa sự, 'Đại nhân' sẽ không đóng tâm, mà lại, cái kia Thượng Quan Vũ Thị đối tiểu thư rất không cung kính, cũng nên giáo huấn một chút."

"Hừ, ít đến châm ngòi ly gián. Nàng là Mạnh gia nữ nhân nuôi sói, tự nhiên hướng về tiện nhân kia."

Tuyết nương ngữ khí đột nhiên nghiêm khắc, Cố Thận Vi biết mình lời nói sinh ra hiệu quả.

"Vâng, Tuyết nương minh xét."

"Người có nắm chắc đánh qua nàng? Ta nghe nói tiểu cô nương này thân thủ cũng không tệ, so Cửu công tử có lẽ còn mạnh hơn chút."

"Cái này, tiểu nô cả gan, muốn mời Tuyết nương hỗ trợ."

"Ha ha, người tên nô tài này ngược lại sẽ đẩy trách nhiệm, chẳng lẽ ta muốn tự thân xuất mã chơi 'Tiểu hài tử' trò chơi hay sao?"

"Không, tiểu nô nghĩ mời Tuyết nương lại truyền tiểu nô mấy tay võ công, nhường tiểu nô có thể một chiêu đánh bại Thượng Quan Vũ Thị."

Thượng Quan Vũ Thị thân thủ không yếu, Cố Thận Vi tận mắt chứng kiến qua mấy lần, nếu như là sinh tử tương bác, hần tự nghĩ kích thích sát tâm về sau có thể đánh bại nàng, thiếu nữ kia mặc dù tâm ngoan thủ lạt, nhưng là còn không hiểu được giết người chân chính bí yếu, nhưng nếu như chỉ là phổ thông luận võ, hần phần thắng nhưng không có cao bao nhiêu.

Luận võ cùng giết người ở giữa nhỏ bé khác biệt, Cố Thận Vi cũng chỉ là thông qua Dương Nguyên soái mới có chút sở ngộ, nhưng là đã vượt qua cùng tuổi các thiếu niên một mảng lớn.

Tuyết nương nghĩ lại là một vấn đề khác, nàng nghiêm nghị nhìn chằm chằm cả gan làm loạn thiếu niên, hồi lâu không có trả lời, nàng muốn nhìn rõ Hoan Nô mục đích thật sự.

Cố Thận Vi không thể từ Tuyết nương nơi đó đạt được khẳng định hứa hẹn, nhưng là vẫn làm từng bước tiến hành kế hoạch của mình.

Ngày thứ hai, hần sớm đuổi tới học đường cửa chính, chờ lấy một cái cơ hội.

Nhiều ngày như vậy đến nay, hần một mực xen lẫn trong cửa ra vào nương theo trong vòng, mặc dù không có người phản ứng hần, nhưng là đối một cái chịu cẩn thận lắng nghe người mà nói, lỗ tai tác dụng xa so với miệng lớn.

Trong học đường hết thấy có không đến hai mươi danh học đồng, ngoại trừ song bào thai, những người khác là "Độc Bộ Vương" họ hàng gần, phần lớn người họ Thượng Quan, số ít mấy cái là họ khác, tuổi tác từ bảy tám tuổi đến mười lăm mười sáu tuổi không giống nhau, chỉ có Thượng Quan Như cùng Thượng Quan Vũ Thị hai nữ hài.

Đại gia tuy là đồng môn, địa vị lại ngày đêm khác biệt, "Độc Bộ Vương" nhi nữ là "Chủ nhân bên trong chủ nhân", Thượng Quan gia tử đệ đều muốn đối hai người tiểu tâm phụng nghênh, đến mức địa vị thấp nhất người, thậm chí còn không bằng canh giữ ở cửa chính Thanh Nô đạt được tôn kính nhiều.

Chủ nhân địa vị sẽ trực tiếp chiếu rọi đến các nô tài trên thân, Cố Thận Vi cùng học đồng nhóm tiếp xúc cực ít, như thường có thể thông qua cửa ra vào nương theo nhìn ra toà kia ẩn hình Kim Tự Tháp tới.

Có một tên học đồng gọi Thượng Quan Hồng Nghiệp, danh tự rất đại khí, địa vị cũng không nhỏ, phụ thân là "Độc Bộ Vương" thân đệ đệ, đáng tiếc

chết sớm, hẳn lại không có thành niên huynh trưởng bảo hộ, cô nhi quả mẫu ăn nhờ ở đậu, tại trong học đường là địa vị thấp nhất một trong mấy người.

Thượng Quan Vũ Thi hôm qua tiến vào học đường lúc, đã từng không khách khí một tay lấy hẳn đầy ngã, hẳn trước mặt mọi người thụ lãn, thậm chí không dám trả lời.

Bất quá, Thượng Quan Hồng Nghiệp ngay lúc đó biểu lộ nhưng nói rõ, hẳn đối loại sự tình này nhưng thật ra là rất dễ ý, rất khó chịu.

Cố Thận Vi hôm qua đem hết thầy đều nhìn ở trong mắt, cảm thấy trong đó có thể lợi dụng cơ hội.

Thượng Quan Vũ Thi vênh váo hung hăng, nhưng lại không phải chính hiệu chủ nhân, đây là năng nhược điểm lớn nhất.

Nghiêm chỉnh mà nói, nàng còn không bằng Thượng Quan Hồng Nghiệp theo song bào thai thân duyên quan hệ gần, muốn đi lên ngược dòng tìm hiểu bốn năm đời, bọn hắn mới có cùng một cái tổ tiên.

Song bào thai cùng Thượng Quan Vũ Thi hôm nay đều không đến, người khác còn muốn ra sức học hành kinh điển, bọn hắn đã sớm chúc mừng năm mới rồi.

Thanh Nô đợi một hồi, cho phép nương theo nhóm rời đi, chính hắn canh giữ ở cửa ra vào nói chuyện phiếm rồi một hồi cũng tìm chỗ ngồi đi uống rượu rồi.

Song bào thai nương theo nhóm vừa đi, cửa ra vào thiếu một nửa người, còn lại các thiếu niên chỉ có hâm mộ phần, ai nguyện ý đại trời lạnh chịu đông lạnh, liền vì bụng lấy chủ nhân khả năng cả ngày cũng không dùng được tiểu vật kiện đâu?

Cho nên, không có người chú ý tới núp ở góc tường Hoan Nô.

Buổi trưa, học đồng nhóm một loạt mà ra, Thượng Quan Hồng Nghiệp cũng mang theo chính mình nương theo kiêm thư đồng, hướng mình nhà đi đến, hẳn không có tư cách vào ở nội trạch, cùng mẫu thân ở tại tây bảo một tòa độc tiến trong tiểu viện, cùng Cố Thận Vi vừa vặn có một đoạn ngắn đường trùng hợp.

Cố Thận Vi đi theo phía sau hai người, ra hai đạo đại môn, trước người sau người lại không người lúc, kêu một tiếng "Hồng công tử".

Nơi này là tự mình nói chuyện nơi tốt, mặc dù trước sau hai đạo đại môn đều có thủ vệ, nhưng là sẽ không quản tiểu hài tử nói chuyện phiếm, bốn phía cũng sẽ không có trốn ở ngầm bên ngoài sát thủ giám thị.

Thượng Quan Hồng Nghiệp dừng bước, kinh ngạc nhìn xem đuổi theo tới thiếu niên.

Cố Thận Vi thương thể chưa lành, U; đọc sách [www. hu. net](http://www.hu.net) hai mắt sưng, khóe miệng phát xanh, Thượng Quan Hồng Nghiệp nhìn hồi lâu mới nhận ra là ai, bĩu môi, quay thân lại muốn đi, hẳn mặc dù tại trong học đường không nhận chào đón, nhưng cũng kính thường tại theo nô tài kết giao, nhất là tên nô tài này bản thân cũng không nhận chào đón.

"Hồng công tử, ngươi rơi mất ít đồ."

Thượng Quan Hồng Nghiệp xem xét Hoan Nô đưa tới kia một đoàn nhỏ vải rách, liền biết thứ này không phải là của mình, vừa định cự tuyệt, đồ vật đã bị nhét vào trong tay, hắn có chút tức giận, Hoan Nô vượt qua một đầu chủ tớ giới tuyến, chuyện này với hắn đâu chỉ làm một loại ô nhục, nhưng là lời đến khóe miệng lại nuốt trở vào, hắn quen thuộc cái này trọng lượng, vốn ra một góc, bên trong quả nhiên là mấy khối bạc vụn, không nhiều, nhưng là vẫn rất mê người.

Thượng Quan Hồng Nghiệp nghi hoặc không hiểu, Hoan Nô hướng hắn nháy mắt ra hiệu cười một tiếng, cấp tốc rời đi rồi, thương thể của hắn tăng thêm nét mặt của hắn, lộ ra phi thường quái dị, Thượng Quan Hồng Nghiệp nhất thời vậy mà không có kịp phản ứng, ở lại một hồi, ngay lập tức đem bạc thu vào trong lòng.

Tiểu thư đồng không có phỏng đoán mình bạch chủ tâm tư người, cao hứng kêu lên: "Công tử cái nào làm ra bạc? Còn tốt bị người nhặt lấy tôi, ăn tết trước có thể còn điểm nợ rồi."

Cố Thận Vi hướng về phía trước bước nhanh đi tới, trong lòng lại hết sức không chắc, nếu như Thượng Quan Hồng Nghiệp chường mắt điểm ấy bạc, hay không muốn tiếp nhận nô tài bố thí, kia kế hoạch của hắn nhưng là không còn pháp tiến hành.

Bạc chung quy là bạc, Cố Thận Vi đã đi ra đạo thứ ba đại môn, quẹo vào hẻm nhỏ rồi, sau lưng cũng không có truyền đến tiếng kêu.

Học đồng nhóm tất cả đều là một đám ăn chơi thiếu gia, trong âm thầm đánh bạc thành gió, Cố Thận Vi nhiều lần nghe được Thượng Quan Hồng Nghiệp tiểu thư đồng phàn nàn chủ nhân thua tiền, thiếu một thân nợ không nói, còn cắt xén hẳn tiền công.

Dù cho chỉ là một điểm bạc, đối ở vào chủ nhân tầng dưới chót Thượng Quan Hồng Nghiệp tới nói, cũng là rất trọng yếu.

Cố Thận Vi kế hoạch trả thù bước ra bước đầu tiên, nhưng còn phải đợi lấy nhìn Tuyệt nương thái độ.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 39: Tuyệt chiêu

Tuyệt nương còn tại cân nhắc lần nữa truyền thụ võ công sự tình, Cố Thận Vi lại đưa ra một yêu cầu khác: Cung cấp một chút tiền tài, để mà thu bán lòng người.

Lần thứ nhất đưa cho Thượng Quan Hồng Nghiệp kia không đến hai lượng tán toái bạc, đã dùng hết Cố Thận Vi toàn bộ tích súc.

"Không cần rất nhiều, hai mươi lượng là đủ, Thượng Quan Hồng Nghiệp đại khái thiếu mười mấy lượng nợ, số tiền này đủ hần trả hết nợ, còn có thể lại cược mấy cái, sau đó hần liền sẽ chủ động tới cầu ta rồi."

"Đến lúc đó giải thích thế nào số tiền này lai lịch? Ngươi chỉ là một tên nô tài, lại so chủ tử còn rộng rãi."

"Tiểu nô cả gan mời Tuyệt nương cầm mấy món tiểu thư kim ngân khí mãnh ra, những vật này liền xem như ta 'Trộm' ra, Thượng Quan Hồng Nghiệp rất cần tiền, hần sẽ bảo thủ bí mật."

Tuyệt nương chậm rãi lắc đầu, Hoan Nô kế hoạch càng ngày càng tính trẻ con, rất có thể cho tiểu thư cùng nàng nước lấy phiền phức, nàng đến cân thận suy nghĩ.

Tuyệt nương hiện tại là Cố Thận Vi chỗ dựa, tại cùng bảo bên trong các thiếu niên cạnh tranh lúc, đây là một cái ưu thế thật lớn, không có nàng cung cấp tài nguyên, cuối cùng rồi sẽ chẳng làm nên trò trống gì.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Tuyệt nương tự mình đưa tới một cái gói nhỏ.

Lão Trương sớm liền đi chăm sóc ngựa rồi, Tuyệt nương đem bao khóa ném ở trên giường, đối vừa mới mặc quần áo tử tế Hoan Nô nói:

"Tốt nhất hữu hiệu."

Có hữu hiệu hay không, Cố Thận Vi cũng không nắm chắc được, chính hần vẫn chỉ là hải tặc, đối với tình người cũng không đủ khác sâu nhận biết, nhưng hần hiểu rõ một chút, đó chính là tuyệt không muốn đem trong lòng do dự hiện ra, hần lời thề son sắt hướng Tuyệt nương cam đoan kế hoạch của mình khẳng định có hiệu.

Trưa hôm nay, hần lại tại tan học trên đường "Lấy" đến rồi Thượng Quan Hồng Nghiệp một con tiểu ngân chén, ly bạc không trọn vẹn một góc, mà lại bị đè ép rồi, nhưng cái này không ảnh hưởng giá trị của nó, đây là thuần làm bằng bạc thành, chừng ba lượng tả hữu.

Thượng Quan Hồng Nghiệp cấp tốc thu hồi ly bạc, ừ một tiếng, giống như đây thật là hần rơi đồ vật, tiểu thư đồng lại bắt đầu kinh ngạc đứng lên, nhưng là lúc này đã có kinh nghiệm, không có mở miệng hỏi thăm

Liên tiếp năm ngày, Cố Thận Vi mỗi ngày đều "Lấy" đến Thượng Quan Hồng Nghiệp rơi xuống vật nhỏ, tình thế tiến triển cũng làm hần hài lòng, Thượng Quan Hồng Nghiệp thân nhiên tiếp nhận những này ngân khí, thậm chí đẩy ra tiểu thư đồng, luôn luôn một người về nhà.

Tuyệt nương đưa tới trong bao tràn đầy đủ loại kim ngân khí mãnh, đầy đủ Cố Thận Vi đưa rất nhiều ngày, mà lại những này dụng cụ đều là tiểu thư mạng tới, có mãnh liệt "Thiết son bọn giặc" phong cách, nói cách khác không có cố định ấn ký, ai cũng không tra được lịch.

Mấy ngày kế tiếp là nghỉ năm mới kỳ, học đường nghỉ học, Cố Thận Vi thu bán lòng người kế hoạch tạm thời bỏ dở.

Tuyệt nương do dự vài ngày, cuối cùng đồng ý truyền thụ võ công.

Muốn một hai chiêu đánh bại Thượng Quan Vũ Thi, Cố Thận Vi liền xem như lại khổ luyện mười năm, cũng chưa chắc có thể thành, nhưng là hần không cầu thật mạnh hơn nàng quá nhiều, chỉ muốn xuất kì bất ý cho nàng một điểm "Kinh hĩ".

Thượng Quan Vũ Thi cùng song bào thai cùng nhau học võ, chiêu thức hần là không sai biệt lắm, Cố Thận Vi đối thân thủ của nàng không quá quen thuộc, nhưng là đối Thượng Quan Như lại rồi như lòng bàn tay, hần tại bình thường mỗi ngày trong báo cáo, cũng đều từng cái hướng Tuyệt nương biểu diễn qua.

Tuyệt nương đối Kim Bằng bảo võ công mười phần hiểu rõ, những ngày này một mực tại cân nhắc như thế nào một chiêu khác địch phương pháp.

"Người không thể hạ từ thủ, chỉ có thể từ chiêu thức trên thắng qua tiểu cô nương kia, cái này có thể có chút khó khăn, Kim Bằng bảo võ công phức tạp, chỉ là công phu quyền cước liền có mười mấy đồ, muốn mỗi một chiêu đều phá giải, căn bản không có khả năng."

Tuyệt nương nói không sai, Cố Thận Vi cũng rõ ràng điểm này, cho nên hắn suy nghĩ một cái biện pháp:

"Ta muốn đề Thượng Quan Vũ Thi vừa lên đến liền ra tuyệt chiêu, Kim Bằng bảo mười mấy đồ công phu quyền cước bên trong, có thể xưng là tuyệt chiêu không nhiều lắm đâu, ta chỉ cần. . ."

Tuyệt nương cười lạnh một tiếng, lắc đầu, tuyệt chiêu đương nhiên không nhiều, có thể nếu là tuyệt chiêu, tự nhiên cũng chính là khó khăn nhất phá giải chiêu thức.

Lấy Tuyệt nương thân thủ, nàng có thể một chiêu giết chết Thượng Quan Vũ Thi dạng này người, có thể những này chiêu số Hoan Nô nội công quá thấp học không được, cũng tuyệt không thể dùng tại "Chủ nhân" trên thân.

Lại qua vài ngày nữa, năm mới tại nhiệt nhiệt nháo nháo hoan thanh tiểu ngữ bên trong kết thúc, Tuyệt nương rốt cục nghĩ đến rồi biện pháp, hơn nữa còn cho Hoan Nô tìm đến một tên bồi luyện đối thủ.

Hà Nữ, Khiển Nô trở thành sát thủ học đồ đã mấy nguyệt rồi, mỗi lúc trời tối vẫn ở tại Bát thiếu chủ trong nội viện, mà không phải theo những người khác đồng dạng lưu tại Đông bảo, cái này rước lấy không ít nghị luận, đầu mâu đều chỉ hướng không hiểu quy củ bát thiếu nãi nãi, Cố Thận Vi cảm thấy đây thật ra là Tuyệt nương chủ ý.

Bồi luyện người là Hà Nữ, nàng thích hợp nhất làm Thượng Quan Vũ Thi thể thân.

Mấy tháng huấn luyện lệnh Hà Nữ thu hoạch rất nhiều, Cố Thận Vi nhìn không được có chút ghen ghét, nếu là hắn trở thành sát thủ học đồ, khẳng định so tất cả mọi người tiến bộ đều muốn nhanh, mà bây giờ, cái này tiếp xúc võ học vẫn chưa tới một năm cùng tuổi thiếu nữ, đã cùng hắn tương xứng, tại phương diện quyền cước thậm chí vượt qua hắn.

Tuyệt nương nhường Hoan Nô tái diễn Thượng Quan Như sở trường nhất công phu, coi đây là cơ sở, từ Kim Bằng bảo rất nhiều cơ sở quyền cước ở trong chọn lựa năm chiêu, tường nghiên cứu rồi phương pháp phá giải.

"Nhớ kỹ, người có 'Tuyệt chiêu', võ công không có, luyện được quen thuộc nhất, lĩnh ngộ sâu nhất chiêu số chính là cái gọi là 'Tuyệt chiêu'. Ta chọn cái này năm chiêu chưa hẳn là lợi hại nhất, cũng chưa hẳn là cái nha đầu kia am hiểu nhất, cho nên, hết thảy đều nói không chính xác."

Bất kể nói thế nào, Tuyệt nương có thể nhìn trúng cái này năm chiêu, tự có đạo lý, Cố Thận Vi cung kính nghe, nếu không phải riêng phần mình tâm hoài quỷ thai, hẳn thật cảm thấy Tuyệt nương là cái tốt "Sự phụ", thậm chí so phụ thân Cố Lôn cùng gia tộc Dương Tranh dạy đến còn tốt hơn.

"Cái này năm chiêu công nhiều thủ ít, thẳng vào chỗ yếu hại, nếu như đối phương muốn tốc chiến tốc thắng, mấy chiêu liền giải quyết người, rất có thể dùng bọn chúng."

Cái này năm chiêu phân biệt xuất từ ba bộ quyền pháp, có hai chiêu Hà Nữ thậm chí còn không có học được, nàng tiến vào Đông bảo bao nhiêu nguyệt, theo tập võ hơn mười năm Thượng Quan Vũ Thi tự nhiên không so được, thế nhưng là nàng lại có Thượng Quan Vũ Thi khiếm khuyết chuyên chú cùng cứng cỏi, đền bù chiêu số trên không đủ.

Chiêu là chết, người là sống, cái này năm chiêu còn có thể riêng phần mình sinh sôi ra ba bốn chủng biến chiêu, Tuyệt nương cũng đều cân nhắc đến rồi, nàng phương pháp phá giải bởi vậy cũng liền có mười lăm chiêu nhiều, dù cho dạng này, nàng còn cảm thấy chưa đủ, bất quá nghĩ đến Thượng Quan Vũ Thi cũng không phải là cao thủ tuyệt thế, nàng cũng liền không tra cứu thêm nữa.

Cái này mười lăm chiêu đại bộ phận đều là Tuyệt nương căn cứ tự thân võ công tiến hành cải tạo mà sáng tạo ra, nếu thật là cùng người luận võ, cơ hồ không có uy lực gì, tác dụng duy nhất chính là ứng đối kia theo dự liệu Kim Bằng bảo năm chiêu.

Cố Thận Vi hoa rông rã ba ngày mới đưa cái này mười mấy chiêu rèn luyện, nhưng đây mới là phá địch trong kế hoạch dễ dàng nhất một bộ phận, chỉ là học hội phá giải chiêu thức không chỗ hữu dụng, nhất định phải có thể làm được liệu địch tiên cơ mới được.

Thí dụ như địch nhân trầm xuống vai, Cố Thận Vi liền phải đánh giá ra đây là cái nào một chiêu, bằng không mà nói, đối phương tư thế đã thành, cho dù biết phương pháp phá giải cũng không kịp dùng.

Hà Nữ bồi luyện giả trị chính là ở đây, nàng đang xuất thủ lúc không chuyện xảy ra nói rõ trước là cái nào một chiêu, có khi thậm chí căn bản cũng không tại kia trong vòng năm chiêu, Cố Thận Vi muốn hết bằng nhờ xú quan sát cùng trực giác bén nhạy đến ứng đối.

Tuyệt nương là nghiêm khắc "Sự phụ", Hà Nữ cũng không nương tay, ra chiêu tàn nhẫn, tựa như theo Hoan Nô có thù, như thế có mấy phần Thượng Quan Vũ Thi ý tứ.

Cố Thận Vi bởi vậy chịu không ít khổ đầu, tháng giêng đầu năm, nghỉ năm mới kỳ kết thúc, trên người hắn nhiều hơn không ít máu ứ đọng, vẫn còn không có đem phá giải chiêu thức luyện đến thuần thục không ngại, học đường đã khai giảng.

Cũng may đại bộ phận học đồng cũng còn ở lại trong nhà, song bào thai cùng Thượng Quan Vũ Thi nghe nói tháng giêng mười lăm trước đó đều sẽ không xuất hiện, cái này cho Cố Thận Vi cần thiết giảm bớt thời gian, hắn nguyên lai tưởng rằng phá giải chiêu thức người rất hiểu học, không nghĩ tới

đến học chiêm dụng nhiều như vậy tính lực.

Võ học chỉ đạo, cần đi qua nhiều lần bắt đầu từ đơn giản đến phức tạp, ngược lại từ phức tạp về đơn giản quá trình, Cố Thận Vi hiện tại biết rồi, chính hắn còn kém xa lắm đây.

Thừa thốt đến lên lớp học đồng ở trong có Thượng Quan Hồng Nghiệp, Cố Thận Vi cảm thấy đây là một cái tốt dấu hiệu, càng có lợi hơn chính là, Thanh Nô không có tới, hẳn phải người mang hộ đến lời nói, nương theo các thiếu niên không cần canh giữ ở cửa chính, nhưng là mỗi ngày vẫn là phải đến báo danh.

Song bào thai nương theo nhóm cao hứng giải tán lập tức, học đường cửa ra vào khuynh khắc ở giữa chỉ còn lại năm sáu tên thiếu niên, Cố Thận Vi lưu lại nữa liền sẽ quá chói mắt, đành phải cũng rời đi, về trong nhà đá chờ đợi.

Tính toán tan học đã đến giờ, hắn vây quanh tiền viện trước cổng chính trong ngõ nhỏ, chậm rãi dốc lòng cầu học đường đi đến, không bao xa, quả nhiên đối diện đứng phải Thượng Quan Hồng Nghiệp.

Thượng Quan Hồng Nghiệp một người, không mang lấy hắn cái kia tiểu thư đồng, tự lo đi đường, thật giống như căn bản không thấy được Hoan Nô người này giống như.

Cố Thận Vi đi đến hắn đối diện, khom mình hành lễ, "Hồng công tử."

Thượng Quan Hồng Nghiệp hồ hững ừ một tiếng, nhưng là bước chân không tự chủ được thả chậm, hiển lộ ra vẻ mong đợi.

Cố Thận Vi từ trong ngực móc ra một con chén bạc, "Đây là ngài roi đồ vật a?"

Cái này bát so mấy lần trước dụng cụ còn lớn hơn một chút, Thượng Quan Hồng Nghiệp nhãn tình sáng lên, lại không có lập tức tiếp nhận đi, trước sau nhìn thoáng qua, sau đó đem Hoan Nô đẩy lên góc tường, nửa là mê hoặc nửa là tức giận hỏi:

"Người đến cùng có mục đích gì?"

"Mục đích? Đương nhiên chính là nhặt được đồ vật vật quy nguyên chủ. ww;. hu. n "

"Chớ gạt ta, ngươi một tên cầu nô tài, đi đâu lấy nhiều như vậy đáng tiền đồ chơi, khẳng định là trộm. . . Nói cho ta, ngươi đến cùng muốn từ ta cái này được cái gì? Nếu không ta đem ngươi đưa vào 'Tây Tâm viện' ."

Cố Thận Vi cứng nhắc đẩy ra Thượng Quan Hồng Nghiệp cánh tay, nơi này cũng không phải là nói chuyện nơi tốt, Kim Bằng bảo ở khắp mọi nơi thủ vệ không chừng liền núp trong bóng tối nghe lén, nhưng là cũng không có nơi tốt hơn rồi, hắn đem chén bạc nhét vào trong ngực, quan sát đến thiếu niên đối diện phản ứng.

Thượng Quan Hồng Nghiệp ánh mắt chính do cao ngạo trở nên tham lam.

"Đồ vật đến rồi trước mặt, nghĩ không lấy cũng không được, đến mức 'Tây Tâm viện', ta đã đi qua rồi."

Cố Thận Vi lạnh lùng nói, thật sự là hắn từng tiến vào danh xưng "Quy viện" "Tây Tâm viện", nhận qua cực hình, đoạn trải qua này hiển nhiên lệnh Thượng Quan Hồng Nghiệp vừa hãi vừa sợ, lui lại một bước, thần sắc chẳng phải ở trên cao nhìn xuống rồi.

"Cái này nếu không phải ngươi đồ vật, ta hỏi lại người khác tốt."

Cố Thận Vi nói xong làm bộ muốn đi gấp, Thượng Quan Hồng Nghiệp cũng không tiếp tục khách hàng bọc có khác, kéo lại cánh tay của hắn, do dự một hồi, cười nói:

"Không cần hỏi người khác, đây là đồ của ta."

Cố Thận Vi đem chén bạc một lần nữa móc ra, giao cho Thượng Quan Hồng Nghiệp, nhưng không có lập tức buông tay, "Như loại này lấy tới đồ vật, ai đến hỏi ta, ta liền phải cho ai, ngươi nếu là có cái gì tốt huynh đệ, không ngại nói cho hắn biết."

Thượng Quan Hồng Nghiệp cơ hồ là "Đoạt" qua chén bạc, sau đó mười phần khẳng định nói ra: "Không, ta không có huynh đệ."

Tặng đồ trò vật lại tiến hành vài ngày, mặc kệ Hoan Nô lấy ra cái gì, Thượng Quan Hồng Nghiệp đều là tiện tay lấy đi, cũng không tiếp tục hỏi lung tung này kia.

Cố Thận Vi cảm thấy cái kia thu lưới hương Thượng Quan Hồng Nghiệp đưa yêu cầu rồi.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Đánh cược

Cố Thận Vi học tập phá giải chiêu thức tiến triển rất nhanh, hiện tại Hà Nữ mười lần ra chiêu, hắn có thể đoán chuẩn bảy tám lần.

Chính hắn cũng không hài lòng, bởi vì dù sao vẫn là có sai lầm lắm thời điểm, nhất là Hà Nữ đột nhiên sử xuất kia năm chiêu bên ngoài công phu lúc, hắn cơ bản không có cách nào sớm khám phá, lại bởi vì chuẩn bị tất cả đều là Tuyệt nương tự sáng tạo kia mười lăm chiêu, ngược lại luống cuống tay chân, không có sức hoàn thủ.

Tuyệt nương lại khó được biểu dương rồi hắn, "Đáng tiếc ngươi vào không được Đông bảo, lấy ngộ tính của ngươi, mấy năm công phu liền có thể xuất sư trở thành chân chính sát thủ, đáng tiếc, đáng tiếc."

Nhưng là đối Hoan Nô kế hoạch, nàng lại càng ngày càng lo âu, "Cái nha đầu kia xuất thủ liền dùng cái này năm chiêu cơ hội lớn bao nhiêu?"

Cố Thận Vi đồng dạng lo âu vấn đề này, nếu như đối thủ là Thượng Quan Như, hắn có thể có sáu bảy thành nắm chắc đoán chiêu chuẩn xác, thế nhưng là đối Thượng Quan Vũ Thì võ công, hắn biết rất ít, chỉ có thể giả thiết nàng cùng Cửu công tử học giống nhau như đúc, liền sở trường nhất tuyệt chiêu cũng không kém bao nhiêu.

"Nàng sẽ dùng, ta hiểu rõ nàng, nàng muốn cho ta trước mặt mọi người xấu mặt, còn muốn chế ta vào chỗ chết, nàng sẽ ngay từ đầu liền dùng có uy lực nhất chiêu thức."

Mỗi lần Tuyệt nương hỏi, Cố Thận Vi trả lời đều mười phần khẳng định, hắn hiện tại tựa như là một tên dân cờ bạc, được ăn cả ngã về không, không chỉ có ép buộc chính mình tin tưởng lúc này có thể thắng, còn muốn đem lòng tin truyền bá cho chung quanh quần chúng.

Tháng giêng mười ba ngày ấy, Cố Thận Vi hướng Thượng Quan Hồng Nghiệp ngả bài.

Thượng Quan Hồng Nghiệp tựa hồ đoán được Hoan Nô mục đích, cho nên thân nhiên tiếp nhận một con bóp nghiêng ngân khí về sau, không có lập tức rời đi, mà là khoanh tay, chờ hắn mở miệng.

"Hồng công tử, nghĩ không muốn đánh cược một phen lớn?"

"Có ý tứ gì, ngươi muốn đem những vật này thắng trở về? Nói cho ngươi, bọn chúng hiện tại cũng không trong tay ta rồi."

"Không, ta muốn cho ngươi tổ chức một trận đánh cược."

Thượng Quan Hồng Nghiệp nghe vậy giữ im lặng, nhà cái không phải mỗi người đều có thể làm, tại trong học đường, nhà cái bình thường đều là do Thượng Quan Vũ Thì đảm nhiệm.

"Ta cũng có thể tìm người khác, ta chẳng qua là cảm thấy hai người chúng ta có thật nhiều cộng đồng địa phương."

Thượng Quan Hồng Nghiệp vẫn là không nói lời nào, đột nhiên biến sắc, "Nói chuyện cẩn thận chút, Thanh Nô nói ngươi không hiểu quy củ, quả nhiên không sai, nhớ kỹ, ta là chủ tử, ngươi là nô tài, có thể có cái gì cộng đồng địa phương?"

"Tối thiểu chúng ta đều có cộng đồng thống hận người."

Thượng Quan Hồng Nghiệp biết hắn nói tới ai, Thượng Quan Vũ Thì giáo huấn không thức thời nô tài sự, trong học đường người người đều biết, huống chi Hoan Nô tẩm kia vết thương chồng chất mặt mới khôi phục không có mấy ngày.

"Ngươi dám thống hận chủ nhân? Thật to gan cậu nô tài."

"Nô tài tự nhiên không có gì mặt mũi, có thể nàng không là chủ nhân của ta, ta chủ nhân chân chính là Bát thiếu chủ..."

Cố Thận Vi ngậm miệng không nói thêm gì đi nữa, nhường Thượng Quan Hồng Nghiệp chính mình đi tìm nghĩ.

Thượng Quan Hồng Nghiệp suy nghĩ kỹ một hồi, cuối cùng đối Vũ công tử cầm hận chiếm thượng phong, "Ngươi đánh cược cùng với nàng có quan hệ?"

"Ừm, ta muốn ngươi cổ động Vũ công tử cùng ta so một trận, ngươi làm nhà cái, chúng ta hảo hảo gỡ nàng một bút."

"Hắc hắc, thứ nhất, ngươi chưa hẳn đánh thắng được nàng, thứ hai, muốn từ nàng nơi đó lấy tiền, so với lên trời cũng khó khăn."

"Cái này ngươi không cần phải để ý đến, ta có biện pháp đánh bại nàng, ngươi chỉ cần tổ chức đánh cược là được rồi."

"Liên cược thắng thua?"

"Không, ngươi muốn cược ta trong vòng ba chiêu có thể đánh bại Vũ công tử."

Thượng Quan Hồng Nghiệp há to miệng, đổi tên nô tài này hẳn càng ngày càng nhìn không thấu, "Ngươi nói sai đi, cược nàng trong vòng ba chiêu không thể chinh phục ngươi còn tạm được."

Cố Thận Vi cười lắc đầu, "Nàng biết thân thù của ta cao thấp, sẽ không cược cái này, liên cược ta trong vòng ba chiêu nhất định có thể đánh bại nàng."

Lúc này đại điều kỳ đầu chính là Thượng Quan Hồng Nghiệp rồi, "Đừng nói giỡn, ngươi biết đánh nhau hay không ngược lại nàng ta không biết, thế nhưng là ta không muốn mạo hiểm, ngươi chút đồ vật kia sớm bảo ta dùng gần hết rồi, còn muốn chừa chút ở trên người đâu."

"Cái này không có vấn đề, ngươi tổ chức đánh cược, thắng, tiền tất cả đều là ngươi, thua, tìm ta đòi tiền."

Đây là có kiếm không có lỗ vốn mua bán, Thượng Quan Hồng Nghiệp tâm động không thôi, nhưng vẫn là không quyết định chắc chắn được, hẳn thống hận Thượng Quan Vũ Thi, đồng thời cũng sợ nàng sợ đến muốn mạng.

Cố Thận Vi không nghĩ làm cho thật chặt, "Ngươi suy nghĩ thật kỹ đi, ta tùy thời đều chuẩn bị kỹ càng."

Sau đó ba ngày lại là ngày nghỉ, Cố Thận Vi chuyên tâm luyện võ, tại Tuyết nương trước mặt biểu hiện được lòng tin mười phần, thế nhưng là trở lại trong nhà đá vẫn là tránh không được tâm tình thấp thỏm, tin tức của hắn tám chín phần mười đến từ thiếu niên bọn họ nói chuyện phiếm, trong đó đến cùng có mấy thành chân thực mấy thành xúc nổi, ai cũng không nói chắc được.

Nhưng hẳn nhất định phải giải quyết Thượng Quan Vũ Thi cái này chướng ngại, năm trước trận kia nhục nhã đánh cho hắn trở tay không kịp, hiện tại đến phiên hắn bài binh bố trận, cái kia tiểu nữ ma đầu lại muốn vội vàng tiếp chiêu rồi.

Tháng giêng mười bảy, học đường nhập học lại lên lớp lại, song bào thai cùng Thượng Quan Vũ Thi rốt cục lộ diện.

Gần một tháng không có gặp mặt, Thượng Quan Như tựa hồ sớm đã quên nàng thu "Đồ đệ", trên đường đi cùng đường tỷ cười cười nói nói, tại học đường cửa ra vào, các thiếu niên ủng đi lên vãn an, đều muốn từ hai vị công tử trên thân dính điểm hi khí, tám tên bồi đánh nô tài đồng loạt thỉnh an lúc, nàng cũng không có con mắt nhìn Hoan Nô.

Nàng năm mới trôi qua muôn màu muôn vẻ, Thượng Quan Vũ Thi suy nghĩ rất nhiều mảnh khốc, các nàng ở bên trong trạch cơ hồ náo lật trời, "Phùng Nguyệt phái", sát thủ, đồ đệ những vật này, đều thành rất lâu rất lâu trước kia chuyện cũ năm xưa, kích không dậy nổi hứng thú của nàng rồi.

Thượng Quan Hồng Nghiệp cũng đứng lên đến vãn an, sau đó cùng tại Thượng Quan Phi sau lưng đi vào học đường, đồng dạng không thèm nhìn Hoan Nô, giống như đã quên rồi đề nghị của hắn.

Cố Thận Vi mặt ngoài bất động thanh sắc, trong lòng lại nôn nóng bất an, thời gian chậm rãi qua đi, nghỉ giữa khóa lúc nghỉ ngơi, bên trong truyền một tên bồi đánh vào đi, Thanh Nô cũng không có tuyến Hoan Nô.

Tối gần buổi trưa, học đồng nhóm tới tập tán đi, Cố Thận Vi đợi uống công rồi một buổi sáng.

Liên liên Thượng Quan Hồng Nghiệp cũng trốn tránh hắn, dẫn tiểu thư đồng chạy nhanh chóng, Cố Thận Vi vậy mà đuổi không kịp.

Ngày thứ hai vẫn là như thế, Tuyết nương bắt đầu ép hỏi tiến triển, hẳn chỉ có thể lấy "Đang tiến hành bên trong" nói quanh co đi qua, lòng tin lại từng ngày hạ xuống, Thượng Quan Hồng Nghiệp nếu là lâm trận khiếp đảm hết thấy liền đều ngấm nước nóng rồi.

Liên tiếp ba ngày đều là dạng này, Cố Thận Vi đặt quyết tâm nếu không tiếc bất cứ giá nào chặn đứng Thượng Quan Hồng Nghiệp, hẳn hi vọng sự tình rốt cục phát sinh rồi.

Vẫn là tại nghỉ giữa khóa lúc nghỉ ngơi, trong học đường lại truyền bồi đánh vào đi, Thanh Nô vừa chỉ định một tên thiếu niên, lại có người truyền lời ra, "Nhường Hoan Nô tới."

Thanh Nô hiển nhiên sợ hãi, sau đó mới mười phần không tình nguyện đem ngón tay hướng Hoan Nô, "Ngươi đi."

Cố Thận Vi giả ra thật bất ngờ đáng vẻ, cúi đầu hướng trong học đường đi đến, trải qua Thanh Nô lúc, nghe được hắn nhỏ giọng nói: "Đừng tìm chết."

Cố Thận Vi không hề nói gì.

Học đường trong viện đã đầy ắp người, tựa hồ so cái nào một lần đều nhiều, hẳn lúc này đối thủ quả nhiên là Thượng Quan Vũ Thi, nàng phía kia rõ ràng nhiều người, đầu lĩnh chính là Thượng Quan Như.

Một phương khác người dẫn đầu lại không phải Thượng Quan Hồng Nghiệp, mà là Thượng Quan Phi.

Nguyên lai Thượng Quan Hồng Nghiệp lá gan vẫn là quá nhỏ, những ngày này một mực tại cố gắng giật dây tiểu công tử, nhưng hấn ra mặt tổ chức đánh cược.

"A, đây không phải đồ đệ của ta sao?"

Nhìn thấy Hoan Nô đi vào trong đám người cùng Thượng Quan Vũ Thi giao đấu, Thượng Quan Như chợt nhớ tới một tháng trước trò chơi nhỏ.

"Đùa giỡn, mời Cửu công tử tha thứ tiểu nô nhất thời không che đậy miệng." Cố Thận Vi khom mình hành lễ về sau nói, Thượng Quan Vũ Thi lộ ra một cái không gây cho người chú ý cười lạnh.

Nàng trừng phạt Hoan Nô chuyện này, cơ hồ tất cả thiếu niên đều nghe nói qua, chỉ có Thượng Quan Như không biết.

Thượng Quan Như miệng cong lên, "Hừ, cho là mình rất lợi hại phải không? Vũ công tử, thay ta hảo hảo giáo huấn hấn."

"Người ca ca thể nhưng là cảm thấy hấn trong vòng mười chiêu liền có thể đánh bại ta đây." Thượng Quan Vũ Thi khinh thường nói.

Cố Thận Vi lấy làm kinh hãi, lập tức minh bạch rồi, Thượng Quan Hồng Nghiệp cùng Thượng Quan Phi vẫn là quá bảo thủ, không tin hấn có thể ba chiêu chế địch, cho nên tăng thêm bảy chiêu, cái này lại khả năng phá hư kế hoạch của hấn, Thượng Quan Vũ Thi nếu như không có bị chọc giận đến thỏa đáng chỗ tốt, liền sẽ không lập tức sử xuất tuyệt chiêu, vậy hấn tân tân khổ khổ học được phương pháp phá giải coi như uống phí công phu rồi.

"Mười chiêu ta còn ngại nhiều đâu?" Thượng Quan Phi reo lên, hấn mặc dù là muội muội theo đuôi, thế nhưng muốn hiện ra một điểm lợi hại tới.

Mắt thấy song bào thai lại muốn đấu võ mồm, Cố Thận Vi vượt lên trước nói ra:

"Không cần dựng lên, ta nhận thua."

Lời này vừa ra, vây xem học đồng nhóm đều kinh hãi, đây là người bồi đánh nô tài, chức trách chính là bồi các chủ nhân luận võ chơi đùa, làm sao dám nhận thua không đánh?

Thượng Quan Phi càng gấp hơn, "Không có đánh làm sao biết thua? Ta còn dè ếp không ít bạc đâu, người dám nhận thua?"

Tiểu công tử sau lưng Thượng Quan Hồng Nghiệp cũng không đoái hoài tới che giấu bộ dạng rồi, mặt đỏ tới mang tai reo lên: "Nói đùa cái gì, người muốn tạo phản sao?"

Thượng Quan Vũ Thi cũng không để ý, hai tay chống nạnh không lên tiếng, Thượng Quan Như lại có vẻ rất thất vọng, "Người công phu không tệ a, chưa chắc phải nhất định thua a." Nàng vừa sốt ruột, quên rồi chính mình là cái nào một phái rồi.

Cố Thận Vi chờ tiếng huyền nào hơi dừng, mới nói ra: "Mười chiêu nhiều lắm, tiểu nô cam nguyện nhận thua, nếu là ít mấy chiêu, còn có đến so."

Lời này vừa ra, vây xem học đồng nhóm càng khiếp sợ rồi, w;w. uukan Shu. net đến mức ồn ào viện tử đột nhiên yên tĩnh, sau đó lại gần như đồng thời cười vang đứng lên.

"Cầu nô tài sợ choáng váng."

Đây là rất nhiều người nhất trí ý nghĩ.

Thượng Quan Phi nghiêng đầu sang chỗ khác, nghi hoặc mà nhìn xem Thượng Quan Hồng Nghiệp, "Làm cái gì?"

Thượng Quan Hồng Nghiệp mặt vinh quang tột đỉnh, "Hoan Nô, đến cùng biết đánh nhau hay không, không thể đánh liền lăn ra ngoài."

Thượng Quan Vũ Thi lại không cười, lông mày từ từ dựng thẳng lên, ngăn lại muốn nói chuyện Thượng Quan Như, chính mình nói ra: "Ha ha, nguyên lai người còn thâm tàng bất lộ, nói đi, người nghĩ mấy chiêu đánh bại ta?"

"Vũ công tử thân thủ bất phạm, tiểu nô mặc cảm, nhưng là ngẫu nhiên nghe người ta giảng giải một điểm võ học..."

"Ít nói lời vô ích, mấy chiêu?"

"Ba chiêu, không nhiều không ít."

Thượng Quan Vũ Thi nổi giận phừng phừng, vừa muốn nhận lời, bên kia Thượng Quan Phi cũng không làm rồi, "Không được không được, ba chiêu liền không cá cược rồi, nói xong là mười chiêu."

Thượng Quan Phi không nghĩ cược, sau lưng cái khác học đồng càng là nhất trí yêu cầu rời khỏi, mắt thấy một trận đánh cược liền muốn tan thành mây khói, lại có người đứng ra.

"Ta cược Hoan Nô."

Thượng Quan Như cao giọng tuyên bố, gấp đường tỵ thân sắc không đúng, bện bện lại bổ sung: "Ta cũng không phải tin tưởng hần, ta chính là muốn nhìn một chút hần chơi hoa chiều gì."

Cửu công tử tại học đồng nhóm ở giữa lực hiệu triệu so tiểu công tử còn mạnh hơn, lập tức có mấy người từ Thượng Quan Vũ Thị bên này "Làm phản", Thượng Quan Phi cũng đổi lại chủ ý, giãy vò rồi một lát, đánh cược lại thành hình rồi.

Thượng Quan Vũ Thị giận quá thành cười, hoạt động một chút đi đứng, nói: "Tôi đi, cầu nô tài, nhường ta nhìn người 'Ba chiều'."

Cố Thận Vi mục đích đạt đến, chọc giận Thượng Quan Vũ Thị, thậm chí đưa tới Thượng Quan Như hứng thú, cái này so với hần dự đoán còn tốt hơn.

Sau đó, liền muốn nhìn hần cùng Tuyết nương phán đoán phải chăng chuẩn xác.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Thắng thua

Tuy nói đánh cược là "Hoan Nô ba chiều đánh bại Vũ công tử", Thượng Quan Vũ Thị lại vượt lên trước ra chiều, mà lại chiều thứ nhất liền làm Cố Thận Vi phán đoán sai lầm.

Nàng vai trái hơi trầm xuống, Cố Thận Vi tưởng rằng một chiều "Bình Địa Phong Lôi", chiều này song quyền đều là hư thế, chân chính tấn công địch thủ đoạn là tiếp xuống một cước, hần phương pháp phá giải là thân trên nghiêng về phía sau, đồng thời lấy tay nâng chân, đem đối phương ném ra.

Kết quả Thượng Quan Vũ Thị sử xuất lại là "Tả Oanh Hữu Phát", trước sau hai chương đều là thực chiêu, nhanh như thiểm điện, Cố Thận Vi cờ kém một nước, tuyệt nửa đầy bàn đều thua.

Cũng may theo Hà Nữ phá chiều hơn mười ngày, phản ứng so lúc trước nhanh hơn rất nhiều, hành sự tùy theo hoàn cảnh, lập tức lui lại, mặc dù không có sát bên đánh, nhưng là đại hiển chặt vật.

Cái này vậy xem đám người không phải chán kinh, mà là tất cả đều hồ đồ rồi, Hoan Nô khẩu khí Trương Cuồng, đại gia còn tưởng rằng hần thật sự là thâm tàng bất lộ, không nghĩ tới vậy mà như thế không chịu nổi một kích, cũng có tâm sự xoay chuyển nhanh người, không khỏi cảm thấy đây là Hoan Nô chịu nhục về sau tận lực lấy lòng Thượng Quan Vũ Thị.

Thượng Quan Phi nghiêng đầu sang chỗ khác, tức giận nhìn Thượng Quan Hồng Nghiệp một chút, Thượng Quan Hồng Nghiệp cũng tròn tròn mắt, song quyền nắm chặt, mặt đỏ bừng lên, cũng không biết là đang vì Hoan Nô trợ uy, vẫn là muốn đi lên hung ác đánh cho hần một trận.

Thượng Quan Vũ Thị không cho đối thủ chậm hơi thở cơ hội, nàng hiện tại lên cơn giận dữ, quyết định muốn tại trong vòng ba chiều đánh bại, thậm chí đánh cho tàn phế cái này tên cầu nô tài, quyền thế chưa hết, bỗng dưng lẳng không vọt lên, trở lại phản đáp.

Một chiều này là Tuyết nương đoán đúng năm chiều một trong "Hồi thiên xấn ngày", Cố Thận Vi đã sớm đem phương pháp phá giải luyện được thuộc lâu, vấn đề duy nhất là hần chiều thứ nhất liền mất tiên cơ, giờ phút này thân hình chưa ổn, lại nghĩ thông dong ứng đối coi như khó khăn.

Hần vốn hần nên khom bước trầm xuống, nhường đối thủ từ đỉnh đầu lướt qua, sau đó mượn lực đem nó đẩy ra.

Chiều này phương pháp phá giải nếu là dùng đến vừa đúng, Thượng Quan Vũ Thị liền sẽ bay ra đám người, ngã nhào trên đất, thế nhưng là Cố Thận Vi ra chiều thời cơ chậm một sát na, tư thế cũng không có hoàn toàn đúng chỗ, không có đẩy đối thủ, bị nàng quay người bắt lấy cánh tay.

Đám người một tiếng kinh hô, đều nghĩ Hoan Nô cái này phải xui xẻo rồi, Thượng Quan Vũ Thị xuất thủ tàn nhẫn, từ trước đến nay không nể mặt mũi, năng lúc này nhất định phải sử xuất phân cân thác cốt nặng tay.

Sau đó tràng cảnh thay đổi trong nháy mắt, chỉ gặp Hoan Nô bộ pháp tán loạn, hai tay loạn vũ, mắt thấy là phải thụ thương ngã sấp xuống, thế nhưng là thời gian một cái nháy mắt, ngã xuống lại là đại chiếm thượng phong Vũ công tử.

Cố Thận Vi đè xuống Thượng Quan Vũ Thị một cánh tay, không đợi chủ nhân hạ mệnh lệnh, lập tức buông tay, lui ra phía sau ba bước, khoanh tay đứng thẳng, biểu thị luận võ kết thúc.

Thượng Quan Phi bọn người lập tức hưng phấn nhảy dựng lên, "Thắng a, thắng á!"

Thượng Quan Vũ thì mặc dù ngã sấp xuống, nhưng là không mất một sợi lông, bàn tay chống đất, phất chốc vọt lên, thế nhưng là đỏ mặt giống là muốn chảy ra máu, nghiêm nghị nói ra: "Người chơi lừa gạt, lại đến."

Cố Thận Vi còn chưa mở miệng, Thượng Quan Phi xông về phía trước trước, "Bình bát yểm trúa, thắng chính là thắng, người nhưng không cho chơi xấu."

Thượng Quan Vũ thì cực kỳ tức giận, tuyên quyền thượng trước, muốn cùng Thượng Quan Phi so tay một chút, Thượng Quan Như bận bịu xông đi lên, đưa tay tách ra hai người, "Chờ một chút, chờ một chút, thắng thua còn không có định đâu?"

"Làm sao không có định? Nàng không phải ngã xuống đất sao?"

"Có thể đây là thứ mấy chiêu?"

Thượng Quan Như cái này đặt câu hỏi nhường người chung quanh trầm mặc, vừa rồi hai người đánh cho quá nhanh, ai cũng không có chú ý đếm.

Thượng Quan Phi một tay lấy Hoan Nô từ phía sau lôi ra ngoài, "Có phải hay không chiêu thứ ba? Mau nói, đúng hay không?"

"Không, ta tại chiêu thứ tư ngã sấp xuống Vũ công tử, ta thua."

Cố Thận thực sự nói thật.

Thượng Quan Vũ thì lúc ấy bắt lấy cánh tay của hắn, sử xuất chính là một chiêu "Đoạn Kim Thủ", hai tay liên hoàn dùng sức, một khi dùng thành, Cố Thận Vi một đầu cánh tay liền triệt để báo hỏng rồi.

"Đoạn Kim Thủ" cực kỳ ngoan độc, lại vừa lúc ở Tuyết nương chọn trúng trong vòng năm chiêu, Cố Thận Vi liền không cần nghĩ, cúi đầu từ chính mình dưới cánh tay chui ra, hóa giải Thượng Quan Vũ thì liên hoàn chỉ lực, đồng thời đứng tại trước mặt của nàng, một cái tay khác hướng trước ngực nàng chop tới.

Muốn phá giải Kim Bằng bảo võ công cũng không phải là chuyện dễ, bất quá Thượng Quan Vũ thì là tên thiếu nữ, vô luận nàng trang phục cùng tính cách như thế nào giống nam hài, chung quy vẫn là nữ hài tâm tư, Tuyết nương bởi vậy đo thân mà làm rồi mấy tay "Ám chiêu".

Một chiêu này "Ngực tập" đang luyện tập lúc liền làm Hà Nữ luống cuống tay chân, mỗi đến lúc này đều sẽ buông tay lui lại, Cố Thận Vi từ trước đến nay cũng chỉ là dùng nửa chiêu, chưa từng dùng thực qua, Tuyết nương vì thế còn răn dạy qua hai người.

Thế nhưng là Thượng Quan Vũ thì không phải Hà Nữ, đối chiêu này hoàn toàn không biết gì cả, Cố Thận Vi quay người hóa giải "Đoạn Kim Thủ" liền đã làm nàng trở tay không kịp rồi, bởi vậy làm Cố Thận Vi chụp vào bộ ngực lúc, nàng vậy mà không có giống Hà Nữ đồng dạng nhảy lùi lại!

Lúc này đến phiên Cố Thận Vi trở tay không kịp rồi, trong điện quang hỏa thạch, hắn chỉ có thể rút tay về, nhưng là lợi dụng Thượng Quan Vũ thì sửng sốt một khắc, phản thủ bắt lấy rồi cánh tay của nàng.

Thượng Quan Vũ thì một chiêu vô ý, suýt nữa chịu nhục, trong lòng buồn bực vô cùng, một khi kịp phản ứng, lập tức không lùi mà tiến tới, sử xuất thiếp thân thật bác ngoan chiêu "Toái Thê Cước".

Chiêu này là đem đối thủ thân thể xem như cái thang, đất lấy địch nhân cổ tay, bằng này mượn lực từ dưới lên trên liền kích đếm chân, lực đạo đầy đủ, mỗi chân đều có thể đoạn xương người cách.

Chiêu này mặc dù âm tàn, nhưng là có thể dùng đến cơ hội không nhiều, Tuyết nương suy nghĩ thật lâu mới đưa nó xếp vào trong vòng năm chiêu.

Thượng Quan Vũ thì trên tay vừa mới dùng sức, Cố Thận Vi đã đoán được nàng phải dùng một chiêu này, lần này hắn chiếm được tiên cơ, lại không có thể khiêm nhượng rồi, thừa dịp nàng cước thứ nhất sắp xuất hiện chưa ra, hạ bàn phù phiếm thời khắc, dùng sức kéo một phát, hai người sát bên người bỏ lỡ, Thượng Quan Vũ thì đứng không vững, Cố Thận Vi đã trở lại đưa nàng ép đến.

Cái này mấy chiêu tiến hành quá nhanh, hai người lại là quần quýt lấy nhau, theo người ngoài chỉ là một chiêu ở giữa, kỳ thật đã sử đến rồi chiêu thứ tư, chỉ có Thượng Quan Như thấy rõ tổ khúc của hí khúc hoặc tân khúc.

Thắng thua khoảnh khắc điên đảo, điều này khiến cho tranh cãi rất lớn, Cố Thận Vi chỉ là cái nô tài, chính hắn nhận thua còn không được, Thượng Quan Phi trừng mắt liếc hắn một cái, đem hắn đẩy lên một bên, "Không đúng, hai người bọn hắn không có tách ra, coi như một chiêu."

"Bốn chiêu chính là bốn chiêu, theo điểm không xa rời nhau không quan hệ!"

Song bào thai giọng khách át giọng chủ, riêng phần mình đại biểu một phương rùm beng, Thượng Quan Như quên rồi chính mình cùng ca ca đang đánh cược trong cục là cùng một bọn, toàn tâm toàn ý vì Thượng Quan Vũ thì tranh luận.

Tỷ võ hai cái nhân vật chính bị một đám âm mưu học đồng tách ra, cách bờ đối mặt, một cái thần sắc khô khan, một cái cường chế nộ khí.

Cố Thận Vi mục đích cơ bản đạt đến, đánh cược thắng thua cũng không trọng yếu, hắn đánh bại rồi Thượng Quan Vũ thì, khẳng định khiến cho mọi

người khắc sâu ấn tượng, Thượng Quan Như lúc này đứng tại đường ty một bên, nhưng là qua đi đối Hoan Nô ấn tượng sẽ càng sâu.

Hai phe học đồng tranh bên trong cái lộn không ngớt, cuối cùng vẫn là học đường lão tiên sinh tự thân xuất mã, huy động thước, vào nhà vào nhà, xuất viện xuất viện, trật tự rất cục có thể khôi phục.

Thanh Nô mặt đều đen rồi, "Người thật sự là không sợ chết a, tốt, người xương cốt cứng rắn, lần trước Vũ công tử tha cho người một mạng, lúc này nhìn người còn có hay không vận may này."

Cố Thận Vi cúi đầu không nói lời nào, theo Thanh Nô tích cực không có ý gì, cái này nam nhân tại hán báo thù trong danh sách, còn hàng không đến phía trước.

"Lăn, cắt cho ta về người ở thổ phi con bên trong đi!"

Thanh Nô trong con tức giận, liền đối lấy đối "Bát thiếu nãi nãi" cũng không khách khí như thế.

Cố Thận Vi thuận theo rồi đi, Thượng Quan Vũ Thi cùng Thanh Nô đều không muốn để cho hán tiếp cận Cửu công tử, thế nhưng là hán hiện tại có nắm chắc, Thượng Quan Như khẳng định sẽ lại đem hán gọi vào bên người.

Hán trở lại thạch ốc, nằm tại trên giường, hồi tưởng buổi sáng phát sinh sự tình, hán nho nhỏ trả thù một chút Thượng Quan Vũ Thi, nhưng cái này còn thiếu rất nhiều, còn có càng lớn càng hận thù sâu giấu ở đáy lòng, một ngày nào đó, hán muốn tự tay giết chết tiểu ma nữ này, còn có đôi kia song bào thai.

Nghĩ đến muốn giết chết Thượng Quan Như, hán đột nhiên có chút do dự, nhưng là lập tức lãnh khốc xuống tới, trong lòng của hán chứa chỉ có Cửu hận, dung không được nửa điểm nhân từ cùng đồng tình.

Buổi sáng trận kia luận võ dẫn phát một hệ liệt dư ba, cái thứ nhất sắp nổi điên người chính là Thượng Quan Hồng Nghiệp, còn chưa tới tan học thời gian, hán liền chạy tới thạch ốc, hán không chỉ có thua đánh cược, còn đắc tội rồi Thượng Quan Phi, đầy ngập phần nợ đều muốn phát tiết đến Hoan Nô trên thân.

"Cầu nô tài! Tiểu tử thú! Người dám gạt ta? Con mẹ nó chứ cái này đánh chết người."

Thượng Quan Hồng Nghiệp vén tay áo lên liền muốn động thủ, hán mới mặc kệ tên nô tài này võ công mạnh bao nhiêu, nô tài chính là nô tài, chủ tử muốn đánh thì đánh.

Đối phó Thượng Quan Hồng Nghiệp loại người này, không cần Tuyết nương truyền thụ phương pháp phá giải, Cố Thận Vi thậm chí không cần phải nhắc tới trước phán đoán đối phương chiêu số, một chiêu đem hán ấn đến cúi người, gương mặt dán tại giường xuôi theo lên.

Thượng Quan Hồng Nghiệp không mang lấy tiểu thư đồng, một người đơn đao đến nơi hẹn, thật sự là cự sai lầm lớn.

"Người, người, người, mau buông ta ra!"

Cố Thận Vi buông tay ra, lui ra phía sau hai bộ, lạnh lùng nhìn xem cái này ngoài mạnh trong yếu gia hỏa, đã nghĩ ra biện pháp đối phó hán.

"Người dám đánh ta?"

Thượng Quan Hồng Nghiệp xoay người, hai tay tựa ở giường xuôi theo bên trên, nửa ngồi nửa lập, một mặt hoảng sợ.

Cố Thận Vi từ đệm chăn quyền bên trong móc ra một cái bao, ném tới Thượng Quan Hồng Nghiệp trên thân, "Thua nhiều ít, ta thay người ra."

Thượng Quan Hồng Nghiệp mở ra bao khóa, vội vàng liếc qua, có bạch có hoàng, quang mang xán lạn, không chỉ có đầy đủ trả nợ tiền đánh bạc, còn có rất nhiều còn lại, thế nhưng là xuất tiền chính là cái nô tài, hán trong lúc nhất thời không biết nên làm sao đáp lại.

"Cái này, đây không phải chuyện tiền, tiểu công tử nói, phải thật tốt trừng trị ta, còn có người, hán sẽ không bỏ qua người."

Thượng Quan Hồng đến nắm chắc bao khóa, ngữ khí không giống ngay từ đầu như vậy phần nợ rồi.

Cố Thận Vi không lo lắng tiểu công tử, không dùng được ba ngày, Thượng Quan Phi liền sẽ quên mất việc này.

"Trong nội viện biết ném đồ vật, ngay tại nghiêm tra."

Thượng Quan Hồng Nghiệp lấy làm kinh hãi, hán là "Độc Bộ Vương" cháu ruột, nếu là bị người ta biết từ nô tài cầm trong tay ngân khí, mà cái này ngân khí vẫn là trộm được, vậy nhưng mất mặt ném về tận nhà rồi.

Hán bắt đầu hỏi hận tham dự Hoan Nô tiểu âm mưu rồi, nhưng là đã tới tay bao khóa làm thế nào cũng không thả ra tay.

"Đồ vật tồn tại người kia, người tùy tiện dùng, thế nhưng là cũng phải chừa chút cho ta."

Thượng Quan Hồng Nghiệp đem bao khóa nhét vào trong ngực, căng phồng cũng không quan tâm, "Yên tâm đi, còn xong tiền nợ đánh bạc, còn lại năm

năm mở."

Một khi quyết định tiền tài ưu tiên, Thượng Quan Hồng Nghiệp lại nhìn Hoan Nô cũng không thấy đến như vậy đáng hận, mà lại sợ hấn đối ý, không đợi đối phương hạ lệnh trục khách, lão đảo ra bên ngoài chạy, kếm chút đem chính vào nhà lão Trương đựng ngược lại.

Lão Trương nhìn qua vội vội vàng vàng chạy đi thiếu niên, sừng sốt vụn phần, "Đây không phải. . . Đây không phải là. . ." Sau đó nhiều năm qua thậm trọng nguyên tắc nhường hấn kịp thời ngậm miệng, buông xuống hộp cơm, mang sang chính mình kia một phần, cái gì cũng không có hỏi, lại đi ra thạch ốc, đến chuồng ngựa bên trong theo kia vài thớt bảo bối một khối ăn cơm.

Giải quyết một cái phiền toái, Cố Thận Vi còn không có hoàn toàn an tâm, Thượng Quan Vũ Thi sẽ không chịu để yên, không phải hôm nay, chính là ngày mai, nàng liền sẽ đến hưng sư vấn tội.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cô vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Lời nói thật

Đánh cược là Thượng Quan Hồng Nghiệp cố động tiểu công tử tổ chức, luận võ lúc Cố Thận Vi trước ngạo mạn sau cung kính, chính miệng nhận thua, đây hết thấy đều sẽ nhường Thượng Quan Vũ Thi sinh ra ý nghĩ khinh địch, coi là Hoan Nô vẫn là cái kia năm trước bị nàng nhục nhã mà không dám phản kháng tiểu nô mới.

Cố Thận Vi hi vọng như thế.

Nếu như Vũ công tử lại là đem người trả thù, hấn cơ hồ không có lựa chọn khác, ở trước mặt người ngoài, hấn chỉ có thể cúi đầu áp tai, liền theo một tháng trước, nếu như hai người mâu thuẫn công khai, chủ nhân rốt là mặt mũi, nô tài mất đi lại là tính mệnh.

Thượng Quan Vũ Thi là xế chiều hôm đó hơn phân nửa lúc giết đến tận cửa, nàng phải tùy thời hầu ở Thượng Quan Như bên người, nghĩ không gây cho người chú ý thoát thân, có chút khó khăn.

Nàng không giống Thượng Quan Hồng Nghiệp như thế khí thế hung hăng đẩy cửa thẳng vào, mà là như là u linh lách vào gian phòng, chỉ có một người, đứng bình tĩnh tại cửa ra vào, giống như người tàng hình, gắt gao nhìn chăm chăm ngồi tại trên giường Hoan Nô.

Hoan Nô một mực đang chờ nàng, lúc ngẩng đầu lên vẫn là giật nảy mình.

Cho dù ai cũng sẽ không hoài nghi Thượng Quan Vũ Thi phần nộ, mặt của nàng cứng ngắt đến sắp cùng thạch ốc hòa làm một thể, dài nhỏ trong mắt giống như ẩn giấu đi một con cuồng bạo ác ma, bất cứ lúc nào cũng sẽ xông ra hốc mắt nhào về phía địch nhân.

Cố Thận Vi cho là nàng sẽ nói chút gì, cho nên không có vượt lên trước mở miệng, chỉ là toàn bộ tinh thần đề phòng, kết quả nàng không nói hai lời liền động thủ.

Thượng Quan Vũ Thi ánh mắt so hành động còn phải sớm hơn bại lộ hành tích của nàng, Cố Thận Vi hai tay khế chống, nhảy xuống giường đất, vừa vặn nghênh tiếp nàng chiêu thứ nhất.

Vũ công tử là cái người rất thông minh, so bảo bên trong tuyệt đại đa số thiếu niên đều muốn thông minh, nhưng là cũng cùng tất cả Thượng Quan gia tử đệ, học chính là nhất võ công cao thâm, thiếu khuyết chính là tàn khốc chân thực kinh nghiệm chiến đấu.

Nàng sử xuất chính là "Bình Địa Phong Lô", Cố Thận Vi tại trong học đường phán đoán sai lầm một chiêu kia, lúc này trăm phần trăm chuẩn xác.

Hấn chiếm trước rồi vị trí tốt nhất, tay phải nhẹ nhàng nâng lên một chút, mượn Thượng Quan Vũ Thi bản thân bay đập lực lượng đưa nàng vứt ra ngoài.

Tuyệt nương nghĩ ra phương pháp phá giải phi thường hữu hiệu, mà lại coi trọng Thượng Quan Vũ Thi, tên này so Cố Thận Vi nhỏ hơn một tuổi thiếu nữ còn không có lĩnh ngộ được võ học bên trong thiên biến vạn hóa chỉ đạo, chiêu thức đều là hoàn mỹ, lại cơ hồ không có gì biến chiêu.

Thượng Quan Vũ Thi đứng phải trên tường, ngã xuống lúc bước chân lão đảo, thật vất vả mới một lần nữa đứng vững.

Cố Thận Vi không dùng lực, nàng cũng không có thụ thương, thế nhưng là cái này che giấu không được nàng thảm bại, thật giống như tại trong học đường, mặt ngoài nàng thắng cuộc, bốn chiều tức bị xoay ngược lại sự thật lại càng thêm làm cho người chú ý.

Nàng không phải có thể cam tâm chịu thua người, thân hình vừa mới đứng vững, lập tức lại công đi lên, một chiêu tiếp một chiêu, như trận bão, nhưng nàng hấp thụ giáo huấn, không còn một vị cầu nhanh cầu hung ác, cải thành làm gì chắc đó, liên tiếp mười mấy chiêu đều không tại kia trong vòng năm chiêu.

Cố Thận Vi tiểu tâm ứng đối, cũng không cầu tốc chiến tốc thắng.

Hai tên thiếu niên cứ như vậy tại chật hẹp trong nhà đá quyền qua cước lại, ai cũng không ra, ai cũng không thừa nhận chính mình yếu hơn đối phương.

Cố Thận Vi không có nhiều như vậy phương pháp phá giải, từ từ rơi xuống hạ phong, quyền cước vốn là cũng không phải là Cố thị võ công cường hạng, hẳn trước đây hơn mười năm luyện công lại không chăm chỉ, vẫn là so ra kém tại "Phùng Nguyệt viện" chịu đựng nghiêm ngặt huấn luyện Thượng Quan Vũ Thi.

Mà lại truyền ngôn nói không sai, Vũ công tử thân thủ so Thượng Quan Như còn mạnh hơn, nàng bình thường rất ít biểu hiện ra ngoài, lúc này lại không giữ lại chút nào, sử xuất tất cả vốn liếng muốn đánh bại to gan cầu nô tài.

Chiếm cứ ưu thế Thượng Quan Vũ Thi ra tay càng ngày càng hung ác, sử xuất kia năm chiêu tỷ lệ cũng càng lúc càng lớn, thứ ba mươi mấy chiêu thời điểm nàng lại dùng "Hồi thiên xấn ngày", Cố Thận Vi lại không được đến hóa giải.

Lại giao rồi mấy chiêu, Thượng Quan Vũ Thi sử xuất một chiêu "Trợ giúp", đây là Tuyệt nương chọn trúng năm chiêu một trong.

Tại Kim Bằng bảo rất nhiều quyền chưởng công phu bên trong, một chiêu này tương đương bình thân không có gì lạ, chính là song chưởng đẩy ngang, đi thẳng về thẳng, Tuyệt nương cũng rất coi trọng nó, đã từng hướng Hoan Nô cùng Hà Nữ giảng giải qua ảo diệu của nó chỗ:

"Chiêu thức giống nhau, vì cái gì có người học được trở thành đỉnh tiêm cao thủ, có người luyện được đồng dạng thuộc lâu lại đến chết vẫn là tên xoàng xĩnh? Mấu chốt chính là nhìn người là 'Chết dùng' vẫn là 'Sống dùng'. Võ công bên trong mỗi một chiêu đều có cố định sáo lộ, kỳ thật đều là giả thiết địch nhân ở vào nào đó một vị trí, thí dụ như người dùng 'Hắc hổ đào tâm', kia là giả thiết địch nhân ở phía đối diện, mà lại môn hộ mở rộng, không có phòng hộ, địch nhân nếu không tại trước mặt, chiêu này thì có ích lợi gì? 'Chết dùng' chiêu số người chính là như vậy, mặc kệ địch nhân ở đâu, phòng bị như thế nào, chỉ là một vị trí chiêu, tự nhiên như là lấy giết người bảo đao loạn chặt thịt bò, sớm tối lưỡi đao băng đao hủy. 'Sống dùng' chiêu số cao thủ trọng thể không nặng chiêu, hẳn sẽ đoạt chiếm thiên thời địa lợi, dẫn dụ địch nhân tiến vào hẳn muốn vị trí, sau đó xem thời cơ xuất thủ một chiêu giết địch. Muốn dùng tốt chiêu này 'Trợ giúp', liền muốn dùng liên tiếp mãnh khỏe nhiều loạn địch nhân, thừa dịp nó luống cuống tay chân, hạ bàn bắt ổn thời điểm, toàn lực thi triển, Kim Bằng quyền thuật cả công lẫn thủ, chỉ có chiêu này có công không thủ, cần phải dốc hết mười thành công lực."

Cho nên, làm Thượng Quan Vũ Thi liền làm năm sáu chiêu mãnh khỏe lúc, Cố Thận Vi đoán nàng tất nhiên sẽ dùng "Trợ giúp", một chiêu này còn chia trên dưới hai chủng cách dùng, dưới chiêu trực kích thân thể địch nhân, trên chiêu lại chặn đánh bên trong trước ngực yếu huyệt, mặc kệ kia một loại, chỉ cần phán đoán chuẩn xác, phương pháp phá giải đều là giống nhau.

Nếu như Thượng Quan Vũ Thi là kinh nghiệm phong phú cao thủ, làm Cố Thận Vi lộ ra bước chân bắt ổn dưới thân thể rơi lúc, liền nên nghĩ đến trong đó có trá, có thể nàng chỉ thấy đối phương ra chiêu phù phiếm, chính phù hợp sử dụng "Trợ giúp" một chiêu này thời cơ, bởi vậy không chút do dự ra nặng tay.

Chiêu này có công không thủ muốn sử xuất mười thành công lực, Thượng Quan Vũ Thi toàn bộ làm được, ý vị này nàng không có cách nào nửa đường biến chiêu.

Song chưởng của nàng mới chỉ thành hình, Cố Thận Vi đã chân sau quỹ xuống, chờ nàng song chưởng đánh ra, phát hiện mục tiêu đã không ở trước mắt lúc, hẳn khụy tay phải đã đâm vào trên bụng của nàng.

Không cần thiết lại hạ thủ lưu tình, như thế triển đấu xuống dưới, hẳn chưa chắc là thiếu nữ này đối thủ.

Thượng Quan Vũ Thi thân thể cong thành cong sau bay ra ngoài, lần nữa đụng vào trên tường đá lại đến rơi xuống, lần này nàng không thể ổn định thân hình, ngồi dưới đất, đột nhiên oa một tiếng, đem cơm trưa phun ra ngoài.

Cố Thận Vi trong lòng giật mình, cho là mình xuất thủ quá nặng, phóng ra một bước muốn xem xét, lập tức lại lui về tại chỗ, giờ này khắc này, hẳn nhất định phải rèn sắt khi còn nóng, không thể toát ra một tia mềm yếu.

"Còn phải lại so sao?"

Ngữ khí của hắn có ý lộ ra lạnh lẽo cứng rắn, Thượng Quan Vũ Thi ngồi dưới đất vừa sợ lại sợ mà nhìn chăm chăm vào hắn, đưa tay tại ngoài miệng chà xát một chút, trong nháy mắt lại trở nên âm tàn vô tình, "Bát ca sẽ đem người chém thành muôn mảnh."

Một khắc cuối cùng, Thượng Quan Vũ Thi lộ ra rồi ăn chơi thiếu gia bản sắc, phải hướng càng có quyền thế càng có lực lượng đại nhân cáo trạng.

Cố Thận Vi ngồi xổm xuống, cùng Thượng Quan Vũ Thi nhìn thẳng, hẳn muốn nói với nàng chút "Lời nói thật", những này "Lời nói thật" hơn phân nửa đến từ học đường của chính các nô tài lời đồn đại, mặt khác một gần một nửa thì xuất từ suy đoán của hắn, nó phải chăng có thể chấn nhiếp cái này tiểu nữ ma đầu, lập tức liền sẽ có đáp án.

"Ừm, Bất thiếu chủ sẽ đem ta chém thành muôn mảnh, bất quá trước đó, hấn đại khái sẽ có hứng thú biết một sự kiện, bởi vì việc này đối hai vị tiểu công tử có ảnh hưởng không tốt."

"Người nói vậy bạ gì đó?"

"Có người tại trong học đường mượn Cửu công tử chi danh mở đánh cược lừa gạt bản tộc tử đệ tiền tài."

"Đại gia đánh cược chơi, ai cũng không có lừa gạt ai!"

Cố Thận Vi lơ đãng đi Thượng Quan Vũ Thi cãi lại, nói tiếp, về sau lời nói phần lớn là suy đoán của hấn rồi.

"Người này được tiền tài, nhưng xưa nay không cùng người chia sẻ, Cửu công tử tâm địa đơn thuần thiện lương, từ trước tới giờ không so đo, nàng không biết người này thiết lập đánh cược cũng không phải là vì chơi vui, mà là vì trợ cấp gia dụng."

Cố Thận Vi hai mắt không hề nháy mà nhìn xem đối diện thiếu nữ, không buông tha trên mặt nàng bất kỳ một cái nào nhỏ xíu biểu tình biến hóa.

Thượng Quan Vũ Thi giữ im lặng, nhưng là hai má đỏ lên, hai vai chìm xuống, tựa hồ lại muốn nhào lên, nàng duy trì lấy cái tư thế này, đột nhiên cả người hồng mắt.

"Không phải ta, đều là ca ca của ta. . . Mẹ ta để cho ta làm tiền. . . Ta không có cách nào. . ."

Nàng mở ra hai chân lên tiếng khóc lớn lên.

Cố Thận Vi cảm thấy rất hổ thẹn, hấn dựa vào võ công cao thủ Tuyết nương trợ giúp, dùng tàn nhẫn thủ đoạn khi dễ một cái so với hấn còn nhỏ một tuổi nữ hài tử, nàng lúc này không có một chút "Vũ công tử" bộ dáng.

"Ta hiểu, chúng ta đều tại trong khe hẹp sinh tồn."

Cố Thận Vi chậm lại ngừng khí, Thượng Quan Vũ Thi lại quật cường ngẩng đầu, nàng nghĩ nhìn hằm hằm đối phương, thế nhưng là nước mắt làm sao cũng ngăn không được, đành phải lại cúi đầu xuống bên trên, liều mạng kiềm chế thút thít, kết quả lại hoàn toàn ngược lại, khóc thút thít không ngừng, một câu cũng nói không nên lời.

"Ta chính là một cái nghĩ lấy lòng chủ nhân nô tài, www.zukan-shu.net lại cố gắng thế nào cũng là nô tài, đây là mệnh trung chủ định. Mà người họ Thượng Quan, đồng dạng cũng là mệnh trung chủ định. Chúng ta nước giếng không phạm nước sông, đúng hay không?"

Cố Thận Vi cẩn thận từng li từng tí nói, Thượng Quan Vũ Thi tính cách tựa như tên của nàng đồng dạng biến ảo khó lường, ai ngờ đoán không được "Mưa lúc" là khi nào, càng không biết hạ xuống chính là tốt mưa vẫn là mưa to.

Thút thít thiếu nữ đứng người lên, đưa tay ở trên mặt dùng sức chà xát hai lần, rốt cục đem kia cổ không đúng lúc tình cảm một lần nữa quan về lồng giam, "Ta không tha cho người."

Nghe được câu này uy hiếp, Cố Thận Vi ngược lại yên lòng, kẻ buôn nước bọt uy hiếp thường thường mang ý nghĩa ngưng chiến, tối thiểu là tạm thời ngưng chiến.

"Nô tài mệnh vĩnh viễn giữ tại trong tay của chủ nhân." Cố Thận Vi kính cẩn trả lời, theo Thượng Quan Vũ Thi không có khả năng đạt thành rõ ràng hiệp nghị, như bây giờ đã đủ rồi.

Thượng Quan Vũ Thi hừ một tiếng, đi ra ngoài, tại cửa ra vào xoay người lại, "Chuyện ngày hôm nay. . ."

"Ta như rò rỉ một câu, thiên lôi đánh xuống, vĩnh thế không được siêu sinh."

Cố Thận Vi cướp lời nói, thề với hấn mà nói là thoải mái nhất bất quá sự tình.

Thượng Quan Vũ Thi đại khái không phải rất hài lòng, kết cục này cùng với nàng lúc đến kỳ vọng chênh lệch quá lớn, nhưng là nàng rời đi rồi, không có lại nói cái gì.

Cố Thận Vi nặng nề mà thở ra một hơi, theo cái này tiểu nữ ma đầu tiếp xúc thực sự mệt mỏi, cùng với nàng so sánh, Thượng Quan Hồng Nghiệp đơn giản chính là một kẻ ngu ngốc.

Hấn thắng một hiệp, nhưng là trong lòng phi thường rõ ràng, cái này không phải là cái cuối cùng hiệp, hấn còn phải thời khắc phòng bị sự phản kích của nàng, lần tiếp theo nàng tất nhiên sẽ càng thêm hung ác.

Nhưng là thừa dịp cái này ngăn ngừa ngưng chiến thỉnh thoảng, hấn phải nghĩ biện pháp nhượng Thượng Quan Như một lần nữa đẩy lên sát thủ chi mộng, chỉ có trốn ở tình lực như vậy này tràn đầy tiểu cô nương sau lưng, hấn mới có thể tiếp xúc đến Kim Băng bảo hạch tâm bí mật.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Huấn luyện

Cố Thận Vi cùng Thượng Quan Vũ Thị quan hệ trở nên rất vi diệu, mặt ngoài bọn hắn là tiêu chuẩn chủ tử, một cái cao cao tại thượng, một cái hành sự cẩn thận, thế nhưng là không có người chú ý thời điểm, bọn hắn nhìn hướng ánh mắt của đối phương bên trong sẽ ở trong lúc lơ đãng toát ra sâu sắc cảm hận.

Giữa hai người đã không còn công khai tranh đấu, chiến trường chuyển dời đến rồi Cửu công tử Thượng Quan Như trên thân, dù sao bọn hắn đều có một cái cộng đồng mục đích: Lấy lòng "Độc Bộ Vương" được sủng ái nhất nữ nhi.

Cố Thận Vi khôi phục rồi được sủng ái nhất bởi đánh thiếu niên địa vị, mỗi ngày buổi sáng đi theo song bào thai cái mông sau chạy khắp nơi, lợi dụng mỗi một lần cơ hội nói chuyện, hướng Thượng Quan Như quán thấm một cái ý nghĩ: Muốn học tập Kim Bằng bảo lợi hại nhất võ công, nhất định phải làm sát thủ.

Cái này chính hợp Thượng Quan Như tâm ý, nàng qua hết năm mới mười hai tuổi, còn không có tư cách tham dự gia tộc sự vụ, cho nên đối với mình nhà sát thủ giống như người khác hiểu kì.

Cố Thận Vi cảm thấy hết thảy đều tại kế hoạch của mình bên trong, kết quả lại chậm một bước, cuối cùng hoàn thành cổ động nhiệm vụ không phải hắn, mà là Thượng Quan Vũ Thị.

Tháng giêng kết thúc, năm mới bầu không khí sớm đã quét sạch sành sanh, ngày đó sáng sớm, song bào thai vừa đến học đường, Thượng Quan Như liền đứng tại trên bậc thang, đem thuốc về mình cùng ca ca, Thượng Quan Vũ Thị nương theo đều gọi đến trước mặt, có chừng hai bốn hai lăm người, sau đó cao giọng tuyên bố:

"Các tiểu tử, đi theo ta, chúng ta chơi cái mới trò chơi."

Cố Thận Vi nhìn thấy, Thượng Quan Vũ Thị cười mỉm vỗ vỗ đường muội bả vai, biểu thị ủng hộ cùng đồng ý, là hắn biết đây cũng là nàng ra chủ ý.

Cố Thận Vi mặc dù ngoài ý muốn, nhưng là lạc quan kỳ thành, nương theo nhóm Lão đại Thanh Nô lại cảm thấy đau đầu, bởi vì Cửu công tử "Trò chơi" đều tràn ngập nguy hiểm, mà lại tuyệt đại đa số hắn cũng tham dự không được.

Nhưng lúc này đây, hắn vẫn cảm giác đến thật sự là quá giới hạn rồi, ba vị tiểu chủ nhân vậy mà mang theo hai ba mươi người trùng trùng điệp điệp thẳng đến Đông bảo, lần trước trà trộn vào đi một lần không đủ, còn cứng hơn xông sao? Thanh Nô chạy đến phía trước nhất, vừa định tìm Thượng Quan Vũ Thị cầu nàng khuyên nhủ Cửu công tử không nên hồ nháo, kết quả nhưng lại xa xa nhìn thấy Đông bảo đã sường mở đại môn, tựa hồ đang vui nghênh tiếp đám người đến.

Thanh Nô trợn mắt hốc mồm, hắn mặc dù chỉ có chừng ba mươi tuổi, thế nhưng là từ nhỏ đến lớn phục thị qua mấy vị tiểu chủ nhân, chưa từng có ai giống song bào thai dạng này nhận như thế dung túng, muốn lên trời đều có người giúp đỡ thang cuốn con.

Nếu là khác Thiếu chủ khi còn bé dạng này, các nô tài liền sẽ răn dạy hắn, nói cho hắn biết muốn chuyên tâm luyện võ, "Phùng Nguyệt viện" bên trong sự phụ so Đông bảo truyền công giáo sư sẽ chỉ mạnh hơn, chờ võ công của hắn vượt qua đồng dạng sát thủ, có tư cách bị vì "Thiếu chủ" lúc, mới có thể tiến vào Đông bảo, không phải lấy học đồ thân phận, mà là lấy chủ nhân tư thái đến chọn trước thuộc hạ.

Song bào thai thực là bị làm hư rồi.

Thanh Nô càng không ngừng lắc đầu, giống một đầu ngăm một thân nước chó, không có phát hiện phía sau các thiếu niên đều đang len lén trò cười hắn.

Thiếu niên nương theo nhóm phần lớn là lần đầu tiên tiến vào Đông bảo, đã hưng phấn vừa khẩn trương, hết nhìn đông tới nhìn tây, hi vọng nhìn thấy một điểm vật kỳ lạ, sau khi đi ra ngoài tốt hướng người khác khoác lác.

Thế nhưng là bọn hắn thất vọng rồi, Đông bảo theo địa phương khác không có gì khác biệt, như thường là giếng khắp nơi hẻm nhỏ, hai bên là một tòa tiếp một tòa viện tử, duy nhất đặc điểm chính là không có người, đi rồi nửa ngày, một bóng người cũng không thấy được, bọn hắn giống như hành tẩu tại một tòa không người Hoang thành bên trong.

Có thể toà này "Hoang thành" quét dọn đến phá lệ sạch sẽ, thạch trên đường gặp không đến một điểm tuyết dấu vết, cửa sân cũng quan đến nghiêm nghiêm, cao ngất trên đầu cửa khắc lấy cổ phác văn tự, giống như từng đôi lạnh lùng con mắt đang giám thị người xâm nhập.

Hưng phấn từ từ tiêu tán, kinh khủng tại nương theo nhóm ở giữa tràn ra khắp nơi, nhất là hai vị công tử dẫn đầu đám người càng chạy càng xa, không biết là ai tạo ra lời đồn, nói là chuyện này mục đích cuối cùng là vãng sinh sườn núi.

Tại Kim Bằng bảo, vãng sinh sườn núi nhưng so sánh quý kêu sườn núi danh khí lớn được nhiều, rất nhiều thuở nhỏ sinh trưởng ở bảo bên trong nô bộc, thậm chí chưa nghe nói qua "Tích củi viện", nhưng là bọn họ cũng đều biết vãng sinh sườn núi, bọn hắn coi là tất cả chết đi sát thủ đều sẽ từ nơi này bị thả vào vực sâu, tại một cái thế giới khác lấy một loại khác hình thái tiếp tục bảo hộ Kim Bằng bảo, nghe nói, vãng sinh sườn núi phụ cận cho dù ở giữa ban ngày cũng có quỷ hồn ẩn hiện. . .

Xa xa nhìn thấy hẻm nhỏ cuối vách núi, Thanh Nô hai chân lập tức mềm thành hai đoàn bông, đến vịn thiếu niên bên cạnh mới có thể miễn cưỡng tiến lên, run giọng kêu lên: "Hai vị công tử, cũng không thể đi nữa, phía trước là. . ."

"Vãng sinh sườn núi, có cái gì không thể đi?"

Thượng Quan Như quay đầu lại, bình tĩnh nói.

Chẳng lành lời đồn tìm được chứng minh, một nhóm người lớn theo Thanh Nô đồng dạng mềm nhũn đi đứng, chen thành một đoàn, cũng không tiếp tục chịu tiến lên.

"Đây là một lần khảo nghiệm." Thượng Quan Như cũng đoán được các nô tài phản ứng, "Có lá gan người cùng ta cùng đi, không có can đảm người có thể trở về đầu, chính mình ra Đông bảo."

Hơn phân nửa người đều không có gì lá gan, nghe vậy thở dài ra một hơi, thế nhưng là Thượng Quan Như lời còn chưa nói hết:

"Ra Đông bảo đừng nói là chúng ta nương theo, chính mình đi tìm tân chủ nhân đi."

Năm trước còn trong lòng run sợ không dám tới gần vãng sinh sườn núi Thượng Quan Phi, lúc này không biết vì cái gì lá gan lớn lên, đứng tại muội muội bên này, cao giọng nói ra:

"Vãng sinh sườn núi đưa tiền đầu là ta Kim Bằng bảo tinh anh, không chỉ có là sát thủ, liên liên phụ thân cùng ta, sau khi chết cũng muốn từ nơi này thăng thiên, các ngươi có ai ghét bỏ nơi này sao?"

Lời vừa nói ra, vốn đã lui về nửa bước người lại đổi hướng về phía trước phóng ra một bước, trên lưng "Vứt bỏ chủ" thanh danh, nghỉ tại Kim Bằng bảo lẫn vào cũng khó khăn, còn nói cái gì tìm tân chủ nhân? Hai vị công tử mặc dù tiểu hài tính tình, xuất thủ cũng rất ác độc, nhưng là thâm thụ vương chủ yêu thích, tiền đồ vô lượng, phục thị bọn hắn đã thanh nhàn lại có thể thỉnh thoảng đến điểm ban thưởng, đồ ngọc mới nguyện ý rời đi.

Nhất là Thanh Nô, Thượng Quan Như, Thượng Quan Phi rất có thể là hắn phục thị cuối cùng hai vị tiểu chủ nhân, hắn đến cố gắng gấp bội, mới có thể chờ đợi chủ nhân trưởng thành về sau lấy được trọng yếu chức vụ.

Không có người quay đầu, tất cả đều trắng lên lá gan đi hướng vãng sinh sườn núi, người người một bộ hiện ngang lăm liệt thấy chết không còn đáng về.

Bất quá, chuyện đáng sợ nhất không có phát sinh, Thượng Quan Như mục đích cuối cùng không phải vãng sinh sườn núi.

Hẻm nhỏ cuối cùng dựa vào nam vị trí bên trên chất đống một tảng đá lớn, cùng vách tường chỉ cách lấy không đến một thước khoảng cách, miễn cưỡng có thể chứa một người thông qua, đi sau khi đi vào lại là sáng tỏ thông suốt, bên trong nguyên lai là một khối hình nửa vòng tròn đất trống.

Đất trống về phía tây là cái nào đó viện tử tường cao, phía bắc là cự thạch, phía đông là hình cung vách núi, tại nhất mặt phía nam đột nhiên gọt thẳng.

Mặc dù chặt chống cự lấy vãng sinh sườn núi, tự thân cũng là vách núi, nhưng là cự thạch cách xa nhau có động thiên khác, nhất là vách đá còn có cao cỡ nửa người xích sắt vòn quanh, tính an toàn đại đại tăng cao, nương theo nhóm sợ tâm hơi đi, liền thanh tán thưởng, đều buồn bực hai vị tiểu chủ nhân là làm sao tìm được nơi này.

Cố Thận Vi cũng rất buồn bực, lần trước tới thời điểm còn không người biết nơi này, cẩn thận quan sát về sau, hắn phát hiện vách đá xích sắt cùng cột đá đều vẫn là mới tinh, hiển nhiên vừa mạnh khỏe không có mấy ngày, mặt đất cũng có quét dọn qua vết tích, không có một khối đá vụn, phẳng phiu giống là rèn luyện qua.

Khẳng định là "Độc Bộ Vương" hạ lệnh đem cái địa phương này chỉnh lý đổi mới hoàn toàn, đưa cho song bào thai chơi đùa.

Cố Thận Vi chính mình trong nhà cũng từng có thụ sủng ái, nhưng cũng chưa hề không được đến qua giống song bào thai đãi ngộ như vậy, tùy tâm sở dục, muốn cái gì đều có thể đạt được.

Cố Thận Vi không giải thích được sinh lòng ghen ghét, song bào thai nhận sủng ái, không ngừng nhắc nhở hắn mất đi sinh hoạt là tốt đẹp dường nào, nhưng là, cái này cũng kiên định hắn báo thù tín niệm, hắn thậm chí nhỏ nhỏ phồng túi một chút suy nghĩ của mình, tưởng tượng một ngày kia giết chết song bào thai lệnh "Độc Bộ Vương" đau lòng muốn tuyệt trần cảnh.

Hắn rất nhanh liền khống chế lại trong lòng ngựa hoang, làm bộ cùng những người khác một khối tán thưởng.

Song bào thai cùng Thượng Quan Vũ Thị cực kì đắc ý nhìn xem thủ hạ các nô tài, chờ tiếng than thở có chút ngừng về sau, Thượng Quan Như mới nói

ra mới trò chơi nội dung:

"Nghe, ta muốn từ trong các người tuyển mấy cái có tiềm chất người, tự mình bồi dưỡng hẳn làm sát thủ."

Thượng Quan Phi chen lời nói: "Còn có ta, ta cũng muốn bồi dưỡng sát thủ."

"Ừm, còn có Vũ công tử, ba người chúng ta làm đạo chủ, trong các người ai lợi hại ai làm sát thủ."

Đám người nghe xong, đều yên lòng, nguyên lai là chơi "Giả mạo sát thủ" trò chơi, có song bào thai che chở, tại bảo bên trong làm sao giày vò đều được, khẳng định không có chân chính nguy hiểm, nếu là hai vị công tử chơi đến vui vẻ, không chừng về sau thật có thể thưởng cái "Sát thủ" xưng hào, đây chính là bình bộ treo lên mây chiếm đại tiện nghi, thế là nương theo nhóm oanh một cái mà lên đều muốn báo danh, liền Thanh Nô cũng tâm động không thôi, trong đám người xô đẩy, danh xưng chính đồn trật tự, kỳ thật chính mình đứng tại phía trước nhất.

Bất quá cũng có người trong lòng cười trộm, hai vị công tử sau khi lớn lên địa vị là "Thiếu chủ", lại muốn tự hạ mình làm "Đạo chủ", thật là tiểu hài tử khí.

Ba vị "Đạo chủ" cũng rất cao hứng, bắt đầu tranh đoạt thuộc về chính mình "Sát thủ".

Cố Thận Vi yên lòng, mặc dù chỉ là một trò chơi, nhưng nếu như hẳn đoán được không sai, song bào thai khẳng định từ "Phùng Nguyệt viện" học được không ít sát thủ kỹ xảo, chuyện này với hẳn luôn có trợ giúp, mà lại ở trong quá trình này, hẳn sẽ càng thụ Thượng Quan Như sủng ái, tại đám thiếu niên này bên trong, còn có ai có thể so sánh hẳn học được tốt hơn càng nhanh?

Hắn nghĩ rất hoàn mỹ, chính là không để ý đến một điểm, Thượng Quan Vũ Thi làm sao có thể nhường hẳn dễ dàng cùng Thượng Quan Như tập nập tiếp xúc đâu? Sau đó, hẳn sẽ hối hận chính mình không có nói trước nghĩ đến chỗ này tiết.

Chọn lựa "Sát thủ" ngay từ đầu, Thượng Quan Vũ Thi đem hẳn muốn đi rồi, nàng còn đặc ý hướng song bào thai cười nói: "Đã nói xong, ai mở miệng trước liền về ai, không được chơi xấu."

Song bào thai ảo não lộ rõ trên mặt, Hoan Nô là tất cả nương theo ở trong võ công cao nhất, hai người bọn hắn đều muốn, Thượng Quan Phi phản ứng mau mau, lập tức sẽ đi một tên khác võ công không tệ thiếu niên, Thượng Quan Như con mắt dõi tới dõi lui, thực sự không có biện pháp mới tuyển chính mình "Sát thủ".

Cố Thận Vi ảo não chỉ có thể thật sâu che giấu, hẳn Thượng Quan Vũ Thi tranh đấu vẫn còn tiếp tục, mà hẳn lại thua một hiệp.

Chọn lựa rất nhanh kết thúc, ba tên "Đạo chủ" lựa chọn rồi ba tên "Sát thủ", những người khác liền để Thanh Nô mang đi.

Thanh Nô không có bị chọn trúng, than thở dần không được tuyển người rồi đi, kỳ thật hẳn một điểm võ công cũng sẽ không, liền quan sát giết người cũng không dám.

Ba chi "Sát thủ" tiểu đội lựa chọn một khối địa phương huấn luyện, Thượng Quan Vũ Thi cái này một đội chiếm cứ mặt phía bắc cự thạch phụ cận, Thượng Quan Như ở giữa, Thượng Quan Phi tại nhất nam.

Thượng Quan Vũ Thi lạnh lùng nhìn xem thuộc về mình ba người, tiến hành hạng thứ nhất nội dung huấn luyện chính là để bọn hắn đi chuyển lấy làm bằng gỗ bình khí.

Cố Thận Vi rất nhanh liền hiểu dụng ý của nàng.

Thượng Quan Vũ Thi căn bản không muốn bồi dưỡng cái gì "Sát thủ", nàng chỉ là không ngừng mà an bài ba người ra ngoài làm ít chuyện vặt, chuyển dao gỗ kiếm gỗ, lấy võ công đồ sách, để cho người đưa nước trà khăn tay các loại, tóm lại là giám sát bọn hắn ở trước mắt thời gian.

Cứ như vậy, Cố Thận Vi không chỉ có cái gì đều học không đến, liền tới gần Thượng Quan Như cơ hội cũng không có.

Khác hai tên thiếu niên đối với cái này thật cao hứng, bọn hắn vốn chính là bồi chủ nhân chơi, không muốn ăn khổ luyện công, những này việc vặt cũng đều là chuyện bổn phận, cho nên thường thường cố ý lè mề, nếu như có thể nói, càng muốn một ngày không tới nơi này.

Song bào thai đối cái trò chơi này cũng rất nghiêm túc, hai người học được không ít sát thủ tuyệt chiêu, ép buộc thủ hạ các thiếu niên chăm học khổ luyện, làm cho bọn hắn trong âm thầm tiếng oán than dậy đất, đối Thượng Quan Vũ Thi thủ hạ ba người vô cùng hâm mộ.

Mấy ngày sau, tình huống càng phát ra hồng bét.

Bây giờ không có việc vặt có thể phái thời điểm, Thượng Quan Vũ Thi liền mệnh lệnh ba người đi bên ngoài thủ vệ, lấy tên đẹp "Trạm gác ngà", nói đây cũng là sát thủ thiết yếu kỹ năng.

Cố Thận Vi gặp lượn quanh không mở chương ngại, tên này lòng mang ghen tỵ thiếu nữ, so khối cự thạch này còn muốn ngoan cố.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Trèo tường

Cố Thận Vi cùng song bào thai ở giữa cách một cái Thượng Quan Vũ Thi, đây không phải võ công cao cường có thể giải quyết nan đề, hấn đến nghĩ những biện pháp khác.

Song bào thai trò chơi nhiệt tình không có theo thời gian tan biến mà hạ thấp, Thượng Quan Như thả ra lời nói, huấn luyện một tháng về sau, nàng muốn an bài một lần khảo thí, ba chi đội ngũ phân cao thấp.

Cố Thận Vi cảm thấy này lại là một cơ hội, có thể làm cho mình một lần nữa đạt được Thượng Quan Như coi trọng.

Hắn đầu tiên muốn biết rõ một vấn đề, đó chính là khảo nghiệm nội dung, có Thượng Quan Vũ Thi tham dự ra đề mục, hấn cảm thấy mình không thể khinh thường.

Ngay tại Thượng Quan Như tuyên bố muốn tiến hành khảo nghiệm ngày thứ hai, Cố Thận Vi tìm được cơ hội lại ngăn chặn Thượng Quan Hồng Nghiệp.

Thượng Quan Hồng Nghiệp thật xa nhìn thấy Hoan Nô, ngay lập tức đem tiểu thư đồng chi đi, hai người chạm mặt, hấn chỉ là gật gật đầu.

"Ta muốn người giúp một chút." Cố Thận Vi đi thẳng vào vấn đề.

Thượng Quan Hồng Nghiệp vẫn chờ Hoan Nô lấy chút đồ vật ra, nghe vậy không khỏi thất vọng, "Vẫn là lần trước loại kia bận bịu? Ta không giúp được, Vũ công tử kém chút phát hiện là ta tổ chức đánh cược, ta cũng không dám đắc tội nàng."

"Không, lúc này tương đối đơn giản, người cần hỏi thăm một chút Cửu công tử một tháng về sau muốn kiểm tra thế nào."

"Ha ha, ta suýt nữa quên mất, người được tuyển chọn làm 'Sát thủ', có chút sót ruột rồi? Ta còn là không giúp được, ta theo Cửu công tử không nói nên lời."

"Tiểu công tử nhất định biết."

"Thôi đi, lần trước hại hấn thua tiền, hấn hận chết ta rồi."

"Tốt a, người không nguyện ý coi như xong, đem ta gửi ở người kia đồ vật trả lại cho ta, ta có thể tìm người khác hỗ trợ."

Thượng Quan Hồng Nghiệp biến sắc, trước sau nhìn thoáng qua, lôi kéo Hoan Nô đi đến bên tường, "Người điên ư! Liên giúp người một lần, bắt quá nói xong rồi, nguyên lai là chia năm năm, hiện tại toàn bộ về ta."

"Ừm, cũng được, cùng lắm thì ta lại kiếm bọn."

Thượng Quan Hồng Nghiệp lập tức xích lại gần rồi, nhỏ giọng nói: "Người nếu là còn có thể lấy tới hàng, ta giúp người đổi thành bạc tiền."

Cố Thận Vi cười cười, từ chối cho ý kiến, quay người rời đi, đi ra mấy bước về sau đầu căn dặn: "Mau chóng."

Sau đó, hấn còn phải hướng Tuyết nương tìm kiếm trợ giúp.

"Một tháng về sau sẽ có một lần khảo thí, nếu như ta có thể thắng lợi, liền có thể nhường song bào thai một lần nữa coi trọng ta, hoặc là đem ta muốn đi qua, hoặc là đem ta xem như lớn nhất 'Đối thủ', đối làm bọn hấn vui lòng đều rất có lợi. Thế nhưng là, nếu như nội công của ta vẫn là cái dạng này. . ."

Tuyết nương ngồi trên ghế đánh giá trước mặt cung kính thiếu niên, "Người rất thông minh, có đôi khi so cái kia Điều Nô còn muốn thông minh, có lẽ quá thông minh, ngay cả ta cũng muốn đề phòng người điểm."

"Tiểu nô một lòng vì Tuyết nương cùng tiểu thư cống hiến sức lực, cũng không hai lòng, chỉ mong lấy có một ngày Tuyết nương cùng tiểu thư có thể vì tiểu nô làm chủ, báo thù giết cha. Huống chi, tiểu nô mạng nhỏ còn tại Tuyết nương trong tay nắm vuốt đâu."

Tại Tuyết nương nghe tới, thù giết cha chỉ là Cố gia lão bộc Dương Tranh.

Cố Thận Vi đã từng nhiều lần vụng trộm ấn trước ngực Tuyên Cơ huyết, cảm giác nóng rực càng ngày càng mạnh, mấu chốt nhất là, từ khi Tuyết nương không còn trợ giúp hấn trong tu luyện công, hấn "Hợp Hòa kinh" vẫn dừng lại tại tầng thứ hai, mấy tháng qua không có chút nào tiến bộ, hấn ngay từ đầu

tưởng rằng chính mình luyện được không đủ khác khổ, về sau mới hiểu được đây là Tuyết nương động tay chân kết quả.

"Người biết liền tốt, người biết liền tốt." Tuyết nương tái diễn câu nói này, lại không có lập tức cho ra trả lời.

Ngày thứ hai ban đêm, Tuyết nương lấy ra phương án giải quyết, nàng vậy mà nhường Hà Nữ mỗi đêm hoa một canh giờ huấn luyện Hoan Nô, nàng lập tức do bồi luyện biến thành "Sư phụ".

Quyền thuật, đao pháp, khinh công, ám khí các loại, Hà Nữ mặc dù lãnh đạm, lại phi thường nghe theo Tuyết nương phân phó, cơ hồ đem chính mình ban ngày sở học hết thảy dốc túi tương thụ, chỉ có nội công là Cố Thận Vi học không được, lời đồn đãi kia không sai, muốn học Kim Bàng bảo nội công nhất định phải không có bất kỳ cái gì phải khác nội công cơ sở.

Cố Thận Vi âm thầm đi theo Hà Nữ học tập sát thủ kỹ năng, ban ngày vẫn còn muốn giả trang ra một bộ không được sủng ái nô tài bộ dáng, chấp hành Thượng Quan Vũ Thi hạ đạt nhằm chán mệnh lệnh.

Hắn lo lắng chờ đợi Thượng Quan Hồng Nghiệp hồi phục, hắn muốn biết tại Thượng Quan Vũ Thi trong mắt, nhược điểm của mình là cái gì.

Liên tiếp nửa tháng, Thượng Quan Hồng Nghiệp đều không có cảm tới tin tức, cái này cũng không thể trách hắn, bởi vì Thượng Quan Như chính mình còn không có quyết định khảo thí nội dung.

Lại qua sáu bảy ngày, Thượng Quan Hồng Nghiệp vội vàng kín đáo đưa cho Hoan Nô một tờ giấy, xem như hoàn thành nhiệm vụ của mình.

Trên tờ giấy viết hai chữ: Trèo tường.

Cố Thận Vi thấy không hiểu thấu, trèo tường tính là gì khảo thí? Nhưng là hắn lập tức minh bạch rồi, đây là muốn so khinh công.

Tại Thượng Quan Vũ Thi xem ra, Hoan Nô yếu nhất là khinh công.

Cố thị võ công gia truyền giảng cứu làm gì chắc đó, hoàn toàn chính xác không thể nào am hiểu khinh công, Cố Thận Vi thường xuyên cùng người luận võ, Thượng Quan Vũ Thi nhất định nhìn ra điểm này.

Cách khảo thí thời gian còn kém bảy tám ngày, Cố Thận Vi theo Tuyết nương nói rõ tình huống, tại thời gian còn lại bên trong toàn lực học tập khinh công cùng trèo tường thuật, lâm thời ôm chân phạt, không ôm cũng phải ôm.

Tuyết nương cũng cuối cùng đồng ý lần nữa bên ngoài lực hiệp trợ hắn tu luyện "Hợp Hòa kinh", cao cấp khinh công đều muốn dùng nội lực làm cơ sở, Cố Thận Vi học khinh công quá muộn, chỉ có thể từ trong lực trên đền bù.

Một tháng vội vàng đi qua, song bào thai hoang phế việc học, chuyên tâm huấn luyện "Sát thủ", Cố Thận Vi chờ chín tên người bị tuyển chọn mỗi ngày sáng sớm trực tiếp tới Đông bảo cự thạch sườn núi bảo đến, bọn hắn hiện tại thu được tiến vào Kim Bàng bảo trọng địa "Đặc quyền", chỉ bất quá Thượng Quan Vũ Thi thủ hạ ba người báo danh về sau liền rời đi đi thả "Trạm gác ngầm".

Khảo thí ngày ấy, trong học đường cơ hồ không có người đọc sách, tất cả đều chạy đến, đi theo song bào thai đến xem náo nhiệt, rất nhiều người đều là lần đầu tiên tiến Đông bảo, liền giống như người bình thường, đầu tiên là khẩn trương hưng phấn, tiếp lấy cảm thấy không gì hơn cái này, tiếp cận vắng sinh sườn núi lúc lại lo lắng bất an, chờ ngoặt vào cự thạch sườn núi, mới đi trừ ý sợ hãi, liền thanh tán dương nơi này coi như không tệ.

Khảo nghiệm nội dung rất đơn giản, theo Thượng Quan Hồng Nghiệp lộ ra nội dung đồng dạng.

Cự thạch sườn núi phía tây là một đạo gần cao mấy trượng tường đá, như là đã sát bên vách núi, vì cái gì còn muốn tu cao như vậy tường, ai cũng không hiểu, cũng không có người giải thích.

Đầu tường thả ở chín đoá lựu chế hoa hồng, người kiểm tra phải nhanh một chút leo đi lên cướp đoạt hoa hồng, tới tay số lượng nhiều nhất người chiến thắng.

Cái này khảo thí tựa hồ theo "Sát thủ" không có quan hệ gì, thế nhưng là đơn giản trực tiếp, là khán giả yêu nhất.

Ba tên "Đao chủ" không tham gia, chỉ có chín tên thiếu niên "Sát thủ" trèo tường đoạt hoa.

Đây đại khái là Thượng Quan Phi chủ ý, hắn không nghĩ ngay trước mặt mọi người bị muỗi muỗi cùng đường tỷ làm hạ thấp đi, nếu là lại bị cái nào đó nô tài vượt qua, thì càng mất mặt.

Hiện trường rối bời, mấy vị Thượng Quan gia tử đệ tự phụ tại "Phùng Nguyệt viện" nhận qua huấn luyện, cũng muốn tham gia khảo thí, tranh đến nhao nhao đi, cuối cùng tăng lên năm cái danh ngạch, tổng cộng là mười bốn người, tranh đoạt chín đoá hoa hồng.

Ba tên "Đao chủ" làm trọng tài, Thanh Nô phụ trách duy trì trật tự, chỉ cần song bào thai không có nguy hiểm, hắn rất nguyện ý tham dự loại trò chơi này.

Khảo thí ngay từ đầu liền trò cười chồng chất, Thượng Quan Vũ Thi thủ hạ ba tên "Sát thủ", chỉ có Hoan Nô bò lên trên vách tường, hai người khác hai tay móc lấy hốc tường, chân còn không có cách mặt đất liền nhận thua, bọn hắn một tháng này cái gì cũng không có học, chỉ có thể cùng một chỗ hướng "Đao chủ" nhận tội, đồ mặt xuyên qua đám người đi thả "Trạm gác ngầm".

Thượng Quan Vũ thì mới không quan tâm đám người giấu cột, nàng chỉ quan tâm cái kia Hoan Nô.

Cổ Thận Vi lần thứ nhất nhảy vọt liền cao hơn người khác chút, hẳn nguyên bản có chút bận tâm kia nằm cái sau gia nhập người, dù sao bọn hắn đều họ Thượng Quan, khả năng tại "Phùng Nguyệt viện" học qua cao thâm hơn võ thuật, kết quả phát hiện loại này lo âu hoàn toàn dư thừa, năm người hoàn toàn là tới chơi, thậm chí so ra kém tiểu công tử Thượng Quan Phi huấn luyện ra "Sát thủ", chỉ bò lên cao hơn hai trượng liền oa oa kêu to, ngã xuống ba cái, mặt khác hai cái chính mình xuống tới, rước lấy một mảnh cười vang.

Thượng Quan Phi chọn ba tên thiếu niên căn cơ tốt nhất, Thượng Quan Như huấn luyện đến lại nhất nghiêm túc, sáu người theo sát Cổ Thận Vi sau lưng, giống nhanh nhẹn thạch sùng đồng dạng chạy về phía mục tiêu.

Cổ Thận Vi cướp được đệ nhất đóa hoa hồng, phía dưới truyền đến tiếng khen, một cái tay ý đồ bắt lấy mắt cá chân hắn, hắn không chút lưu tình đạp xuống dưới, chỉ nghe một tiếng kinh hô, người nào đó rớt xuống vách tường.

Tranh tài trở nên không từ thủ đoạn rồi, leo đến đầu tường sáu người gờ xuống bên hông đao gỗ, hỗn chiến ở cùng nhau.

Đao pháp là Cổ Thận Vi cường hạng, hắn không cần điều động sát tâm, chỉ cần bình thường thi triển, liền đem đối thủ đánh cho hoa rơi nước chảy, các thiếu niên một cái tiếp một cái từ đầu tường ngã xuống, có hai cái thậm chí ngã vào trong tường, một hồi lâu mới khập khiễng trở lại cự thạch sườn núi.

Cổ Thận Vi vẫn là đánh giá cao cái này mấy tên thiếu niên, một tháng huấn luyện không cải biến được quá nhiều, bất quá hắn coi đây là lấy có lệnh Tuyệt nương lần nữa đến thẳng hắn "Hợp Hòa kinh", cũng coi như được thu hoạch không nhỏ.

Cổ Thận Vi cướp được bảy đóa hoa hồng, có một tên thiếu niên, thừa dịp hắn theo người khác so đao thời điểm, đoạt hai đóa hoa hồng, liêu lĩnh nhảy xuống, bị một đám người xem tiếp được, thật cũng không thụ thương.

Cổ Thận Vi đem đao gỗ cắm vào hông, lấy xuống hoa hồng, chậm rãi từ trên tường đá leo xuống, khinh công của hắn còn chưa đủ lấy từ cao mấy trượng địa phương nhảy xuống mà không bị thương tổn. ;w;. hu.

Hắn bụng lấy một đồng lụa chế giả hoa, ngẩng đầu cái thứ nhất nhìn người là Thượng Quan Như.

Cửu công tử cũng chính nhìn xem hắn, mặc dù nàng "Sát thủ" chẳng được gì, nàng lại không có chút nào tức giận chi sắc, nếu là bình thường, nàng lại bởi vì một lần nhỏ nhò thất bại mà đại phát tính tình.

Cổ Thận Vi chuyển động ánh mắt, cầm trong tay hoa hồng hiến cho Thượng Quan Vũ thì, hắn trên danh nghĩa "Đao chủ":

"Vũ công tử, đao chủ đại nhân, ta vì ngài lấy xuống những này hoa."

Nếu như nói Thượng Quan Vũ thì giờ phút này vạn phần thất vọng đồng thời tức giận không thôi, nàng có thể một chút cũng không có hiển lộ ra, nàng không có tiếp hoa hồng, chấp hai tay sau lưng, lạnh nhạt nói:

"Hảo hảo giữ đi, bọn chúng đều là người."

Thượng Quan Vũ thì tựa hồ nhận thua, không còn nghĩ trăm phương ngàn kế đem Hoan Nô chi tiêu cự thạch sườn núi, Cổ Thận Vi lại càng thêm cảnh giác.

"Sát thủ" huấn luyện cũng kết thúc, Thượng Quan Như đuổi rồi bắt thành khí "Sát thủ", chỉ để lại bao quát Cổ Thận Vi ở bên trong ba người, tăng thêm ba vị "Đao chủ", tổng cộng là sáu người, sáng tạo một chi cang tinh nhuệ hơn tiểu tổ.

"Người khác đều coi là đây là đùa giỡn, ta cần phải dọa bọn hắn nhảy một cái."

Đây là tiểu tổ thành lập ngày đầu tiên, cự thạch sườn núi chỉ có bọn hắn sáu người, Thượng Quan Như hết sức chăm chú nói chuyện, còn mang theo một tia sắc thái thần bí.

"Chúng ta sáu cái là Thạch bảo bên trong lợi hại nhất hài tử, 'Điều Mộc viện' bên trong đều là dung tài, không đáng giá nhắc tới."

Nói xong lời này, ánh mắt của nàng tại Thượng Quan Phi trên thân ngừng một hồi, ấn tiêu chuẩn của nàng, Thượng Quan Phi không nên toán số, thế nhưng là nàng không có cách nào đuổi đi chính mình thân ca ca.

"Sát thủ không thể chỉ là chơi đùa, phải làm điểm phần bên trong chuyện nên làm."

Ngữ khí của nàng càng phát ra thần bí, nàng lúc này không bị đến bất luận người nào ảnh hưởng, tất cả đều là tự mình lấy giọng nói.

"Ta muốn tổ chức một lần ám sát." Nàng nói.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Âm sát

Thượng Quan Như muốn tiến hành một lần "Âm sát", địa điểm ngay tại Kim Bằng bảo bên trong, đối tượng... Nàng còn chưa nghĩ ra.

Kế hoạch này không chỉ có tràn đầy tính trẻ con, mà lại ý nghĩ hảo huyền, ngoại trừ Thượng Quan Vũ Thi không giữ lại chút nào ủng hộ Cửu công tử, những người khác có chút nghĩ nửa đường bỏ cuộc.

Thượng Quan Như mở to hai mắt nhìn, ánh mắt hùng hổ dọa người, "Sát thủ không có đường lui, không phải tiến lên, chính là tử vong."

Lời nói này có chút dọa người, mặc dù mọi người khẳng định Cửu công tử sẽ không thật giết người, thế nhưng là không nghe nàng đau khổ không thể thiếu, thế là toàn bộ giả bộ như vui mừng khôn xiết đáng vẽ, bắt đầu thảo luận cái thứ nhất "Âm sát" đối tượng.

Cố Thận Vi thức thời giữ yên lặng, không nghĩ lại trêu chọc Thượng Quan Vũ Thi, tên này ghen tị thiếu nữ sẽ không dễ dàng buông tha hấn, hấn duy nhất có thể làm chính là không muốn cung cấp lấy có.

"Âm sát" trò chơi cái thứ nhất vật hi sinh là Thanh Nô, không biết là ai nói ra, dù sao đại gia nhất trí đồng ý, Thượng Quan Vũ Thi cố ý đổi ba tên "Sát thủ" cường điệu: "Ai dám mật báo, chính là phản bội, kẻ phản bội làm sao trừng phạt?"

"Trục xuất Thạch bảo, trăm lưỡi đao gia thân." Thượng Quan Phi cướp trả lời, đây là Kim Bằng bảo gia huấn, hấn rất quen thuộc.

"Đúng, đối kẻ phản bội tuyệt không nương tay." Thượng Quan Như tăng thêm ngữ khí nói.

"Trăm lưỡi đao gia thân" không đáng sợ, nếu như bị trục xuất Thạch bảo coi như thảm rồi, ba tên "Sát thủ" lập tức thề với trời sẽ không mật báo, đây là Cố Thận Vi cường hăng, hấn chỉ cần đem đối La Ninh Trà lời thề thêm chút cái tạo là đủ.

Ngày thứ tư rạng sáng sự thật chứng minh, thật không có người mật báo.

Thanh Nô ở tại tây bảo biên giới, kia một vùng phòng ốc phần lớn là trưởng thành nô bộc nhà ở, hấn mỗi ngày rạng sáng đi ra gia môn, đi qua một đoạn tỉnh mạch hẻm nhỏ, tại cửa ngõ cùng hai tên thiếu niên nương theo tụ họp, cùng nhau đi tới học đường.

Sáu người chia ba tiểu tổ, phân biệt do song bảo thai cùng Thượng Quan Vũ Thi suất lĩnh, liên tục theo dõi Thanh Nô ba ngày, tìm ra hành vi của hấn quy luật.

Cố Thận Vi vẫn là cùng Thượng Quan Vũ Thi một tổ.

Vũ công tử mặc dù huấn luyện người khác không bao giờ dùng tâm, công phu của mình lại không rơi xuống, khinh công của nàng đột nhiên tăng mạnh, mà lại có ý cùng Hoan Nô phân cao thấp, Cố Thận Vi đến treo lên mười phần tinh thần, mới có thể tại lộn xộn xô xáo trong hẻm nhỏ đuổi theo cước bộ của nàng.

Thanh Nô không có chút nào phát giác đến mình bị "Chăm chăm" lên, hấn là Kim Bằng bảo cuộc sống gia đình nô tài, từ nhỏ sống ở sát thủ tụ tập địa phương, một trong chỗ tốt chính là không cần cân nhắc âm sát loại sự tình này, tại Kim Bằng bảo làm đánh lén? Đó chẳng khác nào mưa riu qua mắt thợ, chính là ngầm lại cũng không có khả năng.

"Âm sát" hành động do Thượng Quan Như một tay bày ra: Thượng Quan Phi mang theo ba tên thiếu niên "Sát thủ" mai phục tại cửa ngõ, phòng bị kia hai tên nương theo phá hư kế hoạch, Thượng Quan Như cùng Thượng Quan Vũ Thi thì phụ trách động thủ.

Tuy nói chỉ là một trò chơi, các thiếu niên nhưng từ đáy lòng cảm thấy khẩn trương cùng kích thích, Thượng Quan Phi quá hưng phấn, nhiều lần kém chút làm ra tiếng vang chuyện xấu.

"Âm sát" tiến hành đến cực kì thuận lợi, cửa ngõ bốn người không thấy bên trong tràng cảnh, nhưng là nghe được rồi kia một tiếng tê tâm liệt phế phát ra từ nội tâm kêu thảm, mỗi ngày tới đây cùng Thanh Nô tụ họp hai tên nương theo cũng nghe đến rồi, bọn hấn đầu tiên là thân thể lắc một cái kém chút ngồi dưới đất, sau đó hướng trong ngõ nhỏ chạy tới, thế nhưng là chỉ chạy hai, ba bước, nhìn chăm chú một chút, lại đổi chủ ý, quay đầu lộn nhào hướng nhà mình chạy tới, cái này cả ngày cũng không có xuất hiện.

"Âm sát" thành công thiếu nữ giống hai chi vừa học hội chạy không lâu nai con, nhảy cả tung từ nhỏ trong ngõ chạy vội ra, hai gò má đỏ đến tóa ánh

sáng, khỏe miệng mấp máy, tựa hồ tại dùng khí lực toàn thân kiềm chế điên cuồng ý cười.

Những người khác đi theo tốc độ cao nhất rút lui, riêng phần mình khôi phục nguyên bản thân phận.

Thanh Nô thật sự là dọa sợ, mặc dù gác ở trên cổ chỉ là đao gỗ, hồn phách của hắn lại quả thực đi Quỷ Môn quan đi một lượt, liên tiếp ba ngày, sắc mặt của hắn đều là màu xanh, mà lại nhiều một cái sợ sau mao bệnh, nếu ai sau lưng hắn nói chuyện, nhất định đem hắn cả kinh nhảy dựng lên.

Thanh Nô thành bảo bên trong trò cười, thế nhưng là ba ngày sau đó, làm sắc mặt biến trở về bình thường, hắn lại đắc ý, có thể trở thành "Độc Bộ Vương" con gái ruột cái thứ nhất "Ám sát" đối tượng, chẳng lẽ không tính là một loại vinh quang? Huống chi hắn còn còn sống, đây quả thực là "Kỳ tích".

Thanh Nô sinh động như thật miêu tả hai thiếu nữ đánh lén trăng cảnh, giống như lúc ấy không chỉ có trấn định tự nhiên, mà lại phía sau lưng mọc mắt, "Gọn gàng, không có một điểm dây dưa dài dòng, tựa như thần tiên hạ phàm, đao kia chặt đi xuống thời điểm, ta đều ngây người, ta sớm cảm giác được không đúng, thế nhưng là trông thấy đao, ta còn là ngây người, người cần bản nghĩ không ra kia là mười mấy tuổi hài tử sử xuất đao pháp..."

Nhưng là hắn hung hăng trách phạt rồi kia hai cái thấy chết không cứu nương theo, muốn đem bọn hắn sung quân đi làm cực khổ nhất sống, tỉ như đến "Tích cùi viện" chăm sóc người chết, cuối cùng là hai tên thiếu niên gia trưởng ra mặt, nói hết lời, mới cầu được Thanh Nô thông cảm.

Song bào thai thanh danh vang dội, chơi đến càng lúc càng lớn phát, "Ám sát" đối tượng dần dần mở rộng, cuối cùng liền Kim Bằng bảo đao chủ, Thiếu chủ cũng thành rồi mục tiêu của bọn hắn.

Bất quá nghiêm chỉnh mà nói, chỉ có lần thứ nhất "Ám sát" đạt đến xuất kỳ bất ý hiệu quả, sau đó hành động càng giống là song phương phối hợp trò chơi, đối tượng luôn có biện pháp nhắc nhở biết song bào thai kế hoạch, giả bộ mơ mơ màng màng, có khi thậm chí cố ý đơn độc hành tẩu, cho bọn hắn "Ra tay" cơ hội.

Thượng Quan Như cùng Thượng Quan Vũ Thi cho rằng có "Nội gian", lại một mực tìm không thấy chứng cứ, Cố Thận Vi biết Vũ công tử rất muốn đem cái tội danh này an trên đầu hắn, cho nên gấp bội tiểu tâm, liền liền đối Tuyết nương, ngoại trừ báo cáo đã phát sinh sự tình, cũng tuyệt không nói nhiều một câu.

Tuyết nương tự nhiên không quan tâm loại này trẻ con trò chơi, thậm chí toát ra một tia khinh bỉ, nhưng là Hoan Nô có thể đi vào song bào thai sáng lập tổ chức hạch tâm, làm nàng rất hài lòng, cho nên tiếp tục trợ giúp hắn tăng lên nội lực.

Tuyết nương thiết chi vẫn là như vậy cứng rắn, nàng đưa vào mỗi một cổ nội tức đã là tăng lên nội lực thuốc hay, cũng là dẫn phát tẩu hỏa nhập ma độc dược, Cố Thận Vi biết rõ điểm này, nhưng vẫn là rất hưởng thụ nội lực cấp tốc tăng trưởng khoái cảm.

"Ám sát" hoạt động như hóa như đồ tiến hành, có "Độc Bộ Vương" ngầm đồng ý, ai cũng không dám kêu dừng cái trò chơi này, nhưng không phải mỗi cái "Ám sát" đối tượng đều cùng Thanh Nô đồng dạng dễ nói chuyện, trong học đường lão tiên sinh liền vì thế "Truy sát" song bào thai hơn mười ngày, hai người rất lâu không có lại đi đọc sách.

Có mấy vị địa vị rất cao đao chủ cũng sẽ không giống nô tài đồng dạng cúi mình khom gối, bọn hắn không cần nhắc nhở cũng có thể phát hiện mấy tên thiếu niên trò vật, Thượng Quan Như cùng Thượng Quan Vũ Thi nhiều lần kén chút sa lưới, Thượng Quan Phi cùng hai gã khác "Sát thủ" thì sa lưới nhiều lần, Cố Thận Vi không có bị bắt, Tuyết nương truyền thụ cho công phu gặp đúng thời, đều để hắn dùng tới, dù là như thế, có hai lần cũng là miễn cưỡng trốn qua.

Trong bát trí bát giác, sáu tên thiếu niên võ công đều có rồi cực lớn tiến triển, "Ám sát" trò chơi so truyền thống sư đồ truyền thụ tựa hồ càng hữu hiệu.

Nhưng là Thượng Quan Như yêu cầu càng ngày càng cao, một tháng về sau, nàng "Khai trừ" rồi kia hai tên luôn luôn cản trở "Sát thủ", sáu người tổ chức còn lại bốn người, Cố Thận Vi thành duy nhất nô tài.

Thượng Quan Phi cũng không hợp với Cửu công tử tiêu chuẩn, nhưng là nghĩ "Khai trừ" thân ca ca là kiện chuyện rất khó, Thượng Quan Phi mỗi lần kiêng ra "Mẫu thân" làm tám mực, Thượng Quan Như chỉ có thể nhượng bộ.

Bất quá nàng cùng Thượng Quan Vũ Thi bắt đầu ở trong game gia nhập một cái phân đoạn, chính là nghĩ trăm phương ngàn kế đem Thượng Quan Phi vứt bỏ, lòng tin của các nàng ngày càng tăng vọt, đã không thể nào cần trợ thủ.

Thượng Quan Phi võ công không bằng hai người, cho nên chiêu này luôn có thể thành công, Cố Thận Vi cũng bị vứt bỏ qua, hắn hoài nghi chiêu này vốn chính là Thượng Quan Vũ Thi nghĩ ra được đối phó hắn.

Kỳ thật, đây cũng là một cái cơ hội, hắn hoàn toàn có thể lợi dụng cộng đồng bị quảng vận mệnh, thu hoạch được tiểu công tử Thượng Quan Phi tín nhiệm, nhưng là hắn lại quyết tâm muốn đi đi theo hai thiếu nữ.

Cái này một nửa là bởi vì không chịu thua tâm lý, Thượng Quan Vũ Thi càng là làm âm mưu quỷ kế, hắn càng nghĩ đánh bại nàng, một nửa khác thì là xuất phát từ hiệu quả và lợi ích, rất rõ ràng, mười mười Thượng Quan Như tại bảo bên trong địa vị so ca ca Thượng Quan Phi cao hơn nhiều, bắt lấy nàng, không chỉ có đối Tuyết nương thần bí kế hoạch có lợi, đối với hắn tương lai báo thù trợ giúp cũng lớn hơn.

Thượng Quan Như cùng Thượng Quan Vũ Thi "Vung người" lúc luôn luôn ngoài dự liệu, hai người có một bộ người khác xem không hiểu giao lưu phương pháp, đi tới đi tới đột nhiên co căng liền chạy, khinh công của các nàng lại tốt, muốn đuổi kịp rất có độ khó.

Cố Thận Vi đem cái này coi như một hạng khảo nghiệm, hẳn thời khắc chú ý đến hai thiếu nữ nhất cử nhất động, mấy lần ném thử về sau, hẳn nắm giữ cơ bản hai người hành động kỹ xảo, một ánh mắt, ngón tay khẽ động, tùy ý dừng lại, đều là "Vung người" tín hiệu.

Cố Thận Vi một ngày một đêm khổ luyện kinh công, kinh lịch rồi một số lần lúng túng thất bại về sau, rốt cục có thể đuổi theo bước chân của hai người, chen vào cái này nhỏ hẹp kiên cố vòng quan hệ, vô luận Thượng Quan Vũ Thi cố gắng như thế nào, cũng không vung được hẳn rồi.

Thượng Quan Như đối sự gia nhập của hẳn cũng rất cao hứng, Thượng Quan Vũ Thi là nàng bạn thân, tỷ muội cùng tham mưu, cái này không giống bình thường nô tài thì là đối thủ của nàng, lấy nàng tranh cường hão thắng tính cách, [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) rất thích có một cái tương xứng người cạnh tranh.

Ba người tiêu tốn rất nhiều thời gian đi khắp hơn phân nửa tòa Kim Bằng bảo, tìm kiếm thích hợp "Ám sát" đất lành nhất điểm, Thượng Quan Như cùng Thượng Quan Vũ Thi hiểu được không ít sát thủ kỹ xảo, nửa là thực tiễn nửa là khoe khoang, đều dạy cho kẻ da trâu giống như tiểu nô mới.

Cố Thận Vi mượn cơ hội này bốn phía dò xét, cuối cùng hẳn rốt cục tin tưởng, tung tích không rõ tỷ tỷ khẳng định không tại Thạch bảo bên trong.

Lá gan của bọn hẳn càng lúc càng lớn, có một lần thậm chí "Ám sát" Bát thiếu chủ Thượng Quan Nộ.

Một lần kia, Cố Thận Vi cũng đại khái thăm dò rồi cừu nhân võ công cao thấp, Thượng Quan Nộ khẳng định đã sớm phát giác đến rồi ba người tiểu thủ đoạn, nhưng là bất động thanh sắc, thẳng đến bọn hẳn xuất thủ lúc mới một mẻ hốt gọn.

Đây là một lần thảm bại, ba tên "Sát thủ" một cái cũng không có chạy thoát, đây là "Ám sát" hành động đến nay lần thứ nhất.

Thân là Bát thiếu chủ danh hạ nô bộc, Cố Thận Vi nhất định phải quỳ xuống dập đầu nhận lầm, hai thiếu nữ lại nũng nịu chơi xấu, ngược lại muốn "Ám sát" đối tượng chịu nhận lỗi.

Thượng Quan Nộ tựa hồ là thực tình thích cái này nhỏ nhất muội muội, hiển lộ ra cùng ngày thường hung ác nham hiểm vô tình hoàn toàn khác biệt một mặt, hẳn không chỉ có thật nói xin lỗi, thậm chí lộ ra hiếm thấy tiểu dung, lộ ra tay phải Thiết Câu lấy lòng hai người.

Cái kia bị chém đứt tay phải là Thượng Quan Nộ kiêng kỵ lớn nhất, bình thường có người trong lúc vô tình nhìn nhiều đều có thể đưa tới họa sát thân.

Cố Thận Vi cảm thấy một tia hoảng hốt, hẳn muốn duy trì đối Thượng Quan Nộ cừu hận, ở trong mắt hẳn, cái này tay gãy nam nhân chính là thiên hạ lớn nhất ác nhân, hẳn không muốn nhìn thấy Bát thiếu chủ ôn nhu một mặt.

"Ám sát" Thượng Quan Nộ thất bại về sau, Thượng Quan Như yên tĩnh rồi một hồi, lại trở về đi học.

Mấy ngày sau, làm "Ám sát" hành động lại khôi phục về sau, Cố Thận Vi phát hiện chính mình vậy mà rồi "Mục tiêu", mà lại lần này cũng không phải đùa giỡn đơn giản như vậy.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Ta

Song bào thai bắt đầu chán ghét "Ám sát" trò chơi, trở lại học đường đọc sách lúc, lúc quý đã là đầu hạ, Kim Bằng bảo trong khe đá mọc ra rậm rạp màu xanh lá cỏ xỉ rêu, trong không khí tràn ngập nồng đậm không biết tên hương hoa.

Tuyệt nương không biết tại sao trở nên nóng vội đứng lên, luôn luôn buộc Hoan Nô lại cố gắng lấy lòng Thượng Quan Như, thẳng đến có thể đi theo nàng tiến vào nội trạch, đây là Tuyệt nương lần thứ nhất đưa ra một cái mục tiêu rõ rệt.

Cố Thận Vi chỉ có thể hết sức nhận lời, thân là một tên nương theo, muốn tiến vào nội trạch khó càng thêm khó, Thượng Quan Như khả năng tuyệt đại đa số thời gian bên trong đều mang hẳn chơi, cùng đồng dạng bằng hữu không có khác nhau, nhưng là đợi nàng mệt mỏi, nàng liền sẽ thân nhiên biến trở về "Cửu công tử", tiến vào cái kia đạo ngăn cách thân phận hồng môn: Bên trong là Kim Bằng bảo chủ nhân cùng tâm phúc của bọn hẳn, bên ngoài là có thể cung cấp ra roi nô tài.

Hắn hiện tại mỗi ngày chủ yếu nhất chức trách chính là quét dọn cự thạch sườn núi.

Cự thạch sườn núi bây giờ là song bào thai một cái cứ điểm, các loại đồ chơi nhỏ tích lũy tháng ngày, đã trải rộng trên tường đá mỗi một cái trong khe hở cùng dưới tảng đá lớn mặt bí mật lỗ thủng bên trong, làm bằng gỗ bình khí, cỡ nhỏ cái bia đồng, dây thừng, cờ xí, thư tịch chờ ném đến khắp nơi đều là, Cổ Thận Vi muốn đem bọn chúng thu thập thỏa đáng, cũng sẽ nhớ ở vị trí, để hai vị công tử lúc cần phải lập tức liền có thể tìm tới.

Cái này sống vốn là mấy tên nương theo cùng nhau làm, nhưng là từ khi song bào thai trở lại học đường, những người khác liền bắt đầu lười biếng, chỉ ở tới gần giữa trưa lúc tới Lượng Lượng tướng, để phòng tiểu chủ nhân đột nhiên xuất hiện.

Cổ Thận Vi cũng là thích dạng này, hắn mỗi ngày sáng sớm không cần đi học đường cửa ra vào chờ phân công rồi, Thanh Nô không thích hắn, liền đối lấy đám kia nương theo cũng đều bài xích hắn, hắn thế là trực tiếp tới cự thạch sườn núi, Đồng bào cửa nhỏ luôn luôn vì hắn sưng mờ, một người thu thập xong tạp vật về sau, có thể chuyên tâm luyện võ, không cần lo lắng có người quấy rầy.

Buổi chiều, song bào thai bình thường sẽ đến chơi một hồi, ngoại trừ như hình với bóng Thượng Quan Vũ Thi, ngẫu nhiên cũng sẽ mang lên khác Thượng Quan gia tử đệ, có thể hưởng này "Vinh hạnh đặc biệt" người đều rất kiêu ngạo, trên thực tế, bảo bên trong các thiếu niên chính là đến nay cự thạch sườn núi số lần nhiều ít đến rêu rao địa vị cao thấp.

Thượng Quan Như cùng Cổ Thận Vi luận võ luôn luôn giữ lại tiết mục, hai người hiện tại không còn tỷ thí quyền cước, mà là đối dùng đao gỗ, đao pháp của bọn hắn so những người khác cao hơn một mảng lớn, đến mức lại không ai dám hướng Hoan Nô khiêu chiến, liền tiểu công tử Thượng Quan Phi cũng hầu như cũng vậy khinh thường tự tại cự tuyệt giao đấu.

Thượng Quan Vũ Thi có lẽ là duy nhất tại trên thực lực có thể cùng hai người sánh vai người, nhưng là nàng cũng cự tuyệt theo Hoan Nô luận võ, không có nguyên nhân, nàng đổi tên nô tài này chán ghét ai cũng có thể nhìn ra được.

Liên quan tới ba người bọn họ, tại các thiếu niên ở giữa tránh không được có chút tin đồn, Cổ Thận Vi xưa nay không đem những lời nói coi ra gì, nhưng là hắn thời khắc duy trì đề phòng, chỉ sợ Thượng Quan Vũ Thi chờ đến càng lâu, xuất thủ lúc liền sẽ càng hung ác.

Ngày đó sáng sớm, Cổ Thận Vi giống thường ngày trực tiếp tiến về cự thạch sườn núi, Đồng bào cũng giống thường ngày khuyếch tích không người, có mấy cái đầu đường, hắn có thể cảm giác được trốn ở phụ cận thủ vệ, tới gần vắng sinh sườn núi lúc, loại cảm giác này không có, vách đá luôn luôn Kim Bằng bảo phòng vệ yếu kém địa phương.

Nhưng là vừa mới ngoặt vào cự thạch sườn núi, Cổ Thận Vi lập tức liền phát hiện có người mai phục tại tả hữu, người kia mặc dù hết sức ngừng thở, thế nhưng là theo kinh nghiệm già dặn thủ vệ vẫn là không có cách nào đánh đồng.

Cổ Thận Vi tưởng rằng song bào thai trốn học tới đây chơi, muốn cùng hắn chỉ đùa một chút, bởi vậy cũng cùng trước đây những cái kia "Ám sát" mục tiêu, ra vẻ không biết, như thường lệ thu thập tán loạn một chỗ tạp vật.

Mai phục người hiển nhiên có điểm tâm gấp, Cổ Thận Vi lần thứ nhất cúi người, nàng liền phát động rồi đánh lên.

Vì lấy lòng vị này kẻ đánh lên, Cổ Thận Vi quyết định tiếp nhận một chiêu, nhưng khi binh khí chạm đến thân thể một giết kia, hắn đột nhiên thay đổi chủ ý, muốn phản kích đã không còn kịp rồi, hắn chỉ có thể hướng về phía trước lăn lộn, khó khăn lắm tránh thoát một kích trí mạng, thế nhưng là phía sau lưng vẫn đau đớn một hồi, hắn vẫn là trúng chiêu.

Cổ Thận Vi đứng người lên, nhìn thấy không phải song bào thai, mà là thần sắc âm lãnh Thượng Quan Vũ Thi, trong tay nàng cầm cũng không phải đao gỗ, mà là một thanh rét lạnh lờ lờ thép tinh chủy thủ.

Hắn lập tức minh bạch rồi, Thượng Quan Vũ Thi không phải nói đùa, nàng thật muốn giết chết hắn!

Cổ Thận Vi đã sớm chuẩn bị, nhưng vẫn là cực độ chấn kinh, Thượng Quan Vũ Thi ần ần mấy tháng, sau cùng trả thù thủ đoạn lại là một lần chân chính ám sát, nàng mới mười bốn tuổi, so với hắn còn nhỏ lấy một tuổi, mà lại trước lúc này cũng không có bất kỳ cái gì sự tình cho thấy cừ hận của nàng đã đến cực hạn.

Nhưng hắn lập tức liền hiểu được, hắn tại mười bốn tuổi lúc sau đã tham dự hai lần giết người sự kiện, một cái là Điều Nô, một cái là Hàn Thế Kỳ.

Chỉ là, độc chiếm một người dục vọng vậy mà cùng thù diệt môn đồng dạng mãnh liệt, Cổ Thận Vi cảm thấy nàng nhất định đã điên rồi.

Thượng Quan Vũ Thi không có điên, nàng so bất cứ lúc nào đều trấn định, Hoan Nô cho là mình đã xâm nhập rồi vòng quan hệ, đem hai người thế giới biến thành thế giới ba người, nàng chính là muốn thừa dịp hắn đắc ý quên hình thời điểm giết chết hắn!

Kích thứ nhất không thành công, Thượng Quan Vũ Thi lập tức nhào tới, từng bước ép sát, không cho đối phương cơ hội thở dốc.

Cổ Thận Vi liên tiếp lui về phía sau, thẳng đến rìa vách núi, gót chân đã chống đỡ tại phòng hộ xích sắt lên.

Hắn một mực tại nhường nhịn, lại đột nhiên ở giữa lên cơn giận dữ, vì báo thù hắn bỏ ra quá nhiều đại giới, đổi tên đổi họ, bán mình làm nô, ti thân sự người, khúc ý nịnh nọt, những chuyện này hắn lúc trước sẽ cho là mình chết cũng làm không được, hiện tại cũng làm, hơn nữa còn muốn một mực làm tiếp.

Đối báo thù trên đường trở ngại hắn tuyệt sẽ không nương tay, Thượng Quan Vũ Thi muốn cho hắn chết, hắn liền muốn nguyên dạng hoàn trả.

Thế nhưng là Thượng Quan Vũ Thi võ công không thể so với hắn kém bao nhiêu, trong tay còn có một thanh sắc bén chủy thủ, Tuyệt nương nói lời

không sai: Quyền cước nan địch đao kiếm.

Cố Thận Vi duy nhất ưu thế chính là hắn có một viên chân chính sát tâm, vì báo thù, hắn thậm chí không quan tâm sinh tử của mình.

Thượng Quan Vũ thì muốn giết người, nhưng là nàng từ trước tới giờ không minh bạch "Sát tâm" là cái gì, bởi vậy cũng không có vì giết người không tiếc hết thầy ý chí.

Mà lại nàng còn thiếu khuyết một chút sát thủ ắt không thể thiếu kinh nghiệm, tí như một khi chiếm thượng phong, tuyệt đối không thể đình chỉ tiến công, mà nàng ngừng, bởi vì nàng tin tưởng mình đã đem đối thủ đẩy vào tuyệt cảnh, Hoan Nô phía sau lưng bị thương, lui một bước tức là vực sâu vạn trượng, đã không có đường sống vẹn toàn.

Cùng tuyệt đại đa số người báo thù, nàng nghĩ tại cừu nhân trước khi chết nói vài lời.

Mọi người rất ít ý thức được, ngôn ngữ cùng đao kiếm cùng là báo thù trọng yếu công cụ, ngôn ngữ có khi còn muốn quan trọng hơn chút, thành công báo thù khoái cảm thường thường thể hiện tại đổ xuống mà ra lên án mạnh mẽ bên trên, Cố Thận Vi giết chết Hàn Thế Kỳ lúc, tiếc nuối lớn nhất chính là không thể cho thấy thân phận chân thật, cũng truy vấn ra tỷ tỷ hạ lạc.

"Nàng là của ta."

Thượng Quan Vũ thì hung tợn nói, ẩn chứa trong đó ác độc làm cho người không rét mà run, giờ khắc này nàng không còn là mười bốn tuổi thiếu nữ, nàng bước qua rồi một đầu vi diệu dây nhỏ, tiến vào rồi người trưởng thành thế giới, trong thế giới này, chiếm hữu tức hết thầy.

Cố Thận Vi không có trả lời, ngôn ngữ ngăn cản không cái nữ nhân điên này, hắn mượn cơ hội này ổn định thân hình điều chỉnh khí tức, tìm kiếm tự cứu chi đạo.

"Người là thói nô tài, dựa vào cái gì dám cùng ta tranh?"

Cố Thận Vi cảm thấy Thượng Quan Vũ thì câu nói này hẳn là hỏi Thượng Quan Như bản thân, mà lại hắn cũng chưa từng cảm thấy mình đối nàng tạo thành uy hiếp, vô luận Hoan Nô cố gắng thế nào, hắn tại Cừu công tử trong suy nghĩ vẫn chỉ là nô tài, Cừu công tử bằng hữu duy nhất chỉ có đường tỷ.

Hoan Nô nhiều lắm là tại Thượng Quan Vũ thì xác định vòng quan hệ biên giới lắc lư rồi mấy lần, nàng tựa như nhận khiêu chiến Sur Vương, tất muốn giết chi cho thống khoái.

"Người đi chết đi!"

Lời còn chưa dứt, chủy thủ đâm tới, Cố Thận Vi không tiếp tục lui lại, hắn chỉ là hơi nghiêng người, nhường qua yếu hại, lấy vai trái cứng rắn chịu một kích này, cùng lúc đó hướng về phía trước nhảy lên, ôm lấy Thượng Quan Vũ thì, đè ép nàng cùng một chỗ mãnh quăng xuống đất.

Hắn không có biện pháp khác, chỉ có thể lấy lưỡng bại câu thương phương thức xông phá từ địa.

Đây là Tuyệt nương dạy cho hắn cảm nã thuật, một chiêu thành công, đến tiếp sau liền đều là phân cân thác cốt ngoan chiêu, nhưng là hai người thiếp thân tương bác, chiêu thức phần lớn không thành hình, sinh tử chỉ đầu cuối cùng biến thành thuần túy so đầu khí lực.

Cố Thận Vi rốt cục chiếm được thượng phong, Tuyệt nương một lần nữa trợ giúp hắn tăng lên nội công đến nay, "Hợp Hòa kinh" tiến triển có phần nhanh, đã tiếp cận dương kinh tầng thứ ba trình độ, bản thân lại là nam hài, tại kinh lực trên chiếm ưu thế, mấy chiêu về sau, hắn bóp lấy rồi Thượng Quan Vũ thì cổ.

Trên vai trái còn cảm chủy thủ của nàng, trước người sau người máu tươi tích tích rơi xuống, Cố Thận Vi lại cảm giác không thấy đau đớn, trong lòng của hắn tràn đầy giết người xúc động, toàn bộ lực lượng đều trút xuống tại trên hai tay.

Thượng Quan Vũ thì ra sức gãy dựa, mặt kim nén đến đỏ bừng, ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi, nàng sợ hãi, thiếu niên này như là dã thú hung tàn, toàn thân tản mát ra vô tận sát khí, sát khí này đem nàng triệt để đánh bại.

"Mau buông tay, các người chơi cái gì?"

Cố Thận Vi ngẩng đầu, nhìn thấy thất kinh Thượng Quan Như ngay tại cự thạch bên cạnh, nàng tựa hồ sợ ngây người, chỉ là gọi nhưng không có đi lên ngăn cản.

Trong khoảnh khắc đó, Cố Thận Vi thậm chí muốn dứt khoát đem Thượng Quan Như cũng giết, Thượng Quan Như võ công cùng hắn không sai biệt lắm, khả năng tại chiêu thức trên còn mạnh hơn chút, nhưng là tiểu nữ hài này cùng cùng Thượng Quan Vũ thì, thiếu khuyết một viên chân chính "Sát tâm", những trò chơi kia thức "Ám sát" hành động rèn luyện chỉ là kỹ xảo, mà không phải sát ý chí.

Lý trí lại tại tối hậu quan đầu xuất hiện, đem hắn từ bên bờ biên giới sắp sụp đổ kéo lại.

Hắn báo thù đại kế mới vừa vận triển khai, ;www. u;ka; Shu. net lúc này động thủ không khác bỏ dở nửa chừng, vô luận như thế nào, việc khác sau cũng không có khả năng che giấu đi lần này giết người sự kiện, Thượng Quan Như cùng Thượng Quan Vũ thì không phải phổ thông nô tài cùng có ô hành sát thủ, hai người nếu là chết tại cự thạch sườn núi, hẳn ngoại trừ đi theo một khối chết, lại không có bất kỳ cái gì đường ra.

Cố Thận Vi buông ra Thượng Quan Vũ Thì cổ, mờ mịt đứng người lên, không biết nên giải thích thế nào chuyện này, là Thượng Quan Vũ Thì động thủ trước, trên vai hấn chủ thủ chính là chứng cứ rõ ràng.

Thượng Quan Vũ Thì cũng nhảy dựng lên, không đợi Hoan Nô mở miệng, nâng một tay đè xuống tím xanh cổ, một tay chỉ vào địch nhân của mình, "Hắn muốn giết chết ta!"

"Không phải, ta không có..."

Cố Thận Vi vội vàng mở miệng giải thích, phạm vào cùng Thượng Quan Vũ Thì đồng dạng sai lầm, tại đã chiếm thượng phong tình huống dưới do dự, hơn nữa còn phạm phải càng sai lầm lớn, quên rồi chính mình đang đứng tại bên bờ vực.

Thượng Quan Vũ Thì nhìn qua đã hao hết khí lực, nhưng này chỉ là giả tượng, nâng ngoài ý liệu lần nữa đánh lên, ngay tại Thượng Quan Như nhìn chăm chú phút chốc đá ra một cước, chính giữa bụng của hắn.

Vì diệt trừ đối thủ, nàng liều lĩnh rồi.

Cố Thận Vi không có cách nào tránh né, chỉ có thể đón đỡ, Thượng Quan Vũ Thì một cước này dùng tới mười thành công lực, liền xem như người trưởng thành cũng không chịu nổi, hấn một cái lao đảo, lui về phía sau một bước, chính vấp tại cao cỡ nửa người xích sắt lên.

Dù cho dạng này, hắn cũng có thể miễn cưỡng dừng lại, thế nhưng là Thượng Quan Vũ Thì không lưu tình chút nào, mặc kệ sau lưng Thượng Quan Như kinh hô, thứ hai chân lại tới.

Cố Thận Vi xoay người rớt xuống, hai tay phí công múa, lại với không tới trong nháy mắt kia đi xa xích sắt.

"Đúng là mịa mai", Cố Thận Vi người trên không trung, trong đầu ý niệm đầu tiên lại là tự giễu, "Kim Bằng bảo bên trong liên tiếp 'Ám sát' hành động bên trong, chính mình lại là duy nhất người chết."

Thượng Quan Như kinh hô mơ hồ truyền đến, rất nhanh liền nghe không được rồi.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Tổ chim

Cố Thận Vi cấp tốc hạ xuống, cầu sinh ý chí nhưng không có biến mất, hai tay bốn phía nắm bắt loạn, hấn cái gì cũng không nhìn thấy, chỉ cảm thấy thân thể càng không ngừng đâm vào chướng ngại vật bên trên, có chút là cây cối, có chút là nửa hủ hòn đá.

Không biết qua bao lâu, có lẽ chỉ là mấy lần hô hấp, có lẽ là dài dằng dặc một đời, Cố Thận Vi rốt cục ngã xuống rồi nằm chắc, toàn thân xương cốt tựa hồ cũng đã vỡ nát, chỗ tốt là hấn lập tức liền hôn mê bất tỉnh, không có lập tức cảm nhận được triệt tận xương tủy đau đớn.

Hắn không có chết, trên đường đi chướng ngại chậm lại hạ xuống tốc độ, hấn rơi xuống địa phương lại vừa lúc có một đồng mảnh nhánh cây cùng cỏ mềm.

Hắn rất nhanh liền khôi phục thanh tỉnh, ở khắp mọi nơi đau đớn giống như nước biển đem cả người hấn không có dính bao phủ, một hồi lâu hấn đều không cách nào suy nghĩ, cũng không cách nào thấy vật nghe âm thanh.

Cuối cùng, hấn rốt cục có thể lần nữa khống chế thân thể của mình, cố gắng ngồi dậy, quan sát hoàn cảnh chung quanh, hấn trước nhìn thấy chính là thành đoàn mây mù, cái này cho thấy hấn không có ngã xuống đáy vực, mà là thân ở giữa sườn núi.

Đón lấy, hấn thấy được khó mà tin được khó mà tiếp nhận tràng cảnh, hấn ngay từ đầu không có chú ý tới cái này cảnh tượng này, cũng là bởi vì quá không thể tưởng tượng, đầu óc của hấn dứt khoát cự tuyệt thừa nhận sự chân thật của nó.

Ở trước mặt hấn mấy bước, nằm ngang một đầu to lớn mẫm xà, cơ hồ theo người trưởng thành bắp đùi đồng dạng phẩm chất, nó không có hướng từ trên trời giáng xuống người xâm nhập phát động tiến công, đó là bởi vì trong miệng của nó chính đứt lấy một viên cường đại vô cùng trướng, kia trướng

giống như là một khối bóng loáng màu xám Thạch Đầu, theo "Đại Đầu Thần" đầu lâu tương xứng.

Cự mãng trên dưới hàm bị hoàn toàn chống ra, hai chi con mắt màu vàng chỉ có thể nhìn về phía bầu trời, cự đại quá nhiều tầm mắt của nó, đây cũng là Cổ Thận Vi còn có thể sống được nguyên nhân một trong.

Cảnh tượng này thật sự là quá quý dị, theo thể giới chân thật không hợp nhau, Cổ Thận Vi cảm thấy mình khẳng định là tại âm phủ, hẳn giống như đã uống rồi Mạnh bà thang, quên đi kiếp trước, quên thù nhà, quên giết hán thiếu nữ, chỉ là ngơ ngác nhìn cự mãng, không nhúc nhích.

Cuối cùng là một cổ mảnh liệt cầu sinh ý chỉ đem hán toàn bộ tiềm lực đều kích phát ra đến, Cổ Thận Vi đem ở khắp mọi nơi đau đớn bỏ mặc, đứng người lên dùng sức rút ra trên vai trái chùy thủ, cái này hung khí một mực đi theo hán rơi xuống, không có trượt xuống mất đi.

Hán muốn lui về phía sau mấy bước bảo trì khoảng cách an toàn, chỉ phóng ra nửa bước liền phát hiện chính mình lần nữa không đường thối lui.

Hán rơi xuống địa phương là một cái rộng lượng tổ chim, giống một con dùng nhánh cây cùng cỏ khô dựng cự bát, cái lại tới cùng nhân loại nhỏ một chút phòng ở không sai biệt lắm, hán đứng Phương Chính là sào huyết biên giới, dưới chân nhánh cây lung lay sắp đổ.

Cự mãng còn tại cố gắng nuốt ăn trứng chim, cơ bắp liên tục co vào, trứng chim lại đi vào một điểm, lộ ở bên ngoài đã không có bao nhiêu.

Cổ Thận Vi cứ như vậy nhìn xem cự mãng ăn, thẳng đến trứng chim toàn bộ đều tiến vào miệng rắn, hán mới chợt tỉnh ngộ, đây là giết chết cự mãng cơ hội tốt nhất, đợi thêm một hồi, cự mãng liền sẽ đem trứng chim đưa đến phần bụng, sau đó vận vẹo thân thể dùng sức đưa nó đập vỡ, tiếp xuống, nó có lẽ rất nguyện ý tại lại nuốt ăn một tên nhân loại thiếu niên.

Cự mãng một nửa thân thể lưu tại tổ chim bên ngoài, vì trợ giúp nuốt vào trứng chim, nó ngo ngoáy thân thể, đi tới một thước, cách Cổ Thận Vi càng gần.

Cổ Thận Vi mấy bước đi đến cự mãng phía trước, đem chùy thủ cắm vào hai chi hoàng nhãn con người ở giữa, sau đó khom người cẩn thận từng li từng tí tiến lên, mũi đao thuận mang thân khúc chiết huy động, bởi vì có khớp xương ngăn cản mà lúc cận lúc sâu.

Cổ Thận Vi đi tới Lão đại, quay người chăm chú dựa vào vách núi, sau lưng nham thạch cho hán lực lượng khổng lồ cùng lòng tin.

Cự mãng phần lưng từ đầu tới đuôi bị xé ra rồi, nó lại giống không phát giác gì, cũng không cảm thấy đau đớn, cũng không có kịch liệt phản kháng, vẫn làm lấy nhúc nhích nuốt trứng chim động tác, máu tươi dâng trào thân thể còn tại tả hữu xoay lắc.

Lại qua một hồi lâu, cự mãng mới dần ngừng lại động tác, trứng chim hoàn toàn lộ ra ngoài ra, máu trần cũng chảy tràn không sai biệt lắm, hiện ra trắng bóng nhục thân, từ làn da cùng nhục chi ở giữa, gạt ra thành trăm đầu màu ngà sữa tuyến trùng, mỗi đầu đều có một hai xích dài, không có mắt đầu bốn phía lác lác, tựa hồ muốn tìm kiếm một cái nhà mới.

Sợ hãi biến thành buồn nôn, Cổ Thận Vi càng chặt dựa vào dốc đá, hận không thể cũng thay đổi thành một khối đá dung nhập trong đó, hán nguyên muốn đợi cự mãng đều chết hết đem nó đá ra tổ chim, lúc này lại nửa bước cũng không muốn đi tới.

Đứng ở cự mãng đầu trứng chim đột nhiên phát ra răng rắc thanh âm, Cổ Thận Vi mở ra mắt thân lúc cũng không có cân nhắc trứng chim an toàn, mũi đao phía trên nó cũng lưu lại một đạo vết cắt, cái này tựa hồ trực tiếp đưa đến trứng chim vỡ vụn.

Dù cho thân tiên cùng quý quái lúc này trực tiếp hiện thân, Cổ Thận Vi cũng sẽ không cảm thấy kì quái, cho nên hán thẳng tắp nhìn xem trứng chim từ hơi rung nhẹ phát triển thành run rẩy dữ dội, còn kèm theo cấp bách ken két âm thanh, cuối cùng, một con chim non rút cục phá xác mà ra.

Nhưng chính là quý quái thật hiện thân, đại khái cũng không có cái này chim non xấu xí.

Nó cao chừng một thước, vừa ra đời liền so phổ thông chim lớn không ít, toàn thân không có dài một cái lông chim, hết lần này tới lần khác gầy trơ cả xương, giống như chỉ có một tầng màu hồng vỏ ngoài bao vây lấy khung xương, một đôi tinh hoàng con mắt đơn giản chính là cự mãng tiểu hào phiến bản.

Chim non mọc ra thật dài mỏ, không gọi cũng không chạy loạn, ngẩng đầu ưỡn ngực vênh vào tự đắc, đục không biết trước đây một khắc nó vẫn là mẫm xà trong miệng bữa ăn.

Nó giống như tại trứng bên trong một mực nhẫn cơ chịu đói, quét đo một phen thể giới mới, làm chuyện thứ nhất chính là cúi đầu ăn vỏ trứng bên trong còn lại dịch nhờn, ăn vài miếng, lại bị mẫm thi hấp dẫn, cất bước đi qua, đầu tiên là hai cái mỏ roi vàng óng con mắt, sau đó chịu năm nuốt ăn những cái kia đựng đưa trái phải tuyến trùng, khối lớn cắn ăn, từ đầu ăn vào đuôi, một đầu không lưu.

Nó còn giống như không có ăn no, lại chọn tươi non mẫm thịt nuốt mấy khối lớn, cuối cùng là có một kết thúc, ngẩng đầu, dùng hoàng nhãn con người nhìn chăm chăm tổ bên ngoài vách đá nhân loại, tựa hồ đang cố gắng phân rõ đây là đồ ăn, địch nhân hay là bằng hữu.

Chim non ăn không có cho tới khi nào xong thôi, Cổ Thận Vi cũng vẫn xem lấy nó, trong tay hán còn cầm chùy thủ, nhiều lần muốn xông tới đâm chết con quái vật này, thế nhưng là đều bị làm cho người buồn nôn mẫm thi chặn, chân của hán giống mọc rễ rồi, một tắc cũng di động không được.

Xấu xí chim non nhìn chăm chăm Cổ Thận Vi, mặc dù còn không có đầu gối của hán cao, ánh mắt lại tà ác đến giống như ma quỷ chuyển thế, hán cảm thấy mình bị làm cho sợ hãi, căn bản không có lòng tin đánh bại nó.

Chim non đột nhiên mở ra hai chi trụ lùi cánh, một đường chạy vội nhảy lên đến nhân loại trước mặt, không đợi Cố Thận Vi kịp phản ứng, chim non đã dùng sắc bén không dứt mổ hấn hai cái đùi.

Rất đau, Cố Thận Vi trái chuyển phải di, thế nhưng là tại một tắc vuông này, căn bản trốn không thoát như mưa rơi mỡ gỗ, bất quá chim non tựa hồ không có ác ý, chỉ là mổ, không có há mồm cắn, lấy nó vừa rồi nuốt ăn miếng thịt tư thế, thật muốn dùng sức, đoán chừng một ngụm liền có thể từ trên đùi hấn cắn xuống nhất đại khối.

Dù cho dạng này, Cố Thận Vi vẫn là chịu không được, thế là giờ chui thủ lên, đối với nó tiến hành uy hiếp, "Đi ra, mau tránh ra, ta có đao."

Cố Thận Vi một bên quơ chui thủ, một bên dùng chân đá nó, chim non lại không thức thời, tưởng rằng bữa ăn sau trò chơi, mổ đến càng mừng hơn, mà lại nhân lực vô cùng chuẩn, nhất định có thể đánh trúng hấn vron ra bàn chân kia.

Tiếp tục như vậy nữa, đi đứng đều phải báo hồng, Cố Thận Vi quyết định không thể lại nhân từ, giờ cao chui thủ, vừa muốn đâm xuống, đã cảm thấy bầu trời đột nhiên tối xuống.

Tổ chim phụ cận đều là mây mù, thế nhưng là cũng có dương quang xuyên thấu, kia mảnh hắc ám như nhất đại đám mây đen, lập tức đem dương quang tắt cả đều ngăn trở.

Cố Thận Vi không tự giác ngừng đầu nhìn một chút, lập tức may mắn chính mình không có đối chim non động thủ, hấn sớm cái kia nghĩ tới, đã có như thế lớn trứng chim, làm sao có thể không có càng lớn phụ mẫu đâu?

Một con đứng thẳng lên so người trưởng thành còn cao hơn một đầu đại điều bay đến, xòe hai cánh cơ hồ che khuất nửa bầu trời.

Đại điều cấp tốc đáp xuống tổ chim bên trên, nó mọc ra một thân đen nhánh lông vũ, chỉ có đỉnh đầu đứng thẳng lấy một túm kim vũ, giống như nho nhỏ vương miện, màu gì sét sắc dài mỡ như là hai thanh hợp lại cùng nhau lợi nhận, con mắt theo chim non, là màu vàng, nhưng là thiếu đi mấy phần trời sinh tà ác, còn nhiều cao ngạo, trầm tư cùng kiên nhẫn.

Đại điều lúc rơi xuống đất buông lỏng ra móng vuốt, thả ra một con còn sống thú nhỏ, thú nhỏ cuộn thành một đoàn, ô ô mà thấp giọng gào thét, không có chút nào chạy trốn ý tứ.

Cố Thận Vi sợ ngây người, hấn mười phần, mười hai phần khẳng định, chính mình không phải cái này súc sinh đối thủ.

Đại điều trước nhìn thoáng qua chim non, lại liếc mắt nhìn nhân loại, ánh mắt cuối cùng rơi vào nâng tại không trung chui thủ lên.

Cố Thận Vi vội vàng thả tay xuống, hấn vô ý thức muốn đem chui thủ dứt bỏ, nhưng là lập tức cảm thấy dạng này quá tận lực, không biết làm sao, hấn tin tưởng trước mặt cái này đại điều thông nhân tính, có thể xem thấu hết thảy quỷ kê.

Hấn đem chui thủ thu vào trong lòng, một tay chỉ vào măng thi, một tay chỉ vào chim non, "Ta giết nó, cứu được nó."

Đại điều đang do dự, chim non lại đối mới xuất hiện đồng loại không có hứng thú, vẫn tràn đầy phản khởi mổ nhân loại đi đứng, Cố Thận Vi hiện tại liền tránh cũng không dám né, chỉ có thể nhịn đau chống cự.

Đại điều tại tổ bên trong phóng ra một bước, ánh mắt bỗng nhiên trở nên hung ác.

Cố Thận Vi trong lòng kêu một tiếng không ổn, không trung đột nhiên lại là tối sầm lại, cái thứ hai đại điều trở về rồi.

Cái này đại điều cái đầu so trước một con còn cao lớn hơn, trên đỉnh kim vũ cũng càng bắt mắt, Cố Thận Vi nhất định phải ngưỡng mộ mới có thể thấy rõ, hấn suy đoán về sau chính là chim trống, tới trước chim mái.

Chim trống cũng nắm lấy một đầu thú nhỏ, www. ;ukan Shu. ;et buông xuống về sau, nhưng không có thu hồi cánh, mà là trực tiếp nhào về phía xâm lấn nhân loại.

Chim mái cũng mở ra cánh, không phải cùng một chỗ tiến công, mà là ngăn tại rồi phía trước, mổ chim chỉ hướng măng thi đầu vỏ trứng, nguyên lai nó không có ác ý, trong mắt hung ác chỉ là Cố Thận Vi hiểu lầm.

Hai chi đại điều lấy mỡ bộ lẫn nhau nhẹ nhàng đụng chạm, đây là bọn chúng giao lưu phương thức, nơi này chim tựa hồ cũng sẽ không kêu to.

Cố Thận Vi nơm nớp lo sợ chờ đợi.

Rất nhanh, thư hùng đại điều đạt thành rồi chung nhận thức, cùng một chỗ thu nạp cánh, xõng nhân loại gật gật đầu.

Cố Thận Vi thở dài ra một hơi, từ khi Thượng Quan Vũ Thi đem chui thủ đâm về hấn một khắc kia trở đi, hấn lần thứ nhất cảm nhận được một điểm an toàn, hấn tâm treo quá lâu, gần như sắp muốn vĩnh viễn không trở về được tại chỗ rồi.

Chim non tại Cố Thận Vi nơi đó luôn luôn không chiếm được đáp lại, cái này khiến nó rất cục chú ý tới sau lưng hai chi đại điều, nó ngoẹo đầu, có chút hoang mang.

Chim mái cúi đầu xuống, tại nó chộp tới thú nhỏ trên đầu mỡ rồi một chút, thú nhỏ phát ra the lương tiếng kêu, không bao lâu liền chết, chim mái đối với

cái này không chút nào chú ý, nó lăm bằm lấy đăm máu con mắt, mong đợi nhìn xem chim non.

Cố Thận Vi lúc này mới nhìn mình bạch đây không phải là cái gì thú nhỏ, mà là một con thành niên sói xám, sói xám trước khi chết tiếng kêu, nghe liền cùng hân tại quỷ kêu sù sù núi nghe được quái thanh không sai biệt lắm.

Chim non lập tức mình bạch rồi ai mới là cha mẹ của mình, chạy gấp tới, đầu tiên là từ mẫu thân miệng bên trong tiếp nhận thú mắt, ngửa cổ nuốt vào, sau đó vui sướng đỉnh mỡ đại điều móng vuốt.

Đại điều móng vuốt bao vây lấy thật dày vỏ cứng cùng vết chai, không chỉ có thể chịu đựng chim non mổ sặc, còn có thể từ đó cảm nhận được rất vui mừng thú.

Từ đỉnh núi rơi xuống, tựa hồ như Cố Thận Vi đầu não trở nên chậm chạp, qua lâu như vậy, hân mới đột nhiên hiểu được, hân nhìn thấy chính là chim đại bàng, Kim Bàng bảo cũng bởi vì bọn chúng mà gọi tên.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Kỳ tích

Ngã xuống sườn núi trở về từ cõi chết kinh lịch giống một trận hoang đường mộng, Cố Thận Vi thăng đến trở về mặt đất, còn giống như thân ở trong mộng, trước mắt Thạch bảo lập tức trở nên nhỏ bé, chỉ cần cất bước đi qua liền có thể đưa nó đạp nát.

Hai chi chim đại bàng thừa nhận cái này nhân loại là chim non cứu mạng người, đối với hân địch ý tiêu hết, chim trông thậm chí mổ dưới một cái khác sói xám con mắt, hảo tâm đưa cho nhân loại nhắm nháp.

Chim non vừa ra đời liền rất bá đạo, giống con bóng da giống như hướng lên nhảy lên, muốn cướp đoạt phụ thân mổ bên trong đồ ăn.

Cố Thận Vi làm một hệ liệt phức tạp thủ thế, mới "Từ chối nhã nhận" rồi cái này thiện ý biểu thị, trong lòng không khỏi lo sợ, nếu là chim đại bàng lý giải có sai, tính mạng hân khó đảm bảo, thế nhưng là hân vô luận như thế nào cũng không có khả năng ăn kia đăm máu mắt sói châu.

Chim trông rất thông minh, cúi người đem mắt sói châu nuốt cho chim non.

Cố Thận Vi lại dùng rất nhiều thủ thế, biểu thị hân thích cái này hoa lệ tổ chim, nhưng hân là từ phía trên đến rơi xuống, rất muốn lại trở về.

Chim đại bàng rất có linh tính, rất nhanh liền hiểu nhân loại tâm ý, chim mái đầu tiên bay lên, tựa hồ là đang dò đường, chim trống sau đó dùng thiết trào nhẹ nhàng bắt lấy nhân loại hai vai, bay ở phía dưới.

Chim non có chút lưu luyến không rời, tại Cố Thận Vi vừa mới bay lên không lúc, đuổi theo tại lòng bàn chân của hân tám vừa hung ác mổ rồi hai lần.

Dưới chân đau, bả vai cũng đau, thế nhưng là cũng không sánh nổi lạng không bay lên lúc cảm giác kỳ diệu, Cố Thận Vi giống một con mèo nhỏ con trai, bị mèo già ngậm tại trong miệng, không dám dùng một điểm khí lực, mây mù từng tầng từng tầng từ bên người hướng phía dưới lướt xuống, hân nhiều lần sinh ra ảo giác, cho là mình không phải tại hạ thẳng, mà là tại rơi xuống.

Rốt cục trở về mặt đất bên trên, hai chi chim đại bàng hướng hân uy nghiêm gật đầu, cấp tốc bay khỏi, bọn chúng giống như rất không thích toà này Thạch bảo.

Cố Thận Vi co quắp thành một đồng, cự thạch sườn núi không có một ai, Thượng Quan Vũ Thi cùng Thượng Quan Như đều đi rồi, tàn sát tạp vật cùng hân rơi xuống trước đó không có khác nhau.

Nghỉ ngơi dưỡng sức rồi chừng nửa canh giờ, hân mới hít sâu một hơi, miễn cưỡng đứng lên, khắp khiêng từ cự thạch bên cạnh chen qua, vịn vách tường, thuận ngõ hẻm đường hướng Đông bảo đại môn đi đến.

Cố Thận Vi dần dần xâm nhập Thạch bảo, thế giới tại trước mắt hân một lần nữa trở nên chân thực đứng lên, kia cổ bị kỳ ngộ tạm thời che khuất cừu hận cũng một lần nữa lộ ra rõ ràng diện mục, hân vẫn là cái kia thù lớn chưa trả thiếu niên, hết thảy đều không có thay đổi, ngoại trừ Thượng Quan Vũ Thi, nàng nhất định phải bị lập tức diệt trừ.

Cố Thận Vi do dự đi tiếp thời gian thật dài mới trở lại thạch ốc, đổ vào trên giường lập tức mê man đi qua, tại loại này vết thương đầy người tình huống dưới, muốn suy nghĩ giết người kế hoạch thật sự là quá khó khăn rồi.

Hắn mở hai mắt ra, trước mắt tối đen như mực, đã là đêm khuya, mà hắn còn không có đem một ngày này tình huống hướng Tuyết nương báo cáo.

Tuyết nương nhất định rất tức giận, hắn nghĩ, quay người lại ngủ thiếp đi.

Sáng sớm ngày thứ hai hắn ngược lại là đứng giờ rồi giường, toàn thân trên dưới đều chiếm được rồi băng bó, thủ pháp thô ráp, không phải là bác sĩ thủ bút, hắn phải đất ngồi xuống, đau đớn còn cùng giống như hôm qua, một điểm không có giảm bớt, nhưng là đầu não thanh minh, có thể bình thường suy tư.

Thay hắn băng bó người tự nhiên là lão Trương, cái kia trầm mặc ít nói lão nhân đã đi cho ngựa ăn rồi, giường còn trên để đồ nhất đại chén com, phía trên chất đầy thịt.

Cố Thận Vi ép buộc chính mình ăn sạch tất cả đồ ăn, sau đó giống thường ngày như thế trực tiếp tiến về cự thạch sườn núi, đã hắn còn tại Kim Bằng bảo, liền phải chấp hành Hoan Nô chức trách.

Ở ngoài cửa, hắn hướng chuồng ngựa phương hướng nhìn một cái, đáy lòng cây kia che trời cừu hận chi thụ hơi có chút buồn lòng, nhưng là lập tức lại mây đen dày đặc, hắn dùng Thượng Quan Vũ Thị hình ảnh tại nhánh cái chỗ lại điền thật dày một tầng đất nhường.

Cự thạch sườn núi không có chút nào biến hóa, Cố Thận Vi thu thập mấy kiện đồ vật liền một môi không được, thương thế của hắn còn không có tốt, đành phải ngồi tại dưới tường nghỉ ngơi một hồi, lần ngồi xuống này liền đến trưa.

Hắn không thể cũng không muốn tại bảo bên trong cầu y, vạn nhất lang trung không coi trọng, hắn có thể sẽ được đưa đến "Tích củi viện" bên trong chậm rãi chờ chết.

Ngồi ở chỗ này cũng không khác chờ chết.

Cố Thận Vi chính tại suy nghĩ lung tung, từ cự thạch bên ngoài cười cười nói nói đi tới ba tên thiếu niên.

Ba người đều là song bào thai nương theo, chức trách theo Hoan Nô, bình thường tới liền muộn, hôm nay cũng là như thế.

Nhìn thấy tại chân tường ngồi yên Hoan Nô, bọn hắn nụ cười trên mặt trong nháy mắt biến mất, há to miệng, giống mọc rễ rồi tựa như đứng tại chật hẹp lối vào chỗ.

"Má ơi!" Không biết là ai kêu một tiếng, ba tên thiếu niên xoay người chạy, tại vào miệng chen thành một đoàn, sau đó một khối ngã văng ra ngoài.

Cố Thận Vi không hiểu thấu, tiếp lấy mình bạch rồi, Hoan Nô tại các thiếu niên trong mắt đã là một cái ngã xuống sườn núi "Người chết".

Hắn vẫn cho là Kim Bằng bảo khắp nơi đều ẩn giấu đi thần bí thủ vệ, chính mình còn sống đi trở về thạch ốc, bọn thủ vệ hắn là đã sớm phát hiện mới đúng, dùng cái gì nương theo nhóm vẫn hoàn toàn không biết gì cả?

Có lẽ là tin tức không khoái, bọn thủ vệ biết đến sự tình chưa hẳn liền sẽ chuyển cáo một đám thiếu niên nô bộc.

Cũng không lâu lắm, bên ngoài truyền đến một đám người chạy thanh âm, Cố Thận Vi vịn tường vừa mới đứng lên, Thượng Quan Như liền vọt vào.

Nhưng là nàng cũng cùng trước đây ba tên nương theo, vừa nhìn thấy Hoan Nô liền ngây ngẩn cả người, phanh lại bước chân, bày ra giống như chạy trốn lại giống khiêu chiến tư thế, ở sau lưng nàng, vô số ánh mắt vào bên trong thăm viếng, lại không ai cùng theo vào.

"Người, người là người hay quý?"

Thượng Quan Như nghiêm nghị chất vấn, không có hoàn toàn che giấu đi trong lòng kinh hoàng.

"Ta nếu là quý, cũng không cần băng bó những vết thương này rồi."

Cố Thận Vi cười nói, cảm thấy rất chơi vui.

"Hắn có bóng dáng!" Tiểu công tử Thượng Quan Phi ở bên ngoài hô, nói xong cũng chen lấn tiến đến, đứng tại muội muội đằng sau, không chỗ ở dò xét Hoan Nô, giống như lần thứ nhất nhìn thấy hắn.

"Người thế nào không chết?" Thượng Quan Như vẫn là không quá tin tưởng.

"Ta vừa rơi xuống bị cây chặn, ngã rồi một hồi, chính mình lại bò lên, kết quả người cùng Vũ công tử đã đi."

Cố Thận Vi che giấu chìm đại bàng sự tình.

Thượng Quan Như sắc mặt từ từ hòa hoãn, đột nhiên lộ ra nụ cười xán lạn, mấy bước chạy đến Hoan Nô bên người, lôi kéo tay hắn, nói: "Đi theo ta!"

Hai người hướng ra phía ngoài chạy tới, vào miệng các thiếu niên tới tấp tránh ra, bọn hắc còn không có hoàn toàn tin tưởng Hoan Nô là người sống, nhưng là tất cả đều xa xa đi theo.

Đi theo Thượng Quan Như chạy thế nhưng là một kiện khổ sai sự, Cố Thận Vi cảm thấy trên thân không đến một chỗ vết thương lại tan vỡ, nhưng hắc cố nén, muốn biết Cửu công tử đến cùng muốn làm gì.

Đồng bảo ngoài cửa lớn, Thanh Nô mang theo năm sáu người chính lo lắng vạn phần đi tới đi lui, hắc không có khuyên nhủ hai vị công tử đi xem "Quý", chính mình lại không có dám lượng đi theo, cho nên gấp đến độ như kiến bò trên chảo nóng.

Thượng Quan Như lôi kéo Hoan Nô nhảy qua ngưỡng cửa, cùng người bên ngoài đánh cái đối mặt, Thanh Nô mạnh mẽ ngăn đầu, ba mươi mấy người, như thường hô một tiếng "Má ơi", chân mềm nhũn, đổ vào sau lưng mấy người trong ngực.

Thượng Quan Như cười ha ha, bước chân không ngừng, lôi kéo Hoan Nô tiếp tục chạy, đi phương hướng không phải là học đường, cũng không phải "Phùng Nguyệt viện", quanh co lòng vòng, đến rồi một chỗ Cố Thận Vi chưa từng tiến vào viện từ.

Viện này ở vào Kim Bằng bảo trung tuyến, không lớn, bên trong không giống như là có người ở lại.

Thượng Quan Như đẩy cửa đi vào, cao giọng gọi: "Vũ công tử, Vũ công tử, mau ra đây đi, hắc không có chết."

Cố Thận Vi đã sớm buồn bực làm sao không thấy Thượng Quan Vũ Thi, nguyên lai sợ hãi quỷ hồn báo thù, trốn đi.

Thượng Quan Như liên hô ba lần, từ đông sương phòng truyền ra một cái kinh hãi thanh âm: "Người, người không có gạt ta a?"

"Không có, người nhìn, hắc sống được thật tốt, có tổn thương, còn có cái bóng, khẳng định không phải quỷ."

Cửa phòng một tiếng cọt kẹt, Thượng Quan Vũ Thi nhô đầu ra, xem ra nàng dọa cho phát sợ, bình thường bộ kia cao ngạo lạnh lùng biểu lộ không thấy tăm hơi, khủng hoảng phải cùng phổ thông mười bốn tuổi thiếu nữ không có khác nhau.

"Nói, người là ai?" Thanh âm của nàng còn muốn bảo trì cường ngạnh, nhưng lại càng hiện ra khẩn trương bất an.

"Hoan Nô. Vũ công tử, ngài không nhớ rõ ta rồi?"

"Người thế nào không chết?"

"Ta hôm qua từ trên sườn núi rơi xuống, kết quả bị một cái cây cho tiếp nhận, ngắt rồi một hồi, sau đó đã cảm thấy có thật nhiều người nâng ta, còn nói chuyện với ta, nói Vũ công tử là lừa giỡn, không được ta coi là thật..."

Cố Thận Vi nói còn chưa dứt lời, Thượng Quan Vũ Thi hét lên một tiếng, rụt đầu lại đóng cửa lại.

Thượng Quan Như bắt mạch hất ra Hoan Nô tay, "Người không có việc gì liên tốt, làm gì dọa nàng?"

"Cửu công tử, tiểu nô thật sự là ăn ngay nói thật, không dám kinh hãi Vũ công tử, cũng có thể là ta ngắt đi qua thời điểm sinh ra ảo giác."

Thượng Quan Như như tin như không, đẩy Hoan Nô, xông đông sương phòng hô: "Vũ công tử, mau ra đây đi, nếu không chúng ta tiến vào."

Thượng Quan Vũ Thi đẩy cửa đi tới, khôi phục rồi bảy tám phần trấn định, nếu như nhất định muốn gặp "Quý", thái dương phía dưới dù sao cũng so trong phòng an toàn.

"Người muốn thế nào?"

Cố Thận Vi không thể thế nào, hắc từ trong ngực móc ra chùy thủ, hai tay dâng, cung kính đưa đến Thượng Quan Vũ Thi trước mặt, "Tiểu nô vạn hạnh không chết, chỉ muốn một đời một thế phục cảm hai vị công tử cùng Vũ công tử. Đây là ngài đồ vật."

Thượng Quan Vũ Thi chậm rãi vươn tay, phút chốc lấy đi chùy thủ, cùng Hoan Nô một nháy mắt tiếp xúc, phá vỡ trong nội tâm nàng cuối cùng một tia lo nghĩ, đây là người, không phải quỷ.

"Kỳ thật ta không muốn... Làm gì, nếu không phải Cửu công tử nói..."

Thượng Quan Như từ Hoan Nô bên người nhảy lên đi qua, lôi kéo đường ty cánh tay, đánh gãy nàng. "Đừng nói nữa, đừng nói nữa, dù sao Hoan Nô không có việc gì, hết thấy liên đều cùng lúc trước đồng dạng rồi."

Cố Thận Vi cùng "Không có việc gì" vừa vận tương phản, vết thương đầy người, cửu hận trong lòng so bất cứ lúc nào đều muốn tràn đầy, muốn nói có đồ vật gì còn cùng lúc trước, đó chính là hắc muốn giết sạch Thượng Quan gia tất cả mọi người quyết tâm.

Nhưng là hắc còn có chút hiếu kỳ, Thượng Quan Như đến tột cùng nói lời gì, dĩ nhiên khiến Thượng Quan Vũ Thi ghen ghét đến phát cuồng, muốn giết chết hắc.

Hắn không hỏi, mặt ngoài hắn phải làm một cái hiểu chuyện tốt nô tài, chủ nhân chuyện cũ sẽ bỏ qua, hắn liền phải còn lấy mạng on, ; đọc sách www.hu; còn xin lỗi, chủ nhân làm sao có thể hướng nô bộc xin lỗi? Ý nghĩ thế này tốt nhất liền nghĩ cùng đừng nghĩ.

Thượng Quan Như một tay lôi kéo đường tử, một tay lôi kéo chính mình nô tài, nghiêm trang nói: "Chúng ta là một cái ám sát tiêu tổ, chỉ có chúng ta ba người mới chắc chắn, cho nên, sau này muốn tin nhiệm lẫn nhau, giúp đỡ cho nhau, tương thân tương ái, vĩnh viễn không phản bội, ai nếu là vi phạm lời thề, ta... Một đời một thế đều không để ý hắn."

Đôi đứa bé này khí mười phần lời thề, Cố Thận Vi cùng Thượng Quan Vũ Thị mặt ngoài đều coi là thật, đi theo lặp lại một lần, nói đến "Tương thân tương ái" lúc, đều không tự giác lộ ra "Thù này không báo không phải quân tử" thần sắc, cũng may Thượng Quan Như chính cao hứng, không có phát hiện năng cái này ám sát tiêu tổ đến cỡ nào không bền chắc.

Lời thề? Cố Thận Vi ở trong lòng hừ một tiếng, một năm qua này hắn phát qua rất nhiều lời thề, chỉ có cái thứ nhất là chân thực hữu hiệu: Giết sạch Thượng Quan gia người.

Hoan Nô ngã xuống sườn núi chưa chết kỳ tích, tại thiếu niên ở trong đã dẫn phát không nhỏ oanh động, rất nhiều người đều không để ý Thanh Nô tức giận ánh mắt, cố ý lại gần cùng hắn nói chuyện, thừa cơ ở trên người hắn sờ một chút, muốn tự mình xác nhận đây thật là một bộ thân thể của nhân loại.

Đến rồi Tuyết nương nơi đó, tao ngộ có thể lại khác biệt.

Tuyết nương mới không tin quý hồn bộ này đồ vật, nàng bắt mắt chính là Hoan Nô chơi qua rồi hỏa, đắc tội Thượng Quan Vũ Thị, giống như lọt vào ám sát, trách nhiệm tất cả đều là một mình hắn.

Nàng dùng thiết chỉ trừng phạt Hoan Nô, cho hắn tăng lên một đạo nội thương.

Cho nên, sáng ngày hôm sau, Cố Thận Vi một người đi vào cự thạch sườn núi lúc, cái gì sống cũng không làm được, chỉ có thể nằm dưới ánh mặt trời nửa ngủ nửa tỉnh, câu được câu không suy nghĩ, dùng phương pháp gì mới có thể trả thù Thượng Quan Vũ Thị mà không nhận bất luận cái gì liên lụy.

Hắn hoàn toàn không có dự liệu được, chính là tại một ngày này, hắn sẽ lần thứ nhất thể nghiệm đến tẩu hỏa nhập ma đau đớn, từ đó đối Diêu Nô cái chết sinh ra một tia thẹn tội trạng.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Kiểm phổ

Cố Thận Vi nội công hoàn toàn bị Tuyết nương khống chế được, chỉ có thông qua nàng thiết chỉ nội kinh, mới có thể lấy được tiến triển, cùng lúc đó, cỗ này nội kinh tụ tập ở trước ngực Tuyền Cơ trong huyết, giống một con ả núp ký sinh trùng, lúc nào cũng có thể sẽ phá xác mà ra thôn phệ tức chủ huyết nhục.

Tuyết nương tối hôm qua lần kia trừng phạt là một lần mạnh mẽ hữu lực thôi động, sự cách một đêm, Tuyền Cơ trong huyết nhiệt khí đột nhiên tự hành xông phá chướng ngại, thẳng đến đan điền.

Cố Thận Vi không có chút nào chuẩn bị, mặc dù thương thế chưa lành, nhưng là đầu hạ dương quang như thể sáng tỏ ảm áp, hắn đang chìm ngâm ở đại nạn không chết thân ý hộ thân cảm giác bên trong, trong thoáng chốc thân thể đã mất đi không chế, thẳng tắp ngồi dậy, lòng buồn bức dị thường, hé miệng muốn kêu to, lại một điểm thanh âm cũng không phát ra được.

Lúc này nếu có người ở bên cạnh quan sát, sẽ mười phần khẳng định cho rằng Hoan Nô chính là quý hồn.

Không có người quan sát, cũng không có hỗ trợ, Cố Thận Vi thời gian chớp mắt lại ngã trên mặt đất, run rẩy vận vẹo, trong miệng phát ra liên tục rên rỉ.

Triệu chứng kéo dài chỉ có một khắc đồng hồ, hắn lại giống tại nước nóng trong chậu ngâm cả ngày, toàn thân mồ hôi đầm đìa, tứ chi hừ thoát, liền một ngón tay đều không động được.

Hắn còn tưởng rằng có thể lại lợi dụng Tuyết nương làm một lát chỗ dựa, hiện tại đã biết rõ rồi, hai cái riêng phần mình tâm hoài quỷ thai người, tại Kim

Bằng bảo cộng đồng đi con đường sắp chấm dứt.

Cổ Thận Vi vẫn là nằm, trong lòng một hồi nghĩ đến Tuyết nương, một hồi nghĩ đến Thượng Quan Vũ Thị, trong bất tri bất giác thân thể lại có thể nhúc nhích, hần lần nữa ngồi xuống, vừa hay nhìn thấy hai chi chim đại bàng rơi vào đối diện.

Cái này hai chi đánh lông súc sinh đại khái là cảm thấy không có hảo hảo báo đáp nhân loại cứu tử chi ân, đã người này không thích ăn mất sói châu, bọn chúng lại mang đến càng mỹ vị hơn đồ ăn —— hai viên tươi mới đã thú trái tim, mới mở đến cơ hồ giống như là còn tại nhảy lên.

Cổ Thận Vi mừng rỡ vạn phần, gấp lại chim đại bàng, cho hần an ủi lớn lao, liền đau đớn trên người cũng chẳng phải khó mà đã chịu.

Từ khi cửa nát nhà tan về sau, hần còn là lần đầu tiên đạt được vô điều kiện thích, nhưng là cũng buồn nôn đến muốn mạng, đành phải lại làm ra liên tiếp phức tạp thủ thế, đầu tiên là biểu đạt cảm ơn, sau đó đồng dạng từ chối nhã nhận phần này thức ăn ngon.

Hai chi chim đại bàng có vẻ hơi ngoài ý muốn, cùng một chỗ cúi đầu nhìn xem cái miệng này vị kén ăn chuyên nhân loại, đột nhiên cắn lên trái tim bay mất.

Cổ Thận Vi có chút hối hận, hần không muốn đắc tội bọn chúng, tại toà này lạnh như băng Thạch bảo bên trong, dù cho đối một con chó, cũng phải đeo lên mặt nạ, khó được có hai chi vật sống có thể không cần nguy trang đối đãi.

Chim đại bàng tựa hồ cảm thấy nhận lấy lạnh nhạt, một ngày này không có lại xuất hiện.

Thời gian kế tiếp, liền cùng Thượng Quan Như nói, "Hết thầy đều khôi phục bình thường", bọn hần tại một khối luyện võ, thương lượng kế tiếp "Ám sát" mục tiêu là ai, Thượng Quan Vũ Thị vì biểu hiện năng đã "Tha thứ" rồi Hoan Nô, cho nên biểu hiện được so bình thường hoạt bát, ra không thiếu chủ ý.

Nhưng là từ trong ánh mắt của nàng, Cổ Thận Vi thấy rất rõ ràng: Tại lòng mang sợ hãi tiêu trừ về sau, nàng phần hận không có chút nào yếu bớt.

Cổ Thận Vi không có trước bất kỳ ai nhắc lên tẩu hỏa nhập ma sự, bao quát Tuyết nương.

Làm hần mừng rỡ là, chim đại bàng không có ghi hận hần, sáng ngày thứ hai lại xuất hiện, lúc này mang đến hai chủng đồ ăn, chim mái ngâm một viên không biết tên quả, chim trống nắm lấy một đầu ngũ thải ban lan sống rắn.

Cổ Thận Vi không chút do dự lựa chọn quả, mặc kệ có độc không có độc, ăn như hồ đồ ăn hết, một bên ăn còn vừa làm ra hết sức hài lòng biểu lộ.

Chim mái dùng mỏ tại bàn lữ trên thân mổ rồi một chút, biểu thị phán đoán của nó là chính xác, chim trống uy nghiêm nghiêng đầu sang chỗ khác, một ngụm ngâm lấy sống rắn, hai ba miếng nuốt xuống.

Cổ Thận Vi cao hứng phi thường gấp lại chim đại bàng, cẩn thận từng li từng tí tới gần, thăm dò tính vờ tay cánh tay, muốn sờ sờ bọn chúng đen như mực lông vũ.

Chim đại bàng hiển nhiên không thích bị nhân loại đụng vào, lần trước dẫn nó bay lên vách núi chính là bất đắc dĩ, cho nên lần này cự tuyệt rất kiên quyết —— giương cánh bay mất.

Cổ Thận Vi trong lòng từ đây lại thêm một cái bí mật, bí mật này không còn là kiềm chế, hắc ám, mà là tràn đầy vui sướng cùng quang minh, từ hai chi chim đại bàng trên thân, hần đạt được rồi người nhà ấm áp, hần còn có một cái mơ hồ kỳ vọng, nếu như cái này hai chi đại điều có thể trợ giúp hần báo thù. . .

Bất quá chim đại bàng đối báo thù khả năng không có hứng thú gì, bọn chúng tận lực tránh né nhân loại, mỗi lần tới gặp Cổ Thận Vi, đều muốn trước quan sát một phen, xác định không người mới lên tới.

Bởi vì cái này hai chi đại điều, Cổ Thận Vi thậm chí trì hoãn rồi kế hoạch trả thù, kỳ thật hần còn không có thành hình kế hoạch, thương thế của hần quá hơn nửa tháng mới tốt, Thượng Quan Vũ Thị không còn công khai khiêu khích, hần cũng chỉ có thể giả ra bất kể hiềm khích lúc trước đáng về.

Chim đại bàng tựa hồ cảm thấy vô luận bao nhiêu thứ cũng không thể báo đáp cái ngoài ý muốn này nhân loại xuất hiện, cho nên biến đổi hoa dạng cho hần mang đồ vật, đại khái hiểu rõ hần phẩm vị về sau, bọn chúng từ bỏ rồi những cái kia chảy xuống máu tươi đồ ăn, đổi lấy đủ loại kỳ hoa dị quả.

Cổ Thận Vi biểu thị tiếp nhận phương thức chính là lập tức đem những này hoa quả cảm nuốt vào, có mấy lần, hần cảm thấy chim đại bàng mang tới hoa mỹ lệ kinh người, không nhận được muốn lưu lại chậm rãi giám thưởng, kết quả bọn chúng ngâm lên hoa liền muốn ném đi, hần đành phải đoạt tới ăn liên tục đặc biệt nhai.

Cũng may tuyệt đa số tình huống dưới, người người hương thơm đóa hoa bắt đầu ăn hương vị cũng không xấu.

Có một lần đóa hoa kia mùi thơm thực sự quá nồng nặc, tại hần ăn vào trong bụng về sau vẫn kéo dài không tiêu tan, buổi chiều cùng song bào thai một khối luyện võ lúc, Thượng Quan Như góp ở bên cạnh hần ngửi tới ngửi lui, nghi hoặc hỏi: "Người xóa son phấn rồi?"

Cổ Thận Vi vội vàng đỏ mặt phủ nhận, lại thu nhận chung quanh tất cả mọi người chế nhạo, "Hoan Nô vụng trộm xóa son phấn" vài ngày đều là các thiếu niên nói chuyện say sưa chủ đề, nhưng cũng không có người thực tình truy tra, sự tình chậm rãi liền đi qua rồi.

Một tháng về sau, chim đại bàng cảm thấy chỉ đem đồ ăn còn chưa đủ, bắt đầu tìm đến chim thú không cần đến mà nhân loại có lẽ xem trọng đồ vật.

Từ trên đỉnh cao rơi xuống không chỉ là Kim Bằng bảo sát thủ, còn có nhân vật khác, toà này Thạch bảo xây thành đã có trăm năm, trong lúc đó phong vân biến ảo, mỗi một lần tấn chủ nhân cầm quyền, đều sẽ thói quen đem chủ nhân đòi trước vật phẩm bỏ xuống vách núi.

Chim đại bàng chính là từ những này tấn mất đáy vực đồ vật bên trong, vì Cổ Thận Vi chọn lựa lễ vật.

Những lễ vật này bao quát rí sét khô giáp, không tròn vẹn đao kiếm, tán loạn châu báu cùng nửa mục nát quần áo, đại bộ phận đều không có giá trị gì, Cổ Thận Vi luôn luôn tại chỗ nhận lấy, giấu ở dưới tảng đá lớn mặt lỗ thùng bên trong, sau đó tìm cơ hội lại ném rơi, chỉ để lại mấy món nhìn được châu báu.

Ngẫu nhiên chim đại bàng cũng có thể mang đến làm cho người hai mắt tỏa sáng bảo bối, trong đó có một thanh trường kiếm, tảng thân đáy vực không biết bao nhiêu năm tháng, vẫn hàn quang lạnh thấu xương, phảng phất vừa mới rời đi Chủ Kiếm Sư hai tay.

Cổ Thận Vi nhận lấy sau thưởng thức rồi vài ngày, cuối cùng vẫn là nhin đau ném xuống, cự thạch trên sườn núi tất cả đều là song bào thai làm bằng gỗ bình khí, chuỗi này lợi kiếm thật sự là quá trát nhãn, vạn nhất bị phát hiện hẳn giải thích không rõ, mà Thượng Quan Vũ Thi chính ước gì tìm hấn gây phiền phức.

Thượng Quan Vũ Thi khôi phục thái độ bình thường, cũng chính là đối Hoan Nô tràn đầy ghen ghét, chẳng qua là khi lấy Thượng Quan Như mặt che giấu, nàng vẫn cho rằng Cửu công tử là thuộc về nàng một người, bất kỳ người nào đều không có quyền lực tiếp cận, liền liền tiểu công tử Thượng Quan Phi, nếu không phải muội muội rất rõ ràng xem thường ca ca, nàng cũng giống vậy sẽ ghen ghét.

Cổ Thận Vi cẩn thận từng li từng tí duy trì lấy cùng nàng ở giữa bình tĩnh quan hệ, trừ phi có kế hoạch hoàn mỹ, hẳn không muốn mạo hiểm báo thù.

Chim đại bàng đối cái này nhân loại độ tín nhiệm lại từng ngày gia tăng, Cổ Thận Vi hiện tại có thể tại tranh đến cho phép tiền đề bên trên, nhẹ nhàng vuốt ve bọn chúng lông vũ, những cái kia lông vũ có chút mềm mềm có chút cứng rắn, nhất là cánh nhọn cùng cái đuôi trên mấy chục cây dài vũ, chim đại bàng nổi giận lại từng chiếc dựng thẳng lên, lệnh hình thể lại tăng nhiều một vòng.

Tại cảm thấy triệt để an toàn về sau, chim non cũng bị dẫn tới một lần, nó vẫn là không có dài một cái lông chim, không có dài bao nhiêu thịt, cũng không có dài cao, vừa lên đến liền đến chỗ tìm đồ ăn, giống như từ khi ra đời liền không có ăn xong giống như.

Có lẽ là bởi vì phụ mẫu đi săn đồ ăn quá dễ dàng, nó làm ấu chim giai đoạn so với bình thường chim thú đều dài hơn nhiều, sắp hai tháng rồi, còn cùng vừa ra vỏ trứng lúc đồng dạng.

Tốt xấu nó còn nhớ rõ Cổ Thận Vi cái này nhân loại, đuôi theo hấn liễu mạng mỡ, cho nên đi lên không bao lâu liền bị chim mái nắm lấy mang đi.

Đại khái là cảm thấy chim non quá không lễ phép, nhận không ra người, chim đại bàng lại không mang nó đến, Cổ Thận Vi ngược lại là có chút hoài niệm cái kia xấu xí súc sinh.

Giữa hè tiến đến, Cổ gia thăm tao đồ diệt sắp một năm thời điểm, hai chi chim đại bàng cho Cổ Thận Vi đưa tới một kiện kì lạ lễ vật, không phải ăn đồ ăn, cũng không phải dùng đồ vật, mà là một quyển sách.

Bọn chúng đại khái do dự hồi lâu mới đưa tới quyển sách này, cho nên đồng thời mang đến rất nhiều mỹ vị quả, lấy xông chống đỡ món lễ vật này "Không trọng yếu".

Quyển sách kia là dùng da dê chế thành, nhưng là phỏng theo Trung Nguyên kiểu dáng đặt trước thành sổ, vô cùng cũ nát, liền phong bì đều không có, nó đại khái là rơi tại rồi trong khe đá, cho nên mới không có bị dãi gió dầm mưa chỗ hủy đi.

Bên trong mỗi một trang đều có một bức đơn giản phác hoạ bức hoạ, phía dưới phối hữu vài câu thâm ảo khó hiểu thơ đồng dạng văn tự, hai bên thì dùng một loại khác bút tích hoàn toàn khác biệt chữ nhỏ tiến hành trình bày và phát huy chú thích.

Chim đại bàng rời đi về sau, Cổ Thận Vi thô sơ giản lược xem một lần quyển sách này, cơ hồ một câu cũng nhìn không hiểu, nhưng là những cái kia bức hoạ rõ ràng sáng tỏ, cho thấy đây là một bản không có danh tự kiếm phổ.

Song bào thai trước khi đến, hẳn đem sách giấu ở rồi tường đá một cái khe bên trong.

Cự thạch sườn núi là song bào thai cứ điểm, không có người so Cổ Thận Vi quen thuộc hơn nơi này, trừ phi một tắc một tắc tìm kiếm, ai cũng sẽ không phát hiện hấn giấu đi đồ vật.

Cổ Thận Vi hoa ba ngày thời gian, mới tính đem bản này kiếm phổ đại khái xem hiểu rồi, cảm thấy nó đã đáng sợ lại buồn cười, kém chút đưa nó ném đi.

Kiểm phổ từ thứ nhất liền viết vài câu khó hiểu lời nói: "Dục làm cho người chết, trước do mình chết, hình như tiểu tụy, lòng như tro nguội, ngồi vong ngã hình, sát sinh người không chết, sinh sinh già không sinh."

Trong đó mấy câu là từ « trang tử » ở trong mượn tới, Cổ Thận Vi đọc sách lúc liền không rõ lắm, lúc này càng nhìn không rõ, trang sách bên phải giải thích cũng là mấy thiêm sương mù che đậy, đều là "Chết đi chết lại" nội dung.

Bức hoạ ngược lại là đơn giản, một thanh kiếm đâm hướng cái nào đó người cổ, trúng kiếm người phần lớn diện mục đau đớn dữ tợn, giống như từ trong Địa ngục trực tiếp chạy đến ác quỷ.

Mỗi bức họa đều là đồng dạng nội dung: Kiếm đâm hướng cái cổ, chỉ có khác nhau là kiếm góc độ khác biệt.

Đây coi là cái gì kiếm phổ? Đâm cái cổ kiếm pháp? Cổ Thận Vi cảm thấy đó căn bản là một bản gạt người sách, người nào đó làm ra đùa ác, thật có dạng này kiếm pháp, phá giải đi mười phần đơn giản, chỉ cần mang một cái kiên cố bảo hộ cái cổ là được rồi, đao thương bất nhập, kiếm pháp cao minh đến đâu cũng vô dụng.

Cổ Thận Vi mấy lần đứng tại vách đá muốn đem nó ném đi, nhưng lại luôn cảm thấy trong sách nào đó mấy câu tựa hồ có chút đạo lý, cũng may sách cũng không dày, cho nên vẫn là đem nó một lần nữa nắp kỹ.

Bất quá hần thời gian thật dài không có lại nhìn quyển sách này, nhất là phát sinh rồi một kiện làm hần đau đớn vạn phần sự tình về sau, hần cơ hồ đem nó hoàn toàn quên hết.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Cận kề cái chết

Cổ Thận Vi như đồng du tại vô cực trong biển rộng cô độc đứng giả, tại một mỗi nhất thời điểm gặp một hòn đảo nhỏ, biết rõ mục tiêu còn tại đường chân trời bên ngoài, sớm tối còn phải tiếp tục di động xuống dưới, lại tham luyến cái này nhất thời thoải mái dễ chịu, tìm kiếm đủ loại lấy cớ trì hoãn lần nữa xuống nước thời gian.

Chim đại bàng chính là hần đảo nhỏ, hần thích cái này hai chi kỳ dị sinh vật, thậm chí kính sợ bọn chúng.

Hai tháng qua, trừ phi mưa rào xối xả, hần cơ hồ mỗi ngày đều có thể thấy chim đại bàng, ăn bọn chúng mang tới hoa quả cảm, nói chuyện phiếm vài câu, tại bọn chúng tâm tình không tệ thời điểm, tiến lên sờ sờ những cái kia hắc đến tóa sáng lông vũ.

Chim đại bàng thì tựa như uy nghiêm trường bối, yêu thích cái này cùng người khác nhân loại khác nhau, càng không ngừng mang đến lễ vật, nhưng là duy trì cao cao tại thượng tư thái, chỉ cho phép hần ngẫu nhiên đột phá giới tuyến nghịch ngợm một chút.

Cái kia làm cho người bị thương thời khắc tiến đến trước đó, Cổ Thận Vi không có một chút dự cảm, mặc dù Tuyết nương chính bắt đầu trở nên không kiên nhẫn, tập nập thúc giục hần tăng tốc tiến triển, mặc dù Thượng Quan Vũ Thị càng ngày càng không che giấu được trong lòng ghen ghét, thường thường cho hần sắc mặt nhìn, nhưng là tổng thể tới nói, hai tháng này không có chút rung động nào, Thượng Quan Như càng coi hần là thành thân tin, tấu hòa nhập ma cũng không có lại phát sinh, là hần tiến vào Kim Bằng bảo đến nay thoải mái nhất một đoạn thời gian.

Dễ dàng không thân trọng nghi ngờ thâm cừu đại hận người cái kia có chân thực sinh hoạt, nếu như nhất định phải tìm kiếm bảo hiệu, cái này có lẽ xem như một cái.

Buổi sáng hôm đó, Cổ Thận Vi như thường lệ đi vào cự thạch sườn núi, thu thập xong tạp vật, luyện một hồi võ công, chim đại bàng đứng hện mà tới, lúc này mang tới là mấy cái lạp hắc lại lớn quả, hần vẫn là không biết, cắn một cái xuống dưới lại mỹ vị nhiều chất lỏng, hần rất nhanh liền ăn sạch rồi, đem hột xa xa ném ra ngoài.

Hần hướng bọn chúng lải nhải gần đây việc vật: Cửu công tử Thượng Quan Như có một thanh thích đao gỗ không thấy, không biết có phải hay không rớt xuống đáy vực, nếu như bọn chúng có thể nhìn thấy, tốt nhất dẫn tới, đây chính là giúp một đại ân.

Chim đại bàng nghe không hiểu nhân loại, hần cũng chỉ là thuận miệng nói một chút, cũng không coi là thật.

Thường ngày chim đại bàng đợi thời gian đều không dài, hôm nay lại phá lệ ngắn, buông xuống quả về sau bọn chúng liền muốn bay đi, chỉ bởi vì nhân loại thiếu niên lộ ra rõ ràng thất vọng biểu lộ, bọn chúng mới miễn cưỡng lưu lại.

Nhưng là bọn chúng có chút khản trương, bất an nghiêng tai lắng nghe, bốn phía xem xét, cổ này khản trương càng ngày càng mãnh liệt, cuối cùng lay cho rồi Cổ Thận Vi, hần còn chưa hiểu xảy ra chuyện gì, liền đã làm ra phản ứng, đưa tay đuổi hai chi đại điểu, "Đi thôi, đi thôi, ngày mai lại đến."

Chim đại bàng gật gật đầu, bọn chúng từ trước đến nay trầm mặc, từ trước tới giờ không phát ra tiếng kêu to, chim trống quay người triển khai hai cánh, chim mái còn tại nhìn xem nhân loại thiếu niên, tựa hồ nghĩ tại trước khi đi cho hần một điểm thiện ý biểu thị.

Hai tấm lưới lớn đúng lúc này vung ra, kết thúc hết thảy.

Một tấm lưới từ phía tây tường cao trên từ trên trời giáng xuống, một cái khác tấm lưới thì phát ra phía đông dưới vách, lúc lên lúc xuống, cộng đồng tạo thành thiên la địa võng, nhào về phía chim đại bàng cùng Cổ Thận Vi.

Chim trống đã triển khai hai cánh, phút chốc bay lên, mở dài lợi trào cùng sử dụng, đem dưới vách dâng lên lưới lớn trong nháy mắt xé rách.

Chim mái lại hơi chút do dự, sau đó chen chân vào đem nhân loại thiếu niên đẩy đến một bên, từ tường cao hạ lạc ở dưới lưới lớn chính gắn vào trên người của nó.

Cổ Thận Vi đâm vào trên đá lớn đến rơi xuống, chim mái dùng sức không lớn, hẳn không có thụ thương, vừa hay nhìn thấy chim trống nặng lại trở về mặt đất hỗ trợ, cùng chim mái cùng nhau đem lưới lớn xé rách.

Cho dù ở thời khắc nguy cấp này, bọn chúng cũng không có phát ra tiếng kêu.

Lưới lớn đã mất đi tác dụng, đại điều lại đã mất đi quý báu nhất chạy trốn thời cơ, tấm thứ hai, tấm thứ ba lưới liên tiếp mà tới, hết thảy năm tấm lưới, tầng tầng lớp lớp, kín không kẽ hở.

Cổ Thận Vi chỉ cảm thấy nhiệt huyết dâng lên, giống như tận mắt nhìn thấy người nhà lọt vào giết chóc, miệng bên trong không có ý nghĩa kêu gào ầm ĩ, xông đi lên kéo những cái kia lưới, thế nhưng là bằng cái kia điểm nội lực, cung cấp trợ giúp không khác hạt cát trong sa mạc.

Hai chi chim đại bàng ra sức giãy dụa, lực lượng của bọn chúng chỉ đại hòa mà chỉ sắc bén vẫn là vượt ra khỏi người phục kích tưởng tượng, cũng không lâu lắm, chim trống trước tiên lên đỉnh đầu xé mở một khối lỗ hổng, nó không có lập tức bay lên, mà là di động một bước tiếp tục mở rộng mở miệng, nhường chim mái đi trước.

Người phục kích từ trên tường, từ dưới vách nhảy ra, mỗi người từ đầu đến chân đều là áo xám, cùng nam thạch cơ hồ cùng màu, gương mặt cũng đều được, chỉ lộ ra băng lãnh vô tình con mắt.

Mười mấy người giữ chặt lưới lớn, có khác sáu người nhào về phía chim đại bàng.

Cổ Thận Vi nhào về phía gần nhất phục kích người, người kia liền nhìn cũng không nhìn, chân phải như thiểm điện đá ra, Cổ Thận Vi tựa như là một điểm vô công chưa từng luyện, trong bụng chiêu, cả người bay ra ngoài, trùng điệp ngã xuống tại tường cao phía dưới.

Thư hùng chim đại bàng từ lưới lớn bên trong lộ ra rồi đầu, cánh vẫn còn tại trong lưới, sáu tên người phục kích ném ra ngoài dây thừng, phân biệt bao lấy hai chim cổ.

Càng là kinh hiểm, chim đại bàng càng là trấn định, bỗng nhiên cùng một chỗ nguyên địa chuyển động, tất cả người phục kích nhận dẫn dắt, vậy mà đứng không vững, cũng đều đi theo chạy.

Thừa dịp địch nhân chân đứng không vững, hai chi đại điều mở sắc liền mở, tốc độ nhanh chóng, xuất kích chi chuẩn, có thể so với hạng nhất cao thủ, cách gần nhất sáu tên người phục kích trong nháy mắt luống cuống tay chân, một người trong đó né tránh không kịp, con mắt bị mổ bên trong.

Người này cũng là cường hãn, cũng chỉ là kêu lên một tiếng đau đớn, cũng mặc kệ trong hốc mắt máu tươi dâng trào, vẫn nắm chắc dây thừng bụng.

Chim đại bàng lấy mổ sắc mổ người, đồng thời móng vuốt càng không ngừng cào, mỗi một cái đều có thể từ lưới lớn trên kéo xuống một mảnh đến, những cái kia cũng coi cấp mạng tại bọn chúng dưới vuốt như là cỏ dại giống nhau yếu ớt.

Cổ Thận Vi ngã trên mặt đất, vạn phần hoảng sợ mà nhìn xem người chim đại chiến, hẳn giúp không được gì, chỉ có thể yên lặng cầu nguyện, vì cái này hai chi chim đại bàng tự do, hẳn nguyện nỗ lực hết thảy, thậm chí nguyện ý từ bỏ bảo thủ.

Nhưng là từ một năm trước cửa nát nhà tan ngày đó trở đi, cầu nguyện của hắn liền chưa hề thực hiện qua, thượng thiên chỉ là trêu đùa hắn, cho hắn hi vọng, lại không chút lưu tình cướp đi.

Chim đại bàng lực đại vô cùng, hơn mười người phục kích hợp lực cũng không thể chế phục, mắt thấy lưới động càng lúc càng lớn, lại có một hồi, hai con chim liền có thể đằng không bay lên, đến lúc đó kia sáu tên cầm dây thừng người hoặc là buông tay, hoặc là đi theo một khối thượng thiên.

Mấy trương lưới lớn không chịu nổi đại điều phá hư, rốt cục chia năm xẻ bảy, chim trống lập tức mở trào cùng sử dụng, làm cho sáu tên cầm dây thừng người không thể không buông tay lui lại, chim mái triển khai hai cánh, nó có thể bay rồi.

Cổ Thận Vi tâm đều nhanh muốn nhảy ra ngoài, ngược đầu nhìn lên chim mái núi đồng dạng thân thể, như gió cánh, giống như thần kim sắc quan vũ, lớn tiếng kêu lên: "Đi mau! Đi mau!"

Chim mái hai chân cách mặt đất, ngẩng đầu nhìn trời, đón lấy, viên kia cử thế vô song mỹ lệ đầu lâu rót xuống, thân thể không đầu vẫn duy trì bay lượn tư thái, màu đỏ máu tươi phóng lên tận trời, giống một mảnh Xích Hà nhuộm khắp cả toàn bộ bầu trời.

Một đạo Hắc Ảnh xuất hiện tại chim mái sau lưng, hẳn giống như là ẩn hình ma quỷ, trực tiếp từ trong không khí hiển hiện, nắm trong tay lấy chặt hẹp không ánh sáng đao, mang có thể đem sắt thép đông lạnh thành bụi phấn lãnh khốc chi tâm, dù cho giết chết trên đời này xinh đẹp nhất cao quý nhất sinh

vật, cũng không chút phật lòng.

"Không!"

Cổ Thận Vi tê tâm liệt phé kêu một tiếng, cái này giống như là đem hắc mang về một năm trước ban đêm, ép buộc hắc trư mất nhìn người thân nhất từng cái bị giết chết, bị cắt mất đầu lâu.

"Không!"

Cơ hồ cùng hắc đồng thời, một cái khác kinh sợ thanh âm vang lên, sau đó một bóng người từ phía bắc trên đá lớn bay tới, hắc là một người, lại giống chim đồng dạng nhanh nhẹn ưu nhã, giống như phía sau đã mọc cánh.

Người này bay tới một sát na, chính là chim mái không đầu thi thể ngã xuống, sát thủ đang từ không trung hạ xuống một khắc, hắc phát sau mà đến trước, một chương đánh trúng sát thủ lồng ngực.

Che mặt sát thủ vừa mới giết chết chim đại bàng, phạm phải đời này của hắc sai lầm lớn nhất, đao của hắc ở trước mặt người này trước không dùng được, phun ra một ngụm máu, thân thể bay về phía vách núi bên ngoài, rơi hướng vực sâu không đáy.

Sát thủ không có phát ra tiếng kêu thảm, một chương kia đã muốn hắc mệnh.

Chim mái ngã xuống, mọc ra kim sắc đỉnh vũ đầu lâu đao cái, rơi vào Cổ Thận Vi mấy bước bên ngoài, con mắt màu vàng vẫn tròn trừng lên, chỉ là đã mất đi toàn bộ hào quang.

Chim trống hai mắt lại giống thiêu đốt hỏa diễm, phát ra đốt người quang mang, nó trên phạm vi lớn chuyển động thân thể, hai cánh mang theo mãnh liệt gió lốc, nó mở dài mỗi một kích, tất nhiên có một người mất đi con mắt, nó lợi trào mỗi một bắt, tất nhiên có một người vứt bỏ nhất đại khối huyết nhục.

Những này làm cho người nghe tin đã sợ mất mật Kim Bằng bảo sát thủ, tại phát cuồng chim đại bàng trước mặt, cùng tiểu hải từ đồng dạng mềm yếu bắt lực.

Trong khoảnh khắc, gần nhất sáu người đã mất mạng, từ cự thạch nhảy xuống người kia cũng đã cấp tốc lui bước, nghiêm nghị ra lệnh: "Muốn sống, ai cũng không được thương nó!"

Càng nhiều người phục kích từ tường cao trên từ cự thạch bên ngoài chen chúc mà vào, chừng bốn mươi, năm mươi người.

Chim trống ngang nhiên đứng thẳng, cánh nhọn dài vũ giống một thanh chuỗi lợi kiếm lay động, trong lúc nhất thời vậy mà không người dám tiến lên khiêu chiến.

Chim trống cúi đầu nhìn thoáng qua chết đi người yêu, đột nhiên ngẩng đầu lên, lồng ngực giống như là tràn đầy khí thể, cao cao bành trướng, thân thể của nó bởi vậy lại lớn gấp đôi.

Nơi này mỗi một cái phục kích đều đã từng giết người vô số, . Lúc này lại kinh hồn táng đảm, mặc kệ chủ nhân như thế nào quát lớn, cũng chỉ dám chậm rãi tới gần, ai cũng không muốn làm kẻ tiếp vật hi sinh.

Chim trống đối với mấy cái này nhân loại nhỏ bé chẳng thèm ngó tới, đành dục rồi toàn bộ tinh khí cùng lực lượng, phát ra từ khi ra đời đến nay tiếng thứ nhất kêu to, cũng là cuối cùng một tiếng kêu to.

Thanh âm kia cao vút như sấm vang tận mây xanh, truyền khắp toàn bộ Kim Bằng bảo, một đường hoành hành, lại truyền đến dưới núi Bích Ngọc thành, toàn thành phải sợ hãi.

Thẳng đến chim trống ngã xuống, thanh âm còn tại đám người lẫn quần bên tai, thật lâu mới nghỉ.

Chim trống cứ thế mà chết đi, nó lựa chọn chính mình kết thúc sinh mệnh.

Mọi người sắc mặt đột biến, ngây người bất động, quá một hồi lâu, mới có một thanh âm thờ dài một tiếng, "Một thể không hót, một hót tức thì, đây quả nhiên là chân chính Kim Bằng chim, đáng tiếc, đã thương một con."

Vẫn là cái kia cùng Cổ Thận Vi cùng một chỗ hô "Không" người, một thân áo xám, dáng người trung đẳng, bộ mặt gầy cao, hơi có chút hắc, hốc mắt hãm sâu, tướng mạo cũng không điểm đặc biệt, thể nhưng lại khắp nơi hiện lộ ra không che giấu được sát phạt chi khí cùng vương giả chi khí, chung quanh bọn sát thủ ở trước mặt hắc không tự chủ được gục đầu xuống, liên liên kiên thạch bồi đường Kim Bằng bảo tựa hồ cũng thấp một đoạn.

Cổ Thận Vi từng tại Dương Nguyên soái trên thân cảm nhận được qua cường đại sát khí, nhưng là theo người này so sánh, thật giống như dòng suối nhỏ gặp biển cả.

Cổ Thận Vi trong lòng bị thống cùng phẫn nộ đột nhiên liền bị một cổ đến từ chỗ sâu nhất sợ hãi thay thế, thân thể mềm thành một đoàn, chỉ có thể tiếp tục nằm trên mặt đất, hắc dùng hết toàn bộ ý chí, mới khiến cho chính mình ngẩng đầu, nhìn qua mười bước bên ngoài người áo xám, biết rồi thân phận của người này.

Một tên che mặt sát thủ đi đến Cổ Thận Vi trước mặt, chân sau quỳ xuống, một tay đè xuống thiếu niên cái cổ, một tay cầm dưới lưng hẹp đao, xông

người áo xám khiêm tốn mà hỏi thăm:

"Vương chủ, xử lý như thế nào tên nô tài này."

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Đêm đi

"Độc Bộ Vương" Thượng Quan Phạt đứng chấp tay, tại hán đối diện, hơn mười người sát thủ tiểu tâm giờ lên hai chỉ chim đại bàng thi thể, còn một người khác nâng chim mái đầu lâu.

Hắn thương thức con mồi của mình, đắc chí vừa lòng.

Kim Bằng bảo, Kim Bằng bảo, cái tên này kêu trên trăm năm, có mấy người thấy tận mắt Kim Bằng chim? Lại có ai bắt được qua Kim Bằng chim? Chỉ có hắn, đời thứ bảy "Độc Bộ Vương", cho toà này cư cao lâm hạ Thạch bảo mang đến vĩ đại nhất vinh quang.

Đây là một cái biểu tượng, tượng trưng cho Kim Bằng bảo sắp leo lên đỉnh phong, Thượng Quan gia mấy đời "Độc Bộ Vương" mộng tưởng muốn ở trên người hắn thực hiện.

Thượng Quan Phạt đắm chìm trong to lớn thỏa mãn cùng hân hoan bên trong, tiếc nuối duy nhất là có một con Kim Bằng chim bị chém rụng rồi đầu lâu, hắn có thể mời thiên hạ tốt nhất thợ thủ công chế tác tiêu bản, một lần nữa đem đầu chim gắn, thiên y vô phùng, ai cũng nhìn không ra đến, nhưng cái này vẫn là làm cho người tức giận thiếu thốn.

Cự thạch trên sườn núi lít nhít che mặt bọn sát thủ nín hơi nín khí, ấn lấy Cổ Thận Vi sát thủ quan sát vương chủ mỗi một cái động tác, chỉ cần một điểm ám chỉ, hắn liền sẽ rút đao giết cái này không đáng chú ý nô tài.

"Bắt lấy sao?"

Một cái thanh âm thanh thúy hỏi, tại cái này "Độc Bộ Vương" chuyên hưởng thế giới bên trong, chỉ có nàng có can đảm xâm nhập.

Thượng Quan Như từ cự thạch bên ngoài chui vào, đẩy ra pho tượng giống như bọn sát thủ, vọt tới phụ thân bên người.

"Chết như thế nào?" Trong thanh âm của nàng rõ ràng mang theo ngoài ý muốn cùng bất mãn.

"Kim Bằng cũng không phải là phạm chim, tha chết chứ không chịu khuất phục, là không có cách nào bắt sống." Thượng Quan Phạt cúi đầu hướng nữ nhi giải thích, trong khoảnh khắc từ bề ghế Tây Vực Sát Thủ Chi Vương biến thành từ ái phụ thân.

"Cùng cái này chim, chúng ta Thượng Quan gia cũng không phải phạm nhân, đúng hay không?"

Thượng Quan Phạt lòng tràn đầy cao hứng, "Không sai, Thượng Quan gia không phải phạm nhân, chúng ta là Chúa Tể Giả, hủy diệt giả, chí cao người, thế nhưng là cùng cái này chim không giống, không có người có thể bức chúng ta tự sát."

Cổ Thận Vi tâm như nổ, nguyên lai là Thượng Quan Như mật báo.

Cửu công tử khẳng định là lén lút đến cự thạch sườn núi, lúc đầu nghĩ dọa Hoan Nô nhảy một cái, kết quả lại phát hiện chim đại bàng, nàng không lộ phong thanh, vậy mà nói cho phụ thân.

Cổ Thận Vi còn vẫn cho là chính mình so hài từ cùng lửa nhóm thành thực cơ trí, bây giờ mới biết ngây thơ đến buồn cười, một cái mới mười hai tuổi tiểu nữ hài liền đem hắn hoàn toàn mơ mơ màng màng, đưa bốn trong lòng bàn tay.

"Như, là người phát hiện Kim Bằng chim, công lao lớn nhất, nói đi, ngươi muốn cái gì, thiên hạ không có người không có được đồ vật."

"Ai nha, phụ thân đã cho ta trên đời đồ tốt nhất, ta còn có cái gì có thể muốn đâu? Ngược lại là cái kia nô tài, không có hắn, ai cũng gặp không đến Kim

Bằng chim, hẳn là hảo hảo khen thưởng một chút."

Thượng Quan Như vậy mà thay hẳn tranh công, Cố Thận Vi trong lòng giật mình, đối tâm tư của nàng càng thêm khó có thể lý giải được, kỳ thật tất cả mọi người nhìn ở trong mắt, cái này tiểu nô mới biết chuyện không báo, phạm phải hẳn phải chết chi tội, bất quá cũng liền bởi vì hẳn là một cái tiểu nô mới, ai cũng không coi hẳn là chuyện, ai cũng không nguyện ý cùng Cửu công tử làm trái lại.

Liền liền "Độc Bộ Vương" Thượng Quan Phạt, tâm tình cũng tốt đến mức có thể rộng lượng một tên không có ý nghĩa nô tài, cái này với hẳn thể nhưng là lần đầu tiên sự tình, từ hẳn năm tuổi cầm lấy thanh thứ nhất xuất đạo, liền chưa từng có buông tha bất luận cái gì một tên kẻ phản nghịch.

"Tiểu tử, ngươi muốn cái gì?"

Thượng Quan Phạt ôm nữ nhi, còn tại thưởng thức chết đi Kim Bằng chim, không quay đầu nhìn tốc tốc phát run tiểu nô mới.

Cố Thận Vi không có cách nào khống chế từ đầu đến chân run rẩy, hẳn sợ hãi cái này hạ mệnh lệnh đồ diệt Cố thị nam nhân, loại này sợ hãi xuất phát từ nội tâm, so bị thống còn quảng đại hơn, so cửu hận còn muốn sâu xa, hẳn khinh bỉ khiếp đảm của mình, lại vụ sự vô bổ.

"Ta. . ." Cố Thận Vi cuống họng khô khốc giống là rót nóng rục nước thép, "Ta. . . Muốn làm sát thủ!"

Ấn hẳn cái cổ sát thủ cánh tay khẽ động, tựa hồ không nhìn được cười.

Thượng Quan Phạt quay đầu nhìn thoáng qua nằm rạp trên mặt đất nô tài, chỉ thấy một khối phía sau lưng. Đây là cao cao tại thượng người ưu thế, hẳn người trước mặt chỉ lộ ra phía sau lưng, cho nên tính uy hiếp nhỏ nhất, đây cũng là cao cao tại thượng người thế yếu, hẳn gặp không đến có thể nhất lộ ra chân thực tình cảm khuôn mặt.

"Sát thủ?"

"Tiểu nô học qua võ công, chỉ cầu có thể đi vào Đông bảo làm một tên sát thủ học đồ, nếu như tiểu nô học nghệ không tinh, mặc dù chết cũng không tiếc."

Tai nạn càng không ngừng ma luyện già thiếu niên này, hẳn đã thuần thục đem bị thống chôn giấu thật sâu, muốn lợi dụng cái này kiếm không dễ cơ hội, vì chính mình tranh thủ một điểm lợi ích.

"Tốt." Thượng Quan Phạt lại xoay người đi nhìn hai chi Kim Bằng chim, cái này tiểu nô mới ở trong mắt hẳn đã không tồn tại.

Cự thạch trên sườn núi người đi hết, Cố Thận Vi cái cuối cùng rời đi, thất hồn lạc phách, làm sao cũng thoát không nổi ý nghĩ này: Là hẳn hại chết chim đại bàng, kẻ cầm đầu lại là Thượng Quan Như.

Mặc dù đã được như nguyện làm tới sát thủ học đồ, điểm ấy an ủi nhưng lại xa xa không đủ để đền bù mất đi thân nhân to lớn bị thống.

Rất nhanh, điểm ấy an ủi liền lộ ra càng thêm nhỏ bé rồi.

Hắn trở lại thạch ốc không bao lâu, Tuyết nương liền sai người đem hẳn truyền đến phòng của mình bên trong.

Chỉ còn lại hai người, Tuyết nương sắc mặt tái xanh, đây là nàng lửa giận thịnh nhất lúc biểu hiện.

"Ngươi cái này ngu xuẩn hèn hạ, vong ân phụ nghĩa cầu vật, tại sao muốn hướng ta giấu điểm?"

Cố Thận Vi cuống quýt quỳ xuống, hẳn quên rồi, "Độc Bộ Vương" như thế thích chim đại bàng, đôi này Tuyết nương nhất định có ý nghĩa trọng yếu.

Hoan Nô á khẩu không trả lời được lệnh Tuyết nương càng thêm phẫn nộ, vì tiến vào Kim Bằng bảo, nàng đợi rất nhiều năm, vì thực hiện mục đích cuối cùng nhất, nàng còn chuẩn bị đợi thêm rất nhiều năm, thế nhưng là một lần cơ hội thật tốt đang ở trước mắt, lại bị tiểu tử này lãng phí hết rồi.

"Xem ra ta là sai rồi, ta tin tưởng ngươi như vậy, ngươi lại phản bội ta, ta để ngươi chịu đau khổ quá ít. Ngẩng đầu!"

Tuyết nương nghiêm nghị ra lệnh, sau đó cúi người, duỗi ra gậy sắt ngón tay, tại Hoan Nô trước ngực Tuyền Cơ trên huyết trực tiếp chọc lấy một chút.

Liền một chút, lực đạo lại là trước nay chưa từng có mạnh mẽ, một cổ dòng nước lớn nhiệt khí nhảy lên nhập Cố Thận Vi thể nội, như cuồng phong quét lá rụng, một Lộ Trùng đến đan điền.

Hỏa đang thiêu đốt, mỗi một tác lần da, mỗi một trong đó bản tựa hồ cũng tại nứt làm khối bụi, hẳn ngã rầm trên mặt đất, giống đầu cá rời khỏi nước, liều mạng vụn vụn, miệng há ra một hớp, lại không phát ra được một điểm thanh âm.

Hai tháng trước, Cố Thận Vi liền từng có qua loại này tẩu hỏa nhập ma kinh lịch, nhưng là không có cách nào cùng hiện tại lần này đánh đồng, muốn sống không thể, muốn chết không được, từ trong ra ngoài phỏng cảm giác thậm chí đuổi đi bị thống, cửu hận những này thâm căn cố đế tình cảm, hẳn chỉ muốn cầu xin tha thứ, lại vẫn cứ không mở miệng được.

Nhiệt khí từ cổ họng của hẳn bên trong phun ra ngoài, giống như liền ngũ tạng lục phủ cũng một khối mang đi.

Tuyết nương ngồi trở lại trong ghế, Hoan Nô đau đớn thoáng lảng lại phần nộ của nàng, nàng uống trà, nghĩ đến tâm sự, không còn để ý không hỏi hấn, mặc hấn trên sàn nhà lần tới xoay đi.

Sống không bằng chết trong vòng một canh giờ, Cố Thận Vi tại trong Địa ngục đi rồi một vòng, một lần nữa trở lại thế giới này.

"Thế nào, ta chỉ lực không thể so với 'Độc Bộ Vương' chênh lệch quá nhiều a?"

"Tiểu nô không dám tiếp tục rồi, cầu Tuyết nương thứ tội." Hấn dùng thanh âm khàn khàn nói.

"Lăn ra ngoài!" Tuyết nương nghiêm nghị quát.

Cố Thận Vi kéo lấy thân thể trở lại thạch ốc, vô lực nằm tại giường đất lên.

Hỏa năng thiêu hủy hết thảy, hỏa cũng có thể đúc nóng sắt thép, hấn nhếch môi im lặng cười, đau đớn đã qua, hấn tâm trải qua này rèn luyện trở nên càng cứng rắn hơn, tất cả mọi người là cừu nhân, tất cả mọi người là người chết.

Trong đầu của hấn đột nhiên hiển hiện quyền kia vô danh kiếm phổ bên trong văn tự đoạn ngắn, càng nghĩ càng thấy đến phù hợp hiện tại tâm cảnh, tâm người chết mới có thể giết người, quyền sách kia bên trong tựa hồ cũng không hoàn toàn là lừa ác.

Cố Thận Vi nhảy xuống giường, luyện một lần "Hợp Hòa kinh", hấn lại cười rồi.

Tuyết nương chỉ lực đã có thể mang đến đau đớn, cũng là tăng lên nội công có ích trợ giúp, vừa rồi kia Nhất Chỉ lực lượng quá cường đại, vậy mà đem hấn "Hợp Hòa kinh" đẩy lên rồi dương kinh tăng thứ ba.

Thế nhưng là vì sao lại dạng này? Tuyết nương tuyệt đối không có cái này hảo tâm.

Cố Thận Vi vừa rồi tại trên giường đã bắt được một tia manh mối, hiện tại rốt cuộc minh bạch, tất cả đều là bởi vì quyền kia vô danh kiếm phổ.

Hấn đã từng dùng ba ngày mảnh đọc quyền sách kia, mặc dù lúc ấy không rõ lắm, rất nhiều văn tự cũng đã khắc sâu vào não hải, khi hấn tại Tuyết nương trong phòng gặp tra tấn lúc, không tự giác đọc thuộc lòng những văn tự này, mặc dù không có giảm bớt đau đớn, lại đem Tuyết nương kia cổ kinh lực dẫn đạo vì thôi động chỉ lực.

Đau đớn quá thịnh lúc, hấn căn bản không có nghĩ tới chỗ này, hiện tại mới bừng tỉnh đại ngộ.

Kia rốt cuộc là một bản sách gì? Cố Thận Vi đáy lòng dâng lên đại đoàn hoài nghi, nó cũng không phải là như cho thấy nhìn qua như thế vẹn vẹn một bản kiếm phổ, tại những cái kia chủ thích tính văn tự ở trong còn ẩn chứa nội công pháp môn tu luyện.

Cố Thận Vi càng nghĩ càng là hưng phấn, kém chút muốn lập tức liền đi cự thạch sườn núi đem sách tìm ra lại nhìn kỹ một lần, nhưng hấn vẫn là nhịn được, hiện tại là buổi chiều, không có song bào thai cùng đi, lúc này tiến Đông bảo gần như không có khả năng, chỉ chờ tới lúc sáng sớm ngày mai, hấn liền có thể kỹ càng nghiên cứu bản này thân bí thư tịch rồi.

Ngày này tựa hồ là nhân họa đắc phúc tập trung ngày: Chim đại bàng bị giết, U; đọc sách ww;. ưkan Shu. net hấn lại thực hiện tiến Đông bảo làm sát thủ học đồ nguyện vọng; Tuyết nương làm hấn tẩu hỏa nhập ma, lại trong lúc vô tình tăng lên nội lực của hấn, khiến cho hấn bắt đầu lĩnh ngộ vô danh kiếm phổ bí nghĩa.

Mà hết thảy này còn giống như không đủ viên mãn, ban đêm hôm ấy, trong nhà đá hai người ngay tại ngủ say, đột nhiên bị một tràng tiếng gõ cửa đánh thức.

Cố Thận Vi cùng lão Trương đồng thời ngồi xuống, gõ cửa người đã vào nhà, liền đứng tại cửa ra vào.

"Ta có lời nói cho ngươi."

Người tới là Thượng Quan Như, trong bóng tối thấy không rõ dáng dấp của nàng, nhưng có thể nghe ra thanh âm của nàng.

Lão Trương dù cho thân ở nửa mê nửa tỉnh ở giữa, cũng có thể làm một cái tiêu chuẩn tốt nô bộc, hấn giống như cái gì cũng không nghe thấy, ngược lại thân lại ngủ, liền hô lô âm thanh đều vang lên, phảng phất vừa rồi động tác kia chỉ là tại mộng du.

Cố Thận Vi hết sức kinh ngạc, hấn chính thống hận cô gái này, không nghĩ tới nàng vậy mà đêm khuya tới chơi.

Đây cũng là một cái nàng muốn chơi mới trò chơi? Vẫn là Thượng Quan Vũ Thi phía sau giật dây mới âm mưu?

Cố Thận Vi ở trong chăn bên trong mặc quần áo tử tế, nhỏ giọng nói: "Cửu công tử, có dặn dò gì."

"Ta không phải sư phụ của ngươi sao?"

"Vâng, sư phụ, xin hỏi sư phụ có dặn dò gì đệ tử làm."

Thượng Quan Như vẫy tay, đi ra thạch ốc, Cố Thận Vi theo sát phía sau, nhưng là âm thầm đề phòng.

"Người thực tình làm ta là sư phụ à?"

Bên ngoài có ánh trăng, so trong phòng còn sáng một chút, Cố Thận Vi nhìn thấy Thượng Quan Như thần tình nghiêm túc, không giống ban ngày lúc cao hứng như vậy, sau lưng còn đeo một cái to lớn bao khóa, cánh tay phải kẹp lấy hai thanh đao, chân chính đao, không phải bình thường luyện võ lúc đao gỗ.

"Vâng, sư phụ, một ngày vì sư, cả đời vì . . . Đệ tử nói đều là lời thật lòng."

"Tốt, người bây giờ liền cùng ta cùng một chỗ đào tẩu."

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cô vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Trốn đi

Một ngày này phát sinh tất cả mọi chuyện bên trong, là thuộc Thượng Quan Như câu nói này nhất lệnh Cố Thận Vi không hiểu.

Nàng mới mười hai tuổi, là "Độc Bộ Vương" sủng ái nhất nữ nhi, vừa mới lập xuống đại công, tại phụ thân trong suy nghĩ địa vị cao đến rồi cực hạn, làm sao lại nghĩ muốn chạy trốn?

Chẳng lẽ đây là một câu nói mát, có lẽ phía sau ẩn giấu đi âm mưu gì? Thế nhưng là nàng muốn giết chết Hoan Nô lời nói dễ như trở bàn tay, trên thực tế, tại cự thạch sườn núi, chính là bởi vì nàng cầu tình, hắn mới may mắn chạy trốn, đồng thời đạt được cơ hội làm sát thủ học đồ.

Cố Thận Vi trăm mối vẫn không có cách giải, sự do dự của hắn lại chọc giận Thượng Quan Như.

"Thế nào, sư phụ người dám không nghe sao? Người giống như nàng!"

Cố Thận Vi biết cái này "Nàng" chỉ là ai, cũng chính là bởi vậy, hắn cấp tốc quyết định chủ ý: Hắn muốn cho ra theo Thượng Quan Vũ Thì hoàn toàn tương phản trả lời.

"Đệ tử nguyện ý đi theo trái phải sư phụ, sư phụ đi đâu, đệ tử liền đi đâu, tuyệt không rời đi nửa bước, thế nhưng là. . ."

Thượng Quan Như cười, nụ cười của nàng ở dưới ánh trăng lộ ra phá lệ xán lạn ưu mỹ.

"Vậy là được, chúng ta ra Thạch bảo lại nói."

Thượng Quan Như đem một thanh hẹp đao kín đáo đưa cho Cố Thận Vi, sau đó lời kéo hắn tay, hướng chân tường phía dưới đi đến, trả về quá mức hướng hắn thở dài một tiếng.

Cố Thận Vi cầm đao, mờ mịt đi theo nàng, đây chỉ là một trò chơi, đi không ra bao xa, liền sẽ bị người gác đêm ngăn lại.

Cố Thận Vi đã từng hai lần bị người gác đêm chặn đường, biết những người này ở đây bảo bên trong ở khắp mọi nơi.

Nhưng là hắn nghĩ sai, Thượng Quan Như đối Thạch bảo hiểu rõ so với hắn hơn rất nhiều, nàng đi đến chân tường bên ngoài, lỗ tai dán tại phía trên nghe một hồi, xác định không có vấn đề mới tiến lên, mỗi đi một đoạn đường phải nghe theo một hồi, mà lại quay tới quay lui, tựa hồ đang tránh né thủ vệ.

Cố Thận Vi học bộ dáng của nàng thiếp tường lắng nghe, cũng không lâu lắm, rốt cục làm rõ là chuyện gì xảy ra.

Nguyên lai hắn một mực đem Kim Bàng bảo thủ vệ nghiêm mật trình độ phóng đại, người gác đêm cũng không phải là ở khắp mọi nơi, bọn hắn đều là lưu động, bốn phía tuần tra, nhưng là lộ tuyến không trong ngõ hẻm, mà là tại đầu tường, mỗi tuần sát một đoạn, người gác đêm liền sẽ tại cố định vị trí gõ mấy lần, thanh âm thông qua vách tường xa xa truyền ra, dùng loại phương thức này, người gác đêm lẫn nhau liên lạc thông báo tình huống.

Cố Thận Vi đối với mấy cái này tiếng đánh còn không hiểu rõ lắm, Thượng Quan Như lại rất quen thuộc, nàng biết như thế nào tránh thoát sắp đi tới người gác đêm, cũng biết con đường kia an toàn nhất.

Hai người càng chạy càng xa, từ từ tiếp cận đại môn, Cố Thận Vi gặp phải một lần lựa chọn, tiếp tục đi theo Thượng Quan Như "Chạy trốn", vẫn là này liền gọi người ngăn lại trận này trò chơi, cái trước lấy lòng Cửu công tử, cái sau lại là làm nô tài bốn phận.

Cố Thận Vi không có lên tiếng.

Thượng Quan Như mang theo hắn đi đến một đạo tường cao phía dưới, dán tại phía trên nghe một hồi, cúi xuống bao khóa, từ bên trong móc ra một cái câu tường phi trào đến, nàng đổi lần chạy trốn này chuẩn bị đầy đủ.

Thượng Quan Như đem bay trào hướng lên bỏ qua, khó khăn lắm đến rồi đầu tường lại rút xuống, nàng vội vàng tiếp được, thế nhưng là đã phát ra tiếng vang.

Hai người đợi một hồi, không có thủ vệ nhảy ra, Thượng Quan Như chọn thời cơ phi thường tốt.

Cố Thận Vi từ Thượng Quan Như trong tay tiếp nhận bay trào, hắn "Hợp Hòa kinh" vừa mới lên tới dương kinh tầng thứ ba, nội kinh tăng cường rất nhiều, cái này ném đi nhẹ nhõm vượt qua đầu tường, rơi xuống lúc vừa vận một mực chặn lại.

Thượng Quan Như mỉm cười, nắm lấy dây thừng bò lên.

Cố Thận Vi cũng lên bao khóa, đem hạp đao nhét vào trong dây lưng, cũng đi theo đi lên.

Trên tường không người, Thượng Quan Như cấp tốc từ bên kia bò xuống đi, khinh công của nàng rất tốt, so Cố Thận Vi còn mạnh hơn chút, rất nhanh liền đến rồi mặt đất, Cố Thận Vi ngược lại hoa một chút thời gian tìm kiếm thích hợp chỗ đứng.

Bao bên ngoài trên đất trống không có người, nửa năm trước, tới cửa khiêu chiến Dương Nguyên soái chết ở chỗ này, đầu lâu cắm ở đầu thương bên trên, bây giờ không có lưu lại một tia vết tích.

Hai người mèo eo bước nhanh tiến lên, chạy qua thạch lương, đi đến xuống núi con đường, cùng một chỗ nhẹ nhàng thở ra.

Cố Thận Vi cảm thấy chạy trốn quá trình tựa hồ quá dễ dàng chút, Thượng Quan Như lại cho rằng đây là chính mình tỉ mỉ bày kế kết quả, cho nên dương dương đắc ý, quẹo mấy cái cua quẹo, quay đầu đã nhìn không thấy Thạch bảo, lá gan của nàng cũng lớn lên, nhìn không được cất tiếng cười to.

"A ha, ta có thể tỉnh ra rồi. Phụ thân không đồng ý ta xông vào giang hồ, mẫu thân cũng không đồng ý, liền Vũ công tử cũng phản đối, có thể ta còn là ra ngoài rồi. Hừ, không xông ra thành tựu, ta là sẽ không trở về! Hoan Nô, vẫn là ngươi trung thành nhất, yên tâm, bằng hai chúng ta bán sự, nhất định có thể có một phen hành động, ta sẽ đem tất cả võ công đều dạy cho ngươi."

"Đệ tử có thể đi theo sư phụ một khối hành tẩu giang hồ liền rất vui vẻ rồi, có học hay không võ công ngược lại không trọng yếu, sư phụ lợi hại như vậy, ta có gì có thể sợ?"

"Ai, ngươi người rất tốt, võ công cũng không tệ, chính là nói chuyện rất giống nô tài, ta không thích."

Cố Thận Vi trong lòng cười lạnh, hắn tại Kim Bằng bảo vốn chính là nô tài, nếu như lộ ra chân diện mục, đã sớm một đao bị giết.

"Ngươi là sư phụ nha, ngươi nhìn các môn các phái đệ tử, đối sư phụ đều là nói như vậy."

"Thật sao? Ta cũng phải xem thật kỹ một chút, dù sao ta đối sư phụ liền không phải như vậy."

Hai người một bên nói chuyện phiếm, một bên hướng dưới núi đi, Thượng Quan Như quá hưng phấn, miệng một khắc cũng nhàn không xuống, mà lại đối bảo bên ngoài thế giới vô cùng hiếu kỳ.

"Hoan Nô, ngươi không phải tại bảo bên trong ra đời à?"

"Không phải, ta tiến bảo mới một năm."

"Vậy ngươi khẳng định biết không ít chuyện trên giang hồ."

"Đúng."

Cố Thận Vi kỳ thật không có kinh nghiệm giang hồ, hắn từ nhỏ cầm y ngọc thực, kết giao vòng tròn cực kì có hạn, đến rồi Tây Vực, càng là rất ít rồi đi trang viên, sinh hoạt phong bế so Thượng Quan Như có khi còn hơn, nhưng là sư phụ của hắn Dương Tranh lại là lão giang hồ, có đôi khi tới hào hứng, cũng sẽ cùng hắn trò chuyện một chút vô lâm chuyện bịa.

Cố Thận Vi liền đem những tin đồn này một lần nữa tra chuốt về sau giảng cho Thượng Quan Như, Thượng Quan Như nghe được say sưa ngon lành, nhất là đối cái gọi là giang hồ quý cụ hết sức cảm thấy hứng thú.

"Luận võ còn có quy củ? Theo cái kia Dương Nguyên soái giống nhau sao?"

"Phía ngoài giang hồ theo chúng ta Kim Bằng bảo khác biệt, bọn hắn bó tay bó chân, Kim Bằng bảo tùy tâm sở dục, cho nên Kim Bằng bảo mới lợi hại

hon, Dương Nguyên soái không sẽ chết sao?"

"Thế nhưng là ta cảm thấy vẫn là phía ngoài quy củ rất nhiều, đại gia tất cả đều đến ám sát một bộ này, cuối cùng chính là người người đều xây một tòa Thạch bảo, ai cũng cảm thấy không an toàn, nghĩ ra được đi một chút đều không được, còn không bằng người bình thường tự tại chút."

"Tùy tâm sở dục cũng không dễ dàng, thiên hạ liền một cái Kim Bằng bảo, người khác muốn học ám sát, còn không học được đâu."

Lần này nói chuyện cũng là quái dị, "Độc Bộ Vương" nữ nhi hãm mộ giang hồ quy củ, Thượng Quan gia cừu nhân lại vì Kim Bằng bảo biện hộ.

Đường xuống núi rất lâu, mới đi không đến một nửa, Thượng Quan Như đã mệt mỏi, liền tiếp ngáp, "Còn bao lâu a, sớm biết mang hai con ngựa ra tốt."

"Đến rồi dưới núi liền có thể mua ngựa rồi."

"Ừm, Hoan Nô, người công ta."

Cố Thận Vi đem bao khóa chuyển qua trước ngực, tiếp nhận Thượng Quan Như đao, cùng một chỗ nhét vào trong dây lưng, sau đó chân sau quỳ xuống, nhường nằng úp sấp trên lưng.

Thượng Quan Như rất nhẹ, Cố Thận Vi công nằng tiếp tục xuống núi, hai người đều có một hồi không nói chuyện.

"Người nói chút gì, đừng để ta ngủ thiếp đi, hoặc là người hỏi chút gì đi, sư phụ thay người giải đáp."

Thượng Quan Như thanh âm nhẹ nhàng, kinh lịch rồi đầu hôm khăn trương, nằng hiện tại thật là khốn cực.

Cố Thận Vi suy nghĩ một chút, nhớ tới một vấn đề:

"Người còn nhớ rõ ta rơi vách núi không chết sự kiện kia sao?"

"Nhớ kỹ, người gạt ta nói mình bò lên, nhưng thật ra là cười Kim Bằng chim đi lên, đúng hay không? Ta nhớ ra rồi, người cái này không nghe lời hồng đồ đệ, theo Kim Bằng chim giao rồi bằng hữu, vậy mà không nói cho ta!"

"Ai nha!"

Cố Thận Vi kêu một tiếng, Thượng Quan Như tại trên cổ hấn hung hăng cắn một cái.

"Ừm, ta. . . Cái kia. . ."

Cố Thận Vi không biết nên giải thích thế nào, nhất là không biết nên làm sao nói cho Thượng Quan Như, vì kia hai chỉ chim đại bàng, hấn một ngày kia khẳng định sẽ giết nằng.

"Hi hi, được rồi, người đi theo sư phụ xuống núi, còn tính là có trung tâm, tha thứ người rồi. Phụ thân muốn đem Kim Bằng chim chế thành tiêu bản, về sau ta dẫn người đi xem."

Thượng Quan Như trong thanh âm không có chút nào áy náy, nằng là "Độc Bộ Vương" nữ nhi, lại hãm mộ trên giang hồ quy củ, thực chất bên trong vẫn tuân thủ Kim Bằng bảo nguyên tắc, dưới cái nhìn của nằng, có được hai chỉ chim chết so để bọn chúng còn sống quan trọng hơn.

Cố Thận Vi thật vất vả mới đề xuống lửa giận lại nhảy lên lên, hấn cắn răng, cố gắng không chế giết chết phía sau tiểu nữ hài xúc động.

"Người hỏi lại vấn đề a, ta lại muốn ngủ thiếp đi."

"Đúng, ta trên một vấn đề còn không có hỏi đâu, người đối Vũ công tử nói lời gì, nằng nhất định phải giết ta?"

Cố Thận Vi đối với chuyện này một mực rất hiểu kỳ, thế nhưng là hai tháng qua nhưng không có tìm được một chút dấu vết, Thượng Quan Như cùng Thượng Quan Vũ Thi đều đối với cái này giữ kín như bưng.

Thượng Quan Như cười một tiếng, hô hấp phun đến rồi trên cổ của hấn, lại không có trả lời ngay, một lát sau, giống như đã ngủ rồi, mới dùng móng lưng thanh âm nói:

"Vũ công tử nói với ta, mỗi người trong cuộc đời đều có một cơ hội tin tưởng một người khác, mặc kệ kết quả như thế nào, tại cái này về sau người cũng sẽ không lại tin tưởng bất kỳ kẻ nào, nằng nói nằng đem cơ hội cho ta, ta nói ta đem cơ hội cho người, nằng liền không cao hứng rồi, nói người là cái tâm hoài quỷ thai nô tài. Người đừng oán nằng, nằng là người tốt. Kỳ thật nằng không hiểu ta ý tứ, ta cùng nằng còn nói cái gì tín nhiệm không tín nhiệm đâu. . ."

Thượng Quan Như còn ở đây lăm bằm cái gì, ;ww. uuka; Shu. net nhưng là Cố Thận Vi đã nghe không rõ rồi, nằng không thể chống đỡ qua buồn ngủ xâm nhập, vẫn là tiến vào rồi mộng đẹp.

Hấn yên lặng công nằng xuống núi, hỏi hấn hỏi vấn đề này.

Cửu nhân liên hần là hung ác tàn bạo mới đúng, dạng này tại giết chết bọn hần lúc liên sẽ không sinh ra một điểm thương hại cùng do dự, nàng tại sao phải tại bán chim đại bàng về sau, còn nói ra dạng này một lời nói?

Đường núi dài dằng dặc, nhưng không có hần kỳ vọng dài như vậy, lại rẽ mấy vòng muốn đi chấm dứt, Bích Ngọc thành mơ hồ có thể thấy được, trong thành lờ mờ lóe lên một chút ánh đèn.

Cố Thận Vi thở dài, quay người hướng về trên núi đi đến.

Ánh trăng như thủy ngân tiết địa, Thượng Quan Như ngủ say sưa, đục không biết phương hướng đã biến.

Bao khóa, đao, tiểu nữ hài, dù cho "Hợp Hòa kinh" đã lên tới dương kinh tầng thứ ba, đi rồi nhiều như vậy đường, bọn chúng tại Cố Thận Vi trên thân vẫn là lộ ra nặng nề.

Hần về tới Kim Bằng bảo, trải qua cái kia đạo kết nối trong ngoài thạch lương, đây là tốt bao nhiêu một cái cơ hội, đem trên người gánh nặng toàn bộ bỏ xuống, hần cũng có thể cùng theo nhảy xuống, nói như vậy, tiểu nữ hài liên vĩnh viễn sẽ không biết mình "Tín nhiệm cơ hội" cho sai rồi người.

Cố Thận Vi đi qua thạch lương, xa xa liền thấy cửa chính tụ một đồng người, sau lưng hần, đông đảo thủ vệ cũng giống như u linh hiện thân, cản lại đường lui.

Cái này chung quy vẫn là một trò chơi, tất cả mọi người tại phối hợp Cửu công tử chơi một trận rất thật trò chơi.

Mấy tên phụ nữ vội vàng chạy tới, từ Cố Thận Vi sau lưng tiểu tâm đem Thượng Quan Như tiếp nhận đi, đổi được một người khác trên lưng, tiến bảo đi.

Ai cũng không có phát ra âm thanh, Thượng Quan Như còn tại ngủ say, nàng rất tín nhiệm hần.

Cố Thận Vi giao ra bao khóa cùng hai thanh đao, một cô gái trung niên đi tới, thấp giọng nói:

"Phu nhân nói, người làm được rất tốt."

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Tuyết nương

Bồi tiếp Thượng Quan Như đi rồi hơn phân nửa đêm, Cố Thận Vi đạt được vẹn vẹn một câu khen ngợi.

Hần trở lại trong nhà đá, phát hiện lão Trương không đợi hừng đông liền ra ngoài nuôi ngựa rồi, thế là giữ nguyên áo trên giường, trong đầu đục đậm đặc, chỉ chốc lát liền ngủ thật say, làm liên tiếp mộng.

Ở trong mơ, hai chi chim đại bàng cực lực triển khai hai cánh, vurun cổ hướng lên trời, tựa như bọn chúng trước khi chết một sát na tư thế, nhưng dù sao cũng không bay lên được, cách đó không xa, Thượng Quan Như chỉ vào Hoan Nô, một mặt tức giận, sau đó lại điên cuồng cười to, làm cho người rừng mình, tại Cố Thận Vi bên chân, xấu xí chim non hung ác đỉnh mỏ.

Cố Thận Vi trong lòng như có lửa đốt, liều mạng muốn tỉnh lại, lại sâu sâu đất sụt tại trong mộng không cách nào tự kiềm chế, hần hướng một người xin giúp đỡ, người kia diện mục mơ hồ, từ từ rõ ràng, lộ ra là Tuyết nương bộ dáng, nàng giống bình thường như thế ngồi tại trong một cái ghế, lạnh lùng không nói lời nào.

Cố Thận Vi bỗng nhiên ngồi xuống, rốt cục thoát khỏi mộng cảnh, mộng cảnh kia rõ ràng không có bất kỳ cái gì kinh khủng tình tiết, hần lại kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, tim đập loạn không thôi.

Hần ngẩng đầu, nhìn thấy Tuyết nương đang ngồi ở giường xuôi theo bên trên, thần sắc theo trong mộng cơ hồ giống nhau như đúc, hiện thực cùng hư ảo quấy cùng một chỗ, cái kia khóa cuồng loạn tâm kềm chút ngưng đập.

"Thấy ác mộng?"

"Ừm."

"Không có gì đáng sợ, dù sao tình thế thời điểm cũng vẫn là đồng dạng."

Cố Thận Vi ngờ ngác nói không ra lời, giống Tuyết nương loại này bất động thanh sắc người, rất khó phân chia ngôn ngữ của nàng là thuận miệng nói một chút vẫn là dừng có hàm nghĩa, nhưng là hiện thực lại bởi vậy rõ ràng, cái này Tuyết nương là chân thật.

"Người làm tốt, phi thường tốt." Tuyết nương hiếm thấy lộ ra vẻ tươi cười, nàng cực ít đến thạch ốc, mỗi lần đều là Cố Thận Vi tiến trong nội viện gặp nàng, nụ cười này tại âm u trong nhà đá lộ ra vô cùng không chân thực.

"A? Tuyết nương quá khen." Cố Thận Vi không có hiểu rõ nữ nhân này ý đồ.

"Tiểu cô nương thích người rồi?"

Cố Thận Vi càng không rõ ràng Tuyết nương lời nói, hẳn là Thượng Quan Như thân tín nô tài, cái này ai cũng biết, thế nhưng là Tuyết nương "Thích" tựa hồ còn có hàm nghĩa khác.

"A! Không, Tuyết nương, ngài hiểu lầm."

Cố Thận Vi rốt cuộc biết Tuyết nương ý tứ, cái này quá buồn cười, Thượng Quan Như mới mười hai tuổi, hẳn vội vàng đem chuyện tối ngày hôm qua kỷ càng nói một lần.

Đó chính là một trò chơi, hẳn từ vừa mới bắt đầu liền biết, cho nên giống như ngày thường bởi Cửu công tử chơi tiếp tục, Thượng Quan Như tìm hẳn hoàn toàn là bởi vì Thượng Quan Vũ Thi không đồng ý cùng với nàng một khối đào tẩu.

Tuyết nương ý cười nhưng không có yếu ớt, cuối cùng nàng lắc đầu, "Quả thật như người lời nói, Cửu công tử tín nhiệm đối với người cũng vượt xa khỏi những người khác."

"Tín nhiệm" cái từ này lệnh Cố Thận Vi chấn động trong lòng, hẳn không có đem Thượng Quan Như mỗi câu lời nói đều chuyển cáo cho Tuyết nương, sau này cũng không có ý định nói.

"Ta cũng nghĩ thế."

Tuyết nương biểu lộ lại khôi phục lại bình thường lạnh lùng bộ dáng, "Hoan Nô, người nguyện ý vì ta làm một chuyện gì a?"

"Nguyện ý, tiểu nô nguyện vì Tuyết nương xông pha khói lửa. . ."

Tuyết nương phát tay đánh gãy hẳn, "Tốt, bởi vì người là người thông minh, cho nên chúng ta có thể có chuyện nói thẳng. Người biết bí mật của người nắm giữ trong tay ta, ta tùy thời có thể lấy hương Bát thiếu chủ vạch trần a?"

"Biết." Cố Thận Vi quỳ gối trên giường, tiểu tâm trả lời, cảm thấy Tuyết nương lập tức sẽ lộ ra một chút trọng yếu tin tức.

"Ừm, người biết người trúng ta 'Bát Hoang ngón tay', không có trợ giúp của ta, nội công vĩnh viễn sẽ không tăng lên a?"

"Biết." Cố Thận Vi càng thêm tiểu tâm trả lời, hẳn lợi dụng vô danh kiếm phổ bên trong văn tự vậy mà đột phá dương kinh tầng thứ ba, đây là Tuyết nương không biết.

"Ngoại trừ đêm qua, người đã tẩu hỏa nhập ma một lần đi?"

Cố Thận Vi trong lòng giật mình, hẳn hai tháng trước tại cự thạch sườn núi tẩu hỏa nhập ma, đối với người nào cũng không nói, không nghĩ tới Tuyết nương vẫn là biết.

"Vâng, hai tháng trước."

"Ừm, bắt đầu từ ngày đó tính lên, người còn có thời gian ba năm."

Cố Thận Vi kinh ngạc ngẩng đầu nhìn âm u Tuyết nương.

"Tại trong ba năm này, mỗi cách một đoạn thời gian người liền sẽ nhập ma một lần, mỗi một lần thời gian đều sẽ càng dài, đau đớn cũng sẽ càng sâu, ba năm sau, ma niệm nhập tâm, chính là Tiên Phật hiện thế cũng cứu không được."

"Cầu Tuyết nương khai ân, cầu Tuyết nương khai ân." Cố Thận Vi làm bộ toàn thân run rẩy.

"Ta sẽ mở ân, chỉ cần người vì ta làm một chuyện, ta không chỉ có sẽ đi trừ người Tuyền Cơ trong huyết chỉ lực, còn biết truyền cho người chân chính võ công tuyệt thế, đến lúc đó mặc kệ cừu nhân là ai, người muốn giết cứ giết."

Tuyết nương có ý cường điệu "Mặc kệ cừu nhân là ai" mấy chữ này, Cố Thận Vi trong lòng hơi động, hẳn tự xưng gọi "Đương Hoan" những cái kia nói

láo, Tuyết nương chưa hề liên không có hoàn toàn tiếp nhận.

"Nguyên ý nguyên ý, chỉ cần là Tuyết nương sự, tiểu nô nhất định tận tâm tận lực, mặc kệ nhiều khó khăn đều muốn làm được."

"Khó nha, cũng là không phải rất khó khăn. Kim Bằng bảo Lục Sát trong điện thờ phụng một thanh đao gỗ, người nghĩ biện pháp đưa cho ta."

Cố Thận Vi biết Lục Sát điện, nơi đó là tế tự Thượng Quan gia tộc lịch đại tổ tiên địa phương, ở vào bảo bên trong phía bắc xa xôi vị trí, muốn đi nơi đó nhất định phải trải qua nội trạch, "Ta, ta nghĩ biện pháp."

Nói thì nói như thế, hấn lại rất rõ ràng, đó căn bản không có khả năng.

"Ha ha, người có thể có biện pháp nào? Tìm Cửu công tử, nhường nàng giúp người."

Cố Thận Vi bưng tỉnh đại ngộ, nguyên lai Tuyết nương nhường hấn liều mạng lấy lòng song bào thai, mục đích cuối cùng nhất chính là vì cái này.

"Ta thử một chút."

Cố Thận Vi trong lòng không chắc, Tuyết nương muốn chuôi này đao gỗ khẳng định ý nghĩa trọng đại, hoặc là cất giấu bí mật gì, Kim Bằng bảo tất nhiên chặt chẽ trông coi, Thượng Quan Như có nguyên ý hay không hỗ trợ, đáp ứng hỗ trợ về sau lại có thể thành công hay không, mỗi một bước đều tràn ngập biến số, sự tình bại lộ, Cửu công tử nhiều lắm là chịu đòn răn dạy, hấn lại khả năng mất đi tính mạng.

"Thử là vô dụng, việc này nếu là bị người ta biết, người hấn phải chết không nghi ngờ." Tuyết nương tựa hồ đoán được Hoan Nô tâm sự, nhàn nhạt nói.

"Mời Tuyết nương chỉ điểm sai lầm."

"Đã Cửu công tử thích người, người liền nên đem chính mình tẩu hỏa nhập ma chuyện này nói cho nàng."

Cố Thận Vi càng ngày càng sùng sốt, Tuyết nương lại càng thêm bình tĩnh, nâng chung trà lên uống một ngụm, tiếp tục nói ra: "Nghe nói Lục Sát điện đao gỗ bên trong cất giấu một cái y phương, có công hiệu khôi tử hồi sinh, người cần nó cứu mạng."

"Vâng." Cố Thận Vi minh bạch rồi Tuyết nương kế hoạch.

"Nếu như nàng nói Kim Bằng bảo cao thủ nhiều như mây, nàng sẽ tìm người vì người trị liệu, người nói thế nào?"

"Ta nói. . . Ta luyện chính là ngoại phái công pháp, Kim Bằng bảo nội công sẽ chỉ tăng thêm nhập ma."

"Ừm, rất tốt. Người cũng không cần sợ hãi, cầm tới đao gỗ về sau, ta để lại một hồi, sau đó người liền vật trả lại chủ, ai cũng sẽ không phát hiện."

"Đứng."

Tuyết nương đứng người lên, "Ngày mai ta sẽ đưa người vào nội trạch phục thị Cửu công tử."

"Thế nhưng là vương chủ đã đáp ứng để ta làm sát thủ học đồ. . ."

"Ừm, người muốn trở thành sát thủ?" Tuyết nương thanh âm lạnh xuống.

"Không, ta muốn vì Tuyết nương cầm chuôi này đao gỗ."

Tuyết nương đi tới cửa, quay người nói ra: "Sát thủ cũng không phải không đầu địch nổi, ta sẽ dạy người lợi hại hơn võ công."

"Vâng, đa tạ Tuyết nương đại ân đại đức."

Tuyết nương đi rồi, Cố Thận Vi ngồi tại trên giường, cẩn thận nghĩ đến Tuyết nương giao cho hấn nhiệm vụ, một lát sau xuống giường đi giày, trước khi ra cửa hướng Đông bảo, quyền kia vô danh kiếm phổ, hấn nhất định phải lật qua, hấn cảm thấy mình mơ hồ tìm được giải nghĩa phương pháp.

Đông bảo đại môn đóng chặt, cửa nhỏ cũng giam giữ, Cố Thận Vi thử gõ cửa, bên trong không có trả lời, không khỏi rất là sùng sốt, mấy tháng qua, hấn mỗi ngày đều có thể thuận lợi đi vào, chưa hề chưa từng gặp qua ngăn cản.

Cố Thận Vi lại dốc lòng cầu học đường đi đến.

Học đường cửa ra vào như thường ngày tự nước cờ mùi tên nương theo, bọn hấn đều thẳng tắp nhìn chăm chăm Hoan Nô, giống như hấn là bị áp phó pháp trường từ tù.

Cố Thận Vi thả chậm bước chân, cảnh giác nhìn xem những này nô bộc, chẳng lẽ hấn lại vô ý bên trong phá phá hư quy củ đắc tội người nào?

Thanh Nô vượt qua đám người ra, ánh mắt phức tạp, đã có ghen ghét, phẫn hận, cũng có mê mang cùng khiếp đảm, "Người còn tới làm gì?" Thanh âm của hấn khô cạn.

"Ta. . ." Cố Thận Vi nhất thời nghẹn lời, hoàn toàn chính xác, hẳn thời gian rất lâu không đến học đường cửa ra vào hậu, "Chín công. . . Hai vị công tử tới rồi sao?"

"Nơi này không còn việc của ngươi, không muốn hỏi lung tung này kia, ngươi hẳn phải biết bảo bên trong quy củ."

Thanh Nô trả lời càng phát ra cứng nhắc, Cố Thận Vi đành phải quay người rời đi, người đứng phía sau lập tức giống một đám chim giống như nghị luận lên, "Cửu công tử. . ." "Làm sao có thể. . ." Đôi câu vài lời truyền đến trong lỗ tai lại biến mất.

Cố Thận Vi rời đi học đường, không biết nên làm những thứ gì, Tuyết nương nói muốn đưa hắn vào bên trong trạch, xem ra hẳn chỉ có chờ lấy rồi.

Tối hôm đó, hắn vẫn là theo thường lệ đi gặp mặt Tuyết nương, Tuyết nương lúc này không có gì có thể nói, rất nhanh liền đẩy hắn đi.

Trong sân, hắn gặp rồi Thúy Nữ.

Thúy Nữ bị tiểu thư hạ lệnh móc mắt cắt lưỡi, sau đó lại ngoài ý muốn trở thành tiểu thư tin một bề, Cố Thận Vi rất đồng tình nàng, nhất là nàng tại Kim Bằng bảo lấy danh tự theo tỷ tỷ Cố Thúy Lan có một chữ giống nhau, nhưng là cùng nàng chưa bao giờ có kết giao.

Cố Thận Vi đứng ở một bên tránh ra con đường.

Thúy Nữ hướng hắn lộ ra mỉm cười, nàng có một cái thần kỳ bản sự, chỉ bằng tiếng bước chân liền có thể phân biệt ra thân phận, có khi so tai thính mắt tinh người còn muốn chuẩn xác.

Thúy Nữ từ bên cạnh hắn đi qua, thuận tay kín đáo đưa cho hắn một tờ giấy.

Cố Thận Vi trở lại thạch ốc, www.hu. ;et điểm ngọn đèn, mở ra tờ giấy, trên đó viết "Canh hai, Đông Nam ngoài tường".

Lão Trương còn tại chuồng ngựa bên trong, không đến lúc ngủ, hẳn là sẽ không trở về phòng.

Cố Thận Vi đem tờ giấy điểm thiêu hủy.

Hắn không tin bất luận kẻ nào, tại cuộc đời của hắn bên trong, đã không có kia duy nhất một lần tín nhiệm người khác cơ hội, nhưng là gần canh hai lúc, hắn vẫn là y theo ước định đi vào chính viện Đông Nam bên ngoài tường, dựa vào tường góc mặt hướng thạch ốc đứng đấy, nếu có người hỏi, hắn sẽ nói chính mình trong giây tiến vào cục đá.

Thúy Nữ tựa hồ không có năng lực ám hại hắn.

Canh hai tiếng chiêng vừa mới ngừng, một thanh âm truyền tới, "Hoan Nô, ngươi ở đâu?"

Cố Thận Vi lấy làm kinh hãi, bởi vì thanh âm kia là từ trong vách tường truyền tới, hẳn ừ một tiếng, gần sát vách tường cẩn thận tìm kiếm, rất nhanh phát hiện một cái lớn chừng ngón cái lỗ thủng, bên trong có người thông qua lỗ thủng đang nói chuyện với hắn, thanh âm nghe rất quen.

"Khiển Nô, là ngươi sao?"

"Đúng."

Cố Thận Vi kinh ngạc hơn rồi, Thúy Nữ vậy mà thay Khiển Nô truyền lời! Đây là hắn làm sao cũng không nghĩ ra, mà lại từ khi năm ngoái trận kia luận võ về sau, Khiển Nô thái độ đối với hắn vẫn phi thường lãnh đạm, thậm chí mang theo căm thù.

"Làm sao. . ."

"Không có thời gian nói rõ chi tiết rồi, ta chính là muốn nói với ngươi một sự kiện, mặc kệ Tuyết nương để ngươi làm cái gì, ngươi đều phải kiểm có kéo dài."

"Ngươi biết cái gì?"

Cố Thận Vi cảnh giác hỏi, không chừng đây là Tuyết nương đang khảo nghiệm hắn trung thành.

"Đồ ngốc, ngủ lại đi, Tuyết nương cảm tới nàng muốn đồ vật, khẳng định sẽ lập tức giết chết ba người chúng ta."

Khiển Nô lộ ra hoảng sợ mà vội vàng xao động, sau khi nói xong lập tức dùng một cơn ngăn chặn lỗ thủng.

Cố Thận Vi bước nhanh đi trở về thạch ốc, trong lòng suy nghĩ Khiển Nô nói tới "Ba người chúng ta" đều là ai.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Nội trạch

Không cần Khiển Nô nhắc nhở, Cố Thận Vi đã sớm cẩn thận nghĩ qua.

Tuyết nương dám ở Kim Bằng bảo làm âm mưu, sờ cầu tất nhiên cực lớn, phía sau còn rất có thể có kiên cố chỗ dựa, Cố Thận Vi cảm thấy mình hẳn là cùng nàng liên hợp, thậm chí hướng nàng lộ ra chính mình tình hình thực tế.

Hắn suy tính các loại khả năng tính, cuối cùng vẫn là quyết định từ bỏ cái phương án này, nguyên nhân rất đơn giản, thực lực của hai bên chênh lệch quá lớn, nói ra tình hình thực tế, ngoại trừ cho thêm Tuyết nương một đầu không chế thóp của hắn, cái khác không chiếm được bất cứ thứ gì.

Hắn mới mười lăm tuổi, võ công bình thường, suy nghĩ lại là giết hết Thượng Quan thị toàn tộc, ai sẽ theo hắn "Liên hợp" ?

Một khi mất đi giá trị lợi dụng, Tuyết nương tất nhiên sẽ giết người diệt khẩu.

Nhưng hắn trước mắt không có lựa chọn, mà lại hắn cũng phi thường muốn biết "Lục Sát đường" đao gỗ bí mật, kia không chừng là Kim Bằng bảo độc môn võ học bí kíp, hoặc là một bút bảo tàng khổng lồ, tóm lại, đối bảo thù đều có thể có trợ giúp rất lớn.

Cái này đem là một cái hành tẩu tại tơ thép trên trò chơi, vô luận tiến lên lui lại, chỉ cần một bước đi nhầm, đầy bàn đều thua.

Ngày thứ hai buổi chiều, Hoan Nô mới được đưa vào nội trạch, dẫn hắn người lại không phải Tuyết nương, mà là hai cái không quen biết trung niên vú già.

Hai tên vú già trên đường đi càng không ngừng dò xét hắn, làm hắn rất là xấu hổ, chờ đến hắn bị đơn độc an trí tại một gian trong phòng nhỏ, không khỏi thở dài ra một hơi.

Kim Bằng bảo nội môn hộ đông đảo, chỉ có nội trạch đại môn là màu đỏ, bên trong lại cùng bên ngoài không có khác nhau lớn gì, chỉ là hoa cỏ nhiều hơn một chút, phòng ốc tu sửa rất khéo, không giống Đông bảo tây bảo như thế hiển lộ ra tuế nguyệt lưu lại Vô Danh vết tích, trong phòng trang trí cũng càng hoa mỹ, cái bàn khí cụ nhìn xem đều so sánh mới.

Cố Thận Vi vẫn cảm thấy có điểm lạ là, chờ một mình hắn yên tĩnh suy nghĩ lúc, giật mình hiểu được, nội trạch phong cách cùng tưởng tượng của hắn hoàn toàn không giống, không hề giống "Sát Thủ Chi Vương" chỗ ở, càng giống là... Một vị nào đó phú thương nạp thiệp súc cơ ôn nhu hương.

So sánh phía dưới, đông tây hai bảo kia bong ra từng mảng tường đá, ương ngạnh sinh trưởng cỏ dại, càng có sát phạt chi khí, càng giống bọn sát thủ hẳn là chỗ ở.

Cố Thận Vi đợi rất lâu, vẫn đứng, không dám ngồi xuống, mỗi lần có người tiến đến, đều muốn khom mình hành lễ, có thể thẳng đến đèn hoa mới lên, mới có hai tên tuổi nhỏ nha hoàn đến truyền cho hắn.

Nha hoàn cũng cùng vú già, vừa đến đã trắng trợn đánh giá hắn, giống như hắn là ngoại quốc tới mới lạ động vật.

Trong đó một cái che miệng cười nói: "Nhìn hắn... Trách không được Cửu công tử..."

Cố Thận Vi mặt đỏ lên, tất cả mọi người coi là Thượng Quan Như thích hắn, kỳ thật hoàn toàn là hiểu lầm, Thượng Quan Như không chỉ có niên kỷ còn nhỏ, mà lại căn bản không đem mình làm nữ hài, trong nội tâm nàng trang tất cả đều là mộng giang hồ nghĩ, chém chém giết giết, so tiêu công tử Thượng Quan Phi càng giống nam hài tử.

Nha hoàn mang theo hắn đi qua liên tiếp dừng đường cùng lang vũ, rất lâu mới tiến vào một gian hơi lớn chút phòng, bên trong phủ lên thật dày thảm, phiêu đăng mùi thơm nồng nặc, cự nền thiêu đốt, chiếu lên cả phòng sáng như ban ngày, gạt ra thành đàn phụ nữ, làm căn hoan thanh tiểu nữ.

Cố Thận Vi rõ ràng chính mình muốn bái kiến chính là ai, cho nên sụp mi thuận mắt, đi về phía trước tiến mấy bước, không đợi nha hoàn vẫy gọi, đã quỳ xuống.

"Phu nhân, đây chính là cái kia nô tài rồi."

"Tiểu nô khấu kiến phu nhân, Chúc phu nhân cảnh xuân tươi đẹp vĩnh trú, phúc thọ tề thiên."

Trong phòng vang lên một mảnh tiếng cười, đối diện một nữ tử nói ra:

"Nhìn đứa nhỏ này, cũng biết nói lời nói, ngẩng đầu lên để cho ta nhìn xem."

Cố Thận Vi ngồi dậy, vẫn buông thõng ánh mắt, hần vừa rồi vừa vào phòng liền đã thấy "Độc Bộ Vương" phu nhân, song bào thai thân sinh mẫu thân.

Vị này nhà mẹ đẻ họ Mạnh phu nhân khoảng ba mươi người, nhìn xem còn rất trẻ, dung mạo cực đẹp, song bào thai đều rất giống nàng, Tây Vực phong tục cùng Trung Nguyên khác biệt, chủ mẫu tại nam nô trước mặt cũng không thể nào che lấp, Cố Thận Vi bởi vậy có thể lý giải, chỗ kia cố chấp không chịu lấy chân diện mục kỳ nhân La Ninh Trà tiểu thư, vì sao không chiếm được bà bà yêu thích.

"Dáng dấp cũng tuần tú, trách không được như nhi nhất định phải mang theo người xông xáo giang hồ."

Phu nhân bên trong rõ ràng mang theo trên choker, trong phòng một đám phụ nữ lại nở nụ cười, Cố Thận Vi chưa hề chưa thấy qua nhiều như vậy nữ nhân tụ tại một khối, cảm thấy rất không được tự nhiên, thân thể một cử động nhỏ cũng không dám.

"Phản đồ! Ta mới không muốn mang theo hần."

Là Thượng Quan Như thanh âm, nàng ngồi tại bên người mẫu thân, kéo tay của mẫu thân cánh tay, một bộ hàm hừ bộ dáng, quay đầu không nhìn đối diện Hoan Nô.

Phu nhân một bên khác ngồi Thượng Quan Phi, hần ngược lại là cười đến rất vui vẻ, hướng về phía muội muội nháy mắt ra hiệu.

"Người không muốn lung tung trách tội người, người còn không có ra nội trạch liền bị phát hiện rồi, đại gia không lên tiếng thôi, hần một đứa bé, dám bồi tiếp người ra bảo, đã coi như là trung thành tuyệt đối, người còn muốn nhường hần như thế nào?"

"Phản đồ!"

"Tốt tốt, người ta tốt xấu cũng người đi rồi nửa đêm, cuối cùng có tình có nghĩa, đừng có lại đùa nghịch tính khí."

"Phản đồ!"

Phu nhân ôn nhu an ủi, Thượng Quan Như nghiêm mặt, phun ra cũng chỉ có hai chữ này, "Đồ đệ" vậy mà không nghe "Sự phụ", còn đem "Sự phụ" vụng trộm đưa về Thạch bảo, nhưng làm nàng tức điên lên.

Cố Thận Vi quý ở nơi đó không rên một tiếng, hần nguyên lai tưởng rằng song bào thai vô pháp vô thiên nguồn gốc từ phụ thân Thượng Quan Phạt, hiện tại mới hiểu được là mẫu thân đem hai người nuông chiều thành cái dạng này, cái gọi là con bằng mẫu quý, vị phu nhân này nhất định rất được "Độc Bộ Vương" chuyên sủng.

"Đại Đầu Thần" nữ nhi muốn cùng nàng tranh đấu, không khác lấy trứng chọi đá, Cố Thận Vi càng phát ra cảm thấy tiểu thư thực sự quá ngu xuẩn.

"Vậy người đến cùng muốn hay không hần làm sai vật? Người nếu là không thích, ta cái này đem hần đuổi ra ngoài."

"Không muốn, hần là phản đồ." Thượng Quan Như trả lời gọn gàng mà linh hoạt.

"Muội muội không muốn, ta muốn, Hoan Nô võ công giỏi, về sau có thể làm thân tín của ta." Thượng Quan Phi ngắt lời nói, Hoan Nô vốn là Bát ca Thượng Quan Nô đưa cho hần nô bộc, sinh sinh bị Thượng Quan Như cướp đi, hần hiện tại trả nghĩ lại đòi về.

Ca ca mới mở miệng, Thượng Quan Như lại không làm, nắm lấy tay của mẫu thân, "Không được. Ân, giữ hần lại, ta phải thật tốt xử phạt cái này tên cầu nô tài."

"Hảo hảo, người nô tài tùy người xử trí."

Mẹ con hai người người nói ta nghe, toàn bộ không đem quý trên mặt đất Hoan Nô coi ra gì, giống như hần là một cái nghe không biết tiếng người sùng vật.

Cố Thận Vi lui ra, được đưa tới một gian trong phòng nhỏ, kia hai tên nha hoàn cười hi hi không ngừng, cũng không coi hần là chuyện.

Làm một tên lập xuống công lao nô tài, Cố Thận Vi đạt được khen thưởng là mấy bàn bánh ngọt, nha hoàn đem bánh ngọt đổ vào trên giường, đem đĩa mang đi.

Trong phòng còn có một tên mười bốn mười lăm tuổi thiếu niên, hai tên nha hoàn tiến đến, hần cung cung kính kính vãn an, nha hoàn rời đi, hần tiếp tục chỉnh lý hành lý, đối Hoan Nô hờ hững.

Cố Thận Vi nhận ra hần, thiếu niên tên là Linh Nô, là song bào thai thứ đồng một trong, có một lần Cố Thận Vi chính là giẫm tại trên vai của hần, lại để cho Thượng Quan Như đứng tại phía trên nhất nhìn lên sát thủ huấn luyện.

Cố Thận Vi cũng không lên tiếng, nô bộc ở giữa mình tranh ám đấu hần thấy cũng nhiều, làm việc tự nhiên tiểu tâm, năm đó hần vẫn là Cố gia tiểu thiếu gia thời điểm, nhưng cho tới bây giờ không biết những việc này, khi đó hần còn tưởng rằng nô bộc liền nô bộc, ngoại trừ tướng mạo, những người này tất cả đều là một cái tính tình một cái bản tính.

Linh Nô đánh xong hành lý, ngồi tại giường xuôi theo trên cúi đầu, giống như đang suy nghĩ tâm sự, một lát sau, quay đầu đối Hoan Nô nói ra: "Thật cao hứng người đã đến."

Cố Thận Vi nhẹ nhàng ừ một tiếng. Linh Nô trên mặt có thể không có chút nào vẻ mặt cao hứng.

"Người đã đến, ta liền có thể đi rồi, từ nay về sau không cần tiếp tục tấn tấn khổ khổ luyện võ công, không cần đánh tới đánh lui, tìm bình thường chủ nhân, nịnh nọt hần, chịu hần đánh, hết thầy làm từng bước. Xuýt, những năm này ta thật đúng là mệt muốn chết rồi."

"Bình thường chủ nhân?" Cố Thận Vi lập lại, hần làm qua mười bốn năm "Chủ nhân", lại chưa hề biết "Bình thường chủ nhân" là dạng gì?

Linh Nô biến sắc, "Ta không phải ý tứ này, thuận miệng nói, ta đối chủ nhân. . ."

"Ta sẽ không loạn truyền nhân thoại."

"Ha ha, ta liền biết người cùng khác tiểu tử không giống, người so sánh. . . So sánh. . . Người biết, không giống bình thường."

Cố Thận Vi mỉm cười, rất nhiều người nói hần không giống bình thường, đại đa số thời điểm là nghĩa xấu, bọn hần nếu là thật biết hần khác biệt, đoán chừng sẽ dọa đến gần chết.

"Ta phải đi, có mấy đầu quy củ phải nói cho người."

"Mời nói."

"Thứ nhất, ở bên trong trạch không thể đi loạn, nếu như người không biết có thể đi đâu bên trong, vậy liền nơi nào đó đều không cần đi, nhưng là đi đứng muốn chịu khổ, chủ nhân khẽ vươn tay, liền có thể theo trông thấy thỏ chó đồng dạng chạy như bay đi qua."

"Ừm." Cố Thận Vi nghĩ thầm chính mình mấy tháng nay chạy so chó còn nhanh hơn.

"Thứ hai, không thể nhìn loạn, hai tròng mắt của người là dùng tới hầu hạ chủ nhân, không phải dùng để nhìn đã mắt, nhưng là phải có nhãn lực, không thể để cho chủ nhân chuyện gì đều mờ miêng, người đến sẽ nhìn mặt mà nói chuyện cẩn thận phỏng đoán."

"Ừm." Cố Thận Vi đối yêu cầu của mình so cái này cao hơn, hần đến đem hoàn toàn mới ý nghĩ nhét vào chủ trong lòng của người ta.

"Thứ ba, không thể nói lung tung, giống ta vừa rồi như thế, người nên tại chỗ cho ta một bản tay, sau đó ngay lập tức đi hướng chủ từ báo cáo."

"Ừm, hiện tại ta đã biết, về sau ta sẽ làm như vậy."

"Ha ha, quy củ thật nhiều, người trước nhớ kỹ cái này mấy đầu đi."

"Tạ ơn."

Bên ngoài có người hô Linh Nô danh tự, Linh Nô ôm lấy hành lý, chuẩn bị rời đi, cúi đầu suy nghĩ một hồi, nói ra: "Có đôi khi ta cảm thấy người là thăng thiên, có thể ta vẫn còn muốn khuyên cáo người, không nên đi chọc Vũ công tử."

Linh Nô đi rồi, Cố Thận Vi một người có được căn này căn phòng nhỏ, hần hai ngày này vẫn nghĩ Tuyết nương giao phó nhiệm vụ, quên hết rồi còn có một cái Thượng Quan Vũ Thị, www. uuka; Shu. net cái kia ghen ghét thành tính thiếu nữ đại khái chính nghĩ trăm phương ngàn kế chuẩn bị thu thập hần đầu.

Còn lại Cố Thận Vi một người, hần làm chuyện thứ nhất chính là phá hư Linh Nô lưu lại ba đầu quy củ, ra ngoài "Đi loạn".

Hần chỗ ở là vườn hoa một góc, hết thầy có xây hơn mười ở giữa đồng dạng căn phòng, ở là một đám tuần thú sư cùng song bào thai mấy tên nương theo.

Những cái kia nương theo Cố Thận Vi cơ bản đều gặp, nhưng là cũng giống như không biết giống như lẫn nhau lờ đi, tuần thú sư có hơn hai mươi người, từng cái lưng hùm vai gấu, để trần cánh tay đi tới đi lui, đối thiếu niên nương theo nhóm tất cả đều chẳng thèm ngó tới.

Trong không khí tràn ngập một cỗ động vật thẹn mũi hương vị, thỉnh thoảng còn biết truyền đến như sấm sét gào thét.

Cố Thận Vi không có đi xem mãnh thú, thuận dùng đường bày rẽ tám quẹo, càng xem càng cảm thấy vườn hoa này chẳng ra sao cả: Có rất ít kỳ hoa dị thảo, còn nhiều đá lởm chởm giả sơn, khô đứng thẳng từng bách cùng tàn phá đồ chơi, bãi cỏ bị giẫm đạp đến lộn xộn không chịu nổi, giống như những dã thú kia ở chỗ này tàn qua bước giống như.

"Độc Bộ Vương" nội trạch cho Cố Thận Vi ấn tượng đầu tiên là sơn phần khí quá nặng, không nghĩ tới vườn hoa lại như thế lộn xộn, giống như phương bắc người chăn nuôi đồng cỏ, vẫn là lọt vào phá hư đồng cỏ.

Hướng tây bắc đi ra không bao xa, Cố Thận Vi trông thấy một chỗ tiểu viện, loạn thạch xây thành tường thấp, giống như một tòa thất bại giả sơn, đằng sau đứng thẳng vài gian thạch ốc, khác biệt chứa đựng ít sức, cùng toàn bộ nội trạch không hợp nhau, giống như là bên ngoài những cái kia lạnh lẽo cứng

rắn kiến trúc.

Một tên Cố Thận Vi chưa từng thấy qua thiếu niên đột nhiên từ ven đường phía sau cây xuất hiện, bàn tay hướng ra phía ngoài, im lặng cảm chỉ kẻ xông vào tiến lên.

Cố Thận Vi tuân mệnh quay đầu, tên thiếu niên kia phối thêm đao, chân chính đao.

Thượng Quan Như cùng Thượng Quan Vũ Thi từ trước đến nay lấy nam trang, Cố Thận Vi nguyên lai tưởng rằng là đi học thuận tiện, bây giờ lại có rồi khác biệt ý nghĩ: Vì để cho cái này hai nữ hài có dương cương chi khí, Thạch bảo bên trong rất nhiều người thế nhưng là tận hết sức lực.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cô vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Giật dây

Đây là một đêm nguyệt hắc phong cao, âm mưu khí tức hỗn tạp tại ngày mùa hè đóa hoa hương thơm bên trong, để cho người ta không tự giác khản trương.

Đêm đến ba canh, Cố Thận Vi lặng lẽ rời đi chính mình ở lại căn phòng nhỏ, tránh đi đường đi, hướng ban ngày nhìn thấy tiểu viện đi đến.

Linh Nô nhắc nhở hần không cần loạn đi, không nên trêu chọc Vũ công tử, tiến vào nội trạch ngày đầu tiên ban đêm, hần liền định trái với cái này hai cái khuyến cáo.

Không trung tinh nguyệt âm đạm, Cố Thận Vi ngừng thở cẩn thận từng li từng tí tiến lên, có hai lần suýt nữa đụng vào tuần sát người gác đêm, cuối cùng vẫn là thuận lợi quá quan, đi vào tòa tiểu viện kia ngoài tường.

Hần vượt qua tường thấp, kiên nhẫn đợi một hồi, xác định không có người núp trong bóng tối về sau, rón rén đi vào giữa sân bên đường dưới cây, nhặt lên một cục đá nhỏ, ném hướng ở giữa phòng cửa sổ.

Mặc dù Kim Bằng bảo kiến trúc kiểu dáng cùng Trung Nguyên khác nhau rất lớn, nhưng vẫn là có thể rất dễ dàng đánh giá ra cái nào gian phòng ốc là chủ nhân chỗ ở, Cố Thận Vi duy nhất không thể xác định là, bên trong người ở là song bào thai ở trong vị kia.

Không có trả lời.

Cố Thận Vi nhặt lên cái thứ hai cục đá ném qua, lúc này tăng thêm lực đạo, đụng ra tiếng vang rất lớn.

Trong phòng vẫn là không có đáp lại, giống như căn bản không người ở lại, nhưng là phía ngoài phòng lại có người làm ra phản ứng.

Cố Thận Vi đột nhiên tóc gáy dựng lên, cảm giác cùng Thượng Quan Vũ Thi ám sát hần lúc, thế là hướng về phía trước bỏ nhào, cấp tốc quay người, nhìn thấy ban ngày thiếu niên chính cầm đao chuẩn bị tấn công lần thứ hai.

Thiếu niên thần sắc là nghiêm túc, đằng đằng sát khí, đây cũng không phải là trò chơi.

Cố Thận Vi ở vào bất lợi vị trí bên trên, không có bao nhiêu có thể cung cấp xê dịch địa phương, mà vị này cầm đao thiếu niên, thân thù nhưng so sánh Thượng Quan Vũ Thi tốt hơn nhiều.

Hợp đao mũi đao nhắm ngay kẻ xông vào trước ngực, thiếu niên quyết định một đao kia muốn kết thúc chiến đấu, đây là chức trách của hần, cũng là vinh quang của hần.

Một cánh cửa sổ kit xoay một tiếng hướng lên đẩy ra, cầm đao thiếu niên giống như nghe được phù chú quý hồn, hướng lui về phía sau vọt, biến mất tại màu đen trong không khí.

Cố Thận Vi tê cả da đầu, không hiểu rõ cái này thiếu niên thần bí là chuyện gì xảy ra.

"Là ai?"

"Là ta, ách, đệ tử phụng mệnh đến đây bái kiến sư phụ."

"Phụng mệnh? Phụng mệnh của ai?"

"Sư phụ ngài nha."

"Ta?"

"Lúc ban ngày ngài không phải hướng ta đuổi ra ba ngón tay, ám chỉ ta ba canh đến đây bái kiến sao?"

"Nói hươu nói vượn, ta mới không có đuổi ba cái ngón tay, nguoi là phản đồ, ngày mai ta liền muốn trừng phạt nguoi."

"Sư phụ, đệ tử biết tội rồi, cho nên sớm đến nhận qua."

Cố Thận Vi đi tới trước cửa sổ quỳ xuống, Thượng Quan Như chỉ lộ ra một viên cái đầu nhỏ, ngáp một cái.

Hai bên trong phòng có người đốt đèn, Thượng Quan Như quát to một tiếng "Đều ngủ cảm giác, không được đứng lên", ánh đèn lại diệt.

"Nguoi tới được quá sớm, ta còn chưa nghĩ ra làm sao trừng phạt nguoi đâu?" Thượng Quan Như có chút phiền não nói.

"Có sẵn phương pháp, 'Trực xuất Thạch bảo, trăm lưỡi đao gia thân', chúng ta nơi này quy củ cũ." Thượng Quan Vũ Thị đầu cũng lộ ra ngoài.

Cố Thận Vi thật muốn nói Thượng Quan Vũ Thị tối hôm trước không có bồi Cửu công tử trốn đi, thế nhưng là càng lớn phản bội, nhưng là hắn nói là: "Sư phụ, chúng ta 'Phùng Nguyệt phái' quy củ giống như không phải như vậy đi."

"Ừm, bản phái quy củ ta cũng chưa nghĩ ra."

"Khẳng định cùng môn phái khác cũng không giống nhau."

"Kia là đương nhiên."

Thượng Quan Vũ Thị lại chen vào, "Trực tiếp ném văng sinh sồn núi nhất bớt việc."

"Vũ Sư bá, ngài lại muốn đập ta xuống dưới a."

Thượng Quan Vũ Thị song mi dựng đứng, lần kia ám sát không thành công, làm nàng cực kì nổi giận, mặc dù tại Thượng Quan Như ép buộc dưới ảnh hưởng không phát, nhưng là nghe xong tên nô tài này nhắc lên, vẫn là nghĩ phát tác.

"Không được cãi nhau."

"Vâng, đệ tử toàn bộ nghe sư phụ." Cố Thận Vi lập tức nói.

Thượng Quan Vũ Thị hừ một tiếng, xoay người sang chỗ khác, lưu cho Hoan Nô cái ót.

"Nguoi nghĩ quay về sư môn, liền nghĩ biện pháp mang ta một khối ra ngoài xông xáo giang hồ."

"Xông xáo giang hồ không nhất định không phải ra Thạch bảo a, chúng ta bảo bên trong cao thủ nhiều như mây, tại bảo bên ngoài xông xáo mười năm cũng chưa chắc có thể gặp được nhiều như vậy."

"Nịnh hót." Thượng Quan Vũ Thị nhỏ giọng khế nói.

"Này làm sao có thể giống nhau, bảo bên trong nguoi đều không coi là thật, coi ta là tiểu hài tử dễ dàng chơi."

"Hắc hắc, kỳ thật đệ tử có một ý tưởng, có thể chơi đến giống như thật."

"Nguoi nói." Thượng Quan Như nhãn tình sáng lên.

"Lừa đảo." Thượng Quan Vũ Thị cũng không quay đầu lại nói.

"Trước khi nói ta trước kể chuyện xưa."

"Tốt nhất có ý tứ một điểm, ta nhưng có điểm buồn ngủ." Thượng Quan Như cái cằm đỡ tại khuỷu tay bên trên, nàng thích nghe cổ sự, nhất là thích đêm hôm khuya khoắt tới nói cổ sự.

Bốn phía bên trong đen kịt một màu, chỉ có côn trùng kêu vang con ếch gọi, không còn cầm đao thiếu niên một loại nguoi ra quấy nhiễu, Cố Thận Vi dứt khoát ngồi dưới đất, chậm âm thanh giảng thuật cái kia hắc đệ tử nhiên nhớ tới cổ sự.

"Đêm hôm đó ta đã nói với ngươi không ít giang hồ quy củ, kỳ thật trên giang hồ cũng không đều là thủ quy củ người, có một loại người chính là chuyên môn phá hư quy củ."

"Sát thủ nha, sát thủ cũng không phải là không có quy củ, chúng ta có quy củ của mình, cùng ngoại nhân không giống thôi." Thương Quan Vũ Thi khinh thường nói, vẫn là không quay đầu lại.

"Không, không phải sát thủ, ta nói chính là Trung Nguyên giang hồ, nơi đó không có Kim Bằng bảo dạng này môn phái."

"Đó là cái gì người?" Thương Quan Như có chút tò mò.

"Giang dương đại đạo."

"A ha, 'Đại Đầu Thần' cái loại người này, ngươi từ nhà ngươi Thiếu nãi nãi nơi đó nghe được đi." Thương Quan Vũ Thi lại chen lời nói, chính là không muốn để cho cô sự này hảo hảo nói tiếp.

"Cũng không phải, 'Đại Đầu Thần' là hào phỉ, công khai cướp bóc, ta nói chính là đạo tặc, vượt nóc băng tường, độc lai độc vãng, thừa dịp lúc ban đêm mà đến, phiêu nhiên mà đi, ai cũng biết hắn, ai cũng chưa thấy qua hắn, ừ, điểm này ngược lại là cùng đình tiêm sát thủ có điểm giống, nhưng hắn cảm thấy hứng thú không phải đầu người, là trân bảo giá trị liên thành."

Thương Quan Vũ Thi nghĩ không ra Tây Vực có cái gì nổi tiếng đạo tặc, cho nên chỉ là hừ một tiếng.

"Ta muốn nói người này chính là Trung Nguyên đệ nhất đạo tặc, thanh danh hiển hách, người xưng 'Diệu thủ thần long', người này có cái đam mê, trộm xong đồ vật thích tuyên dương khắp chốn, nhường người mất phi thường khó xử, lá gan lại cực lớn, trộm cướp đối tượng không phải danh môn đại phái, chính là tướng tướng quyền quý, cuối cùng thậm chí trộm được bầu trời rồi."

"Khoác lác." Thương Quan Vũ Thi nhin không được phê nói.

"Không phải khoác lác, 'Diệu thủ thần long' làm mười mấy lần oanh động thiên hạ đại án, vẫn cảm thấy chưa đủ nghiền, về sau vậy mà trộm được trong hoàng cung đi, Trung Nguyên Hoàng đế lại xưng thiên tử, 'Diệu thủ thần long' thu thiên con đồ vật, cũng không phải trộm được bầu trời rồi?"

"Hoàng cung có gì đặc biệt hơn người, thủ vệ lại nghiêm cũng so ra kém Kim Bằng bảo."

"Xuyt, nhường hắn nói, 'Diệu thủ thần long' trộm cái gì rồi."

Thương Quan Như tới hào hứng, nàng mặc dù là Tây Vực người, nhưng cũng biết Trung Nguyên thiên tử theo Tây Vực chư quốc quốc vương không là một chuyện, Kim Bằng bảo tới vẫn là không so được.

"'Diệu thủ thần long' từ đại giấu phủ đánh cắp mấy trăm vạn hai vàng bạc, ngươi nghĩ, những vàng bạc này chính là dùng xe vận cũng phải phí rất nhiều công phu, kết quả ném đi vài ngày đều không có bị phát hiện, thẳng đến nhóm này vàng bạc lưu lạc dân gian, truyền ngôn nổi lên bốn phía, nội thị vệ mới hiểu, rất nhiều người vì thế cho mất chức mũ cùng tính mệnh."

"Cái này đạo tặc thích tiền." Thương Quan Như nói.

"Ừm, 'Diệu thủ thần long' thích trộm tiền, thế nhưng là tiêu đến cũng nhanh, mấy trăm vạn hai vàng bạc không đến một tháng liền dùng hết rồi, kỳ thật chỉ là trộm tiền trả không tính là gì, nhất là làm cho triều đình run run chính là ngọc tử không có."

"Ngọc tử? Hắn muốn thứ này làm gì?" Thương Quan Như cười.

"Ngọc tử ném đi cũng muốn vài ngày mới phát hiện? Trung Nguyên Hoàng đế quá lười đi." Thương Quan Vũ Thi cũng có chút cảm thấy hứng thú.

"Ngọc tử mất đi sáng ngày thứ hai liền biết rồi, thế nhưng là tất cả mọi người tưởng rằng nội tặc gây nên, không nghĩ tới là giang dương đại đạo làm thủ đoạn. 'Diệu thủ thần long' đánh cắp ngọc tử về sau, dùng nó liền ban bố trên trăm đạo thánh chỉ, thả đi một nhóm lớn trọng phạm, còn thay Hoàng đế phát một đạo tội kỷ chiếu, nói 'Trẫm cung' đức hạnh nông cạn, không xứng làm Hoàng đế."

Thương Quan Như cười ha ha, bắt đầu thích đạo tặc cái nghề nghiệp này rồi.

"Có thể nghĩ, triều đình một đoàn hỗn loạn, ai cũng không biết cái nào đạo thánh chỉ có thể tin, không dám nhận, lại không dám không tiếp, 'Diệu thủ thần long' bởi vậy lại có một cái ngoại hiệu —— 'Thiên tử môn sinh', dân gian thậm chí có người xưng là 'Thái Thượng Hoàng'."

"Hắn quá sành chơi rồi, thật đúng là không tuân quy củ. Sau đó thì sao, hắn lại trộm cái gì rồi." Thương Quan Như đôi mắt sáng lấp lánh, toát ra mười phần ao ước điểm tới.

"Về sau 'Diệu thủ thần long' chết rồi."

"A?" Hai thiếu nữ nghi hoặc kêu một tiếng, Thương Quan Vũ Thi rốt cục vẫn là xoay đầu lại, nào có dạng này kể chuyện xưa, chính nghe được cao hứng, nhân vật chính nhưng đã chết.

"Nội thị vệ những ngày kia sát đầu mẻ trán, vung xuống thiên la địa võng, dùng năm tháng, trước sau bắt lấy mấy vạn người, cuối cùng tìm tới 'Diệu thủ thần long' nơi đặt chân, ba trăm tên đại nội cao thủ tiến về vây bắt, một vạn thiên binh chờ lệnh."

Cố Thận Vi nói đến đây trầm mặc một hồi. www. uuka; Sh ;;et

"Hắn bị giết chết rồi?" Thượng Quan Như hỏi.

"Không có, 'Diệu thủ thần long' là tự sát chết, không có lưu lại một câu lời khai, cho nên rất nhiều người đều cảm thấy chân chính đạo tặc không có chết, chỉ là trốn đi, đồng thời lại đưa một cái ngoại hiệu —— 'Đỏ Bức nữ' ."

"Ha ha, gạt người đi, người nào không biết 'Hong phát nữ' là 'Phong trần tam hiệp' bên trong, căn bản không phải đạo tặc." Thượng Quan Vũ Thị bắt lấy lỗ thủng, lập tức trách móc.

"Không là cùng một người, ta nói chính là 'Con doi' 'Bức', 'Diệu thủ thần long' tự sát lúc mặc chính là áo đỏ, lại ưa thích ban ngày nằm đêm ra, theo con doi, cho nên mới gọi 'Đỏ Bức nữ' ."

"'Diệu thủ thần long' là nữ nhân?" Thượng Quan Như kinh ngạc nói.

"Ừm, là nữ nhân."

"Người biên a, nát cổ sự." Thượng Quan Vũ Thị bữu môi nói, nàng đối Hoan Nô luôn luôn một vạn cái không tin.

"Tuyệt vô hư ngôn, không tin người hỏi đi qua Trung Nguyên người, khẳng định đều biết, ta là nghe thấy tận mắt 'Đỏ Bức nữ' thi thể người nói."

Hoàng cung mất trộm là Cố Lôn từ nhiệm trước cuối cùng cũng là lớn nhất cùng một chỗ bản án, ngọc ti chính là hấn tự tay cướp về, Cố Thận Vi đương nhiên khắc sâu ấn tượng, nhưng là vì hấp dẫn hai tên người nghe, hấn thêm không ít cảnh lá.

Cổ sự này không đủ khúc chiết, kết cục cũng không hoàn mỹ, hai thiếu nữ lại đều nghe đi vào, cùng một chỗ ghé vào trên bệ cửa sổ trong lòng mong mỏi.

"Người ngay từ đầu nói có biện pháp tại bảo bên trong chơi đến giống như thật, chính là ngón tay cái này." Thượng Quan Như đột nhiên nhớ tới Hoan Nô hứa hẹn.

"Ừm"

"Chúng ta không thể thật giết người, nhưng là có thể thật trộm đồ." Thượng Quan Vũ Thị cũng tỉnh ngộ.

"Mà lại có thể trộm điểm đồ vật đặc biệt, làm cho tất cả mọi người đều thất kinh." Cố Thận Vi giật gậy nói, trong lòng nghĩ tốt nhất đi trộm Lục Sát điện.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Trục giác

Cố Thận Vi nửa thật nửa giả cổ sự đã động rồi hai thiếu nữ, các nàng mặc dù không có tại chỗ tỏ thái độ, nhưng là hấn biết mình kế hoạch bước đầu tiên đã thành công.

Nhưng đây cũng chỉ là bước đầu tiên, hấn không có cách nào không chế Thượng Quan Như tư tưởng, cái này ngang ngược thiếu nữ đến cùng sẽ đem chuyện này dẫn hướng phương nào, hấn chỉ có thể chờ đợi.

Sáng ngày hôm sau, song bào thai tiến vào học đường, Cố Thận Vi tìm được cơ hội lui về Bát thiếu chủ chính viện, phải hướng Tuyết nương báo cáo tình huống, hấn vô dụng Tuyết nương dạy cho phương pháp, bởi vì Tuyết nương rõ ràng đánh giá cao thiếu niên Hoan Nô đối Cửu công tử lực ảnh hưởng, một tên nô tài sinh tử còn chưa đủ lấy lệnh Thượng Quan Như sinh ra hứng thú.

Tại cửa chính, Cố Thận Vi gặp mấy người giờ lên một con đại giỏ đi ra, hắn nhận ra trong đó một vị là tán nô, tiểu thư mang tới mười tên đồng nam một trong.

Mười người này chết đã chết đi được đi, còn thừa lại bốn tên lưu tại tích củi viện, tiểu thư triệt để đem bọn hắn quên lãng, người khác cũng không có lý do lại nhớ kỹ bọn hắn.

Tán nô sắc mặt cứng ngắt, hai con ngươi âm đạm không ánh sáng, giống như căn bản không có nhìn thấy Hoan Nô, cúi đầu, cùng những người khác nhắc giỏ vội vàng rời đi.

Không biết tại sao, Cố Thận Vi đối chuyện nhỏ này rất miễn cưỡng, hắn muốn biết kia giỏ bên trong chứa là cái gì.

Dù cho bên trong là người chết, tại Kim Bằng bảo cũng không phải cái gì kỳ sự tình, thế nhưng là Cố Thận Vi chính là không có cách nào xua tan lòng hiếu kỳ của mình cùng mơ hồ bất an, trong đầu một mực tại suy nghĩ, đi vào Tuyết nương gian phòng mới đình chỉ.

Tuyết nương thái độ ngoài ý liệu hòa ái, không chỉ có đối kế hoạch tiến triển biểu thị hài lòng, đối Hoan Nô gặp thời ứng biến vậy tán thưởng vài câu, thậm chí thưởng cho hắn một ly trà, tại hắn miệng nhỏ uống trà đương lúc, nói ra:

"Về sau ngươi liền sẽ biết, ở trên đời này muốn tìm một người đáng giá tín nhiệm có bao nhiêu khó, võ công cái thể đánh không lại phía sau âm đao, ngươi là người đáng giá tín nhiệm. Chúng ta cũng coi là 'Sư đồ' rồi, ta có một thân võ công, truyền cho ngươi bất quá một hai phần mười, chờ ngươi cầm tới đồ vật, ta sẽ dạy ngươi chân chính võ công, không là tiểu hài tử bộ kia đồ chơi, là có thể giết người công phu. Ta biết ngươi muốn giết người, học được võ công của ta, ngươi muốn giết ai cũng hành."

Đây không phải Tuyết nương lần thứ nhất nói "Muốn giết ai cũng hành" rồi, Cố Thận Vi cảm thấy nàng hoặc nhiều hoặc ít đã đoán được chính mình thân phận chân chính.

Hắn cẩn thận cảm ơn, cũng không quá lãnh đạm, vậy không quá nhiệt tình, đối đao gỗ bên trong cất giấu bí mật thì không nhắc tới một lời, hắn vốn là muốn từ Tuyết nương nơi này thám thính một điểm đầu mối, bây giờ lại quyết định vẫn là giữ bộ hồ đồ tốt.

Song bào thai tùy thời đều có thể truyền Hoan Nô đi vào luận võ, Cố Thận Vi coi đây là lấy cớ, chỉ đợi rồi một hồi liền cáo từ rời đi.

Đi đến ngoài cửa lớn, hắn mới phát hiện chính mình một mực nơm nớp lo sợ, cơ bắp căng cứng đến nỗi ngay cả tư thế đi đều có chút biến hình.

Trước sau không người, hắn đi đến Đông Nam góc tường bên ngoài, tìm tới tới hôm trước Khiển Nô cùng hắn chỗ nói chuyện.

Cái kia lỗ thùng bị bùn đất phong kín.

Cố Thận Vi vội vàng chạy về học đường ngoài cửa.

Mặt trời chói chang, chúng nương theo trốn ở tường ảnh bên trong, vẫn càng không ngừng lấy tay áo làm quạt, Cố Thận Vi lại cảm thấy trên thân lướt qua từng đợt hàn ý.

Khiển Nô chết rồi, hạ thủ người tự nhiên là Tuyết nương, nàng kia phiên liên quan tới "Tín nhiệm", nhưng thật ra là cảnh cáo: Nàng biết rồi hai cái tiểu nô mới âm mưu.

Cố Thận Vi hi vọng tìm tới Khiển Nô cái chết càng xác thực chứng cứ, cho nên lưu ý bên người đám người mỗi một không sai nói chuyện phiếm, thế nhưng là Khiển Nô chỉ là một tên Đông bảo sát thủ học đồ, loại người này bảo bên trong bình quân mỗi ngày đều muốn chết một hai cái, ai sẽ đối từ vọng của hắn cảm thấy hứng thú?

Hắn cũng nghĩ chính mình có phải hay không khản trương quá độ, kia giỏ bên trong đồ vật coi như thật sự là người chết, cũng chưa chắc chính là Khiển Nô, nhưng là rất nhanh hắn lại trở lại ban đầu suy đoán, đồng thời càng thêm kiên định rồi, trực giác sẽ không sai.

Một lòng muốn báo thù thiếu niên, cùng một lòng muốn trộm đao nữ nhân, đã từng đi tại cùng một cái trên đường, bây giờ chia tay giao lộ liền ở vào trước mắt.

Đao gỗ vừa đến tay Tuyết nương liền sẽ giết người diệt khẩu, Cố Thận Vi biết Khiển Nô nhắc nhở đến không sai, nhưng là lấy không được đao gỗ, hắn như thường sẽ bị giết chết.

Cố Thận Vi lại một lần câu tứ lên giết người kế hoạch đến, cùng ám sát Hàn Thế Kỳ so sánh, lần này hắn không có chủ động tìm đến giúp đỡ, vậy không có giấu tại chỗ tối tiện lợi, thiên thời địa lợi nhân hoà, không có một hạng chiếm thượng phong.

Cố Thận Vi đắm chìm trong rắc rối phức tạp mưu kế bên trong, mỗi nghĩ ra một hạng, rất nhanh liền tiến hành bác bỏ, hoàn toàn không có chú ý tới có người đang nói chuyện với hắn.

"Hoan Nô!"

Kia thanh âm của người trở nên nghiêm nghị lại, Cố Thận Vi đột nhiên tỉnh táo lại, ngẩng đầu nhìn đến Thanh Nô tầm kia cực kỳ bất mãn gương mặt.

Hoan Nô tiến vào nội trạch trở thành Thượng Quan Như thiếp thân nương theo, cái này khiến Thanh Nô cực kỳ sùng sốt, còn có chút oán giận, cho nên

đổi Hoan Nô lạnh lùng càng thêm thẹn quá hoá giận.

"Thế nào, theo chủ tử cách rất gần, nghe không được chúng ta những nô tài này nói chuyện?"

"Thật xin lỗi, ta. . . Có chút mệt rồi."

Cố Thận Vi hết sức qua loa tắc trách, hấn đắc tội người đủ nhiều rồi, không đáng lại gây Thanh Nô.

"Đi, dẫn người quét dọn Côn Hóa viện, Cửu công tử phải dùng."

Thượng Quan Như thường xuyên truyền đạt một chút không hiểu thấu mệnh lệnh, cho nên Cố Thận Vi không có hỏi nhiều, cùng năm sáu tên nương theo rồi đi học đường đi Côn Hóa viện.

Cố Thận Vi không biết Côn Hóa viện ở đâu, do một tên thiếu niên dẫn đường, đến lúc đó mới phát hiện chính mình đã từng tới một lần.

Hắn từ dưới vách trở về từ cối chết về sau, Thượng Quan Vũ Thi coi là nháo quỷ, lúc ấy trốn vào viện từ chính là chỗ này.

Cái này chỗ tiểu viện từ thời gian rất lâu không người ở lại, tích lũy không ít tro bụi cùng tang vật, mấy tên thiếu niên hoa một ngày thời gian mới hoàn toàn quét sạch sẽ.

Ngày thứ hai, Thượng Quan Như cùng Thượng Quan Vũ Thi không có đi học, mà là đi vào Côn Hóa viện, chỉ huy nương theo nhóm chuyển đến từ nhiều đồ vật, rất nhiều là từ trong trạch trong hoa viên mang ra.

Cố Thận Vi lúc đầu coi là Thượng Quan Như nghĩ ra được đơn độc ở lại, chậm rãi phát hiện nàng nhưng thật ra là tại thiết kế một tòa diễn võ trường địa.

Xế chiều hôm đó, Thượng Quan Như cùng Thượng Quan Vũ Thi đuổi đi tất cả nương theo, chỉ để lại Hoan Nô, Thanh Nô còn muốn vì chính mình tranh thủ một cái quý giá danh ngạch, kết quả bị Vũ công tử đánh ra ngoài.

Rất tự nhiên, hấn đem khoản nợ này ghi tạc rồi Hoan Nô trên thân.

Thượng Quan Như thật bị "Diệu thủ thần long" cổ sự đã động rồi, quyết tâm làm một tên vượt nóc băng tường đạo tặc, Thượng Quan Vũ Thi ngay từ đầu không muốn để cho Cửu công tử thụ Hoan Nô ảnh hưởng, nhưng là rất nhanh liền thay đổi chủ ý, đại lực thôi động, tích cực tuân lệnh Cố Thận Vi rất là ngoài ý muốn.

Hắn vậy rất nhanh hiểu được, Thượng Quan Vũ Thi đây là muốn chiếm đoạt quyền khống chế.

Từ Thượng Quan Như thái độ đến xem, nàng cũng không ghét đường ty cùng nô tài tranh đấu, thậm chí có chút thích.

Cố Thận Vi đã có thời gian một năm không đem mình làm hài tử rồi, cho nên có thể đủ rõ ràng xem đến trận này tranh thủ tình cảm trò chơi bản chất, hài tử vậy không ngại thẹn, hấn nghĩ, mười lăm tuổi Thượng Quan Vũ Thi đã minh bạch lưng tựa đại thụ đạo lý, chính nghĩ trăm phương ngàn kế đem mình cùng "Đại thụ" một mực trói buộc chung một chỗ, mà mười hai tuổi Thượng Quan Như vẹn vẹn xuất phát từ bản năng liền biết cân bằng hai phe "Sùng thần" lợi ích.

Chân thực luôn luôn xấu xí, Cố Thận Vi hồi tưởng chính mình đi qua tiểu thiếu gia sinh hoạt, hấn cũng từng không tự giác chơi qua những này trò xiếc, hấn hiện tại vẫn muốn chơi xuống dưới, chỉ là có rồi một cái càng minh xác càng máu tanh mục tiêu.

Thượng Quan Phi vậy chạy tới, hấn là hai thiếu nữ không vung được "Tùy tùng", vừa đám vừa xoa về sau, cũng chỉ có thể lưu hấn lại, nhưng là như thường đuổi đi hấn nương theo.

Kim Bằng bảo đạo tặc tổ bốn người cứ như vậy hợp thành.

Ngoại trừ Cố Thận Vi, ba người khác đối trận này trò chơi mục đích thật sự đều hoàn toàn mông tại liễu cổ lý, nhưng là Cố Thận Vi không thể nói, cho nên đầu ba ngày bốn người chỉ giới hạn ở khổ luyện khinh công, bởi vì khinh công hiển nhiên là đạo tặc cơ sở nhất quan trọng nhất kỹ năng một trong.

Song bào thai còn từ "Phùng Nguyệt viện" mời đến một vị truyền công giáo sư, cái này nhân thân tài thấp bé, dung mạo không đáng để ý, giữ lại hèn mọn rìa mép, khinh công lại quả thực cao minh.

Đối ba vị công tử, hấn dạy đến tận tâm tận lực, cực kì nghiêm túc, đối Hoan Nô tên này đạt được đãi ngộ đặc biệt thiếu niên nô bộc, hấn lại không thể nào lọt vào mắt xanh.

Cố Thận Vi chỉ có thể đi theo chủ nhân sau lưng, như thường học tập, khinh công của hấn nguyên liền không tốt, cho nên học được rất là phí sức, miễn cưỡng mới có thể đuổi theo hai thiếu nữ bộ pháp.

Đại khái là cảm thấy tên này nô tài quá không nhìn được thú, có một lần rìa mép giáo sư kiểm tra rồi Hoan Nô nội công, dùng bàn tay tại Hoan Nô trước ngực yếu huyệt chỉ ấn rồi một lát, hấn liền không quá kiên nhẫn lấy tính quyết định ngừng khí hạ kết luận:

"Người học không được cao thâm khinh công, nội công của người theo chúng ta Kim Bằng bảo là hai cái con đường, bây giờ còn có thể đuổi theo, về sau lại không được, từ bỏ đi."

Ria mép giáo sư không có giải thích cận kề "Hai cái con đường" là chuyện gì xảy ra, Cố Thận Vi lại cảm thấy hắn nói có chút đạo lý, "Hợp Hòa kinh" là vì Cố gia đạo thương song tuyệt đặt nền móng nội công, giảng cứu làm gì chắc đó, tại hắn trong ấn tượng, www. ;uka; Shu ;et phụ thân Cố Lôn bọn người tựa hồ hoàn toàn chính xác không thể nào coi trọng khinh công.

Bất quá sự do người làm, Cố Thận Vi cũng không có vì vậy từ bỏ cố gắng, nhất là Thượng Quan Vũ Thi thái độ đối với hắn càng là một loại kích thích, nằng từ khi nghe được ria mép giáo sư câu nói kia về sau, luyện khinh công càng hăng hái rồi, nếu có thể ở nào đó một hạng võ công bên trong xa xa ném cách Hoan Nô, nằng sẽ cao hứng phi thường.

Ba vị công tử kiên nhẫn chỉ có ba ngày, bọn hắn cũng không nguyên ý vì làm lớn trộm nỗ lực thời gian dài vất vả cần cù khổ luyện, cho nên bắt đầu thảo luận lên trộm cấp mục tiêu tới.

Đối Cố Thận Vi tới nói, đây chính là toàn bộ kế hoạch làm khó khăn nhất bộ phận, nếu như không thể đem Thượng Quan Như hứng thú dẫn hướng Lục Sát điện, cái này thật chỉ là một trò chơi, mà hắn tâm tư cũng liền hoàn toàn uổng phí rồi.

Cho nên, hắn cẩn thận từng li từng tí nói xen vào, tận lực không gây cho người chú ý phát huy ảnh hưởng, tỉ như Thượng Quan Phi muốn trộm phụ thân lệnh bài, hắn liền sẽ chỉ ra không ổn, đạo tặc trò chơi mặc dù tốt chơi, nhưng là tuyệt không thể lệnh trưởng bối hổ thẹn, Thượng Quan Như muốn trộm Đông bảo một thanh bảo đao, hắn liền phải nói Đông bảo đôi song bảo thai không thêm đề phòng, tiến vào cũng là người ta cố ý nhường.

Còn có một số mục tiêu thực sự quá đơn giản, gần như mượn gió bẻ măng, không cần Cố Thận Vi mở miệng, liền bị những người khác bác bỏ.

Bốn tên thiếu niên vụng trộm thương lượng một cái buổi chiều, đều trở nên vội vàng xao động, cuối cùng là Thượng Quan Vũ Thi nói ra Cố Thận Vi một mục mong đợi ba chữ:

"Lục Sát điện đi, nơi đó có không ít bảo bối, thủ vệ rất sâm nghiêm, còn nhớ rõ chúng ta đã từng muốn đi vào chơi lại bị đuổi ra ngoài sự sao? Những người kia sẽ không cố ý buông lỏng cảnh giác."

Cố Thận Vi không lên tiếng, chậm đợi hai vị công tử nhiệt tình biểu thị đồng ý.

Mặc kệ mục tiêu của người khác là cái gì, hắn chỉ muốn trộm bên trong đao gỗ, tại cái này về sau, hắn còn phải nghĩ biện pháp đối phó Tuyết nương, cho nên, trộm đao chuyện này đến cùng là nên gia tốc vẫn là chậm dần, chính hắn cũng có chút do dự rồi.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmr cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Kế hoạch

Bốn người bên trong, chỉ có Thượng Quan Phi đã từng tiến vào Lục Sát điện, nơi đó là Kim Bằng bảo tế tự lịch đại tổ tiên thần miếu, nữ tử cảm nhập, Thượng Quan Phi cùng Thượng Quan Vũ Thi đối với cái này tức giận bất bình, kiên định hơn trộm cấp ý chí.

Thượng Quan Phi bằng ký ức vẽ ra rồi Lục Sát điện trong ngoài hình dáng: Đại điện bắc đến vách núi, xây ở một tòa cao lớn rộng lớn nền đá phía trên, chỉ cần góc độ phù hợp, tại Kim Bằng bảo rất nhiều nơi đều có thể nhìn tới nó, ngoài điện gần trăm bước địa phương, có xây một đạo hình cung cao lớn tường đá, đem đại điện cùng nội trạch hoàn toàn cách ly.

Đại điện cùng thường gặp miếu thờ rất không giống, hiện lên nam bắc đi hướng hình chữ nhật, ngoại trừ phía bắc, đông tây hai một bên vậy đều có một nửa sát bên vách núi, vách tường cách mặt đất hơn trượng địa phương mở ra rất nhiều cửa sổ, hai hàng cửa sổ lẫn nhau dịch ra, dạng này làm thái dương mọc lên ở phương đông lặn về phía tây lúc, liền sẽ xuyên thấu qua cửa sổ bắn tới đối diện trên vách tường, chiếu rọi lịch đại tổ tiên bích họa.

Lục Sát điện cung cấp nuôi dưỡng nước cờ mười vị Tế Tự một loại nhân vật, liên quan tới bọn hắn vậy có thật nhiều thần bí thuyết pháp, truyền ngôn những người này đều đã từng là võ công cao cường sát thủ, bởi vì do nhiều nguyên nhân tự nguyện từ bỏ giết đâm, lập thế chuyên môn thủ hộ thần điện, vĩnh sinh không ra tường đá một bước, tại Kim Bằng bảo, những người này được xưng là "Linh Sư".

"Ta gặp qua mấy cái, đều là lão già hòm hèm, không có gì đáng sợ."

Thượng Quan Phi nhẹ nhàng linh hoạt nói, không quá coi trọng những này truyền ngôn, ba người khác lại không cho rằng như vậy, nhất là Thượng Quan

Như cùng Thượng Quan Vũ Thi, các nàng mặc dù chưa từng vào Lục Sát điện, lại so tiểu công tử nghe được sự tình còn nhiều chút.

"Đừng nói mò, bọn hần rất lợi hại, Lưư sư phụ của sư phụ không phải liền là Linh Sư sao, Lưư sư phụ nói qua sư phụ hần đã từng là chúng ta bảo bên trong đặc lực nhất sát thủ một trong, giết người số lượng tuyệt đối có thể xếp tại đến nay trăm năm vị trí thứ mười."

Thượng Quan Vũ Thi phản bác không có kẽ hở, Lưư sư phụ chính là tên kia rìa mép truyền công giáo sư, lời hần nói đáng giá tin tưởng.

Kim Bằng bảo lấy giết người số lượng bình phán một tên sát thủ năng lực cao thấp, có thể xếp hạng vị trí thứ mười, nói rõ cái kia "Lão già hợm hợm" chính là đứng đầu nhất sát thủ, dạng này người dù cho già đi, sớm đã không tại trạng thái đỉnh phong, cũng không phải mấy tên thiếu niên có thể đối phó được.

"Cái kia 'Điều thủ thân long', 'Đồ Bức nữ', nàng là thế nào chui vào hoàng cung? Theo lý thuyết nàng cuối cùng bị bức phải tự sát, võ công hiển nhiên không phải mạnh nhất."

Thượng Quan Như hỏi, Cố Thận Vi nhưng lại không biết trả lời thế nào, lúc ấy người Cố gia quan tâm hơn lão gia Cố Luân tiền đồ, đối làm án chi tiết hiểu không nhiều, hần nghĩ một lát, "Ta đoán là dùng thuốc mê, nghe nói nàng mỗi lần động thủ lúc, đều có người ngủ được so bình thường nặng."

"Thuốc mê!"

Thượng Quan gia ba tên thiếu niên cùng một chỗ kêu lên, con mắt đều phát sáng lên, thuốc mê thế nhưng là Kim Bằng bảo tuyệt học một trong, bọn hần từ nhỏ đã tiếp xúc qua.

Cố Thận Vi nhớ tới tên kia mơ mơ hồ hồ chết mất Đại Tuyết Sơn kiếm khách, cho đến chết, Long Phi Độ vậy không có làm rõ đối thủ sử dụng đến cùng phải hay không "Tù Bi tán".

"Nếu như có thể có chút 'Tù Bi tán' liền tốt."

Cố Thận Vi nói, đối diện ba người lại vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, "'Tù Bi tán' là cái quái gì?" Thượng Quan Phi hỏi.

Cố Thận Vi nhất thời nghẹn lời, hần cũng không biết "Tù Bi tán" là cái gì, chỉ là đoán nó đại khái đã từng là Kim Bằng bảo đặc biệt thuốc mê, về sau lại chẳng biết tại sao lọt vào cấm dùng, nhìn ba người này phản ứng, Kim Bằng bảo vậy mà thật tuân thủ lệnh cấm này, cái này tựa hồ rất không phù hợp Kim Bằng bảo nhất quán phong cách.

"Ách, một loại thuốc mê, nghe nói hiệu quả cực giai."

"Chúng ta không có 'Tù Bi tán', thế nhưng là chúng ta có thể làm điểm cái kia."

Thượng Quan Vũ Thi nói, còn chớp chớp mắt, Kim Bằng bảo chế được rồi "Tù Bi tán" vật thay thế, từ trên xuống dưới lại không hề đề cập tới tên của nó, Cố Thận Vi giả bộ như lòng biết rõ bộ dáng, chỉ là gật đầu, không có đặt câu hỏi.

"Làm điểm cái kia" nhiệm vụ giao cho Thượng Quan Phi, hần võ công kém cỏi nhất, cho nên được an bài làm một điểm đơn giản nhiệm vụ.

Chỉ có thuốc mê còn còn thiếu rất nhiều, Lục Sát điện bình thường đại môn đóng chặt, không có thủ điện Linh Sư dẫn đầu, ai cũng vào không được, như thế nào cầm tới chìa khóa, mới là vấn đề khó khăn lớn nhất, bốn người thương lượng nửa ngày vậy không có biện pháp tốt, đành phải tạm thời buông xuống cái này đề tài thảo luận, ngược lại thảo luận đi vào về sau trộm cái gì.

Lục Sát trong điện bảo bối không ít, Thượng Quan Phi từng cái nói tới, nhưng chưa bao giờ nhắc lên bên trong có cái gì đao gổ, Cố Thận Vi không tiện hỏi nhiều, nghĩ thâm Tuyết nương biết đại khái một chút Thượng Quan gia tử đệ cũng không biết bí mật.

Tối gần chạng vạng tối, Thượng Quan Như mới cuối cùng quyết định ăn cắp mục tiêu: Một con lấy đen nhánh mặc ngọc điều thành bàn tay.

Trộm lấy mực bàn tay ngọc kỳ thật không có nguyên nhân đặc biệt gì, Thượng Quan Như đã sớm nghe nói qua cái này cung phụng tại Lục Sát trong điện bảo vật, lại bởi vì thân là nữ hài tử vô duyên nhìn thấy, cho nên một mực kim nén sức lực muốn kiến thức một chút.

Cuối cùng, Thượng Quan Như yêu cầu mỗi người đều lập xuống lời thề: Tuyệt không trước bất kỳ ai lộ ra một chữ.

Nàng muốn hành động lần này hoàn toàn chân thật, không muốn giống trước đây rất nhiều lần "Ám sát" hành động, thật thật giả giả, thành đại nhân đồ tiểu hài con vui vẻ thủ đoạn.

Cố Thận Vi nói lời thề là "Nếu như để lộ bí mật, người cả nhà đều chết không yên lành, chính mình cũng sẽ bị thiên đao vạn quả chết không có chỗ chôn".

Người Cố gia sớm đã "Chết không yên lành", về phần hần bản thân, thì căn bản không quan tâm sau cùng kiểu chết, hần chỉ muốn báo thù.

Thương thảo đã kết thúc, bốn người đang muốn rời đi "Côn Hóa viện", Thượng Quan Vũ Thi nhớ tới một kiện chuyện quan trọng, "A, suýt nữa quên mất, hai người có một cái vương vếu, cũng không tốt vứt bỏ, nhất là muốn vào Lục Sát điện, nhất định phải trải qua nội trạch."

"Cái kia 'Ảnh vệ'."

Thượng Quan Như cắn răng nghiêng lợi nói, giống như mang theo Cổ Thận Vi đồng dạng thâm cừu đại hận.

Cổ Thận Vi không biết "Ảnh vệ" là cái gì, Thượng Quan Như đối với hắn giải thích nói: "Phụ thân cho ta cùng tiểu công tử an bài một tên bảo tiêu, niên kỷ cùng ngươi không sai biệt lắm, mỗi ngày núp trong bóng tối, tùy tiện không hiện thân, hắn ghét nhất rồi, chúng ta làm gì hắn đều biết, một chữ không kém hướng báo cáo cáo. Hai ta trốn đi thất bại, cũng là bởi vì hắn mật báo."

Cổ Thận Vi biết "Ảnh vệ" là ai, chính là cái kia từng tại ban ngày ngăn cản hắn tiến vào Thượng Quan Như chỗ ở, cũng ở buổi tối đánh lén qua hắn cầm đao thiếu niên, mà lại hắn cũng biết vì cái gì Thượng Quan Như sẽ dễ dàng tha thứ hắn "Phản bội" hành vi, bởi vì nàng tìm được một cái khác dễ thể tội.

"Hắn hiện tại không chừng liền trốn ở phụ cận." Thượng Quan Phi nhỏ giọng nói.

"Sẽ không, ta theo mẫu thân nói qua rồi, yêu cầu hắn nhất định phải cách ta trăm bước bên ngoài, bằng không mà nói ta liền giết hắn, hắn hiện tại khẳng định không tại ngôi viện này bên trong."

Nhìn Thượng Quan Như thần sắc, giống như nàng thật sẽ vì này giết người.

Thượng Quan Vũ Thị lời kéo Thượng Quan Như, "Để ta giải quyết, yên tâm đi."

Nàng chưa hề nói phương pháp giải quyết, tụ hội liền tán.

Liên tiếp hai ngày, bốn người đều đang thương thảo chi tiết, nhìn qua rất chuyện dễ dàng, chân chính kế hoạch lại phát hiện khó khăn trùng điệp, bọn hắn duy nhất ưu thế ở chỗ ba vị công tử sinh ra ở Thạch bảo, quen thuộc hoàn cảnh, có thể tiết kiệm một đạo trước đó trình sát chương trình.

Thượng Quan Như đối với cái này lại có chút không quá ưa thích, cảm thấy còn chưa đủ rất thật, "'Điều thủ thần long' là thế nào lấy tới trong hoàng cung trường tình? Khẳng định không phải sau khi đi vào tìm lung tung loạn hoi đi."

"Không phải, dĩ nhiên không phải, ách, khẳng định có nội gian trợ giúp nàng."

"Ha ha, người chính là chúng ta thu bán nội gian!"

Thượng Quan Như chỉ vào ca ca cười nói, Thượng Quan Phi mặt đỏ tới mang tai, vội vàng phủ nhận, ngón tay đôi hai thiếu nữ ngón tay đến ngón tay đi, cuối cùng lại rơi tại Hoan Nô trên thân, "Hắn là nội gian, nhường hắn đóng vai nội gian."

Thế là, đối Kim Bằng bảo quen thuộc trình độ thấp nhất Hoan Nô thành "Nội gian".

Sau đó một ngày, song bào thai rốt cục chịu đi đi học, Cổ Thận Vi nhân cơ hội này chạy đi gặp Tuyết nương.

Tuyết nương lại khôi phục rồi bộ kia lạnh lùng vẻ mặt cứng nhắc, nhìn không ra nội tâm cảm xúc, nhưng là Cổ Thận Vi cảm thấy nàng có chút sốt ruột, nghe xong báo cáo, lập tức thay hắn ra rất nhiều chủ ý.

"Khác đều dễ nói, song bào thai đối Thạch bảo thủ vệ rất quen thuộc, có thể tùy tiện hỗn đi qua, dù cho bị phát hiện, tám chín phần mười vậy không có người lên tiếng, mấu chốt là làm sao tiến vào Lục Sát điện. Ân —— các người dạng này. . ."

Tuyết nương đối Lục Sát điện địa hình tựa hồ so Thượng Quan Phi còn muốn quen thuộc, mà nàng là nữ nhân, ẩn lý thuyết căn bản không có cơ hội tiếp cận đại điện.

Cổ Thận Vi cảm thấy Tuyết nương chủ ý quá mạo hiểm, nhưng là hắn nghĩ không ra biện pháp tốt hơn, bốn người tiểu thư đã từng tưởng tượng qua lợi dụng thuốc mê trộm chìa khoá, thế nhưng là chìa khoá tại ai trên thân lại không xác định, bọn hắn lại không thể đem mười mấy tên Linh Sư tất cả đều mê đảo.

Buổi chiều, Cổ Thận Vi đem Tuyết nương chủ ý nói ra, đạt được nhiệt liệt đáp lại, nhất là Thượng Quan Như, liền thanh khích lệ Hoan Nô, buồn bực chính mình làm sao sớm không có nghĩ đến cái này biện pháp.

Lục Sát điện phía đông cách đó không xa có một khối đột xuất sừng nhọn, cùng tường đông trên cửa sổ tương đối, nếu như có thể dựng lên một sợi dây thừng, khinh công người tốt liền có thể thuận dây thừng bò qua đi.

Cổ Thận Vi đem "Nhớ tới sừng nhọn" công lao quy về Thượng Quan Phi, thật cũng không gây nên hoài nghi.

Song bào thai để cho người ta dọn tới đồ vật ở trong liền có hai chi phi trao, dây thừng lớn lên khá khoảng ba trượng, lo lắng nó không đủ dài, lại tiếp một đoạn.

Ném đi bắt nhiệm vụ giao cho Hoan Nô, hắn khổ luyện rồi một cái buổi chiều, rốt cục có thể tại khoảng cách rất xa bên ngoài đem phi trao chuẩn xác ném đến chỉ định vị trí.

Ấn Thượng Quan Như ý nghĩ, đêm đó liền muốn hành động, tại Thượng Quan Vũ Thị khuyên bảo, miễn cưỡng đồng ý chờ lâu một ngày.

Trở lại nơi ở, Cổ Thận Vi đem trọn chuyện tại trong đầu lặp đi lặp lại suy nghĩ, hắn nghĩ không phải như thế nào trộm đảo, đi theo song bào thai, chuyện

này hữu kinh vô hiểm, dù cho bị phát hiện, vậy không có người sẽ hạ tử thủ, máu chốt là cầm tới đao gỗ về sau.

Tuyệt nương, Tuyệt nương, Cố Thận Vi không ra lắm bầm tên của nàng, đã muốn lập tức giết chết nàng, lại muốn đào ra nàng trong đầu bí mật, đao gỗ nếu như đối Tuyệt nương rất trọng yếu, không chừng đối với hần báo thù đại nghiệp vậy rất có ích lợi.

Có thể hai cái này ý nghĩ cái nào cũng khó như lên trời.

Ngày kế tiếp, bốn người tập hợp một chỗ, không dứt thương nghị chi tiết, thẳng đến đều cảm thấy vạn vô nhất thất mới bỏ qua.

"Các người phát hiện không, làm đao tặc theo làm sát thủ có chút tương tự a."

Lúc nghỉ ngơi, Thượng Quan Vũ Thi đột nhiên nói một câu.

"Đúng vậy a, trước mặt phân đoạn đều không khác mấy, chính là sau cùng mục tiêu không giống, một cái vì vật, một cái làm người."

Thượng Quan Như đối với cái này rất có đồng cảm, càng thấy trận này trò chơi có ý nghĩa rồi.

Ban đêm hôm ấy giờ Tý, Cố Thận Vi đứng hẹn vụng trộm tiến về Thượng Quan Như ở lại tiểu viện, nhẹ gõ nhẹ một cái cửa sổ, bên trong lập tức có người đẩy ra, ba người nối đuôi nhau nhảy ra, tất cả đều mặc áo đen, che mặt lỗ.

Vóc người cao nhất Thượng Quan Vũ Thi nhũn mảy, bởi vì Hoan Nô vẫn là nô tài trang phục, bọn hần quên rồi chuẩn bị cho hần trang phục rồi.

Cố Thận Vi đem mấy cái đao gỗ phân cho đại gia, đã muốn rất thật, liền nên mang theo đao phòng thân, đao này với hần mà nói còn có khác hàm nghĩa: Chui vào Lục Sát điện thay xà đối cột.

Mà lại hần nghĩ ra một ý kiến, muốn lợi dụng cơ hội này nhô ra Tuyệt nương bí mật, cái này đem là một cái mồi điểm trò chơi nguy hiểm, so Thượng Quan gia ba vị công tử chơi trò chơi chân thực gấp trăm lần, một khi bại lộ, không ai có thể sẽ thủ hạ lưu tình.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58: Lãng không

Thượng Quan Vũ Thi chuẩn bị đóng lại cửa sổ, Cố Thận Vi trong lúc vô tình vào bên trong nhìn quanh một chút, thấy được Thượng Quan Như là như thế nào "Giải quyết" tên kia Ảnh vệ: Trói gô cầm đao thiếu niên nằm trên mặt đất, miệng bên trong đứt lấy đồ vật, không nhúc nhích.

Thượng Quan Vũ Thi cấp tốc đóng cửa sổ, từ miếng vải đen đằng sau bắn ra ánh mắt rõ ràng đang cảnh cáo Hoan Nô, cái này chuyện không liên quan tới hần, đây là hai thiếu nữ "Việc tư".

Bốn người chia hai tổ, Thượng Quan Như, Thượng Quan Vũ Thi phía trước, Thượng Quan Phi, Cố Thận Vi ở phía sau, cách xa nhau hơn mười bước xa, mơn mông lung ánh trăng, giữa lẫn nhau có thể miễn cưỡng nhìn thấy.

Trong nội trạch thủ vệ không bằng đông tây hai bảo sâm nghiêm, bọn hần rất thuận lợi đi vào Lục Sát ngoài điện tường, hai thiếu nữ đã nhảy lên trên đầu tường, rủ xuống một đầu dây nhỏ, khinh công của các nàng mấy tháng nay rất có tiến triển, nơi này tường cũng không bằng bên ngoài cao lớn.

"Đạo tặc" nhóm đã tiến vào Lục Sát điện địa giới, bắt đầu từ nơi này, mỗi một bước đều muốn cẩn thận từng li từng tí, vẫn là các thiếu nữ ở phía trước dò đường, xác định không thành vấn đề mới dùng tay ra hiệu gọi phía sau hai người theo vào.

Lục Điện bên ngoài điểm rất nhiều bó đuốc, ánh lửa chớp chờn, thỉnh thoảng chiếu ra một đạo vụn vụn bóng người, tinh nguyệt quang mang lập tức trở nên mờ đi.

Mười mấy tên Linh Sư không phân ngày đêm thủ hộ lấy Lục Sát điện tộc thần miếu, làm sao cũng không nghĩ ra sẽ có mấy cái "Bất hiếu tử tôn" tới đây ăn cắp.

Thêm son phía dưới có xây rất nhiều thạch ốc, làm các linh sư chỗ ở, muốn từ nơi đó trải qua mà không làm cho chú ý gần như không có khả năng, duy nhất tiến điện con đường chính là thuận bậc thang từng bước mà lên.

Bốn người cấp tốc chạy lên đi, không có gặp được bất luận kẻ nào, nơi này kém xa tưởng tượng được thủ vệ sâm nghiêm.

Thêm son thiên trái vị trí cài đặt lấy một khối cao mấy thước bia đá, bên cạnh đang đứng một cây trụ, từ trên xuống dưới treo một chuỗi đèn lồng, đem trên tấm bia đá chữ chiếu rõ ràng:

Lục Đạo Luân Hồi giết chi không hết

Cổ Thận Vi chỉ tới kịp liếc trên một chút, chấn động trong lòng, nguyên lai Lục Sát điện danh tự là cái này hàm nghĩa, cái này tám chữ xúc động trong đầu hần cái nào đó ý nghĩ, thế nhưng là không có thời gian tĩnh tế suy nghĩ, Thượng Quan Phi đã dẫn đường tiến về điện đồng đột xuất sừng nhọn.

Khởi kia sừng nhọn diện tích không lớn, còn bị một con to lớn đỉnh đồng chiếm cứ đại bộ phận, bốn người miễn cưỡng tìm được nơi sống yên ổn, lúc này cái kia dùng đến lực lượng lớn nhất Hoan Nô rồi.

Cổ Thận Vi từ Thượng Quan Phi trong tay tiếp nhận đầu kia dài hơn phi trao, ngưng thần nhìn kỹ đối diện Lục Sát điện tường đồng.

Hắn chưa từng tới qua nơi này, không biết cửa cửa sổ vị trí cụ thể, chỉ nghe qua Thượng Quan Phi thô sơ giản lược miêu tả, tiểu công tử không phải cái gì mi người, cửa sổ lớn nhỏ, cách mặt đất cao bao nhiêu, toàn diện nói không rõ, hắn chỉ có thể bằng trực giác, đem nhan sắc tương đối càng sâu địa phương coi như mục tiêu.

Thượng Quan Vũ Thi tại sau lưng càng không ngừng đâm eo của hắn, thúc hắn mau mau động thủ, hắn cơ hồ hoài nghi thiếu nữ này nghĩ làm phá hư, cũng đem thất bại trách nhiệm đẩy lên trên người hắn.

Cổ Thận Vi lấy dương kinh dùng sức ném ra ngoài phi trao, lại đang xuất thủ một sát na đang bay bắt trên đầu bám vào một cổ âm kinh, nhường lúc nó hạ xuống có thể giảm bớt lực đạo, để tránh phát ra quá lớn tiếng âm.

Mặc dù nội công bị Tuyệt nương khống chế, khó mà tăng cường, nhưng là hắn sử dụng lên âm dương hai cổ kinh lực lại càng ngày càng thuận buồm xuôi gió rồi.

Tĩnh tế dây thừng giống một đầu trơn mượt trường xà, từ Cổ Thận Vi trong tay cực nhanh đào thoát, bọn hắn kế hoạch vài ngày, thế nhưng là toàn bộ kế hoạch vẫn lỗ thủng trùng điệp, nếu như Lục Sát điện cửa sổ tại buổi chiều là quan bế, phi trao câu không được đồ vật, bọn hắn chỉ có thể nhìn "Điện" than thở.

Rốt cục, kết cách một tiếng vang nhỏ, phi trao rơi xuống đất, cửa sổ là mở ra.

Bốn người nghiêng tai lắng nghe, nửa ngày không hề động, nếu như thanh âm này gây nên các linh sư cảnh giác, toàn bộ ăn cắp kế hoạch chính là một trận thảm bại.

Chỉ có phong thanh, còn có ngẫu nhiên từ vực sâu vạn trượng bên trong truyền lên quỷ dị tiếng vang, nghe vào tựa như là chim đại bàng tại mổ dã thú con mắt.

Có lẽ bọn chúng còn có đồng loại, Cổ Thận Vi nghĩ thầm, trong tay tăng sức mạnh, níu chặt dây thừng, thẳng đến lại cũng kéo không nhúc nhích.

Ba người khác cùng một chỗ động thủ, đem dây nhỏ một chỗ khác một mực hệ ở bên cạnh chân vực lên.

Thượng Quan Vũ Thi lại dùng sức kéo dây thừng, xác định kiên cố trình độ đầy đủ về sau, xông Thượng Quan Như gật gật đầu.

Thượng Quan Như hít sâu một hơi, cái thứ nhất bắt lấy lẳng không dây thừng, bốn chân cùng sử dụng, giống một con nhanh nhẹn con khi, bò hướng Lục Sát điện.

Đây cũng không phải là nói đùa, vách núi mặc dù là Kim Bằng bảo mệnh nhất hữu lực "Thủ vệ", nhưng là cùng nhân loại không giống, nó đối xử như nhau, sẽ không bởi vì người khiêu chiến là "Độc Bộ Vương" chi nữ, liền thủ hạ lưu tình, chỉ cần hơi không cẩn thận, hay phi trao cố định đến không tốt, Thượng Quan Như đều sẽ rơi thịt nát xương tan.

Nếu như bị kích phát sinh, Hoan Nô nhất định phải lấy cái chết tương thưởng, liền Thượng Quan Vũ Thi đại khái vậy khó thoát khỏi cái chết, cho nên, hai người kia là chân tâm thật ý nơm nớp lo sợ.

Thượng Quan Như tiểu xảo thân ảnh xâm nhập đêm tối, cuối cùng dung nhập khởi kia sâu nhất trong bóng tối, không thấy.

Từ Lục Sát điện phía bên kia, truyền đến run run một hồi, sừng nhọn trên ba người thở dài một hơi, Thượng Quan Như an toàn đạt tới.

Người kế tiếp hắn là Thượng Quan Vũ Thi, nàng một tay nắm lấy dây thừng, ngón tay kia lấy Thượng Quan Phi, khoát tay, lại chỉ chỉ nơi xa, biểu thị hắn là lưu lại quan sát tình huống.

Diễn lúc luyện Thượng Quan Phi rất tích cực, có thể khi đó dây thừng cách mặt đất chỉ có vài thước, hiện tại phía dưới lại là sâu không thấy đáy vách núi, hắn sớm đã sợ vỡ mật, cho nên lập tức gật đầu, đồng ý đường tỳ an bài, mà lại cảm thấy cái này an bài thật sự là quá chính xác.

Thượng Quan Vũ thì lại chuyển hướng Hoan Nô, đồng dạng khoát khoát tay.

Cố Thận Vi giật mình, hấn cũng không thể lưu lại, vào không được Lục Sát điện, liền trộm không đến Tuyết nương muốn đao gỗ, vậy hấn hao tổn tâm cơ giết dây song bảo thai làm "Đạo tặc" coi như thật thành một trò chơi.

Hấn lắc đầu.

Thượng Quan Vũ thì ánh mắt lại hết sức kiên định, Cố Thận Vi đành phải lại gật gật đầu, nơi này không phải tranh luận địa phương.

Hấn rõ ràng Bạch Vũ công tử tính toán nhỏ nhặt, còn có cái gì so "Gây án đồng bạn" càng có thể tăng tiến hữu nghị? Nàng nghĩ chỉ dùng hai người trộm ra mực bàn tay ngọc, đem Hoan Nô biến thành ngoại vi hợp tác người.

Thượng Quan Vũ thì thuận dây thừng bỏ qua, thân hình của nàng cao hơn, khinh công nhưng cũng càng bỏ thêm hơn đến, dây thừng cơ hồ không có gia tăng lực biên độ.

Cố Thận Vi một tay ấn trên sợi dây, chỉ cần sử dụng "Hợp Hòa kinh" hơi hơi rung động, Thượng Quan Vũ thì khẳng định sẽ trượt chân rơi xuống, cái này nhìn qua tựa như một trận ngoài ý muốn, đây chính là trừ đi một cái họa lớn.

Thiếu nữ này đã từng ám sát qua hấn, Cố Thận Vi chưa hề không muốn quên cái chuyện này.

Nhưng là thời cơ không đúng, hấn hiện tại cấp thiết nhất nhiệm vụ là trộm ra đao gỗ.

Hấn mang theo tiếc nuối tâm tình buông ra rồi dây thừng, lần tiếp theo hoàn mỹ cơ lại không biết lúc nào mới có.

Thượng Quan Phi tận chức tận trách nhìn ra xa xa đông đảo bó đuốc, căn bản không có chú ý tới bên người nô tài tiểu động tác.

Thượng Quan Vũ thì vậy tiến vào, Cố Thận Vi đợi một hồi, vậy bỏ lên trên dây thừng, dù sao hấn sớm đã đắc tội Vũ công tử, hai người oán thù vĩnh viễn không cách nào hóa giải, không quan tâm lại nhiều đắc tội một lần.

Hấn leo ra vài thước về sau, Thượng Quan Phi mới phát hiện, gấp đến độ thẳng dặm chân, hấn có chút sợ hãi, không dám một mình đứng tại vách núi cùng cự đỉnh ở giữa, thế nhưng là lại không thể gọi, chỉ có thể trơ mắt nhìn không nghe lời nô tài biến mất ở trong màn đêm.

Cố Thận Vi đã bỏ lên hơn phân nửa, chỉ còn bảy tám thước khoảng cách, đen ngòm cửa sổ gần ngay trước mắt, đột nhiên, dây thừng buông lỏng, dây thừng trên người đột nhiên hạ xuống.

Cố Thận Vi kinh hãi mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, bất quá hạ xuống một thước về sau, dây thừng một lần nữa ổn định, hấn lại không dám tùy tiện lại cử động, cứ như vậy treo ở không trung, dưới thân là khẩu vị to lớn đến có thể nuốt vào toàn bộ thể giới vực sâu, dây thừng bị trên đỉnh cao nhất gió núi thổi đến đung đưa trái phải.

Buông tay, như vậy xong hết mọi chuyện, ý nghĩ này dự hoặc lấy người đang ở hiểm cảnh thiếu niên, nhưng chỉ là trong nháy mắt, hấn liền ném roi trong lòng còn sót lại trốn tránh cảm xúc, một lần nữa giữ vững tinh thần, nhanh chóng leo xong cuối cùng một khoảng cách.

Phi trào rồi đi rồi vị trí cũ, nếu không phải trên bệ cửa sổ có một khối nhỏ trứng, vừa lúc chặn lại rồi một con Thiết Câu, Cố Thận Vi hấn phải chết không nghi ngờ.

Nhất định là nàng, Cố Thận Vi lập tức nghĩ tới rồi Thượng Quan Vũ thì, nhất định là nàng buông lỏng ra phi trào, nàng cũng nghĩ chế tạo một trận "Ngoài ý muốn".

Cố Thận Vi dùng sức một lần nữa kéo về phi trào, cố định tại kiên cố vị trí bên trên, sau đó quay người dò xét Lục Sát trong điện bộ.

Lục Sát điện cực kì hẹp dài, hai bên đều có một dài hàng cột đá chèo chống nóc nhà, mỗi cái trụ đá trung gian đều siết chặt lấy, giữ lấy một tòa nho nhỏ khay bạc, phía trên nâng một cây ngọn nến, chiếu sáng tất cả phiến cửa sổ ở giữa một vài bức bích họa.

Bích họa tất cả đều là từng cái sinh động như thật cầm đao nam tử, bọn hấn là Thượng Quan gia lịch đại tổ tiên, còn có rất nhiều nơi là trống không, kia là lưu cho con cháu đời sau.

Đại điện chỗ sâu, cung phụng lại không phải tổ tông bài vị, mà là một thanh không lồ không vô đơn đao, đao kia so phổ thông trường thương còn muốn bề trên một đoạn, tuyết trắng thân đao tại một loạt ngọn nến chiếu rọi, chớp động lên khiếp người lưu quang.

Cự đao phía trước trên sàn nhà, hai tên thiếu nữ che mặt ngay tại buộc chặt một tên lão giả tóc hoa râm, lão giả miệng bên trong đút lấy đồ vật, hiển nhiên trúng Thượng Quan Như thuốc mê, hoàn toàn không có phản kháng, hấn không có ngắt đi, chỉ là đã mất đi kinh lực, nhìn thần sắc vậy mà vậy không kinh hoảng.

Các thiếu nữ ngừng đầu nhìn một chút Hoan Nô, lại tiếp tục làm việc, ánh đèn không rõ, khoảng cách lại xa, Cố Thận Vi không có thấy rõ Thượng Quan Vũ thì biểu lộ.

Bây giờ không phải là lúc báo thù, hấn nhìn chung quanh, tìm kiếm đao gỗ bóng dáng.

Đại điện rất trống trải, chỉ có vật đều bày ra tại cự dưới đao, Cố Thận Vi đi tới gần, thấy được cái kia mực bàn tay ngọc, còn chứng kiến rồi bàn thờ, lư hương, bình sứ cùng các loại tế phẩm, còn có một số đặc biệt đồ vật, là tại người bình thường nhà từ đường bên trong tuyệt đối không thấy được, tỉ như một đồng điểm không rõ thật giả khô lâu, mấy món vết thương chồng chất khôi giáp, www.ưk S;ưnet duy chỉ có không có Kim Bảng bảo bên trong địa phương khác khắp nơi có thể thấy được đao gỗ.

Cự đao là duy nhất đao cụ, nhưng khẳng định không phải làm bằng gỗ.

Cố Thận Vi hồi hận không có hướng Tuyết nương hỏi được rõ ràng hơn chút, thế nhưng là nàng rõ ràng nói qua "Có một thanh đao gỗ", chưa từng đề cập qua nó là giấu đi.

Thượng Quan Như nhảy lên bàn thờ, đầu tiên là cẩn thận giám thương một phen cự đao cùng khô lâu, đây là nàng lần thứ nhất tiến vào Lục Sát điện, đại khái cũng là Thượng Quan gia nữ nhân lần thứ nhất tiến vào, cho nên đối cái gì đều rất hiếu kì.

Thượng Quan Vũ Thi ở phía dưới chiếu ứng, Cố Thận Vi một lần nữa đem đại điện quét đo một lần, ánh mắt chiếu tới, một mảnh vắng vẻ, cũng là không giống như là giấu đao gỗ địa phương.

Thượng Quan Như cầm lấy thật tay đồng dạng lớn nhỏ mực bàn tay ngọc, để vào trước đó chuẩn bị xong trong túi, sau đó đem túi cống ở trên lưng, nhảy xuống bàn thờ, xong hai người khác gật gật đầu, ra hiệu có thể rời đi rồi.

Thượng Quan Vũ Thi từ Cố Thận Vi bên người đi qua, hung hăng trừng mắt liếc, có thể hấn không hề để tâm, đây là hấn chỉ có một cơ hội, tìm không thấy đao gỗ, đại khái liền muốn bước Khiển Nô theo gót.

Bị trói ở lão giả nằm trên mặt đất, dùng bình hòa ánh mắt nhìn qua nóc nhà, đối xông vào đại điện ba tên tên trộm không thêm để ý chút nào.

Cố Thận Vi vậy nhìn về phía nóc nhà, không, nơi đó cái gì cũng không có, dù cho đao gỗ thật giấu ở phía trên, hấn vậy nhảy không đi lên.

Thượng Quan Như thở dài một tiếng, nàng cùng Thượng Quan Vũ Thi chạy tới lúc đến cửa sổ, chính vậy gọi hấn lập tức rời đi.

Cố Thận Vi không có cách nào, đành phải bước nhanh đi qua.

Thượng Quan Như vẫn cái thứ nhất ra ngoài, lưu lại một đôi địch nhân, lẫn nhau lờ đi.

Thượng Quan Vũ Thi đột nhiên nghiêng đầu sang chỗ khác, hạ giọng nói: "Vì cái gì ta luôn cảm thấy người đang làm âm mưu?"

Cố Thận Vi không có trả lời, hấn đột nhiên nghĩ đến đao gỗ khả năng giấu ở nơi nào rồi.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Công bại

Thượng Quan Vũ Thi cũng không trông cậy vào từ Hoan Nô nơi đó đạt được minh xác trả lời, nàng chỉ là nghĩ cho thấy chính mình cũng không ngu xuẩn, mà lại vẫn đang ngó chừng hấn, cho nên, nàng hừ một tiếng về sau, vậy leo ra cửa sổ.

Chỉ còn Cố Thận Vi một người, còn có cự đao hạ phía trước bị trói lấy lão giả, một cái nhìn qua nhần nhục chịu đựng, đối cái gì đều không quan tâm người.

Hấn lập tức thiếp ở trên vách tường, nhìn về phía trước, chỉ chốc lát, tâm đột nhiên nhảy một cái, cảm thấy mình thật sự là may mắn, chuỗi này đao gỗ liền khám tại cách đó không xa trên tường, bị bích hoạ bên trong một tên cao gầy người áo đen "Năm" trong tay, so mặt tường hơi đột xuất một điểm, nếu không phải đã sớm chuẩn bị đồng thời cẩn thận quan sát, rất khó phát hiện nó.

Cố Thận Vi mấy bước chạy tới, cấp tốc rút ra trên eo đao gỗ, cùng bích hoạ bên trong đao gỗ đối chỗ.

Kim Bảng bảo đao gỗ chế thức cơ bản, cho dù là người sử dụng bản thân, vậy rất khó phân biệt rõ ràng.

Cố Thận Vi cầm tốt đao gỗ, vội vàng hướng bị trói lão già nhìn một cái, lão già vẫn là không nhúc nhích nhìn chăm chăm nóc nhà, cái gì vậy không chú ý, cái gì vậy không có phát hiện.

Lão đầu nhí không chừng là cái thâm tàng bất lộ cao thủ, Cố Thận Vi trong đầu lướt qua cái này kỳ quái ý nghĩ, lập tức lại chạy về cửa sổ, hẳn không quản được nhiều như vậy, thỏa mãn Tuyết nương là hiện tại cấp thiết nhất nhiệm vụ.

Hắn chui ra cửa sổ, thuận dây thừng bò, có Thượng Quan Như ở bên người, Thượng Quan Vũ Thi hẳn là sẽ không lại động thủ chân rồi.

Trở về mặt đất, Cố Thận Vi cởi dây, mặc nó tại Lục Sát điện vách tường bên ngoài phiêu đăng, phi trào là không về được.

Bốn người đường cũ rút lui, Cố Thận Vi cái cuối cùng nhảy ra tường ngoài, trộm cướp hành động thuận lợi như vậy, tất cả mọi người là đã hưng phấn tự hào, lại lòng mang thấp thòm.

Nơi này dù sao là nhà mình, vừa ra Lục Sát ngoài điện tường, Thượng Quan Phi lá gan liền lớn lên, ba phen mấy bận quần lấy muối muối, muốn nhìn một chút mực bàn tay ngọc, đều bị cự tuyệt, dưới cái nhìn của nàng, hành động còn chưa kết thúc, "Đạo tặc" muốn tiếp tục giả bộ nữa.

Thượng Quan Như trong lòng cũng không nở, luôn luôn hoài nghi có người nhường, đây cũng là một lần an bài tốt trò chơi, nhất là trong đại điện tên lão già kia, không chịu nổi một kích, cam tâm phối hợp, rất đáng được hoài nghi.

Nàng hoài nghi rất nhanh được chứng minh.

Bốn người trở về Thượng Quan Như chỗ ở bên trong, trong phòng đã có một người tại đợi bọn hắn rồi.

Trong phòng vốn là hẳn là có một người, cái kia trói gô cầm đao thiếu niên, thế nhưng là bây giờ người này tức không phải thiếu niên, trên thân vậy không có dây thừng.

Cái này nhân thân xuyên trường bào màu xám, rất thấp rất gầy, vẫn đứng trong bóng đêm, bốn tên thiếu niên mới vừa vào phòng, hắn liền điểm rồi trên bàn ngọn đèn nhỏ, ánh đèn soi sáng ra trên mặt hắn bộ kia chuẩn bị đầy đủ khiêm cung tiểu dung.

"Hai vị công tử mạnh khỏe."

Hắn lấy quá phận dầu mỡ tiếng lấy lòng âm nói, có chút bá, cái này khiến bộ kia tiểu dung lộ ra hư tình giả ý, mà lại hắn không có hướng Thượng Quan Vũ Thi vãn an.

"Người làm sao ở chỗ này, ai bảo người tiến đến?"

Thấy người này, bốn người toàn bộ đều thất kinh, Thượng Quan Như lại là cường hoành đã quen, kéo trên mặt miếng vải đen, nghiêm nghị hỏi, đồng thời đánh giá chung quanh, cầm đao thiếu niên quả nhiên không thấy.

Cố Thận Vi sừng sốt so người khác càng sâu chút, hắn đã từng thấy qua tên này người áo bào tro.

Người áo bào tro họ Quách, người người đều gọi hắn "Quách tiên sinh", Hàn Thế Kỳ bị giết một án bên trong, chính là hắn một mực ám chỉ "Tích cùi viện" các thiếu niên đều có hiềm nghi, chủ trương gắng sức thực hiện mở rộng thâm văn phạm vi tra ra chủ sử sau màn.

Cố Thận Vi còn nhớ rõ có truyền ngôn nói Quách tiên sinh là Ngũ thiếu chủ thân tín, cùng Bát thiếu chủ Thượng Quan Nộ từ trước bất hòa.

Quách tiên sinh là Đông bảo "Bạch Y viện" người, Cố Thận Vi một mực không có hiểu rõ "Bạch Y viện" là làm cái gì, cho nên mười điểm nghỉ hoặc hẳn vậy mà có thể đi vào Thượng Quan Như chỗ ở.

"Tiểu nhân phụng mệnh tới lấy hai dạng đồ vật."

"Phụng mệnh của ai?"

Thượng Quan Như khẩu khí vẫn không thả mềm, Cố Thận Vi nhưng lại lấy làm kinh hãi, "Hai dạng đồ vật" chẳng phải là bao gồm hắn dưới lưng đao gỗ?

"Bây giờ 'Độc Bộ Vương' lập hạ quy củ, thiện nhập Lục Sát trong điện người chém không tha, thiện động tổ tiên đồ vật người chém không tha, tiểu nhân phụng mệnh cái này 'Mệnh'."

Thượng Quan Như mặt liền đỏ lên, còn từ xưa tới nay chưa từng có ai cầm "Chết" uy hiếp qua nàng, "Tốt, người đến 'Chém không tha' đi."

Nói xong giải khai bao phục, xuất ra mực bàn tay ngọc, nhưng không có còn cho Quách tiên sinh, mà là khiêu khích tựa như giữ tại trước ngực, trong nội tâm nàng phi thường không cao hứng, không chỉ bởi vì Quách tiên sinh làm càn, càng là bởi vì "Đạo tặc" kế hoạch sắp thành lại bại, ở sau lưng nàng, Thượng Quan Phi nhăn nhó bất an, Thượng Quan Vũ Thi đã mặt lạnh lấy nắm chặt đao gỗ.

Quách tiên sinh trên mặt khiêm cung tiểu dung không có biến hóa, "Tiểu nhân không dám, tiểu nhân chỉ muốn lập tức cầm lại hai kiện đồ vật, chuyện còn lại muốn chờ vương chủ tự mình quyết định."

Hắn trên miệng nói đúng không dám, thế nhưng là lời nói ở giữa vẫn là đem bốn người trở thành đại nghịch bất đạo người, Thượng Quan Vũ Thi nhện không được, ngẩng cao lên đầu, khinh miệt nói: "Hai kiện đồ vật? Ở đâu ra hai kiện đồ vật?"

Cố Thận Vi xuất ra đao gỗ, hai tay nâng lên, tiến lên một bước, không biết nên giải thích thế nào hành vi của mình.

"A, là nguoi, ta liền biết. . ."

Thượng Quan Vũ Thi trừng to mắt kêu lên, Thượng Quan Như một thanh từ Hoan Nô trong tay đoạt lấy đao gỗ, cướp nói ra: "Ta nhường hắn cảm, hiện tại đồ vật đều trong tay ta, ngươi muốn cảm trở về, sợ là còn chưa xứng."

Cố Thận Vi cúi đầu không dám lên tiếng, Thượng Quan Như lại cứu hắn một mạng.

Thượng Quan Vũ Thi rất là không tin, nhưng không tiếp tục mở miệng.

Quách tiên sinh là sẽ không bị tiểu hài tử mấy câu cho chọc giận, hắn chỉ là lại bái, "Tiểu thư nói không sai, tiểu nhân cái này mời phối cảm người tới."

Quách tiên sinh hướng cửa phòng đi đến, Thượng Quan Như bỗng nhiên vung lên đao gỗ, hướng cổ của hắn chém tới, kia một tiếng "Tiểu thư" tại hắn nghe tới hết sức chói tai.

Quách tiên sinh phút chốc tiến lên một bước, khó khăn lắm nhường qua một đao kia, sau đó giống người không việc gì giống như vượt cửa mà ra.

Nhìn dáng vẻ của hắn, tựa như là một tên nghèo kiết hủ lậu thư sinh, không nghĩ tới vậy mà cũng là một vị cao thủ.

"Ngươi sẽ không lại bên trong tiểu thư nhận tội đi?"

"Sẽ không."

Ngoài phòng một người ồm ồm trả lời, tiếp lấy lách mình vào nhà, là Thượng Quan Như Ảnh vệ, tên kia cầm đao thiếu niên, giờ phút này sắc mặt bởi vì xấu hổ mà trắng bệch như tờ giấy.

Ảnh vệ là Kim Bằng bảo một cái đặc thù quần thể, chức trách chính là bảo vệ chủ nhân, nhưng lại không thể lộ diện.

Phần này chức trách yêu cầu bọn hắn không thể ra một chút xú sai lầm.

Cầm đao thiếu niên trúng thuốc mê, bị trói đến theo bánh chưng, cái này không chỉ có là vô cùng nhục nhã, vậy mang ý nghĩa hắn Ảnh vệ thân phận như vậy kết thúc, Quách tiên sinh mệnh hắn hiện thân vào nhà trông coi bốn người, đã minh bạch không sai lầm ra hiệu rồi điểm này.

Cầm đao thiếu niên đứng tại cửa ra vào, tay phải cầm hẹp đao, đốt ngón tay bởi vì dùng sức quá độ mà trắng bệch, ánh mắt quét về phía nơi hẻo lánh, tận lực không nhìn bất luận kẻ nào.

"Hai vị công tử rất cố chấp, ngươi không ngại hướng bọn hắn chứng minh một chút ngươi là nghiêm túc."

Quách tiên sinh tại ngoài phòng nói, sau đó không tiếng thờ nữa, giống như đi đường lúc không cần phát ra một điểm thanh âm.

Thượng Quan Như đem mực bàn tay ngọc cùng đao gỗ chuyển giao cho Hoan Nô, chính mình ngẩng đầu ưỡn ngực mặt hướng hướng mình Ảnh vệ, "Ngươi rất nghiêm túc sao? Ta cũng giống vậy."

Lời còn chưa dứt, tay phải đánh về phía cầm đao thiếu niên, che khuất tầm mắt của đối phương, tay trái khẽ nâng, bắn ra vô sắc vô vị Vô Danh thuốc mê.

Đây là nàng lần thứ hai dùng cái này mãnh khoẻ, cầm đao thiếu niên nhưng sẽ không lần thứ hai mắc lừa, thân hình thoát một cái, tránh đi Thượng Quan Như tay phải, tay áo trái vung ra, không chỉ có chặn thuốc mê, còn đem một bộ phận bắn ngược trở về.

Thượng Quan Như trúng chính mình thuốc mê, đứng không vững, ngã về phía sau, bị Thượng Quan Vũ Thi tiếp được, Thượng Quan Vũ Thi nghiêm nghị quát: "Thật lớn mật!"

Cầm đao thiếu niên không nói câu nào, rút ra hẹp đao, Thượng Quan Phi phải đất nhảy đến hai thiếu nữ sau lưng, "Ngươi muốn làm gì?"

Cầm đao thiếu niên muốn chứng minh chính mình là nghiêm túc, nhưng công kích của hắn đối tượng không phải mấy vị chủ nhân, mà là tại tràng duy nhất nô tài.

Đêm hôm đó lọt vào cầm đao thiếu niên đánh lén, Cố Thận Vi liền biết người này võ công cao hơn chính mình, hắn lúc này hai tay đều cầm đồ vật, càng thêm luống cuống tay chân, thế nhưng là thời khắc nguy cấp, thể nội vậy kích động ra một cỗ tiềm lực, hít sâu một hơi, co vào ngực bụng, hướng về sau ngã sấp xuống.

Hắn vẫn là trúng chiêu, mũi đao vạch phá y phục, ở trước ngực lưu lại một dài mảnh nhàn nhạt vết đao.

Cầm đao thiếu niên một chiều chưa thể giết địch, không còn tiếp tục tiến công, thu đao vào vỏ, ánh mắt lại chuyển hướng một bên, giống như sự tình đã tất cả đều giải quyết.

Lúc này bốn tên "Đạo tặc" đều hiểu cầm đao thiếu niên là "Nghiêm túc" rồi.

Cố Thận Vi đứng lên, bởi vì kinh hãi mà toàn thân bủn rủn, vừa rồi một đao kia hoàn toàn chính xác nằm ngoài sự dự liệu của hắn, cầm đao thiếu niên vô công chỉ cần lại cao hơn một điểm, hắn lúc này đã mệnh về Hoàng Tuyền, vô duyên vô cớ chết tại Kim Bằng bảo, thậm chí không có người biết thân phận chân thật của hắn cùng mục đích thật sự.

Còn tốt, thương thế không nặng, không cần băng bó, vậy không có người nghĩ đến muốn vì hắn băng bó.

Vô Danh thuốc mê không có giải được, nhưng là được hiệu rất ngắn, Thượng Quan Vũ Thi vịn Thượng Quan Như ngồi ở mép giường, tại nàng trên trán nhẹ nhàng xoa nhẹ một hồi, Thượng Quan Như đã có thể chính mình ngồi dậy, hai gò má của nàng bởi vì tức giận mà hiện ra kỳ dị màu hồng phấn, ;ww. ;. ;et Cố Thận Vi đã từng một số lần được chứng kiến.

"Nhường lão gia hỏa cáo trạng đi tốt, không ai dám động tới người."

Đối Thượng Quan Vũ Thi an ủi, Thượng Quan Như chỉ là ừ một tiếng, nàng còn đang suy nghĩ lấy như thế nào "Bảo thù", ở trong mắt nàng, Quách tiên sinh cùng cầm đao thiếu niên thật sự là ghê tởm cực kỳ.

"Chúng ta chỉ là đùa giỡn, đồ vật trả lại không phải rồi, đúng hay không?"

Thượng Quan Phi nhỏ giọng nói, hắn nhưng có điểm sợ hãi.

Cố Thận Vi biết không tới phiên chính mình nói chuyện, cho nên giữ im lặng, thừa cơ quét lượng Thượng Quan Như gian phòng.

Gian phòng chỉ so với đồng dạng nô bộc nơi ở lớn một chút, trang trí đơn giản, bất quá là chút cái bàn giường lộ loại hình đồ vật, nhìn không đến bất luận cái gì nữ hài gia cái kia có đồ vật, Thượng Quan Như tại bảo bên trong phi dương rút hồ, bên người nô bộc thành đàn, căn phòng càng như thế giản dị, Cố Thận Vi mười điểm ngoài ý muốn, hắn lại một lần nữa nghĩ đến, "Độc Bộ Vương" vì có thể để cho nữ nhi càng giống nam hài tử, có thể nói là tận hết sức lực.

Thượng Quan Như có thể đứng lên, xông Hoan Nô ngoắc, Cố Thận Vi đem mực bàn tay ngọc cùng đao gỗ cũng còn trở về, nàng một tay một kiện, quật cường nói ra: "Trừ phi vương chủ tự mình đến, ai cũng đừng nghĩ lấy đi bọn chúng."

Thượng Quan Phi rút cổ một cái, không có lên tiếng, Thượng Quan Vũ Thi lại ôm thật chặt ở Cửu công tử đầu vai, lộ ra giống như nàng kiên định thần sắc, "Đúng đây, Lục Sát trong điện không có ngăn lại chúng ta, bây giờ nghĩ lấy về, mơ tưởng!"

Cố Thận Vi đã hi vọng chuyện này mau mau đi qua, vừa hi vọng Thượng Quan Như có thể hấp dẫn chú ý của mọi người, bởi vì hắn tùy thân mang theo hai thanh đao gỗ, trong đó một thanh thành thay thế phẩm, mặt khác một thanh tại Thượng Quan Như trong tay, mà chân chính Lục Sát điện đao gỗ đã bị hắn thừa cơ giấu đi.

Cái này vốn là phải dùng đến ứng đối Tuyết nương mảnh khỏe, một khi bị người xem thấu, liền xem như "Độc Bộ Vương" tất cả nữ nhi một khối cầu tình, vậy cứu không được tên này lớn mật nô tài mạng nhỏ.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmr cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Nghi thức

Bốn tên "Đạo tặc" bị vây ở trong phòng, hồn nhiên không biết hành vi của bọn hắn tại Kim Bằng bảo bên trong đưa tới sóng to gió lớn.

Cái thứ nhất nói rõ với bọn hắn tình huống là một vị gọi "Đồng di" trung niên mỹ phụ, nàng là Mạnh thị phu nhân từ nhà mẹ đẻ mang tới người hầu, có thụ tin một bề.

Quách tiên sinh rời đi không lâu nàng liền đến rồi, bước chân vội vàng, tiến đến liền hô một câu "Ta hai cái tiểu tử tông".

Song bào thai thấy được nàng lại là mặt mày hớn hở, cùng một chỗ tiến lên, lôi kéo cánh tay của nàng nũng nịu, cầm đao thiếu niên do dự một chút, quyết định làm bộ không nhìn thấy, hẩn nhận được mệnh lệnh là không cho bốn người ra ngoài, cũng không có nói không cho người khác tiến đến.

"Đồng di, người đến cho ta làm chủ, cái kia Quách tiên sinh tính chuyện gì xảy ra? Lén lút xông vào gian phòng của ta, dọa ta một hồi, còn đem chúng ta cầm tù ở chỗ này, để cho ta Ảnh vệ trông coi, thật sự là phản, chẳng lẽ ta không họ Thượng Quan sao?"

Đồng di lôi kéo hai người, một mặt dờ khóc dờ cười, "Còn nói, chẳng lẽ các người không biết mình chọc bao lớn tai họa?"

"Bất quá chỉ là tiến Lục Sát điện chơi một vòng, lấy chút đồ vật trở về nhìn một cái, có gì ghê gớm đâu?"

Thượng Quan Như lạnh mồm lạnh miệng, lời nói đều để nàng nói, Thượng Quan Phi mấy lần nghĩ xen vào giải thích đều không được đến cơ hội.

"Hai người các người cũng không phải không biết, Lục Sát điện bình thường không cho tiến vào, nhất là không được. . . Nữ nhân đi vào."

"Mẫu thân nói qua, muốn để ta làm đình thiên lập địa nam tử Hán, hưởng hồ nữ nhân thì thế nào? Dù sao ta tiến vào, Thạch bảo bên trong không được tiến nhiều chỗ rồi, cái nào vậy không có ngăn lại ta."

Thượng Quan Như càng nói càng tức, Đồng di chỉ có thể lắc đầu liên tục, "Địa phương khác đều dễ nói, liền Lục Sát điện cùng nơi khác khác biệt, hết lần này tới lần khác đêm nay trực đêm người là Quách tiên sinh, hẩn. . . Ai, người qua đây, nghe ta nói. . ."

Đồng di tại Thượng Quan Như bên tai nói vài câu, Thượng Quan Như buông ra cánh tay của nàng, giậm chân một cái, "Chính là ta đi vào, làm gì đẩy tại nô tài trên thân!"

Cố Thận Vi một mực đứng ở trong góc nhỏ giữ im lặng, nghe nói như thế ngẩng đầu lên, nguyên lai cái này Đồng di là muốn đem trách nhiệm đẩy lên trên người hẩn, hẩn là nô tài, lại là nam tử, không chừng có thể chuyện lớn hóa nhỏ.

Không nghĩ tới Thượng Quan Như há mồm liền cho nói toạc rồi, Đồng di đầu lắc đến nhanh hơn, lại thở dài một hơi, "Phu nhân chính đi gặp mặt Vương chủ, hi vọng có thể đoạt tại 'Bạch Y viện' phía trước, phu nhân nhường ta nói cho các người biết hai, ở chỗ này đang hoàng chờ lấy, không được lại gây sự."

"Có cái người cầm đao ở chỗ này trông coi, chúng ta còn có thể thế nào?"

Thượng Quan Như không phục nói.

"Đồng di, chúng ta đem đồ vật trả lại, hẩn là không có việc gì a?"

Thượng Quan Phi lá gan vẫn là tiểu, hẩn không giống muội muội như vậy thụ phụ thân sủng ái, cho nên trong lòng khó tránh khỏi lo sợ.

"Yên tâm đi, chỉ cần có phu nhân ở, ai dám động đến hai người các người một cọng tóc gáy?"

Đồng di thoáng an ủi song bào thai, vội vàng rời đi.

Cố Thận Vi ở một bên nhìn mặt mà nói chuyện, phát hiện Đồng di từ đầu đến cuối không có theo Thượng Quan Vũ Thi nói chuyện qua, mà Thượng Quan Vũ Thi ở trước mặt nàng vậy lộ ra có chút khẩn trương, Đồng di câu nói sau cùng càng làm cho hẩn bất an, "Ai dám động đến hai người các người một cọng tóc gáy", nơi này rõ ràng không bao gồm hẩn cùng Thượng Quan Vũ Thi.

Thượng Quan Vũ Thi tựa hồ minh bạch rồi cái gì, quay đầu xem xét Hoan Nô một chút, trong tích tắc, hai cái này vì Thượng Quan Như tranh đến người chết ta sống đúng, vậy mà tâm hữu linh tê, đọc hiểu rồi ý nghĩ của đối phương.

"Là người cáo mật, đúng hay không? Ta liền biết người đang làm âm mưu."

Thượng Quan Vũ Thi tiến lên một bước, đột nhiên nghiêm nghị đối Hoan Nô nói.

Cố Thận Vi không biết nàng kế hoạch cụ thể, nhưng là lập tức phối hợp với diễn tiếp, "Ta căn bản không có tư cách vào Bạch Y viện, làm sao mật báo? Chỉ sợ là có người đang đùa hai mặt Tam Dao đi."

"Người nói ta?"

Thượng Quan Vũ Thi đang giờ lên đao gỗ, húc đầu hướng Hoan Nô chém tới.

Thượng Quan Phi không rõ ràng cho lắm, bản bực tránh ra địa phương, tức hồn hẩn reo lên: "Lúc này, các người còn đánh nhau."

Thượng Quan Như nhưng từ đường tử nơi đó đạt được ám chỉ, đang đưa hai tay, "Hai người có hết hay không, muốn đánh nhau phải không ra ngoài đánh."

Thượng Quan Vũ Thi tuy nói là diễn kịch, một đao kia thế nhưng là toàn lực đánh ra, tựa hồ có đùa giả làm thật ý tứ, Cố Thận Vi tay không tác sát, nhảy

đến một bên, giả bộ như nghe lời đáng vẻ, hướng ngoài phòng chạy tới, Thượng Quan Vũ Thì thì lộ ra khí thế hùng hổ, quơ đao gỗ ở phía sau theo đuổi không bỏ.

Cầm đao thiếu niên có thể để cho người ta tiến đến, lại không thể để cho người ta ra ngoài, vọt một tiếng rút ra một nửa hạp đao, "Không cho phép nhúc nhích."

Cố Thận Vi tiến thối lưỡng nan, đành phải quay người ứng đối Thượng Quan Vũ Thì, một cái đánh, một cái tránh, cách cầm đao thiếu niên càng ngày càng gần.

"Không cho phép nhúc nhích!"

Cầm đao thiếu niên lại hô một tiếng, lúc này đem trọn chỉ đao đều rút ra.

Thượng Quan Như tức giận đến mặt đỏ tới mang tai, vọt tới giữa hai người, vừa lúc trong nháy mắt này, Cố Thận Vi một bước không có đứng vững, đao hướng cầm đao thiếu niên, cầm đao thiếu niên hơi khẽ gạt mình, hướng cái này không muốn mạng nô tài chém tới.

Cầm đao thiếu niên từ nhỏ tại Kim Bằng bảo học võ, mặc dù đối "Bình bát yếm trá" đạo lý học được mười điểm thấu triệt, lâm trận thời điểm nhưng vẫn là khiếm khuyết kinh nghiệm, cái kia khẽ gạt mình, đã lộ ra rồi sơ hở.

Thượng Quan Như lần thứ ba lập lại chiêu cũ, bắn ra Vô Danh thuốc mê.

Cầm đao thiếu niên đao mới xuống đến một nửa, bỗng nhiên toàn thân bủn rủn bất lực, bịch ngồi ngay đó, hạp đao tuột tay, lại trúng chủ nhân ám toán.

Trình diễn xong, ba người dừng tay, phía sau Thượng Quan Phi còn chưa hiểu là chuyện gì xảy ra, nghi hoặc không hiểu nhìn xem bọn hắn.

"Khẳng định là hãn cáo mật."

Thượng Quan Vũ Thì nói, Thượng Quan Như gật đầu, nàng cũng nghĩ như vậy, sau đó từ tay áo phải bên trong móc ra một cái tiểu hộp sắt ném trên mặt đất, đặc ý nói: "Thuốc mê có thể sử dụng ba lần, người đại khái là quên đi?"

Thượng Quan Vũ Thì nhặt lên trên đất đao thật, nói: "Giết hãn."

Thượng Quan Như kinh ngạc nhìn xem đường tử, lui về sau một bước, nàng chỉ muốn chế phục Ảnh vệ, chưa từng nghĩ tới muốn giết người.

Chỉ có Cố Thận Vi rõ ràng Bạch Vũ công tử tâm tư, vì cứu song bào thai, phu nhân tựa hồ cố ý hi sinh không trọng yếu người, vậy liền dứt khoát đem sự tình làm cho lại lớn một điểm, đem bốn người triệt để buộc chung một chỗ.

Cố Thận Vi có chút bội phục Thượng Quan Vũ Thì rồi.

Đối mặt tử vong uy hiếp, cầm đao thiếu niên không có cầu xin tha thứ, thậm chí không có lộ ra vẻ sợ hãi, còn tại cố gắng giãy dụa lấy muốn một lần nữa đứng lên.

"Hãn nghe Quách tiên sinh, chính là cùng phu nhân là địch, cùng chủ nhân là địch, hãn đã không phải là người Ảnh vệ rồi, chẳng lẽ chúng ta muốn thả qua kẻ phản bội, nhường hãn cầm chúng ta tranh công?"

"Người không phải đến thật sao?"

Thượng Quan Phi sắc mặt tái nhợt, nhìn qua số mệnh rủ xuống một đường cầm đao thiếu niên còn muốn hoảng sợ.

Cầm đao trên người thiếu niên được hiệu chẳng mấy chốc sẽ đi qua, Quách tiên sinh bất cứ lúc nào cũng sẽ trở về, cơ hội cũng chỉ có như thế thời gian qua một lát.

Thượng Quan Vũ Thì đem hạp đao đưa tới.

Thượng Quan Như tiếp nhận hạp đao, mũi đao chống đỡ tại cầm đao thiếu niên trước ngực, nàng một mực liền không thích tên này Ảnh vệ, hãn hồng nàng rất nhiều "Đại kế", tới hôm nay một ít chuyện cũng làm cho nàng cực kỳ nổi nóng. . .

Đao đâm đi vào, lại bị rút ra, thiếu niên không nói tiếng nào ôm đầu vai, máu tươi từ giữa kẽ tay phun ra ngoài.

Thượng Quan Như ánh mắt có chút mê mang, rất nhanh lại trở nên kiên định, nàng đem đao còn cho Thượng Quan Vũ Thì.

Thượng Quan Vũ Thì tại thiếu niên một cái khác trên vai đâm một đao, dạng này, dù cho mất đi được hiệu, hãn vậy không có lực công kích rồi.

Nàng xoay người, nhìn xem Thượng Quan Phi, "Tới phiên người."

"Cái kia ta? Cái kia ta cái gì?"

"Cho hãn một đao, nhường mọi người đều biết, Thượng Quan gia người không cho phép phản bội."

Thượng Quan Phi dùng sức lắc đầu, lui về phía sau, thẳng đến đặt mông ngồi ở trên giường.

Cầm đao thiếu niên không có cách nào che vết thương rồi, máu tươi thẩm thấu rồi cơ hồ cả kiện y phục, ánh mắt của hắn không phải là sợ hãi cũng không phải sợ hãi, mà giống như là xấu hổ vô cùng hồ thẹn.

Kim Bằng bồi sát thủ điều cầm một trong là không từ thủ đoạn, thiếu niên hai lần bị người ám toán, tựa như luôn luôn đứng hàng đầu ưu tú học sinh, tại trọng yếu nhất trong cuộc thi lại thất bại thảm hại.

"Đồ hèn nhát, uống cho người là đường đường chính chính Thượng Quan tử đệ."

Thượng Quan Vũ Thị khinh thường nói, không có tiếp tục miễn cưỡng Thượng Quan Phi, nàng nắm chặt hạp đao, xồng Thượng Quan Như nói: "Hai ta một khối động thủ."

Vũ công tử đối tiểu công tử khinh bỉ tựa hồ càng thêm kiên định rồi Thượng Quan Như tâm chí, nàng cắn môi, trừng điệp gật đầu, nắm chặt đường tỷ tay, hai người đem mũi đao nhắm ngay thiếu niên trái tim.

Cố Thận Vi đột nhiên đi lên, nắm chặt Thượng Quan Như tay, không đợi Thượng Quan Vũ Thị làm ra biểu thị, hắn đã trên tay tăng sức mạnh, đem hạp đao thật sâu đâm xuống dưới.

Thiếu niên phun ra cuối cùng một hơi, đầu nghiêng về một bên.

Ba người một khối giết chết hắn.

Đêm này, ai cũng không muốn giết người, nhưng sự tình cứ như vậy phát sinh rồi, cầm đao thiếu niên thành vật hi sinh, không có người biết vậy không có người quan tâm tên của hắn.

Nắm chặt cùng một chỗ tay, giết người đao, lưu chuyển máu, biến mất sinh mệnh, đủ loại nhân tố kết hợp, tạo thành một trận tà ác nghi thức hình tượng, ba người đặt thành rồi một loại nào đó khắc sâu ấn ý, mà cơ quắp ngồi ở trên giường Thượng Quan Phi thì thành triệt để ngoại nhân, hắn nhận được kinh hãi quá sâu, ww;. u ;an Sh;. Liền há miệng biểu thị phản đối khí lực cũng bị mất.

Thượng Quan Như lần thứ nhất giết người, sắc mặt mặc dù có chút khủng hoảng, cặp kia lại hắc lại lớn con người lại sáng đến dọa người, tựa hồ ẩn giấu đi lực lượng không lồ cùng vui sướng, cái này mình bạch không sai lắm đã chứng minh nàng là "Độc Bộ Vương" hậu nhân.

Cố Thận Vi tại một khắc cuối cùng cướp già nhập trận này nghi thức, nói cũng kỳ quái, hắn hiện tại tựa hồ có thể đoán được Thượng Quan Vũ Thị mỗi một cái ý nghĩ, hai người tựa như là tương giao nhiều năm thiên hữu, có thể từ đối phương nhỏ bé trong động tác ngộ ra phức tạp kết luận.

"Đem hắn ném ra."

Thượng Quan Vũ Thị ra lệnh, càng là lẫn nhau hiểu rõ, giữa lẫn nhau chán ghét cũng càng sâu.

Cố Thận Vi thường thấy người chết, cho nên rất bình tĩnh, hắn không để cho mình suy nghĩ cầm đao thiếu niên chết được có bao nhiêu oan, làm ra quyết định người không phải hắn.

Cố Thận Vi bắt lấy thi thể hai tay, vừa muốn kéo lấy, có người đẩy cửa tiến đến rồi.

Là Quách tiên sinh, vẫn là như vậy lặng yên không một tiếng động, trong phòng người ai cũng không nghe thấy tiếng bước chân.

Nhìn thấy trong phòng trắng cảnh, Quách tiên sinh trên mặt bộ kia đã hình thành thì không thay đổi khiếm cung tiểu dung bỗng nhiên biến mất không còn tăm tích, lộ ra rồi âm tàn diện mục chân thật, chỉ chớp mắt, hắn lại mang lên trên khuôn mặt tươi cười mặt đều.

"A, thật ác độc thủ đoạn. Thiếu chủ, ngài cũng nên cẩn thận."

Kim Bằng bảo trước mắt hết thấy có tám vị Thiếu chủ, chỉ có một vị phía trước không thêm danh sách, chính là "Độc Bộ Vương" trưởng tử.

Thiếu chủ từ cửa ra vào xuất hiện, thân hình cao lớn khôi ngô, mọc ra một đôi thu hút sự chú ý của người khác khỏe mắt, cơ hồ chiếm cứ nửa gương mặt, hắn không quá giống Thượng Quan gia tử đệ.

"Vương chủ có lệnh, như, bay hai người tiến về Lục Sát ngoài điện sám hối sai lầm, người đi theo cắt đầu hiến tế."

Thanh âm của hắn là băng lãnh, hiển nhiên đối đệ đệ, mọi người không có tình cảm gì, hắn không thấy đổ vào thi thể trên đất, giống như đó bất quá là trong phòng bình thường nhất bất quá vật phẩm trang sức.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Con tin

Thượng Quan Vũ Thi có phụ thân là "Độc Bộ Vương" qua đời nhiều năm bà con xa đường đệ cùng đã từng trợ thủ đắc lực, nàng là song bào thai đường tỷ cùng thân mật nhất bằng hữu, nhưng những này cũng không thể cứu vãn tính mạng của nàng, tại Vương chủ trong mệnh lệnh, nàng cùng một tên nô tài đặt song song, gặp phải "Cắt đầu hiến tế" hạ tràng.

Nàng sớm đoán được rồi, mặc dù chỉ có mười lăm tuổi, Thượng Quan Vũ Thi lại so bên người tuyệt đại đa số người càng hiểu được Thạch bảo quy tắc: Thất thế chủ nhân không bằng đắc ý nô tài. Nàng chỗ dựa vào Thượng Quan Như còn không có trưởng thành đại thụ che trời, "Độc Bộ Vương" nữ nhi có được làm cho người hâm mộ sùng ái, trong tay lại không nắm giữ chân chính quyền lực, đây là Cửu công tử cùng Thiệu chủ bản chất khác nhau.

Từ giờ khác này, Thượng Quan Vũ Thi cùng Hoan Nô tính mệnh có thể hay không bảo tồn, tất cả đều phải coi Thượng Quan Như ý chí phải chăng đầy đủ kiên định.

Thượng Quan Như từ đường tỷ trong tay đoạt lấy hẹp đao, đứng tại trước mặt hai người, đối mặt đại ca của mình, phun ra một chữ, "Không."

Thượng Quan Thùy —— đây là "Độc Bộ Vương" trưởng tử danh tự —— chậm rãi lắc đầu, hần từ trước đến nay không chủ trương quá mức yêu chiều song bào thai, nếu như phụ thân sớm nghe khuyên cáo của hần, liền sẽ không có hôm nay loại này chuyện hoang đường phát sinh, "Mười bảy muội, huyền não đã đủ rồi, đừng có đùa tiểu hài tử tính tình."

"Độc Bộ Vương" hết thầy có cửu tử bát nữ, Thượng Quan Như nhỏ nhất, xếp hạng mười bảy, thế nhưng là nàng một mực kiên trì chính mình là nam hài tử, mà lại so Thượng Quan Phi phải lớn một điểm, cho nên "Mười bảy muội" xưng hô thế này làm nàng cực kỳ bất mãn.

Nàng nắm chặt đao, ngẩng đầu đứng thẳng, "Ta nói, không."

Cửa ra vào hai nam nhân nhìn xem quật cường tiểu cô nương, trên mặt là xem thường biểu lộ, bọn hần cũng không phải không có chút nào kinh nghiệm Ảnh vệ, cây đao kia trong mắt bọn hần cùng hải nhi trong tay tầm có đồng dạng buồn cười.

Quách tiên sinh phóng ra một bước.

Thượng Quan Như đem hẹp đao gác ở trên cổ mình, "Dừng lại, lại cử động một chút, ta trước giết mình."

Giữa hai người cách chừng mười bước khoảng cách, Quách tiên sinh cảm thấy mình có thể đoạt lấy tiểu thư hẹp đao, nhưng hần vẫn là dừng bước, quay đầu nhìn xem Thiệu chủ Thượng Quan Thùy, hần có thể không muốn mạo hiểm.

"Đẻ người mặc nam trang, học võ công, chính là cái sai lầm, Thượng Quan gia nữ nhân chừng nào thì bắt đầu trái với cha mệnh, không nghe theo huynh trưởng dạy bảo rồi?"

Thượng Quan Thùy lời nói cho thấy thái độ hần, Quách tiên sinh lại phóng ra một bước, trong lòng cân nhắc cùng tiểu thư khoảng cách, chỉ cần lại phóng ra hai bộ, hần liền hoàn toàn chắc chắn đoạt lấy hẹp đao, mà lại không thương tổn nàng mây may.

Thượng Quan Như bỗng nhiên buông xuống đao, nhưng nàng cũng không có khuất phục, mà là quay người vọt tới trước giường, một phát bắt được Thượng Quan Phi cổ tay phải, xoay đến sau lưng, sau đó đem mũi đao chống đỡ tại ca ca trên cổ.

Nàng đánh bạc hết thầy, nàng còn nhớ rõ sư phụ dạy qua nội dung, ánh mắt một mực nhìn chăm chăm mũi đao, chỉ dùng dư quang quan sát "Địch nhân", "Thượng Quan gia nữ nhân không đáng tiền, vậy ta liền giết nam nhân tốt."

Cái này biến cố xảy ra bất ngờ, vượt quá tất cả mọi người dự kiến, liền Thượng Quan Vũ Thi vậy không nghĩ tới, nhưng là tại Thượng Quan Thùy trước mặt, nàng không dám nói lời nào, chỉ có thể cùng Hoan Nô, lẳng lặng đứng ở trong góc nhỏ, mặc cho một trận gia đình nháo kịch quyết định sinh tử của mình.

Giật mình nhất người tự nhiên là Thượng Quan Phi, từ khi đại ca vào nhà, hần liền đứng tại bên giường, liền đầu cũng không dám ngẩng lên, trong lòng ước gì mau mau nhận lầm, tốt kết thúc chuyện này, hần sợ nhất chính là trở thành chú ý tiêu điểm, làm sao cũng không ngờ được chính mình sẽ trở thành đao hạ con tin.

"Uy. . ."

Thượng Quan Phi thanh âm phát run, trên cổ đao vừa mới giết qua người, còn dính lấy máu đen, tựa hồ chính chảy tới trên da, hai người là đồng bào

cùng một mẹ, mà lại mỗi ngày chơi cùng một chỗ, chính là bởi vì đây, hần tin tưởng cái này uy hiếp là chân thật.

Thượng Quan Như cầm phần tay tay tăng sức mạnh, nhỏ giọng nói "Ngậm miệng".

Quách tiên sinh lại dừng bước, hần đã sớm biết tiểu đoàn thể âm mưu, một mực chờ đến nhân tang đều lấy được mới hiện thân, hết thấy đều như sở liệu, duy nhất không nghĩ tới là tiểu thư tính cách bướng bỉnh đến loại tình trạng này.

"Hồ nháo!" Thượng Quan Thùy giận dữ mắng mồm một tiếng, cất bước muốn tự mình đoạt đao.

Thượng Quan Như vừa ngoan tâm, mũi đao có chút đâm vào, Thượng Quan Phi cảm giác được cổ đau xót, lập tức khóc lên, "Muội muội tha cho ta đi, đại ca, nhanh cứu ta a!"

Thượng Quan Thùy vậy dừng lại, hần chỉ muốn mượn chuyện này chèn ép Mạnh phu nhân khí điểm, nữ nhân kia so với hần còn trẻ, tại Vương chủ nơi đó càng ngày càng được sủng ái, địa vị so các đời phu nhân cũng cao hơn được nhiều, làm hần cực kì không phần, Kim Bằng bảo là nam nhân thiên hạ, chưa từng có nữ nhân nói chuyện phần, càng không có phần quyền cơ hội, đây hết thấy đều bởi vì Mạnh phu nhân gả vào mà phát sinh rồi cái biến.

Hần đồng dạng không thích Thượng Quan Phi cái này đệ đệ, nhưng lại đảm đương không nổi đồ máu kết quả.

Thân ca ca máu tươi khơi dậy Thượng Quan Như thực chất bên trong sát thủ bản năng, nàng rất cực không cần lại bị âm thầm dễ dàng chơi đùa, mà là tiến vào một trận chân thực chiến đấu bên trong, "Cái gì 'Thập Tử Long Thăng', ta trước hết giết một cái, chỉ còn tám cái, nhìn ngươi làm sao hướng phụ thân giao phó."

Thượng Quan Phi chỉ là khóc, võ công của hần vốn là không sánh bằng muội muội, lúc này càng không có sức phản kháng rồi.

Cố Thận Vi không có minh bạch cái gì là "Thập Tử Long Thăng", Thạch bảo bên trong có một đầu quy củ bất thành văn, các nô tài có thể lẫn nhau truyền nhân thoại, nhưng tuyệt không thể dính đến Vương chủ cùng hần hậu đại, cho nên, muốn tới hồi lâu sau, hần mới có thể nghe người ta giải thích hàm nghĩa trong đó, hiện tại chỉ đoán đo đây là một câu lời tiên tri, theo "Độc Bộ Vương" có mười cái nhi tử có quan hệ.

Thượng Quan gia người hiền nhiên phi thường tin tưởng vậy phi thường trọng thị bốn chữ này, bởi vì Thượng Quan Thùy sắc mặt đột biến, lông mày dựng thẳng lên, mặt giận dữ, gót chân lại rơi rồi địa.

Thượng Quan Như bắt lấy rồi Vương chủ mệnh mạch, cũng liền bắt tin Thiếu chủ mệnh mạch.

"Người đến cùng muốn thế nào?" Thượng Quan Thùy nổi giận dùng dùng hỏi.

"Ta muốn gặp phụ thân, các ngươi ta một câu vậy không tin, ta không tin phụ thân sẽ trừng phạt ta."

Thượng Quan Như nhưng thật ra là tin tưởng, nhưng chỉ có ngay trước phụ thân trước mặt, nàng mới có cơ hội ý lại sùng nể nị, cứu vãn nàng thích nhất hai người tính mệnh.

Thượng Quan Thùy có chút do dự, nhìn thoáng qua Quách tiên sinh, Quách tiên sinh lắc đầu, bọn hần muốn thông qua việc này lệnh Mạnh phu nhân hổ thẹn, tuyệt không thể nhường tiểu cô nương này bắt được lật bàn cơ hội, hần vậy không tin nàng thật sẽ giết chết ca ca của mình.

Trong phòng một mảnh trầm tĩnh, mỗi cái tư tưởng của người ta đều giống như một đầu vô hình lưỡi răn, trên không trung bốn phía di động ngửi, lẫn nhau suy đoán, lẫn nhau thăm dò, tìm kiếm con mồi phương vị, tốt quyết định chính mình bước kế tiếp hành động.

Đoạn này thời gian cũng không dài, rất khó nói là ai người đầu tiên động thủ, tóm lại, tình thế lập tức do cực tĩnh chuyển thành cực động, mỗi người đều muốn dùng phương pháp của mình giải quyết vấn đề.

Thượng Quan Thùy cùng Quách tiên sinh thân hình lác lư, giống như quỷ mị cấp tốc tiến lên, một cái đi đoạt Thượng Quan Như đao trong tay, một cái khác đi cứu khóc không ngừng Thượng Quan Phi.

Thượng Quan Như đã hoàn toàn quyết tâm, nhưng nàng không có cách nào hướng thân nhân động thủ, chỉ có thể thu đao đâm về phía mình.

Cùng lúc đó, thậm chí càng sớm hơn một chút, Thượng Quan Vũ Thị nhào về phía song bào thai, đem hai cái tất cả đều ôm lấy, tốc độ của nàng không bằng hai cái đại nhân, nhưng là khoảng cách thêm gần, ba người gần như đồng thời đạt tới mục tiêu.

Sau đó, đèn tắt, trong phòng một vùng tăm tối.

Cố Thận Vi đổ tiểu ngon đèn.

Hần không biết Thượng Quan Như bảo hộ có thể duy trì liên tục bao lâu, lại có mấy phần thành công khả năng, cho nên quyết định dẫn phát một trận hỗn loạn, nếu như sinh mệnh kết thúc trước đó không thể giết chết một hai cái họ Thượng Quan người, hần sẽ chết không nhắm mắt.

Cái bàn ngã xuống đất thanh âm, hạp đao đao gỗ phá không thanh âm, quyền chưởng vung đánh thanh âm rớt thành một mảnh, có người kinh hô, có người kêu thảm, cuối cùng có người nghiêm nghị nói: "Dừng tay, tất cả đều dừng tay, ta đi mời Vương chủ."

Thượng Quan Thùy vẫn là khuất phục, "Độc Bộ Vương" đem chuyện này giao cho chỗ hần sửa sang, song bào thai nếu là xảy ra ngoài ý muốn, hần sẽ

phi thường khó xử.

Tất cả mọi người dừng tay, Cố Thận Vi người nào vậy không có đánh lầy, còn bị thi thể trên đất đầy ta một phát, trên thân dính không ít vết máu.

"Cái này đi. . ."

Đây là Thượng Quan Như thanh âm, nàng phạm vào một sai lầm.

Thượng Quan Thùy tiếp thụ qua nghiêm khắc sát thủ huấn luyện, trong bóng tối nghe âm thanh phân biệt đồ vật chính là bắt buộc kỹ năng một trong, lúc bắt đầu tràng diện quá hỗn loạn, hần nhất thời không phân rõ địch ta, giờ phút này tất cả mọi người dừng tay, hần lập tức chiếm cứ ưu thế thật lớn.

Thượng Quan Như lời còn chưa dứt, ngay sau đó một tiếng kêu gọi, đã bị đại ca mang tại dưới cánh tay, hạp đao cũng bị cướp đi.

Quách tiên sinh nhĩ lực cũng không yếu, nghe được Thượng Quan Phi tiếng khóc, bay vọt qua, đem hần nâng đỡ.

"Đốt đèn." Thượng Quan Thùy phát ra mệnh lệnh.

Quách tiên sinh phát hiện Thượng Quan Phi cũng không lo ngại, buông hần ra, từ trong ngực móc ra cây châm lửa điểm, mượn một điểm yếu ớt ánh sáng tìm tới trên đất tiêu ngọn đèn, bên trong còn dư một điểm dầu, thế là một lần nữa Thiêu đốt.

Cứ như vậy một hồi công phu, trong phòng một mảnh hỗn độn.

Thượng Quan Thùy nhũ mảy, nếu là để người ta biết "Độc Bộ Vương" trưởng tử bị tiểu muội muội bức đến luống cuống tay chân, thế nhưng là đại mất mặt mũi.

"Cắt lấy hai người bọn họ đầu người, mang hai cái này tai họa đi Lục Sát điện. [www. ukan Shu. net](http://www.ukan Shu.net) "

Thượng Quan Thùy hiện tại chỉ muốn mau chóng giải quyết vấn đề.

"Người đã nói. . ."

"Ta nói qua, đi Lục Sát điện hỏi tội về sau, ta liền dẫn người đi gặp phụ thân."

Thượng Quan Thùy ném đi hạp đao, lại đối Thượng Quan Phi nói ra: "Người đây, cũng muốn gặp phụ thân sao?"

"Không không, ta. . . Toàn bộ nghe đại ca."

Thượng Quan Phi chưa tỉnh hồn, nào còn dám đi gặp phụ thân, chạy đến bên giường, cầm lấy trên giường mực bàn tay ngọc cùng đao gỗ, "Hai món đồ này một khối mang về đi."

Thượng Quan Thùy gật gật đầu, nếu như Mạnh phu nhân cùng mười bảy muội đều có thể giống hần nghe lời như vậy, há không ít đi rất nhiều không phải là?

Thượng Quan Vũ Thị ngồi dưới đất, tóc tai rối bời, sắc mặt tái nhợt, "Thượng Quan" cái họ này không bảo vệ được nàng, cùng Thượng Quan Như không giống bình thường hữu nghị vậy không bảo vệ được nàng.

Một bên khác, Cố Thận Vi vẫn ngồi ở vết máu bên trong, Thượng Quan Thùy vứt bỏ hạp đao ngay tại chân hần một bên.

Ngồi đợi kỳ tích phát sinh, vẫn là cầm lấy đao liều mạng một lần?

Chỉ cần có thể giết chết một cái, hần nghĩ, chính mình một năm qua này chỗ chịu được khuất nhục cùng bi thống không coi là uống phí, hần tuyền định đối tượng là Thượng Quan Phi.

Ngón tay của hần vừa mới bỗng nhúc nhích, "Kỳ tích" liền đến rồi, nhưng không phải vì hần mà đến, chỉ nghe bên ngoài thanh âm một nữ nhân hô: "Vương chủ có lệnh, Vương chủ có lệnh!"

Đồng di thờ hồng học từ bên ngoài chạy vào, nàng không biết võ công, chạy tới chạy lui đối với nàng mà nói là cái gánh vác.

"Thiếu chủ, Vương chủ có lệnh, hần muốn đích thân đến đây xử lý việc này."

Thượng Quan Thùy mặt trầm xuống, "Ta nhận được mệnh lệnh không phải như vậy."

Đồng di nhìn lướt qua trong phòng lang tịch tràng diện, hơi lộ ra vẻ kinh ngạc, nhưng là ánh mắt lập tức lại chuyển tới Thiếu chủ trên thân, "Ta có lệnh bài."

Nói xong, nàng từ ống tay áo bên trong xuất ra một thanh nho nhỏ bạch ngọc đao, giơ lên cao cao.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Thắng lợi

Thượng Quan Như từ đại ca dưới cánh tay tránh thoát, lại từ Thượng Quan Phi trong tay đoạt lấy mực bàn tay ngọc cùng đao gỗ, thờ phỉ phò nhìn xem Thượng Quan Thùy, không nói lời nào, nàng tạm thời thắng lợi, mặc dù cái này thắng lợi không phải nàng thắng được.

Đồng di vòng qua khuynh đảo cái bàn, trước tiên đem Thượng Quan Phi ôm vào trong ngực, "A..., trên cổ làm sao đỏ máu, ai làm?"

Ánh mắt của nàng nhìn về phía Thượng Quan Thùy.

"Là muội muội đâm."

Thượng Quan Phi về mặt cầu xin nói, buổi tối đó hắn có thể chịu không ít khổ.

Đồng di sưng sò, coi là tiểu công tử dọa hồ đồ rồi.

Thượng Quan Như nghiêm mặt: "Là ta đâm, đại ca cảm thấy ta không xứng làm Thượng Quan gia nam nhi, ta chứng minh cho hắn nhìn."

Thượng Quan Thùy hừ một tiếng, khinh thường tại cùng tiểu hài tử tranh luận.

Đồng di không tốt lại nói cái gì, lấy khăn tay ra, tỉ mỉ cho Thượng Quan Phi băng bó kỹ.

Cố Thận Vi từ dưới đất bò dậy, muốn đi đến Thượng Quan Như sau lưng, Đồng di nhìn hắn một cái, thần sắc không phải rất thân mật, hắn đành phải thức thời thôi lui đến bên tường đứng đấy.

Thượng Quan Vũ Thi vậy đứng lên, len lén vì Thượng Quan Như chỉnh lý y phục thu thập tóc, tiểu tâm không cho Đồng di chú ý tới mình.

Cả gian trong phòng không một người nói chuyện.

Đội một hồi, Vương chủ nhưng không có hiện thân, Thượng Quan Thùy một mực cầm dưới lưng hẹp đao, thần sắc đều bị trên mặt kia đối to lớn khóe mắt che lại, hắn đột nhiên nói: "Ta trước hết giết hai cái này xúi giục chủ nhân gây chuyện cầu nô tài."

Tại Thiếu chủ trong mắt, đường muội Thượng Quan Vũ Thi cùng nô tài vậy không có gì khác biệt.

Thượng Quan Như đưa tay ngăn trở bên người Thượng Quan Vũ Thi, "Ta nói, không được."

Thượng Quan Thùy không có lên tiếng, nhưng là rút ra hẹp đao, coi như trong phòng có một trăm cái Thượng Quan Như vây quanh Thượng Quan Vũ Thi, hắn cũng có thể chuẩn xác không sai lầm đâm trúng mục tiêu, mà lại nhất kích tất sát.

Quách tiên sinh không có đao, nhưng là nắm tay co lại đến rồi trong tay áo, tay không đồng dạng có thể giết người, nhất là giết võ công thấp tiểu hài tử.

Cố Thận Vi biết cái này thăng lùn mục tiêu là chính mình, lập tức toàn bộ tinh thần đề phòng, nhưng không phải là vì tự vệ, mà là muốn xông tới bóp chết Thượng Quan Phi, hắn chỉ là hồi hận mới vừa rồi không có nhặt lên trên đất đao.

"Người nếu là dám giết ta người, chính là cùng ta kết thù, ta không tiếp thụ xin lỗi, cũng sẽ không hoà giải, ta không coi người là đại ca, càng không coi người là 'Độc Bộ Vương' trưởng tử, ta sẽ dây dưa người cả một đời, thẳng đến ta tự tay đem người giết chết."

Thượng Quan Như biết mình không có năng lực bảo hộ yêu thích người, cho nên nàng phát ra uy hiếp, thanh âm tình táo đến không giống như là mười hai tuổi hài tử.

Thượng Quan Thùy trong lòng thoáng chấn động, cái này cùng cha khác mẹ tiểu lời của muội muội bên trong tựa hồ có một ít đáng giá coi trọng đồ vật, nhưng là hắn không thể yếu thế, hắn là sát thủ, hắn là Thượng Quan gia trưởng tử, đời sau "Độc Bộ Vương" khả năng nhất nhân tuyển.

Thanh đạm ánh nền tại trên thân đao hoạt động nhảy vọt.

"Người nếu là không thể giết chết nàng, liền nên tôn trọng lời nàng nói."

Cửa ra vào một thanh âm nói.

"Độc Bộ Vương" đến rồi, ai cũng không có chú ý tới.

Người cả phòng tất cả đều quỳ xuống, chỉ có Thượng Quan Như chạy tới, đem mực bàn tay ngọc cùng đao gỗ cùng một chỗ nhét vào trong tay phụ thân, "Phụ thân, đây là ta lần thứ nhất làm lớn trộm thu hoạch, ta đem bọn nó hiến cho ngài."

Thượng Quan Phật nghiêm trọng trên mặt cũng không nhìn được lộ ra mỉm cười, "Đây vốn chính là ta đồ vật."

"Thế nhưng là ta đánh cắp, liền tạm thời thuộc về ta, ta hiến cho ngài, bọn chúng mới một lần nữa thuộc sở hữu của ngài."

Thượng Quan Phật nặng nề mà hừ một tiếng, nhìn thoáng qua thi thể trên đất, "Chuyện này là sao nữa?"

"Hắn phản bội ta, cho nên ta giết chết rồi hắn."

"Còn chưa tới mười ba tuổi, người liền khai sát giới."

Mười ba tuổi là Thượng Quan gia nam tính một cái dấu hiệu, đến rồi cái tuổi này liền xem như trưởng thành, có tư cách được xưng là "Thiếu chủ", có thể bắt đầu tổ kiến đội ngũ của mình, Thượng Quan Phật câu nói này lại là đem tiểu nữ nhi xem như nam tử đối đãi.

Quỳ trên mặt đất Thượng Quan Thùy cùng Quách tiên sinh nhìn chăm chú một chút, nghĩ thầm Hồng.

"Mặc kệ là một tuổi, vẫn là một trăm tuổi, Thượng Quan gia người đều không cho phép phản bội."

"Nói hay lắm."

"Độc Bộ Vương" khó được tán dương một người, Thượng Quan Thùy cũng không còn có thể ngồi nhìn tình thế nghịch chuyển, mở miệng nói ra: "Phụ thân, Lục Sát điện chính là tổ tiên thân điện, âm tà cảm nhập, mười bảy muội. . ."

"Sau này đừng lại gọi Như nhi mười bảy muội." Thượng Quan Phật lạnh lùng nói, thái độ biến hóa chỉ đại lệnh Thượng Quan Thùy trong lòng run sợ, ngay tại trước đây không lâu, phụ thân còn vì nữ nhi làm xằng làm bậy nổi trận lôi đình, làm sao đột nhiên nộ khí chuyển đến trường tử trên thân?

"Quách tiên sinh, chọn một cái ngày hoàng đạo, ta muốn đích thân mang Như nhi tiến Lục Sát điện, hướng tổ tông thanh minh, từ đây Như nhi chính là ta 'Độc Bộ Vương' con trai thứ mười, các người đều muốn bảo nàng 'Thập công tử', sang năm, nàng sẽ là 'Mười Thiếu chủ'."

Quách tiên sinh nằm rạp trên mặt đất, run giọng xưng phải, làm sao cũng không nghĩ ra phe mình lại sẽ thất bại thảm hại, vốn là nghĩ nhục nhã Mạnh phu nhân, kết quả lại là tự rước lấy nhục.

Cố Thận Vi quỳ gối góc tường, lần thứ hai nhìn thấy "Độc Bộ Vương", khiếp đảm chi tình so lần thứ nhất giảm bớt rất nhiều, hắn có thể bình thường suy nghĩ, sau đó đôi song bào thai mẫu thân, chỗ kia chỉ gặp qua một lần Mạnh phu nhân, tràn đầy khâm phục chi tình.

Hắn nguyên lai tưởng rằng Mạnh phu nhân chỉ là một vị yêu chiều nữ nhi phổ thông mẫu thân, Thượng Quan Như nam tính hóa tất cả đều là phụ thân thúc đẩy kết luận, bây giờ mới biết mười phần sai, đem nữ nhi làm nam hài tử đến nuôi chính là Mạnh phu nhân, những năm gần đây nàng nhất định càng không ngừng hướng "Độc Bộ Vương" quán sâu cái này một lý niệm: Chỉ cần cá tính phù hợp, nữ nhi đồng dạng có thể làm nhi tử.

Cuối cùng, mượn một lần ngoài ý muốn nguy cơ, nàng vậy mà thành công thuyết phục phụ quân, đem công khai thừa nhận Thượng Quan Như "Thập công tử" thân phận.

Cố Thận Vi bội phục sát đất, đồng thời hết sức tò mò Mạnh phu nhân đến cùng dùng thủ đoạn gì, có thể điều khiển Tây Vực Sát Thủ Chi Vương hành vi.

"Đại Đầu Thần" nữ nhi tại Cố Thận Vi xem ra thật sự là ngu xuẩn đến nhà, bằng thân phận của nàng cùng trí tuệ, tuyệt đối không thể nào thắng được trận này mẹ chồng nàng dâu chi tranh.

Chân trời trắng bạch, cái này dài đằng đặc ban đêm rốt cục phải kết thúc rồi.

Thượng Quan Như hưng phấn dị thường, tràng nguy cơ này so với nàng chơi qua tất cả trò chơi đều muốn chân thực, nàng một lần cho là mình thảm bại, cuối cùng lại là đại hoạch toàn thắng.

Liền đến cùng ai là người mất báo cũng bị nàng từ Quách tiên sinh nơi đó ép hỏi ra tới.

Nguyên lai là Thượng Quan Phi, hắn một ngày trước theo mấy tên đồng tộc tử đệ khoác lác, không cẩn thận tiết lộ bí mật, "Bạch Y viện" đối bảo bên trong lời đàm tiếu vẫn là rất xem trọng, lập tức làm chuẩn bị, không phải phòng ngừa bọn hắn tiến vào, mà là chuẩn bị nhân tang đều lấy được.

Gia tộc ân oán vĩnh viễn là Kim Bằng bảo một bộ phận, "Độc Bộ Vương" lựa chọn chuyện cũ sẽ bỏ qua, ai cũng không có lại hồi ký, liền kiều hoàng Thượng Quan Như vậy minh bạch đạo lý này, không có vì này hưởng đại ca hưng sự vẫn tội.

Cổ Thận Vi tiểu âm mưu tạm thời bao phủ tại Thượng Quan thị gia đình nội bộ trong mâu thuẫn, chuỗi này chân chính Lục Sát điện đao gỗ còn giấu ở chỉ có một mình hắn biết được địa phương.

Bí mật này có thể duy trì bao lâu, hắn một điểm nắm chắc cũng không có, sớm muộn cũng sẽ có người phát hiện trả lại đao gỗ hay là giả, đến lúc đó, Thượng Quan Như vậy không có khả năng bảo hộ hắn, còn biết đem hắn cũng làm thành "Kẻ phản bội".

Thời gian cấp bách, Cổ Thận Vi nhất định phải tìm cho mình một đầu đường ra, nhưng là đầu tiên, hắn muốn trước từ Tuyết nương nơi đó làm rõ ràng đao gỗ đến cùng đoán có bí mật gì.

Kim Bằng bảo giống một tòa nguy nga kim cương cự sơn, muốn vận ngã nó, nhất định phải kiên nhẫn tìm kiếm mỗi một đao có thể thấy được cùng không thể gặp khe hở, Cổ Thận Vi đã phát hiện mấy cái, nhưng bây giờ hắn còn quá yếu ớt, đối mặt địch nhân sơ hở vẫn thúc thủ vô sách, cho nên hắn chỉ là quan sát cùng thu thập, sớm muộn cũng có một ngày, những này khe hở sẽ ở trước mặt hắn hội tụ đến cùng một chỗ, trở thành một đầu trí mạng khe rãnh.

Thượng Quan gia tộc nội bộ mâu thuẫn, Mạnh phu nhân đã tâm, đao gỗ bí mật. . . Đều là Kim Bằng bảo khe hở, còn có một số càng nhỏ hơn bí mật hơn khe hở, tỉ như Thượng Quan Vũ Thị mơ hồ vị, Bất thiếu chủ Thượng Quan Nộ có thụ vắng vẻ, Cổ Thận Vi tất cả đều nhìn ở trong mắt ghi tạc trong lòng.

Thượng Quan Như chỗ ở phụ cận còn nhiều đao gỗ, Cổ Thận Vi về phòng của mình lúc tùy tiện lấy rồi một thanh, qua loa ngủ một canh giờ, lập tức đứng lên mang theo đao gỗ ra nội trạch đi gặp Tuyết nương.

Nếu có thủ vệ ngăn lại, hắn sẽ nói chính mình là phụng "Thập công tử" mệnh lệnh tiến đến quét dọn phía ngoài "Côn Hóa viện", Thượng Quan Như lúc này đại khái đang ngủ say, sẽ không có người dám đi quấy rầy.

Kỳ thật hắn nghĩ đến nhiều lắm, trên đường đi gặp được không ít người, nhưng là không có người ngăn cản, thậm chí có mấy cái kẻ không quen biết hướng hắn mỉm cười.

Nhân thoại vĩnh viễn lấy không tương tượng được tốc độ truyền bá, Thượng Quan Như trở thành "Thập công tử", liền nàng thiếp thân tót lập tức vậy hơn người một bậc rồi.

Cổ Thận Vi nâng trên đao gỗ, Tuyết nương lại không thể nào cao hứng, nàng trước kia liền nghe nói trong nội trạch phát sinh sự tình, tiện tay đem đao gỗ đặt lên bàn, nói: "Người đem sự tình huyền ảo không nhỏ."

"Tiểu nô vậy không nghĩ tới có thể như vậy."

"Cái này đao gỗ là chuyện gì xảy ra, ta nghe nói cây đao kia đã trả lại rồi."

"Ta mang theo hai thanh đao gỗ, một thanh đổi Lục Sát điện đao gỗ, một thanh khác trả lại, chân chính đao gỗ, chính là cái này một thanh, bị ta giấu ở Lục Sát ngoài điện tường chân tường phía dưới, w;w;u;an S;u. net không có người biết, chuyện ta sau lại đi lấy trở về."

Cổ Thận Vi nói đại bộ phận là nói thật, duy nhất hoang ngôn là hắn căn bản không có quay về tàng đao chỗ.

Tuyết nương lúc này mới lộ ra vẻ tươi cười, cầm lấy trên bàn đao gỗ nhìn thoáng qua, sau đó sắc mặt đại biến, tiện tay đem đao gỗ bẻ gãy, "Người lá gan không nhỏ, dám ở trước mặt ta giờ trò quỷ."

Thiết chỉ đâm đến, Cổ Thận Vi một đầu ngã quy, Tuyền Cơ trong huyết nhiệt khí phóng tới đan điền, toàn thân giống như là bị ngọn lửa sắc nung, "Tuyệt, Tuyết nương, đây, đây là thật, ta không có. . . Lừa người."

Tuyết nương tại Hoan Nô trên thân đá một cước, thoáng làm dịu nỗi thống khổ của hắn, "Người cho rằng ta không biết Lục Sát điện đao gỗ sao?"

Cổ Thận Vi hô hấp thông thuận một chút, nhưng vẫn là đứng không dậy nổi, "Trong điện đao gỗ khả năng không thôi một thanh."

"Không thôi một thanh?"

"Lúc ấy không kịp xem xét tất cả địa phương, chuỗi này đao gỗ khảm ở trên vách tường, cùng người trong bức họa hòa làm một thể, cách gần nhất, ta coi là chính là nó, bây giờ nghĩ lại, địa phương khác rất có thể vậy khảm có đao gỗ."

Tuyết nương lần nữa ngồi xuống, vách tường khảm nam đao gỗ chi tiết này tựa hồ thuyết phục nàng, tin tức của nàng nơi phát ra có địa phương tinh chuẩn, có địa phương mơ hồ không rõ, bản thân nàng chưa hề chưa từng vào Lục Sát điện, tự nhiên không có cách nào biết kỹ càng.

"Người còn có thể lại tiến Lục Sát điện?"

"Ta có thể đi theo thập công tử một khối đi vào."

Tuyết nương lại tin tưởng mấy phần, nhưng vẫn là hồ nghi không chừng, "Chớ cùng ta chơi quỷ kế, nhớ kỹ, bí mật của người trong tay ta, tính mệnh vậy trong tay ta."

"Tiểu nô không dám quên."

Cố Thận Vi kéo lấy nặng nề thân thể rồi đi Tuyết nương gian phòng, cùng Tuyết nương mệnh lệnh chính tương phản, hần lập tức liền muốn chơi một trận quý kế, mà lại hần cũng biết đao gỗ bí mật giấu ở rồi nơi nào đó, Tuyết nương ánh mắt tiết lộ rất nhiều thứ.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Mật báo

Ra cửa sân, thừa dịp trên đường không người, Cố Thận Vi bước nhỏ chạy hướng mình trước kia ở lại thạch ốc, hần muốn tìm nuôi ngựa lão Trương hoàn thành sớm đã nghĩ kỹ "Quý kế".

Lão Trương không có trong phòng, giống nhau thường ngày đợi tại chuồng ngựa, chăm sóc Bát thiếu chủ mấy con vật cưỡi, cùng tên thiếu niên kia cùng một chỗ ở lại mấy tháng, hần cũng không nói qua mấy câu, hiện tại cùng con ngựa cùng một chỗ lại giống như là tại cùng lão bằng hữu tụ hội nói chuyện phiếm, lao thao không xong, thậm chí không thấy được Hoan Nô đi tới.

Cố Thận Vi nhìn xem cái này theo gia súc so cùng người thân cận lão đầu nhi, càng phát ra cảm giác người này cùng Kim Bằng bảo không hợp nhau.

"Khục."

Lão Trương phút chốc xoay người, nguyên bản an tường ôn hòa gương mặt lập tức trở nên u ám ngưng trệ, giống như trong nháy mắt đổi một bộ mặt nạ.

"Ta nghĩ xin người giúp một chuyện."

Lão Trương không nói lời nào, ngay cả chào hỏi đều không đánh, Cố Thận Vi đành phải mở miệng trước.

"Ta không giúp được."

Lão Trương cự tuyệt đơn giản trực tiếp, sau đó bắt đầu công việc lu bù lên, biểu thị cả kiện sự tình đều đã kết thúc.

Cố Thận Vi không có đi, hần tìm không thấy người thứ hai hỗ trợ, tại toà này Thạch bảo bên trong, hần một cái bằng hữu chân chính vậy không có, chờ lão Trương thêm xong cô khô, lau xong thân ngựa, thu tất phân ngựa, cũng không còn có thể làm bộ có sống có thể làm lúc, hần lại mở miệng, "Ta muốn gặp Bát thiếu chủ."

"Chủ nhân không ở chỗ này."

"Ta phải hướng Bát thiếu chủ vạch trần một cục âm mưu, cái này âm mưu liền phát sinh ở bên cạnh hần."

Lão Trương bỗng nhiên nhô lên thân, hai bộ đi đến Hoan Nô trước người, "Ta không hiểu cái gì là âm mưu, vậy không có hứng thú giải, người muốn gặp chủ nhân, mở ra chân đi qua chính là, chờ cùng ta dài dòng."

Cố Thận Vi nhìn thẳng lão Trương ánh mắt, biết vị lão nhân này trong nóng ngoài lạnh, có được mãnh liệt đồng tình tâm, "Không có người hỗ trợ, ta sống bất quá đêm nay."

Cố Thận Vi hơi khoa trương một điểm, bất quá vậy không hoàn toàn là nói láo, hần đoán Lục Sát điện hần là chẳng mấy chốc sẽ phát hiện đao gỗ bị đánh tráo rồi, mà hần chính là hiểm nghi lớn nhất người.

"Ai cũng sẽ chết, tại cái này Thạch bảo bên trong chết sớm một chút cũng rất bình thường."

Lão Trương thờ phỉ phò nói, quay người ôm lấy một nắm cỏ khô, phát hiện chuồng ngựa bên trong vẫn là đầy, đành phải ném về nguyên địa, xoay người lần nữa, nhìn thấy Hoan Nô còn đứng ở chỗ cũ, không khỏi lộ khí càng tăng lên, "Lần, lần đến xa xa, ta một mực nuôi ngựa, mặc kệ nhân sự, muốn gặp chủ nhân, đi 'Bên ngoài thư viện', một mực hướng nam đi, ngay tại Thạch bảo cửa chính."

"Ta không thể để cho người nhìn thấy ta đi gặp Bát thiếu chủ."

Lão Trương a cười lạnh một tiếng, hần theo gã thiếu niên này nói lời nói đã đủ nhiều, vượt ra khỏi cái kia có giới hạn, nhưng là hần hay là nhện không được châm chọc nói, "ngươi ý tứ, là muốn cho chủ nhân đến gặp ngươi đi?"

Cổ Thận Vi gật gật đầu.

Hần nghĩ che giấu tai mắt người, phòng lại không phải Tuyết nương, bởi vì "Đại Đầu Thần" quái đàn bốc đồng nữ nhi, Tuyết nương đại khái rất khó tại bảo bên trong thu mua đến lòng người, hần phòng chính là Bát thiếu chủ đúng, như là Quách tiên sinh dạng này người.

Điểm này rất trọng yếu.

Lão Trương thần sắc đầu tiên là sững sốt, chậm rãi chuyển thành phần nộ, cảm thấy thiếu niên này rõ ràng là đang tiêu khiển chính mình, "Ngươi kiên nhẫn chờ xem, Thạch bảo bên trong nô tài nhiều như vậy, chủ nhân 'Gặp' không đến, lúc nào hần đến 'Gặp' ta, ta cho ngươi truyền lời."

"Ta muốn vạch trần âm mưu là nhằm vào Bát thiếu chủ bản nhân."

Cổ Thận Vi lại gán một điểm láo, bất quá hần làm sao cũng phải đem Tuyết nương biến thành Thượng Quan Nộ địch nhân, cái này cũng rất trọng yếu.

Hoan Nô nhìn qua rất nghiêm túc, không giống như là trúng tà, cũng không giống là uống say, nếu như nói lão Trương trên thân còn có một điểm lộ ra ngoài tình cảm, đó chính là hần đối chủ nhân vô hạn trung thành, bởi vậy, hần có chút đem thiếu niên này coi ra gì rồi, "Com tối lúc chủ nhân mới có thể trở về, ta đi dẫn ngựa lúc tìm cơ hội theo chủ nhân nói một tiếng."

"Ta chờ không được ban đêm, liền phải là hiện tại, không chừng hiện tại cũng hơi trễ rồi."

Cổ Thận Vi tưởng tượng thấy Lục Sát trong điện phát hiện đao gỗ là giả lúc loạn thành một bầy đáng sợ, còn có bọn sát thủ tìm kiếm khắp nơi lớn mật nô tài tràn cảnh.

Lão Trương trong lòng tràn đầy mâu thuẫn, hần trung với chủ nhân, nhưng không nguyện ý tham dự vào bất luận cái gì trong âm mưu đi, cho dù là lập công, hần vậy không nguyện ý, hưởng chi, hần còn không phải đặc biệt tin tưởng Hoan Nô.

Hoan Nô trong mắt hần là cái kỳ quái thiếu niên, tâm sự nặng nề, thỉnh thoảng lộ ra dọa người ánh mắt, đã để cho người ta đồng tình, lại khiến người chán ghét ác, tóm lại tuyệt không phải cái tốt nô tài.

Lão Trương giống như là hạ sau cùng quyết tâm, trở lại chuồng ngựa bên trong, một lần nữa ôm lấy kia nâng hần ném tiên thảo, nhưng là chuyển rồi một vòng tròn, lần nữa buông tay, đi đến Hoan Nô trước mặt, hung tợn nói: "Ngươi tốt nhất đừng gạt ta, nếu không ta bắt ngươi nuôi ngựa, bọn chúng có thể đem ngươi ăn đến liên phân đều không thừa."

Chuồng ngựa bên trong hết thấy sáu con ngựa, cùng một chỗ phì mũi ra một hơi.

Cổ Thận Vi trở lại hòn đá nhỏ trong phòng chờ đợi, căn cứ hần quan sát, lão Trương cùng Bát thiếu chủ quan hệ vượt qua đồng dạng chủ tớ, lão Trương nhận lời về sau cất bước liền đi tư thế, xác nhận quan sát của hần là chính xác. Lợi dụng đoạn này một chỗ thời gian, hần lại đem toàn bộ kế hoạch tại trong đầu quá một lần.

Bằng chính hần lực lượng, vô luận như thế nào không phải Tuyết nương đối thủ, mật báo là đường ra duy nhất, nhưng mật báo đối tượng lựa chọn lại phi thường vi diệu.

Dưới tình huống bình thường, biết được bí mật người đều sẽ tận lực đem Tuyết nương bắt lại, nghiêm hình khảo vấn, ép hỏi chủ sử sau màn, mà Tuyết nương cung khai chuyện thứ nhất đại khái chính là Hoan Nô thân thế.

Chỉ có một người, có khả năng không trải qua thẩm vấn trực tiếp giết chết Tuyết nương, đó chính là Bát thiếu chủ Thượng Quan Nộ, hần đang ở tại nhân sinh thung lũng, thực sự hi vọng tại trước mặt phụ thân tập hợp lại, tuyệt không hi vọng lần nữa nội bộ mâu thuẫn, sát thủ Hãn Thế Kỳ cái chết đã làm hần chặt vật không chịu nổi, nếu là thể tử mang tới người ở trong lại dẫn xuất mầm tai vạ, sẽ chỉ càng hiện ra sự bất lực của hần.

Cổ Thận Vi đứng tại Bát thiếu chủ góc độ, đặt mình vào hoàn cảnh người khác vì hần suy nghĩ, cảm thấy hần sẽ lập tức giết chết Tuyết nương, mà lại muốn thần không biết quỷ không hay.

Kế hoạch này lỗ thủng cũng không nhỏ, Thượng Quan Nộ có khả năng lập công sốt ruột, càng muốn hướng Tuyết nương hỏi cho ra nhẽ, vậy có khả năng tại giết chết Tuyết nương về sau trực tiếp đem cảm kích nô tài diệt khẩu.

Không có vạn vô nhất thất kế hoạch, Cổ Thận Vi nghĩ thầm, đây là trong tuyệt cảnh chỉ có một con đường, cứ việc phía trước sương mù nồng nặc, nhưng dù sao cũng so một cái khác đầu nhất định thông hướng tử địa con đường mạnh hơn.

Cùng Tuyết nương đối kháng, hần duy nhất ưu thế nhưng lại không sợ chết, không sợ tàu hỏa nhập ma, đây đại khái là Tuyết nương vĩnh viễn không cách nào lý giải.

Bát thiếu chủ Thượng Quan Nộ im ắng đứng tại cửa ra vào, giống như đã dừng ở chỗ đó rất lâu, cho thấy một tên sát thủ thiết yếu tố chất, hần không có bởi vì tự mình đến "Gặp" một tên nô tài mà hiện ra không vui chi ý, vậy không có bởi vì muốn nghe đến một kiện âm mưu mà lộ ra cấp bách chi sắc.

Cố Thận Vi hai đầu gối xuống đất, vượt qua trong lòng kia cỗ vung đi không được sợ hãi, nỗi sợ hãi này là nhìn thấy đồ diệt cả nhà cừu nhân lúc từ đây lòng toát ra chân thật nhất tình cảm, hắn nói hết thảy, đem Tuyết nương âm mưu hợp bàn đỡ ra, liền Lục Sát điện đao gỗ chỗ ẩn thân vậy chi tiết giao phó, chỉ là đem mình rơi vào Tuyết nương trong tay tay cầm giấu diếm không đề cập tới.

Thượng Quan Nộ vẫn là bất động thanh sắc, tựa hồ đối với nô tài bản thân càng cảm thấy hứng thú, nhìn chăm chăm hắn xem xét rất lâu, "Người không có ở ngay từ đầu liền vạch trần Tuyết nương, hiện tại lại phản bội nàng."

Cố Thận Vi biết mình trả lời can hệ trọng đại, nhất định phải vô cùng cẩn thận phải từ dễ tâm, "Cầu Bát thiếu chủ thứ tội, tiểu nô ngay từ đầu rất sợ hãi, Tuyết nương võ công cao cường, uy hiếp nói muốn giết chết tiểu nô, thế nhưng là tiểu nô càng nghĩ, rốt cuộc mình bạch, tiểu nô tuy là Thiếu nữ nãi nãi mang tới của hồi môn, nhưng là tiến vào Kim Bồng bảo, chủ nhân chân chính cũng chỉ có Bát thiếu chủ ngài, đương nhiên chỉ hắn là vì chủ nhân lợi ích suy nghĩ, cho nên, tiểu nô cũng không cảm thấy là phản bội Tuyết nương, bởi vì nàng nghĩ nguy hại Bát thiếu chủ ngài, nàng mới là kẻ phản bội."

Thượng Quan Nộ nhẹ giọng cười lạnh, tên nô tài này công phu nịnh hót thực sự quá kém, bất quá hoàn toàn chính xác có mấy câu nói trúng rồi tâm sự của hắn, "Lợi ích của ta?"

"Tuyết nương rõ ràng là Bát thiếu chủ nô bộc, lại không cố kỵ sở sở vi đối Bát thiếu chủ ảnh hưởng. . ."

Cố Thận Vi cuối cùng biết có chừng có mực, nói đến quá nhiều sẽ khiến Thượng Quan Nộ hoài nghi cùng bất mãn.

Thượng Quan Nộ còn sót lại tay trái thói quen đặt tại trên chuôi đao, từ khi tay phải bị phụ thân chặt đứt, hắn gấp bội trân quý chuyện này chỉ có thể tay cầm đao, mà lại hắn có một loại kì lạ cảm giác, mỗi lần nhìn thấy tên này không đáng chú ý thiếu niên, kiểu gì cũng sẽ tự nhiên sinh ra một loại khẩn trương cảm giác cùng đối địch cảm giác, cảm giác này cũng không rõ ràng, lại có thể kích thích hắn giết người dục vọng.

Thiện dùng lý trí, vứt bỏ tình cảm, đây cũng là sát thủ thiết yếu tố chất một trong, Thượng Quan Nộ đề xuống kia cỗ loáng thoáng chưa thành hình dục vọng, hắn đã từng dưới con nóng giận chặt đứt một số tên thủ hạ bàn tay, sau đó nhớ tới, kia là cỡ nào ngu xuẩn hành vi, so giết nhầm người còn muốn ngu xuẩn, cơ hồ tương đương với tự đoạn một cái tay khác chừng.

"Ở chỗ này chờ."

Cố Thận Vi lưu tại hòn đá nhỏ trong phòng đợi rất lâu, trong lúc đó lão Trương một lần vậy không biết thân, quyết tâm cách "Âm mưu" càng xa càng tốt.

Hắn thậm chí hoài nghi kế hoạch của mình có phải hay không thất bại rồi, ww, uuan Shu. Trước kia cảm thấy phần thắng rất lớn mượn đao giết người tính bây giờ nhìn đi lên ngay thơ đến buồn cười, Thượng Quan Nộ hoàn toàn có thể âm thầm thăm vấn Tuyết nương, tra ra hết thảy chân tướng về sau lại giết chết nàng.

Lúc chàng vạng tối Thượng Quan Nộ mới trở về, lúc này Cố Thận Vi tâm đã treo quá lâu, tựa hồ cũng sẽ không nhảy động, ngực bụng bên trong tràn đầy khó mà diễn tả bằng lời hạ xuống cảm giác, đến mức cả ngày không có hạt cơm nào vào bụng cũng thấy không ra đói khát.

Thượng Quan Nộ mang về đao gỗ, ném cho nô tài, chỉ nói một câu nói, "Canh hai thời gian, dẫn nó đi gặp Tuyết nương."

Trong nhà đá lại còn lại Cố Thận Vi một người, trong tay bùng lấy đao gỗ, xác định không thể nghi ngờ cái này chính là mình thay xà đối cột mang ra Lục Sát điện đao gỗ.

Hắn đi tới cửa, xuyên thấu qua khe cửa nhìn quanh, xác nhận phụ cận không có người giám thị, lỗ tai thiếp ở trên vách tường lắng nghe, không có bất kỳ cái gì đáng giá hoài nghi thanh âm, thế là Thiếu đốt tiểu ngọn đèn, nhìn kỹ trong tay đao gỗ.

Chuôi này đao gỗ không có bất kỳ cái gì điểm đặc biệt, ngoại trừ không có lưỡi đao, về ngoài cùng chân chính Kim Bồng bảo hợp đao cơ hồ giống nhau như đúc, toàn bộ dài hai thước năm tấc, so Cố thị đơn đao còn muốn khá ngắn, rộng một tấc ra mặt, càng là hẹp đến ly kỳ, thân đao bình thẳng, giống như là dài hơn chùy thủ hay rút ngắn kiếm loại.

Trên chuôi đao quán lấy màu đỏ sợi tơ, nhìn qua còn rất mới, đây đại khái là nó chỗ khác biệt duy nhất.

Thường xuyên bị người nắm ở trong tay chuôi đao, bởi vì mồ hôi ngâm, sợi tơ hoặc nhiều hoặc ít đều có chút biến thành màu đen, mà thanh này có giấu bí mật đao gỗ, tựa hồ chưa hề sử dụng qua.

Thượng Quan Nộ muốn bắt nó làm mồi nhử, cái này không tại Cố Thận Vi kế hoạch bên trong, nhưng lại cho hắn một cái dò xét bí mật cơ hội thật tốt.

Tuyết nương cầm tới giả đao lúc thoáng nhìn, đã bại lộ chỗ bí mật chính là chuôi đao.

Cố Thận Vi cẩn thận từng li từng tí giải khai kết chụp, đem sợi tơ từng vòng từng vòng mở ra, nghĩ thầm, bên trong bí mật tốt nhất đáng giá phen này mạo hiểm.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Cạm bẫy

Trên chuỗi đào bí mật một chút cũng không đáng để mạo hiểm, Cố Thận Vi thất vọng.

Hủy đi sợi tơ về sau trên chuỗi đào chỉ có mấy cái không thấy được lỗm điểm, một mặt là bảy cái, mặt khác là ba cái, nếu như bọn chúng đại biểu gì gì đó, Cố Thận Vi cũng cần bản xem không hiểu.

Hắn đem sợi tơ tiêu tâm một lần nữa cột chắc, lẳng lặng chờ đợi canh hai tiếng chheng vang lên, lão Trương xem ra không có ý định lại tới gần hắn một bước, trời tối về sau vậy không có trở về.

Tuyệt nương đại khái không sống quá ngày hôm nay buổi tối, mà Cố Thận Vi sinh mệnh toàn bộ dựa vào tại Thượng Quan Nộ nhất thời hưng khởi bên trên, hắn thậm chí muốn đi tìm kiếm Thượng Quan Như trợ giúp, nàng sắp trở thành "Thập công tử", có được càng nhiều có thể bảo hộ người khác quyền lực, nhưng là ý nghĩ này rất nhanh liền bị đánh tiêu, hành vi của hắn tại Thượng Quan Như trong mắt không khác một loại lợi dụng cùng phản bội, tăng thêm Thượng Quan Vũ Thi châm ngòi thổi gió, chính nàng liền sẽ một đao giết hắn.

Canh hai thiên đã đến, Cố Thận Vi đi ra thạch ốc.

Từ diệt môn một khắc kia trở đi, hắn đi đến chính là một đầu khúc chiết chật hẹp che kín cạm bẫy con đường, sống sót mỗi một ngày đều là kỳ tích, hôm nay cũng không ngoại lệ.

Hắn rất lâu không nhớ tới chi kia chống đỡ chính mình vượt qua ban sơ mấy ngày thân ý rồi, hiện tại lại đem nó hoán đi ra.

Bất thiếu chủ chính viện người giữ cửa nhìn thấy Hoan Nô rất sùng sốt, đã trở thể như vậy, Thạch bảo bên trong có rất ít người đi lại, Cố Thận Vi công bố Tuyệt nương nhận tội thấy mình, kia người mới miễn cưỡng nhường hắn tiến viện.

Tuyệt nương tựa hồ đoán được Hoan Nô muốn tới, trong phòng điểm đèn, không chờ hắn mở miệng, liền mệnh lệnh hắn tiến đến.

Cố Thận Vi dâng lên đao gỗ, "Thật sự là gặp may mắn, tiểu nô vừa mới về nội trạch, thập công tử liền muốn đi Lục Sát trong điện dạo chơi, mặt khác trên tường quả nhiên còn khám đao gỗ, chính là cái này một thanh, tiểu nô cẩn thận quan sát qua, trong điện không còn khác đao gỗ. Tiểu nô sợ Tuyệt nương sót ruột, cho nên trong đêm đưa tới."

Tuyệt nương chỉ là gạt gạt đầu, chuyên tâm nhìn xem trong tay đao gỗ, một lát sau nói, "Xoay qua chỗ khác."

Cố Thận Vi quay người, biết Tuyệt nương nghĩ mở ra sợi tơ xem xét chuỗi đào, nàng chưa hề chưa thấy qua Lục Sát điện đao gỗ, cho nên vậy sẽ không phát hiện sợi tơ dị dạng.

BA~, BA~.

Cố Thận Vi tâm đi theo nhảy một cái, Tuyệt nương lại bị gãy đao gỗ, chẳng lẽ chuỗi này đao còn không đúng? Chẳng lẽ Thượng Quan Nộ chơi mãnh khỏe? Trong lòng của hắn một sát na hiện lên vô số cái nghi vấn, lại nghe được Tuyệt nương nói, "Đi, ta dẫn ngươi đi một chỗ."

Cố Thận Vi xoay người, nhìn thấy đao gỗ đã biến thành mảnh vụn đầy đất, Tuyệt nương hiển nhiên không nghĩ lại để cho người khác biết trên chuỗi đào bí mật.

Nhưng là, Thượng Quan Nộ, hay hắn phái ra người giám thị vì cái gì không xuất thủ? Tuyệt nương âm mưu đã được đến chứng thực, còn đang chờ cái gì? Chẳng lẽ đao gỗ bên trong bí mật đối Kim Băng bảo tuyệt không có trọng yếu không?

"Đi nơi nào?" Cố Thận Vi còn muốn bảo trì trấn tĩnh, thanh âm lại không tự giác mà trở nên không lưu loát.

"Ta đã đáp ứng muốn truyền cho ngươi võ công tuyệt thế, nhưng là nơi này không thích hợp."

"Vâng, đa tạ Tuyệt nương."

Dưới tình huống bình thường, Hoan Nô hẳn là nói thêm mấy câu nữa vô cùng cảm kích, nhưng là hắn hiện tại không có cách nào bình tâm tĩnh khí trang nô tài, Tuyệt nương đã đáp ứng truyền cho hắn võ công tuyệt thế, thế nhưng là vậy đã đáp ứng cảm tới đao gỗ về sau sẽ kịp thời trả lại, bây giờ lại đem nó xếp thành mảnh vụn, đây cũng không phải là điềm tốt.

Tuyết nương dẫn đầu đi ra ngoài, Cố Thận Vi đành phải theo ở phía sau, Thượng Quan Nộ đến cùng có kế hoạch gì, một câu vậy không có lộ ra, không chừng nô tài cùng đao gỗ, đều bị trở thành mồi nhử.

Cố Thận Vi chưa hề không có giống như bây giờ lo được lo mất do dự, hẳn một bên ngoan ngoãn đi theo Tuyết nương, một bên thầm hạ quyết tâm, nếu như hắn còn có thể sống sót tiếp tục báo thù đại nghiệp, tuyệt không lại làm kế hoạch quân cờ, nhất định phải tập thể dục khổng già.

Người giữ cửa sắc mặt không tốt lắm, Tuyết nương từ tốn nói một câu "Tiễn hắn trở về", sau đó cất bước xuất viện, người kia cũng không dám ngăn cản.

Đêm đã rất sâu, ngõ hẻm đường không có một ai, Tuyết nương chuyển qua cửa ngõ, lập tức thiếp ở trên vách tường lắng nghe, nàng cũng biết Kim Bảng báo thù vệ quy luật.

Nàng mang theo Hoan Nô càng chạy càng xa, mục đích lại không phải bắc bộ nội trạch, mà là một đường khuynh hướng Đông Nam, thời gian dần qua chung quanh tường đá bắt đầu trở nên thất bại hoang vu, nơi này mặc dù cũng thuộc về Đông bảo một bộ phận, nhưng là không người ở lại, cũng không hề dùng đồ, cứ như vậy bị vứt bỏ.

Cố Thận Vi nhớ kỹ hắn cùng Thượng Quan Như chơi "Ám sát" trò chơi lúc tới qua nơi này, lúc ấy còn rất buồn bực bảo bên trong làm sao lại tùy ý nơi này hoang phế.

"Nơi này nháo quỷ." Thượng Quan Vũ Thi đối với cái này giải thích rất đơn giản, lại dọa đến Thượng Quan Như rốt cuộc không dám đến qua.

Hắn nhiều lần muốn kêu to, hi vọng dẫn tới người gác đêm bắt lấy Tuyết nương, cuối cùng vẫn là nhịn được, chờ đến xâm nhập phế tích về sau, hắn hiểu được, lúc này lại kêu hô cũng vô ích.

Hai người đi vào một đầu hẻm nhỏ, hai bên tường viện phần lớn đổ sụp rồi, chân tường đều là một người cao cổ hoang, trái đường phiến đá vậy thất linh bát lạc, thâm đậm ánh trắng chiếu rọi, nghẹn ngào phong thanh tựa hồ thật giống là bày quỷ khóc thét.

Tuyết nương nhĩ lực so Thượng Quan Như mạnh hơn nhiều, nàng nếu là không nghe thấy thanh âm khả nghi, đó chính là thật không có người theo dõi, Cố Thận Vi càng ngày càng lo lắng bất an, hắn không thể trông cậy vào Thượng Quan Nộ quan tâm một tên nô tài sinh tử.

Tuyết nương đột nhiên dừng bước, Cố Thận Vi suýt nữa đứng ở trên người nàng.

Nàng chỉ tay điểm vào Hoan Nô dưới sườn, "Ở chỗ này chờ."

Cố Thận Vi thân thể mềm nhũn, cảm thấy kinh lực toàn bộ tiêu tán, chậm rãi ngồi dưới đất, biết mình bị điểm trúng rồi huyết đạo.

Tuyết nương tiếp tục thâm nhập sâu hẻm nhỏ, Cố Thận Vi dò xét chung quanh Vô Danh hoàn cảnh.

Hẻm nhỏ lại hẹp vừa dài, do tây từ đông đến rồi Cố Thận Vi ngồi địa phương nhưng lại thu hẹp vài thước, chỉ có thể cho hai người sống vai mà đi, bắt đầu từ nơi này, hai bên đường không còn là tường đá, mà là hai hàng thạch nhân, nhìn qua cùng lưng mộ trước đứng vững bức tượng đá.

Bóng đêm bao phủ, Cố Thận Vi không có cách nào thấy rõ càng nhiều đồ vật, nhưng hắn giật mình mình bạch rồi đao gỗ bí mật.

Đầu này hẻm nhỏ rõ ràng chính là một hình dáng của đao, sắp xếp thạch nhân con đường hẹp thì là chuỗi đao.

Hồi tưởng lại, đao gỗ trên chuỗi đao lõm điểm tất cả đều khuynh hướng sống đao một mối, đối hẻm nhỏ tới nói chính là dựa vào nam vị trí, xét thấy Tuyết nương đi được xa xôi, Cố Thận Vi suy đoán nàng đang tìm kiếm lộ nam đệ thất tòa thạch nhân, đến mức một mặt khác ba cái lõm điểm, thạch nhân trên thân nhất định có tương ứng tiêu ký.

Cố Thận Vi suy nghĩ mình bạch đao gỗ bí mật, lại càng thêm không hiểu Thượng Quan Nộ dùng cái gì an binh bất động, chẳng lẽ hắn đối với cái này vậy mà hào không quan tâm?

Tuyết nương lặng yên không một tiếng động từ trong bóng tối hiển hiện, mặt không biểu tình, trong tay vậy không có nhiều đồ vật.

Cố Thận Vi cố gắng muốn đứng lên, Tuyết nương một thanh bóp lấy cổ họng của hắn, thoải mái mà đem hắn giơ lên, cái này gầy còm phụ nhân có được cùng hình thể vô cùng không tương xứng lực lượng.

"Hào hảo đầu thai, ta sẽ dạy ngươi võ công tuyệt thế."

Tuyết nương cầm tới vật mình muốn rồi, đã không có tất yếu lại để lại người sống.

Cố Thận Vi chịu mệnh gãy dựa, hai tay dùng sức đi ban Tuyết nương cánh tay, đầu kia cánh tay như là cây khô cứng rắn, hoàn toàn không giống như là nhân loại tứ chi.

"Ta. . . Có chuyện. . ."

Cố Thận Vi cầm lấy cuồng hống biệt xuất ba chữ, Tuyết nương do dự một chút, thoáng buông lỏng lực đạo, nhường một cổ cứu mạng không khí tiến vào Hoan Nô lồng ngực.

"Đao gỗ là giả." Cổ Thận Vi nói.

Tuyết nương lộ ra một tia châm chọc mỉm cười, ở trong ánh trăng lộ ra giống như quý mị, "Ta một mực nói người rất thông minh, đáng tiếc thường thông minh quá mức. Ta liền biết người đã kiểm tra đao gỗ, nơi này thạch nhân đều có cơ quan, chọn sai liền sẽ bị kích phát, người nhìn ta hiện tại có chuyện gì sao?"

Tuyết nương tay kia đâm trúng Hoan Nô Tuyền Cơ huyết, đưa vào một cổ trước nay chưa từng có cường đại chỉ lực, gã thiếu niên này võ công đại bộ phận đều là nàng dạy, nàng hiện tại muốn đem gốc rễ trừ.

Đan điền trong nháy mắt nổ tung, thân thể vậy vỡ thành rồi ngàn vạn phiến, Cổ Thận Vi nghi hoặc chính mình làm sao còn có thể suy nghĩ, còn có thể cảm thụ, thậm chí có thể hoàn chỉnh nói ra một câu, "Đây là cạm bẫy."

Tuyết nương khoe miệng khê nhúc nhích, tựa hồ còn muốn cười, nhưng là lập tức sắc mặt đại biến, đem Hoan Nô ném qua một bên, cùng là phút chốc quay người.

"Là ai?"

Cổ Thận Vi cái gì vậy không nghe thấy, Tuyết nương không cần đến lại xuống tay với hắn, kia cổ nóng rực chỉ lực cũng đủ để giết hắn, hắn đã từng trong lúc vô tình lấy vô danh kiếm phổ bên trong văn tự ngón tay giữa lực chuyển thành tự thân nội lực, lúc này còn muốn cố kỹ trọng thi, thế nhưng là lần này chỉ lực thực sự quá mức cường đại, hắn càng là hồi ức kiếm phổ bên trong thâm ảo khó lường văn tự, lại càng thấy đến trong đầu nóng thành hỗn loạn, đứng nói độc thuộc lòng, ngay cả mình sống hay chết đều không phân biệt được rồi.

Hắn cho là mình vượt qua vô số kiếp thế về sau mới giành lấy cuộc sống mới, kỳ thật chỉ qua rồi một lát, thể nội nóng rực khó nại, thế nhưng là đầu óc thanh tỉnh, vừa hay nhìn thấy Bát thiếu chủ Thượng Quan Nộ vịn hẹp đao, đứng tại Tuyết nương mười bước bên ngoài.

"Đại hoàng cửa 'Thấu xương thần bắt' Khang văn mai vậy mà tại ta Thượng Quan Nộ trong nhà làm vú già, tại hạ thụ sủng nhược kinh, một chiều này hóa thảo vì chi công phu, vậy thật là khiến người bội phục."

Thượng Quan Nộ vậy mà biết Tuyết nương nội tình, Cổ Thận Vi giật mình không nhỏ, hắn xưa nay không biết Tuyết nương thân phận chân thật, Tây Vực môn phái với hắn mà nói cũng quá lạ lẫm, cái gì "Đại hoàng cửa" càng là chưa nghe nói qua.

"Hắc hắc, Bát thiếu chủ người là không để ý nhà nam nhân, đối trong nhà sự tình biết được quá ít."

Thượng Quan Nộ bất vì sở động, chậm rãi phóng ra một bước, "Quá ít, nhưng không quá muộn."

Tuyết nương từ trong ngực móc ra một phần quyền trục, thở dài, "Phí hết cái này rất nhiều tâm cơ, cầm tới hay là giả hàng."

Vừa dứt lời, Tuyết nương đem quyền trục ném hướng Thượng Quan Nộ, bản thân tùy theo vọt lên, dưới váy bay ra một cước, đối tượng công kích lại không phải Bát thiếu chủ, mà là nửa co quắp trên mặt đất Hoan Nô, nàng biết mình bị bán đứng rồi, cho nên muốn giết hắn cho hả giận. [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net)

Một cước kia xảy ra bất ngờ, Cổ Thận Vi dù cho toàn bộ tinh thần đề phòng vậy không tránh thoát, chỉ có thể vận khởi một cổ Hợp Hòa kinh, lấy lồng ngực đón đỡ.

Bịch một tiếng, Tuyết nương đá phải Hoan Nô trước ngực, sau đó mượn lực bay lên cao cao, vượt qua một đoạn tàn tường, chuẩn bị chạy trốn.

Một bên khác, quyền trục trên không trung mở ra, lao thẳng về phía Thượng Quan Nộ, Thượng Quan Nộ tay trái rút đao mà ra, quyền trục một phân thành hai, hắn ngẩng đầu nhìn dưới ánh trăng bay ở không trung phụ nhân, nhưng không có truy kích.

Tuyết nương một cước giống như đem Cổ Thận Vi xương cốt đá cho rồi mảnh vụn, hắn nhỏ một ngụm ngọt máu, vẫn chưa có chết, ngay cả thể nội cảm giác nóng rực vậy đại đại làm dịu, hắn tuyệt không minh bạch trong đó nguyên do, vậy ngẩng đầu, nhìn qua như đại điều đồng dạng Tuyết nương.

Đột nhiên, hắn nhớ tới kia hai chi chết đi chim đại bàng, chim mái tại đằng không mà lên lúc cùng thời khắc này Tuyết nương cực kỳ tương tự.

Sau đó, càng thêm tương tự trăng cảnh xuất hiện: Tuyết nương sau vai lộ ra một viên quý quái giống như đầu người, mà nàng lại không phát giác gì.

Đây không phải là quý quái, kia là một trương mạng theo mặt nạ mặt, hắn cùng chém giết chim mái người áo đen, trong hư không trực tiếp hiển hiện, từ mục tiêu sau lưng phát ra một kích trí mạng.

Giống như ác mộng tái hiện, chỉ là chim mái đổi thành rồi nữ nhân, từ nay về sau, Cổ Thận Vi đem giết chim cùng giết người hai cái trăng cảnh hỗn làm một thể, khi thì xuất hiện trong mộng, mỗi lần bừng tỉnh hẳn là một thân mồ hôi lạnh.

Tuyết nương đầu rồi đi rồi thân thể, giống như từ trên cây rơi xuống trái cây, huyết dịch tựa hồ lập tức liền phun hết, mà thi thể giống như ngưng kết trên không trung, không nhúc nhích tí nào, mang theo mặt nạ đầu lâu như là sinh trưởng ở Tuyết nương trên cổ.

Cổ Thận Vi nhìn qua bộ này quý dị khó hiểu hình tượng, cũng chịu không nổi nữa sợ hãi trong lòng cùng dạ dày run rẩy, cúi đầu oa oa ói ra.

Đây là lần đầu tiên nhìn thấy "Mặt xanh" thích khách, những người này với hắn mà nói cũng không tiếp tục là truyền thuyết rồi.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Việc nhà

Thượng Quan Nộ tay trái kẹp đao nghiêng nghiêng chỉ xuống đất, vung lên cánh tay phải Thiết Câu, đâm trúng Tuyết nương đầu lâu, giơ lên cao cao, cẩn thận thương thức.

Tuyết nương tâm kia nguyên bản tịch hoàng gương mặt bởi vì mất máu quá nhiều cùng ánh trắng chiếu rọi, lộ ra như là phụ cận thạch nhân đồng dạng cứng ngắc hư giả.

Không trung không đầu thi thể ầm vang chạm đất, "Mặt xanh" thích khách biến mất trong không khí, cùng nó đột nhiên hiển hiện lúc đồng dạng cấp tốc mà thần bí.

Cố Thận Vi ngay cả đánh rồi mấy cái giạt mình, toàn thân lỗ chân lông đều tại đem hết khả năng nở rộ, trận trận lại lạnh vừa nóng khí tức từng tầng từng tầng phát tán ra, giống như thể nội sống nhờ đã lâu vật gì đó chính đang điên cuồng chạy trốn.

Đầu óc của hắn chưa hề không giống hiện tại như thế thanh tỉnh, trấn định qua.

Đao gỗ cùng thạch nhân, căn bản chính là Kim Bằng bảo vì "Đại hoàng cừu" bày cái bẫy, Thượng Quan Nộ chính là bởi vậy đánh giá ra Tuyết nương lai lịch nội tình.

Sau đó, Bát thiếu chủ sẽ làm sao đối đãi tên này mặt báo nô tài? Cố Thận Vi đứng người lên, lau đi vết máu ở khóe miệng cùng uế vật, yên lặng chờ đợi.

Cảm giác nóng rực mặc dù tán đi, trong đan điền còn giống dòng sông lấp biển đồng dạng gày vò, nhưng hắn không rảnh bận tâm.

Thượng Quan Nộ thu đao vào vỏ, tay trái dắt Tuyết nương tóc, đem đầu lâu từ Thiết Câu trên kéo xuống đến, sau đó đối trốn ở góc tường thiếu niên nói, "Đem nó ném xuống."

Cố Thận Vi trong lúc nhất thời không có minh bạch ý tứ của những lời này, nhưng là rất nhanh liền tỉnh ngộ, "Nó" là ngón tay thi thể không đầu, "Xuống dưới" là ngón tay hém nhỏ cuối vách núi.

Đây là lần đầu tiên Kim Bằng bảo lúc tại tích củi viện nghề chính, Cố Thận Vi bắt lấy thi thể một chân, kéo hướng hém nhỏ chỗ sâu, hoàn toàn không để ý trời trên mặt đất vết máu.

Hai hàng thạch nhân cuối cùng là một đồng đá vụn, loạn thạch đằng sau quả nhiên là vách núi, Cố Thận Vi bỏ xuống thi thể, đột nhiên cảm thấy toàn thân vô cùng nhẹ nhõm, dưới đáy lòng dây dưa sợ hãi tan thành mây khói, Bát thiếu chủ trong mắt hắn biến thành người bình thường, phổ thông sát thủ, phổ thông "Độc Bộ Vương" chi tử.

Thượng Quan Nộ một mực đi theo thiếu niên mấy bước bên ngoài, tay trái ấn lấy chuôi đao, sừng sốt tại Hoan Nô biến hóa chi đại, mới vừa ở trước đây không lâu tên này nô tài cũng bởi vì Tuyết nương cái chết mà cuồng ọe, lúc này lại ung dung không vội, giống như bỏ xuống vách núi chỉ là một kiện không quan hệ sinh mệnh rách rưới đồ chơi.

Chỉ có đối tử vong không sợ hãi người, mới có tư cách trở thành chân chính sát thủ, Thượng Quan Nộ tay cầm đao thoắt buông lỏng.

Một năm qua này, Cố Thận Vi gặp nhiều giết chóc cùng tử vong, nhưng sợ hãi chưa hề từ đáy lòng tiêu trừ, thẳng đến đêm nay, "Mặt xanh" thích khách gọn gàng một đao đem sợ hãi của hắn đẩy lên rồi cực hạn, sau đó sợ hãi biến mất.

Tại cự thạch sườn núi, "Độc Bộ Vương" thủ hạ người áo đen đã từng lấy tương tự chiêu số giết chết chim đại bàng, hắn nhưng không có tương tự cảm thụ, khi đó hắn hoàn toàn đắm chìm trong bi thống, không để ý đến sinh tử của mình.

Thượng Quan Nộ nhìn xem bên bờ vực Hoan Nô, chỉ cần đơn giản một đao liền có thể giết chết tên nô tài này, thậm chí còn có thể miễn đi vứt xác phiền phức, đây thật là một loại dụ hoặc.

"Đi."

Thượng Quan Nộ xoay người, dẫn theo Tuyết nương đầu lâu, hướng phía ngoài hẻm đi đến.

Cố Thận Vi theo thật sát sau lưng, mỗi phóng ra một bước đều cảm thấy trước mặt Bát thiếu chủ sát cơ biến mất dần, chưa đi ra hẻm nhỏ "Chuôi đao" bộ phận, Thượng Quan Nộ đã khôi phục vì không gây cho người chú ý trạng thái, chỉ có trong tay đầu người cho thấy hấn sát thủ thân phận.

Cửa ngõ trông coi một tên áo đen dây lưng đỏ sát thủ, nhìn thấy Thượng Quan Nộ lập tức chân sau quỳ xuống, hai tay nâng trên một con gỗ lim hộp.

Thượng Quan Nộ đem Tuyết nương đầu lâu để vào trong đó, móc ra khăn, cẩn thận phùi tay phải Thiết Câu, sau đó lại lấy động tác thuần thục lau sạch tay trái, một năm qua này, tay trái của hắn đã so lúc trước tay phải còn muốn vận chuyển như ý.

Thượng Quan Nộ trở lại nhìn Hoan Nô một chút, Hoan Nô lập tức rõ ràng chính mình nên làm cái gì, tiến lên từ sát thủ trong tay tiếp nhận gỗ lim hộp, bung lấy nó, đi theo chủ nhân tiếp tục đi tới, sát thủ áo đen thì lặng lẽ lui ra.

Hai người trở lại Bát thiếu chủ chính viện, Thượng Quan Nộ tựa hồ đã tính trước, mang một cái kế hoạch tỉ mỉ, tiến viện về sau thẳng đến hậu viện phòng khách nhỏ, bên ngoài phòng đồng dạng trông coi một tên sát thủ, nhìn thấy chủ nhân về sau lập tức khom người lui lại, rồi đi viện từ.

Trong phòng nhỏ đèn sáng, hiển nhiên có người đang chờ Bát thiếu chủ trở về.

Thượng Quan Nộ đẩy cửa vào, Cố Thận Vi hơi chút do dự, vậy đi theo vào.

Bên trong bày biện một trương hơi mờ bình phong, bát thiếu nãi nãi cùng Thụy Nữ thân ảnh mơ hồ có thể thấy được, "Vừa lòng toại nguyện" bốn cái nha hoàn đứng tại bình phong tả hữu, từng cái sắc mặt kinh hoảng, tựa hồ đại nạn lâm đầu.

Trên mặt đất còn quỳ một người, Hà Nữ hai tay chống đất, ai cũng không nhìn thấy nét mặt của nàng.

Cố Thận Vi lập tức quỳ gối Hà Nữ bên người, mình bạch rồi Thượng Quan Nộ đây là muốn chinh đón việc nhà.

Từ cười ngửa đi vào thiết son phi doanh nhìn thấy mấy ngàn tên đám ô hợp một khắc kia trở đi, Thượng Quan Nộ liền đổi cuộc hôn nhân này rất là thất vọng, "Đại Đầu Thần" nữ nhi nhập môn về sau biểu hiện, càng là đã chứng minh hắn ban sơ phán đoán vô cùng chuẩn xác.

Nhìn một cái nàng mang tới người, vậy mà tất cả đều là hiện mua được, liền lai lịch cũng không hỏi một tiếng, kết quả hai tên tiểu tử ám toán một tên sát thủ, làm chính mình trở thành trò cười.

Lại nhìn một cái hành vi của nàng, biết rất rõ ràng trượng phu cùng bà bà Mạnh phu nhân là cùng một phái người, lại vẫn tùy hứng làm vậy, cơ hồ đắc tội bảo bên trong tất cả mọi người, nhường phu quân càng phát ra thể đơn lực bạc.

Cuối cùng, nàng thiếp thân nữ mẫu lại là Kim Bằng bảo địch nhân phái tới gian tế, kém chút lại có thể dùng hắn tại phụ thân nơi đó mặt mũi mất hết.

Đây là một cái sao chổi, chỉ có một bộ tốt túi da sao chổi, Thượng Quan Nộ trong lòng đắng chát, hắn chưa hề không nghĩ tới muốn làm duy nhất có thể thấy mặt nàng cho nam nhân.

"Phu quân. . ."

Tiểu thư tại sau tấm bình phong rung động rung động kêu một tiếng, mặc kệ nàng bình thường có bao nhiêu ngang ngược, vậy sớm cũng cảm giác được bầu không khí không đúng, cùng bình thường rất khác nhau, nhất là Tuyết nương vậy mà không thấy tầm hơi.

"Ra ngoài."

Thượng Quan Nộ lạnh lùng ra lệnh, bình phong tả hữu bốn cái nha hoàn cúi đầu, đại khí không dám thở, vội vàng rời đi, mắt mù không lười Thụy Nữ cũng chỉ là dừng lại một lát, vòng qua bình phong ra khỏi phòng, bởi vì quá mức bối rối, kém chút đâm vào trên khung cửa.

Chúng nha hoàn đều đi rồi, "Đại Đầu Thần" nữ nhi chuẩn bị cảm giác cô đơn, "Phu quân, đến cùng chuyện gì xảy ra?"

"Cho nàng nhìn."

Thượng Quan Nộ thanh âm đã nhanh muốn ẩn chứa không được nội tâm phẫn hận.

Cố Thận Vi quỳ gối đến bình phong bên cạnh, giờ lên cao cao gỗ lim hộp, tận lực cúi đầu, tuyệt không quan sát tiểu thư một phân một hào.

Trong phòng thời gian dài lặng im im ắng, dài đến làm cho người kiềm chế, tiểu thư rốt cục mở miệng, ngữ điệu tinh táo đến thậm chí mang theo một tia trào phúng, "Rốt cục thoát khỏi nàng, phu quân, đây là lễ vật tặng cho ta sao?"

La Ninh Trà phản ứng vượt quá Thượng Quan Nộ dự kiến, càng làm cho Cố Thận Vi rất là sửng sốt, hắn lần thứ nhất cảm thấy, tiểu thư có lẽ cũng không phải hắn tưởng tượng ngu xuẩn như vậy.

"Người không muốn biết ta vì cái gì giết nàng sao?"

"Nàng là tiện thiếp nô tài, cũng chính là phu quân nô tài, chủ tử giết nô tài, không cần lý do."

"Ha ha, tốt một vị hiền thê, Tuyết nương là Kim Bồng bảo địch nhân, dùng tên giả trà trộn vào bảo bên trong muốn trộm ít đồ, đáng tiếc chọn trúng hai người trợ giúp cũng không được khí, cùng một ngày đem nàng bán rồi."

Cố Thận Vi bừng tỉnh đại ngộ, Khiến Nô trước khi chết từng nói một câu, "Tuyết nương sẽ giết chết ba người chúng ta." Lúc ấy hắn liền đoán cái này người thứ ba không phải là truyền tin Thụy Nữ, thế nhưng là Hà Nữ nhìn qua đối Tuyết nương trung tâm không hai, làm sao cũng sẽ mật báo? Nàng phải chăng cũng bị gieo xuống tàu hỏa nhập ma chi lực? Mấu chốt là nàng phải chăng đem chuyện này vậy rò rỉ cho Bát thiếu chủ?

Cố Thận Vi lại bất an, nhưng là tiểu thư sau đó nói lời nói càng làm cho hắn bất an.

"Tuyết nương nói là tiện thiếp nhũ mẫu, kỳ thật chưa hề không có nuôi qua ta, mấy năm trước mới tiến vào thiết sơn, nàng cũng dám lừa bịp phụ thân ta, phu quân, nhờ có người nhìn rõ mọi việc, tiện thiếp sẽ viết thư hướng phụ thân cáo tri việc này, hắn cũng sẽ cảm tạ người."

"Bên người chờ đợi mấy năm người đều không biết ngọn ngành, người mang tới những nô tài này còn có cái nào là có thể tin?"

"Phu quân bớt giận, những nô tài này tận cho hai người chúng ta gây chuyện, giữ lại cũng là dư thừa, đem bọn hắn tất cả đều giết đi."

"Đại Đầu Thần" nữ nhi chưa hề không có như thế thuận người nói chuyện, vừa mới tiến bảo lúc, liền vì cho nha hoàn "Tiểu Như" đổi tên sự, nàng liền sinh nửa ngày khí, bây giờ lại dễ dàng đề nghị đem nô tài tất cả đều giết.

Kiến nghị này thực sự quá ngoan độc, liền Thượng Quan Nộ vậy nhũ mầy, chết một cái Tuyết nương đã khó tránh khỏi tin đồn, nếu là lại giết sạch hơn mười người nô tài, chỉ sợ liền dưới núi Bích Ngọc thành cũng sẽ huyền ảo người người đều biết.

"Việc này không cần người quan tâm, từ nay về sau, không được phụ thân người lại cho người đến, những cái kia tên trộm lừa đảo lưu tại thổ phi trong doanh trại không thể thích hợp hơn rồi."

"Vâng, tiện thiếp tuân mệnh."

Tiểu thư thấp kém biểu hiện thực sự trước nay chưa từng có, Cố Thận Vi một lần hoài nghi sau tám bình phong đến cùng phải hay không La Ninh Trà bản thân, tiếp lấy lại nghe được nàng thấp giọng thút thít, không khỏi sinh ra một điểm đồng tình chi tâm.

Thê tử khiêm tốn, nhường Thượng Quan Nộ oán giận giảm nhẹ đi nhiều, dù nói thế nào nàng cũng là "Đại Đầu Thần" nữ nhi, chính là "Độc Bộ Vương" cũng không thể tùy tiện trừng phạt nàng.

"Người tới."

Theo Thượng Quan Nộ vẫy gọi, một tên không biết giá ở nơi nào sát thủ áo đen đẩy cửa tiến đến.

"Đem hai cái này nô tài giam lại, nghe hầu xử lý."

Cố Thận Vi hướng về sau cạo xát mấy bước, đem gỗ lim hộp buông xuống, sau đó đứng dậy cùng Hà Nữ một khối rời khỏi gian phòng, hai người còn không có hoàn toàn lấy được Bát thiếu chủ tín nhiệm, hắn còn tại cân nhắc xử trí như thế nào hai cái này người mật báo.

Sát thủ áo đen nghiêm ngặt chấp hành chủ nhân mệnh lệnh, đem thiếu nam thiếu nữ nhốt ở tiền viện cùng một gian phòng bên trong.

Phòng rất nhỏ, dù cho hai người tất cả thủ một chỗ góc vách, cũng chỉ cách mấy bước khoảng cách.

Đêm đã hơn phân nửa, ww, hu. net sát thủ khóa kỹ cửa phòng, tự đi nghỉ ngơi, bảo tàng bên trong tầng thủ vệ, lượng hai cái nô tài cũng không dám chạy trốn.

Cố Thận Vi cùng Hà Nữ ai cũng không có nằm xuống đi ngủ, vậy không có lẫn nhau trò chuyện.

Cố Thận Vi trong đầu rầu rĩ thành đoàn nghi vấn, mỗi lần một cái còn không có nghĩ thông suốt, một cái khác liền xông ra, vừa lúc ngay tại hắn suy nghĩ Tuyết nương cuối cùng một cước kia vì sao không có đem chính mình đá chết lúc, Tuyền Cơ trong huyết nóng rực chỉ khí lần nữa mất khống chế, trào lên mà ra phóng tới đan điền.

Thật sự là không thể lại đúng dịp, Tuyết nương đã từng tiên đoán hắn sẽ tấp nập tàu hỏa nhập ma, trong ba năm hắn phải chết không nghi ngờ, hơn hai tháng trước, Cố Thận Vi từng tại cự thạch sườn núi thể nghiệm qua một lần, hôm nay, hắn phải kinh thụ lần thứ hai.

Bất quá, cùng Tuyết nương mấy canh giờ trước đưa vào kia một cỗ cường đại chi lực so sánh, lần này tàu hỏa nhập ma xem như nhẹ nhàng, Cố Thận Vi lại có thể nhìn xuống không ngừng sắp xuống, chỉ là trên trán rất nhanh chảy ra một tầng mồ hôi rịn.

Hắn nghĩ đến vô danh kiếm phổ bên trong văn tự, đem nóng rực chi khí chuyển thành tự thân nội lực, đây có lẽ là trên đời thống khổ nhất tu luyện pháp môn, thế nhưng là trừ cái đó ra, nhận ức chế "Hợp Hòa kinh" đã không có cách nào lại tăng cường.

Sắc trời không rõ thời điểm, tàu hỏa nhập ma cảm giác từ từ rời đi, Cố Thận Vi thở dài ra một hơi, phát hiện chính mình "Hợp Hòa kinh" đã thăng chí âm kinh tầng thứ ba, hần đã từng khổ luyện không được, lại dựa vào dịch nhân gieo xuống hãm hoạn đạt thành mục tiêu, không khỏi nhẹ nhàng cười khổ một tiếng.

Một đêm không có nhìn qua Hoan Nô Hà Nữ đột nhiên quay đầu nói, "Người vậy nhập ma rồi?"

"Ừm, lần thứ hai."

"Một tháng trước ta kinh lịch rồi lần thứ nhất."

Đều bị Tuyết nương gieo "Bát Hoang chỉ lực", quan hệ của hai người lập tức kéo gần lại rất nhiều.

"Ta cảm thấy tiểu thư sẽ giết chết hai người chúng ta."

Hà Nữ không có chút nào lý do mà bốc lên một câu như vậy, Cố Thận Vi chấn động trong lòng, bởi vì hần vậy có ý tưởng giống nhau.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Giữ bí mật

Cố Thận Vi một mực lo lắng Thượng Quan Nộ sẽ giết người diệt khẩu, không nghĩ tới chặn ngang một đao đúng là "Đại Đầu Thần" nữ nhi.

Nói cũng kỳ quái, tàu hỏa nhập ma cảm giác mặc dù khổ không thể tả, Cố Thận Vi đầu óc lại so bình thường còn muốn càng sắc bén chút, cho dù ở đọc thuộc lòng kiểm phổ lúc, rất nhiều đầu mối vậy tự động sắp xếp tổ hợp, hướng hần bày biện ra một chút lúc ấy không có chú ý tới chi tiết.

"Tiểu thư muốn giết chết hai người chúng ta."

Hà Nữ vừa nói ra câu nói này, Cố Thận Vi liền hiểu.

"Nàng sợ chúng ta từ Tuyết nương nơi đó biết nàng tay cầm."

"Rốt cục thoát khỏi nàng." Tiểu thư câu nói này tại Cố Thận Vi bên tai tiếng vọng, lại nghĩ tới trong ngày thường tiểu thư cùng Tuyết nương quan hệ, cùng Tuyết nương phong cách làm việc, hần biết tiểu thư tất có việc không thể lộ ra ngoài giữ tại Tuyết nương trong tay.

Hai người lại trầm mặc rồi, Tuyết nương bình thường thủ khẩu như bình, chưa hề không có ở phương diện này tiết lộ qua một chữ.

Tiểu thư lại sẽ không tin tưởng điểm này, nàng khẳng định càng muốn giết chết nô tài vĩnh trừ hậu hoạn.

Cố Thận Vi âm thầm điều vận nội tức, "Hợp Hòa kinh" luyện đến âm dương tầng thứ ba đã uy lực sơ hiển, hần cảm thấy nội lực của mình tựa hồ lập tức tăng cường mấy lần, vận dụng vậy thuận buồm xuôi gió, chỉ cần cho hần mấy ngày thời gian cùng một chỗ an tĩnh hoàn cảnh, liền có thể lấy tốc thành pháp môn có thể dùng Long Hồ giao tế, nội lực lần nữa trên phạm vi lớn tăng cường.

Đến lúc đó, hần cho dù không thành được đỉnh tiêm cao thủ, vậy đem có vượt qua người bình thường thân thủ, có năng lực ám sát mấy tên họ Thượng Quan cừu nhân.

Hần lại tại trước ngực Tuyên Cơ trên huyết ấn xuống một cái, cảm giác nóng rực còn tại, "Hợp Hòa kinh" âm kinh tầng thứ ba cũng đi trừ không được kia cổ chỉ lực.

Cố Thận Vi chính suy nghĩ như thế nào tranh thủ một chút thời gian, đối diện Hà Nữ lại nói rồi, giống như là nói một mình, "Ta hỏi qua nàng, nhưng là nàng không chịu nói cho ta."

"Nàng?"

"Thúy Nữ."

Cố Thận Vi khẽ giật mình, lập tức tỉnh ngộ, Thúy Nữ không có lỗi lầm, là tiểu thư tín nhiệm nhất nhà họ, có lẽ có cơ hội nghe lén đến tiểu thư cơ mật, bất quá muốn cho nàng lộ ra tin tức nhưng có điểm khó, nàng không biết nói chuyện, vậy sẽ không viết chữ, chỉ có thể dựa vào thủ thế giao lưu, trừ phi cùng nàng đặc biệt quen thuộc người, ai cũng xem không hiểu.

Cố Thận Vi đột nhiên nhớ tới một sự kiện, bật thốt lên nói ra: "Là người bán rồi Khiển Nô!"

Ngày đó chạng vạng tối, Cố Thận Vi cùng Khiển Nô tường ngăn trò chuyện, truyền tin người là Thúy Nữ, hẳn còn một mực buồn bực Khiển Nô là thế nào theo cái này tiểu nha hoàn kéo chút giao tình, hiện tại mới hiểu được phía sau người chủ sự nhưng thật ra là Hà Nữ.

Hà Nữ hừ nhẹ một tiếng, đối Hoan Nô ngạc nhiên rất là khinh thường, "Ta là nương hấn nhắc nhở người chú ý, có thể là chính hấn lại dọa sợ, muốn toàn bộ mật báo, liền thân bên trong 'Bát Hoang chỉ lực' sự tình cũng muốn nói ra, ta không thể không mượn nhờ Tuyết nương nương hấn ngầm miệng."

Hà Nữ bất quá mười bốn mười lăm tuổi, Cố Thận Vi từng sốt nàng thành thực cay độc, bị Tuyết nương nương khống chế hơi thở sự tình tuyệt không thể lộ ra, bởi vì bọn họ chỉ là nô tài, Kim Bằng bảo sẽ không vì rồi nô tài hao tâm tổn trí trí liệu, giết người trừ hoạn chính là đơn giản nhất hữu hiệu nhất xử lý phương pháp, để tránh bọn họ lại bị Tuyết nương nương đồng môn khống chế.

Cố Thận Vi từng theo lấy Hà Nữ học qua võ công, sớm chiều ở chung, đối nàng lại một chút cũng suy nghĩ không thấu, hẳn thậm chí cùng địch nhân Thượng Quan Vũ Thi từng có lẫn nhau lý giải thời khắc, đối thiếu nữ này, hẳn lại đến chuẩn bị toàn bộ tâm tư ứng đối.

"Cũng tốt, người tìm tới phá giải 'Bát Hoang chỉ lực' phương pháp?" Cố Thận Vi làm bộ tùy ý mà hỏi thăm.

"Không có." Hà Nữ trả lời bất động thanh sắc.

Hai người lại trầm mặc một hồi, vừa mới bởi vì cộng đồng vận mệnh mà rút ngắn quan hệ lại trở nên sơ viễn, cuối cùng, Cố Thận Vi cảm thấy vẫn là có chuyện nói thẳng tốt.

"Ta có một cái đề nghị."

"Ừm?"

"Chúng ta cùng một chỗ tìm kiếm phương pháp phá giải, vô luận ai tìm tới, đều muốn dạy cho một người khác."

"Vì cái gì?"

"Bởi vì một người khác tại ba năm đại nạn sắp tới thời điểm, sẽ đem chuyện này tuyên dương khắp chốn, bảo bên trong người đại khái sẽ không thích."

Hà Nữ lạnh lùng thần sắc vậy mà cùng Tuyết nương nương giống nhau đến mấy phần, nàng nhìn xem Hoan Nô, suy nghĩ một hồi, "Tốt, rất công bằng."

"Chúng ta vậy sẽ không lẫn nhau mật báo phía sau ám toán, đúng không?" Cố Khiển Nô vết xe đổ, Cố Thận Vi không thể không yêu cầu một điểm trên miệng cam đoan.

"Đương nhiên, ta trông cậy vào người có thể sớm hơn tìm tới phương pháp phá giải đâu."

Hai người hiện tại là kẻ đồng mưu rồi, cái này không thể triệt để giải trừ bọn họ cảnh giác, nhưng là hoàn toàn chính xác hòa hoãn không khí khẩn trương.

Trời đã sáng choang, bên ngoài truyền đến mở khóa thời gian, thanh âm của một nam nhân nói: "Liên một hồi, cũng không thể quá dài."

Cửa phòng mở ra, người tiến vào là Thúy Nữ, trên tay bưng hộp cơm, xem bộ dáng là đến đưa cơm.

Sát thủ đóng cửa phòng, canh giữ ở bên ngoài.

Thúy Nữ dựa vào thần kỳ nhạy cảm cận tồn cảm quan, chuẩn xác tìm được gần cửa sổ bàn nhỏ, đem hộp cơm buông xuống, vừa chuẩn xác thực tìm được Hà Nữ vị trí, đi đến trước người nàng, làm ra liên tiếp phức tạp thủ thế, trên mặt biểu lộ lộ ra phi thường sốt ruột.

Hà Nữ giữ chặt Thúy Nữ hai tay, thấp giọng nói: "Ta đã biết." Sau đó quay đầu đối Hoan Nô dùng thanh âm thấp hơn nói: "Chủ nhân đi ra ngoài, tiểu thư đợi chút nữa muốn gặp hai chúng ta."

Tiểu thư tính tình rất gấp, quyết tâm mặc kệ phu quân phản ứng, lập tức động thủ rồi.

Hà Nữ bám vào Thúy Nữ bên tai nói gì đó, Thúy Nữ lại chỉ là không chỗ ở lắc đầu, tựa hồ phi thường sợ hãi.

P phía ngoài thủ vệ chờ đến không kiên nhẫn được nữa, thúc giục đưa cơm người nhanh lên đi ra, Cố Thận Vi cũng có chút chờ không nổi, hẳn cùng Hà Nữ đang đứng ở sống chết trước mắt, không thể không bắt lấy mỗi một cây khả năng cây cỏ cứu mạng.

"Thúy Nữ, nghe ta nói, Khiển Nô là bởi vì người mà chết, người nghĩ Hà Nữ cùng ta vậy bước hấn theo gót sao?"

Cố Thận Vi thấp giọng, hần chỉ trích cũng không công bằng, Thúy Nữ mặc dù thay Khiển Nô truyền tin, nhưng là không có mặt báo.

Thúy Nữ nghe lời này lại sắc mặt đột biến, sau đó giống như là hạ thật là lớn quyết tâm, lại làm ra liên tiếp thủ thế, sau đó không đợi Hà Nữ truy vấn, quay người chạy ra gian phòng.

Ngoài cửa sát thủ một lần nữa khóa lại rồi đi rồi.

Hà Nữ cúi đầu trầm tư, giống như không nắm chắc được Thúy Nữ lộ ra tin tức rốt cuộc là ý gì, quá một hồi lâu, nàng mới nhỏ giọng nói: "Tiểu thư giết qua người nào, Thúy Nữ cũng chỉ biết điểm này, Tuyết nương không thể nào nói đến chuyện này."

"Đại Đầu Thần" nữ nhi giết qua người, cái này cũng không giống như là trí mạng tay cầm, hai người thương lượng vài câu, đưa ra mấy loại khả năng, tỉ như kẻ bị giết là "Đại Đầu Thần" sủng chiêu nữ nhân, đặc lực thuộc hạ các loại, nhưng là bọn hần tại thiết son trong doanh địa tổng cộng không có đợi mấy ngày, thực sự nghĩ không ra hữu lực bằng chứng.

Đúng lúc này, cửa phòng lại được mở ra, sát thủ dùng khắc chế ngữ khí nói: "Bát thiếu chủ hỏi tới, cũng đừng đẩy trên người ta."

Hai tên nha hoàn cùng đi tiến đến, tiểu liên nói: "Tiểu thư tự sẽ giải thích, không cần ngại lo lắng."

Cố Thận Vi cùng Hà Nữ lại bắt đầu lo lắng.

"Tiểu thư triệu kiến các người."

Cố Thận Vi cùng Hà Nữ nhìn chăm chú một chút, đi hướng cửa phòng, tiểu liên đưa tay ngăn lại, "Người đi trước."

Nàng chỉ định người là Cố Thận Vi, tiểu thư xem ra còn muốn tiêu diệt từng bộ phận.

Một cái khác nha hoàn lưu lại, tiểu liên dẫn đầu Hoan Nô tiến về hậu viện.

Tiểu thư đã sau tấm bình phong ngồi xuống, bên người không có Thúy Nữ, chỉ có hai tên nha hoàn canh giữ ở cửa ra vào.

Bốn nữ nhân nghĩ đối một tên nô tài ra tay, còn không biết nô tài kia đã không phải là một năm trước võ công thấp thiếu niên rồi, tiểu thư không biết võ công, nha hoàn thân thủ, Cố Thận Vi hoàn toàn chắc chắn đánh bại các nàng thậm chí giết chết nàng nhóm, chỉ bất quá loại này giết chóc không có chút ý nghĩa nào, cừu nhân của hần họ Thượng Quan không họ La.

"Hoan Nô, người biết tội sao?"

Người hỏi vẫn là tiểu liên, tiểu thư chỉ là cách bình lặng nghe.

Cố Thận Vi hai đầu gối quỳ xuống, "Tiểu nô không biết tội."

"Người đã thề theo chủ họ La, thế nhưng lại cố chủ nhân hướng Bát thiếu chủ mặt báo, nương tiểu thư thân hãm bất lợi, tội đáng chết vạn lần!"

"Phần chủ chính là Tuyết nương, nàng một mực canh giữ ở tiểu thư bên người, ngăn cản tiểu nô gặp mặt tiểu thư, hướng Bát thiếu chủ mặt báo thực là bất đắc dĩ."

Cố Thận Vi lời nói cũng không phải là tất cả đều là nói láo, hần tội thiếu có hơn nửa năm thời gian không có "Gặp" qua tiểu thư.

"Hừ, tất cả đều là giáo biện, đem hần tâm móc ra, ta muốn nhìn có phải hay không màu đen."

Thanh âm này không còn là tối hôm qua thấp kém tiểu thư, mà là tự đại ngoan độc La Ninh Trà.

Ba tên nha hoàn cùng kêu lên xác nhận, riêng phần mình móc ra dây thừng, tiểu đao chờ công cụ.

Cố Thận Vi đầu chống đỡ trên mặt đất, "Tiểu nô biết tội, mặc cho tiểu thư xử phạt, tiểu nô sau khi chết thấy Tuyết nương sẽ nói với nàng bí mật vẫn là bí mật."

"Người nói cái gì?"

Sau tấm bình phong tiểu thư chợt đứng lên, nghiêm nghị quát hỏi.

"Tiểu nô nói 'Bí mật vẫn là bí mật'."

"Người cái này tên cầu nô tài thật đúng là dám nói chuyện, trước tiên đem đầu lưỡi của hần cắt bỏ lại moi tìm."

"Tiểu nô đầu lưỡi không có, còn có người có đầu lưỡi, bất quá tiểu thư xin yên tâm, dù cho tiểu nô chết rồi, người kia cũng sẽ bảo mật."

Tiểu thư liền lại ngồi xuống, "Người nói cho người khác biết rồi?"

"Tiểu nô một năm qua này tại bảo bên trong vậy kết giao mấy vị bằng hữu, www. ;u. ;et không có gì giấu nhau, bọn hấn đều nguyện ý thay tiểu thư giữ bí mật."

Sau tắm bình phong một hồi lâu không có âm thanh, ba tên nha hoàn hai mặt nhìn nhau, không biết là có hay không cái kia tiếp tục động thủ cắt lưỡi moi tim.

"Các người ra ngoài trông coi."

Tiểu thư ra lệnh, chúng nha hoàn tất cả đều sững sờ, nhưng vẫn là rất nghe lời rời khỏi gian phòng.

Chỉ còn lại tiểu thư cùng nô tài hai người, Cố Thận Vi thật hi vọng cửu nhân của mình đều có thể ngu xuẩn như vậy.

"Ta nhớ được người, Tuyết nương đã từng rất coi trọng người, nói người người này rất giỏi hoạt, mà lại. . . Người trà trộn vào bảo bên trong là đến báo thù, đúng không?"

Tiểu thư sớm đem Hoan Nô quên mất sạch sẽ, lúc này nhận uy hiếp mới một lần nữa nhớ tới, khó được nàng còn nhớ rõ Hoan Nô tay cầm.

"Chính là, tiểu thư một câu, tiểu nô chết không có chỗ chôn, cho nên, tiểu nô vậy vĩnh viễn vì tiểu thư trông coi bí mật kia, tuyệt không nhường nữa dư thừa người biết."

"Người cũng nói cho người nào, nói ra ta tha cho người khỏi chết."

"Không phải tiểu nô không nói, chỉ là mấy vị này bằng hữu mười điểm kính sợ tiểu thư, một khi nghe nói tiểu thư đang tìm bọn hấn, không chừng liền sẽ hồ ngôn loạn ngữ, cho nên vẫn là không nói ra tốt."

Tiểu thư không nói gì, nàng đang suy nghĩ tên nô tài này lời nói có mấy phần có thể tin, có thể nàng càng quen thuộc giải quyết dứt khoát, mà không phải nghĩ sâu tính kỹ, nhẫn nại tính tình theo Hoan Nô quẩn nhau cái này vài câu đã đạt đến cực hạn, nàng không có cách nào nhịn được nữa.

Một con chén trà từ sau tấm bình phong bay ra ngoài, từ Cố Thận Vi bên người lướt qua, rơi trên mặt đất chia năm xẻ bảy, "Mở miệng bí mật ngậm miệng bí mật, người đến cùng biết cái gì? Nói không nên lời ta đem người chém thành muôn mảnh."

Cố Thận Vi còn không có đoán ra tiểu thư tay cầm là cái gì, nhưng là hấn khẳng định một sự kiện, tại trong gian phòng này, hấn mới nắm giữ lấy giết người lực lượng, kém nhất kết cục chính là giết chết tiểu thư, dẫn phát Kim Bằng bảo cùng thiết sơn "Đại Đầu Thần" đấu tranh.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmr cô vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Học đồ

Mỗi người đều có một cái tâm bệnh, người bên ngoài thuận miệng nhắc lên, thường thường cũng sẽ khiến cho điểm khả nghi mọc thành bụi, bắt lấy một mảnh lá cây liền có thể tưởng tượng ra cả cây đại thụ tới.

"Đại Đầu Thần" nữ nhi tức là như thế.

Cố Thận Vi chỉ dùng một câu trả lời nàng uy hiếp, liền thoát khỏi sinh mệnh chi lo, tối thiểu tạm thời là dạng này.

"Tiểu thư bí mật, chỉ có ngay trước 'Đại Đầu Thần' mặt tiểu nô mới dám nói ra."

Cố Thận Vi chỉ là nâng lên rồi "Đại Đầu Thần" ba chữ, liền rước lấy một trận mưa to gió lớn, sau tắm bình phong tiểu thư á khẩu không trả lời được một hồi, đột nhiên vọt ra, nằm lên bên người mỗi kiện vật nhỏ, giống như bị điên ném hướng Hoan Nô, miệng bên trong phun ra liên tiếp chữ mắng.

Tiểu thư chính xác chẳng ra sao cả, Cố Thận Vi quỳ trên mặt đất, rất nhẹ nhàng tránh thoát tuyệt đại đa số công kích, ngẫu nhiên có mấy kiện đồ vật đánh vào người, vậy không có lực sát thương, trên thực tế, hấn tâm tư càng nhiều đặt ở tiểu thư ngôn ngữ bên trên, hi vọng từ đó nghe ra manh mối.

Đây coi như là hai người lần thứ nhất "Gặp mặt", Cố Thận Vi chỉ thấy một người mang theo màu đen mạng che mặt cuồng bạo nữ nhân, dù cho thân ở

cực đoan lửa giận bên trong, nàng cũng không quên rồi bảo vệ mình cái kia cho phép trượng phu thường thức khuôn mặt.

Tại ác độc nhất nguyên rửa âm thanh bên trong, Hoan Nô bị đuổi ra ngoài, Hà Nữ vậy không có nhận triệu kiến, hai người bởi vậy ra kết luận, tiểu thư có một đoạn thời gian sẽ không lại hướng bọn hắn hạ thủ.

Kinh lịch rồi hôm qua kia cả ngày khẩn trương, Cố Thận Vi cảm thấy hôm nay đoạn này nhạc đệm càng giống là vừa ra hài kịch, nếu như do hắn cho tiểu thư nghĩ kế, liền sẽ chế tạo cơ hội nhường Hoan Nô thấy tiểu thư chân dung, sau đó coi đây là lấy cớ giết người, La Ninh Trà không lộ diện quy củ mặc dù không bị lý giải, nhưng là Kim Bằng bảo vẫn là tôn trọng thói quen của nàng.

Đến mức Hà Nữ, ô hãm nàng hướng người ngoài nói dài nói dai tiểu thư dung mạo là được rồi, chứng nhân luôn luôn rất dễ dàng tìm tới.

Cố Thận Vi chỉ là tướng tượng, hắn mới sẽ không vì tiểu thư bày mưu tính kế, nữ nhân kia chỉ là tại trượng phu ả mà không phát phần hận trước mặt, mới linh quang đột hiển ra một điểm thông minh trí tuệ đến, thời gian còn lại bên trong, nàng chính là cái ngu không ai bằng ngoan độc nữ nhân, có thể tại sát thủ chỉ bảo bên trong sống sót, duy nhất nguyên nhân là phía sau có "Đại Đầu Thần" uy danh chống đỡ lấy.

Kỳ thật, càng làm cho Cố Thận Vi nhức đầu là Hà Nữ, nàng tựa hồ coi là Hoan Nô đã từ tiểu thư nơi đó moi ra rồi bí mật, lại không muốn nói ra cộng hưởng, cho nên thái độ lập tức lại lạnh nhạt xuống tới.

Bọn hắn đại khái vĩnh viễn sẽ không trở thành thói tâm trí phúc bằng hữu, thậm chí liền bằng hữu bình thường vậy không làm được, có ít người từ lần thứ nhất gặp mặt lúc liền lẫn nhau phòng bị, mà bị phòng bị người nhưng lại không biết nguyên nhân.

Hai người bị nhốt ba ngày, Cố Thận Vi cuối cùng thực sự nhìn không được, đổ vào trên giường ngủ mấy cảm giác, Hà Nữ lại ngay cả con mắt đều không có bé qua, ngoại trừ sắc mặt càng phát ra tái nhợt, cơ hồ nhìn không ra một điểm bối rối.

Nàng chỉ ở Hoan Nô ngủ được tiếng ngáy như sấm lúc, mới lén lén lút lút sử dụng bình nước tiểu, Cố Thận Vi bởi vậy thường thường nhường tiếng ngáy lớn hơn một chút.

Thượng Quan Nộ rốt cục nghĩ kỹ xử trí như thế nào hai cái này nô tài lúc, thấy bọn họ cũng không nhìn được chừng sờ, hắn chưa hề không nghĩ tới muốn đem đôi này thiếu nam thiếu nữ giam chung một chỗ.

"Đi theo ta."

Thượng Quan Nộ ra lệnh, cùng hắn bình thường đồng dạng không mang theo mấy may tình cảm.

Hai tên một chuẩn bị không chịu nổi nô tài, thuận theo theo sát chủ nhân, ra chính viện, một đường uốn lượn, đi vào tây bảo một tòa độc lập trong viện.

Trong viện đã đến sáu bảy tên người áo đen, có dây lưng đỏ sát thủ, vậy Hoàng Yêu Đái tạp vụ nhân viên, nhìn thấy Bát thiếu chủ, đám người tất cả đều khom mình hành lễ.

Viện tử đầu tây đứng thẳng một cây trụ, một tên y phục lam lũ râu quai nón đại hán bị tỏa liên trời ở phía trên, hai mắt tròn lên, bó chặt cơ bắp tựa hồ liền xích sắt vậy trời buộc không được, ở bên cạnh hắn không xa, trên mặt đất cắm một thanh to lớn trường kiếm.

Thượng Quan Nộ sai người đưa ra hai thanh Kim Bằng bảo hẹp đao, đối cảm thấy lẫn lộn hai tên nô tài nói: "Giết hắn."

Hà Nữ không chút do dự đoạt lấy một thanh hẹp đao, Cố Thận Vi tiếp nhận một cái khác chuôi.

Một tên sát thủ áo đen chạy tới cho râu quai nón đại hán mở trời, lại cấp tốc lui về tại chỗ.

Râu quai nón đại hán thoát khỏi xiềng xích sau chuyện thứ nhất chính là hai tay nắm lên trên mặt đất cự kiếm, hét lớn một tiếng, phóng tới đối diện hơn mười tên địch nhân, bước chân phù phiếm, rõ ràng què rồi một cái chân.

Đây coi như là Cố Thận Vi lần thứ nhất chính thức cầm Kim Bằng bảo hẹp đao, cảm nhận được nó kia cùng tinh xảo đáng người không tương xứng trọng lượng, sát tâm lập tức xói lên.

Thiếu nam thiếu nữ đồng thời cất bước, đồng thời nghênh tiếp râu quai nón đại hán, chiêu thức lại hoàn toàn khác biệt, Hoan Nô cầm đao lao thẳng tới địch nhân ngực bụng yếu hại, Hà Nữ nhẹ nhàng linh hoạt nhảy lên, từ địch nhân bên người lướt qua, phản thủ đâm hướng về sau tâm, mặc dù nhiều rồi một khoảng cách, lại cùng Hoan Nô đồng thời mệnh trung mục tiêu.

Râu quai nón đại hán lực lượng tựa hồ cũng tiêu hao đang tiếng gào bên trong, đối mặt hai tên so với mình không lớn lắm thiếu niên, không có chút nào chống đỡ chỉ lực, bịch quỵ xuống, hai tay còn vịn thanh cự kiếm kia.

Lại một tên Đại Tuyết Sơn kiếm khách, Cố Thận Vi lúc này liền tên của hắn đều không quan tâm, cùng Kim Bằng bảo sát thủ so sánh, bọn hắn tựa như là vụng về Đại Hùng, bị mang theo đuôi gai ong mật làm cho không đường có thể trốn.

Hai tên tương lai sát thủ một chiêu đánh trúng toàn thân trở ra, trên mặt kia cổ kiên nghị biểu lộ tựa như là nói bọn hắn trải qua sát trận, đối tử vong cùng máu tươi sớm đã thành thói quen.

Đây là một trận sát hạch, kiểm tra lại không phải võ công cao thấp, mà là phải chăng có được sát thủ cơ bản nhất tố chất —— lãnh huyết.

Có thật nhiều người, võ công cao cường, có thể dễ như trở bàn tay lấy một địch mười, nhưng dù sao tại cuối cùng ra tay lúc do dự, cũng có chút người đi hướng một cái khác cực đoan, đối đảng trào huyết địch đạt đến mê luyện trình độ, giết người chỉ là vì tìm niềm vui, hoàn toàn không để ý khả năng mang tới không tốt kết quả.

Sát thủ áo đen nhóm cùng một chỗ gặt đầu, đối hai tên thiếu niên này đều rất hài lòng, chỉ có Thượng Quan Nộ vẫn là không có bất kỳ bày tỏ gì.

Bất quá, Hoan Nô cùng Hà Nữ cảm đoán bị giải trừ, xé chiều hôm đó, bọn hắn được đưa đến rồi Đông bảo Điều Mộc viện, Hà Nữ khôi phục rồi sát thủ học đồ thân phận, Cổ Thận Vi lại là lộn thật lớn một vòng, tổn hao gần thời gian một năm mới rốt cực thực hiện mộng tưởng.

Thượng Quan Nộ buông tha hai cái này mật báo nô tài là có lý do, "Có người nói với ta, các ngươi thật là tốt sát thủ người kế tục. Cho nên, ta tha các ngươi không chết. Đi làm sát thủ đi, còn sống từ Đông bảo đi ra gặp ta."

Là ai thay hai tên thiếu niên này nói chuyện, Bất thiếu chủ không có làm rõ, Cổ Thận Vi đầu tiên đem tiểu thư bài trừ, nữ nhân kia không giết người diệt khẩu cũng không tệ rồi, đoạn sẽ không lại làm việc tốt.

Lúc này Thượng Quan Nộ không tiếp tục để hai người mỗi đêm về chính viện ở lại, mà là để bọn hắn cùng cái khác sát thủ học đồ đồng dạng lưu tại Đông bảo.

Sắp chia tay thời khắc, Cổ Thận Vi đánh bạo biểu thị muốn hướng "Thập công tử" Thượng Quan Như chào từ biệt, hắn vừa mới nghe nói Thượng Quan Như đã chính thức tiến vào Lục Sát điện, được thừa nhận vì "Độc Bộ Vương" con trai thứ mười.

Thượng Quan Nộ không có đồng ý, "Không cần." Đây là hắn duy nhất trả lời.

Bồi tiếp Thượng Quan Như trò chơi thời điểm, Cổ Thận Vi vô số lần tiến vào Đông bảo, lúc này nhưng lại giống là lần đầu tiên tới cái này thần bí chi địa, trong lòng hỗn hợp có hưng phấn cùng khẩn trương, hoàn toàn không giống một tên sát thủ cái kia có cảm xúc, hắn muốn ở chỗ này trở thành đứng đầu nhất sát thủ, còn muốn dòm ngó Kim Bằng bảo hạch tâm nhất bí mật, "Mật xanh" thích khách trở thành hắn coi trọng nhất đối thủ, chỉ có so những này am hiểu phía sau cất đầu thích khách càng cường đại, mới có thể nói ám sát Thượng Quan gia cừu nhân.

Hà Nữ trực tiếp về Điều Mộc viện, Hoan Nô lại nếu lại đăng ký một lần, vẫn là chỗ kia ký danh tiên sinh, không quá cao hứng ghi lại tin tức của hắn, chỉ có trở thành sát thủ hắn mới có thể khôi phục "Dương Hoan" cái tên này, học đồ trong lúc đó vẫn là gọi "Hoan Nô".

Tại tên của hắn bên trái, "Tập luyện ngoại môn nội công" sáu cái chữ bị thêm chú vòng tròn, Cổ Thận Vi nghĩ không ra, chính là mấy chữ này sẽ mang cho hắn rất là nhiều phiền phức, thậm chí kém một chút lần nữa hủy hắn sát thủ chi mộng.

Cổ Thận Vi tiến Đông bảo thời cơ phi thường không khéo, Điều Mộc viện mười tháng huấn luyện lập tức liền phải kết thúc, toàn bộ học đồ đều sẽ tiến vào càng cao hơn một cấp luyện hóa viện, ở nơi đó, các thiếu niên đem bài chân chính sát thủ vi sư, cùng hắn cùng ăn cùng ở, học tập cao thâm hơn kỹ xảo, mấu chốt nhất là mỗi tháng một lần tham gia vật lộn khảo thí, đao thật thực kiếm, có truyền ngôn nói, hơn sáu trăm danh học đồ bên trong, hơn phân nửa đều sẽ chết tại giai đoạn này.

Đại đa số người đối với cái này cảm thấy chỉ là hưng phấn.

Cổ Thận Vi rất nhanh liền phát hiện, thiếu niên đam học đồ phần lớn không phải bảo bên trong nô bộc, giống hắn cùng Hà Nữ những loại người này hiếm thấy ví dụ, những người khác phần lớn sử dụng lấy sứt sẹo Trung Nguyên lời nói, phân biệt đến từ Tây Vực khác biệt quốc gia, tự nguyện đi đến sát thủ con đường này, cận kề cái chết không lùi.

Điều Mộc viện một vị truyền công giáo sư Hồ Sĩ Ninh cùng Hoan Nô từng có gặp mặt một lần, ấn tượng tựa hồ rất tốt, tại Hoan Nô tiến viện ngày thứ hai tìm hắn nói chuyện, đề nghị hắn lưu tại Điều Mộc viện, cùng tiếp theo phát học đồ cộng đồng tiếp nhận mười tháng sơ kỳ huấn luyện, "Ngươi có một ít thiếu hụt trí mệnh, ở chỗ này sửa lại, so tại luyện hóa viện càng hữu hiệu, cũng an toàn hơn."

Cổ Thận Vi lãnh đạm từ chối khéo rồi Hồ Sĩ Ninh hảo ý, hắn không có thời gian mười tháng làm từng bước học tập sát thủ kỹ năng, vậy không cảm thấy mình tồn tại "Trí mạng thiếu hụt", hắn "Hợp Hòa kinh" đã đạt tới âm dương tầng thứ ba, ;ww. ;ukan Shu. net nội công so Điều Mộc viện bên trong tất cả thiếu niên đều cao hơn nhiều, đủ để đền bù trên kỹ xảo không đủ.

Hồ Sĩ Ninh thất vọng đi rồi, Cổ Thận Vi qua đi sẽ hối hận thái độ của mình, hắn tại Kim Bằng bảo quá lâu, bản năng đối hết thảy người còn có cảnh giác, đến mức đem đột nhiên xuất hiện "Hảo ý" trở thành mưu đồ đã lâu "Ác ý".

Hồ Sĩ Ninh nói không sai, cùng một tên trải qua nghiêm ngặt huấn luyện sát thủ học đồ so sánh, Hoan Nô võ công tồn tại dù cho không nguy hiểm đến tính mạng cũng là rất nghiêm trọng thiếu hụt, nhất là hắn "Ngoại môn nội công", tại Hoan Nô xem ra kia là ưu thế, tại luyện hóa viện chư vị sát thủ các sư phụ trong mắt, lại là không thể vãn hồi sai lầm.

Mấy ngày sau, đam học đồ đi vào Đông bảo thiên nam luyện hóa viện, nơi này so Điều Mộc viện nhỏ đi rất nhiều, gần trăm tên sát thủ sư phụ đã chờ ở nơi đó, chọn xong đồ đệ về sau, bọn hắn sẽ mang theo đệ tử mới thu về chính mình chỗ ở, sau đó mỗi tháng tới một lần luyện hóa viện tiếp nhận sinh tử khảo thí.

Cổ Thận Vi rất nhanh liền hiểu truyền công giáo sư Hồ Sĩ Ninh nói không giả, sát thủ các sư phụ đối cái này hơn sáu trăm tên thiếu niên sớm đã có đại khái hiểu rõ, cho nên toàn bộ tuyển đồ quá trình thật nhanh, một buổi sáng liền kết thúc.

Cuối cùng còn lại hơn ba mươi danh học đồ bởi vì do nhiều nguyên nhân không người lựa chọn, Cổ Thận Vi chính là một cái trong số đó.

Vận mệnh cùng hắn mở một trò đùa, tiếp lấy lại mở một cái càng lớn trò đùa, luyện hóa viện một tên áo đen Hoàng Yêu Đái quản sự phụ trách quản lý những này bị ở vào đào thải biên giới sát thủ học đồ.

"Không cần phải gấp, còn có mấy tên sát thủ sư phụ hôm nay không đến, bọn hắn qua mấy ngày sẽ đến đem các người tuyển đi."

Hắn đầu tiên là an ủi một câu, tiếp lấy lại nói ra: "Dù sao không có việc gì, các người liền lưu tại nơi này làm việc, nhắc nhắc thi thể cái gì đi."

Cổ Thận Vi phát hiện chính mình túi vòng tròn quá lớn chút, vậy mà lại về tới vừa mới tiến bảo lúc cảnh ngộ.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Tự điều

Tiến vào Luyện Hóa viện đầu nửa tháng chính là một trận ác mộng, nhất là hơn ba mươi tên "Vứt bỏ" đại đa số bị sát thủ sư phụ lần lượt mang đi, còn có mấy cái đứt khoát từ bỏ rồi sát thủ mộng tưởng, tự nguyện đi tây bảo làm nô, Cổ Thận Vi càng phát ra hoài nghi lựa chọn của mình có chính xác không.

Duy nhất an ủi là hắn lại hữu cơ sẽ quay về cự thạch sườn núi, nơi đó cất giấu vô danh kiếm phổ.

Đồng bảo sát thủ học đồ đông đảo, cố định tại cùng một ngày khảo thí là không thể nào, cho nên tại Luyện Hóa viện bên trong cơ hồ mỗi ngày đều như làm tràng luận võ.

Tỷ võ hình thức vậy không giống bình thường, đám học đồ đều muốn che mặt, quản sự người ngẫu nhiên tuyển một gian phòng ốc, bên trong mặc nghĩ đường tắt, hoang dã, phòng ngủ, lễ điểm các loại hoàn cảnh, hai tên học đồ tất cả từ phương hướng khác nhau môn hộ đi vào, lập tức bắt đầu vật lộn, không có bất kỳ quy tắc nào khác, thẳng đến trong đó một mới ngã xuống.

Học đồ tiến giai quy tắc là như vậy: Liên tục mười hai tháng đánh bại đối thủ, có thể trở thành thực tập sát thủ, chỉ có tại liên tục sáu tràng trong khảo nghiệm một đao giết chết đối thủ người, mới đủ tư cách trở thành chân chính sát thủ.

Đây là một trận vĩnh viễn không kết thúc tàn khốc giết đâm trò chơi, quá quan người lác đác không có mấy. Cũng không phải là các thiếu niên không đủ tâm ngoan, nếu như cho phép bỏ một đao, tuyệt đại đa số người đều sẽ không chút do dự giết chết đối thủ, mặc kệ người này phải chăng đã từng bằng hữu, nhưng là một đao mất mạng lại là chuyện rất khó, những cái kia mạng mạnh mẽ sát cơ đi tới người, thường thường phát hiện chính mình hết sức chém đi xuống một đao, lại luôn Ly Sát chết đối phương chênh lệch lấy một điểm.

Thân phụ vết thương nhẹ người còn có thể tiếp tục cái trò chơi này, thân chịu trọng thương kéo dài hơi tàn người đều được mang ra Đồng bảo, đưa đến tây bảo "Tích cùi viện", trên danh nghĩa là trị liệu, rất nhiều học đồ tin tưởng thuyết pháp này, cái này khiến Cổ Thận Vi cực kỳ chán kinh, hắn thật muốn lớn tiếng đối tất cả mọi người nói ra tình hình thực tế: "Tích cùi viện" không phải y quán, thuần túy là một cái chờ chết địa phương.

Không có người sẽ nghe hắn nói, hắn còn cùng tại tây bảo lúc, không giao được bằng hữu.

Cá biệt bị đồng học một đao giết chết người, không chỉ có trở thành người khác sát thủ trên đường bàn đạp, còn thu hoạch được kỳ quái nào đó vinh dự, có thể hưởng thụ từ vắng sinh sườn núi trực tiếp ném xuống đài ngộ.

Đây chính là Cổ Thận Vi tại Luyện Hóa viện việc cần phải làm.

Bình thường việc này do Hoàng Yêu Đái các quản sự chính mình phụ trách, có rồi "Đội tuyển" học đồ, bọn hắn nhạc không được đem trọng trách giao ra.

Hắn khiêng đi ra người đầu tiên vẫn là cái tiểu hài tử, bất quá mười một mười hai tuổi, nếu như lại có thời gian mấy năm, có lẽ cũng có thể trở thành làm cho người nghe tin đã sợ mất mật sát thủ, bây giờ lại chỉ là một cỗ thi thể, duy nhất vết thương từ thái dương thẳng quán bả vai, bỏ ra che mặt miếng vải đen, xâm nhập xương đầu.

Thi thể do hai người nhấc đưa, nhanh đến vắng sinh sườn núi thời điểm, Cố Thận Vi đối phía sau đồng bạn nói, "Ta một người đi thôi, hai người không dễ đi bậc thang, người đem cáng cứu thương mang về đi là được rồi."

Tên kia xanh cả mặt thiếu niên liên tục gật đầu, thậm chí chưa kịp nói một tiếng cảm tạ, kẹp lấy cáng cứu thương chạy đi.

Cố Thận Vi kháng lên thi thể, không có thuận bậc thang đi vắng sinh sườn núi, mà là ngoặt vào bên cạnh cách đó không xa cự thạch sườn núi.

Nơi này đã từng là song bào thai địa bàn, bây giờ đã gặp vút bỏ, còn duy trì hai chi chim đại bàng gặp nạn lúc bộ dáng, bản thiêu lưới rách khắp nơi có thể thấy được, cùng không muốn sách vở cùng đao gỗ xen lẫn trong cùng một chỗ.

Cố Thận Vi buông xuống thi thể, tìm ra quyền kia hẳn chờ mong đã lâu vô danh kiếm phổ.

Kiểm phổ bên trong văn tự cùng bức họa hẳn đã rất quen thuộc, nhưng vẫn là tham lam nhanh chóng xem một lần, sau đó đưa nó nhét vào trong ngực, chuẩn bị trở về Luyện Hóa viện một thân một mình lúc lại cẩn thận nghiên cứu, hẳn cảm thấy mình đã từ đó nhìn ra một thứ gì đó.

Hắn ôm lấy thi thể, không có ý định đi vắng sinh sườn núi rồi, muốn từ nơi này trực tiếp ném xuống, đúng lúc này, nghe được dưới vách truyền đến một tiếng như có như không kêu to.

Cái kia da bọc xương tham ăn thích mổ người chim non.

Sự tình phát sinh sắp một tháng, Cố Thận Vi vậy mà chưa hề không nhớ tới qua cái này không cha không mẹ không nơi nương tựa chim non, trong lòng tỏa ra áy náy, là hẳn hại chết chim đại bàng, nhường một con còn không khả năng bay lượn chim non không thủ lễ loi sườn núi, nó nhất định sẽ không hiểu xảy ra chuyện gì.

Cố Thận Vi lập tức kịp phản ứng chính mình mới vừa rồi là nghe lầm, thanh âm kia không có khả năng đến từ chim non, chim đại bàng một thể không hót, một hót tức thì, "Độc Bộ Vương" nói đến rõ ràng, khả năng thanh âm căn bản không tồn tại, chỉ là hẳn nghe nhầm.

Nhưng là lòng áy náy một đời, Cố Thận Vi làm thế nào vậy thoát khỏi không xong, hẳn ôm thi thể tìm tới chính mình lúc ấy rơi sườn núi địa phương, cẩn thận phân biệt, sau đó đem thi thể tiểu tâm ném xuống, tận lực để nó dấn dưới vách đá dựng đứng rơi.

Thi thể tuột tay một sát na, hẳn nhớ tới kia vài câu "Từ Nhân kinh", thể là nhỏ giọng nói ra:

"Hồn sinh cứu thiên, phách rơi Cửu Uyên. Người sống đau khổ, người chết bình an."

Chim non còn sống hay không? Hẳn không biết.

Thi thể có thể hay không chuẩn xác rơi tại tổ bên trong? Hẳn không biết.

Chim đại bàng có thể hay không lấy người chết thịt làm thức ăn? Hẳn không biết.

Hắn mang thứ tội tâm lý, hi vọng cái này chút ít cử động, có thể đền bù một điểm chính mình mang cho chim đại bàng một nhà tổn thương.

Từ một ngày này bắt đầu, Cố Thận Vi vừa có cơ hội liền đem sát thủ học đồ thi thể từ cự thạch sườn núi bỏ xuống, có khi liên tục mấy ngày đều có, có khi lại muốn cách bảy tám ngày, hẳn tìm không thấy một chút xú chim non may mắn còn sống sót dấu hiệu, lại kiên trì không ngừng, cái kia sinh tử không rõ vật nhỏ, thành hẳn trên thế giới này duy nhất có chỗ thua thiệt đối tượng.

Theo không được chọn học đồ càng ngày càng ít, Cố Thận Vi trông rồi sống một mình một phòng sinh hoạt, hẳn chuyện thứ nhất chính là dựa theo tốc thành pháp môn tu luyện "Hợp Hòa kinh", kết quả lại kém chút hại chết chính mình.

Tuyệt nương trông ở Hoan Nô Tuyền Cơ trong huyết "Bát Hoang chỉ lực" cực kì mạnh mẽ, không chỉ có ngăn cản hẳn tăng cường nội lực, liên âm dương hợp cùng tốc thành pháp môn vậy cùng nhau hạn chế lại rồi.

Cố Thận Vi luyện đến một nửa liền cảm thấy nội tức loạn nhảy, không bao lâu liền hôn mê bất tỉnh, thẳng đến lúc tờ mờ sáng mới tỉnh lại, vậy may mà hẳn kịp thời hôn mê bất tỉnh, bằng không mà nói, không cần đến đợi ba năm liền sẽ chết bởi tẩu hỏa nhập ma.

Tốc thành pháp môn con đường đi không thông, hẳn lại chuyên tâm nghiên cứu vô danh kiếm phổ.

Hắn tìm được một bộ phận giải nghĩa cuốn sách này quyết khiếu, ở trong đó liên quan tới "Chết" văn tự đại bộ phận nói không phải như thế nào để người khác chết, mà là để cho mình "Chết".

"Thành đạo ngày tổn hại, tổn hại chỉ lại tổn hại, đến mức chết, chết sau đó có thể chết."

Cố Thận Vi nhìn chăm chăm câu này từ « Đạo Đức Kinh » bên trong hóa dụng văn tự, nhìn rất lâu, cũng nghĩ rất lâu, hẳn đại khái hiểu ý tứ của những lời này: Chỉ có trước hết để cho chính mình chết, mới có thể làm người khác chết.

Đạo lý là minh bạch, bắt đầu luyện lại là một chuyện khác, có thể có được một viên "Giết người" tâm, đã muôn vàn khó khăn, huống chi "Giết mình" chi tâm?

Vì báo thù, Cố Thận Vi tịnh không để ý sinh tử của mình, nhưng là muốn bản thân giải quyết, lại vô luận như thế nào vậy hạ không được quyết tâm này.

Những cái kia vẫn tự có lẽ chi là một loại ví von, Cố Thận Vi nghĩ thầm, không có khả năng thực sự có người có thể "Giết mình" về sau lại "Giết người".

Thế là hấn lại vụng trộm luyện tập kiếm phổ bên trong kiếm thức, hết thấy hai mươi chín nhận tội, luyện qua mấy lần về sau hấn càng thêm mê hoặc.

Hai mươi chín nhận tội mỗi một chiêu đều đâm về địch nhân cái cổ, góc độ lại là thiên kì bách quái, thậm chí có từ phía trên đâm xuống tới, Cố Thận Vi khinh công, thử mấy lần, sưng sốt làm không được.

Kiểm thức phía dưới ca quyết hết thấy là tối nghĩa huyền ảo, bên cạnh chú giải cũng khó có thể tác giải, Cố Thận Vi chỉ có thể minh bạch trong đó một bộ phận rất nhỏ.

Xuất kiếm phải nhanh, càng nhanh càng tốt, đây là bên trong rõ ràng nhất nội dung, như thế nào tốc độ tăng lên lại nói không tí mĩ.

Xuất kiếm muốn chuẩn, liên quan tới điểm ấy nhắc nhở, Cố Thận Vi chỉ nhìn hiểu một bộ phận, bởi vì kiếm phổ bên trong "Chuẩn" không phải ngón tay địch nhân cổ, mà là ngón tay đối thủ "Khí", đến mức cái này "Khí" là cái thứ gì, cùng người trong võ lâm tu luyện nội tức phải chăng một chuyện, hấn đều không dám xác định.

Nhất làm cho Cố Thận Vi không thể nào tiếp thu được chính là, cái này hai mươi chín nhận tội có công không thù, chiêu chiêu đều là đang liều mạng, không then cho kia hoàn toàn chữ chết.

Cố Thận Vi mặc dù khi còn bé học võ không dụng công, nhưng phụ thân là võ thuật đại gia, đối tất cả nhà các phái võ học đều có hiểu rõ, căn cứ hấn biết, hết thấy võ công đều là cả công lẫn thủ, một bộ công phu ở trong có lẽ có mấy chiêu là toàn bộ công, nhưng là trước sau tất có thủ nhận tội cân bằng, giống võ danh kiếm phổ triệt để như vậy từ bỏ phòng thủ cách làm, Cố Thận Vi chưa hề chưa nghe nói qua.

Cố Thận Vi học xong cái này hai mươi chín thức, chính mình cũng không có lòng tin, bộ kiếm pháp kia sơ hở thực sự quá rõ ràng, chỉ cần chiêu thứ nhất thất thủ, lực đạo dùng lâu, địch nhân lập tức liền có thể thừa lúc vắng mà vào, liền chống cự chỗ trống đều không có.

Nếu không phải cuối cùng ba bốn trang nội công tâm pháp hiệu dụng khá lớn, Cố Thận Vi đã sớm từ bỏ nghiên cứu kiếm phổ rồi.

Mấy tờ này tổng cộng viết hơn bốn nghìn chữ, kiểu chữ phi thường nhỏ, dán tại phía trên mới nhìn đến thanh, mỗi lần tẩu hòa nhập ma, hay Tuyết nương lấy chỉ lực tra tấn hấn lúc, Cố Thận Vi chính là dựa vào lưng tụng những văn tự này mới đưa chỉ lực chuyển thành tự thân nội lực.

Hấn hoàn toàn không hiểu những văn tự này ý tứ, thuần túy là học bằng cách nhớ, bởi vậy, đối với nó phát sinh tác dụng phương thức vậy hoàn toàn không rõ ràng cho lắm.

Cố Thận Vi thử thử nghiệm bình thường đọc thuộc lòng văn tự, www. ;ukan Shu. Lại một chút hiệu quả vậy không có, giống như chỉ có tại "Bát Hoang chỉ lực" áp bách dưới, nó mới có thể tăng cường nội lực.

Cố Thận Vi tại vô danh kiếm phổ trên hao tổn mười mấy ngày, ngoại trừ đem văn tự đọc được càng thuần thực bên ngoài chẳng được gì, ngược lại đem tự thân công phu chậm trễ, cuối cùng đành phải thống hạ quyết tâm, đem kiếm phổ liền lại thả lại cự thạch sườn núi thích đáng nắp kỹ.

Ngay tại Cố Thận Vi đem vô danh kiếm phổ nắp kỹ ngày thứ hai, Luyện Hóa viện tới một vị đem đối với hấn sinh ra trọng yếu ảnh hưởng nhân vật.

Người kia gọi Thiết Hàn Phong, lại một điểm không lạnh vậy không sắc bén.

Sắt lạnh phong què lấy một đầu chân, hồng quang đầy mặt, đối luyện kim trong viện mỗi một vị Hoàng Yêu Đái quân sự đều muốn cúi đầu khom lưng, cái này khiến hấn tự thể đi càng phát ra kì lạ, rất giống một cái làm tiền vô lại.

Cho nên, làm một vị quân sự nói hấn cũng là một tên sát thủ thời điểm, chỉ còn lại năm tên thiếu niên học đồ đều không thể nào tin được.

Thiết Hàn Phong không chỉ có là sát thủ, vẫn là có thu đồ tư cách sư phụ, bất quá, năm nay là hấn lần thứ nhất thu đồ, không biết tại sao bỏ qua chính thức tuyển đồ thời gian, quá nửa tháng mới đến.

Các quân sự không thích phản ứng hấn, lừa hấn nói học đồ đã phân quang rồi, Thiết Hàn Phong nhưng lại đi thẳng đến nhắc thi phòng, "Nơi này không phải còn lại mấy cái sao? Ta không tham lam, chỉ cần một cái liền tốt."

Các thiếu niên tất cả đều cúi đầu làm bộ bận rộn, đại gia tình nguyện đi tây bảo làm nô, cũng không muốn đi theo một tên vô lại giống như sát thủ sư phụ, học không đến đồ vật ngược lại là thứ yếu, chỉ sợ sư phụ một trận dạy bậy, đồ đệ lần thứ nhất thi tháng liền sẽ bị giết chết.

Quân sự thẳng lắc đầu, qua loa nói: "Người xem một chút đi, ngay trong bọn họ nếu ai nguyện ý, người liền mang đi."

Chính là như vậy, năm người ở trong chỉ có Cố Thận Vi tự nguyện làm Thiết Hàn Phong đồ đệ, hấn cam mạo chỗ bái không phải người phong hiểm, bởi vì hấn tại một cái nháy mắt, từ nơi này què chân trên thân nam nhân cảm thụ dọa người sát khí.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Sư phụ

Thiết Hàn Phong gương mặt tại không đến khi hai mươi tuổi liền không thể tránh khỏi ngày một rõ đỏ sáng, lúc đầu cái này khiến hắn còn trẻ lộ ra bình dị gần gũi, chờ kia màu đỏ càng ngày càng mờ, trên mặt đường vân vậy từ từ rõ ràng lúc, lại làm cho trung niên hắn nhìn qua luôn luôn nổi giận đùng đùng, giống như tùy thời đều muốn rút đao liễu mạng, chính là từ đó trở đi, hắn tận lực tạo nên bộ kia làm người khác ưa thích tiêu dung, dùng nó để che dấu diện mục thật của mình.

Một cái lần đầu gặp mặt liền để đối phương tâm sinh cảnh giác người sao có thể làm sát thủ? Đây là Thiết Hàn Phong "Sửa đổi dung mạo" lý do.

Hơn hai mươi năm thời gian thẩm thoát, khuôn mặt tươi cười đã ngưng kết trên mặt của hắn, tựa như cùng làn da dung hợp lại cùng nhau mặt nạ.

Tất cả mọi người tiếp nhận hắn bộ dáng này, kỳ thật cẩn thận quan sát, liền sẽ phát hiện "Khuôn mặt tươi cười mặt nạ" về sau lộ khí sát khí càng ngày càng nặng, trong ánh mắt ngẫu nhiên tinh quang hiện lên, tiết lộ ra ngoài chính là mang theo mắt không chế dấu hiệu sát cơ.

Cố Thận Vi cẩn thận quan sát, hắn không có nhìn ra dấu hiệu mắt không chế, chỉ thấy một cái sát tâm hùng hực què chân lão đầu tử, cùng chết tại Kim Bằng bảo của chính Dương Nguyên soái giống nhau đến mấy phần, hắn nghĩ, nếu như mình là Hoàng Yêu Đái quân sự, tuyệt sẽ không đối người này có nửa phần thất lễ, càng sẽ không dễ dàng đắc tội hắn.

"Ta nguyện ý làm đồ đệ của hắn."

Cố Thận Vi mở miệng nói ra, Thiết Hàn Phong cười đến càng nịnh nọt rồi, nhìn lướt qua tương lai mình đồ đệ, xích lại gần Hoàng Yêu Đái quân sự, "Ngài nhìn, có người chọn ta rồi, ta cũng cảm thấy hắn không tệ."

Quân sự nhũ mày, cho sát người thọt một cái đồ đệ không có gì, thế nhưng là cái này học đồ có lá gan đơn độc kháng thi thể, là dưới tay hắn "Đắc lực Cán Tương", thực sự không nghĩ tùy tiện thả đi, lãng phí ở một cái không hợp cách sư phụ trong tay.

Thiết Hàn Phong chỉ là tươi cười nhìn xem quân sự, hi vọng có thể dùng loại phương thức này cảm hóa hắn, Cố Thận Vi lại đoán được quân sự dụng ý, mà lại hắn vậy có mục đích của mình, thế là nói: "Ta làm đồ đệ của hắn, mỗi ngày trả lại nhắc thi thể."

"Chính là chính là, ta đồ đệ này xem xét chính là nhắc thi thể hảo thủ."

Thiết Hàn Phong tại Hoan Nô cái ột vỗ một cái, lực đạo không nhỏ, kém chút đem hắn đánh cái té ngã.

"Cũng không cần mỗi ngày đến, ba ngày qua một lần đi, bọn người tay đủ rồi, ngươi cũng không cần tới."

Quân sự cuối cùng đồng ý thả người, sau đó chính thức giới thiệu song phương, lại gọi tới chấp bút, đem tin tức tương quan ghi chép xuống tới, bái sư liền xem như hoàn thành, Kim Bằng bảo không nghiên cứu tên, đối với chuyện như thế này từ trước đến nay không có gì phức tạp nghi thức.

Thiết Hàn Phong mang theo tân thu đồ đệ về chỗ ở của mình, kia là một tòa keo kiệt Vô Danh tiểu viện tử, ở vào Đông bảo càng dựa vào nam vị trí, cách Tuyệt nương chết "Đao gỗ ngỗ hèn" không xa.

Vùng này phòng ốc đông đảo, tất cả đều vừa nhỏ lại vừa nát, chính là Luyện Hóa viện các sư phụ dạy đồ đệ địa phương, mỗi tòa viện có được một tới sáu bảy gian phòng, đình viện lớn bất quá vài chục bước, tiểu nhân mới mấy bước gặp mới, hết lần này tới lần khác tường viện cao ngất, Cố Thận Vi ngẩng đầu nhìn lại, cảm thấy mình giống như là tiến vào giếng sâu bên trong.

Trong viện một mảnh hỗn độn, giống như có một đám người ở chỗ này đánh qua một trận, sau đó lại uống nhiều rượu nôn một chỗ.

Tới gần cửa phòng địa phương trưng bày một trương bàn nhỏ cùng một trương ghế nằm, trên bàn còn giữ rải rác thức ăn cùng khuynh đảo dụng cụ pha rượu, tường viện dưới đứng thẳng tàn phá giá binh khí, phía trên không có binh khí, sáu bảy chuỗi hẹp đao tất cả đều nằm trên mặt đất, vỏ đao chẳng biết đi đâu.

Cái này cũng không giống như là sát thủ đất lập thân, Cố Thận Vi không khỏi hoài nghi mình ban sơ phán đoán mười phần sai, cái này Thiết Hàn Phong căn bản cũng không phải là chân chính sát thủ, những cái kia Hoàng Yêu Đái các quân sự thái độ rõ ràng cho thấy bọn hắn không tin cái này người thọt phối dạy đồ đệ.

Cái nghi vấn này rất nhanh liền đạt được trả lời.

Thiết Hàn Phong tiến vội liền thẳng đến trước cửa ghế nằm, cả người ngã tại phía trên, giống như trèo non lội suối lữ nhân rốt cục về đến nhà vườn, mỗi một đến chỉ muốn một ngủ không dậy nổi.

Thiết Hàn Phong không có ngủ, hắn cầm bầu rượu lên, ngửa cổ khuynh đảo, phát hiện bên trong là trống không, BA~ buông xuống, bẹp bẹp miệng, dựa vào nuốt nước bọt giải rượu thèm, sau đó giống như là lần đầu tiên nhìn thấy đồ đệ của mình, đột nhiên lạnh xuống mặt, "Tiểu vương bát đần, ngươi cũng muốn làm sát thủ?"

Xóa đi khuôn mặt tươi cười Thiết Hàn Phong lệ khí ngoại phóng, càng phát ra không giống lãnh huyết sát thủ.

"Vâng, sư phụ."

"Ngươi cổ họng bị phân ngăn chặn? Nghẹn thành dạng này? Nói chuyện với ta muốn nói toàn bộ rồi."

Đây là sát thủ Thiết Hàn Phong một cái khác yêu thích —— thô tục, tại không cần vuốt mông ngựa mặt người trước, hắn thô tục hết bài này đến bài khác, giống như không dạng này liền không cách nào biểu đạt ý nghĩ.

"Vâng, đệ tử muốn làm sát thủ, sư phụ."

"Ừm, ngươi tới giết ta đi, bên kia có đao."

Cố Thận Vi tại Kim Bảng bảo bên trong gặp qua lạnh lùng người, hung ác người, người âm hiểm, chính là chưa từng gặp mặt trước dạng này trở mặt giống ảo thuật giống như mặt đồ hán tử.

Gặp đồ đệ không biết làm sao, Thiết Hàn Phong nắm lên một cái ly uống rượu ném tới, hắn cũng không phải tâm ngoan tay yếu La Ninh Trà tiểu thư, chén rượu chuẩn xác không sai làm đánh trúng Cố Thận Vi thái dương, máu tươi lập tức chảy ra.

"Con mẹ nó chứ để ngươi tới giết ta, nghe không hiểu sao? Lỗ tai của ngươi sinh trưởng ở trên mông rồi, vẫn là bị chó ăn?"

Cố Thận Vi sớm đã giận không kềm được, thậm chí nghĩ không ra từ ngữ cãi lại, chỉ là yên lặng đi đến dưới tường, nhặt lên một thanh nhìn qua sắc bén nhất hẹp đao, quay người đi hướng sư phụ của mình, cách hắn năm bước lúc đột nhiên phát động công kích, một đao kia toàn lực ứng phó, không lưu tình chút nào.

Thiết Hàn Phong thư thư phục phục nằm trên ghế, chờ đến hẹp đao trước mắt, mới đột nhiên từ ghế nằm phía dưới rút ra một thanh đồng dạng hẹp đao, tốc độ nhanh đến dọa người.

Đao quang lấp lánh, bỗng nhiên mà tới, trong chớp lát biến mất, quang mang phía sau mặt đồ giống như là đến nhân gian hồn xiêu phách lạc Từ thần.

Cố Thận Vi giống một đồng vải rách tưa như ngã xuống đất, không nhúc nhích, chỉ chớp lát sau, từ dưới thân thể mặt chảy ra đồ tươi máu.

"Ngu xuẩn."

Thiết Hàn Phong từ trong hàm răng phun ra hai chữ, hoành đao trên gối, lần thứ hai cầm lấy trống không bầu rượu, sau đó ảo não phui ra ngoài, bầu rượu đâm vào trên tường đá, bắn ngược tới trên mặt đất, cho trong viện lại tăng lên một kiện phế vật.

Không biết qua bao lâu, Cố Thận Vi từ trong bóng tối tỉnh lại, trước ngực kịch liệt đau nhức vô cùng, trong đầu lại một mảnh chết lặng, "Hắn muốn giết ta", đây là thiếu niên ý niệm đầu tiên, tiếp xuống suy nghĩ là "Ta vì cái gì không chết".

Hắn phát ra một tiếng rên rỉ, sau đó đằng đứng lên, giống như chứa cơ quan mộc nhân.

Trước ngực y phục đã nhuộm thành rồi màu đỏ, một đạo thô ráp xấu xí vết đao từ vai trái nghiêng đến sườn phải, chừng dài hơn một thước.

Thiết Hàn Phong còn nằm trên ghế, bắt quá chén rượu trong tay đã tràn đầy hương thuần chất lỏng.

"Chết không?"

"Không có."

Cố Thận Vi cắn răng nghiêng lợi trả lời.

"Không chết liền đi băng bó vết thương, máu của ngươi thật đúng là mẹ hắn nhiều."

Khách khí cùng lễ phép tại khu nhà nhỏ này bên trong đều là dư thừa chi vật, Cố Thận Vi cũng không trả lời, trực tiếp đi vào phòng bên trong tìm thuốc cầm máu phấn cùng băng vải, thậm chí không có phí sức đi che vết thương, nhậm chức máu tươi nhỏ xuống, trong đầu hắn tận đang suy nghĩ như thế nào giết chết sư phụ của mình, liền cảm giác đau đều không rõ ràng như vậy.

Trong phòng so bên ngoài sạch sẽ hơn một chút, bất quá đây là bởi vì lâu dài không người ở lại, giường chiếu xếp được chỉnh chỉnh tề tề, phía trên tích

đầy ròi tro bụi, Thiết Hàn Phong từ sáng sớm đến tối đều sinh hoạt tại trên ghế nằm.

Cái hòm thuốc, sa lưa loại vật này bày ở rất dễ thấy địa phương, cho thấy chủ nhân đích thật là tại trên vết đao kiếm ăn người.

Cổ Thận Vi trên thân đầu thứ nhất không thể xóa nhòa vết sẹo chính là như thế lưu lại, lúc này hấn xử lý kỹ xảo còn rất không thuần thực, lau, xoa thuốc, băng bó chờ một hệ liệt chương trình, tiêu hết không ít thời gian.

Không bao lâu, hấn liền sẽ đối các loại vết thương tập mãi thành thói quen, có thể tự mình động thủ, dùng tốc độ nhanh nhất băng bó thỏa đáng.

Cổ Thận Vi ra khỏi phòng, nhìn xem Thiết Hàn Phong phần gáy, rất muốn từ đằng sau đánh lên hấn.

"Đây cũng không phải là ám sát thời cơ tốt."

Thiết Hàn Phong cũng không quay đầu lại nói, bưng chén rượu lên uống một hơi cạn sạch, thanh âm ôn hòa mà mê mang, giống như lâm vào trầm tư trí giả.

Rất nhanh Cổ Thận Vi liền đem hiểu rõ đến, đây là sự phụ rất nhiều trong tính cách lại một mặt, người khác đều là uống đến càng nhiều tính tình càng chệnh lệch, hấn vừa vận tương phản, thanh tĩnh lúc miệng đầy thô tục, giống như ai cũng là hấn cừu nhân không đội trời chung, vài chén rượu hạ đồ, lập tức thay đổi bộ dáng, thông tình đạt lý, nhẹ giọng thì thầm, như là chưa việc đời nhi đồng.

Cổ Thận Vi cũng biết vì cái gì Luyện Hóa viện bên trong các quân sự không coi trọng vị này sát thủ sự phụ, Thiết Hàn Phong thích rượu như mạng, mỗi giọt rượu đều có thể gọi tắt một điểm sát khí, cuối cùng say như chết, chỉ còn lại một đồng không tranh quyền thế thể xác, đừng bảo là giết người, liền năng lực tự bảo vệ mình đều không có.

Dạng này sự phụ xác thực rất khó mang ra ra đáng đồ đệ tới.

"Lão Hồ nói người là mầm mống tốt, không người thương thức thật sự là đáng tiếc."

Đây là nửa tháng đến lần thứ hai có người nói Hoan Nô là "Hạt giống tốt" rồi, Cổ Thận Vi giờ mới hiểu được, cứu mình cùng Hà Nữ tính mệnh người lại là Điều Mộc viện bên trong truyền công giáo sư Hồ Sĩ Ninh, cái kia hấn đã từng lãnh đạm đối đãi người.

"Ta liền người làm sao xuất đao đều không thấy rõ."

Cổ Thận Vi cảm lấy cuồng hống nói, w;w. Hấn còn tưởng rằng "Hợp Hòa kinh" đạt tới âm dương tầng thứ ba về sau, chính mình có năng lực cùng sát thủ tranh cao thấp một hồi đầu, kết quả nhưng vẫn là không chịu nổi một kích.

"Giết người loại sự tình này, chém chém người liền biết là chuyện gì xảy ra rồi. Đến, tiếp tục."

Đây chính là Thiết Hàn Phong dạy đồ đệ phương thức, không nói lời nào dạy bảo, vậy không truyền thụ bất luận cái gì chiêu thức, hấn thấy, học qua hai ba bộ đao pháp đã đầy đủ rồi, chuyện còn lại chính là tăng trưởng kinh nghiệm, từ đó từ ngộ đạo sửa sang.

Hấn đối Hoan Nô điều yêu cầu thứ nhất rất đơn giản, "Trong vòng mười ngày, đem ta từ trên ghế bức đứng lên, làm được, chúng ta tiếp tục làm sư đồ, làm không được, ta giết người."

Thiết Hàn Phong nói lời này lúc đã say chũnh choáng, cho nên ngữ khí tuyệt không cường ngạnh, Cổ Thận Vi lại tin tưởng uy hiếp của hấn là chân thật, cho nên lập tức nhặt lên đao, mặc kệ trước ngực vết thương đến cỡ nào đau đớn, sử xuất tất cả vốn liếng đi "Giết" sự phụ của mình.

Hạn định mười ngày là có lý do, Hoan Nô lần thứ nhất thi thố ngay tại mười ngày sau.

"Ta không muốn TM đánh bại, cũng không cần TM đánh thắng, ta muốn người giết chết đối thủ, dùng nhiều ít nhận tội không quan hệ, giết người cũng chỉ có thể là một đao, người điểm này tội nghiệp sát khí đâu? Đừng che giấu, toàn bộ móc ra, tựa như mẹ người sinh người thời điểm như vậy dùng lực."

Thiết Hàn Phong không lúc uống rượu liền giáo huấn như vậy đồ đệ, Cổ Thận Vi biết rõ đây là vì kích thích chính mình đấu chí, vẫn lên cơn giận dữ, hấn mười bốn tuổi trước đó tiếp xúc tất cả mọi người không có chỗ nào mà không phải là nho nhã lễ độ, diệt môn về sau người nhìn thấy bất luận cỡ nào thô tục, vậy không có giống người thọt dạng này không tích miệng đức.

Cổ Thận Vi đem sự phụ tưởng tượng thành Hàn Thế Kỳ, Thượng Quan Vũ Thi, Thượng Quan Nộ những người này, điên cuồng gọi lên đáy lòng che giấu sát khí, tại bái sư ngày thứ chín, hấn thành công khiến cho Thiết Hàn Phong nhảy dựng lên, đem tám kia sự phụ coi là trần bảo đẳng mộc ghế nằm bỏ làm hai.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Thi thán

Cố Thận Vi tiến về Luyện Hóa viện tham gia hàng thán khảo nghiệm ngày đó, sáng sớm hạ một trận tiểu Vũ, sau cơn mưa trời lại sáng về sau, gió núi hơi lạnh, trời xanh không mây.

Vì để cho đồ đệ phát huy thật tốt, Thiết Hàn Phong điểm tâm lúc không uống rượu, đi ra viện tử, hít một hơi không khí thanh tân, "Thật sự là giết người phân thây thời tiết tốt, mùi máu tươi một hồi liền lấn đến xa xa, đồ đệ, cầm đao, giống mổ heo tựa như xử lý đám kia đồ chó con."

Thiết Hàn Phong khép khiêng ở phía trước dẫn đường, Cố Thận Vi toàn thân hắc y, che mặt xách đao, theo ở phía sau, lối ăn mặc này là thi thán yêu cầu, vì phòng ngừa đám học đồ quá sớm nổi danh, dựa theo Kim Bằng bảo quy củ, cả một đời yên lặng Vô Danh sát thủ mới là tốt nhất sát thủ.

Muốn làm đến điểm này cũng không dễ dàng, tuổi trẻ sát thủ còn có thể tuân thủ một cách nghiêm chỉnh im miệng không nói nguyên tắc, trung niên về sau nửa về hưu bọn sát thủ lại tránh không được đang nhớ lại chuyện cũ lúc trắng trợn nói khoác, chung đụng cái này hơn mười ngày, Thiết Hàn Phong đã hướng đồ đệ nói qua rất nhiều khó có thể tin giết người quá trình, ân oán nói của hắn, hắn giết qua người hợp thành một chuỗi, đầy đủ đi ngang qua toàn bộ sa mạc.

Hắn duy nhất không dám tùy tiện lộ ra chính là kẻ bị giết thân phận, kia là Kim Bằng bảo không thể nghi ngờ nguyên tắc một trong, dù cho sát thủ chỉ danh vang rền thiên hạ, "Độc Bộ Vương" cũng muốn giống sớm nhất mấy đời sát thủ, làm bộ hết thảy đều là bí mật.

Tiến "Luyện Hóa viện", Thiết Hàn Phong liền cười rạng rỡ, hướng mỗi một vị Hoàng Yêu Đái quân sự cùng sát thủ sư phụ vấn an, đồ thân thân khắp khuôn mặt là vui mừng, tựa như là tới tham gia tiệc cưới khách nhân.

Hôm nay tới bảy tám tên sát thủ sư phụ, bọn hắn phần lớn cùng Thiết Hàn Phong, bốn mươi năm mười tuổi niên kỷ, vừa mới vượt qua kiếp sống sát thủ bên trong trạng thái đỉnh phong, thu hoạch được chủ nhân ân chuẩn, không cần lại lấy giết người vì nghiệp, mà là dựa vào truyền thụ giết người kinh nghiệm cùng kỹ xảo sinh hoạt.

Mấy người này trầm mặc ít nói bất động thanh sắc, trong sân phân tán đứng ra, giữa lẫn nhau rất ít trò chuyện, luôn luôn có một cái tay một mực giữ tại trên chuôi đao, ánh mắt ngẫu nhiên quét qua bản thẳng đến lòng người nắm chắc, bên người các đệ tử chỉ cho đứng tại ba bước bên ngoài, bất kể thế nào nhìn, bọn hắn cũng giống như là chân chính sát thủ.

Thiết Hàn Phong là trong viện tử này duy nhất đầy nhiệt tình người, hắn đem đồ đệ ném qua một bên, chính mình nhảy lên đến nhảy lên đi, theo người này nói chuyện phiếm hai câu, theo người kia xì xào bàn tán, kỳ quái là, Hoàng Yêu Đái các quân sự đối với hắn rất lãnh đạm, những cái kia không hà khắc nói cười sát thủ sư phụ lại không thể nào kháng cự hắn, thậm chí cho phép hắn đi vào trong vòng ba bước nói chuyện.

Che giấu tung tích biện pháp đối Hoan Nô không dùng, Thiết Hàn Phong liền hắn một cái đồ đệ, ai cũng biết, phụ trách nhắc thi quân sự đi tới, lắc đầu:

"Ai, rất hữu dụng một cái nô tài. Hoan Nô, ngươi nếu có thể đem chính mình mang lên vắng sinh sườn núi liền tốt." Nói xong ha ha cười lên.

Cố Thận Vi dựa theo ước định mỗi ba ngày qua nơi này một lần trợ giúp nhắc thi, cùng vị này quân sự xem như khá thân rồi, cho nên vậy cười theo rồi một tiếng, "Mặc kệ ai chết rồi, ta đều sẽ đem hắn thuận lợi đưa đến vắng sinh sườn núi."

Cách miêng vải đen, hắn trầm lắng không rõ, Hoàng Yêu Đái quân sự lại lắc đầu, nói liên tục mấy lần "Đáng tiếc" đi ra, hiển nhiên nhận định Hoan Nô sẽ là chết đi một cái kia.

Chính là từ tên này quân sự trên thân, Cố Thận Vi phát hiện sự tình có điểm gì là lạ, học đồ thi thán mặc dù tàn khốc dị thường, nhưng là chiến bại người chỉ là thụ thương, mười lần ở trong chưa chắc có một lần là làm trảng chết người, quân sự tựa hồ không có lý do sớm như vậy đem hắn làm "Người chết" đối đãi.

Thiết Hàn Phong kéo lấy đuôi phải trở về rồi, thần sắc vẫn là như vậy cao hứng bùng bùng, cách thật xa hướng một vị gầy gò sát thủ sư phụ khoát khoát tay, sau đó cúi đầu hỏi đồ đệ của mình, "Ngươi tại bảo bên trong đắc tội người nào?"

"Không có." Cố Thận Vi nói láo, hắn đắc tội không ít người, trong đó rất có mấy cái muốn đầu của hắn.

"Hôm nay đối thủ của ngươi thế nhưng là quyết tâm muốn giết chết ngươi."

"Ta cũng nghĩ giết chết hắn."

Cố Thận Vi lúc này thực sự nói thật, mà lại có chút hoài nghi sư phụ là nghĩ kích thích lên ý chí chiến đấu của hắn mới nói như thế từ, kỳ thật chiều này hoàn toàn dư thừa, hắn đã chuẩn bị xong, trên thân ngón ngang lộn xộn vết đao chính là chứng cứ rõ ràng.

"Hắc hắc, tiểu vương bát đản, sư phụ ngươi cũng dám lừa gạt, gan lớn đi lên a. Nhìn, bên kia đáng đáp theo đầu chó cái giống như gia hỏa, hắc liên là đối thủ của ngươi. Sư phụ hắc nói, hai người có ân oán cá nhân, một đao định sinh tử, ai cũng không can thiệp."

Nơi xa gầy gò sát thủ sư phụ ba bước bên ngoài, đứng đấy một tên chắc nịch thiếu niên, đồng dạng áo đen che mặt, Cố Thận Vi có thể thấy chính mình từ trước tới nay chưa từng gặp qua tên này học đồ, hắc tại Điều Mộc viện tổng cộng chờ đợi năm sáu ngày, căn bản không có cơ hội kết bạn người nào.

"Đều như thế, dù sao ta sẽ giết hắc."

Cố Thận Vi nắm chặt chuôi đao, tâm vô tạp niệm, không chút nào vì sắp giết chết một tên người xa lạ mà khản trương.

Thiết Hàn Phong mỉm cười một tiếng, "Ân oán cá nhân, đi TMD(con mẹ nó), tốt lâu không nghe được cái từ này rồi. Tốt a, đi giết hắc, nhớ kỹ, quá nhiều mấy chiêu không quan hệ, nhưng là nhất định phải một đao giết người, tuyệt không thể bỏ đao."

Một tên Hoàng Yêu Đái quân sự phát tay ra hiệu, khảo thí bắt đầu rồi.

Cố Thận Vi đẩy ra chỉ định cho mình môn hộ, bên trong là một đầu chỉ chứa hai người song hành hẹp ngõ hẻm, trên đỉnh đầu treo lấy một chiếc mờ nhạt ngọn đèn nhỏ, hơn mười bước bên ngoài, đứng đấy tên kia chắc nịch thiếu niên mặc áo đen.

Môn hộ quan bế, "Hẻm nhỏ" bên trong chỉ còn lại hai tên đằng đằng sát khí sát thủ học đồ, duy nhất ẩn nấp cùng phòng hộ chính là trên thân bộ kia đen nhánh y phục.

Hai người từng bước tới gần, Cố Thận Vi rất muốn hỏi người đối diện, có cái gì "Ân oán cá nhân" nhất định phải giết chết hắc, nhưng lại cảm thấy về vôi thêm chuyện, hắc không có ân oán cá nhân vậy như thường muốn giết chết đối phương, có lẽ đây chẳng qua là thiếu niên vì gia tăng sát tâm mà lập cổ sự.

Chỉ còn năm bước xa, Cố Thận Vi chuẩn bị xuất đao, đối diện thiếu niên đã ra tay trước, thả người nhảy lên, đao đâm ngực, không đợi chiêu thức già đi, đã giẫm lên vách tường từ trên đầu của hắc phóng qua.

Đây là người diễn hình Kim Bằng bảo sát thủ học đồ, mặc kệ hoàn cảnh cỡ nào chật chội, vẫn gắng đạt tới từ địch nhân phía sau ra tay.

Thiếu niên giống con khỉ tựa như trên nhảy dưới tránh, Cố Thận Vi thì ổn định hạ bản, dựa vào kịp thời xoay người phong bế sơ hở, liên tiếp năm sáu nhận tội hai người đều không có chân chính giao thủ.

Thiếu niên lần thứ mười chuẩn bị nhảy vọt, động tác so mấy lần trước hơi chậm rồi một điểm, hai vai đã chìm xuống, bước chân nhưng không có nhảy lên, đây là kinh lực không đủ dấu hiệu, đồng thời vậy quá sớm bại lộ ý đồ.

Cố Thận Vi một đao chặt xuống.

Thiếu niên ném rơi hẹp đao, hai tay phí công ôm ngực, máu tươi thuận khe hở cốt cốt chảy ra, hắc không phục nghĩ ổn định thân thể, lại chỉ có thể từng bước lui lại, rốt cục té lăn trên đất, hai chân rung động mấy cái, chết rồi.

Đây là Cố Thận Vi lần thứ nhất tại đối mặt khi luận võ giết chết một người, dạ dày chỗ sâu nhất truyền đến khó mà ức chế nôn mửa cảm giác, kia là hắc từng có qua nhiều lần, nhưng là từ khi tiếp tục Tuyết nương thi thể ném vách núi về sau, cho là mình vĩnh viễn sẽ không lại sinh ra cảm giác.

Máu tươi tại hướng dưới chân của hắc tràn ra khắp nơi, Cố Thận Vi vậy từng bước lui lại, thẳng đến đụng vào môn hộ mới bừng tỉnh, lập tức quay người trùng điệp gỗ ba cái, đây là luận võ ý chấm dứt.

Cố Thận Vi ra khỏi phòng, mặt không biểu tình, nôn mửa cảm giác đã bị hắc sinh sinh đè xuống, canh giữ ở phía ngoài quân sự hiển nhiên lấy làm kinh hãi, phụ cận mấy tên sát thủ sư phụ cũng không nhận được đem ánh mắt đưa tới.

Đây là cùng ngày duy nhất một đao mất mạng, còn có mấy người bị trọng thương, mạng không thiết thực kỳ vọng, được đưa đi tây bảo "Tích cùi viện".

Cố Thận Vi tuân thủ lời hứa, một người chống đỡ thi thể đi cự thạch sườn núi, niệm tụng rồi ba lần "Từ Nhân kinh", đem máu tươi khô kiệt thi thể đẩy tới vách núi, đưa cho cái kia không biết sống chết chim non.

Người chết sư phụ đối với chuyện này không thêm đề ý chút nào, đây là Kim Bằng bảo nhìn lắm thành quen, kiếp sống sát thủ bên trong ắt không thể thiếu một màn, hắc thậm chí không có lại nhìn đồ đệ một chút.

Đổi lần khảo nghiệm này cực kỳ bất mãn người là Thiết Hàn Phong, hắc cẩn thận dò xét vết thương, lúc ấy không hề nói gì, chờ đến Cố Thận Vi ném xong thi thể trở lại tiểu viện lúc, nhìn thấy chính là không có gương mặt tươi cười sư phụ.

"Tiểu vương bát đản, ngươi cũng coi là giết qua người rồi, có tư cách làm ăn thịt chó rồi, có người nói qua ngươi không giống sát thủ sao?"

Cố Thận Vi nhớ tới Điều Mộc viện truyền công giáo sư Hồ Sĩ Ninh nói qua, võ công của hắc có "Trí mạng thiếu hụt", thế là trả lời nói "Có "

"Lần thứ nhất khảo thí liền một đao mất mạng, ngươi rất đặc ý, đúng không?"

"Không có."

Cố Thận Vi không rõ sự phụ vì cái gì sinh khí, hẳn hoàn thành nhiệm vụ, mà lại tự nhận là hoàn thành rất không tệ.

"Người TMD(con mẹ nó) không biết giết người muốn từ phía sau lưng ra tay sao? Người một đao kia chém vào trên ngực, tính chuyện gì xảy ra? Người liền không có từ đám kia nát trên thân người học một chút đồ vật sao?"

"Ta không có ở Điều Mộc viện đợi qua."

Cố Thận Vi cầm đao, ngữ khí cứng nhắc.

Thiết Hàn Phong sừng sốt một chút, hẳn biết Hoan Nô kinh lịch, ;ukan S;u. net hẳn nghe Hồ Sĩ Ninh đề cử, tiến về Luyện Hóa viện thu đồ chính là chạy gã thiếu niên này đi, nhưng là hẳn đối Hoan Nô thiếu thốn sát thủ cơ bản huấn luyện tính nghiêm trọng một mực đoán chừng không đủ, cái này cũng không thể trách hẳn, bao nhiêu năm rồi, Hoan Nô là duy nhất chưa từng tại Điều Mộc viện huấn luyện sát thủ học đồ.

"Chửi tở tiền mười tám đời nhà người lại thêm thất đại cô bát đại di, người đi mưu hại ta sao? Cái gì cũng đều không hiểu, người làm gì muốn làm sát thủ? Ta bị người hại thảm rồi, ta cái này đem người giết, chặt thành thịt nát cho chó ăn, lại đem chó giết cho heo ăn, heo giết cho ăn chuột, lại trên núi ném mấy cái, trong sông ném mấy cái, để người đời đời kiếp kiếp thiếu mấy khối thịt."

Thiết Hàn Phong miệng bên trong chửi mắng, trong tay mang theo hẹp đao xông lại, hẳn mặc dù đem đồ đệ sẽ chỉ chính diện tiến công coi là không thể tiếp nhận thiếu hụt, tự mình động thủ lúc nhưng cũng là thắng đến ngực bụng, hẳn thấy, hai người thực lực chênh lệch quá lớn, bên cạnh khiêng tiến công loại này cao cấp thủ pháp căn bản không dùng được.

Cố Thận Vi đối sự phụ của mình một mực liền còn có cảnh giác, nhìn xem cái kia hung thần ác sát giống như khuôn mặt, nghĩ thầm lúc này là đến thật.

Thiết Hàn Phong không có nâng đao, hẳn xuất thủ từ trước đến nay nhanh như thiểm điện, chiêu số trong nháy mắt tức thì, sơ hở cực ít, dù cho bị phát hiện cũng khó có thể phá giải.

Cố Thận Vi vậy không có nâng đao, đao pháp của hẳn theo sự phụ so sánh kém đến quá xa, tùy tiện xuất thủ chỉ sẽ càng chóng chết.

Cố Thận Vi lui lại một bước, miệng bên trong phát ra một cổ nhàn nhạt vị chua, trong lòng tràn đầy đối sự phụ căm hận, dù cho biết cái lão nhân này cũng không có đặc biệt nhằm vào người nào đó, hẳn vẫn nhẫn nhịn không được những cái kia ô ngôn uế ngữ, đi qua sinh hoạt dấu vết lưu lại đã ít càng thêm ít, nhưng lại thâm căn cố đế, hẳn thà rằng cùng âm hiểm xảo trá quần nhau, vậy không muốn cùng đá thương người thắng thắn ở chung.

Cố thị đao pháp, thiết son đao pháp, Kim Bằng bảo đao pháp, trong nháy mắt tại Cố Thận Vi trong đầu quá một lần, lập tức lại bị từ bỏ, sau đó linh quang lóe lên, hẳn xuất thủ, một đao, không, nhất kiếm đâm trúng sự phụ cổ.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Xuống núi

Thiết Hàn Phong nằm tại mới đối trên ghế mây, mỗi nói hai câu ngay tại trên cổ sờ một chút, đây chẳng qua là một chỗ vết thương nhẹ, thậm chí không cần băng bó, nhưng là đầy đủ nhường hẳn lòng còn sợ hãi.

Cố Thận Vi đứng tại mấy bước bên ngoài, tay trái nâng băng bó kỹ cổ tay phải, vết thương rất sâu, nếu không phải sự phụ tối hậu quan đầu thủ hạ lưu tình, hẳn liền đem cùng Bát thiếu chủ, một lần nữa luyện tập tay trái đao pháp rồi.

"Người dùng chính là cái gì cầu thí đồ chơi?" Thiết Hàn Phong mãnh rót một ngụm rượu lớn, nhưng là còn không có say đến tính tình biến tốt trình độ.

"Ta học qua một điểm kiếm pháp, không cần thận dùng tới."

"Kiếm pháp? Ha! Kiếm pháp!" Thiết Hàn Phong giống như là nghe được rồi một cái chuyện cười lớn, lại hoặc là một cái da mặt dày như tường thành lừa đảo đang khoác lác, trong giọng nói tràn đầy mỉa mai cùng chế giễu, "Đời này chỉ có hai loại người dùng kiếm, một loại là ngớ ngẩn, một loại khác là thần tiên, người là thần tiên sao?"

"Không phải."

"Vậy ngươi không xứng dùng kiếm, ta nếu là lại phát hiện ngươi dùng kiếm chiêu, tìm một thanh kiếm, từ ngươi phía dưới cắm đi vào, từ miệng bên trong đi ra, cái này gọi 'Xuyên ruột kiếm', thần tiên cũng sẽ không kiếm pháp."

"Đúng."

Cố Thận Vi chính mình vậy quyết định không còn dùng vô danh kiếm phổ bên trong chiêu thức, nó thật sự làm ra tập kích hiệu quả, nhưng là cũng đúng như hán một mực hoài nghi như thế, bộ kiếm pháp kia sơ hở cực lớn, nếu là đem hết toàn lực có công không thủ chiêu thứ nhất không thể giết chết đối phương, liền sẽ lập tức ở vào không có chút nào phòng hộ hoàn cảnh, chỉ có thể mặc cho người trăm cắt, thật sự là quá mạo hiểm rồi.

Thiết Hàn Phong nghiêm khắc cấm chỉ đồ đệ tại đao pháp bên trong lẫn vào kiếm chiêu, nhưng hán lo lắng hơn vẫn là Hoan Nô phương thức tấn công.

Trên thực tế, Cố Thận Vi tại lấy Kim Bằng đao pháp cùng sư phụ đối luyện lúc, vẫn luôn đang cố gắng truy cầu phía sau một kích, đến mức tại dài đến thời gian mười ngày bên trong, Thiết Hàn Phong chưa từng phát hiện đồ đệ "Không tốt quen thuộc", nhưng là luyện tập là một chuyện, sinh tử tương bác lại là một chuyện khác, tro mắt nhìn thấy địch nhân sơ hở liền bày ở trước mặt, Cố Thận Vi lập tức liền đem nguyên tắc ném ở một bên, vẫn là ẩn Cố thị đao pháp quen thuộc từ chính diện phát động công kích.

Không có tại "Điều Mộc viện" tiếp thụ qua mười tháng cơ sở huấn luyện, có thể dùng hán thiếu thốn rất nhiều sát thủ thiết yếu tố chất.

Từ một ngày này bắt đầu, Thiết Hàn Phong bắt đầu tận lực huấn luyện đồ đệ bộ pháp, đốc thúc hán từ sau hông tiến công, mấy ngày sau, Thiết Hàn Phong lại một lần bạo nộ rồi, "Lão nương ngươi sản xuất thời điểm có phải hay không đem ngươi chân kẹp hỏng? TM, so ta cái này người thợ còn không lưu loát, chân không chạm đất, muốn chân không chạm đất! Đừng chậm theo đồng phân giống như."

Cố Thận Vi chưa hề không có bị người mắng như vậy qua, phụ thân luôn nói hán là ba con trai ở trong thông minh nhất nhất có ngộ tính, liền liền Tuyết nương vậy khen qua hán võ công học được nhanh, hán còn đã từng lệnh "Điều Mộc viện" truyền công giáo sư sừng sốt, tất cả đây hết thầy, tại người thợ sư phụ trong mắt tất cả đều không đáng một đồng, mỗi ngày đều mắng hán cái vòi phun máu chó.

Đầu vài ngày, Cố Thận Vi còn cảm thấy tất cả sát thủ sư phụ đều như vậy dạy đồ đệ, đây đại khái là Kim Bằng bảo truyền thống, thế nhưng là tại đi "Luyện Hóa viện" nhắc thi thể lúc, hán từ Hoàng Yêu Đài các quản sự trong miệng biết được, loại này ô nhục thức mang đồ phương thức chỉ có sát người thợ mới dùng.

"Hán căn bản không mang qua đồ đệ, ngươi là người thứ nhất." Phụ trách nhắc thi quản sự rất đồng tình Hoan Nô, hướng hán vạch trần rồi Thiết Hàn Phong nội tình, "Hán cũng không phải thật nghĩ thâm huấn luyện sát thủ, chính là muốn một sát thủ sư phụ tên tuổi, ngươi biết, cái danh này rất hữu dụng."

Cụ thể có làm được cái gì, quản sự không có nhiều lời, Cố Thận Vi cũng không có lòng tìm hiểu, trong lúc nhất thời trong lòng đều là uể oải.

Lần thứ hai thi tháng, Cố Thận Vi thoải mái mà một đao giết chết đối thủ, đó là một cao lớn thiếu niên, ý đồ cùng hán đối chọi, kết quả chết được càng nhanh.

Dù cho khinh công không tốt, đao pháp, Cố Thận Vi nội công lại là tất cả học đồ ở trong mạnh nhất, ngay trong bọn họ đại đa số người tu luyện Kim Bằng bảo nội công mới chừng một năm, còn kém rất rất xa tầng thứ ba "Hợp Hòa kinh".

Lệnh Thiết Hàn Phong thất vọng là, một tháng cường hóa huấn luyện không có chút nào hiệu quả, trí mạng vết đao vẫn ở vào ngực.

Cố Thận Vi không có cách nào, thiếu niên kia trước ngực sơ hở thực sự quá rõ ràng, vậy quanh phía sau tiến công tựa hồ là đang lãng phí thời cơ.

Thiết Hàn Phong lúc này không hề tức giận, mà là mặt âm trầm, một mực đang nghĩ tâm sự, cuối cùng làm ra quyết định, "Di TM, dù sao chỉ cần ngươi có thể sống quá một năm là được, ai quản ngươi thích chính diện vẫn là mặt sau, không cho phép ngươi sẽ trở thành không giống bình thường sát thủ. Dứt khoát phát huy ngươi năng khiếu đi, tiểu tử ngươi sát khí nặng, cái này ta thích, bắt quá còn phải lại nặng một chút."

Vì kích thích đồ đệ sát khí, Thiết Hàn Phong sử dụng hay là hán độc môn giáo đồ phương thức.

"Đến, tiểu tử, ta chính là của ngươi cừu nhân giết cha, ta không chỉ có giết cha ngươi, còn đem hán tháo thành tám khối, cho ăn một đầu mập chó, con chó kia bây giờ đang ở trong bụng của ta, đến, tiểu tử thú, thù này không báo, ngươi vô ích làm người. . ."

Cứ như vậy, Thiết Hàn Phong tuần tự "Giết" rồi Hoan Nô phụ thân mẫu thân, ca ca tỷ tỷ, đệ đệ muội muội, thúc cữu di cô, liền đã sớm chôn dưới đất lịch đại tổ tiên, cũng bị móc ra một lần nữa giết một lần, mà lại mỗi lần đều là hoa dạng chồng chất, tựa hồ không hảo hảo ngược đãi một phen chính là thất bại mưu sát.

Ở trong quá trình này, Thiết Hàn Phong thu được thỏa mãn cực lớn, Cố Thận Vi lại bị kích thích mạnh.

Thù diệt môn là tâm bệnh của hán, người khác chỉ là trong lúc vô tình nhắc lên đều có thể làm hán run sợ máu tuôn, huống chi Thiết Hàn Phong dạng này hiểm ác bản thủ bố trí.

Cố Thận Vi hận chết rồi sư phụ, nằm mơ đều đang nghĩ giết thế nào rồi hán, có một lần, Thiết Hàn Phong uống rượu quá nhiều, bất tỉnh nhân sự, Cố Thận Vi đã đem hẹp đao chống đỡ tại trên cổ của hán, máu tươi dâng trào tràn diện tại đầu óc lóc vớ số lần, cuối cùng vẫn là từ bỏ rồi.

Hắn không thể vì hư ảo cừu hận giết người.

Thiết Hàn Phong nhục mạ thức huấn đồ pháp vậy mà rất hữu hiệu, lần thứ ba thi thảng, Cố Thận Vi đem góp nhặt rồi một tháng phần uất tất cả đều trút xuống trên người đối thủ, cơ hồ là vừa thấy mặt liền đem nó chém thành hai đoạn, tâm tình của hắn vậy rốt cục đạt được một chút làm dịu.

Liên tục ba tháng một đao giết địch, đồng đảo học đồ ở trong chỉ có chút ít mấy người lấy được thành tích như vậy, Cố Thận Vi đưa tới rất nhiều người chú ý, Hoàng Yêu Đái quân sự bởi vậy rất chính thức thông tri Hoan Nô không cần lại đến nhắc thi, có chút coi hắn là thành chính thức sát thủ ý tứ.

"Không, ta còn muốn tới, ta muốn quen thuộc người chết hương vị."

Cố Thận Vi trả lời như vậy, nhưng thật ra là vì có thể tiếp tục cho cái kia sống chết không rõ chim non cung cấp thức ăn, kết quả lại tại quân sự trong lòng lưu lại cực kì ấn tượng khắc sâu, hắn đem câu nói này lan truyền ra ngoài, rất nhanh, hơn phân nửa một đao giết địch học đồ tất cả đều chính mình kháng thi thể đi vắng sinh sườn núi, đại gia hiện tại cũng cảm thấy đây là một loại thực lực biểu tượng cùng thần bí nghi thức.

"Luyện Hóa viện" vì thể giảm bớt không ít gánh vác, Cố Thận Vi lại kém chút không có đồ ăn vớt cho chim non, từ ba ngày đưa tới, biến thành sáu ngày, cừu thiên đưa tới.

Chỉ có Thiết Hàn Phong đối đồ đệ thành tích không thể nào cao hứng, thậm chí có chút tức giận cùng nghi hoặc, hắn tiêu tốn rất nhiều thời gian xem xét thi thể vết thương, hỏi thăm luận võ lúc tường tình, bốn phía loạn nhảy hướng người khác nhau tìm hiểu tình báo, có khi thậm chí cả đêm không về.

Lần thứ ba thi thảng về sau ngày thứ năm, sát lạnh lần nữa ném ra ngoài cái kia hắn đã từng đề cập qua vấn đề:

"Người tại bảo bên trong đắc tội người nào?"

"Không có."

Cố Thận Vi trả lời vẫn là theo lần thứ nhất đồng dạng khẳng định, nhưng là nhưng trong lòng thì khẽ động, hoài nghi sư phụ có phải hay không nghe được rồi một số có liên quan tới hắn truyền ngôn.

"Vậy tại sao liên tục ba lần đối thủ của ngươi đều đặc biệt muốn giết chết ngươi đây?"

"Ta không biết, không phải mỗi người đều muốn giết chết đối thủ sao?" Cố Thận Vi đối với cái này không hề có cảm giác, hắn thoải mái mà giải quyết hết đối thủ, chưa kịp phát hiện bọn hắn có giấu đặc biệt mục đích khác.

"Không giống, ba người này có ý đồ rồi đối thủ, liền muốn cùng ngươi giao đấu."

Mặc kệ phía sau màn người chủ sự là ai, Cố Thận Vi nghĩ thầm, người này thể nhưng là củ bản, tìm tới học đồ đều rất yếu.

"Ta tiến bảo mới một năm, cũng không nhận ra mấy người."

Cố Thận Vi trong lòng có hoài nghi đối tượng, nhưng tuyệt sẽ không nói cho sư phụ, Thiết Hàn Phong lần này tựa hồ tin tưởng đồ đệ, suy nghĩ một hồi, tự nhủ: "TMD(con mẹ nó), chẳng lẽ là hướng về phía ta tới?"

Thiết Hàn Phong đối với chuyện này càng phát ra đề ý đứng lên, lại tốn ba ngày thời gian tìm hiểu manh mối, lại chỉ chữ không lọt, sau đó, ngày đó giữa trưa, hắn đột nhiên từ trên ghế ngồi xuống, nói: "Đồ đệ, cùng ta xuống núi."

Cố Thận Vi đang luyện tập đao pháp, nghe nói như thế lấy làm kinh hãi, hắn vẫn là sát thủ học đồ, ấn quy định là không thể tùy tiện ra bảo.

Thiết Hàn Phong lại không quan tâm những chuyện đó, mệnh lệnh đồ đệ lập tức chuẩn bị xuất phát, vẫn nói thêm, "TMD(con mẹ nó), hơn ba tháng không có xuống núi, tình trạng đều nhanh lên não nha." Quay đầu gặp được Hoan Nô ánh mắt khó hiểu, lại hung tợn tăng thêm một câu, "Lại nhìn, lấy trước ngươi tiết hòa, bảo bên trong tiểu đồ đệ đều là bảo đáp như vậy sư ân."

Cố Thận Vi lập tức minh bạch rồi ý của sư phụ, kém chút đem đao trong tay ném đi qua.

Thiết Hàn Phong chỉ nói là nói mà thôi, www. uka; Shu. net hắn yêu thích không ở nơi này.

Lần này ngoài ý muốn xuống núi, nhường Cố Thận Vi biết rồi sư phụ uống rượu, mắng chửi người bên ngoài lại một cái yêu thích, trong lòng bởi vậy đối với hắn càng thêm khinh bỉ.

Nữ nhân, vừa ra bảo, Thiết Hàn Phong liền lái nhái đứng lên, hoàn toàn mặc kệ đồ đệ của mình là cái chưa nhân sự mười lăm tuổi thiếu niên.

Thiết Hàn Phong nói nữ nhân liền theo giảng thuật giết người sự tích, thật thật giả giả, tràn đầy không thể tưởng tượng nổi khoa trương tình tiết, tỉ như một đêm cùng mười cái nữ nhân lên giường, hứng động về sau phát hiện chính mình nằm tại hoàng cung trên giường, mọi việc như thế.

Hai người ra bảo thuận buồm xuôi gió, Thiết Hàn Phong rất có nhân duyên, khắp nơi thông suốt.

Dưới chân núi Bích Ngọc thành cửa khẩu phía Bắc, có người lấy đi hai người binh khí, đi tại thành Bắc cởi mở chính tề trên đường phố, Thiết Hàn Phong

có chút đặc ý nói: "Nơi này là toàn bộ Tây Vực chỗ an toàn nhất, nuôi chó đều có thể thọ hết chết già."

Cổ Thận Vi đã từng hai lần lại tới đây, một lần là sơ dòi đến Tây Vực lúc, một lần là tiểu thư xuất giá lúc, cũng không kịp cẩn thận quan sát, bất quá hẳn hoàn toàn chính xác đối thành Bắc sáng rõ nhà cửa cùng tình xảo mỹ diệu người đi đường khác sâu ẩn tượng.

Có dạng này nửa toà vô cùng an toàn thành trì, vẫn là tại thế lực lớn nhất sát thủ bảo ngay dưới mắt, Bích Ngọc thành nghĩ không hưng thịnh đứng lên cũng khó khăn.

Thiết Hàn Phong hứng thú rõ ràng không ở nơi này, hẳn mang theo đồ đệ xuyên qua nửa toà thành thị, đi tới thanh danh tương phản nhưng là danh khí càng lớn Nam Thành, nơi này là Bích Ngọc thành hưng thịnh một nguyên nhân khác.

Dơ bản quanh co khu phố, hình thù kỳ quái người đi đường, lung lay sắp đổ phòng ốc, từ thành Bắc đến Nam Thành, chính là do Thiên Đường đến Địa Ngục khác nhau.

Thiết Hàn Phong hít sâu một cái ô trọc không khí, giống người xa quê về nhà giống như nheo mắt lại một mặt hưởng thụ, một lát sau, hẳn nói ra chuyển này mục đích thực sự:

"Chúng ta đi giết người, chính là sau lưng của hắn giờ trò xấu, muốn cho ta Thiết Qua Tử không có đồ đệ."

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Nam tường

Bích Ngọc thành nam bắc ở giữa cách một con sông, sông bờ bắc còn có xây một đạo cao không thể chạm tường đất, lấy cam đoan Nam Thành người không thể tùy ý xâm nhập thành Bắc.

Thiết Hàn Phong có được Kim Bằng bảo sát thủ lệnh bài, đây là bị công nhận xuất nhập bằng chứng một trong. Hoan Nô thì là hẳn mang theo hàng lậu, "Theo sát ta, không có sự phụ lão nhân gia ta, người mơ tưởng về Thạch bảo, chỉ có thể nát tại Nam Thành cho chó ăn."

Bích ngọc thành Bắc là Tây Vực thậm chí thiên hạ chỗ an toàn nhất một trong, Nam Thành thì là. . .

Cổ Thận Vi hoa một đoạn thời gian tìm kiếm thích hợp chữ, cuối cùng ra kết luận, nơi này là thiên hạ nhất phóng đảng địa phương.

Từ duy nhất một tòa cầu nổi tiến vào Nam Thành, hẳn nhìn thấy tòa thứ nhất kiến trúc chính là một nhà vẽ ngoài Vô Danh kỹ viện, giống như nhãn hiệu giống như đứng ở đầu đường, thời gian lúc mặt trời lặn, kỹ viện đứng ở cửa một vị mặt ủ mày chau kỹ nữ, trên mặt nồng đậm son phấn thậm chí không che nổi cuối cùng một vòng trời chiều, khóe mắt nếp nhăn có thể thấy rõ ràng, chỉ có đêm tối hoàn toàn hàng đến, mới có thể phủ thêm cho nàng một kiện ngắn nắp bộ đồ mới.

Thiết Hàn Phong lại giống như là gặp được Thiên Tiên, đồ thân thân gương mặt đầu qua rồi chân trời ráng chiều, hí ha hí hửng ôm lấy kỹ nữ đi vào bên trong, đã bước qua rồi ngưỡng cửa, mới nhớ tới phía ngoài đồ đệ, quay đầu không quá nhiệt tâm hỏi: "Muốn chơi chơi sao?"

Cổ Thận Vi lập tức lắc đầu.

"Vậy liền chờ ta ở bên ngoài một hồi, chờ đi xa."

Cổ Thận Vi không thể đứng tại kỹ viện cửa ra vào, như thế sẽ bị coi như gác cổng hoặc là ma cô, hẳn một đường đi đến đầu phố, trải qua ba nhà kỹ viện, bốn nhà tửu quán mới ngừng chân dừng lại.

Sắc trời dần tối, bên đường tất cả phòng ốc đều rộng mở đại môn, khẳng khái đem ánh đèn trút xuống đến trên đường, cho bản thu mặt đất dát lên một tầng trần châu ánh sáng nhu hòa, giống như liên bần nhào bên trong đều có thể có rượu ngon chảy ra, thế là trong chỗ lát, Nam Thành do Địa Ngục biến thành thanh sắc Thiên Đường, dẫn dụ những cái kia phảng phất đột nhiên từ dưới đất xuất hiện vô số khách nhân.

Cổ Thận Vi minh bạch năm đó phụ thân vì sao không muốn tại Bích Ngọc thành ở lâu, hẳn là không muốn để cho ba con trai rơi vào đến Nam Thành xa hoa truy lạc bên trong.

Đứng tại góc đường quan sát người đi đường, Cố Thận Vi hoài nghi rất nhiều khách nhân đến từ an toàn thành Bắc, bởi vì bọn hắn quần áo hoa mỹ, nô bộc thành đàn, nghênh ngang đi trên đường, giống như thị sát lãnh địa công nga.

Người đi đường ở trong thậm chí còn có đến từ Thạch bảo sát thủ, bọn hắn đặc thù hết sức rõ ràng: Thần sắc u ám ăn nói có ý tứ, cúi thấp đầu tận lực đi tại bên đường, một khi có người tới gần, lập tức đầu đi cảnh giác thoáng nhìn, sát khí có thể truyền đến một con đường bên ngoài.

Kim Bằng bảo yêu cầu bọn sát thủ thời khắc không gây cho người chú ý, nhưng tại toà này tràn ngập vui sướng khí tức Bất Dạ Thành bên trong, sát thủ loại kia điệu thấp cũng cần thận ngược lại giống như là dưới ánh mặt trời lão kỹ nữ mặt, bởi lại dày phẫn vậy không lần át được những cái kia nếp nhăn.

Cùng này tương phản, tại Thạch bảo không hợp nhau Thiết Hàn Phong, ở chỗ này lại là như cá gặp nước, có thể che giấu sát thủ thân phận.

Cố Thận Vi có chút bứt rứt bất an, hắn không thích nơi này, tình nguyện đợi tại lạnh lùng tường đá đằng sau, vậy không nguyện ý thân ở ồn ào náo động trong đám người, đây là hắn chưa hề tiếp xúc qua thế giới, so sát thủ chỉ bảo còn làm hắn cảm thấy lạ lẫm.

Người đi đường phần lớn trốn tránh hắn, gã thiếu niên này theo những cái kia đặc thù rõ ràng Kim Bằng sát thủ, thậm chí càng càng điển hình chút.

Vậy có người đối với hắn cảm thấy hứng thú, một tên mặc áo khoác thanh niên từ hắn bên người đi qua, lại đột nhiên quay lại đến, gộp ghé vào lỗ tai hắn thấp giọng nói: "Muốn hảo đạo sao? Tuyệt đối là thiên hạ nhất đạo sắc bén, liên trăm trăm người sẽ không quyền lùi đạo."

Cố Thận Vi không quen theo người xa lạ nằm cạnh gần như vậy, thân thể vô ý thức ngửa ra sau, đồng thời tay phải đi sờ chuôi đao, sau đó nhớ tới sớm tại cửa thành bắc bình khí liền lên giao rồi.

"Không muốn."

Đôi mắt cứng rắn cự tuyệt, thanh niên không có ý lùi bước, tiếp tục chào hàng chính mình thương phẩm, "Độc dược, các loại đều có: Kiến huyết phong hầu, bảy ngày đứt ruột, không lưu dấu vết."

"Ta không có tiền."

Cố Thận Vi hi vọng câu nói này có thể gây mất đối phương nhiệt tình, thanh niên kia lại chỉ là sững sờ một chút, sau đó cười, "Tiểu huynh đệ, không có ở Nam Thành mua qua đồ vật a? Xem xét người chính là từ Thạch bảo bên trong đi ra, muốn kiếm tiền, nghĩ muốn cái gì, mở miệng là được, chỉ cần. . ."

Thanh niên làm một cái trăm đầu thủ thế, Cố Thận Vi minh bạch rồi, Kim Bằng sát thủ tiền tệ không phải vàng bạc, mà là đầu người.

Thanh niên chính đây cõi lòng mong đợi chờ lấy thiếu niên mắc câu, dâm nghiêng bên trong xông lại một cái nam nhân, một tay lấy hắn đẩy ra mấy bước, hung tợn phun ra một chữ, "Lăn".

Thanh niên chạy trời chết, Thiết Hàn Phong mặt đỏ khôi phục rồi tiểu dung, hắn không uống rượu, tính tình lại so lúc uống rượu còn tốt hơn, vỗ vỗ đồ đệ bả vai, ân cần dạy bảo, "Đừng để ý tới mấy tên khốn kiếp này, chính bọn hắn đều sống không quá ngày mai, muốn kiếm đồng tiền lớn, đi theo sư phụ là được, coi như người sau này làm không thành sát thủ, như thường sống được so với ai khác đều tươi nhuận."

"Không, ta muốn làm sát thủ."

Cố Thận Vi trả lời chém đinh chặt sắt, Thiết Hàn Phong lại không thể nào coi ra gì, dặt lẩy đồ đệ liền đi, "Đến, ta dẫn ngươi đi chỗ tốt, nhìn ngươi có còn muốn hay không làm sát thủ."

Cố Thận Vi muốn nhắc nhở sư phụ mục đích của chuyến này là vì giết người, lại một mực tìm không thấy cơ hội, nghe nói chính là người kia âm thầm bày ra, muốn giết chết Thiết Hàn Phong đồ đệ duy nhất, Cố Thận Vi chính mình không quá tin tưởng thuyết pháp này, nhưng hắn nghĩ thăm sư phụ một chút ám sát kỹ xảo.

Bích Ngọc thành góc tây nam một đoạn tường thành nhiều năm trước kia đổ sập, không còn có trùng kiến, đông đảo cửa hàng bởi vậy tràn ra khắp nơi ra khỏi thành, ở ngoài thành lại mở ra nhất đại khối phồn hoa địa bàn đến, Thiết Hàn Phong cái gọi là "Nơi tốt" vào chỗ nơi này chỗ, lưng tựa tàn phá tường thành, tên gọi "Nam tường".

"Tục ngữ nói 'Không đụng nam tường không quay đầu lại', người biết câu tiếp theo là cái gì không?" Tiến vào nam tường ai còn quay đầu', ha ha."

Thiết Hàn Phong hưng phấn đến như cái hải tử, giết người thuần túy trở thành tới đây tâm hoan tác nhạc lấy cớ, còn không có tiến vào tửu quán, mục đích liền đã quên mất không còn một mảnh.

Cùng cái khác nơi chốn không giống, "Nam tường" tửu quán đối ánh đèn phi thường keo kiệt, cửa ra vào đen sì, người không quen thuộc rất dễ dàng đi qua đầu.

Giữ cửa là một cao một thấp hai người mập mạp, bọn hắn đối mỗi một vị khách nhân soát người, đem đao kiếm chủy thủ một loại đồ vật tất cả đều chụp xuống, "Đi ra nhận lấy", lục soát xong sau bọn hắn sẽ không mang theo tình cảm tăng thêm một câu.

Thiết Hàn Phong hiển nhiên là nơi này khách quen, giang hai cánh tay ra hiệu chính mình chưa mang binh khí, không có tiếp nhận soát người trực tiếp tiến vào, hai người mập mạp thật cao hứng hướng hắn cúi đầu, sau đó ngăn cản phía sau thiếu niên, cẩn thận lục soát một lần, mới đem hắn thúc đẩy đi.

Cố Thận Vi đối "Nam tường" từ quán ăn tượng đầu tiên, liền theo đối toàn bộ Nam Thành, phi thường không tốt, hỗn tạp khinh bỉ cùng chán ghét, còn có một tia cảnh giác, hẳn tuyệt nghĩ không ra, tương lai mình sẽ đem nơi này xem như cái thứ hai "nhà", mà lại bởi vì hẳn đã không có cái thứ nhất "nhà", cho nên nơi này chính là hẳn duy nhất "nhà" .

Nhất làm cho Cố Thận Vi kinh ngạc chính là, Thiết Hàn Phong ở chỗ này là cái đại nhân vật.

Thiết Qua Từ tại Kim Bằng bảo bên trong cúi mình khom gối bộ dáng khắc sâu tại Cố Thận Vi trong lòng, cho nên, nhìn thấy trong từ quán cơ hồ mỗi một người khách nhân cùng hòa kẻ đều nhiệt tình theo sự phụ chào hỏi mời hẳn uống rượu, ban sơ còn tưởng rằng là một trận hiểu lầm.

Từ quán chiếm diện tích khá lớn, đèn đuốc sáng trưng, bày đầy to to nhỏ nhỏ cái bàn, hơn mười người hóa kẻ trong đám người xuyên thẳng qua, thỏa mãn tất cả khách nhân nhu cầu, chân chính thực hiện Thiết Hàn Phong muốn cầu "Chân không chạm đất" .

Rượu ngon, là "Nam tường" dương danh căn cơ, nó có được trên thế giới này từ đông đến tây từ nam đến bắc tất cả địa khu danh từ, một vị vạn dặm xa xôi đến từ Trung Nguyên khách nhân, có thể ở chỗ này uống đến quê quán đặc biệt nhường rượu Phần, điều rượu, cũng có thể ném đến chưa từng nghe nói qua rượu nho, lúa mạch rượu, nếm thức ăn tươi khách nhân bình thường sẽ mỗi dạng đều muốn một chén, từ canh hai Thiên Nhất thẳng uống đến bình minh, tuyệt không giống nhau, tư thâm khách uống rượu thì chuyên phẩm một loại, một ngụm tiếp lấy một ngụm phẩm đến say.

Cố Thận Vi vừa tiến đến liền lạc đường, thật vất vả mới nhìn đến trong góc tường hướng mình ngoác sự phụ.

Thiết Hàn Phong trước mặt trên mặt bàn đã bày đầy các loại nhan sắc rượu ngon, hẳn thích rượu như mạng, nhưng xưa nay không có đạt tới tư thâm cảnh giới, uống rượu theo những cái kia mới vào "Nam tường" khách nhân, cầu nhiều không cầu thuần.

Thiết Hàn Phong giao cho đồ đệ một chén đồ tươi rượu nho, dặt cuống họng nói: "Uống!"

Cố Thận Vi lắc đầu, Thiết Hàn Phong đem chén ngọc nhét vào đồ đệ trong tay, "Không có sát thủ không uống rượu, đây là người nhất định phải học được kỹ năng."

Cố Thận Vi tự nhiên không tin loại thuyết pháp này, nhưng hẳn vẫn là bùng chén rượu lên, nhìn xem bên trong máu đồng dạng chất lỏng, lại từ dạ dày chỗ sâu nhất nổi lên một trận nôn mửa cảm giác, hẳn đã tại thì tháng bên trong liên sát ba người rồi, nhưng vẫn không có vượt qua loại cảm giác này, đây là bí mật của hẳn, cho nên hẳn học sự phụ bộ dáng uống một hơi cạn sạch.

Chưa xót thơm ngọt rượu nho tại trong dạ dày cuộn lên một cổ gió lốc, đem nôn mửa cảm giác thổi đến không thấy tăm hơi, tiếp lấy đem hết thấy cảm giác đều thổi đi.

Cố Thận Vi đi theo sự phụ một chén tiếp một chén uống rượu, càng không ngừng có người đến theo Thiết Hàn Phong nói chuyện đựng rượu, Thiết Hàn Phong có bản lĩnh tại miệng càng không ngừng tình huống dưới duy trì liên tục rót rượu, www. ukan Shu. net uống đến so trầm mặc đồ đệ nhanh hơn.

Cố Thận Vi lúc đầu chỉ lo uống rượu, chậm rãi mới hiểu được, sự phụ nói chuyện cũng không phải là chỉ là người quen ở giữa xã giao, hẳn tại thám thính tình báo.

Một tên cây gậy trúc giống như người gầy nói "Biển đường trong ngõ chết một cái Sơ Lạc quốc mập mạp", tiếp lấy một tên độc nhãn nam nhân nhỏ giọng nói "Ta có một nhóm hàng, muốn tìm người hộ tống đến Trung Nguyên", Thiết Hàn Phong như vậy tâm lý nắm chắc, ngoác gọi tới một tên quần áo keo kiệt trung niên nhân, nói cho hẳn biết có một cuộc làm ăn có thể làm, không phải "Quan hàng", chào giá có thể cao một chút, trung niên nhân khom người biểu thị cảm tạ, đi vào đám người đi tìm độc nhãn nam nhân, Thiết Hàn Phong lại đem canh giữ ở phụ cận người gầy kêu đến, kín đáo đưa cho hẳn một bọc nhỏ bạc.

Đây hết thấy đều là tại hẳn không ngừng uống rượu tình huống dưới hoàn thành.

Sắc trời từ từ tối xuống, trong từ quán người càng ngày càng nhiều, mọi người chỉ là càng không ngừng chui vào, tựa hồ ai cũng không muốn đi ra ngoài, Thiết Hàn Phong sinh ý rất không tệ, móc ra đi không ít bạc, thu vào đến nhiều bạc hơn, thẳng đến trước mặt ít có người tới, hẳn mới bắt đầu theo một chút chân chính bạn rượu nói chuyện trời đất.

Những rượu này hữu số lượng đồng đảo, tướng mạo khác nhau, có thể khẳng định trong đó không có một cái nào là Kim Bằng bảo sát thủ, Cố Thận Vi chỉ nhớ rõ một người.

Người kia mọc ra một khuôn mặt ngựa cùng một trương nhỏ đến kém xa miệng, theo Thiết Hàn Phong trò chuyện thời gian dài nhất, bọn hẳn là quen biết đã lâu, làm một trận qua không ít đại sự, hai người vừa uống vừa trò chuyện, từ từ lâm vào hoài cựu cảm xúc bên trong, cùng một chỗ hồi ức ngọt ngào thanh xuân tuế nguyệt, nói lên chết đi hào hữu, mỹ lệ đa tình nữ nhân, thậm chí chảy nước mắt hoài niệm ngay lúc đó cừu nhân.

Nửa đêm về sau, những khách nhân bắt đầu lần lượt tán đi, nam nhân mặt ngựa theo Thiết Hàn Phong ôm về sau, loạng chạ loạng choạng mà rời đi rồi.

Thiết Hàn Phong uống đến rất tận hứng, vuốt ve chính mình cái bụng, nhìn xem đồ đệ mặt, vừa lòng thỏa ý, nói: "Đi, giết tên kia."

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Dạ sát

Cố Thận Vi không có nghĩ tới sự phụ lại muốn giết chết nam nhân mặt ngựa, hẳn tại lời của hai người nghe được không ra một tơ một hào sát cơ, càng không có nghĩ tới hẳn sẽ để cho đồ đệ động thủ.

"Vi cái gì?" Cố Thận Vi bật thốt lên hỏi, Thiết Hàn Phong nghiêm nghị nhìn chăm chú hẳn, hẳn biết mình nói một câu ngu xuẩn lời nói.

"Ta không mang đao." Lời vừa ra khỏi miệng, hẳn biết mình lại phạm vào một sai lầm.

Không có người thích lắm mồm sát thủ, vậy không có người sẽ thuê rồi đao liền không thể giết người sát thủ, Cố Thận Vi đối với mình sai lầm cấp thấp cảm thấy xấu hổ, thế là vội vàng đứng người lên, nắm lên trên bàn một cây đu, giấu ở trong tay áo, từ ngã xuống đất ngủ say từ đó trên thân vượt qua, theo dõi đã rồi đi tẩu quán nam nhân mặt ngựa.

Không có khách nhân trở lại, cửa ra vào hai người mập mạp ngay tại sắp thành trời binh khí bỏ vào một ngum hòm gỗ lớn bên trong, hơn phân nửa khách nhân từ nơi này lúc rời đi đã thần trí mơ hồ, sớm quên rồi gửi lại đao kiếm, qua đi vậy sẽ không lại lấy.

Cố Thận Vi muốn một thanh đao, nhưng là lập tức lại từ bỏ rồi ý nghĩ này, quyết định liền dùng đu hoàn thành giết người nhiệm vụ.

Ngoài phòng gió mát tập kích người, trong không khí tràn ngập rượu cùng uế vật hương vị, Cố Thận Vi bước chân lao đảo, suýt nữa ngã sắp xuống, hẳn chưa hề không uống qua nhiều rượu như vậy, kỳ quái là, tay chân mặc dù thoát ly không chế, hẳn lại cũng không cảm thấy mình có bao nhiêu say, đầu óc vẫn thanh tỉnh.

Đứng ở trước cửa, hẳn vừa vận nhìn tới nam nhân mặt ngựa bóng lưng.

Nam nhân mặt ngựa từ tường thành lỗ hồng vào thành, thuận quanh co đường phố xâm nhập trong thành tạp nhạp khu kiến trúc bên trong.

Cố Thận Vi bước nhanh theo ở phía sau, đi đến góc đường lúc, vịn vách tường đem trong bụng rượu phun ra ngoài, lần này cảm giác tốt hơn nhiều, tay chân lại nghe theo sai sử.

Bồi tiếp Thượng Quan Như làm "Ám sát" mặc dù chỉ là trò chơi, Cố Thận Vi lại từ đó học được không ít thứ, tỉ như truy tung thuật, có ánh đèn chiếu xạ, khu phố so sánh thẳng lúc, liền theo đèn xa một chút, phía trước một vùng tăm tối hay có đầu đường lúc, liền đuổi đến gần một chút.

Đại khái một khắc đồng hồ về sau, từ trong nhà tiết ra ánh đèn càng ngày càng ít, Cố Thận Vi cảm thấy cái kia hạ thủ.

Nam nhân mặt ngựa say đến ngã trái ngã phải, tựa hồ không có phát hiện đằng sau có người theo dõi, tại lúc sáng lúc tối đường tắt trong mê cung lao đảo tiền lên, thỉnh thoảng còn thô cuống hòng rỗng vài câu.

Phía trước có một cái rẽ ngoặt, Cố Thận Vi tăng tốc bước chân, đồng thời đem đu bẻ gãy một đoạn nhỏ, để nó nhọn hơn chút.

Cố Thận Vi tìm đập rộn lên, chân chính ám sát cùng "Luyện Hòa viện" bên trong thi thố rất khác nhau, một tên tự nguyện làm sát thủ học đồ, từ vừa mới bắt đầu liền đối tử vong có rồi chuẩn bị, giết chết bọn hắn giống như chuyện đương nhiên, mà nam nhân mặt ngựa, Cố Thận Vi tận mắt nhìn đến hẳn uống rượu nói chuyện, nói đến mất đi bằng hữu lúc khóc đến theo đứa bé, cả người là chân thực như thế, tựa hồ có một sức mạnh không tên, nhường hẳn tên sát thủ này học đồ cảm thấy tay chân như nhũn ra.

Vượt qua góc đường, phía trước một vùng tăm tối, thật sự là giết người nơi tốt, thế nhưng là mục tiêu nhưng không thấy rồi.

Toàn bộ ngõ nhỏ yên tĩnh, không có người, vậy không có tiếng bước chân.

Có nhiều thứ là vĩnh viễn vậy không học được, chưa hề không có người dạy qua Cố Thận Vi như thế nào phát hiện trực giác, sử dụng trực giác, trong nháy mắt này, trực giác lại nói cho hẳn biết địch nhân ngay tại bên cạnh thân.

Chúi thủ lặng yên không một tiếng động đâm tới, nam nhân mặt ngựa không có quên gửi ở cửa ra vào binh khí.

Cố Thận Vi cúi đầu khó khăn lắm tránh thoát công kích, cương nhận đòn má phải lướt qua, hẳn thậm chí có thể cảm nhận được kim loại truyền tới ý lạnh.

Một già một trẻ hai nam nhân quần quýt lấy nhau, không có người lùi bước, vậy không có người kêu cứu, nơi này là bích ngọc Nam Thành, tử vong là giải quyết vấn đề duy nhất phương thức.

Nam nhân mặt ngựa võ công tầm thường, kinh nghiệm lại cực kì phong phú, chủy thủ vận dụng đến xuất thần nhập hóa, Cố Thận Vi tao ngộ ba lần tình hình nguy hiểm, lảng phí hai lần cơ hội, rốt cục tại thứ mười lăm nhận tội nắm giữ tiết tấu, đem dưa cấm sâu vào đối phương hõm vai.

Hai người ra nhận tội cấp tốc, vật lộn thời gian rất ngắn, Cố Thận Vi một chiêu đắc thủ lui ra phía sau ba bước, cảm thấy vô cùng rã rời, đột nhiên hoài niệm lên "Nam tướng" rượu nho, không khỏi miệng đắng lưỡi khô.

Nam nhân mặt ngựa thân phụ trí mạng trọng thương, vẫn có mãnh liệt cầu sinh ý chí, ném đi chủy thủ, một tay che lấy hõm vai, lao đảo hướng hẻm nhỏ chỗ sâu đi đến, một cái tay khác hướng về phía trước thẳng tắp đuổi ra, giống như phía trước bày biện cứu mạng tiên đan.

Cố Thận Vi yên lặng đếm lấy nam nhân mặt ngựa bộ pháp, đến bước thứ chín thời điểm, cũng chịu không nổi nữa, từ dưới đất nhật lên chủy thủ, đuổi theo.

Tính mạng của người đàn ông này lực ngoài ý liệu ương ngạnh.

Cố Thận Vi từ phía sau bắt lấy nam nhân mặt ngựa tóc, khiến cho hắn ngã đầu, sau đó dùng chủy thủ cắt đứt cổ họng của hắn.

Không thể một "Đũa" giết địch, nếu như "Luyện Hỏa viện" quân sự ở chỗ này, sẽ phán Hoan Nô thất bại.

Thi thể nặng nề mà ngã xuống, Cố Thận Vi đột nhiên tâm hoảng ý loạn, hắn cũng không đồng tình cái này nam nhân, thế nhưng là trong lòng cảm thụ tựa như khi còn bé làm chuyện xấu sợ hãi phụ thân quở trách lúc, cầm trong tay hung khí, ném cũng không phải ở lại cũng không xong, do dự mãi, đem nó ném tới ven đường.

Sau đó, hắn rốt cục thấy được cặp kia đen bóng con mắt, trong bóng đêm giống mèo đồng dạng lóe sáng.

Nam hài ngồi tại một đạo tường thấp bên trên, trong tay bụng lấy ăn một nửa dưa ngọt, hắn thấy được giết người toàn bộ quá trình, trong lòng đã khẩn trương lại hưng phấn, giống như là mê muội, vậy mà không có chạy trốn.

Xem ra chỉ có mười một mười hai tuổi, thế nhưng là cặp mắt kia lại như người trưởng thành thành quen, để cho người ta đoán không ra tuổi của hắn.

Cố Thận Vi tâm tư toàn bộ đặt ở nam nhân mặt ngựa trên thân, vậy mà thời gian thật dài không có phát hiện người chứng kiến này.

Đối người chứng kiến nên xử lý như thế nào? Không để ý tới hắn vẫn là giết chết hắn? Cố Thận Vi có chút không quyết định chắc chắn được, những kiến thức này "Điều Mộc viện" nhất định truyền thụ qua, mấy trăm tên sát thủ học đồ ở trong chi có hắn đối với cái này do dự.

Nam hài nuốt xuống trong miệng ngâm nửa ngày dưa thịt, tiểu tâm nói: "Ta đi ra ăn dưa."

Đây là sau nửa đêm, liền tìm kiếm say rượu từ quý tất cả về nhà ngủ ngon rồi, một tên tiểu quý lại chạy đến ăn dưa, việc này bất kể thế nào nhìn đều rất kỳ quái.

Chỉ cần một bước, liền có thể nhảy đến bên tường đem nam hài kéo xuống đến, Cố Thận Vi nhưng không có giết người dục vọng cùng ý chí, thế là lui lại một bước chuẩn bị rời đi.

Nam hài hiển nhiên hiểu lầm thiếu niên sát thủ động tác này, lập tức nói: "Ta giúp ngươi ném thi thể, ngươi biết hướng cái nào ném sao?"

Cố Thận Vi không biết, hắn căn bản là không có nghĩ tới xử lý thi thể sự tình, nghe nam hài kiểu nói này, lập tức cảm thấy có này tất yếu.

"Xuống tới khiêng thi thể."

Cố Thận Vi ra lệnh, tận lực nhường thanh âm lãnh khốc cường hoành.

Nam hài động tác rất nhanh, ném đi trên tay dưa, nhảy đến mặt đất, chạy đến bên cạnh thi thể, phỉ sức xông lên thi thể, loạng chạ loạng choạng mà đi ra hai bộ, hướng về phía trước nặng nề mà ngã sấp xuống.

"Ta không lừa ngươi, thế nhưng là nó quá nặng."

Nam hài gãy dựa lấy từ dưới thi thể mặt nhô đầu ra, một mặt vô tội, lại không thể nào sợ hãi.

Cố Thận Vi hoài nghi nam hài là đang làm bộ, nhưng vẫn là nắm lên thi thể kháng tại chính mình trên vai, đây là hắn thuận thực việc.

"Ta dẫn đường cho ngươi." Nam hài miệng thảo luận, dưới chân chạy nhanh chóng.

Cố Thận Vi theo thật sát ở phía sau, phát hiện nam hài không biết võ công.

Nam hài đi rồi một đầu đường tắt, rất nhanh liền đến rồi biên giới thành thị, hai bên phòng ốc càng ngày càng ít, nơi xa thì là bóng tối vô tận, giống vô số tầng to lớn hắc sa bao vây lấy Bích Ngọc thành.

"Phía trước chính là hoang dã, đại gia giết người đều ném ở nơi đó."

Nam hài ngũ khí giống như hấn là trong tay hành gia, nói xong, thừa dịp non nót sát thủ ngẩng đầu nhìn ra xa thời điểm, vọt tiến vào bên cạnh hẻm, mắt mạng bỏ trốn mất dạng, hấn cũng không muốn đến lúc đó bị người diệt miệng, liền vứt xác thể khí lực đều bỏ đi.

Cố Thận Vi không có đuổi theo nam hài, buổi tối đó giết một người đã đủ rồi, hấn lại đi về phía trước một đoạn đường, đem thi thể ném ở một chỗ lùm cây bên trong, đứng thẳng người, ngóng nhìn ức trệ đêm tối, lắng nghe không linh sói tru, nghĩ thầm nam hài nói không sai, nơi này khẳng định vì Bích Ngọc thành tiêu nhận không ít thi thể.

Hấn hoa thời gian thật dài tìm kiếm đường trở về, kém chút mê thất tại thất nữ bát quái trong hẻm nhỏ, chờ hấn đi vào "Nam tường" tửu quán lúc, trời đã sắp sáng lên.

Trong tửu quán chỉ còn lại rất ít mấy người, không phải nằm trên mặt đất, chính là nằm sấp trên bàn, nằm ngáy o o, chương quỹ, hỏa kế, giữ cửa mập mạp đều không thấy.

Thiết Hàn Phong ngồi trên ghế, ngửa đầu, đại trương miệng, tựa như bình thường như thể đang ngủ ngon.

Cố Thận Vi ngồi tại sự phụ đối diện, trên bàn còn có còn lại tàn rượu, hấn lại tuyệt không nghĩ uống nữa.

Thiết Hàn Phong đột nhiên rùng mình một cái, tỉnh lại, bẹp bẹp miệng, lạnh lùng nhìn xem đồ đệ, cái này cho thấy hấn đã từ say rượu bên trong tỉnh táo lại.

"Sự phụ, ta làm xong."

"Đầu người đâu?"

". . . Ta đem thi thể ném tới đã ngoại."

"Bản tính khó dời, trong thành có là thi thể để người khiêng, không cho phép người có thể dựa vào cái này phát tài đâu. Ngu xuẩn, về sau đem người băng cột đầu trở về, còn lại cho ăn chó."

"Vâng, sự phụ."

Một kiện mưu sát như vậy kết thúc, ngoại trừ cho một tên sát thủ học đồ tăng lên một chút kinh nghiệm thực chiến, không có ở Bích Ngọc thành bên trong gây nên chút nào gọn sóng.

Lần này xuống núi chuyển đi, đối Thiết Hàn Phong sinh ra không nhỏ ảnh hưởng, hấn vứt bỏ quen thuộc sinh hoạt, chịu đựng ba tháng kham khổ, w;w. ;kan Shu. net liền vì bồi dưỡng một tên vĩnh viễn sẽ không phía sau tiến công sát thủ, tại "Nam tường" ôn lại kia dùng lại rượu ngon, nhường hấn biết cái gì rồi mới là chuyện trọng yếu hơn, từ đây đối đồ đệ bỏ mặc không quan tâm.

"Trong vòng một năm người tại 'Luyện Hóa viện' không có địch thủ, cái này đủ rồi, về sau, ai có thể nghĩ tới về sau?"

Nói xong lời này, Thiết Hàn Phong bỏ xuống đồ đệ bận bịu chính mình "Sinh ý" đi, ba ngày hai đầu xuống núi, thường thường cả đêm không về.

Đến mức nhắm vào Hoan Nô âm mưu, Thiết Hàn Phong cảm thấy vấn đề đã giải quyết triệt để rồi, nam nhân mặt ngựa là hấn "Sinh ý" đồng bạn, vì bức bách Thiết Qua Tử tiếp nhận hà khắc điểm trưởng điều kiện, mua được bảo bên trong người, muốn giết chết hấn đồ đệ duy nhất, làm hấn mất đi sát thủ sự phụ danh hào.

Cái danh hiệu này đối Thiết Hàn Phong rất trọng yếu, không có nó, Thiết Hàn Phong chính là Kim Bằng bảo nữa về hưu lão sát thủ, nghĩ trong thành tìm một phần tiền lương rẻ tiền hộ tống công việc đều rất khó.

Bây giờ nam nhân mặt ngựa chết rồi, đồ đệ tự nhiên cũng liền an toàn, Thiết Hàn Phong là nghĩ như vậy, Cố Thận Vi nhưng vẫn là lòng nghi ngờ trùng điệp.

Hấn đầu tiên hoài nghi là tiểu thư La Ninh Trà, rất nhanh lại đưa nàng loại bỏ, kia là một cái không nhân duyên nữ nhân ngu xuẩn, muốn thu mua sát thủ học đồ đoán chừng có độ khó nhất định.

Cái thứ hai hoài nghi đối tượng là Thượng Quan Vũ Thì, thiếu nữ kia chưa từng có chân chính buông xuống đối Hoan Nô cảnh giác, nhường Hoan Nô chết tại "Luyện Hóa viện" phi thường phù hợp ích lợi của nàng.

Cách lần thứ tư thì tháng còn có hơn mười ngày, Cố Thận Vi phát hiện mỗi lần vứt xác đều giống như đều có người đang theo dõi chính mình, hấn không còn dám đi cự thạch sườn núi, đành hoảng tại vắng sinh sườn núi ném thi thể, hấn không có đem chuyện này nói cho sự phụ, mà là quyết định chính mình triển khai điều tra.

Kết quả, Cố Thận Vi lần này tự làm chủ trương điều tra, đã dẫn phát Kim Bằng bảo vài chục năm nay quy mô lớn nhất, tình hình chiến đấu thảm thiết nhất học đồ đại tàn sát, trong vòng một đêm, Đông bảo biến thành máu chảy không ngừng chiến trường.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Vân Báo

"Mộc Đào ngô" phụ cận là một mảnh hoang phế không cần viện lạc, cỏ dại rậm rạp, phòng ốc nửa nghiêng, hòn đá, vật liệu gỗ tàn nát đến khắp nơi đều là, vừa đến mặt trời xuống núi, nơi này lại là Kim Bằng bảo địa phương nào nhiệt nhất.

Thạch bảo ở đây lấy bảy, tám ngàn người, người người đều có đủ loại nhu cầu, chỉ có chủ nhân có thể được đến đây đủ thỏa mãn, những cái kia sinh tử vô thường sát thủ, nắm trong tay lấy bạc, cấp bách nghĩ tiêu xài, bởi vậy thôi sinh một cái nhỏ nhỏ chợ đen.

Mỗi đến mặt trời xuống núi, liền sẽ có tốp năm tốp ba người áo đen đẩy ra loạn thảo, từ vách tường lỗ hồng bên trong chui vào, tại đó nát thê lương ở giữa tìm kiếm vật mình muốn: Đánh lấy "Nam tường" cờ hiệu rượu ngon, thành Bắc vừa mới đưa lên món ngon, các loại nói không rõ lại lịch thường ngày vật dụng.

Người mua cùng người bán hết thấy che mặt, cái này khiến chợ đen lộ ra càng "Hắc" rồi.

Thượng Quan gia tộc ngầm cho phép chợ đen tồn tại, nhưng là phạm vi không cho phép vượt qua kia mười bảy tòa không người ở lại viện lạc, thời gian không được vượt qua canh hai.

Cố Thận Vi cách mỗi ba bốn ngày liền sẽ tới một lần chợ đen, vì cho sự phụ mua rượu, hấn đối với nơi này đã rất quen thuộc, thậm chí có thể nhận ra một số thường tới thường nhân, tỉ như thiếu niên Thượng Quan Hồng Nghiệp.

Thượng Quan Hồng Nghiệp là "Độc Bộ Vương" cháu ruột, phụ thân chết sớm, cái này khiến hấn biến thành chủ nhân trong vòng tầng dưới chót nhất, trôi qua còn không bằng được sủng ái nô tài, càng không bằng những cái kia dùng tiền vùng tay quá trán sát thủ.

Vì để cho vị này "Chủ nhân" bang điểm bận bịu, Cố Thận Vi đã từng từ Tuyết nương nơi đó muốn tới không ít kim ngân khí mãnh, bóp dẹp đưa cho hấn, vị này Thượng Quan gia từ đệ công bố sớm đã dùng hết rồi, nhưng thật ra là cẩn thận từng li từng tí đem dụng cụ trở về hình dáng ban đầu, cầm tới chợ đen bán ra.

Làm ăn này chẳng ra sao cả, mấy tháng, hấn sạp hàng trên còn thừa lại mấy cái chén vàng ngân ẩm.

Cố Thận Vi ngồi xuống, làm bộ chọn lựa đồ vật.

Mặc người hầu y phục, dùng vải rách che mặt Thượng Quan Hồng Nghiệp nhỏ giọng chào hàng thương phẩm, đưa chúng nó thôi đến thiên hoa loạn trụ, giống như những tang vật này đều là quốc vương dụng cụ.

Chợ đen khác một quy củ: Không được lớn tiếng ồn ào.

Cố Thận Vi móc ra mấy khối bạc, kia là giết chết nam nhân mặt ngựa về sau, Thiết Hàn Phong cho hấn "Tiền công", Thượng Quan Hồng Nghiệp mắt sáng rực lên.

"Ngươi muốn cái gì? Cái này bình nước tiểu là thuần kim."

"Ta cái gì cũng không cần, chỉ cần ngươi giúp một chút." Cố Thận Vi không nể mặt trên miếng vải đen, làm cho đối phương nhận ra mình.

"Lăn xa một điểm, ta. . . Ta hiểu kì, ta tới chơi, không làm việc buôn bán của ngươi."

Cố Thận Vi lại lấy ra mấy khối bạc, hấn mò thấy rồi cái này ngoài mạnh trong yếu gia hỏa tuyệt đối ngăn cản không nổi kim tiền dụ hoặc.

Thượng Quan Hồng Nghiệp ngay tại thu thập sạp hàng tay ngừng, hấn khinh bỉ chính mình mềm yếu, nhưng là đau hơn hận chính mình nghèo túng, gặp Cố Thận Vi muốn thu lên bạc, tiền lên một thanh dè lại, "Muốn ta hỗ trợ cái gì? Hấn là lại làm đánh cược."

"Không phải, ta muốn hỏi ngươi, Vũ công tử còn tại đi học a?"

"Rất ít." Thượng Quan Hồng Nghiệp lại rút tay về, hần cũng không nguyện ý lại làm đắc tội Thượng Quan Vũ Thi sự.

"Giúp ta hỏi thăm một chút, Vũ công tử tại Luyện Hóa viện có phải hay không có người quen."

"Ha ha, cái này còn cần đánh nghe, nằng thân ca ca mỗi ngày xen lẫn trong chỗ ấy."

Thượng Quan Hồng Nghiệp lời vừa ra khỏi miệng liền hối hận rồi, tiền trả không có nắm bắt tới tay, tình báo không nên dễ dàng như vậy rò rỉ, Cố Thận Vi không có so đo, lại hỏi mấy câu, đem bạc đưa hết cho Thượng Quan Hồng Nghiệp.

Hần tâm lý nắm chắc rồi.

Thượng Quan Vũ Hưng là gia tộc ở trong có tiếng không nên thân tử đệ, văn không thành võ chẳng phải, ăn uống cá cược chơi gái chiếm toàn bộ, nguyên bản còn tại Đông bảo làm quân sự, không bao lâu liền bị miễn chức, nhưng hần quen thuộc Đông bảo tất cả viện quy tắc cùng giá thị trường, cho mình làm một cái "Tham sự" danh hiệu, từ đây chuyên môn thay người âm thầm giải quyết "Ăn oán cá nhân".

"Tham sự" chức không giống đao chủ, viện quản, quân sự những cái kia chính thức chức vụ và quân hàm, căn bản không tại danh sách bên trên, loại người này không nhận lấy thù lao, duy nhất đặc quyền là có thể tự do ra vào một số địa phương.

Cố Thận Vi trên thực tế gặp qua Thượng Quan Vũ Hưng, chẳng qua là lúc đó không biết được thân phận của người này.

Thượng Quan Vũ Hưng là tên hơn hai mươi tuổi thanh niên, nhìn kỹ, dung mạo cùng muối muối ngược lại giống nhau đến mấy phần, nhưng là dáng người trung đẳng thể trạng đơn bạc, không giống Thượng Quan Vũ Thi như thể mọc lên dài tay dài chân.

Hần theo Thiết Hần Phong, thường thường tại "Luyện Hóa viện" nhảy lên đến nhảy lên đi, theo mỗi vị Hoàng Yêu Đái quân sự đều có thể nói chuyện, nhưng chưa từng có tiếp cận qua Hoan Nô, Cố Thận Vi một lần coi là đây là người tạp dịch, không nghĩ tới sẽ là đứng ca ca.

Cố Thận Vi rất nhanh liền xác nhận, mỗi lần vút xác lúc theo dõi chính mình, chính là cái này Thượng Quan Vũ Hưng.

Lại quan sát mấy ngày, hần quyết định hướng người theo dõi ngả bài, Thượng Quan Vũ Hưng tại bảo bên trong không có địa vị gì, các quân sự đối đãi hần còn không bằng đối Thiết Qua Tử khách khí, cái này khiến Cố Thận Vi cảm thấy, có thể giáo huấn hần một trận, đồng thời cho cái kia tiểu nữ ma đầu mang câu nói.

"Sát thủ chỉ dùng đao của mình." Đây là Cố Thận Vi muốn nhắc nhở Thượng Quan Vũ Thi nội dung.

Cách lần thứ tư thi tháng còn có ba ngày, Cố Thận Vi một người tiến đến "Luyện Hóa viện", dẫn tới một cổ thi thể, sau đó cùng thường ngày, một người chống đỡ thi thể rời đi.

Đi không bao xa, hần liền phát giác phía sau người theo dõi, Thượng Quan Vũ Hưng thân thủ quá kém, rất dễ dàng lộ ra chân ngựa.

Lúc này, Cố Thận Vi không có đi vắng sinh sườn núi, mà là ngoặt vào rồi cự thạch sườn núi, đến lúc đó ngay lập tức đem thi thể buông xuống, chính mình trốn ở cự thạch lồi vào, rút ra hạp đao, ngừng thở, chờ đợi người theo dõi mắc câu.

Không bao lâu, cự thạch mặt khác truyền đến rất nhỏ tiếng hơi thở.

Cố Thận Vi phút chốc chuyển qua cự thạch, tay trái bắt lấy người theo dõi vạt áo, tay phải hạp đao gác ở cổ của đối phương bên trên, vừa muốn mở miệng đe dọa, đột nhiên cảm giác được đáy lòng run lên, dặt lẩy tới tay con mồi nhảy lùi lại một bước, vừa vận tránh thoát một lần đánh lén.

Thượng Quan Vũ Hưng sau lưng lại còn có người.

Người kia cũng là một tên mười bốn mười lăm tuổi thiếu niên, dáng người thấp trắng chắc nịch, thần sắc cương nghị quả cảm, mặc áo đen, không có che mặt, trong tay vậy cầm hạp đao, xem xét biết ngay là sát thủ học đồ.

Bằng hần có thể tự nhiên không chế hô hấp, Cố Thận Vi liền biết người này võ công không kém.

Cố Thận Vi đẩy ra Thượng Quan Vũ Hưng, toàn bộ tinh thần đề phòng, toát ra như thể một vị cao thủ, thực sự nằm ngoài sự dự liệu của hần.

"Hỗn đản tiểu tử, ra tay thật hung ác." Thượng Quan mura nâng chuyển mấy vòng mới đứng vững bước chân, ý có bảo tiêu hộ thân, ngữ khí rất cường ngạnh.

"Các ngươi đi theo ta cái gì?"

"Không làm gì, ta muốn nhìn ngươi đang làm gì."

"Cách ta xa một chút, để ngươi muối muối chính mình tới tìm ta."

"Muối muối ta? Quan muối muối ta chuyện gì? Cmn, ngươi mắng chửi người đứng không, Vân Báo, giáo huấn hần!"

Được gọi là Vân Báo thiếu niên sớm đã chờ đợi cơ hội này, xách đao lộ ra tư thế, bấp thịt rắn chắc cách y phục hiển lộ không bỏ sót.

Cố Thận Vi lại một cái không nghĩ tới, Thượng Quan Vũ Hưng nếu như không phải vì muối muối ra mặt, lại là thụ người nào sai sử? Hắn không còn kịp suy tư nữa cái này ngoài ý muốn, hoành đao chuẩn bị ứng chiến, tên này học đồ so ba lần trước thi thảng bên trong đối thủ đều lợi hại hơn nhiều, không dung hấn phân tâm

"Ha ha, hai người ba ngày sau mới cái kia gặp nhau, dứt khoát sớm quyết chiến đi." Thượng Quan Vũ Hưng thối lui đến một bên, chò lấy nhìn một chút trò hay.

Hai tên thiếu niên chỉ là giằng co, thời gian rất lâu ai cũng không có xuất thủ, bọn hắn đều là hơn sáu trăm danh học đồ ở trong người nổi bật, có thể từ trên người đối phương cảm nhận được thăm người sát khí, trừ phi tìm tới lỗ thủng, cũng không nguyện ý lãng phí quý giá chiêu thứ nhất.

Thượng Quan Vũ Hưng không hề có cảm giác, hắn chỉ thấy hai tên chất phác âm u thiếu niên, không khỏi rất là mất hứng, "Giết a, còn chờ cái gì?"

Vân Báo trước tiên khởi xướng tiến công, xuất đao không phải rất nhanh, nhưng là lại ổn lại hung ác, mà lại theo Cố Thận Vi, chọn lựa là chính diện phương thức tấn công.

Cố Thận Vi có thể cùng hắn so nhanh, nhưng là đối một tên xuất thủ ổn hung ác người mà nói, "Chậm" thường là một loại cạm bẫy, cho nên Cố Thận Vi đón đỡ rồi một chiêu này, hai đao tương giao, chấn động đến cánh tay ầm ầm run lên.

Hắn "Hợp Hòa kinh" đã là âm dương tầng thứ ba, nội công so một số trưởng thành sát thủ còn mạnh hơn một chút, lại còn có thiếu niên so với hắn lực lượng lớn hơn.

Cái này khơi dậy Cố Thận Vi hùng tâm, vung mạnh đao cùng Vân Báo lẫn nhau chặt, hai người dùng sức càng ngày càng mãnh, mượn đối phương lực đạo, xuất đao vậy càng lúc càng nhanh, mang theo đao phong làm cho đứng ngoài quan sát Thượng Quan Vũ Hưng từng bước lui lại.

"Đi cmn, đi cmn. . ." Thượng Quan Vũ Hưng phát ra liên tiếp chửi mắng, không biết nên như thế nào biểu đạt khiếp sợ trong lòng.

Đối chặt năm mươi mấy đao, hai tên thiếu niên đồng thời lui lại, bọn hắn đều cần thở một cái.

Cố Thận Vi lần thứ nhất gặp được thế lực ngang nhau mà lại am hiểu chính diện tiến công sát thủ học đồ, không khỏi sinh ra cùng chung chí hướng cảm giác, đối diện thấp tráng thiếu niên nhưng không có toát ra cảm giác giống nhau, vẫn mất lộ ra sát cơ, giống như không giết người nhân thể không bỏ qua.

"Ta đắc tội người rồi?"

Cố Thận Vi nhìn chăm chăm Vân Báo, hỏi lại là Thượng Quan Vũ Hưng.

"Cái này cần hỏi chính người, dù sao có người không thích người, muốn cái mạng nhỏ của người."

Nếu như không phải Thượng Quan Vũ Thi, ;ww. uuk&# 97;nsh;. ;et Cố Thận Vi lại có thể đoán được người chính là tiểu thư La Ninh Trà rồi, Thượng Quan gia từ đệ tốt tiền hấn vậy được chứng kiến, " 'Đại Đầu Thần' sẽ thưởng người cái gì?"

"Tại sao lại kéo ra đến 'Đại Đầu Thần' rồi?" Thượng Quan Vũ Hưng nhủ mảy, cảm thấy thiếu niên này nói lời càng ngày càng quái.

Cố Thận Vi lại là càng ngày càng buồn bực, ngoại trừ hai nữ nhân kia, hắn nghĩ không ra còn có ai muốn giết một tên học đồ, chẳng lẽ thật là vì nươngong Thiết Hàn Phong làm không được sát thủ sư phụ? Thế nhưng là sư phụ đúng đã bị giết chết tại Nam Thành trong hẻm nhỏ rồi.

Lại là Vân Báo khởi xướng tiến công, vừa lên đến liền triển khai công nhanh, Cố Thận Vi chuẩn bị tinh thần toàn lực ứng đối, mấy chục đao về sau, hai người lần nữa dịch ra, vẫn là bất phân thắng bại.

Thượng Quan Vũ Hưng có chút gấp, hai vòng tiến công Vân Báo lại còn không có giết chết đối thủ, đây là hắn chưa hề chưa thấy qua, "Còn chờ cái gì, ra tuyệt chiêu a, bực cũng không phải cho không."

Từ đầu đến cuối không nói một lời Vân Báo nhận thức giục, ánh mắt càng phát ra hung ác, cả người lẫn đao căng cứng giống một chi mũi tên.

Cố Thận Vi thay hấn tiếc hận, Vân Báo lực lượng mạnh mẽ đao pháp tấn mãnh, ấn chính hấn tiết tấu đối chém đi xuống, thắng bại khó liệu, thế nhưng là hấn hiện tại sinh ra vội vàng xao động chi tâm, tại khí tức chưa thuận tình huống còn muốn đánh đòn phủ đầu, tự nhiên sẽ lộ ra sơ hở, Cố Thận Vi có tám chín phần nắm chắc có thể tại hạ một vòng so đấu trúng được tay.

Liền sẽ chỉ xem náo nhiệt Thượng Quan Vũ Hưng vậy người được mưa gió nổi lên vũ lực hương vị, hưng phấn đến hai tay giảo cùng một chỗ.

Ngay tại hai tên thiếu niên vận sức chờ phát động lúc, một trận thanh âm kỳ quái thô lỗ vang lên.

Thanh âm kia từ bên dưới vách núi mặt truyền đến, giống như vô số hòn đá ngay tại lăn xuống, động tĩnh cực lớn, toàn bộ cự thạch sườn núi tựa hồ lập tức liền muốn sụp đổ.

Sát cơ bỗng nhiên đình chỉ, ba người cùng một chỗ kinh ngạc nhìn qua vách đá, không bao lâu, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn thấy một con quái vật nhảy lên trên.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Xấu chim

Kìa là phạt gia Địa Ngục biến tướng đồ bên trong không có ác ma, chúng sinh vô số trong con ác mộng cũng không từng xuất hiện quái vật.

Một con to lớn vô cùng chim, co lại cái cổ bùng vai, lồng ngực trở lên trụi lủi, tầng tầng da dẻ nhăn nheo phía trên rải lấy vô số điểm đen, chỉ có đỉnh đầu mọc ra năm cái màu đỏ thẫm dài vũ, như là tướng quân trên mũ giáp anh sức, màu gỉ sét sắc mờ dài tựa như hai thanh trên dưới khép mở cương đao, sinh ra gỉ ban đồng dạng đồ án.

Hai mắt tất cả đều là huyết hồng sắc, phảng phất tại thiêu đốt hồng ngọc.

Cự điều trên người lông vũ cũng không phải rất nhiều, thưa thớt, đánh lấy tùm, ngổn ngang lộn xộn dán tại trên thân, cái này khiến nó nhìn qua giống như là một con thần khí dương dương ướt sũng, chỉ có kia hai chi trên cánh, lông vũ phong phú, mũi nhọn tất cả dựng thẳng lên một loạt lợi kiếm giống như dài vũ.

Chim non trưởng thành, ngoại trừ làm cho người khó có thể tin thân thể, cũng là không giống chính mình ngạo nghễ thẳng tắp phụ mẫu, giống như là người khoác rách rưới áo bào đen, mắt lộ ra hung quang, tâm thần điên cuồng ghê tởm lão đầu tử.

Nó mở rộng hai cánh, giống một mặt tường tựa như đứng tại bên bờ vực, bỏ ra bóng mờ cơ hồ đem ba tên nhân loại hoàn toàn bao phủ ở bên trong.

Nó đói bụng, đã thật nhiều ngày không có đồ ăn từ trên trời giáng xuống, rốt cục người được mùi vị quen thuộc, thế là liều lĩnh nắm lấy trên vách đá dựng đứng cây cối loạn thạch leo lên, —— nó còn sẽ không bay.

Ba người đều cả kinh nói không ra lời, Cố Thận Vi làm sao cũng không nghĩ ra chính mình dùng sát thủ học đồ thi thể cho ăn đi ra, là như thế này một con quái vật.

Chóp đồ đại bàng không nhìn ba cái người sống, tại vách đá dừng lại một hồi, hai bộ chạy đến cự thạch phụ cận, Cố Thận Vi kháng tới thi thể liền ném ở nơi đó. Đầu hai cái mở roi mất ánh mắt, đây là nó yêu nhất, cái thứ ba xuyên thấu lồng ngực, nuốt vào trái tim, một chút thời gian, chóp đồ đại bàng đã ăn hết non nửa bộ thi thể.

Bên cạnh ba cái người sống vẫn là không nhúc nhích, giống như bị tà ác chú ngữ định trụ rồi.

Thượng Quan Vũ Hưng cách chóp đồ đại bàng gần nhất, theo nó cái thứ nhất mở đi thi thể ánh mắt lúc liền sợ hãi đến chân như nhũn ra, đồng thời buồn nôn đến muốn mạng, lúc này cũng chịu không nổi nữa, quỳ trên mặt đất oa một ngum ối ra, sau đó ngẩng đầu, há miệng run rẩy nói: "Cái này mẹ hán rốt cuộc là thứ gì? Văn Báo, mau giết nó."

"Đừng chọc nó."

Cố Thận Vi nhỏ giọng nhắc nhở, hán đã từng thấy qua kia hai chi chim đại bàng lực giết Kim Bằng bao nhiêu tên cao thủ trảng cảnh, chóp đồ đại bàng mặc dù vẫn chỉ là choai choai chim non, xem ra vậy không thể so với phụ mẫu yếu bao nhiêu.

Cố Thận Vi khuyên can không có có tác dụng, Văn Báo tựa hồ đối với chính mình vừa rồi khủng hoảng cảm thấy đã xấu hổ lại giận giận, vì vẫn hồi mặt mũi, dẫn theo hợp đao, chặt chạy hai bộ, nhảy lên thật cao, một đao bổ về phía chóp đồ đại bàng cổ.

Cố Thận Vi vội nhảy dựng lên, đi đón đỡ Văn Báo đao, hán muốn bảo vệ xấu xí chim đại bàng, cũng không muốn nhường Văn Báo tìm cái chết vô nghĩa.

Chóp đồ đại bàng ăn đến đang vui, nhưng nó là trời sinh sát thủ, nhân loại công kích vừa tới sau lưng, nó bỗng nhiên đứng lên, quay người đối địch, triển khai hai cánh mạng theo một trận cuồng phong, đem Thượng Quan Vũ Hưng thổi ngã xuống đất, mờ sắc như thiểm điện mở về to gan mạo phạm người.

Văn Báo ném đi đao, từ không trung rơi xuống, thân thể vừa mới dính vào mặt đất lập tức bắn lên, hai tay che mắt, điên cuồng ưỡn ẹo thân thể, miệng mở rộng, trong miệng phát ra đáng sợ ôi ôi âm thanh, tại thống khổ cực độ bên trong lạc mất phương hướng, không đi ra mấy bước, đập phải vách đá xích sắt bên trên, xoay người rớt xuống vực sâu.

Hắn là người cầm.

Cổ Thận Vi kịp thời rơi xuống, thối lui đến bên tường, không dám khẳng định chim non còn nhận biết mình.

Thượng Quan Vũ Hưng đã dọa tê liệt, dùng cả tay chân, nơm nớp lo sợ hướng lối ra bỏ đi, cơ hồ không có chú ý tới Vân Báo hạ tròng.

Thương thức được người sống con mắt đồng dạng mỹ vị ngon miệng, chớp đồ đại bàng khẩu vị mở rộng, vọt nhảy lên cao hơn một trượng, chính rơi vào nhu nhược nhân loại trên thân, móng vuốt xâm nhập da thịt, mổ sắc liền mổ hai lần, Thượng Quan Vũ Hưng không nói tiếng nào, cũng không phải hắn có thể chịu, sớm tại đại điều vọt trên không trung lúc, hắn liền đã hù chết.

Còn thừa lại một tên nhân loại, chớp đồ đại bàng xoay người, từng bước ép về phía góc tường ở dưới Cổ Thận Vi, hai cánh trên dài vũ đe dọa tính từng chiếc dựng thẳng lên.

Cổ Thận Vi có thể lớn tiếng kêu cứu, dẫn tới Đông bảo sát thủ vậy công cái này không biết bay đại điều, nhưng hắn không có mở miệng, mà là trông cậy vào nó một lần nữa nhận ra mình, thể là ném hạp đao, chậm rãi đối diện đi qua.

Chớp đồ đại bàng hơi nghi hoặc một chút, nó không nhớ rõ cái này nhân loại bộ dáng, lại ngửi được mùi vị quen thuộc, mùi vị kia dừng lại tại nó sơ xuất vô trùng lúc trong trí nhớ, vậy quanh quẩn tại mỗi một phần tử trên trời giáng xuống đồ ăn phía trên.

Nó dừng bước lại, chậm rãi thu hồi cánh, ngoẹo đầu, đánh giá cái này kỳ quái sinh vật, tựa như bọn hắn tại tổ chim bên trong lần thứ nhất gặp mặt lúc như thế.

Cổ Thận Vi vươn tay, đụng vào nó trước ngực thừa thốt lông vũ, chớp đồ đại bàng cánh giác co rút lại một chút thân thể, hai cánh có chút mở ra, nhưng là nhân loại vuốt ve tình lại càng nhiều kỷ ức, nó buông xuống cánh giác, trong cổ họng phát ra một loại xấp xỉ tại nhân loại ợ hơi giống như thanh âm.

Cổ Thận Vi kích động đến rơi nước mắt, giống như lại tìm về rồi một vị người nhà, giang hai cánh tay ôm chặt lấy chớp đồ đại bàng.

Chớp đồ đại bàng rất không quen loại này phương thức biểu đạt, ngay từ đầu biểu hiện được có chút kháng cự, sau đó có chút bất đắc dĩ tiếp nhận rồi tên này nhân loại, thậm chí dùng cánh nhẹ nhàng vỗ vỗ hắn, mổ sắc tại trên vai hắn mổ rồi một chút.

Bả vai rất đau, Cổ Thận Vi buông ra đại điều, lại nở nụ cười, "Người vẫn là như vậy xấu, lúc nào có thể giống cha mẹ của người như vậy uy vũ a?"

Chớp đồ đại bàng lắc lư rồi đầu, mấy cây đinh vũ tùy theo chập chòn bất định.

Cổ Thận Vi đột nhiên tỉnh táo, chớp đồ đại bàng tình cảnh mười phần nguy hiểm, một khi tin tức rò rỉ, "Độc Bộ Vương" vô luận như thế nào cũng phải bắt cho được nó, dù cho phải người rù xuống vách núi vậy sẽ không tiếc.

"Đi, đi mau."

Cổ Thận Vi đẩy chớp đồ đại bàng, lo lắng thúc giục nói.

Đại điều hiển nhiên không thể lý giải nhân loại cử động, nó còn đắm chìm trong trùng phùng trong vui sướng, bụng vậy không có hoàn toàn ăn no, không nghĩ liền lần này rồi đi.

"Người phải học biết phi hành, đến phía dưới đi tìm kiếm thức ăn, đừng lại đi lên, vĩnh viễn không muốn."

Cổ Thận Vi đem chớp đồ đại bàng đẩy lên rồi vách đá, giúp nó đuổi giương cánh, "Đi thôi, có gió nâng người, người sẽ bay lên, giấu lại cha mẹ của người, bay đi, đừng lại ăn người chết, đi mở sói hoang tuổi sống con mắt, đó mới là người thích ăn nhất đồ ăn, cách xa nhân loại, đừng lại tới gần Thạch bảo, mở ra cánh, bay đi."

Chớp đồ đại bàng nghe được cái hiểu cái không, còn muốn vòng qua quen biết nhân loại, đằng sau có nó không ăn xong đồ ăn.

Cổ Thận Vi dùng hết toàn bộ lực lượng đẩy, chớp đồ đại bàng cố nhiên ngày thường xấu xí, nhưng trên đời này cực kỳ xấu xí chính là phía sau hắn Thạch bảo, hắn tuyệt không cho phép chính mình duy nhất đề ý thân nhân lại bị thương tổn.

Chớp đồ đại bàng té xuống, đâm đến trên vách đá dựng đứng hòn đá rì rào trượt xuống.

Cổ Thận Vi quỳ trên mặt đất, khẩn trương lắng nghe, trong lòng hướng cái kia không biết tên thần ý cầu nguyện, đừng cho chim đại bàng không bay lên được, cũng không cần nhường tiếng vang dẫn tới bảo bên trong sát thủ.

Kinh lịch rồi tựa hồ vĩnh viễn sẽ không kết thúc chờ đợi, một trận cuồng phong đột nhiên đập vào mặt, thổi đến Cổ Thận Vi quỳ đứng không vững, tiếp lấy nhất đại đoàn mây đen phá không mà lên, mang đến mây mù tán tóai, tại nhân loại trước mặt đánh một vòng, mây đen loạn chà loạn choạng mà hạ xuống, lại không bóng dáng.

Cổ Thận Vi ngồi dưới đất, thở dài một hơi, sau đó phát hiện chính mình vậy ở vào tình cảnh nguy hiểm bên trong, một tên võ công cao cường sát thủ học đồ ngã xuống sườn núi bỏ mình, một tên khác Thượng Quan gia tử đệ thầy ngã vách đá, hắn làm như thế nào tại bảo vệ chim non điều kiện tiên quyết giải thích đây hết thảy?

Việc cấp bách là hủy thi diệt tích, hấn đứng người lên, nắm lấy Thượng Quan Vũ Hưng hai chân, định đem hấn ném vách núi.

"Cần cần giúp một tay không?"

Cố Thận Vi phút chốc ngẩng đầu, nhìn thấy chính là mặt không thay đổi Hà Nữ.

Phụ cận có hai thanh hẹp đao, đều không tại có thể đụng tay đến địa phương, Cố Thận Vi trong lúc nhất thời cứng đờ rồi.

"Cởi xiêm y của hấn."

"Cái gì?"

Cố Thận Vi không có minh bạch Hà Nữ ý tứ, thậm chí không biết rõ nàng là địch hay bạn, tên này ăn nói có ý tứ thiếu nữ luôn luôn che giấu rất sâu.

"Người dạng này đem hấn ném xuống, ai cũng sẽ hoài nghi đến người, không có thời gian, cởi xiêm y của hấn."

Hà Nữ tựa hồ đích thật là muốn giúp đỡ, Cố Thận Vi không kịp nghĩ quá nhiều, thuận thực cởi xuống Thượng Quan Vũ Hưng quần áo.

"Không muốn dính vào máu, đem khác một cỗ thi thể y phục vậy cởi ra."

Hà Nữ xoay người sang chỗ khác, tiếp tục ra lệnh, giống như chủ nhân đối đãi nô tài đồng dạng nói chuyện.

Cố Thận Vi đã hiểu dụng ý của nàng, lập tức lại đi thoát hấn kháng tới cỗ thi thể kia y phục, áo dính quá nhiều máu dấu vết, chỉ có thể cởi quần xuống.

Cố Thận Vi công việc lu bù lên, đầu tiên là đem hai cỗ trần trùng trục thi thể bỏ xuống vách núi, đem một bộ nửa y phục xếp xong, đặt ở dưới tảng đá lớn mặt, lại tìm đến lưu giữ ở đây cái chổi, tận khả năng đem mặt đất quét sạch sẽ, không cách nào thanh trừ vết máu liền dùng tro bụi đắp lên, để nó lộ ra cổ xưa một điểm.

Đám học đồ y phục đều như thế, Thượng Quan Vũ Hưng một chút tiểu trang sức thì có thể chứng minh thân phận của hấn. [www. u;ka; Shu ;et](#)

Hoi bố trí về sau, hiện trường nhìn qua có điểm giống hai nam nhân chính hành cầu thả sự tình lại ngoài ý muốn rơi xuống vực, đến mức có thể lừa qua nhiều ít người, thì phải nhìn Thượng Quan Vũ Hưng tại bảo bên trong có bao nhiêu được coi trọng rồi, nếu như Kim Bằng bảo một lòng muốn tra ra chân tướng, điểm ấy tiểu thủ đoạn được không được bao lâu.

Ngay cả như vậy, Cố Thận Vi vậy mười điểm cảm tạ Hà Nữ trợ giúp, cái này tối thiểu cho hấn tranh thủ một chút thời gian.

Cố Thận Vi giả tạo hiện trường lúc, Hà Nữ một mực đưa lưng về phía hấn, lúc này xoay người lại, "Trở về để người sư phụ hỗ trợ khai thông một chút, luyện kim viện sẽ không quá quan tâm hai người kia."

Cố Thận Vi muốn nói tiếng "Tạ ơn", lại cảm thấy sự tình có chút không đúng, "Người vậy đang theo dõi ta?"

Hà Nữ nói "Hai người", khẳng định không bao gồm Hoan Nô kháng tới thi thể, nàng nếu biết đã ngã xuống sườn núi Vân Báo, tự nhiên là nhìn lên thời gian rất lâu, rất có thể vậy phát hiện chớp đồ đại bàng.

"Hôm nay ta có khảo thí, bây giờ tất cả mọi người giống như người, chính mình lui tới sinh sườn núi vút xác rồi."

Hà Nữ giải thích tựa hồ không có kẻ hở, vắng sinh sườn núi cách cự thạch sườn núi rất gần, chim non náo ra động tĩnh lớn như vậy, nghe được thanh âm đến đây xem xét cũng bình thường, nhưng là. . . Cố Thận Vi không rõ ràng chính mình vì sao muốn phòng bị nàng, hai người không cừu không oán, đều đã từng là Tuyết nương khổng lồ quân cờ, bây giờ cộng đồng gặp phải trong ba năm nhập ma vẫn vong vận mệnh, hấn là tín nhiệm lẫn nhau mới đúng.

"Cám ơn người." Cố Thận Vi rốt cục nói ra ba chữ này.

Hà Nữ đối với cái này cũng không thêm đề ý, trên mặt vẫn là không chút biểu tình, Cố Thận Vi nhìn không được lại một lần nghĩ đến, Hà Nữ thần sắc càng lúc càng giống chết đi Tuyết nương, nếu như đi trừ tằm này nguy trang, nàng sẽ là hiếm thấy mỹ nữ.

"Cảm tạ thì không cần, bất quá, người dự định lúc nào nói cho ta, người đã tìm tới tẩu hỏa nhập ma giải quản lý phương pháp?"

Hà Nữ thanh âm y nguyên bình thản, Cố Thận Vi kinh ngạc không hiểu.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Kết minh

Cố Thận Vi phi thường sững sốt, hấn vẫn chỗ tại tàu hỏa nhập ma trong nguy hiểm, ngay tại đi qua trong vòng mấy tháng, lại kinh lịch rồi hai lần đau đớn tra tấn, nhưng là hấn lập tức minh bạch rồi Hà Nữ vì sao có này nghi vấn.

Hấn đã từng cùng Hà Nữ cùng nhau luyện võ, khi đó nội công còn chỉ là bình thường, bây giờ liên tục ba lần tại thi tháng bên trong một đao giết địch, công lực rõ ràng tăng nhiều, nhìn qua giống như đã loại trừ rồi Tuyền Cơ trong huyết tại họa ngầm.

"Không, người hiểu lắm, ta. . . Có nguyên nhân khác."

"Ta coi là hai người chúng ta có hiệp nghị, là cùng một trận doanh bằng hữu."

Hà Nữ hiển nhiên không quá tin tưởng hấn, Cố Thận Vi đối với cái này cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, trong lòng của hấn ngay tại cân nhắc việc này.

Cố Thận Vi lúc trước là ngây thơ đến ngây thơ tiểu thiếu gia, từ khi cửa nát nhà tan về sau lại trở nên so nhất lõi đời lão nhân còn nhiều hơn nghi, hấn bản năng không tin bất luận kẻ nào, vậy chính là bởi vì đây, mới tại bảo bên trong không giao được một người bạn.

Nhưng "Bằng hữu" hai chữ là cái hấp dẫn cực lớn, hấn cần bằng hữu, đơn thương thớt Mã Vĩnh không bảo thù khả năng, một người dù cho luyện thành vô địch thiên hạ võ công, vậy không có khả năng đánh bại thâm căn cố đế ủng đồ mấy vạn Kim Bằng bảo.

"Cho người xem một vật."

Cố Thận Vi làm ra quyết định, từ dưới tảng đá lớn mặt tảng thư chỗ tìm ra vô danh kiếm phổ, trình trọng đưa cho Hà Nữ, "Nhìn mấy tờ cuối cùng."

Hà Nữ tiếp nhận rách rưới sách, đơn giản nhìn lướt qua, lại khép lại.

"Đây là cái gì?"

"Ta không biết, ta ngẫu nhiên đạt được, đem mấy tờ cuối cùng vẫn tự học thuộc lòng, tàu hỏa nhập ma thời điểm trong lòng đọc thầm, cái này không thể thoát khỏi Tuyệt nương gieo xuống chỉ lực, nhưng là có thể tăng cường nội công, người thử một lần liền biết rồi."

Hà Nữ theo Hoan Nô đồng dạng lòng nghi ngờ rất nặng, trong sách những cái kia kinh người bức họa rất khó để cho người ta coi nó là thành nội công tâm pháp, nâng lại lật mở sách, ánh mắt dừng lại tại mấy tờ cuối cùng.

"Người có thể cầm đi, dù sao ghi nhớ không có chỗ hại."

"Ta sẽ trả đưa cho người."

"Ừm, bất quá ta phải nhắc nhở người, trước mặt những cái kia kiếm thức tốt nhất đừng học, ta dùng qua một lần, kém chút bị đối thủ chặt đứt cổ tay."

Hà Nữ gật gật đầu, "Kia, gấp lại đi."

"Gấp lại, còn có cái kia chim. . ."

"Ta sẽ không nói cho bất luận người nào."

Hà Nữ cầm vô danh kiếm phổ rồi đi, Cố Thận Vi đợi một hồi mới đi, không biết mình quyết định đến cùng có chính xác hay không.

Thượng Quan Vũ Hưng cùng Vân Báo cái chết, lưu tại vách đá y phục, tự nhiên gây nên vô số lưu ngôn phi ngữ, nhưng là Kim Bằng bảo cũng không có nghiêm túc điều tra việc này, rất nhanh tiếp nhận rồi cái kia mập mờ hiện trường dẫn xuất kết luận, chết mất một tên không ra gì Thượng Quan gia tử đệ cùng một tên chưa xuất sư học đồ, kém xa chết mất một tên sát thủ dẫn tới coi trọng nhiều.

Nhưng sự tình phát triển vậy không có Hà Nữ dự đoán đơn giản như vậy, mà lại vậy theo Cố Thận Vi ban sơ dự đoán hoàn toàn tương phản: Không có người thay Thượng Quan Vũ Hưng báo thù, liền muội muội của hấn Thượng Quan Vũ Thi vậy không có tìm tới cửa, ngược lại là Vân Báo khiêu khích liên tiếp báo thù hành động.

Cố Thận Vi lần thứ tư thi tháng phi thường thuận lợi, sớm định ra đối thủ đã chết, lâm thời đối học đồ thân thủ, chỉ giao thủ không đến mười chiêu, trên eo liền chịu một đao, thân thể kém chút cắt thành hai đoạn.

Tối hôm đó, Cố Thận Vi lại đi thế sư cha mua rượu, tại Mộc Dao ngõ phế tích bên trong gặp được lần thứ nhất ám sát.

Rượu trước sạp khách hàng luôn luôn nhiều nhất, hơn mười người sát thủ cùng sát thủ học đồ nhét chung một chỗ, tựa như là đem sư hổ gấu báo nhốt tại trong một cái lồng, khó được chính là qua nhiều năm như vậy mà chưa hề không có việc gì phát sinh.

Thăng đến một ngày này, thời gian giữa mùa thu, Thạch bảo đến rồi buổi chiều ý lạnh đã rất nặng.

Cố Thận Vi vừa vịn chen trong đám người ở giữa, chúi thủ đâm tới lúc chung quanh đều là người, cơ hồ không có tránh né chỗ trống, thời khắc nguy cấp, là gia truyền "Hợp Hòa kinh" cứu được hần một mạng.

Dương kinh phòng lên âm kinh ngưng tụ, Cố Thận Vi phản eo cơ bắp hướng về phía trước hoạt động rồi hai thốn, tránh thoát một kích trí mạng, sau đó liều mạng đẩy ra đám người, xông vào rượu quán, đồ chiếu sáng ngọn đèn nhỏ, hiện trường lập tức loạn thành một đồng.

Mãi cho đến cuối cùng, Cố Thận Vi cũng không thể xác nhận kẻ ám sát là ai, càng không rõ rối loạn là thế nào bộc phát, giống như trong đám người cất giấu đục nước béo cò người, nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của người, tại ám sát bắt đầu một sát na vậy động thủ.

Chợ đen bên trong rối loạn kéo dài một khắc đồng hồ, thăng đến người gác đêm tới tập đuổi tới, cấp tốc xua tan đám người.

Hết thấy chết mười người, chỉ có ba tên là sát thủ học đồ, còn lại bảy người đều là tất cả viện nô bộc, tới đây bán đồ.

Sau đó, hần rất may mắn chính mình lúc ấy nghe theo lý trí an bài, thừa dịp tối chạy trốn, mà không phải lưu tại hiện trường bắt hung thủ, tại hỗn loạn tung bùng bên trong, căn bản không phát hiện được bất luận cái gì manh mối, ngược lại có khả năng bị ngộ sát.

Chúi thủ không có đâm trúng yếu hại, nhưng vẫn là tại Cố Thận Vi trên eo lưu lại một cái xuyên thấu lỗ máu, mặc dù trên người hần đã có không ít sư phụ Thiết Hàn Phong chế tạo vết sẹo, đây cũng là đạo thứ nhất do kẻ ám sát khắc xuống kỷ niệm.

Cố Thận Vi thở không ra hơi chạy về chỗ ở, phản eo không ngừng chảy máu, đang đợi uống rượu Thiết Hàn Phong không nói hai lời, đầu tiên là thay đồ để băng bó vết thương, sau đó nghe hần giảng thuật chuyện đã xảy ra, cuối cùng cười, "Không phải cái đại sự gì, hàng năm đều như vậy, học đồ nội bộ nếu là không đến như vậy mấy trận ngược lại không bình thường, chết cái hai ba mươi người liên đều trung thực rồi, cứ việc yên tâm."

Thiết Hàn Phong nói đến lời thề son sắt, sáng sớm hôm sau lại xuống núi bận bịu chính mình "Sinh ý" đi.

Nhưng đây không phải "Hàng năm một lần" tiểu đà tiểu nháo, mà là mấy chục năm vừa gặp đại tàn sát.

Ngày kế tiếp ban ngày hết thấy gió êm sóng lặng, bảo bên trong vậy không có đổi chuyện tối ngày hôm qua kiện tiến hành truy tra, chạng vạng tối vừa đến, đêm tối tinh lại sát thủ đám học đồ trong lòng ngo ngoe muốn động giết đâm bản năng, ám sát sự kiện cùng một chỗ tiếp cùng một chỗ phát sinh, nửa đêm vừa qua khỏi, triều dâng tạm chấm dứt kết, Kim Bảng bảo góc đông nam một vùng, đã nằm xuống ba mươi bốn bộ thi thể.

Cố Thận Vi lần thứ hai lọt vào ám sát, hai tên người bịt mặt tựa hồ biết Thiết Hàn Phong xuống núi chưa về, trực tiếp leo tường âm thầm vào tiểu viện, một người canh chừng, dưới một người tay.

Cố Thận Vi không có hoàn toàn tiếp nhận sư phụ thuyết pháp, một mực duy trì tình táo, lên giường lúc mặc y phục, nắm trong tay lấy hạp đao, chờ kẻ ám sát đi đến bên giường, nâng đao chuẩn bị xuống tay lúc, một đao đâm trúng đối phương trái tim.

Trong phòng kẻ ám sát lặng yên không một tiếng động chết rồi, phía ngoài canh chừng người cảm thấy tình huống không đúng, lập tức bỏ trốn mất dạng.

Cố Thận Vi để lộ người chết tấm vải đen che mặt, nhìn thấy chính là một trương chưa quen thuộc gương mặt, thế là kháng lên thi thể, ra khỏi phòng chôn cất tại tường viện phía dưới, trở về tiếp tục ngủ.

Sau đó một ngày, Thiết Hàn Phong vẫn là không có trở về, Hà Nữ sáng sớm tới cửa, không chỉ có trả lại rồi vô danh kiếm phổ, còn mang đến mười tên học đồ, bọn hần muốn cùng Hoan Nô định ra sinh tử đồng minh.

Hà Nữ một người trước tiến đến, đem kiếm phổ đưa trả, đối với nó không nhắc tới một lời, Cố Thận Vi lập tức minh bạch rồi, Hà Nữ vừa mới trải qua tẩu hỏa nhập ma, nghiệm chứng kia đoạn văn tự hiệu quả thần kỳ.

"Chúng ta những người này cần liên hợp lại."

"Chúng ta?"

"Ừm, chúng ta, rất nhiều người, chỉ có liên hợp lại mới có thể khỏi bị 'Tuyết sơn bang' ám toán."

"Xem ra nhất định phải dạng này rồi."

Hà Nữ đi ra ngoài đem mười tên học đồ gọi tiến đến, những người này tiến viện thời điểm đều thấy được góc tường thi thể, lòng tin lập tức tăng vọt đứng lên.

Phụ trách giải thích cả sự kiện người không phải Hà Nữ, mà là một tên đã mười bảy mười tám tuổi học đồ, đám người ở trong đêm hần lớn tuổi nhất.

Kim Bằng bảo sát thủ học đồ nơi phát ra phi thường phức tạp, có tất cả viện đề cử nô bộc, nhưng đây chỉ là số ít, đại đa số là từ Tây Vực các nơi hoặc mua hoặc giành được hài tử, những hài tử này cũng chưa tới mười tuổi, trước phải ở bên ngoài huấn luyện mấy năm, triệt để quên mất thân thế của mình, sau đó mới đưa đến Đông bảo tham gia học đồ huấn luyện.

Tại trong lúc này, những hài tử này quên hết chính mình dòng họ, phụ mẫu, quê quán, đầy trong đầu đều là giết người cùng hiệu trung suy nghĩ, mạnh nhất sát thủ thường xuyên xuất từ ngay trong bọn họ.

Bất quá, những hài tử này bởi vì thời gian chung đụng dài, kéo bè kết phái hiện tượng cực kì nghiêm trọng, các bang ở giữa thường xuyên phát sinh khó mà không chế bảo thù hành vi, đây là Thiết Hàn Phong cái gọi là "Hàng năm đều như vậy" căn nguyên.

Năm nay cũng giống như thế, có một đám thiếu niên, có chừng mấy chục người, võ công cao cường, tâm ngoan thủ lạt, vừa mới tiến "Luyện Hóa viện" liền bộc lộ tài năng, bọn hắn có một cái cộng đồng đặc điểm, vì nghiêm khắc nhất tuân thủ sát thủ im miệng không nói nguyên tắc, tự nguyện cắt đi đầu lưỡi.

Tại Tây Vực, mọi người thói quen đem tính tình mãnh liệt miệng lưỡi chất phác người xem như là Đại Tuyết Sơn cư dân, cho nên những thiếu niên này được xưng là "Tuyết sơn bang", trong đó có ít người thật là Kim Bằng bảo từ Đại Tuyết Sơn đoạt ra tới hài tử, bọn hắn sớm đã không nhớ rõ thân thế, ngược lại đem Kim Bằng bảo xem như hiệu trung đối tượng, về sau trở thành sát thủ đối Đại Tuyết Sơn kiếm khách càng sẽ không thủ hạ lưu tình.

"Tuyết sơn bang" nhất quán hoành hành, tại đám học đồ bên trong trên ra không ít Lương Tử. [www. uu9a; S;u9net](http://www.uu9a.com)

Vân Báo là "Tuyết sơn bang" bên trong trọng yếu một viên, hắn không minh bạch chết tại cự thạch sườn núi, còn bị gắn bản thù tội danh, người trong bang thề muốn báo thù cho hắn, cái thứ nhất hoài nghi đối tượng dĩ nhiên chính là lúc ấy tiến đến vứt xác Hoan Nô, cái thứ hai thì là đi theo sau vứt xác Hà Nữ, nhưng là ám sát hoạt động ngay từ đầu, mục tiêu lại bị vô hạn mở rộng, càng có những bang phái khác thừa cơ diệt trừ cừu nhân.

"Chúng ta đều là bảo bên trong nô bộc, được đề cử đến Đông bảo, mặc dù đều có chủ nhân, nhưng cũng là một bang, người khác đều gọi chúng ta 'Cánh tay nô bang'."

Kim Bằng bảo tất cả nô bộc trên cánh tay đều có một cái ấn ký, phía trên in dấu lấy tên của mình, Cố Thận Vi chưa hề không muốn đây cũng là một bang, mà chính mình đúng là một thành viên trong đó.

Không có ở "Điều Mộc viện" huấn luyện, hoàn toàn chính xác như ông hắn bỏ lỡ không ít thứ.

"Còn có những bang phái khác, cũng đều đối 'Tuyết sơn bang' bất mãn, bọn hắn đều nguyện ý theo chúng ta liên hợp, mọi người cùng nhau đối phó đám kia cầm đầu."

Mười tên thiếu niên học đồ đầy cõi lòng kỳ vọng mà nhìn xem Hoan Nô, hắn là "Cánh tay nô bang" bên trong võ công người mạnh nhất, liên tục bốn lần một đao giết địch, chính là "Tuyết sơn bang" bên trong vậy không có mấy người có thể lấy được dạng này chiến tích.

"Tốt, như ông chúng ta ứng chiến đi."

Mười hai con cầm đao tay theo thứ tự chồng lên nhau, phía dưới cùng nhất chính là Hoan Nô, phía trên nhất là Hà Nữ, trong phòng duy nhất nữ sát thủ học đồ.

"Sát thủ các sư phụ đâu? Trong viện quân sự đâu? Bọn hắn thái độ gì?"

"Không có người sẽ làm liên quan." Trả lời người là Hà Nữ, "Đây cũng là đào thải học đồ phương pháp tốt, hết thảy cần nhờ chính chúng ta, người còn sống sót, giết đến nhiều nhất người, không chỉ có sẽ không bị phạt, còn có thể sớm xuất sư, lấy được sát thủ thân phận."

Cố Thận Vi trong lòng hơi động, hắn không biết Đông bảo còn có quy củ như vậy, đã như vậy, còn có cái gì có thể do dự đây này?

Hắn chuẩn bị đại khai sát giới.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Tàn sát

Chính như Hà Nữ nói, học đồ tàn sát không có nhận can thiệp, Kim Bằng bảo vui với nhìn thấy tương lai bọn sát thủ chịu đựng nhất tàn khốc, chân thật nhất giết chóc huấn luyện, chỉ là lập xuống mấy đầu quy định bất thành văn.

Tàn sát chỉ cực hạn tại Đông bảo. Cụ thể tới nói là "Luyện Hóa viện" lấy đông phía Nam khu vực, đông đến vãng sinh sườn núi, nam đến Mộc Dao ngũ, bất kỳ cái gì có can đảm vượt qua phạm vi sát thủ học đồ, đều sẽ bị giấu giếm thủ vệ một đao giết chết.

Tàn sát chỉ nhằm vào học đồ. Ngoại trừ buổi tối đầu tiên, bất kỳ cái gì lại đối nô bộc hạ thủ người, đồng dạng là một con đường chết, dù cho dạng này, cũng rất ít lại có người hầu dám tùy tiện đi vào Đông bảo, chợ đen hủy bỏ, phụ trách đưa cơm quét sạch tạp dịch chỉ ở thành quần kết đội tình huống mới đến, buông xuống đồ vật lập tức đi ngay, những ngày kia, Đông bảo một mảnh dơ dáy bẩn thỉu, cơ hồ cùng Mộc Dao ngũ phế tích không có khác gì.

Sát thủ các sư phụ tuân thủ không can thiệp nguyên tắc. Tại tàn sát vừa mới lúc bắt đầu, bọn hắn liền tới tập kiểm có rồi đi nơi ở, dù sao không có chợ đen, bảo bên trong sinh hoạt phi thường không tiện, đại đa số người đều chạy đến Nam Thành hưởng thụ thuần tửu nữ nữ, đem một tháng này trở thành khó được ngày nghỉ.

Còn sót lại mấy tên sát thủ sư phụ, vậy tại "Cánh tay nô bang" một lần thành công ám sát về sau, toàn bộ rời đi, đem mảnh đất này bàn triệt để giao cho giết mất đồ đám học đồ.

Lần này ám sát là Cố Thận Vi hành động trả thù, mục tiêu tên là "Thỏ Lang".

"Tuyệt sơn bang" bên trong thành viên phần lớn vứt bỏ bản danh, lấy dã thú tự cho là, Thỏ Lang tức là một cái trong số đó, đó là một thân thủ mạnh mẽ thiếu niên, đao pháp lăng lệ, am hiểu thiếp thân bác đấu.

"Chính là hắn tại chợ đen ám sát người."

"Cánh tay nô bang" một viên lời thề sơn sát nói, không có nói ra bất cứ chứng cứ gì, lại đạt được rồi toàn thể thành viên đồng ý, đại gia nhất trí biểu thị muốn bắt hắn khai đao, "Cánh tay nô bang" tại đầu hai ngày tàn sát bên trong chết bảy người, tại các bang ở trong tồn thất lớn nhất, vô cùng cần thiết vẫn hồi địa vị cùng mặt mũi.

Trên thực tế, cùng chỗ kia lớn tuổi nhất học đồ chỗ khẳng định chính tương phản, căn bản không có bang phái nguyên ý cùng "Cánh tay nô bang" liên hợp, rất nhiều người cừu thị "Tuyệt sơn bang" không giả, nhưng tương tự cừu thị bọn này trên cánh tay khắc chữ thiếu niên, bọn hắn lúc trước đều là bảo bên trong nô bộc, cùng tất cả viện có thiên ti vạn lữ liên hệ, thường thường từng có đi bằng hữu tới thăm viếng, giống Hà Nữ cùng chết đi Khiển Nô, thậm chí còn có thể không ở tại Đông bảo, đây hết thấy đều làm lớn ra "Cánh tay nô bang" cùng cái khác học đồ ở giữa vết rách.

Đây là Cố Thận Vi lần thứ nhất tiến vào đoàn thể bên trong, mặc dù công nhận võ công mạnh nhất, hắn nhưng không có lập tức lấy được địa vị cao nhất, tất cả mọi người tại quan sát, muốn thu hoạch được đám người tôn kính, hắn còn nhất định phải thể hiện ra càng nhiều lãnh tụ mị lực.

Xế chiều hôm nay, lại có càng nhiều "Cánh tay nô bang" thành viên nghe hỏi chạy đến, trước trước sau sau hết thấy tụ tập năm mươi tám người, đại gia lúc trước phục thị chủ nhân không đồng nhất, Thượng Quan gia tộc nội bộ mâu thuẫn tự nhiên vậy thể hiện tại các nô tài trên thân, cho nên, rất có mấy tên học đồ muốn tranh đoạt cái kia hư huyền "Bang chủ" vị trí.

Bởi vậy, ám sát Thỏ Lang liền có rồi song trọng ý nghĩa: Trả thù cùng tranh vị. Cố Thận Vi quyết định muốn tại trận này trong trò chơi nắm giữ quyền chủ động.

Thỏ Lang sư phụ không hề rời đi Đông bảo, đây là ám sát hành động lớn nhất trở ngại.

Hà Nữ làm đến không ít tình báo, Cố Thận Vi chế định một cái kế hoạch to gan, người tham dự chỉ có ba người.

Thỏ Lang sư phụ hết thấy có sáu tên đồ đệ, một người trong đó tại chợ đen ám sát ngày thứ ba muốn tham gia thi thố, đây là "Luyện Hóa viện" duy nhất may mắn còn sống sót thường ngày hoạt động, chỉ cần là sống lấy học đồ nhất định phải tham gia.

Ám sát trong tiêu tổ người đầu tiên trùng hợp vậy tại cùng một ngày tham gia thi thố, cho nên phụ trách giám thị, Thỏ Lang sư đệ vừa vào nhà, hắn lập tức hướng canh giữ ở cửa ra vào Hà Nữ phát ra tín hiệu.

Cố Thận Vi mặc sát thủ học đồ tiêu chuẩn áo đen, che mặt, lúc trước sau một ngày nửa đêm liền mai phục tại Thỏ Lang nơi ở phụ cận.

Hà Nữ chạy đến thay ca, nàng là nhiệm vụ truyền tin, làm Thỏ Lang sư đệ sớm trở về lúc, nghĩ biện pháp ngăn cản hay giết chết hắn.

Cố Thận Vi dẫn theo đao, đi ra chỗ ẩn thân, quang minh chính đại tiến vào Thỏ Lang ở lại viện tử.

Nơi này so Thiết Hàn Phong chỗ ở lớn, sát thủ sư phụ ngay tại trong phòng nghỉ ngơi, Thỏ Lang cùng mấy tên đồng môn sư huynh đệ đang luyện đao, Cố Thận Vi hướng bọn hắn gật gật đầu, không hề nói gì, một bộ bộ dáng như đưa đám, trực tiếp tiến vào "Chính mình" gian phòng.

Đây là tàn sát vừa mới bắt đầu mấy ngày, đại gia tính cảnh giác còn chưa tới thần hồn nát thần tính tình trạng, Cố Thận Vi đáng người cùng tham gia thi thố đệ tử rất tương tự, mặc dù thi thố về sau còn bảo trì che mặt cách ăn mặc có điểm lạ, nhưng không có gây nên hoài nghi, ai có thể nghĩ tới một tên học đồ dám ở sát thủ tay ngay dưới mắt làm ám sát đâu?

Thỏ Lang theo vị sư đệ này quan hệ không tệ, ở bên ngoài luyện một hồi đao, vào nhà nghỉ hỏi thăm sư đệ thi tháng kết quả, xem ra hẳn lại thua, nhưng là không có mất đi tính mạng đã thuộc chuyện may mắn.

Tựa như năm đó trốn ở dưới giường chờ đợi Hàn Thế Kỳ đến, Cố Thận Vi giấu ở phía sau cửa bình tĩnh khí, lòng mang thấp thòm, lại một lần cảm thấy kế hoạch của mình trăm ngàn chỗ hở, Thỏ Lang có thể sẽ không tiến đến, cũng có thể là theo những người khác một khối tiến đến, sinh hoạt chi tiết luôn luôn tràn đầy sự không chắc chắn, Hà Nữ tình báo có lẽ chính là sai.

Kết quả lại so tưởng tượng được thuận lợi, Cố Thận Vi rốt cục có rồi một lần phía sau giết địch, một đao từ Thỏ Lang hậu tâm đâm vào, không chờ hẳn ngã xuống đất, lập tức bắt lấy tóc của hắn, tuân theo sư phụ dạy bảo, cắt lấy đầu lâu.

Một khi sự tình phát sinh, Cố Thận Vi chặt Trương Lập khắc biến mất không còn tăm tích, đều đầu vào đây xử lý sự việc về sau, lau sạch trên đao vết máu, tìm tới một kiện áo đen, bao khóa đầu người, nện bước nhẹ nhõm bộ pháp ra khỏi phòng rồi đi viện tử, nhìn không chớp mắt.

Mặt khác bốn tên học đồ lúc này lộ ra rồi thần sắc kinh ngạc, có thể vẫn là không có lập tức kịp phản ứng, thẳng đến người áo đen bịt mặt biến mất một hồi lâu, bọn hắn mới nghĩ đến xem xét lâu không xuất hiện Thỏ Lang.

Sát thủ sư phụ nổi trận lôi đình, kém chút đem còn lại năm tên đồ đệ tất cả đều giết, qua đi hết giận, lại đối kẻ ám sát đảm lượng rất là tán thưởng, hẳn không thể tự hạ thân phận tìm một tên học đồ báo thù, cho nên khi thiên liên rồi đi Đồng bảo, cho đồ đệ lưu lại lời nói, "Hoặc là còn sống xử lý kẻ ám sát, hoặc là chết lấy gấp sư phụ."

Vì phòng ngừa loại này chuyện mất mặt tái diễn, cuối cùng mấy tên sát thủ sư phụ vậy rồi đi rồi, càng lớn một nhóm ám sát triều dâng như vậy đến.

Lần này ám sát sự kiện rất nhanh lan truyền mở, người người đều biết đây là Hoan Nô thủ bút, hẳn lập tức lấy được rồi "Cánh tay nô bang" chứng thành viên hiệu trung, cũng rước lấy liên tiếp ám sát.

Bắt đầu mùa đông trước một cái kia nguyệt, Cố Thận Vi không có chỗ ở cố định, tại từng cái thành viên trong viện đều ở qua, thậm chí tại Mộc Dao ngõ trong phế tích giấu qua một đoạn thời gian.

Vĩnh viễn không có an toàn nhất chỗ ẩn thân, muốn mạng sống, duy nhất thủ đoạn chính là tận khả năng nhiều đánh đòn phủ đầu giết chết đối thủ.

Cố Thận Vi đem năm mươi tám người chia một số tiểu tổ, mỗi tổ chức ba đến năm người, cho bọn hắn phân chia khu vực khu, chỉ định mục tiêu, có đôi khi thậm chí tự mình tham dự chế định ám sát kế hoạch, chính hắn cùng Hà Nữ, còn có một cái gọi là để lại nô thiếu niên là một tổ.

Hà Nữ rất nhanh cho thấy sát thủ thiên phú, để lại nô lại một mực là cái uy hiếp, nhưng chủ nhân của hắn Tam thiếu chủ, Tam thiếu chủ cùng Bát thiếu chủ quan hệ mật thiết, Cố Thận Vi chỉ có thể mang theo hắn, dù sao cái khác Thiếu chủ trong viện nô tài càng không đáng tin nhiệm.

Ám sát hoạt động như là thủy triều, có tướng có lui, nhiều nhất thời điểm mỗi ngày muốn chết ba mươi, bốn mươi người, vậy có mấy ngày các phương không hẹn mà cùng ngưng chiến, để tiếp tế đồ ăn, vũ khí, y phục những vật này tư.

Tham gia thi tháng thành danh phù kỳ thực từ vọng hành trình, xui xẻo học đồ còn chưa đi đến "Luyện kim viện" cửa chính liền một mệnh ô hô, may mắn thi phát hiện chính mình đi vào tỷ thí mô phỏng phòng về sau, đối diện căn bản không có đối thủ.

Lại không có người dám đi vắng sinh sồn núi vút xác, kia cơ hồ mang ý nghĩa muốn đem chính mình vậy ném xuống.

Nếu như muốn công khai hành động, đám học đồ nhất định phải tốp năm tốp ba, âm thầm còn muốn có mấy tên người bảo vệ.

Ám sát độ khó càng ngày càng cao, cùng lúc đó, một nhóm thủ pháp cao siêu, thành quả nổi bật học đồ thanh danh vang dội, đám học đồ đều luyện thành một loại bản sự, có thể từ thủ pháp giết người trên phân biệt ra được kẻ ám sát là ai, bởi vậy có thể tính toán chiến tích, thậm chí sắp xếp thứ tự.

Cố Thận Vi mặc dù bày ra rất nhiều lần ám sát, chính mình vậy tham dự trong đó đại bộ phận, nhưng hắn cũng không phải là xếp hạng cao nhất người, tại khác biệt bang phái thống kê bên trong, hẳn một mực tại thứ ba, vị trí thứ tư trên bồi hồi.

Rất nhiều người đều phát hiện, người còn sống sót chưa chắc là võ công khá mạnh học đồ, mấy tên tại "Điều Mộc viện" bộc lộ tài năng, tại thi tháng bên trong liên tục một đao giết địch hảo thủ, tại ám sát triều ban sơ mấy ngày liền bị xử lý, ngược lại có một ít trước đây không có tiếng tăm gì hạng người, không chỉ có sống tiếp được, còn một mực tại tăng lên chính mình giết người số lượng.

Có một cái gọi là "Lưu Hoa" thiếu niên, là trong đó người nổi bật, tại tất cả bang phái thống kê bên trong, hẳn đều xếp tại Hoan Nô phía trước.

Lưu Hoa họ chi, sinh tại lưu sa chi địa phía tây, gầy yếu thấp bé, tướng mạo bình thường, tại "Điều Mộc viện", hẳn duy nhất để người chú ý chính là kỳ quái họ cùng danh tự, tiến vào "Luyện Hóa viện" về sau, tại thi tháng bên trong chưa bao giờ qua một đao giết địch thành tích, có một lần còn bị chém bị thương.

Chính là cái mới nhìn qua này rất yếu thiếu niên, không gia nhập bang phái, không có bất kỳ cái gì giúp đỡ, một mình hành động, xuất quỷ nhập thần, tại đầu ba ngày liền ám sát mười một tên học đồ, ngay từ đầu, tất cả mọi người đem hắn giết chết người về lại người khác danh nghĩa, thẳng đến có người phát hiện nước chảy đặc biệt thủ pháp giết người.

Lưu Hoa là một tên thần xạ thủ, chính mình đặc chế rồi một chiếc cung ngắn, tầm bắn mặc dù bởi vậy rút ngắn thật nhiều, nhưng là thuận tiện che giấu,

hắn chỉ ở hai mươi bước trong vòng ra tay, căn cứ mũi tên thứ nhất kết quả cùng địch nhân phản ứng nhanh chậm, hắn có bắn ra một đến ba tiễn cơ hội.

Hắn chỉ dùng mũi tên giết người, giết người về sau nhất định thu hồi, từ trước tới giờ không lưu tại thi thể trên thân, mà lại vô luận bắn trúng mấy mũi tên, trong đó tất có một tiễn từ miệng bắn vào đi, do cái ót quán ra.

Hắn ngoại hiệu bởi vậy gọi là "Đóng kín", "Đóng kín Lưu Hoa" một lần trở thành đám học đồ ác mộng, nhất là những cái kia đã từng nhục nhã qua hắn người, đều một mực coi chừng rồi miệng của mình.

Lưu Hoa đề cao thật lớn rồi cung thủ địa vị, tại Kim Bằng bảo, chuyên môn học tập cung tiễn cùng ám khí học đồ một mực ở vào yếu thế địa vị, "Sút xa không bằng đánh gần, bởi vì cách càng gần, càng có thể phán đoán đối thủ chết sống", đây là tại bọn sát thủ ở giữa lưu truyền một câu danh ngôn.

Nhưng Lưu Hoa dù sao cũng là đơn đả độc đấu, giết người mục đích chủ yếu là báo thù riêng, ảnh hưởng phạm vi không lớn, tại Đông bảo, giết người số lượng không thể nghĩ ngờ xếp tại thủ vị một người khác hoàn toàn, tất cả mọi người nói, đây là Lưu Hoa duy nhất không dám khiêu chiến đối tượng.

Kia là cái gọi "Ngựa hoang" thiếu niên, một mực duy trì mỗi ngày chỉ ít ám sát một người ghi chép, trong một tháng liên tục giết sáu mươi chín người, đây đủ diệt đi một cái trung đẳng lớn nhỏ bang phái, cuối cùng hắn ý tưởng đột phát, muốn cùng "Cánh tay nô bang" lãnh tụ Hoan Nô công khai luận võ, kết thúc trận này hoang đường tàn sát.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Quyết đấu

"Tuyệt sơn bang" đòi thứ nhất lãnh tụ tại Thổ Lang sau khi chết thứ năm Thiên Văn tại bỏ mạng, hạ thủ là khác một bang phái, Cổ Thận Vi đã chế định kỹ càng kế hoạch, lại chưa kịp chấp hành.

"Tuyệt sơn bang" liên tiếp ba ngày rần rạt đầu, phát sinh rồi nghiêm trọng bên trong hồng, một phần ba thành viên chết bởi đoạn thời kỳ này, thẳng đến ngựa hoang lực lượng mới xuất hiện.

Cổ Thận Vi đã từng thấy qua tên này tướng mạo kì lạ thiếu niên, đổi một tên học võ người tới nói, hắn thân hình có thể xưng hoàn mỹ, bất quá càng gây cho người chú ý chính là nó khuôn mặt, cặp mắt của hắn được chia rất xa, mũi thờ từ cái trán thẳng tắp rủ xuống tới trên môi, ở giữa không có bất kỳ cái gì chập trùng, đem hai con mắt vĩnh thế ngăn cách, cái này khiến hắn từ bất kỳ một cái nào góc độ nhìn, đều giống như cái trí lực không cao người.

Cái này ấn tượng đầu tiên là cái sai lầm trí mạng.

Ngựa hoang võ công cao cường, mặc dù trong bang không phải người mạnh nhất, nhưng hắn có được xuất chúng tính bền dẻo cùng tinh táo vô tình tính cách, đền bù đao pháp trên không đủ.

Cùng "Đóng kín Lưu Hoa" độc lai độc vãng, "Tỉ Nô Bang" tiểu tổ ám sát khác biệt, ngựa hoang tựa như là một tên đã thành thực Kim Bằng bảo sát thủ, am hiểu tổ chức nhiều đến hơn mười người đại quy mô ám sát, mấy cái tiểu bang phái bị hắn một mẻ hốt gọn.

Hắn còn có một loại thần kỳ bản sự, có thể để cho thủ hạ thành viên đối với hắn gần như quỳ bái, làm thần đối đãi giống nhau, mỗi lần thành công vây quanh mục tiêu về sau, thủ hạ đều muốn đem đánh giết vinh dự lưu cho hắn, nó cố chấp trình độ đủ để khiến mấy vị Thiếu chủ sinh lòng ghen ghét.

Tàn sát tiến hành một tháng, hơn sáu trăm danh học đồ, lại thêm mấy trăm tên năm trước học đồ, hơn ngàn tên mười đến mười tám tuổi thiếu niên, chỉ sống sót không đến hai trăm người, người sống sót tình trạng kiệt sức, liền liền một mực âm thầm phóng túng kiếm chuyện Thượng Quan gia tộc, vậy bắt đầu cảm thấy bất an, cảm thấy lần này tàn sát đã vượt qua rồi có thể tiếp nhận giới hạn.

Ngay tại cái này ngưng chiến thời cơ tốt nhất, ngựa hoang bắn tiếng, muốn cùng Hoan Nô tiến hành công khai quyết đấu, vô luận ai thắng ai thua, ám sát hoạt động đều đến đây là kết thúc, phương nào cũng sẽ không tiếp tục áp dụng hành động trả thù.

"Tuyệt sơn bang" cùng "Tỉ Nô Bang" bây giờ là lớn nhất hai cái bang phái, tất cả còn lại ba bốn mươi tên hạch tâm thành viên, cái khác học đồ, ngoại trừ Lưu Hoa dạng này độc hành khách, cơ bản đều lựa chọn gia nhập hai đám một trong, một số người thậm chí đồng thời gia nhập hai phái, cái này vì truyền lời mang đến tiện lợi.

Cố Thận Vi gặp phải lựa chọn khó khăn.

Cự tuyệt ứng chiến, hấn sẽ trên lưng "Tàn sát" tội danh, người người đều không muốn vào hành trận này giết đâm trò chơi, liền liền trong bang nhất kiên định người ủng hộ vậy lộ ra mong ngóng thần sắc, hi vọng lãnh tụ có thể ứng chiến.

Tiếp nhận khiêu chiến, hấn không có nắm chắc tất thắng, chiến bại liền mang ý nghĩa tử vong, mang ý nghĩa hấn chỉ giết chết một tên râu ria Thượng Quan tử đệ, báo thù đại nghiệp chưa bắt đầu liền muốn kết thúc.

Hà Nữ là duy nhất công khai biểu thị không ủng hộ quyết đấu người, "Chúng ta là sát thủ, đây không phải sát thủ giải quyết vấn đề phương thức, mà lại cái này cũng rất có thể là một cái bẫy."

Tại quá khứ trong một tháng, Hoan Nô cùng Hà Nữ quan hệ đã mười điểm tiếp cận "Băng hữu" thuộc tính, Hoan Nô là "Tỉ Nô Bang" công nhận lãnh tụ, Hà Nữ thì là hấn trọng yếu nhất trợ thủ đắc lực nhất cùng tham mưu.

Cố Thận Vi phi thường sùng sốt, trầm mặc ít nói Hà Nữ vậy mà nhân duyên kỳ giai, trên thực tế, nàng so Hoan Nô càng giống là trong bang hạch tâm cùng trụ cột, nếu không phải nàng một mực hàng lo giải lộn xộn, vền vẹn là "Đầu vì mình chủ" đầu này lý do cũng đủ để cho đám thiếu niên này nộ bộc sục đổ.

Nàng lợi dụng cũng không phải là sắc đẹp của mình, mà là xuất sắc sức quan sát cùng một câu nói trúng năng lực, thường thường mấy câu liền có thể khuyên đối phương hồi tâm chuyển ý, tạm thời quên mất ban đầu chủ nhân, nhận rõ liên hợp chỗ tốt cùng sự tất yếu.

Bởi vậy, nàng tỏ thái độ trong bang có cực kỳ trọng yếu ảnh hưởng.

Đây là Cố Thận Vi lần thứ nhất đàm đương "Lãnh tụ" nhân vật, mười bốn tuổi trước kia, có võ công cao cường phụ huynh canh giữ ở bên người, hấn càng nhiều thời điểm vai trò là nghịch ngợm ngây thơ được bảo hộ người, ngoại trừ bên người không nghe lời tiểu thư đồng, hấn còn không có quản lý người khác kinh nghiệm, nhưng hấn biết, chính mình thu được vinh quang, cùng lúc đó vậy gánh vác không cách nào trốn tránh trách nhiệm.

Châm chọc là, vô luận là đối địch "Tuyệt sơn bang", vẫn là nghe hấn chỉ huy "Tỉ Nô Bang", trong tương lai cũng sẽ là hấn báo thù trên đường địch nhân.

Cố Thận Vi quyết định ứng chiến.

Ồn thỏa mang ý nghĩa lùi bước, đã tại hướng Kim Băng bảo đòi lại nợ máu quá trình bên trong, mỗi một bước cũng sẽ là đưa vào chỗ chết mà hậu sinh, cần gì phải quan tâm lần này đâu?

Quyết đấu định vào ba ngày sau đó, địa điểm là Mộc Dao ngô phế tích.

Việc này tuyên bố về sau, Đông bảo ám sát sự kiện trên diện rộng giảm bớt, trong ba ngày chỉ phát sinh rồi lẻ tẻ mấy lên, trong đó cùng một chỗ kém chút phá hủy đã định dưới thời gian địa điểm quyết đấu.

Ai cũng không hiểu "Đóng kín Lưu Hoa" vì cái gì hết lần này tới lần khác lúc này xuất hiện, sớm tại mấy ngày trước kia, hấn liền đã rất ít giết người, lại tại hai đại bang phái có ý ngưng chiến thời điểm, ám sát "Tỉ Nô Bang" nhân vật trọng yếu.

Tao ngộ ám sát chính là Hà Nữ.

Phổ thông suy đoán cho rằng, Lưu Hoa không muốn để cho lần này ám sát triều dâng kết thúc, hấn vốn là cái không đáng chú ý tiểu nhân vật, thông qua mũi tên cùng thi thể thu được to lớn thanh danh, hấn hưởng thụ núp trong bóng tối bắn giết địch nhân khoái cảm, cho nên muốn phá hư hai đám hoà đàm.

Hoan Nô cùng ngựa hoang tất cả là trong bang lãnh tụ, giết chết bọn hấn có thể nhất gây nên chiến hỏa, nhưng ám sát độ khó vậy lớn nhất, cho nên hấn lựa chọn Hà Nữ, "Tỉ Nô Bang" trụ cột tinh thần, thân là nữ học đồ, thực lực cũng càng yếu chút.

Đây là Đông bảo một cái khác đầu thành kiến, tựa như đại gia phổ biến cảm thấy cung tiễn so đao thấp một cấp, lưu hành quan điểm cho rằng nữ tử không thích hợp làm sát thủ.

Đông bảo nữ học đồ không cao hơn một trăm tên, trải qua một tháng huyết tinh thanh tẩy, chỉ còn lại mười mấy người, tỉ lệ tử vong đại đại vượt qua nam học đồ.

Lưu Hoa mai phục tại tường viện phía trên, người khoác mũ che màu xám, phía trên vùng đầy bụi đất, xa xa nhìn lại, cùng gạch đá cơ hồ hòa làm một thể, hấn cứ như vậy đợi không biết bao nhiêu thời gian, nhẫn cơ chịu đói, chỉ ở lúc cần thiết uống một chút nước, rốt cục chờ đến mục tiêu đơn độc xuất hiện cơ hội.

Hà Nữ ở lại trong sân bên ngoài đều có nghiêm mật thủ vệ, đêm hôm đó, nàng ra khỏi phòng là muốn cùng "Tuyệt sơn bang" người gặp mặt, trao đổi quyết đấu chi tiết an bài, chỉ cần ngăn ngừa vài chục bước, nàng liền có thể cùng ngoài viện trông coi bản bang học đồ tụ hợp.

Lưu Hoa tuân thủ một cách nghiêm chỉnh chính mình ám sát nguyên tắc, chờ Hà Nữ đến gần cửa sân, tiến vào hai mươi bước tầm bắn trong vòng lúc, mới liên xạ hai mũi tên, tiễn tiễn mệnh trung, nhưng hấn chưa kịp tại Hà Nữ trong miệng bù một tiễn, bảy tám tên đảm nhiệm thủ vệ chức vụ học đồ vọt ra, Lưu Hoa sớm đã chọn tốt rồi rút lui lộ tuyến, cấp tốc biến mất.

Đây là Lưu Hoa duy nhất một lần không thể tại mục tiêu trong miệng lưu lại tiêu ký.

"Tỉ Nô Bang" quần tình xúc động phần nộ, Cố Thận Vi trước mặt mọi người thề muốn vì nàng báo thù, sau nửa đêm liền ám sát "Tuyết son bang" một tên thành viên trọng yếu.

Mặc dù người người đều biết đây là Luru Hoa thủ bút, nhưng cũng đều đem chuyện này xem như độc hành sát thủ đầu nhập vào "Tuyết son bang" biểu tượng.

Ở đây trong lúc nguy cấp, nghĩ giữ vững tinh táo gần như không có khả năng, ngựa hoang lại thể hiện ra hiếm thấy điều khiển năng lực, không chỉ có ngăn lại bang chúng hỗn loạn tung búng trả thù âm thanh, còn phái xuất xức có thành viên lưng bắt Luru Hoa, dùng cái này chứng minh chính mình cũng không phải là phía sau màn sai sử.

Tại chuyện này xử lý bên trên, Cố Thận Vi trong lòng cảm giác sâu sắc xấu hổ, quyết đấu chưa bắt đầu, hấn tại lãnh tụ năng lực cùng quyết đoán năng lực đã thua liền hai chiều, cái này cho hấn cực lớn giáo huấn, tương lai, khi hấn chân chính lãnh đạo một chi lực lượng cường đại lúc, vẫn thường thường coi đây là giới.

Mất thấy tình thế có sai lầm điều khiển xu thế, Hà Nữ tỉnh lại, nàng trúng hai mũi tên, một tiễn tại kẻ sát trái tim, một tiễn xuyên thấu cánh tay trái, phản ứng của nàng vẫn là so kẻ ám sát dự tính phải nhanh, thời khắc ngàn cân treo sợi tóc tránh đi yếu hại.

Đồng bảo chỉ có bình thường nhất thương tích thuốc, càng mời không đến đại phu, Hà Nữ hôn mê một ngày một đêm, như kỳ tích tỉnh lại rồi, mở hai mắt ra câu nói đầu tiên là, "Không muốn mắc lừa, việc này cùng 'Tuyết son bang' không quan hệ, cái kia kết thúc."

Chính là thông qua chuyện này, Cố Thận Vi bắt đầu triệt để tín nhiệm Hà Nữ, hấn đối thiếu nữ này một mực cất giấu mâu thuẫn hoài nghi cảm xúc, rốt cục tan thành mây khói.

Hai người lúc mới gặp mặt Hà Nữ lạnh lùng thái độ bất tri bất giác ảnh hưởng tới Cố Thận Vi, hấn từng chịu đựng đe dọa, miệt thị các loại thân sắc, nhưng xưa nay chưa từng gặp qua loại này không có chút nào lý do coi thường, nhất là bọn hấn đều là nô bộc, ở vào cùng một giai tầng, trong một đoạn thời gian rất dài, Cố Thận Vi còn sót lại tự tôn đều vì này đại sâu đã kích.

Hiện tại, những này đều biến mất.

Hoan Nô cùng ngựa hoang quyết đấu đúng hạn cử hành, Hà Nữ kiên trì mang thương tham gia, nàng là "Bang chủ" trọng yếu nhất trợ thủ, có nghĩa vụ thay hấn canh chừng, phòng ngừa đối phương thiết trí cạm bẫy.

Hết thấy cũng rất thuận lợi, hai đám thành viên dốc hết toàn lực, không được bắt luận kẻ nào lấy thương bệnh vì lý do không lộ diện, tất cả mọi người là áo đen che mặt không mang theo vũ khí, song phương kiểm kê nhân số, U; đọc sách w;w;u;kan Sh;. net cam đoan không có giấu giếm sát thủ, "Tuyết son bang" một trăm lẻ ba người, "Tỉ Nô Bang" tám mươi chín người, tăng thêm cái kia tung tích không rõ Luru Hoa, Đồng bảo học đồ hết thấy may mắn còn sống sót 193 người.

Luru Hoa một mực không có bị phát hiện, hai đám lục soát khắp Đồng bảo, tìm không có dấu vết để lại, cuối cùng, đại gia chỉ có thể tin tưởng hấn chính mình nhảy xuống rồi vắng sinh sườn núi, đây cũng không phải là chuyện hiếm lạ, tại quá khứ một tháng, mười mấy tên học đồ không chịu nổi máu tanh áp lực, lựa chọn bản thân kết thúc sinh mệnh.

Đám học đồ tụ tập tại Mộc Dao ngũ, trong không khí tràn ngập khẩn trương, cảnh giác, vui vẻ hương vị, mặc kệ ai thắng ai thua, một tháng ác mộng rốt cục phải kết thúc rồi.

Sát thủ ở giữa quyết đấu đương nhiên sẽ không mặt đối mặt tỷ thí đao pháp, Hoan Nô cùng ngựa hoang sẽ từ hai cái phương hướng tiến vào kia phiến do mười bảy tòa viện lạc di tích tạo thành phế tích, mượn nhờ đồ nát thê lương cùng phế thảo cây gỗ khô yếm hộ, lấy ám sát thủ đoạn tiêu diệt đối phương, không có thời gian hạn chế, thẳng đến trong đó một mới bị giết chết, khả năng chỉ là trong nháy mắt, cũng có thể là duy trì liên tục vài ngày.

Cố Thận Vi đã nghĩ kỹ một cái kế hoạch, Hà Nữ sau khi tỉnh lại, hai người lại thương lượng một chút, đều cảm thấy có thể thực hiện.

Ngựa hoang là cái thợ săn, nhiều người thời điểm áp dụng bao vây tiêu diệt thủ đoạn, đơn độc hành động lúc thì thông qua kiên nhẫn theo dõi cùng trước đó bố trí cái bẫy giết địch, Hà Nữ nhớ kỹ ngựa hoang mỗi một lần ám sát hành động, từ đó cho ra kết luận, cùng Cố Thận Vi kế hoạch không mưu mà hợp.

Cố Thận Vi tiến vào phế tích về sau sẽ cẩn thận tiến lên, lục soát ngựa hoang bày ra cạm bẫy, giai đoạn này không có cách nào gặp may, chỉ có thể dựa vào kinh nghiệm cùng trực giác, chịu qua sau một khoảng thời gian, hấn liền muốn bày ra bẫy rập của mình: Tại tiến lên trên đường lưu lại không đáng chú ý vết tích, hấp dẫn ngựa hoang chú ý, sau đó đường cũ trở về một đoạn ngắn, tại dự định vị trí phục kích ngựa hoang.

Hấn cùng Hà Nữ nhất trí cho rằng, đây chính là mấy đao sự, hoặc sống hoặc chết, liền coi trọng làm là cái nào.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: May mắn còn sống sót

Sáng sớm hàng một tầng thật dày sương, vũng nước mặt ngoài kết thành miếng băng mỏng, buổi trưa, sương tiêu băng tan, dương quang thậm chí mang theo giữa hè dư ôn, hai tên người quyết đấu tiến vào sân bãi, đây là nhất không thích hợp ám sát thời khắc, đối với song phương lại là đồng dạng công bằng.

Áo đen che mặt đám học đồ canh giữ ở Mộc Dao ngõ, cơ bản không nhìn thấy tình huống bên trong, bọn hắn chỉ là chờ đợi, giống hai bầy chó trung thành, vững tin làm một phương nào lãnh tụ chết đi lúc, chính mình sẽ lập tức ngửi được sát thủ chi huyết mùi thơm.

Dù cho quyết đấu lại duy trì liên tục một tháng, bọn hắn cũng sẽ một tác cũng không rời chờ đợi, cái này giống như là một trận hướng thần hiến tế nghi thức, cho dù là không tin người, bị bao vây tại mê loạn người cuồng tín bên trong, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ có chút bất kính.

Cố Thận Vi chỉ dẫn theo một thanh hẹp đao, tiến vào phế tích về sau lập tức thuận chân tường tiến lên, chú ý cẩn thận, gặp được cục gạch gạch ngói vụn lúc đi vòng qua, trải qua rậm rạp cỏ cây bụi lúc, thả rằng phủ phục tiến lên, vậy không động vào rơi một mảnh héo lá, hiện tại trả không phải lưu lại vết tích dẫn địch nhân thời điểm.

Vòng tròn một chút xú thu nhỏ, Cố Thận Vi trước đó hiểu rõ đến có chín nơi thiết trí cạm bẫy tuyệt hảo địa điểm, lúc này lại phát hiện năm nơi cũng không tề vị trí, nhưng là đều không có bị từng giờ trò dấu hiệu, ngựa hoang rất thông minh, sẽ không lựa chọn những sát thủ này đều biết địa điểm.

Thời gian từng giờ trôi qua, giữa trưa âm lúc dương quang đã thành ký ức, cuối thu hàn ý từ dưới đất từ từ bay lên, lúc chạng vạng tối điểm cấp tốc chiếm lĩnh toàn bộ lãnh địa cùng không phân.

Gần hai trăm tên sát thủ học đồ song song đứng tại hẹp đao Mộc Dao ngõ bên trong, phế tích bên trong giống như chết yên tĩnh, từ từ bị bóng tối bao trùm, bọn hắn lại giống đang thường thức vừa ra làm người say mê hí kịch, ngưng thần quan sát nghiêng tai lắng nghe, mỗi một điểm gió thổi cỏ lay, lá khô rụng địa, đều giống như đặc sắc chuyển hướng, lệnh người xem tâm động không thôi.

Cố Thận Vi tại một tháng này học được đồ vật, so tuyệt đại đa số học đồ tại "Điều Mộc viện" mười tháng học được còn nhiều hơn, hắn thành thạo theo dõi địch nhân, che giấu hành tích của mình, nhưng đối thủ của hắn là ngựa hoang, một cái khác tại tàn sát quá trình Trung Hưng lên lãnh tụ, đồng dạng có được hoàn mỹ kỹ xảo cùng trực giác bén nhạy.

Ban đêm đến, lại càng dễ che giấu, cũng càng khó tìm kiếm, Cố Thận Vi đã lần thứ hai lục soát phế tích, vẫn là không phát hiện chút gì, hắn tựa như là cùng mình vật lộn tên điên, tại chốn không người xoay quanh con, nhưng hắn biết địch nhân liền tại phụ cận, ngẫu nhiên có như vậy mấy lần, hắn thậm chí có thể cảm giác được ngựa hoang nhịp tim rung động, chờ hắn lặng lẽ tiếp cận, lại không thu hoạch được gì, có khác mấy lần, hắn cảm giác không hiểu khăn trương, mà thân ở vị trí lại hết sức bất lợi, thế là cấp tốc chạy trốn, không cho địch nhân tiếp cận.

Tại dạng này một trò chơi bên trong, đao pháp, thân thủ đều là thứ yếu nhân tố, sức chịu đựng cùng ý chí mới là khảo nghiệm nội dung chủ yếu, trước hết nhất kim nén không được người, cũng là sớm nhất lộ ra sơ hở người.

Ban đêm đi qua, băng sương lần nữa thời gian ngắn đến, khinh công cho dù tốt sát thủ, cũng sẽ tại sương trên mặt lưu lại dấu chân, hay giẫm nát không đáng chú ý miếng băng mỏng.

Nhìn qua nhất ẩn thỏa chiến thuật là án binh bất động, nhưng Cố Thận Vi vẫn dọc theo quy luật lộ tuyến lục soát, mai phục tại cố định địa điểm chờ địch nhân trải qua, cái này đúng không cảm kích địch nhân hữu hiệu, đối đã sớm chuẩn bị cao thủ, không khác tự chui đầu vào lưới, sát thủ nhìn thấy khả nghi vết tích, sẽ không trực tiếp đi qua, mà là vòng quanh đi vòng qua, từ mai phục người phía sau phát động tập kích.

Cố Thận Vi phát hiện ba khu dấu chân cùng hai nơi vụn băng, chính mình vậy lưu lại không sai biệt lắm đồng dạng số lượng vết tích, đây đều là trong lúc vô tình sai lầm, hắn đại đại rút nhỏ lục soát phạm vi, vững tin cùng ngựa hoang khoảng cách đã mười điểm tiếp cận.

Kia là do bốn tòa vút bỏ viện tử tạo thành khu vực, bao quanh một cái ngã tư đường, lúc trước là chợ đen chủ yếu điểm tụ tập, cơ hồ không có thực vật bao trùm, tất cả đều là từng đồng sục đống cục đá vụn.

Lần nữa tới gần buổi trưa, quyết đấu đã tiến hành sắp mười hai canh giờ, Cố Thận Vi phát hiện một khối nửa nát gạch đá thoáng di động vị trí, thế là vây quanh điểm này tiến hành tỉ mỉ lục soát, xác nhận đây là ngựa hoang sai lầm, mà không phải cố ý lưu lại dụ địch cạm bẫy, hắn biết, có thể chủ động đánh ra.

Hắn tại đầu đường Đông Nam trong viện di động một đoạn phiến gỗ, tuyển định địa điểm phục kích thì là Đông Bắc viện tử một chỗ đoạn tường đằng sau, làm ngựa hoang vòng quanh khả nghi tung tích dò xét lúc, khẳng định sẽ đi qua nơi này.

Cố Thận Vi tiếp xuống cần phải làm là nằm rạp trên mặt đất trên mặt kiên nhẫn chờ đợi.

Trợn vện một canh giờ về sau, hần rớt cục nghe được rồi cục nhẹ hơi tiếng bước chân.

Ngựa hoang, mặc dù đồng dạng áo đen che mặt, lại không hề nghi ngờ là ngựa hoang bản thân, đang từ đầu đường quay tới, đi đường lúc khom người, tay phải cầm đao, rón rén, mỗi một bước đều muốn dừng lại quan sát, cực kỳ giống trên sân khấu ăn trộm gà tặc.

Cổ Thận Vi sẽ không đối với cái này có chế nhạo chi tâm, chính hần động tác cũng giống vậy, sát thủ không để người hoa mắt kỹ xảo, chỉ cần thực dụng là được.

Ngựa hoang chỉ phóng ra hai bộ liền dừng lại bất động rồi, không biết là cái gì hấp dẫn chú ý của hần cũng gây nên cảnh giác, tóm lại hần không tiến thêm nữa, thân thể nằm đến thấp hơn, tay cầm đao vậy tại gia tăng lực đao, sau đó, ánh mắt của hần nhìn về phía rồi Cổ Thận Vi chỗ ẩn thân.

Cổ Thận Vi trước người có đá vụn che đây, chỉ lộ ra một con mắt, cách mặt đất bất quá vài tấc, vị trí của hần đưa lưng về phía dương quang, chính là ánh mắt lợi hại nhất điều hần, vậy không có khả năng phát hiện hần.

Nhưng ngựa hoang vẫn là nhìn chăm chăm đồng kia không có ý nghĩa đá vụn, có lẽ hần cái gì vậy không có phát hiện, chỉ là xuất phát từ trực giác, loại kia đối với gần ngay trước mắt nguy hiểm đột nhiên bắt đầu sinh trực giác.

Cổ Thận Vi vẫn chờ đợi, nháy mắt một cái không nháy mắt, bọn sát thủ đều có một loại mê tín, tức trong lòng tâm tình chấp chòn sẽ thông qua thần bí phương thức truyền lại cho cảnh giác địch nhân, cho nên, muốn không bị phát hiện, tốt nhất bảo trì tâm như chỉ thủy.

Ngựa hoang dời ánh mắt lại phóng ra một bước, Cổ Thận Vi tâm đột nhiên nhảy một cái, hần thậm chí hoài nghi cái nhảy này kinh động đến đối thủ, bởi vì ngựa hoang bước kế tiếp cái biến phương hướng, giống như là muốn vòng qua một tảng đá lớn, lại giống là muốn lượn quanh một cái cang lớn vòng tròn, nói như vậy, Cổ Thận Vi liền sẽ đem phía sau lưng bại lộ, từ đó ưu thế mất hết.

Ngựa hoang ý tưởng chân thật vĩnh viễn vậy sẽ không có người biết, bởi vì đúng lúc này, liên tiếp thanh âm từ phế tích bên ngoài truyền đến, "Vương chủ có lệnh, lập cấm cá nhân đấu. Vương chủ có lệnh, lập cấm cá nhân đấu. . ."

Thanh âm này giống một trận thời khô kéo hủ cuồng phong thổi qua Mộc Đao ngõ, đem gắn vào gần hai trăm tên thiếu niên trên đỉnh đầu to lớn bọt biển quét qua trăm quét sạch, bỗng nhiên, đắm chìm trong thần bí bầu không khí bên trong đám học đồ giết mình tỉnh lại.

Đi qua một tháng, Đông bảo tựa như là một tòa thần linh quên trong biển đảo nhỏ, trên đảo cư dân một lần cho là mình chính là thần, chính là chúa tể, "Vương chủ" hai chữ nhắc nhở bọn hần, chân chính thần linh còn tại chỗ cao nhìn xuống cái này một khối nhỏ thổ địa, hiện tại, hần đến thu phục mất đất tuyên bố quyền lợi rồi.

Mỗi một vị người sống sót, đều thuộc về "Độc Bộ Vương".

Phóng ngựa truyền lệnh chính là một đội dây lưng đỏ sát thủ, những nơi đi qua, đám học đồ như ở trong mộng mới tỉnh, tỏa ra lo sợ nghi hoặc xấu hổ, tới tập tán đi, trong mắt bọn hần, kia hai tên còn lưu tại phế tích bên trong "Lãnh tụ" quang hoàn mất hết, còn thân là phổ thông đồng học thiếu niên.

Ngựa hoang nhỏ giọng lui lại, Cổ Thận Vi tùy theo vậy từ một phương hướng khác rồi đi, mỗi người đều cảm thấy mình đã nắm giữ chủ động, chỉ kém trí mạng một kích cuối cùng, trong lòng không khỏi vạn phần tiếu nười.

Cổ Thận Vi trở lại Mộc Đao ngõ lúc, đã không có người nào rồi, chỉ có thân thiết nhất cán mấy vị thành viên, hướng hần gật gật đầu, vậy lập tức đi.

Truyền lệnh bọn sát thủ cưỡi ngựa trở về, thích hợp một bên "Tỉ Nô Bang bang chủ" chẳng thêm ngó tới.

Tàn sát ác mộng kết thúc, mở hai mắt ra lại là một trận cang lớn ác mộng, Cổ Thận Vi vẫn là cái kia báo thù xa xa khó vời thiếu niên nô bộc.

Mộc Đao ngõ đầu đường đứng đầy một tiểu đoàn người, theo đám học đồ đồng dạng áo đen che mặt, nhưng là Cổ Thận Vi biết bọn hần không có một cái nào là Đồng bảo người.

Kia một tiểu đoàn người nhìn qua cùng không sai độc lập Hoan Nô, tựa như hiểu kì quý tộc nhìn chăm chăm cương trao đến ấu sư, hứng thú dạt dào, lãnh khốc vô tình.

Cổ Thận Vi đoán được thân phận của bọn hần, thậm chí cảm thấy mình nhận ra mấy vị người quen, hần sớm cái kia nghĩ tới, dạng này một trận đặc sắc chân thực trò chơi, làm sao lại không làm cho "Thập công tử" Thượng Quan Như hứng thú?

Thượng Quan Như liền đứng ở trong đám người, có lẽ chính là đứng ở chính giữa cái kia nhỏ gầy người.

Trong đám người đi ra một tên cây gậy trúc giống như thiếu niên, đi hướng đứng thẳng bất động Hoan Nô.

"Vũ công tử."

"Cây gậy trúc" đi đến trước mặt lúc, Cổ Thận Vi có chút khom người, gọi ra người bịt mặt danh tự.

"Người giết ca ca ta." Thượng Quan Vũ Thi đi thẳng vào vấn đề, ánh mắt giống nhau Cổ Thận Vi trong trí nhớ như thế, cao ngạo vô tình, "Chúng ta cả nhà đều cảm kích ngươi." Nàng thậm chí khẽ gật đầu, "Nhưng ta vẫn còn muốn báo thù cho hần, ngươi tốt nhất cẩn thận một chút, đây chính là lời ta

muốn nói."

Cố Thận Vi nhìn xem trước mặt người cao thiếu nữ, mấy tháng trước, đây là hấn nhất đối thủ khó dây dưa, bây giờ lại chỉ là một tên không trải qua thế sự, tự tư tự đại tiểu nữ hài, nàng bồi tiếp Thượng Quan Như đến xem náo nhiệt, chưa từng có trải qua chân chính báo thù cùng máu tươi.

Nàng biết cái gì là cừu hận? Cái gì là báo thù?

"Hoan nghênh đi vào cừu hận Thiên Đường, đây chính là lời ta muốn nói."

Đột nhiên, thân phận hèn mọn Cố Thận Vi trở nên như đế vương trấn định tự nhiên, mang theo "Thượng Quan" dòng họ Vũ công tử thất kính, tay phải nắm chặt chuôi đao, lại đã mất đi rút đao khí lực cùng ý chí, nàng từng bước lui lại, cuối cùng quay người đào tẩu.

Đầu đường một tiểu đoàn người rời đi rồi, Cố Thận Vi nhìn qua hấn tường rằng Thượng Quan Như thân ảnh, sát tâm tiêu hết.

Cố Thận Vi đi trước thăm Hà Nữ, thương thế của nàng không được tốt, cho nên rời đi đến sớm.

"'Ti Nô Bang' vẫn còn ở đó."

Hà Nữ khẳng định nói, Cố Thận Vi không có phản bác, nhưng hấn biết, còn tại chỉ có tàn ảnh, liền liền cái này tàn ảnh cũng sẽ rất nhanh biến mất hầu như không còn, như là sáng sớm băng sương.

Sát thủ các sư phụ lần lượt về báo, kiểm kê đồ đệ của mình, www.ukan-shu.net có ít người đã mất đi danh hào, đành phải âm thầm rời đi Kim Bằng bảo, vào ở đường núi bên cạnh chật hẹp quanh quệ nhà nhỏ, chờ mong sang năm có thể thu mấy cái ra đáng sát thủ học đồ.

Những cái kia còn có đồ đệ may mắn còn sống sót sát thủ sư phụ, dù cho môn hạ chỉ còn một người, vậy mừng rỡ vạn phần, hỏi thăm hết thấy ám sát chi tiết, sau đó đem kinh nghiệm của mình dốc túi tương thụ.

Trên thực tế, không thời một vị sát thủ sư phụ công khai tuyên bố, cái này một nhóm học đồ bên trong, đem hiện lên Kim Bằng bảo nhiều năm trước tới nay đứng đầu nhất sát thủ.

Bất quá, không có người nhận khen thưởng, Kim Bằng bảo tựa hồ cảm thấy học đồ nhận huấn luyện còn chưa đủ.

Thiết Hàn Phong cũng quay về rồi, không uống rượu, cho nên tính tình không tốt lắm, đối đồ đệ duy nhất may mắn còn sống sót chuyện này, không có hiển lộ ra chút nào ý mừng.

"Nghe nói người gây dựng một cái 'Nữ nhân bang', nhường một cái tiểu nữ hài làm chủ, dựa vào nàng bảo hộ an toàn? Ta cho là người mẹ ruột đều hóa thành tro rồi, làm sao còn không có đứt sữa? Vẫn là nói người tiểu tử cất giấu lấy nữ nhân vui vẻ tuyệt kỹ, dự định sau này rong ruổi hoan trường?"

Nếu như là tại một tháng trước kia, Cố Thận Vi sẽ bị những lời này chọc giận, hiện tại hấn lại thờ ơ, một tháng tàn sát so mười năm dạy bảo càng hữu hiệu, "Nàng là sát thủ hợp cách, không kém gì bất luận kẻ nào."

Thiết Hàn Phong đối đồ đệ tình táo tựa hồ mười điểm tức giận, nhìn hấn chăm chăm rồi nửa ngày, cải biến chủ đề, "Người còn có mấy lần thi tháng?"

"Một lần."

Cố Thận Vi lần thứ năm thi tháng tại ám sát triều đêm ngược mấy ngày tiến hành, đối thủ chết trên đường, hấn không chiến mà thắng, chỉ cần lại nhiều một lần một đao giết địch thành tích, hấn liền có thể xuất sư, bỏ đi "Học đồ" hai chữ, thu hoạch được Kim Bằng bảo sát thủ xưng hào.

"Ừm, rất tốt, một lần cuối cùng không được người giết chết đối thủ, người còn cần càng nhiều huấn luyện."

Thiết Hàn Phong bình thân ném ra ngoài trí mạng vũ khí, Cố Thận Vi không thể khống chế lại cảm xúc, đột nhiên lên cơn giận dữ.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80: Đánh đồ

Thiết Hàn Phong cần "Sát thủ sư phụ" tên tuổi, tốt tiếp tục hẩn tại bích ngọc Nam Thành tư nhân sinh ý, vì thế không tiếc trì hoãn đồ đệ xuất sư thời gian.

Ấn Kim Bằng bảo quy củ, tại thi tháng bên trong liên tục sáu lần một đao giết địch, hay liên tục mười hai lần đã thương địch thủ người thắng, mới có tư cách xuất sư trở thành sát thủ, chỉ cần thất bại một lần, hết thầy từ đầu tính lên.

Cổ Thận Vi đối với cái này lên con giận dữ, lại bất động thanh sắc, mặt ngoài đáp ứng, trong lòng hạ quyết tâm, lần thứ sáu thi tháng nhất định phải một đao giết địch, từ đây thoát khỏi Thiết Qua Tử trời buộc, hẩn đã không cần từ sư phụ nơi đó lại học cái gì rồi.

Duy trì liên tục một tháng tàn sát kết thúc, Đông bảo khôi phục thái độ bình thường, liền chợ đen cũng chậm chậm có rồi nhân khí, mấy ngày sau, "Đóng kín Lưu Hoa" lần nữa hiện thân, dọa tất cả mọi người nháy một cái, liền sư phụ của hẩn cũng là cả kinh.

Vị này hạ quyết tâm muốn độc lai độc vãng sát thủ học đồ, từ đây càng thêm bỏ đàn sống riêng, không cùng bất luận kẻ nào kết giao, sư phụ của hẩn đối với cái này đại lực ủng hộ, tịnh xưng hẩn là chân chính sát thủ.

Hai đại bang phái mặc dù không còn tồn tại, lại đều có một đám kiên định hạch tâm thành viên, mấy tên "Tỉ Nô Bang" học đồ tìm đến Hoan Nô, yêu cầu hẩn tuân thủ lời thề, ám sát Lưu Hoa vì Hà Nữ báo thù.

Cổ Thận Vi mình xác cự tuyệt, "Độc Bộ Vương" đã ban xuống "Lập cấm cá nhân đầu" mệnh lệnh, lại làm ám sát không khác là muốn cùng địch nhân đồng quy vu tận, nhưng hẩn hứa hẹn, sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp, nhường Lưu Hoa trở thành chính mình lần thứ sáu thi tháng đối thủ.

Lưu Hoa không am hiểu đao pháp, tại không gian nhỏ hẹp mô phỏng trong phòng không phát huy ra cung tiễn sở trường, Cổ Thận Vi hoàn toàn chán ghét chết hẩn.

Vì thế, đại gia cùng nhau không ít bạc, liền đối địch trước "Tuyệt sơn bang" thành viên cũng không ít người xuất tiền, chuẩn bị thu mua Hoàng Yêu Đái quân sự, lần tiếp theo thi tháng lúc đem hai người an bài thành đối thủ.

Đây là Đông bảo thường gặp "Sinh ý", Thượng Quan Vũ Hưng khi còn sống làm chính là cái này, hẩn chết vậy không chậm trễ mua bán hưng thịnh.

Cổ Thận Vi dốc lòng luyện tập đao pháp, đồng thời âm thầm tìm hiểu Thượng Quan Vũ Thi động tĩnh, nàng lúc ấy hốt hoảng lui bước, rất có thể phía sau làm âm mưu, hẩn hiện tại có rồi mấy tên so sánh trung tâm đồng bạn, tin tức linh thông rất nhiều.

Thượng Quan Vũ Thi án binh bất động, không biết là sợ hãi, vẫn là đối ca ca không có tình cảm gì, tóm lại, nàng chưa hề ý đồ tại Đông bảo bên trong đối Hoan Nô ra tay.

Bạc góp đến không sai biệt lắm, Hà Nữ thương thế cũng đã, thi tháng trước ba ngày, tự mình đi cùng một tên quân sự thương lượng, thành công an bài Hoan Nô cùng Lưu Hoa tỷ thí.

Thiết Hàn Phong gần nhất rất ít xuống núi, nghiêm ngặt đốc thúc đồ đệ luyện công, hai người hiện tại chính thức giao thủ, sư phụ cũng không còn có thể ngồi tiếp chiêu, đồ đệ chênh lệch chỉ là công lực cùng kinh nghiệm càng nhiều.

Lần thứ sáu thi tháng buổi sáng hôm đó, Thiết Hàn Phong tự mình mang theo đồ đệ tiến về "Luyện kim viện", tiến trước nhà, lời kéo đồ đệ cánh tay, "Người biết ta ý tứ a?"

"Biết."

"Đừng chuyện xấu."

Cổ Thận Vi gật gật đầu, nhưng trong lòng lại nghĩ như thế nào một đao giết chết Lưu Hoa, quá hôm nay, hẩn liền không còn là Thiết Hàn Phong đồ đệ, người thọt lại không làm gì được hẩn rồi.

Sau đó, hẩn sẽ chính thức trở thành Kim Bằng bảo sát thủ, tám chín phần mười có thể trở lại Thượng Quan Nộ thủ hạ, đến lúc đó, hẩn cần phải làm là tra ra "Mặt xanh" thích khách nội tình, tại tẩu hỏa nhập ma ba năm kỳ đầy trước đó, tìm cơ hội giết chết Bát thiếu chủ.

Hết thầy rõ ràng sáng tỏ.

Hẩn trong sân thấy được Lưu Hoa, mặc dù mọi người đều che mặt lỗ, nhưng là Lưu Hoa đặc thù nhìn một cái mà biết: Tự mình một người đứng tại bên tường, theo tất cả mọi người, bao quát sư phụ, vẫn duy trì một khoảng cách, dưới lưng treo đao, trên lưng vác lấy mạng tinh tiêu chí đoàn cung.

Trừ phi tên này độc hành khách trong một tháng học xong không thể tưởng tượng nổi đao pháp, hôm nay hẩn phải chết không nghi ngờ.

Thi tháng muốn bắt đầu, đám học đồ phân lập một dài hàng phòng hai bên, một tên quân sự đem Hoan Nô đưa đến trong đó một gian cửa ra vào, tại hẩn đi vào trước đó, thấp giọng nói, "Thật có lỗi, có người ra bạc càng nhiều, qua đi các người có thể đem bạc thu hồi đi."

Quân sự vội vàng rời đi, Cổ Thận Vi biết Thiết Hàn Phong nhúng tay.

Quả nhiên, đẩy cửa sau khi vào nhà, đối diện học đồ không phải Lưu Hoa, mà là cùng một ngày tới tham gia thi tháng Hà Nữ.

Hai người rất quen thuộc, dù cho che mặt cũng có thể nhận ra được.

"Chuyện gì xảy ra?"

"Thiết Qua Từ ra tiền nhiều hơn, đem hai ta an bài ở cùng một chỗ."

Hai người yên lặng không nói, không biết tiếp xuống nên làm cái gì.

Cố Thận Vi một lần muốn giết chết Hà Nữ, đây là hấn báo thù trên đường chướng ngại vật, muốn tiếp tục đi tới, liền tuyệt không thể nhân từ nương tay, nhưng hấn lập tức nản chí rồi ý nghĩ này, cử động lần này sẽ để cho hấn một lần nữa lâm vào cô lập, so hai tháng trước kia còn muốn cô lập, muốn báo thù, giúp đỡ là ắt không thể thiếu, hấn hoàn toàn có thể không nói ra tình hình thực tế, khiến cái này tương lai sát thủ vì chính mình phục vụ.

"Làm sao bây giờ?"

"Chặt ta một đao đi, người tháng."

Cố Thận dự định đem ân tình đưa đủ, dù sao hấn làm sao cũng còn nếu lại tham gia sáu tháng khảo thí, thắng bại đối với hấn không có ý nghĩa, một đao giết địch mới là truy cầu.

"Cũng tốt."

Hà Nữ xưa nay không là một kẻ xảo trá người, nàng thần nhiên đồng ý Hoan Nô đề nghị, đi lên trước, tại hấn trên cánh tay trái nhẹ nhàng vẽ một đao.

Nếu như nói Cố Thận Vi đối nàng còn có một chút xú hoại nghĩ lời nói, lúc này vậy triệt để vô ảnh vô tung.

"Ta sẽ thay người giết chết Lưu Hoa."

"Không, về sau ta sẽ tự mình động thủ."

Cố Thận Vi ra khỏi phòng lúc còn duy trì trấn định, hướng quân sự thông báo chiến tích lúc vậy rất thông dong, chờ hấn đi theo sư phụ trở lại chỗ ở lúc, rốt cục nhìn không được bạo phát, "Người thọt, người tại sao muốn dạng này?"

Thiết Hàn Phong đổ vào trên ghế nằm, đôi đồ đệ nộ khí cùng miệt xung thờ ơ, "Vi tốt cho người."

"Người là vì đánh lấy sát thủ sư phụ cờ hiệu cho mình kiếm tiền."

"Đồng thời vậy là vì tốt cho người."

Cố Thận Vi cảm thấy toàn thân đều bị ngọn lửa thiêu nướng, hấn thời gian rất lâu không có như thế nổi giận phùng phùng rồi, hấn đối toàn bộ Kim Bằng bảo cửu hận tựa hồ cũng trong nháy mắt này chuyển dời đến rồi sư phụ trên thân, "Từ nay về sau, người là địch nhân của ta."

"A, hiện tại mới nghĩ tới chỗ này, người thật đúng là quá ngu rồi, sư phụ cùng đồ đệ vốn chính là địch nhân, nhìn, đây là thất lưng của ta, người nếu có thể giết chết ta, đem nó treo ở trên cửa chính, đồng dạng có thể xuất sư, không cần đến tham gia thi tháng, thế nào, ranh con vương bát đản, nghĩ đến thử một chút sao?"

Thiết Hàn Phong khiêu khích tựa như nhìn xem đồ đệ, đôi hành vi của mình một điểm không đỏ mặt.

Cố Thận Vi thật hối hận tại sư phụ say như chết thời điểm, không thể một đao giết hấn, võ công của hai người còn có chênh lệch rất lớn, nhưng là rõ ràng đánh không thành, còn có âm toán có thể lựa chọn, trong vòng sáu tháng, luôn có cơ hội một đao đâm vào người thọt trái tim.

Nhưng lửa giận vẫn là khó mà giới tất, sáu tháng, cỡ nào dài đằng đặc chờ đợi, hấn tổng cộng chỉ còn lại hơn hai năm một điểm thời gian, lại muốn tại một cái râu ria nửa về hưu sát thủ trên thân lãng phí sáu tháng.

Thiết Hàn Phong cảm thấy đồ đệ cảm xúc biến hóa, ném ra ngoài chính mình chuẩn bị đã lâu một phen giáo huấn, "Bồi dưỡng sát thủ liền theo huấn chó, muốn để bọn chúng lẫn nhau cắn xé, lẫn nhau tranh đoạt, trong lòng tràn ngập lửa giận cùng cửu hận, hận không thể đem toàn bộ thế giới nuốt mất, đem nhìn thấy mỗi người cắn đến máu me đầm đìa, đây là bước đầu tiên, người biết bước kế tiếp là cái gì không?"

Cố Thận Vi đôi môi đóng chặt, đối sư phụ nhảm chán ví von không quan tâm chút nào.

"Bước kế tiếp là cho bọn chúng mặc lên dây thừng, không thể để cho chó dữ đem chủ nhân vậy nuốt, không nghe lời chó chung quy là một đầu chó đại, một đám cmm thối cútt chó."

Mặc dù trong lòng tràn đầy chán ghét, Cố Thận Vi lại hiểu ý của sư phụ, sát thủ dựa vào cửu hận bảo trì tràn đầy giết đâm chí tâm, nhưng nếu là không thể khống chế cửu hận, cũng chỉ có thể hủy diệt chính mình.

Cố Thận Vi tại thu phục cửu hận cùng phóng túng cửu hận hai chủng cảm xúc ở giữa lắc lư, chỉ cảm thấy ngực bên trong một cỗ ngột ngạt không chỗ

tuyển tã, tiếp lấy mắt tối sầm lại, bịch một tiếng ngã trên mặt đất.

Tuyết nương gieo xuống tẩu hỏa nhập ma phát tác, so trước đó cái nào một lần đều nghiêm trọng.

Bất quá Cố Thận Vi lại không thụ cái gì tra tấn, hần ngắt đi, không hề hay biết, thậm chí không có cách nào đọc thầm vô danh kiếm phổ bên trong văn tự, tốt đem nóng rực chi khí chuyển thành nội công.

Chờ hần khi tỉnh lại, phát hiện chính mình đang nằm tại sư phụ trên ghế, đây là hần lần thứ nhất hưởng vinh hạnh đặc biệt này, cho dù là tại Thiết Hàn Phong một tháng chưa về lúc, hần cũng chưa từng chạm qua cái ghế kia.

Thiết Hàn Phong đứng tại ba bước bên ngoài, dùng khỏe mạnh chân trái chèo chống thân thể, đang dùng u ám ánh mắt nhìn đồ đệ.

Cố Thận Vi trong lòng giật mình, hần bái sư về sau từng có ba lần tẩu hỏa nhập ma, đều không có bị sư phụ phát hiện, lúc này không có cách nào che giấu.

"Ha ha, đây không phải ta cái kia một lòng nghĩ ra sư làm sát thủ tiểu đồ đệ sao? Thế nào? Tâm tình kích động đến bất tỉnh nhân sự rồi, vẫn là cmm có việc cất giấu không nói?"

"Không cần người quan tâm."

Lần này tẩu hỏa nhập ma tới mãnh, đi cũng nhanh, Cố Thận Vi nhảy xuống ghế nằm, cứng nhắc nói, trong lòng bắt đầu suy nghĩ như thế nào tại sư phụ mặt báo trước đó giết chết hần.

Thiết Hàn Phong tới gần Cố Thận Vi, không hề có điềm báo trước đột nhiên ra quyền, Cố Thận Vi toàn bộ tinh thần đề phòng, vẫn không có thể ngăn ở một quyền này, trong bụng nhận tội, trong bụng lập tức đau đến dờn sống lấp biển.

Cố Thận Vi thuận tay rút ra hẹp đao, hai người khoảng cách quá gần, hần vẫn phản thủ cầm đao, như thiểm điện mà đâm về sư phụ phía sau lưng, đây là hần tại trong thực tiễn luyện được đao pháp.

Có một việc hần một mực không có nói cho sư phụ, hần vậy quen thuộc từ phía sau công kích.

Nhưng đối thủ của hần là một tên sát thủ sư phụ, cho dù đã không còn ở vào trạng thái đỉnh phong, w;w. u;ka; Shu. net giết người kỹ xảo lại một chút cũng không rơi xuống.

Thiết Hàn Phong căn bản không có trốn tránh, vậy không có ngăn cản phía sau đâm tới đao, mà là lại tiến lên một bước, đụng đầu vào đồ đệ trên mũi, đây là đầu đường vô lại đánh nhau thủ pháp, bị hần dùng để giáo huấn đồ đệ.

Cố Thận Vi bị đụng người choáng đầu hoa mắt, máu mũi chảy dài, liền đao đều nắm bắt ổn, lại càng không cần phải nói dùng nó giết người.

Thiết Hàn Phong đắc thế không tha người, một thanh bóp lấy đồ đệ cổ, giống mang thâm cừu đại hận tựa như đập nện hần, từ đầu đến eo, không có một chỗ buông tha, thẳng đến đồ đệ lần nữa ngắt đi.

Cố Thận Vi tỉnh nửa khi đi tới, phát hiện chính mình nằm tại trong đình viện, tay chân đều bị da trâu dây thừng một mực buộc chặt.

Một tháng trước kia, hần vẫn là một bang lãnh tụ, bây giờ lại tại một đồng rác rưởi ở trong lán lộn, mình đầy thương tích, mặt mũi bầm dập, thần ý ở trên người hần mờ rất nhiều trò đùa bên trong, là thuộc cái này lớn nhất châm chọc tính.

Thiết Hàn Phong nằm lại cái ghế của mình bên trên, rượu xem ra đã uống không ít, tỉnh tỉnh lại không chuyển biến tốt, "Ta giết người được, miễn cho người về sau không giải thích được tẩu hỏa nhập ma chết rồi, cho ta mất mặt."

Cố Thận Vi ra sức gầy dựa, không có mở miệng, Thiết Hàn Phong lạnh lùng nhìn xem hần, một ngụm tiếp một ngụm uống rượu, cuối cùng ngã xuống ngủ thiếp đi.

Cố Thận Vi phí hết đại kinh, nghĩ ra đủ loại biện pháp, vẫn không thể nào giải khai dây thừng, thực sự mệt mỏi không được, nằm trên mặt đất vậy ngủ thiếp đi, trong đêm, đầu mùa đông hơi lạnh cóng đến hần run rẩy bầy, kém chút chết đi, nếu là dạng này, coi như làm thỏa mãn Thiết Qua Từ tâm ý.

Thiết Hàn Phong không sợ trời đông giá rét, tại lộ thiên trên ghế nằm ngủ được thư thư phục phục, vừa rạng sáng ngày thứ hai mới tỉnh, chuyện thứ nhất chính là nắm lên rượu xác, đem lạnh buốt tàn rượu một cổ não rót vào miệng bên trong, sau đó đối xanh cả mặt đồ đệ nói, "Người thể nào không chết? Tiểu miến con non, cùng ta xuống núi, trị không hết người, ta cmm đem một cái chân khác vậy cho chó ăn."

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Chương 81: Giết sư

Chậm trễ nửa tháng, Thiết Hàn Phong mới dạy đồ đệ xuống núi xem bệnh, trong lúc đó hẳn một số lần đơn độc vào thành, đều là do thiên đi làm thiên trở về, sắc mặt càng ngày càng âm trầm.

Cố Thận Vi ngược lại tinh táo lại, tại kia thời gian nửa tháng bên trong, toàn lực ứng phó chỉ làm một việc: Nghĩ trăm phương ngàn kế ám sát sư phụ của mình.

Hắn hết thầy sử dụng hai mươi tám chủng phương pháp, không sai biệt lắm bình quân mỗi ngày hai lần, có chút là trầm tư suy tính kế hoạch, có chút là ý tưởng đột phát ngẫu hứng chỉ tác.

Thiết Hàn Phong ứng đối phương thức rất đơn giản, không để cho mình bị giết chết, sau đó đánh đập đồ đệ dừng lại, có đôi khi tới hào hứng, còn biết lời bình hai câu.

"Đôi ta dùng thuốc mê? Ngươi đối một tên sát thủ dùng thuốc mê? A, ta đem cái đồ chơi này coi như ăn cơm thời điểm, ngươi mẹ ruột còn đang bú sữa đây."

Thiết Hàn Phong nói lời này lúc, Cố Thận Vi hút vào bắn ngược thuốc mê, chính mềm mềm ngã trên mặt đất không thể động đậy.

"Đồ ngốc, giết người còn muốn trước ngắm một chút, còn không bằng trực tiếp nói cho ta dưới mâm mặt cắt giấu chủy thủ. Ta liền ngươi ruột bên trong phân đều nhìn thấy rõ ràng, ngươi còn muốn cùng ta chơi mảnh khảnh?"

Lúc này, đồ ăn gần một chỗ, khay bay đến đầu tường, Cố Thận Vi té ngã trên đất, trên mặt vết thương cũ chưa dứt lại thêm mới thương, Thiết Hàn Phong đánh người nắm đầm giống như hòn đá cứng rắn.

Cố Thận Vi phát động hết thảy lực lượng, những cái kia vẫn hoài niệm "Tỉ Nô Bang" học đồ tới tập vì hắn bày mưu tính kế, cung cấp hiểm có độc được, đặc chế binh khí ngắn, hoa dạng chông chất ám khí, theo dõi Thiết Hàn Phong, giám thị nó tại Đông bảo bên trong mỗi một bước động tĩnh.

Cố Thận Vi định ra quy tắc, ám sát lúc chỉ do tự mình một người động thủ, tuyệt không khiến người khác tham dự, Thiết Qua Từ không muốn giết chết đồ đệ duy nhất, đối những người khác cũng sẽ không nhân từ nương tay.

Có một lần, Cố Thận Vi kém chút liền thành công rồi.

Khi đó hẳn đã thử hai mươi mấy lần, không có một lần có thể làm bị thương sư phụ mấy may, ý vào sư phụ từ trước tới giờ không đánh đòn phủ đầu, hẳn nghĩ ra rồi một chiêu.

Thiết Hàn Phong nằm trên ghế uống rượu, hùng hùng hổ hổ nguyên rửa đồ đệ liên lụy chính mình, Cố Thận Vi đứng sáu bảy bước bên ngoài, tay phải tùy ý đặt ở cách chuôi đao vài tấc địa phương, tay trái núp ở trong tay áo, vác tại sau lưng, vừa đi vừa về đi thông thả toái bộ, giống như đang suy nghĩ tâm sự bộ dáng.

Thiết Hàn Phong rốt cục chịu không được, "Ranh con, còn chờ cái gì, món ăn đều lạnh, còn chưa động thủ? Sớm đã nói với ngươi, đừng có dùng bảo bên trong đồ chơi, loại nào ta không quen? Ngươi dứt khoát tự sát được rồi, nát trong sân, không chừng có thể đem ta hun chết."

"Người thọt, ngươi đầu kia nát chân đều không có hun chết ngươi, ta chính là chết vậy đối với nó thôi."

Cố Thận Vi không khách khí cãi lại, đôi thầy trò này ở giữa sớm đã không có chút nào lễ nghi tôn ti, nhưng là hắn vẫn không ra chiêu, chỉ là có mắng tát trả, tại miệng trên cùng sư phụ giao đấu.

Thiết Hàn Phong tựa như trong núi ẩn cư kỳ thủ, thật vất vả gặp được có thể chịu được đánh cược một lần đối thủ, lập tức kích thích ngày xưa hùng tâm, nước miếng văng tung tóe, điệu ngữ liên tiếp, dụng thẳng mắng lịch đại tổ tiên, hoành mắng thân bằng hảo hữu, ngón tay tứ chỉ ngũ quan, đảo sâu ngũ tạng lục phủ, cửt đái Tề Phi, heo chó loạn vũ, chỉ là đồ đệ xuất sinh phương thức liền huyền tượng ra mười cái hoàn toàn khác biệt phiên bản, tóm lại, nhất định phải mắng đồ đệ còn không miệng mới được, cùng lúc đó, rượu ngon không ngừng, chính là miệng một khắc không ngừng, hắn cũng có thể chuẩn xác không sai lầm nâng cốc cảm không đổ vào.

Cố Thận Vi lúc đầu lộ ra miệng lưỡi vụng về, một câu còn không có trả hết, sư phụ đã lại mắng ra hai ba câu, chậm rãi hắn tìm được bí quyết, căn bản lơ đi sư phụ mắng cái gì, chuyển thủ làm công, há miệng "Người thọt", ngậm miệng "Ninh hót", cuối cùng rốt cục đột phá tâm lý giới tuyến, đem sư phụ khẳng định có cùng khả năng có thân thích tất cả đều lôi ra ngoài miêu tả một phen, thao thao bất tuyệt, mưu cầu chứng minh Thiết Qua Từ là một thân nát đau nhức nhân loại cùng nhiều loại dơ bẩn động vật trực hệ hậu đại.

Mắng chửi người không thể so với giết người đơn giản nhiều ít, nói giống nhau rồi sẽ bị chế nhạo, nhất định phải tùy cơ ứng biến, một chiêu hóa nạn nhận

tội, mắng cao hứng. Cố Thận Vi rút cuộc để ý giải rồi thô tục chân lý: Giết người tựa như vận chuyển Thạch Đầu, mỗi giết một người đều dưới đáy lòng tích khối tiếp theo, càng xây càng cao, nhìn như rực rỡ, lại quả thực đồ đạc hoảng; mắng chửi người chính là khơi thông, chính là phá hủy, càng mắng càng cảm thấy trong lòng sượng sảng, thậm chí có bất văn kiến nhật cảm giác.

Trận này xưa nay chưa từng có sự đồ mắng nhau kéo dài gần hai canh giờ, chưa phân thắng bại, lấy Thiết Hàn Phong một đầu ngã quy chấm dứt.

Cố Thận Vi trong tay áo cái gì âm khí, độc dược vậy không có, hẳn đã sớm phát hiện, sự phụ lấy mắng chửi người làm vui, vì món ăn, thô tục như là mỹ vị món ngon, chính là nhắm rượu tốt nhất trợ phẩm, hẳn vậy không có ở trong rượu dưới thuốc mê, hẳn chỉ là so bình thường mua hơn một chút, Thiết Qua Từ là chính mình say ngã rồi, giống quán bần nhào, lại không phòng hộ năng lực.

Cố Thận Vi rút ra hẹp đao, mắng chửi người mang tới thư sướng chỉ là giả tượng, một khi ngậm miệng, cừ hận, sát tâm, từ vong lập tức đoàn tụ thành bao quanh nồng vụ, từ hẳn mỗi một cái lỗ chân lông tiến vào trong thân thể.

Mũi đao chống đỡ ở ngực, chỉ cần cuốn cuốn một cọng cỏ lực lượng, liền có thể kết thúc một tên sát thủ tính mệnh, chứng kiến một tên khác sát thủ sinh ra.

Y phục bị vạch phá, để nhất giọt máu tươi chảy ra, Thiết Hàn Phong hai mắt đột nhiên tròn lên, trong tay nhiều hơn một thanh hẹp đao, kia là ghế nằm phía dưới thiết yếu vũ khí.

Cố Thận Vi trong tay hẹp đao bỗng nhiên bị ngăn trở, giống như bị thứ gì kẹp lấy, hẳn nhất định phải tăng lớn khí lực mới được, nhưng chính là như thế một sát na đến trễ, Thiết Hàn Phong hẹp đao đã đâm tới, mục tiêu đồng dạng là đồ đệ tìm.

Hoặc là buông tay lui lại, hoặc là đồng quy vu tận, Cố Thận Vi không có lựa chọn, hẳn cận kề cái chết cũng muốn báo thù, nhưng đối tượng lại không phải cái này người thọt.

Cố Thận Vi nhảy lùi lại một bước, tránh đi sự phụ trở lại gỗ, xách đao đề phòng, nghênh đón tất có dừng lại đánh đập.

Thiết Hàn Phong không có đứng lên, thậm chí không có mở miệng chửi mắng, trong tay hẳn còn cầm đao, hai mắt vậy mở to, nhưng là tiếng ngáy vẫn như cũ, hẳn căn bản cũng không có thanh tỉnh.

Cố Thận Vi lại là sừng sốt lại là hổ thẹn, hẳn vậy mà đánh không lại trong lúc ngủ mơ Thiết Qua Từ.

Thiết Hàn Phong con mắt chậm rãi nhắm lại, đao lại giống sinh trưởng ở trên tay, năm ngón tay không có một chút buông lỏng dấu hiệu.

Cố Thận Vi do dự thời gian rất lâu, cuối cùng từ bỏ rồi lần thứ hai ném thư, từ cái kia con ma men trên thân, hẳn cảm nhận được như có như không sát khí, trong giấc mộng, Thiết Hàn Phong hoàn toàn tuân theo sát thủ bản năng, ra tay tuyệt không chần chờ thương hại, Cố Thận Vi cũng không muốn vô duyên vô cớ liền chết như vậy.

Đồng dạng là sát thủ, Thiết Hàn Phong võ công so cái kia Hàn Thế Kỳ mạnh không chỉ gấp mười lần, Cố Thận Vi có chút hiếu kỳ, Kim Bằng bảo lựa chọn sát thủ tiêu chuẩn đến cùng là cái gì, thật chẳng lẽ có người chỉ bằng phương pháp liền có thể thu hoạch được xưng hào?

Lần này tốn thời gian phí sức ám sát hành động chỉ có một kết quả, Cố Thận Vi không còn hối hận lúc trước không thể thừa dịp sự phụ say rượu lúc giết chết hẳn, sự thật chứng minh vậy căn bản làm không được.

Nếu như không có tẩu hỏa nhập ma uy hiếp, nếu như còn có thể cung cấp tiêu xài sinh mệnh, Cố Thận Vi thật có chút nghĩ tiếp tục lưu lại sự phụ bên người, người thọt trên thân vẫn có đáng giá học tập đồ vật.

Sáng sớm hôm sau, Thiết Hàn Phong tỉnh lại, nhìn thấy đao trong tay, nhũn mảy, lại nhìn thấy nơi ngực kết vảy vết thương nhỏ nhắn, nhưng lại cười, thẳng đến liền nín mấy cái bầu rượu, phát hiện một giọt rượu không có thừa, mới nổi trận lôi đình, tìm khắp nơi đồ đệ, muốn đánh hẳn xuất khí.

Cố Thận Vi né hai ngày mới dám trở về, hẳn không hề từ bỏ, lại thử mấy lần, chỉ là rước lấy biến bản thêm lợi hành hung, cho nên, không có gì lạ, tại cái kia tuyệt lớn đầy trời thời gian, Thiết Hàn Phong rốt cục dạy đồ đệ xuống núi xem bệnh lúc, hẳn mặt mũi bầm dập, nhìn qua như cái vụng về không nghe lời thiếu niên.

Thiết Hàn Phong trên đường đi đều tại lải nhải có thể để cho vị thần y này xem bệnh khó khăn thế nào, hẳn hoa bao nhiêu tiền, nâng rồi nhiều ít người, thần y phải đoán đại, nói chuyện làm việc nhất định phải tiêu tâm, vân vân.

Cố Thận Vi tâm phiền ý loạn, hẳn không muốn xem cái gì thần y, cũng không muốn nhường thần y nhìn, vạn nhất thần y phát hiện hẳn luyện là Cố thị gia truyền "Hợp Hòa kinh", lại là một kiện mầm tai vạ.

Thiết Hàn Phong phát hiện đồ đệ trên thân tẩu hỏa nhập ma tai họa ngầm, đã để Cố Thận Vi trong lòng mười điểm cảnh giác, nghĩ hết biện pháp làm ám sát, đây cũng là một trong nguyên nhân trọng yếu.

Thần y họ Tôn, lúc tuổi còn trẻ đi khắp thiên hạ, từ Tây Vực đến Trung Nguyên, bá sư lên học, tổng hợp mấy chục nhà chi trường, cuối cùng thành một đại danh y.

Y quán ở vào bích ngọc thành Bắc, là một chỗ nhà cao cửa rộng, bệnh nhân nhất định phải sớm mấy ngày chính là đến mấy chục ngày hẹn trước, thần y tự xưng có mấy loại bệnh bất trị, một trong số đó là các loại bệnh bộc phát nặng cùng ngoại thương, "Ta không có học qua." Hẳn lý do cũng là đơn giản

sáng tỏ.

Sư đồ hai người vừa đến, quần gia liền dẫn vào bên ngoài thư phòng, thần y ở chỗ này cho người ta xem bệnh.

Thiết Hàn Phong chỉ theo quần gia từng có kết giao, lại là lần đầu tiên nhìn thấy thần y bản thân, lập tức vẻ mặt tươi cười, lộ ra đôi mắt Hoàng Yêu Đái quần sự lúc sư u tiểu cho, như cái nông thôn lão đầu nhai tựa như khom người bái thật sâu, lại đề xuống đồ đệ đầu hành lễ, nhỏ giọng nói, "Thần y, chúng ta tới."

Thần y là cái cao lớn uy nghiêm lão già, tóc thưa thớt, www. ưka; Shu.net sợi râu lại cực kì nồng đậm, trắng đen xen kẽ nhất đại nâng, thẳng rừ xuống tới thất lung, mặc vải xanh trường sam, trong tay bưng lấy một quyển sách, thấy chính mê mẩn, nghe được tiếng nói chuyện vậy không ngừng đầu lên, ừ một tiếng, lại lật hai trang, mới dừng lại, "Thích rượu quá đáng, gan ruột đều tổn hại, kiêm lại lệ khí xoắn xuyết, âm khí quá nặng, làm cho dương khí lên cao, nhìn người hồng quang đầy mặt, nhưng thật ra là bệnh nguy kịch chi tượng, không cần nhìn, kiêng rượu có thể xấn thọ năm năm, bất giới mất mạng mười năm"

Thiết Hàn Phong sửng sò, coi như ngày mai thọ tận, hần vậy sẽ không kiêng rượu, "Thần y, không phải ta xem bệnh, là hần."

"Làm sao không nói sớm, các ngươi những người này, liền sẽ chậm trễ thời gian của ta."

Thần y vô cùng không kiên nhẫn lắc đầu, nhìn thoáng qua Cố Thận Vi, "Cái này có gì có thể nhìn, đánh thời điểm hạ thủ nhẹ một chút, liền sẽ không như thể khó coi."

Cố Thận Vi tâm thiết thực không ít, cái này thần y không giống như là có chân tài thật học người, đoán chừng phân biệt không ra nội công môn phái.

Thiết Hàn Phong đem đồ đệ đẩy lên thần y trước mặt, "Thần y, không phải ngoại thương, là nội thương."

Thần y lại lắc đầu liên tục, đại khái vẫn cảm thấy "Làm sao không nói sớm", đuổi ra ba cây giữ lại thật dài móng tay ngón tay, tại Cố Thận Vi hai cổ tay trên thay phiên bắt mạch, ần đến thời gian rất lâu, mày nhíu lại đến càng ngày càng gấp, hai con mắt cơ hồ đều muốn đọng phải.

Bắt mạch kết thúc, thần y lông mày nhưng không có buông ra, liên đạn mấy cái, bắn ra một cổ yếu ớt dây tóc kinh khí, chuẩn xác đánh trúng Đốc mạch một hệ liệt huyết đạo.

Cố Thận Vi trong lòng tự nhủ muốn hồng, cái này lão thư trùng không chỉ có trong hội công, mà lại cực kì thâm hậu, tâm tư vừa đến đây, một cổ kinh khí chính giữa Tuyền Cơ huyết, Tuyết nương gieo xuống chỉ lực như thoát cương ngựa hoang, xông phá hàng rào, thẳng đến đan điền.

Cố Thận Vi a một tiếng hướng về sau ngã sấp xuống, thần y một phát bắt được cánh tay của hần, nghiêm nghị nói, "Mặt đỏ người thọ, người có thể lên làm làm sao mang một tên gian tể đến khám bệnh?"

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Thuê hung

Tồn thần y lấy ra bệnh nhân nội tình, Cố Thận Vi trong lòng giật mình, bản năng nghĩ rút cổ tay chạy trốn, lại bị thần y một mực nắm chặt, không động được mấy may.

Thiết Hàn Phong một mặt mờ mịt không hiểu, "Thần y, hần là đồ đệ của ta, không phải gian tể."

"Thật sao? Đồ đệ của người trên thân tại sao có thể có Đại Hoang Môn nội lực? Chẳng lẽ các người hai nhà uống phí hiểm khích lúc trước nắm tay ngôn hoan rồi? Như thế Tây Vực một chuyện may lớn."

Thiết Hàn Phong trên mặt ý cười không giảm, "A, chuyện này, thần y cứ việc yên tâm, ta đồ đệ này là trùng địch nhân ám toán, cái này không để van cầu thần y cứu chữa nha."

Cố Thận Vi rất là sững sốt, Thiết Hàn Phong vậy mà vì hấn giải vậy, chẳng lẽ là muốn tránh đi ngoại nhân về sau mới hạ thủ?

Tôn thần y hồ nghi chưa định, "Ngươi tin tưởng hấn?"

"Tin tưởng."

Thiết Hàn Phong trả lời mười điểm khẳng định, đến mức Cố Thận Vi hoài nghi sư phụ giấu giếm âm mưu, lần trước có người thay hấn công hắc oa chính là như vậy, Tuyệt nương thừa nhận truyền thụ Điều Nô nội công, có thể dùng Hoan Nô chưa thụ tra hỏi, kết quả lại buộc hấn làm rất nhiều chuyện.

"Tùy ngươi, đây là các ngươi bảo bên trong sự tình, không liên quan gì đến ta. Còn nội thương của hấn, bệnh vật, không có thuốc chữa, trở về chờ chết đi."

Sư đồ hai người tất cả đều sững sờ, không có minh bạch thần y ý tứ, Thiết Hàn Phong mở miệng hỏi: "Thần y, bệnh vật, hấn là rất tốt quản lý a?"

Tôn thần y không biết vì cái gì đột nhiên tức giận, "Bệnh vật tốt quản lý? Ngươi nhìn ta tóc này, rơi đến không có còn mấy cái, có phải hay không bệnh vật? Trị cho ngươi cho ta xem một chút."

Thiết Hàn Phong không dám giải thích, đành phải luôn mồm xin lỗi, ăn nói khép nép khuyên một hồi lâu, mới khiến cho thần y tâm bình khí hòa, "Thần y, ngài là thần y a, còn có cái gì nội thương ngài cũng không thể quản lý?"

Tôn thần y khí là tiêu tan, nói chuyện nhưng vẫn là rất xông, "Nói mình cái gì đều có thể quản lý, tuyệt không phải thần y, sẽ chỉ là lừa đảo, ngươi không muốn ô nhục ta."

Thiết Hàn Phong lần nữa nói xin lỗi, Tôn thần y đánh giá trăm mặc không nói thiếu niên, thiếu niên này thần sắc cùng hấn thấy qua vô số sát thủ giống nhau như đúc, còn muốn càng u ám chút, "Các ngươi bảo bên trong loại người này hàng ngàn hàng vạn, chết được so còn trùng còn nhanh hơn, cứu hấn làm gì?"

"Ta không phải liên cái này một cái đồ đệ sao, tổng hi vọng hấn sống lâu một trận."

Tôn thần y tựa hồ bị thuyết phục rồi, nhưng không có tiếp tục xem bệnh, mà là lâm vào trầm tư, một hồi lâu mới mở miệng, "Ăn ngay nói thật, ta đích xác trị không được. Cái kia, ngươi tin tưởng Phật Tổ, Bồ Tát sao?"

Nửa câu nói sau là hướng về phía Cố Thận Vi nói, Cố Thận Vi trong lòng còn đang suy nghĩ lấy sư phụ kỳ quái hành vi, đối thần y đặt câu hỏi cảm thấy không hiểu thấu, "Cái gì?"

"Ngươi tin Phật sao?"

"Không tin."

Cố Thận Vi suy nghĩ một hồi mới trả lời, Trung Nguyên cùng Tây Vực Phật giáo đều rất thịnh hành, mẹ của hấn chính là thành kính tín đồ, trong nhà có không ít kinh thư Phật tượng, hấn từ nhỏ mưa dầm thấm đất, nhưng hoàn toàn chính xác không gọi được thờ phụng.

"A, vậy liên không có biện pháp, nghe nói Tứ Đế Già Lam bên trong có một bộ khu ma trừ tà kinh văn, nếu như có thể thu được pháp sư truyền thụ, có lẽ có kỳ hiệu, nhưng dù sao cũng phải trước tin kia một bộ mới có tác dụng, đã ngươi không tin, còn chưa tính."

Sư đồ hai người không quá nhiệt tâm ở một tiếng, bọn hấn đều không thể nào tin Phật, càng không tin kinh văn có thể trị hết tẩu hỏa nhập ma.

"Tổng còn có những biện pháp khác a? Thần y." Cố Thận Vi đã không cần thiết, Thiết Hàn Phong lại chưa từ bỏ ý định.

"Tại Bích Ngọc thành là không có cách nào, lần này đi tây nam 5,600 dặm, quần sơn trong có một cái hương tích chi quốc, trong nước nhiều dị sĩ, y thuật sự cao xa siêu ta cái này câu thí thần y, muốn nói ai có thể quản lý đứa nhỏ này nội thương, ngoại trừ âm toán hấn người, chính là những này dị sĩ rồi, ta nhìn hấn còn có hai ba năm sống đầu, tới kịp đi một chuyến."

Thần y cảm thấy lời nên nói đều kể xong rồi, trở lại bàn đọc sách về sau, cầm lấy chưa xem xong sách, tiếp tục đọc qua.

Sư đồ hai người rời đi y quán, đi vào trên đường, Cố Thận Vi chờ lấy sư phụ biểu hiện diện mục chân thật, Thiết Hàn Phong lại ngậm miệng không nói, mang theo đồ đệ qua cầu, đi thẳng tới "Nam tường" tửu quán.

Thời gian buổi chiều, trời còn chưa có tối, trong tửu quán không có khách nhân nào, hai người tuyển một trương dựa vào tường cái bàn, đối diện ngồi xuống, Thiết Hàn Phong theo thường lệ kêu lên cả bàn đủ mọi màu sắc rượu ngon, lại một ngụm không uống, nghiêm nghị nhìn chăm chăm đồ đệ, "Nói đi."

"Nói cái gì?"

Cố Thận Vi tâm tình mâu thuẫn rất nặng, Thiết Qua Tử nắm chặt thóp của hấn rồi, có thể tùy tâm sở dục sai khiến hấn, hấn chỉ là không nghĩ là nhanh như thế khuất phục.

Thiết Hàn Phong ánh mắt như đao kiếm đồng dạng hùng hổ dọa người, thần sắc liền cùng hấn ngồi tại trong tửu quán lần thứ nhất mệnh lệnh đồ đệ đi giết

người lúc, lúc này hẳn không phải khúm núm mặt đỏ hán tử, cũng không phải bừa bãi con ma men, mà là hàng thật giá thật sát thủ, sát khí đằng trời, làm cho người không rét mà run.

Cố Thận Vi giữ vững được chừng một khắc đồng hồ, cùng sư phụ cứ như vậy trừng mắt nhìn, cuối cùng lại giống kia hai mươi tám lần ám sát, thua trận, đem Tuyết nương sự tình nói thẳng ra, đương nhiên, lựa chọn phiên bản là hẳn từng hướng Bát thiếu chủ Thượng Quan Nộ cung khai một cái kia, chỉ là tăng lên bị gieo xuống "Bát Hoang chỉ lực" nội dung.

"Người sợ Bát thiếu chủ biết nội công của người có vấn đề, sẽ đem người giết?"

Cố Thận Vi gật gật đầu.

Thiết Hàn Phong hừ một tiếng, tên đồ đệ này cũng là không ngốc, Kim Bằng bảo sát thủ đông đảo, tuyệt sẽ không phí tâm tư nuôi không một tên tuổi thọ đều có thể, khả năng bị địch nhân không chế học đồ.

"Người lưu tại nơi này."

Thiết Hàn Phong đứng người lên.

"Người muốn đi đâu?"

"Ít nói chuyện uống nhiều rượu."

Thiết Hàn Phong một người rời đi, đem đồ đệ ném ở bày đầy rượu ngon bên cạnh bàn.

Sắc trời dần tối, khách nhân càng ngày càng nhiều, trông trái từ quán trở nên chen chúc, mùi rượu phiêu đảng, rộn rã cười nói xen lẫn thành huyền ảo tạp âm, chấn động đến Cố Thận Vi đầu run lên.

Hắn tại nghiêm túc suy nghĩ có phải hay không như vậy chạy trốn.

Sau đó thì sao? Trốn đông trốn tây, chống nổi hơn hai năm một mệnh ô hô, liền cừu nhân cái bóng cũng không thấy.

Cố Thận Vi bóp chết rồi ý nghĩ này, hẳn muốn lưu lại, tất nhiên Thiết Hàn Phong không có dẫn hắn về Đông bảo gặp Bát thiếu chủ, liền mang ý nghĩa cái này người thợ còn hữu dụng đến hắn địa phương, hẳn muốn đầy đủ lợi dụng điểm này, tại trong khe hẹp cầu sinh, có lẽ còn có thể tìm được báo thù cơ hội tốt.

Gần nửa đêm lúc, Thiết Hàn Phong chạy về, bộ dáng nhẹ nhõm không ít, nhìn xem một bàn không động tới rượu ngon, rất là nghi hoặc, "Làm sao không uống?"

"Ta quyết định lại không uống rượu."

Cố Thận Vi thực sự nói thật, rượu dịch vào cổ họng cảm giác mặc dù mỹ hảo, nhưng lại sẽ tê liệt tay chân, hẳn muốn làm tốt nhất sát thủ, tuyệt không lại dính một giọt rượu.

Thiết Hàn Phong xem thường, nhưng cũng không tiếp tục khuyên, chính mình thả cửa hết lớn, quen biết khách nhân không phải không đến, chính là đã đi rồi, hẳn liền đem chương quỹ cùng hòa kẻ kêu đến, theo chính mình đối ẩm, một mực uống đến canh bốn sáng, trong tiệm chỉ còn lại ngón ngang lộn xộn hán tử say, rốt cuộc không có người bùng rượu khi đi tới, mới tính kết thúc.

Từ đầu đến cuối, hắn không có nhắc lại đồ đệ nội thương sự.

Cố Thận Vi càng chờ càng là nghi hoặc không hiểu, mắt thấy sư phụ liền muốn say ngã, nhịn không được hỏi: "Người đến cùng nghĩ muốn ta làm gì?"

"Ta muốn cho người uống rượu." Thiết Hàn Phong cười hi hi nói, hiển nhiên bữa này uống rượu đến cực kì tận hứng.

"Không, người bây giờ biết bí mật của ta rồi, có thể để cho ta làm một chuyện gì."

"Để người còi quăn, người làm gì?"

Cố Thận Vi đưa tay rút đao, phát hiện dưới lưng rộng tuếch, hắn tổng quên rồi binh khí đã ở cửa thành bắc bên ngoài nộp lên, mà lại trong từ quán vậy không được mang theo đao kiếm.

"Ha ha, đùa giỡn với người, ta đối với người không có hứng thú. Đừng tổng mặt lạnh lấy, sát thủ cũng phải ăn khói lửa nhân gian, còn phải đại thực đặc biệt ăn, người liền thể thái ăn tình cũng đều không hiểu, lại thể nào hiểu được như thế nào giết người đâu?"

Cố Thận Vi đề phòng, càng phát ra cảm thấy sư phụ là cái người âm hiểm, cuối cùng nói lên yêu cầu vậy nhất định mười điểm hà khắc.

Thiết Hàn Phong loạng chà loạng choạng mà đứng người lên, "Người quá kiêu ngạo, kiêu ngạo đến không giống như là nghĩ làm sát thủ người. Ta muốn cho làm cái gì? Ha ha, người hẳn là tự hỏi có cái gì bản lĩnh làm việc cho ta. Tiểu tử, người đối ta không dùng được, ngồi ở chỗ này, chờ, ta muốn đi tìm cái ám áp nữ nhân, ôm nàng đi ngủ."

Thiết Hàn Phong lại một lần nữa đem đồ đệ một người ném, chính mình đi.

Cố Thận Vi một mình trông coi một bàn tàn rượu thừa dịch, trăm mối vẫn không có cách giải, chẳng lẽ nguy cơ cứ như vậy đi qua? Chẳng lẽ Thiết Hàn Phong thật hoàn toàn không có sở cầu?

Mặc dù không muốn thừa nhận, Cố Thận Vi căng cứng tâm nhưng dần dần thư giãn, cũng không lâu lắm, rốt cuộc ngăn cản không nổi buồn ngủ xâm nhập, gối trên bàn ngủ thiếp đi.

Cái này một giấc có phần không thoải mái, Thiết Hàn Phong bộ kia bách biến gương mặt đều ở trước mắt hắn hiển hiện, càng ép càng gần, cuối cùng thậm chí vươn tay ra, muốn trêu chọc tóc của hắn, Cố Thận Vi tức giận bắt lấy sự phụ cô tay, đem hết toàn lực muốn đem nó bẻ gãy.

Đối diện truyền đến một tiếng dè dặt thét lên.

Cố Thận Vi đột nhiên tỉnh lại, ngồi thẳng thân thể, phát hiện chính mình chính nắm vuốt một tên thiếu niên cổ tay, thiếu niên đau đến mặt mũi trắng bệch, bởi vì sợ gây nên sự chú ý của người khác, không dám lớn tiếng kêu to. huren

Cố Thận Vi buông tay ra, "Làm gì, tôi đây ăn dưa sao?"

Hắn gặp qua thiếu niên này một lần, tuân theo sự mệnh ám sát nam nhân mặt ngựa lúc, thiếu niên này là duy nhất người chứng kiến, còn "Chỉ điểm" hắn đem thi thể ném tới đã ngoại hoang vu.

Thiếu niên xoa cổ tay, lộ ra lấy lòng tiểu dung, Cố Thận Vi lại một lần chú ý tới, thiếu niên đáng người tuy nhỏ, ánh mắt lại như trưởng thành thành thực xảo trá.

"Người là bảo bên trong sát thủ a?"

Cố Thận Vi không trả lời.

"Ta biết người là, nhìn người lần trước giết người, thật sự là như hành thủy như nước chảy, ta đều nhìn ngây người."

"Có lời cứ nói."

"Hắc hắc, ta hôm qua liền thấy người rồi, chờ rồi một đêm mới tìm được cơ hội tiến đến, chính là muốn nói, người quá lợi hại rồi, hai ta không sai biệt lắm cùng tuổi đi, một trăm cái ta vậy đánh không lại người a."

Cố Thận Vi lạnh lùng nhìn xem thiếu niên, rất đáng ghét đối phương quanh co phương thức nói chuyện.

"Đúng rồi, ta họ Hứa, Hứa Ích, năm nay mười bốn, gọi ta Hứa Tiểu Ích, tiểu Ích đều được, xin hỏi người xưng hô như thế nào?"

"Người không cần biết tên của ta."

Hứa Tiểu Ích nhếch lên ngón tay cái, "Oa, người thật sự là một tên sát thủ, sát thủ Vô Danh, làm việc không dấu vết, nhất kích tất sát, chuyện người đi, chắc chắn, giống ta, sinh ở Nam Thành sinh trưởng ở Nam Thành, ai cũng nhận biết ta, nghĩ mai danh ẩn tích thật sự là quá khó khăn."

"Đi ra."

Cố Thận Vi ra lệnh, theo dạng này một cái tiểu lưu manh tiếp xúc, thực sự không có chút ý nghĩa nào.

"Ta còn không nói tìm người làm gì chứ?"

Cố Thận Vi trong lòng hơi động, hoài nghi đứa bé này có phải hay không sự phụ phái tới thăm dò hắn, "Nói."

Hứa Tiểu Ích tả hữu ngó ngó, trong tiệm ngoại trừ nằm ngáy o o hán tử say, không còn cái thứ ba thanh tỉnh người, hắn dùng thấp đủ cho không thể lại thấp thanh âm nói, "Ta xuất tiền, thuê người giết người."

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmr cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Kỹ nữ

Nơi này là bích ngọc Nam Thành, Cố Thận Vi như là nhắc nhở chính mình, một tên mười bốn tuổi thiếu niên thuê người giết người có lẽ là phổ biến sự tình, hẳn không nghĩ hiền lộ vô tri, cho nên bất động thanh sắc, nhưng vậy vô ý làm thuê, hẳn nghĩ làm sát thủ mục đích tuyệt không phải là vì kiếm tiền.

"Người tìm nhầm người, ta không phải sát thủ."

Hứa Tiểu Ích ánh mắt mong đợi toát ra vẻ thất vọng, cái này khiến hắn lập tức lộ ra ầu trĩ rất nhiều, "Người ra giá, ta đưa tiền, ta có thật nhiều tiền, thật, ta trước tiên có thể giao một nửa."

"Ta nói, ta không phải sát thủ."

Hứa Tiểu Ích giống như chưa lấy được năm mới lễ vật tiểu hài tử, trở nên ủ rũ, "Ta còn tưởng rằng người có thể giúp đỡ, người biết, đây đại khái là cơ hội duy nhất, có thể để cho ta cùng tỷ tỷ thoát ly khổ hải."

"Người có tỷ tỷ?"

"Vâng, ta có một người tỷ tỷ, nói thật với người đi, ta là kẻ trộm, tỷ tỷ của ta là cái... Kỹ nữ, đây cũng không phải là hai ta tự nguyện, người kia ép buộc chúng ta, một ngày không nộp ra bạc, hai ta đều muốn bị đánh. Nếu như có thể có lựa chọn, học văn học võ ta đều nguyện ý. Tỷ tỷ của ta, nàng hẳn là theo nhà có tiền tiểu thư, ở tại thành Bắc, học một ít châm tuế cái gì, thật, coi như ta còn là tên trộm, nàng cũng hẳn là gả cho một người tốt, lưu vong vương công quý tộc loại hình, nàng tính tình tốt như vậy, nỡ lẽ ôn nhu, ta không rõ lão thiên vì cái gì đối nàng như thế bất công."

Cố Thận Vi nhớ tới tỷ tỷ của mình Cố Thúy Lan, thượng thiên đối nàng càng thêm bất công.

"Người có bao nhiêu tiền?"

"Ách, ta không biết, ta lần thứ nhất tìm sát thủ, ấn quy củ của các người là nhiều ít?"

Cố Thận Vi trải qua Kim Bằng bảo lãnh khóc nhất học đồ tàn sát, có thể căn cứ một cọng cỏ trạng thái phát hiện nơi nào đó khả năng có mai phục, hẳn còn theo tâm hoài quý thai đại nhân lục đục với nhau, đối hết thấy người đều có mang khắc sâu hoài nghi, nhưng hắn chưa hề không có theo đầu đường lưu manh chung đụng, nhất là tên côn đồ này đáng thương đang tìm kiếm trợ giúp.

"Một trăm lượng."

Hà Nữ thu mua "Luyện Hòa viện" quản sự, muốn đem Hoan Nô cùng Lưu Hoa an bài thành thi tháng đối thủ lúc, đưa lên bạc là một trăm lượng, cho nên Cố Thận Vi suy đoán vậy đại khái chính là mua một cái mạng giá tiền.

Hứa Tiểu Ích lộ ra vẻ làm khó, nhưng không có mặc cả, "Tốt, ta trước giao năm mươi lượng, sau khi chuyện thành công trả lại năm mươi lượng."

"Nói cho ta một chút người kia."

"Ai?"

"Ép buộc người cùng tỷ tỷ người người kia."

"Nơi này không phải chỗ nói chuyện, người đi theo ta."

Cố Thận Vi chính mình cũng không hiểu tại sao muốn đón lấy khoản này không hiểu thấu giết người "Sinh ý", hẳn cùng sự phụ sự vẫn chưa xong, vô luận như thế nào, vẫn là ít gây chuyện vi diệu, mà lại thiếu niên này nhìn qua cũng quá tinh linh cổ quái, không đáng tin nhiệm.

Hứa Tiểu Ích nâng lên tỷ tỷ lúc toát ra kia một điểm tình cảm, đại khái là duy nhất đã động Cố Thận Vi địa phương.

Hắn đứng người lên, đi theo thiếu niên rồi đi từ quán, trong lòng suy nghĩ Thiết Hàn Phong sẽ ý kiến gì chuyện này, đã sự phụ không chịu lộ ra mục đích thật sự, không ngại lại kích thích hắn một chút.

Ngày mới sáng không bao lâu, trên đường cơ hồ không có người đi đường, Hứa Tiểu Ích đằng trước dẫn đường, tiến vào tường thành trong vòng, tại trong hẻm nhỏ qua tay nhiều người tiến lên, giống như chạy ở tự xây trong cung điện bí mật con chuột nhỏ, đầu nào là gần đường, nơi nào đó có thể tranh tài mắt của người, tất cả đều nhất thanh nhị sở.

Điểm cuối cùng là một tòa sát đường lầu nhỏ, không có đình viện, lầu một là phòng tiếp khách, lầu hai là phòng ngủ, địa phương mặc dù không lớn, trang trí lại cực kỳ xa xỉ chói, phủ lên thật dày thảm, vàng bạc ngọc khí cái gì cần có đều có, không biết công dụng tơ lụa ném đến khắp nơi đều là, hiển nhiên nơi này vừa mới kết thúc một trận yến hội.

Đây là một nhà nho nhỏ kỹ viện, Cố Thận Vi có chút khản trương, lòng nghi ngờ lại lên, coi là đây là sự phụ đùa giỡn, không chừng đợi chút nữa ngênh

đón chính mình chính là tấm kia đỏ rưng rục khuôn mặt.

Rất nhanh liền chứng minh cái này lòng nghi ngờ là dư thừa, Hứa Tiểu Ích lên lầu, mời xuống tới chính là tỷ tỷ của hắn, một tên nhỏ nhắn xinh xắn nhu nhược thiếu nữ, dù cho trên mặt thoa son phấn, vẫn không che giấu được thấp thòm lo âu ngây thơ.

Thiếu nữ tên là Hứa Yên Vi, mới chỉ có mười bảy tuổi, là Cố Thận Vi kết bạn vị thứ nhất kỷ nữ.

Nếu như Cố Luân còn sống, nhìn thấy nhi tử nhỏ như vậy liền theo kỷ nữ có rồi kết giao, khẳng định sẽ đem nhà lại đem đến một vạn dặm bên ngoài.

Hứa Yên Vi đúng như là đệ đệ nói, tính tình ôn nhu, ngay cả lời đều cũng không nhiều lắm nói, tất cả đều là Hứa Tiểu Ích giới thiệu, nàng chỉ là cúi thấp đầu, trong tay nhẹ nhàng giã khăn tay, xem ra, nàng đối lần này thuê hành vi của sát thủ phi thường sợ hãi, ngoài cửa vừa có thanh âm liền dọa đến mặt không huyết sắc.

Ép buộc hai tỷ đệ người là Nam Thành một cái lão vô lại, tính danh không rõ, người người đều gọi hắn "Bụng lớn phạt", thủ hạ bọn nhỏ thì gọi hắn "Lão cha".

"Lão cha từ các nơi mua được tiểu hài nhi, nuôi lớn rồi nô dịch bọn hắn, nam hài nhi làm tên trộm cường đạo, nữ hài nhi liền. . . Làm cái này."

Hứa Tiểu Ích cảm xúc xúc động phần nộ, đối lão cha lộ ra hết sức thống hận, "Chỉ cần có khách nguyên ý trả tiền quan sát, hắn sẽ làm chúng giết người, đánh người càng là chuyện thường ngày, người nhìn, tỷ tỷ của ta vết thương trên người chưa hề liền không có tốt hơn."

Hứa Tiểu Ích xúc lên tỷ tỷ ống tay áo, lộ ra một đoạn tình tề như hải đồng cỏ tay, trắng nõn trên da giao thoa lấy mấy đầu nhìn thấy mà giật mình vết máu.

Hứa Yên Vi vội vàng buông xuống tay áo, xoay người, im lặng nức nở.

Cố Thận Vi bị cái này tỷ đệ hai người biểu diễn triệt để đã động rồi, tuổi thơ thời kỳ phụ thân trong lòng hắn bồi dưỡng lên lòng hiệp nghĩa tro tàn lại cháy, đến mức không để ý đến rất nhiều trọng yếu chi tiết, tỉ như vị này "Bụng lớn phạt", đã có thể thao túng đông đảo hải đồng, đồng thời làm lấy thanh sắc cùng trộm cắp hai chủng sinh ý, hắn là rất có thể lực người, không chừng cùng Kim Bằng bảo vệ có liên hệ, giết hắn có thể sẽ trừ ra tai họa.

Cố Thận Vi trong lúc vô tình tiến vào chính là một cái thế giới khác, cùng Trung Nguyên võ lâm thế gia, Tây Vực sát thủ chi bảo cũng không giống nhau, ở chỗ này, không có cái gọi là hoang ngôn cùng lời nói thật, giả tượng cùng chân tướng, hết thảy đều là tiền tài huyền hóa ra tới Hư Cảnh.

Chỉ có hiểu rõ tiền tài trọng yếu bao nhiêu người, mới có thể một chút xem thấu trước mắt mê vụ, đây là Cố Thận Vi về sau mới học được giáo huấn.

"Cho ta bạc, còn có một cây đao."

Nghe Hứa Tiểu Ích nói hồi lâu, Cố Thận Vi cho ra một câu nói như vậy, bởi vậy kết thúc mấy đầu sinh mệnh, cũng đem chính mình đưa vào một cái thật sâu trong cạm bẫy đi.

Ám sát quá trình là tiêu chuẩn, Cố Thận Vi xem xét trong ngoài hoàn cảnh, xác định rút lui lộ tuyến, kỹ càng hỏi thăm "Bụng lớn phạt" một cái nhân tình huống.

"Bụng lớn phạt" lúc tuổi còn trẻ cũng là một tay hảo thủ, tại Nam Thành đường phố chém giết đi ra một phen sự nghiệp, từ khi tiền tài ngày càng tăng lên cái bụng nặng lên, võ công coi như rơi xuống, hắn hiện tại, bỏ mấy cấp thang lầu đều muốn thở nửa ngày.

Bên cạnh hắn thời khắc đi theo một tên bảo tiêu, nhân tuyển không cố định, tóm lại là Nam Thành tất cả nhà trong từ quán khắp nơi có thể thấy được loại kia đao khách.

Còn có chưa tới một canh giờ hắn liền sẽ hướng Hứa Yên Vi "Thu thuế", lấy đi nàng tới hôm trước kiếm được toàn bộ bạc, bình thường hắn sẽ lên nhà, trong phòng ngủ hoàn thành cái này nghiệp vụ.

Hứa Yên Vi bên người có một tên lão niên vú già, đã bị nàng đuổi đi.

Cái này tựa hồ sẽ là một cái đơn giản hành động, duy nhất không quá thỏa đáng là Hứa Tiểu Ích tìm đến chuỗi đao kia.

Vô đao mới tỉnh, thoa sáng ngồi nước sơn đen, cấm ở bên trong là một thanh phòng chế Kim Bằng bảo hạp đao, hình ảnh thô ráp, trọng lượng nhẹ hơn, nơi cá biệt đã quyền lưỡi đao rồi.

Cố Thận Vi đem vô đao còn cho Hứa Tiểu Ích, nhường hắn mang theo rồi đi, chính mình dẫn theo mô phỏng đao, đi theo Hứa Yên Vi lên lầu.

Phòng ngủ theo dưới lầu, trang trí phức tạp, trên cửa chứa màn, Cố Thận Vi đem màn thu nạp, ẩn thân ở phía sau, nếu như hết thảy như trước đó như liệu, người hộ vệ kia hẳn là liền đứng tại cửa ra vào, đây là hắn ưu tiên đánh giết mục tiêu.

Hết thảy chuẩn bị đều làm xong, trong phòng ngủ hai người đột nhiên đều cảm thấy rất xấu hổ.

Cố Thận Vi mặc dù chỉ có mười lăm tuổi, nhưng thần tình nghiêm túc u ám, nhìn qua so với tuổi thật lớn ba bốn tuổi, ngoại trừ đệ đệ, Hứa Yên Vi cho tới bây giờ không có theo không phải khách nhân người trẻ tuổi tiếp xúc qua, lộ ra đứng ngồi không yên, thỉnh thoảng liếc trộm một chút, lập tức lại cúi đầu

xuống, làm bộ vuốt lên đã phi thường chính tề vậy.

Cố Thận Vi vậy rất không được tự nhiên, hẳn không biết kỹ nữ cái kia là cái dạng gì, tại tưởng tượng của hắn bên trong lại không phải như thế thẹn thùng khiếp đảm, Hứa Yên Vi hai mắt giống như luôn luôn lệ uông uông, ánh mắt né tránh, càng làm cho nàng lộ ra cùng "Kỹ nữ" hai chữ không hợp nhau.

"Người hẳn là làm ta không tồn tại, như bây giờ sẽ khiến hoài nghi."

Cố Thận Vi nhắc nhở, hẳn còn muốn ở chỗ này tránh một đoạn thời gian, thực sự chịu không được loại kia tiểu tâm theo dõi ánh mắt.

Hứa Yên Vi nhỏ khó thể nghe đáp ứng, sau đó làm phòng ngủ không người lúc việc: Lột sạch quần áo.

Trên thực tế nàng chỉ mặc một kiện hoa lệ trường bào, bên trong cái gì cũng không có.

Mặc dù cách màn, chỉ có thể nhìn thấy mơ mơ hồ hồ cái bóng, Cố Thận Vi vẫn là lập tức quay đầu đi, tìm đập bịch bịch, đây cũng là hắn lần thứ nhất cảm giác được, cái này Hứa Yên Vi có lẽ không phải nhìn qua như vậy mềm mại khiếp đảm.

Cố Thận Vi lại xoay người lúc, Hứa Yên Vi đã lên giường đi ngủ rồi, ban ngày là nàng thời gian nghỉ ngơi.

Hắn lau sạch trong lòng bàn tay rí ra một tầng mồ hôi rịn, một lần nữa nắm chặt chuỗi đao, www. h. net cách màn nhìn chằm chằm cửa ra vào một khối hư không, cái này khiến hắn rất nhanh tâm tình bình tĩnh xuống tới.

Hứa Yên Vi hô hấp nhỏ bé kéo dài, giống như thật ngủ thiếp đi, trong phòng dù cho có giấu lấy một trăm cái nam nhân, vậy sẽ không làm nhiều đến nàng.

"Bụng lớn phật" dùng bang bang tiếng lên lầu tuyên cáo chính mình đến, người còn tại ngoài cửa, âm thanh vang dội đã vang lên, "Ta nhân nữ nhi, cho lão cha chuẩn bị gì lễ vật?"

"Bụng lớn phật" tiến đến rồi, giống một con đặc biệt lớn hào bóng da, tấp nập dùng khăn lụa lau mồ hôi, còn giống như tại nghỉ mát thiên, sau lưng hắn, đi theo một tên ngoài ba mươi trung niên nhân, thân hình cao lớn, lời thôi lếch thếch, tựa hồ thời gian rất lâu chưa giặt mặt, cùng Cố Thận Vi đã từng thấy qua đạo phi không sai biệt lắm.

"Bụng lớn phật" trực tiếp đi đến trước giường, bảo tiêu tựa tại cạnh cửa, khoảng cách che giấu sát thủ chỉ có một màn chi cách, dùng bí ối ánh mắt đánh giá trên giường nữ nhân.

Hứa Yên Vi vừa nghe đến tiếng bước chân liền tỉnh, ngồi ở trên giường, dặt dặt góc chân che đậy thân thể, sắc mặt tái nhợt, cố gắng lộ ra tiểu dung, "Lão cha, tối hôm qua khách nhân đưa tới một ngàn lượng, tất cả nơi đó."

Trên mặt thềm có một cái bàn thấp, phía trên bao trùm lấy lụa đỏ, "Bụng lớn phật" xóc lên, nhìn thấy kia một bàn chồng đến cao cao bạc, hài lòng gật đầu.

Cố Thận Vi giặt nảy mình, dạng gì khách nhân, một buổi tối liền đưa tới một ngàn lượng bạc, chính mình giết hai cái nhân tài muốn một trăm lượng, giống như có chút ăn thiệt thòi.

Nhưng lúc này không có cách nào mặc cả rồi, hắn nín thở, chờ đợi lấy thời cơ tốt nhất, trung niên bảo tiêu không giống như là võ công cao thủ, bất quá dựa theo Kim Bằng bảo sát thủ nguyên tắc, cho dù là giết một tên già đến không được tên ăn mày, cũng muốn toàn lực ứng phó, tuyệt không thể khinh địch.

Bảo tiêu ánh mắt tham lam dừng lại tại nữ nhân tuyết trắng cánh tay bên trên, thân thể không tự chủ được nghiêng về phía trước, đặt ở màn bên trên, cách phía sau mũi đao chỉ có không đến một tấc khoảng cách.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: 3 thi

"Bụng lớn phật" lấy được một ngàn lượng bạc, giống như còn chưa đầy đủ, vỗ chính mình tròn vo cái bụng, "A, nhân nữ nhi, người thế nhưng là lão cha cây rụng tiền, khác nữ nhi chung vào một chỗ cũng không bằng người cầm tới bạc nhiều, ta làm như thế nào khen thưởng người đây?"

"Tạ ơn lão cha, chỉ cần ngài cao hứng, nữ nhi liền rất vui vẻ rồi, không cần khen thưởng." Hứa Yên Vi thanh âm đang run rẩy.

"Như vậy sao được, như vậy sao được, có vài ngày không có nhường lão cha tưới nhuận người đi, lúc này một lần bỏ đủ."

"Ta, ta có chút mệt mỏi, đêm qua. . ."

"Ai, làm loại sự tình này, nữ nhân vĩnh viễn sẽ không mệt mỏi, mệt là nam nhân, lúc này người ở phía trên, nhường lão cha nhìn xem người công lực sở trường không có."

Hứa Yên Vi còn đang nghĩ biện pháp từ chối, "Bụng lớn phật" nữu lấy tóc của nàng, đem nàng từ bên dưới chân lồi ra ngoài, tiện tay ném xuống đất, "Đối khách nhân người cũng là như thế ra sức khước từ? Vậy người kiếm một ngàn lượng bạc thực sự quá ít, còn hẳn là gấp bội."

Cửa ra vào bảo tiêu con mắt thẳng, thân thể lại đi nghiêng về phía trước rồi một điểm, đụng phải màn phía sau mũi đao, vậy mà không phát giác gì.

Cố Thận Vi tay trái nâng chuôi đao, nhường mô phỏng đao bảo trì nghiêng hướng lên tư thái, tay phải ấn lấy chuôi đao cuối cùng, dùng sức thôi động, mô phỏng đao tron nhãn thuận lợi đi tới một thước, Cố Thận Vi lập tức rời khỏi màn, thuận thế đem đao rút ra, để phòng bảo tiêu vùng vẫy gây chết lúc giật xuống màn, đem hắc quần ở bên trong.

Đây là hoàn mỹ một đao, trực thấu trái tim, bảo tiêu từ miệng bên trong phun ra máu so vết đao chảy ra còn nhiều hơn, không có bất kỳ cái gì giây dụa, ngồi dưới đất chết rồi.

Máu tươi từ trên thân đao nhỏ xuống.

Cố Thận Vi mang theo đao, ánh mắt không cách này cái đã cởi áo ra lộ ra một thân thịt thừa mập mạp, lượn quanh cái vòng tròn, dò xét thử bảo tiêu hơi thở, xác nhận nó đã chết hẳn.

"Bụng lớn phật" có được danh phù kỳ thực bụng bự, thịt mỡ thậm chí rũ xuống tới hạ bộ trở xuống, giống như một tầng dày dính giáp da.

"Ha ha, hẳn mới theo ta ba ngày, chúng ta không có một chút quan hệ."

"Bụng lớn phật" nghiêm túc giải thích nói, còn tưởng rằng sát thủ mục tiêu chính là người hộ vệ kia, hẳn có chỗ dựa, cái này chỗ dựa cam đoan hẳn sẽ không ở Nam Thành gặp ám sát.

Cố Thận Vi cất bước tới gần, "Bụng lớn phật" có chút hoảng hồn, lui lại một bước, ngồi vào trên giường, to mọng bộ ngực kịch liệt phập phồng, từng ngum từng ngum thở hổn hển, "Kia có một ngàn lượng bạc, người có thể lấy đi. Tiểu huynh đệ, ta là Mạnh gia người. . ."

Cố Thận Vi nằm ngang chém ra một đao, mở ra một tầng thật dày mỡ, cắt yếu ớt yết hầu, hẳn đối "Mạnh gia" không có khái niệm, qua đi mới nhớ tới Kim Bằng bảo phu nhân vậy họ Mạnh.

"Bụng lớn phật" mở to hai mắt nhìn, không làm bất luận cái gì tránh né động tác, ngạc nhiên nhìn xem đao quang lóe lên, thân thể cứng ngắc lại một hồi, ảm vang ngã xuống.

Bò lại góc giường ả núp Hứa Yên Vi bị bắn lên lại rơi xuống, hét lên một tiếng, lập tức nắm lên góc chăn cản lấy miệng bên trong, gắt gao nhìn chăm chăm thi thể đỏ máu địa phương, tốc tốc phát run, giống như là lấy rồi mê, cũng không quay đầu, vậy không nhắm mắt.

Ám sát thuận lợi như vậy, Cố Thận Vi thậm chí cảm thấy chút chuyện trước chuẩn bị có chút chuyện bé xé ra to, "Người muốn đầu người sao?" Cố Thận Vi ấn Kim Bằng bảo quy củ hỏi, nếu như khách hàng là chính hẳn, hẳn liền sẽ đem mập mạp đầu cắt bỏ mang đi.

Cố Thận Vi lại hỏi một lần, Hứa Yên Vi mới nghe được, bỗng nhiên quay đầu nhìn xem sát thủ, lại giống lấy rồi mê, nháy mắt một cái không nháy mắt, một lát sau mới hiểu được lời nói bên trong ý tứ, "Không, không muốn."

Cố Thận Vi từ trên bàn thấp cầm lấy một khối năm mươi lượng tả hữu nén bạc, đây là đã nói xong sau khi chuyện thành công một nửa khác thù lao, "Ta đi." Nói xong ném đao, đi tuyên định lộ tuyến, do cửa sau rời đi, trên đường người đi đường vẫn thừa thót, hẳn rất nhanh liền trở về "Nam tường" tửu quán.

Kia hai tỷ đệ không giống như là vụng về người, bọn hắn tự sẽ sau sửa sang sự việc về sau, hoặc che giấu hoặc đào vong, tóm lại không cần người khác quan tâm.

Thời gian còn chưa tới giữa trưa, trong tửu quán cuối cùng mấy cái con ma men cũng bị đuổi đi, bọn tiểu nhị ngay tại thu thập tràng diện, vì kế tiếp mâm bát la liệt ban đêm làm chuẩn bị.

Cố Thận Vi là khách hàng đầu tiên, lại không uống rượu, trêu đến hòa kế rất không cao hứng, gọi tới chương quỹ, nghĩ đuổi đi cái này không được hoan nghênh thiếu niên.

Cố Thận Vi đem một trăm lượng bạc ròng chồng trên bàn, "Ta chỉ cần một chén rượu, loại kia nhất đồ tươi."

Cử động lần này giải quyết hết thảy khả năng tranh chấp, bọn tiểu nhị lập tức đem Thiết Hàn Phong tới hôm qua cái bàn thanh lý đi ra, đưa lên một chén trong tiệm tốt nhất rượu nho.

Cố Thận Vi nhìn xem kia đồ tươi ướt át chất lỏng, cố gắng vượt qua dạ dày chỗ sâu sóng ngầm mãnh liệt nôn mửa cảm giác, dù cho kinh lịch rồi học đồ tàn sát, dù cho xem quen rồi đủ loại người chết, hẳn vẫn là sẽ sinh ra loại cảm giác này, chỉ là che giấu thật tốt, ngoại nhân nhìn không ra, nhưng là cái này khiến hẳn cảm thấy xấu hổ.

Không có quá nhiều một hồi, rạng rỡ Thiết Hàn Phong trở về rồi, đứng tại cửa ra vào xông đồ đệ ngoắc, hẳn không nghĩ dừng lại.

Cố Thận Vi đứng dậy đi hướng sư phụ, đem chén rượu kia lưu tại trên bàn, liền cũng không đụng tới.

Hai người cùng nhau về núi trên Thạch bảo, Thiết Hàn Phong tâm tình không tệ, trên đường đi lao thao, chỉ là không đề cập tới đồ đệ nội thương.

Cố Thận Vi vốn là muốn lấy cá nhân tiếp giết người sinh ý khiêu chiến sư phụ, sự đảo lộn đầu lại nói không nên lời, lần này ám sát thực sự quá dễ dàng, liền xem như Đông bảo yếu nhất học đồ, cũng có thể nhẹ nhõm hoàn thành, bây giờ không có có thể khoe địa phương.

Trong lòng của hắn, "Bụng lớn phạt" cùng nam nhân mặt ngựa, đều bị để vào quên nơi hẻo lánh, hẳn một lòng cảnh giác vẫn là sư phụ.

Kết quả, cả thiên hạ đến, Thiết Hàn Phong vậy không có biểu hiện ra muốn uy hiếp, lợi dụng đồ đệ dấu hiệu, hết thảy như thường lệ: Khoác lác, mắng chửi người, uống rượu, thổi cồng lớn ngủ, đi ngủ.

Còn chưa tới thời điểm, Cố Thận Vi nghĩ thầm, Tuyết nương cũng là đợi vài ngày mới ném ra ngoài tay cầm, hẳn chỉ có thể chờ đợi, thế là lên giường nghỉ ngơi, thư thư phục phục ngủ một giấc, thẳng đến bị người đâm tỉnh.

Cố Thận Vi đang ngồi đứng lên, phát hiện chung quanh một vùng tăm tối, trước giường lờ mờ đứng đầy ba nam nhân.

Hắn đã xấu hổ vừa lại kinh ngạc, thân là một tên sát thủ, vậy mà ngủ được như là người chết, đối xâm nhập gian phòng ngoại nhân hoàn toàn không biết gì cả.

"Theo chúng ta đi." Một cái nam nhân nhẹ nói, thanh âm bình thản đến giống như hơn một năm trước kia gọi tiểu nhị từ rồi đi trang viên Cổ Lôn.

Cố Thận Vi cấp tốc mặc y phục, thuận theo theo sát ba nam nhân ra khỏi phòng, hẳn biết lai lịch của những người này, bởi vậy suy đoán sư phụ rốt cục muốn áp dụng hành động, chỉ là phương thức có chút ra ngoài ý định.

Bọn hắn đều là "Tây Tâm viện" chương hình người.

Cố Thận Vi tại "Tây Tâm viện" từng có thể thâm đầu đón ký ức, nhưng là ở nơi đó tối thiểu sẽ không bị vô duyên vô cớ giết chết, bởi vậy hắn vậy không thể nào lo lắng, tin tưởng mình đối Thiết Hàn Phong còn có giá trị lợi dụng.

Từ Đông bảo đến "Tây Tâm viện" cơ hồ muốn đi vòng nửa toà Thạch bảo, đạt tới lúc sắc trời không rõ, ba nam nhân đem Cố Thận Vi nhốt vào đồng sương một gian phòng tối bên trong, lời gì vậy không có lưu lại.

Không có đi dưới mặt đất hình thát, cái này tựa hồ vậy cho thấy sự tình không tính quá xấu.

Quá ước chừng một canh giờ, cửa phòng mở ra, tiến đến bốn nam nhân, đứng tại cửa ra vào, đưa lưng về phía dương quang, Cố Thận Vi một hồi lâu mới nhìn rõ hình dạng của bọn hắn.

Bên trái nhất chính là Thiết Hàn Phong, cùng hắn cách một vị người kia là Thẩm Lượng, "Tây Tâm viện" đao chủ, Cố Thận Vi nhận ra hắn, mà lại nhớ kỹ hẳn là Bát thiếu chủ câu ruột, hai người kia là phổ thông chương hình người, hẳn không có ẩn tượng.

"Hôm qua, ngươi tại Nam Thành giết người."

Một tên chương hình người hỏi được đi thẳng vào vấn đề, Cố Thận Vi có chút ngoài ý muốn, hẳn không nghĩ tới "Tây Tâm viện" tìm hắn là vì chuyện này.

"Đúng."

"Vì cái gì?"

"Có người xuất tiền thuê ta."

Chương hình người dừng lại một hồi, đối học đồ thẳng thắn đồng dạng cảm thấy ngoài ý muốn, đao chủ Thẩm Lượng mở miệng, "Đem tiền căn hậu quả nói một lần, cái gì cũng không cần bỏ sót."

Cố Thận Vi giao phó rồi hết thảy, từ Hứa Tiểu Ích đã từng thấy qua hắn giết người, mãi cho đến hắn buông xuống dính máu mô phỏng đao rồi đi Hứa Yên Vi lâu nhỏ.

"Họ Hứa hai tỷ đệ thuê ngươi giết người?"

"Đúng."

"Người giết hai người, một cái là 'Bụng lớn phật', một cái là hộ vệ của hân?"

"Đúng."

Đạo chủ Thẩm Lượng đề hai vấn đề này, toàn bộ đạt được trả lời khẳng định về sau, ngán ngùi cười một tiếng, tựa như là nghe được một cái vụng về trò cười, qua loa mà khinh thường.

"Người tin tưởng hân?" Thẩm Lượng quay đầu hỏi Thiết Hân Phong.

Thiết Hân Phong trên mặt không có nụ cười, cái này khiến hân mặt đỏ lộ ra nghiêm túc hung tàn, "Tin tưởng." Thanh âm bên trong chứa một loại nào đó quyết tuyệt cùng phần nộ.

Đạo chủ Thẩm Lượng bắt đầu đi lắc đầu, "Ta còn là phải đem hân giao ra, Thiết huynh, chuyện này người không dám đương nổi."

Cố Thận Vi càng phát sửng sốt, phát hiện sự tình cùng hân lý giải có sai lầm, hơn nữa còn đối đạo chủ Thẩm Lượng kia một tiếng "Thiết huynh" cảm thấy không thể lý giải, Thiết Hân Phong tại "Luyện Hóa viện" quân sự trước mặt suu mị đến như là ăn mỳ, lại theo địa vị cao hơn nhiều đạo chủ không giữ lễ tiết tiết.

"Cho ta một chút thời gian."

Thẩm Lượng đánh giá mê hoặc sát thủ học đồ, không có nhận ra hân chính là một năm trước ở chỗ này thụ tin tức mấy tên thiếu niên một trong ; đọc sách www. hụ.net "Trước buổi trưa ta muốn đem hân giao ra, bỏ đi xuống núi công phu, người còn có một canh giờ."

Bốn nam nhân rời đi, vẫn là không có để lại một câu nói, Cố Thận Vi lập đi lập lại suy nghĩ đến cùng chỗ đó có vấn đề.

"Bụng lớn phật" tự xưng là "Mạnh gia người", phu nhân vậy họ Mạnh, Mạnh gia là Bích Ngọc thành bên trong lớn nhất phú thương, đây là hân có khả năng nghĩ tới con đường duy nhất.

Sau một canh giờ, Thiết Hân Phong một người trở về rồi, "Đi thôi."

Sư đồ hai người rời đi "Tây Tâm viện", chưa có trở về Đông bảo, mà là lĩnh đến hai con ngựa, kỵ hành xuống núi.

Trên đường đi Thiết Hân Phong duy trì hiếm thấy trầm mặc, cuối cùng là Cố Thận Vi đầu tiên không giữ được bình tĩnh, "Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

Thiết Hân Phong nhìn đồ đệ một chút, cách một hồi mới nói, "Người giết hai người?"

"Ừm."

"Có thể nơi đó có ba bộ thi thể."

"A? Thế nhưng là. . ." Hân đang suy nghĩ cỗ thi thể thứ ba sẽ là hai tỷ đệ ở trong cái nào, nhưng ngay lúc đó hiểu được, hai người kia đều sẽ không khiến cho "Tây Tâm viện" hứng thú, "Là ai?"

"Thạch quốc lưu vong đến đây vương tử, Thạch bảo trọng yếu khách hàng, còn có mấy ngày, hân liền muốn quay về cố quốc làm quốc vương rồi."

Thiết Hân Phong nói đến rất nhẹ nhàng, Cố Thận Vi lại cả kinh nửa ngày nói không ra lời, hân chưa từng giết vương tử, hân thấy qua người ở trong không có một vị giống vương tử, "Thế nhưng là ta không có. . ."

"Ta biết, ta nói qua ta tin tưởng người."

"Bảo bên trong muốn đem ta giao ra sao?"

Bọn hân đang lái tại đường xuống núi bên trên, Cố Thận Vi dự cảm đến đại sự không ổn.

"Tạm thời không, chúng ta có ba ngày thời gian, tra ra hung phạm là ai."

"Chúng ta?"

"Ừm, chúng ta."

Cố Thận Vi càng ngày càng không hiểu sự phụ mục đích thật sự rồi.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Đoán hung

Cố Thận Vi trong lòng mờ mịt một mảnh, không có một chút đầu mối, hắn chỉ là một tên chưa xuất sư sát thủ học đồ, tự mình tiếp một cốc giết người sinh ý, bây giờ lại muốn vì chứng minh chính mình vô tội mà tìm kiếm một tên khác hung thủ.

Thiết Hàn Phong ôm lấy rồi chuyện này, cái này nhất định phải tiêu hết rất nhiều bạc, dựng vào rất lớn ân tình, đại giới chi cao, tựa hồ không phải một tên sát thủ học đồ có khả năng hoàn lại.

Cố Thận Vi tâm tình phức tạp, mãi cho đến cửa thành bắc đều không nói lời gì nữa.

Có người đang chờ sư đồ hai người.

Thiết Hàn Phong mặt đỏ phù lên bảo hộ tính tiểu dung, thân thiết theo người kia nói chuyện hàn huyên, kéo qua đồ đệ bái kiến tuần thành đều ủy đại nhân.

Tuần thành đều ủy là Bích Ngọc thành võ quan, nhận tuần bổ, tập trộm chỉ trách, thủ hạ có trăm tám mươi người, trên thực tế, hấn chân chính quân hạt phạm vi rất nhỏ, Nam Thành ngư long hỗn tạp, không nhận bất luận kẻ nào trời buột, cửa thành bắc bên ngoài đến Kim Bằng bảo, không ai dám quản, chính là tại thành Bắc, vô số phú thương cùng vương công quý tộc, vậy không đem tuần thành đều ủy coi ra gì.

Đương nhiệm Đô úy họ Chung, tên hoành, người Trung Nguyên, Thiết Hàn Phong gọi hấn là "Chuông Đô úy" hay "Chung đại nhân".

Đô úy Chung Hành thân mang Võ Tướng y phục hàng ngày, dáng người thẳng tắp, dung mạo nho nhã, súc lấy thừa thớt sợi râu, dưới lưng treo Trung Nguyên kiều dáng yêu đao, so Kim Bằng bảo hẹp đao càng dài càng rộng, hơi gấp.

Cố Thận Vi tự nhiên sinh ra một cổ thân cận cảm giác, hấn quá quen thuộc loại người này rồi, tại Trung Nguyên lúc, trong nhà mỗi ngày đều có võ chức quan viên ra ra vào vào, Trung Nguyên không có "Đô úy" cái này quan hàm, từ phục sức trên phán đoán, đại khái chỉ là cái năm sáu phẩm tiểu quan.

Chung Hành không chút phản ứng thân phụ trọng đại hiềm nghi thiếu niên, cùng Thiết Hàn Phong thượng vàng hạ cám hàn huyên một hồi lâu mới nói đến chính đề, "Lạnh Phong huynh định làm như thế nào?"

"Tìm kiếm hung phạm loại sự tình này, trong thành này ai có Chung đại nhân lãnh nghề? Thầy trò chúng ta chính là đi theo người được thêm kiến thức thôi, cộng thêm làm ba ngày con tin, ha ha."

Hai người lại rảnh rồi gật nửa ngày, nói tới nói lui tựa hồ cũng là tại đi vòng vèo, mắt thấy nửa ngày thời gian cứ như vậy đi qua, liên thành cửa còn không có đi vào, nếu không phải địa vị thấp, Cố Thận Vi thật muốn mở miệng răn dạy bọn hấn.

"Tốt a, phá án ta là không dám hứa chắc, nhưng có một số việc dù sao cũng phải đi xuống hình thức, không bằng chúng ta đi trước Cúc Vương Phủ giải thích một chút."

Thạch quốc là Tây Vực tiểu quốc, Vương tộc họ Cúc, mười năm trước, bởi vì một trận cung đình chính biến, hai tên vương tử mang theo mấy người nhà đào vong đến tận đây, nguyên muốn mượn binh đòi lại vương vị, lại một mực góp không đủ số tiền, không nghĩ tới vận may trên trời đến, trong nước tiềm vương chết bất đắc kỳ tử, chưa để lại dòng dõi, hai phái đại thần người tranh ta đoạt, cuối cùng quyết định đón về chủ cũ chi tử.

Đại vương tử Cúc Cao Thái, tiếp vào khôi phục vương vị tin tức vền vền mười ngày, chết tại Nam Thành kỹ nữ trong nhà.

Cái gọi là Cúc Vương Phủ là chỗ tiểu tòa nhà, bên trong ở hai vị vương tử cùng tùy tùng gia thuộc, biểu lộ ra khá là chen chúc.

Nhị vương tử tìm có không thấy, tiếp kiến ba người chính là mời vương về nước đại thần, còn có đại vương tử một tên cận vệ.

Đại thần rất biết cách nói chuyện, cùng Chung Hành, Thiết Hàn Phong trò chuyện vui vẻ, đều là chút nói chuyện không đầu chủ đề, Cố Thận Vi gạt mình về tới Trung Nguyên, thân ở phụ thân cùng đám kia các đồng liêu ở giữa.

Mặc dù đại thần đối vương tử cái chết biểu đạt vừa đúng ai điều, nhưng ai cũng có thể nhìn ra được, hấn đối vương tử tình cảm không sâu, cũng khó trách, hấn từ Thạch quốc chạy đến, mới cùng tương lai quốc vương ở chung được mấy ngày, mà mười năm trước, vương tử còn là tiểu hài tử.

Chân chính bị thương chính là chỗ kia cận vệ, vậy họ cút, xuất thân Vương tộc chi hệ, phối thêm Tây Vực loan đao, hấn đại khái cảm thấy vương tử gặp chuyện chính là chính mình thất trách, cho nên một mực lạnh lùng nhìn chằm chằm Cổ Thận Vi, tựa như lúc nào cũng sẽ rút đao thay chủ báo thù.

Hàn huyền gần một canh giờ, chỉ làm rõ rồi một sự thật, đại vương tử cút Cao Thái là tối hôm trước một người đi ra ngoài, còn có ba ngày liền đem xuất phát về nước, hấn muốn cùng mười năm lưu vong sinh hoạt làm một lần từ biệt, kết quả hôm qua giữa trưa truyền đến tin dữ.

"Cho phép quan nhân cùng vương tử diện hạ quan hệ cá nhân thật dày, đáng tiếc đáng tiếc."

Đại thần than thở, như vậy phát biểu một phần tình từ khản xót xa diễn thuyết, đem hai người hữu nghị, Thạch quốc cùng Mạnh thị kết giao quay lại một phen, giống như hấn một mực đi theo vương tử bên người giống như.

Cổ Thận Vi nghe một hồi lâu mới hiểu được, cái kia "Cho phép quan nhân" chính là "Bụng lớn phật".

Thiết Hàn Phong mượn cơ hội nói tới xem xét di thể sự, đại thần rất là khó xử, mặc dù chưa đăng cơ, đó cũng là một nước chi chủ, di thể đã nhập quan tài, không tốt lắm lại mở ra, cuối cùng là Chung Hành lấy chức quan đảm bảo, công bố hấn tự mình kiểm qua thi, một đao mất mạng, vết thương ở vào cái cổ phía bên phải, phi thương nhỏ, rất như là Kim Bằng bảo hạp đao tạo thành.

Thiết Hàn Phong không có kiên trì, Cổ Thận Vi cảm thấy đây là Thiết Qua Từ một sai lầm, rất có tất yếu tự mình kiểm tra một chút thi thể, nhưng hấn không có mở miệng tư cách.

Ba người cáo từ thời điểm, cái kia bị phần cút hộ vệ đột nhiên mở miệng, "Chung đại nhân, người sẽ không tin tưởng tiểu hài tử này a? Kim Bằng bảo nói chuyện này không có quan hệ gì với bọn họ, ta tin tưởng, thế nhưng là muốn vì hấn thoát tội, Thạch quốc tuy nhỏ, nhưng cũng có thể tị lên tính bình mấy ngàn."

Chung Hành lúng túng pha trò, Thiết Hàn Phong vượt lên trước nói ra: "Hắc hắc, Kim Bằng bảo nếu là thật sự nghĩ thay ai thoát tội, tuyệt sẽ không phiền phức Chung đại nhân, quý quốc tính bình mấy ngàn, người đi hỏi một chút bọn hấn có mấy cái không phải giờ Kim Bằng cớ?"

Kim Bằng bảo là tổ chức sát thủ, đồng thời còn nuôi nhân số đông đảo lính đánh thuê, thường vì Tây Vực chư Quốc Phục vụ, Thiết Hàn Phong lời nói cũng là không hoàn toàn là hư từ đe dọa.

Cút hộ vệ sắc mặt trở nên theo Thiết Hàn Phong đồng dạng đỏ, đại thần bước lên phía trước khuyên can, hóa giải phong ba.

Ba người rời đi Cút Vương Phủ lúc, bầu không khí không giống lúc đến như vậy hòa hợp.

Chung Hành đem sự đồ hai người mời đến thự nha, thưởng thức trà ăn điểm tâm, mất thấy lúc mặt trời lặn đã gần đến, rốt cục bắt đầu nói đến chính sự, Cổ Thận Vi không kịp chờ đợi ném ra ngoài quan điểm của mình, "Hai người kia giết chết vương tử, đại thần nghênh tiếp vương là giả, giết chủ làm thật, động thủ là cái kia hộ vệ, ta đem một thanh mô phóng hạp đao ném vào trong phòng, ai cũng có thể nhặt lên giết người."

Đô úy Chung Hành lần thứ nhất quan sát tỉ mỉ già thiếu niên này, cũng không có bởi vì địa vị của hấn mà hiện ra ý khinh thường, "Người ý nghĩ ngược lại là lớn mật, thế nhưng là vì cái gì đây? Đại thần muốn cùng hộ vệ liên thủ giết chết vương tử, phải biết, vị vương tử này lập tức liền muốn trở thành quốc vương, lấy lòng còn đến không kịp đâu."

"Bởi vì nhị vương tử." Cổ Thận Vi đã suy nghĩ thời gian rất lâu, càng nghĩ càng thấy đến chính mình suy đoán sẽ không sai, "Ca ca chết rồi, đệ đệ liền có tư cách trở thành quốc vương, cho nên hấn muốn thu mua đại thần cùng hộ vệ giết chủ, mà hai người kia sợ dĩ đồng ý, là bởi vì nghênh tiếp chủ về nước kém xa tít tắp hiệp chủ đoạt vị công lao lớn."

Cổ Thận Vi lấy hấn tại Kim Bằng bảo huấn luyện ánh mắt đối đãi cái này cái cọc mưu sát, cảm thấy hết thảy rõ ràng không sai.

Thiết Hàn Phong xùy rồi một tiếng, xem thường, Chung Hành lại cảm thấy hứng thú, bắt đầu nhận thẳng đối đãi tên này "Một thân sát khí" thiếu niên rồi, "Luận sự, người nói có nhất định đạo lý, bất quá có một việc người nói sai rồi, Thạch quốc phong tục, Vương tộc hộ vệ một đời không thể đổi chủ người, đại vương tử chết rồi, chỗ kia cút hộ vệ nhất định phải vì hấn cả đời thù hận, vĩnh viễn không thể lại trở về cung đình."

"Quy củ có thể đổi, nhị vương tử làm quốc vương. . ."

Chung Hành lắc đầu, "Không không, người còn không hiểu rõ nơi này phong tục, quốc vương quyền lực không có người tương đương đến đại, cùng Trung Nguyên đế vương chi tôn hoàn toàn không giống, phá hư phong tục, dù cho quốc vương bản thân vậy không bảo vệ được chính mình."

Cổ Thận Vi tại Tây Vực sinh sống nhiều năm, ngược lại là nghe phụ thân nói qua một chút bản địa phong thổ, Chung Hành lời nói tựa hồ không có khoa trương, Thiết Hàn Phong vậy gật đầu thâm chấp nhận loại thuyết pháp này.

"Đó chính là nhị vương tử cùng đại thần cấu kết, sát thủ một người khác hoàn toàn." Cổ Thận Vi cấp tốc điều chỉnh ý nghĩ.

Lúc này bác bỏ hấn là Thiết Hàn Phong, "Đồ đàn, đầu óc của người còn không có thanh tỉnh sao? Chúng ta cũng không phải là tìm đến chân chính sát thủ là ai, mà là muốn chứng minh người thứ ba không phải người giết."

Tìm kiếm hung phạm cùng thoát khỏi hiểm nguy giống như là một chuyện, nhưng Cổ Thận Vi vẫn là minh bạch rồi ý của sư phụ, "Kia đối tỷ đệ có thể chứng minh ta chỉ giết hai người."

"Hai người bọn hán mất tích." Chung Hành nhú mồm, tựa hồ vậy cảm thấy nghi hoặc, "Ta phái người tìm khắp cả Nam Thành, bọn hán chính là biến mất, sống không thấy người chết không thấy xác."

"Từ khi Hứa Tiểu Ích tại trong tửu quán đem người mang đi, liền không có người gặp lại lấy bọn hán, cái này ta có thể cam đoan."

Thiết Hàn Phong cũng làm ra cam đoan, Cố Thận Vi rất là sững sốt, Thiết Hàn Phong tại Nam Thành giao thiệp hẳn là được chứng kiến, chỉ là không nghĩ tới hẳn vậy mà đã lặng yên không một tiếng động điều tra qua rồi.

Bản án tiến vào ngõ cụt, Cố Thận Vi mặc dù có đối tượng hoài nghi, nhưng không có bây giờ chứng cứ.

"Tới đi, thời điểm không sai biệt lắm, chúng ta nhìn xung quanh hỏi một chút, không chừng chuyện vẫn có chuyển cơ, tốt nhất có thể đụng kia hai tên tiểu quý đầu, nếu như sự thật như người lời nói, bọn hán là tốt nhất chứng cứ."

Chung Hành gọi hai tên tuần bổ, dẫn theo đèn lồng ở phía trước dẫn đường, ra nha thự, một đường tiến về Nam Thành, đến rồi có tiếng "Để lại người ngõ hẻm" .

Để lại người ngõ hẻm hai bên đều là hai ba tầng lầu nhỏ, tổng số không dưới hơn trăm nhà, Bích Ngọc thành tốt nhất cao cấp nhất kỹ nữ tận tụ tập ở đây, Hứa Yên Vi tức là một cái trong số đó.

Thiết Hàn Phong mắt sáng rực lên, nơi này chính là hẳn vậy chưa từng tới mấy lần, "Nhìn lầu này không? Bên trong ở là Tiêu trâm phượng, chắc chắn, không tầm thường nữ nhân, đất đến để cho người ta muốn tự sát, hai ta có đoạn duyên phận, thế nhưng là người nhìn cửa ra vào mụ phù thủy, liền theo không biết ta giống như."

Chung Hành mỉm cười không nói, Cố Thận Vi giả vờ như không thấy.

Hứa Yên Vi lầu nhỏ còn theo hôm qua buổi sáng đồng dạng lộn xộn, ; đọc sách ;ukan Shu. Trên lầu thi thể đã dòi đi, vết máu còn tại, Cố Thận Vi có thể nhận ra "Bụng lớn phạt" cùng bảo tiêu vị trí, nơi thứ ba vết máu ở vào trên giường, chính là Cố Thận Vi giết người lúc Hứa Yên Vi ngồi địa phương.

"Nơi này đã từng bày biện một ngàn lượng bạc."

Cố Thận Vi chỉ vào tấm kia trông không tiêu bản thấp.

"Không có, tuần bổ tới thời điểm cái gì cũng không có, có lẽ bị hai tỷ đệ cầm đi, có lẽ bị hung thủ mượn gió bẻ măng."

Có lẽ bị tới trước tuần bổ làm ngoại khoái, Cố Thận Vi nghĩ thầm.

"Bụng lớn phạt" trông coi năm tên kỹ nữ, đều ở tại phụ cận, hai tên tuần bổ phụng mệnh đi đem cái khác bốn người gọi đến, các nàng đều không muốn lên lầu, hỏi thăm chỉ có thể ở dưới lầu tiến hành.

"Đại nhân, ngài lúc này tìm chúng ta thật là không phải lúc, khách nhân vừa nhiều lên, chậm trễ một hồi cũng là tổn thất a." Một tên nhìn qua rất mạnh mẽ kỹ nữ vừa thấy mặt liền mĩa mai nói, " bụng lớn phạt" thi cốt chưa lạnh, các nàng đã tìm được tân chủ nhân, tiếp tục việc buôn bán của mình.

Chung Hành hỏi trước tính danh, đơn giản là oanh yến kim ngọc danh tự, Cố Thận Vi chú ý tới, các nàng không cùng lấy "Bụng lớn phạt" họ Hứa.

Tiếp lấy tràng diện cũng có chút loạn rồi, bà tử vú già một nhóm tiếp một nhóm đến thúc người, không phải "Vương tử" tới, chính là "Hầu gia" muốn đi, vấn đáp bừa bãi.

Thạch quốc vương tử? Là, cục Cao Thái thường tới chơi, thế nhưng là có mấy ngày không thấy hẳn rồi, hẳn thật sự là vương tử a; hôm qua buổi sáng? Đều đang ngủ, người hầu vậy đang nghỉ ngơi, sớm như vậy thời điểm, trên đường căn bản không có người; Hứa thị tỷ đệ? Ai biết, có lẽ bị người giết vứt xác hoang dã cũng khó nói.

Tại cái này hỗn loạn tung bưng bên trong, Chung Hành cùng Thiết Hàn Phong ai cũng không hỏi ra có giá trị manh mối, lại có một tên kỹ nữ làm bộ đứng không vững, đâm vào Cố Thận Vi trên thân, thiếp ở bên tai của hắn nói, "Bốn canh, một người."

Kia kỹ nữ tên là Thẩm Yến Thi, liền ở tại Hứa Yên Vi đối diện

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cô vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Vấn đề

Cố Thận Vi suy nghĩ kỹ nữ Thẩm Yến Thi câu nói kia, không rõ nàng vì cái gì vì định ngày hẹn một đứa bé, mà không phải hai tên người trưởng thành, hẳn đột nhiên hoài niệm từ bản thân chỗ quen biết Đông bảo, ở nơi đó giết đâm đã là thủ đoạn cũng là mục đích, đơn giản trực tiếp.

Chung Hành từ về thành Bắc nha thự, Thiết Hàn Phong dẫn đồ đệ vẫn đến "Nam tường" đặt chân, hẳn so bình thường uống càng nhiều rượu, gặp càng nhiều người, Cố Thận Vi ngồi ở một bên nghe lần lượt tin tức truyền đến.

Hứa Tiểu Ích tự xưng tại Nam Thành ai cũng biết hẳn, xem ra không giả, tất cả mọi người gọi hẳn "Tiểu quý", "Tiểu tử", "Tiểu nhảy đậu" một loại cách gọi khác, nhưng là không có người phát hiện hẳn cùng Hứa Yên Vi hạ lạc, tỷ đệ hai cái tại Nam Thành biến mất, chung quanh mười dặm trong vòng vùng đồng nội vậy không có tương tự thi thể.

"Thật là lạ, tại Nam Thành, chính là hai con kiến vậy tránh không khỏi những người này con mắt."

Lúc nửa đêm, truyền tin tức người từ từ ít, Thiết Hàn Phong nắm thật chặt chén rượu, đối với chuyện này càng phát ra không hiểu.

"Có lẽ bọn hắn trốn vào thành Bắc." Cố Thận Vi cảm thấy đây là giải thích duy nhất.

"Ta sớm nghĩ tới, có thể là hai người bọn hắn, một tên trộm một cái kỹ nữ, căn bản không có tư cách vào thành Bắc, mà lại tất cả cửa thành ghi chép vậy điều tra, tuyệt không có người lai lịch không rõ tiến vào thành Bắc."

Cố Thận Vi được chứng kiến thành Bắc thủ vệ, đối mỗi vị người ra kẻ vào đều muốn đăng ký tính danh, đoạt lại vũ khí, cho dù là Kim Bằng bảo sát thủ cũng không ngoại lệ, kia hai tỷ đệ nghĩ trà trộn vào đi hoàn toàn chính xác không dễ dàng.

"Trừ phi bọn hắn bị đốt thành tro, kiểu gì cũng sẽ bị tìm tới."

Thiết Hàn Phong nói xong câu này, ực mạnh một ngụm rượu lớn, ngửa đầu ngủ, hẳn xưa nay không giường ngủ, chỉ ít Cố Thận Vi chưa hề chưa thấy qua hẳn nằm ở trên giường.

Cố Thận Vi tĩnh tọa, nhìn xem khách uống rượu nhóm lão đảo rồi đi, mơ màng ngã xuống, trong lòng yên lặng tính toán thời gian, Nam Thành nhưng không có phu canh loại nghề nghiệp này, hẳn ước chừng lấy nhanh đến rồi bốn canh, đứng người lên.

"Làm gì?" Thiết Hàn Phong tiếng ngáy hơi thở dừng, nhắm mắt lại hỏi.

"Xuyên thấu khẩu khí."

Cố Thận Vi đi ra từ quán, đánh một vòng, từ một chỗ khác lỗ hổng vào thành, lung tung đi rồi mấy con phố, xác nhận đằng sau không người theo dõi, thẳng đến để lại người ngõ hẻm.

Mua say khách nhân sớm đã thủy triều xuống, mua xuân khách nhân vừa mới thỏa mãn dục vọng, đi ra từng tòa ôn nhu chi thôn, có người đắc chí vừa lòng, có người hành tung quý bí, bọn hắn phải thừa dịp lấy trước khi trời sáng về nhà, không chừng còn có thể tìm lý do ứng đối trong nhà chỉ trích.

Cố Thận Vi lại một lần đi sờ eo dưới không tồn tại chuỗi đao, cảm giác sâu sắc hai tay trống không nôn nóng cùng bất an.

Lại đi rồi một nhóm khách nhân về sau, để lại người ngõ hẻm rốt cục tạm thời yên lặng, trong tiểu lâu ánh đèn từng chiếc từng chiếc dập tắt, tổng có một vài khách nhân cuối cùng bị "Đề lại" xuống dưới.

Cố Thận Vi đứng tại vài tòa phòng ở bên ngoài, sát bên góc tường, quan sát Hứa Yên Vi cùng Thẩm Yến Thi lầu nhỏ, trước một tòa trong ngoài đều không có ánh đèn, sau một tòa chỉ ở trước cửa đèn sáng lồng, nhà bên trong là hắc.

Một khắc đồng hồ về sau, Cố Thận Vi hóp lưng lại như mèo cấp tốc chạy đến Thẩm Yến Thi trước cửa tiểu lâu, cửa là hờ khép, giống như đang đợi hắn đến.

Hắn nhẹ nhàng đẩy cửa đi vào, nơi này cách cục cùng đối diện lầu nhỏ gần như giống nhau, hắn trực tiếp đi đến cửa sau, đưa nó vậy đẩy thành hờ khép, lúc này mới rón rén lên lầu.

Không có người hầu thân ảnh, đại khái cũng bị đuổi đi.

Cửa phòng ngủ cũng là hờ khép, Cố Thận Vi lắng nghe một hồi, phát hiện bên trong không có tiếng hít thở, bất kỳ người nào tiếng hít thở.

Tướng môn đẩy ra một đường nhỏ, Cố Thận Vi lách mình đi vào, nhìn ngay lập tức đến rồi hai cổ thi thể, hắn lặng lẽ đi qua, cúi người xem xét, là Thẩm Yến Thi và hầu hạ nàng bà tử, một cái trong bụng đao, một cái cái cổ bị chặt.

Người chết con mắt trợn lên, so khi còn sống còn muốn đại, phát ra ánh sáng nhạt, đánh mắt chân thực cảm giác, lại làm cho Cố Thận Vi cảm giác càng thêm nhạy cảm, từ gáy thuận cột sống lướt qua một đạo hàn ý.

Hắn xoay người, nhìn thấy nơi hẻo lánh bên trong ngôi nam nhân, giống người chết đồng dạng không có tiếng hít thở, nhưng quả thật là sống lấy.

"Ta đang nghĩ, hung thủ là không phải sẽ trở lại." Nơi hẻo lánh bên trong nam nhân nói.

"Có lẽ hung thủ đang đợi dê thế tội."

Cố Thận Vi từ bỏ chạy trốn ý đồ, bởi vì hai người biết nhau, hắn chỉ là không nghĩ tới đối phương sẽ là một vị cao thủ.

"Có lẽ hung thủ đang chờ trận này trò hay."

Chung Hành đứng người lên, đi đến trước thi thể, "Lại là Kim Bằng bảo hạp đao kiệt tác, đao pháp cũng giống."

"Không giống."

"Ồ?"

"Kim Bằng đao pháp phải nhanh, đao tiến đao ra chỉ là trong nháy mắt sự, cho nên vết đao phi thường nhỏ, so hạp đao độ rộng còn muốn nhỏ. Thẩm Yên Thi vết thương là hạp đao tạo thành, nhưng hung thủ là chậm rãi đâm vào, dừng lại một hồi mới rút ra, cho nên vết đao phải lớn một điểm. Cái kia bà tử, vết thương không sâu, chảy máu quá nhiều mà chết, không phải Kim Bằng đao pháp một đao mất mạng phong cách."

Sau khi nói xong, Cố Thận Vi chính mình vậy rất sững sờ, hắn tại Đông bảo thấy qua vô số bộ thi thể, chưa hề đặc biệt chú ý qua vết thương, thế nhưng là khác biệt hắn thấy lại là như thế rõ ràng.

"Người nói không sai."

Chung Hành ngồi xổm người xuống, thậm chí tại hai cổ thi thể trên vết thương sờ soạng một hồi, "Giết nữ nhân này thời điểm, hung thủ cách nàng gần vô cùng, rất có thể là một tay ôm nàng, một tay cầm đao đâm vào. Giết bà lão thời điểm, hung thủ dùng chính mình không am hiểu chém thương đao pháp."

"Người tin tưởng ta?"

Đây là Cố Thận Vi lần thứ hai hỏi người khác nhau cùng một vấn đề.

"Không nhất định, đao pháp do chậm biến nhanh không dễ dàng, do nhanh trở nên chậm cũng rất nhẹ nhõm, mà lại người lại nhanh như vậy phát hiện hung thủ sơ hở."

"Người muốn như thế nào?"

Chung Hành lui về nơi hẻo lánh, ngồi tại ghế dựa mềm bên trên, yên lặng suy nghĩ một hồi, "Ta nghĩ giải quyết vấn đề."

"Ta cho là người muốn tìm ra hung phạm." Cố Thận Vi lời nói mang châm chọc.

"Ta chỉ muốn giải quyết vấn đề."

"Ta là người 'Vấn đề', hiện tại liền muốn giải quyết sao?"

"Không, Kim Bằng bảo cho người ba ngày thời gian, ta sẽ không cướp đi một phần một hào."

Cố Thận Vi khát vọng bên người có thể có một thanh đao, mãnh liệt đến cuồng hống khô khốc lòng ngứa ngáy khó nhịn.

Hai người trầm mặc một hồi, Chung Hành đột nhiên mở miệng, "Người không có minh bạch ta ý tứ?"

"Ta không hiểu giải đó."

Nơi hẻo lánh bên trong nam nhân phát ra thiện ý tiếng cười, "'Chân tướng' cùng 'Vấn đề' hoàn toàn khác biệt, không ngại làm cái tương tự, trong phòng có người ném đi một trăm lạng bạc ròng, truy tra chân tướng người muốn biết bạc đến cùng có tồn tại hay không, có hay không ném, ai là kẻ trộm, giải quyết vấn đề người thì nghĩ biến ra một trăm lạng bạc ròng nhường tất cả mọi người hài lòng, đến mức bạc từ đâu mà lý do ai cung cấp, đều là râu ria việc nhỏ."

Chung Hành lời nói theo Thiết Hàn Phong câu kia "Không phải tìm kiếm hung phạm mà là chứng minh chính mình không có giết người thứ ba" đồng dạng khó hiểu, Cố Thận Vi tựa hồ minh bạch lại luôn cảm thấy có chỗ nào không đúng.

"Tại trong chuyện này, người nghĩ giải quyết vấn đề là cái gì?"

"Ta nghĩ giải quyết vấn đề là đem hung phạm đem ra công lý."

Cố Thận Vi từng sờ, lập tức minh bạch đối phương là đang nói đùa, cái này khiến hắn rất nổi nóng, sự tình vì cái gì không thể rõ ràng nói rõ ràng, nhất định phải mây thêm sương mù che đậy đi vòng vèo? Hắn lại một lần nữa nghĩ đến, Đông bảo sát thủ thế giới cỡ nào đơn thuần, liền Tuyết nương đều lộ ra như vậy thành khẩn ngay thẳng.

Hai nam nhân cách hai cổ thi thể làm trò bí hiểm, ai cũng không hỏi đối phương vì sao trùng hợp đi vào giết người hiện trường.

Trời sắp sáng thời điểm, Chung Hành lần nữa đứng người lên, lúc này là chuẩn bị rời đi rồi, "Ta muốn đi khắp nơi hỏi một chút, ngươi đây?"

"Ta cũng muốn hỏi hỏi."

"Được."

Nguyên thuộc "Bụng lớn phật" năm tên kỹ nữ ở rất gần, đường phố bắc ba nhà, đường phố nam hai nhà, một tên mất tích một tên bị giết, Chung Hành đảm nhiệm nhân vật là tuần bảo cùng bảo tang người.

Đệ nhất danh kỹ nữ nghe được tin chết, từ trên giường ngồi xuống, giống nằm mơ tựa như nói, "Chết rồi, lại chết một cái, người so hoa rơi, lại không nước chảy có thể giao, một nắm cát vàng táng một thân, chết đi, đều đã chết đi." Sau đó ngã đầu liền ngủ.

Tên thứ hai kỹ nữ trên lầu có khách nhân đi ngủ, dưới lầu tiếp nhận hỏi thăm, "Muốn ta nói, là chính nàng tìm chết, làm nghề này, một lòng kiếm tiền liền tốt, tuyệt đối không nên có dã tâm, nàng chính là dã tâm quá lớn, cùng mất tích thẩm thuốc hơi dạng, ngươi không phải tra cứu vương tử bị ai giết sao? Thật là khéo, hai cái này tiện hóa đúng lúc là người vương tử kia thích nhất kỹ nữ, hai nàng tranh đến ngươi chết ta sống, ta còn tưởng rằng Hứa gia tỷ đệ là bị Thẩm Yên Thi giết chết đây này."

"Hôm qua ngươi không nói."

"Hôm qua? Đại nhân, chính ta vậy có 'Vương tử' muốn tiếp đãi, tâm tư không ở chỗ này nha. Muốn nói chỗ kia cứu vương tử, cũng không phải hiểu khách ngươi, mặc dù ta là kỹ nữ, không nên bố trí khách nhân, có thể hẳn không phải khách nhân của ta, đương nhiên nói đến, ngươi nói có đúng hay không?"

"Đúng, nói tiếp đi."

"Hắn ra tay quá độc ác chút, cũng liền Hứa lão cha nguyện ý đem con gái ruột đưa cho hắn tai họa, còn có cái kia Thẩm Yên Thi, vì tiền cái gì đều chịu làm, nếu là ta, núi vàng núi bạc chôn cất tại trước mắt vậy không tiếp hắn. . ."

Tên thứ ba kỹ nữ không biết từ nơi nào đã sớm biết rồi tin chết, dưới lầu vì tỷ muội chọn hai nén hương, "Tất cả mọi người nghĩ chen vào thành Bắc, kết quả đều tiến vào hoang dã, yên thơ muội muội hôm qua không có nhận khách nhân, nàng trước kia liền đóng cửa lại, nói là quá mệt mỏi muốn nghỉ ngơi. Ai, các ngươi không quan tâm nàng là bị ai giết, chỉ muốn biết vị vương tử kia sự, ta không có gì có thể nói, muốn giết hắn người có thể xếp đây để lại người ngõ hẻm."

Cố Thận Vi muốn tìm Hứa Yên Vi bên người vú già, nghe nói bị nàng sớm đuổi đi cái kia, các kỹ nữ đối với cái này hoàn toàn không biết gì cả, ngược lại là có một tên bà tử nhắc nhở nói, "Đi Tiêu phu nhân bên kia hỏi thăm một chút, phu nhân nhất yêu lão Tích Nhược, không chừng chứa chấp lý bà tử. www. ;ukan Shu. net "

Một lần nữa trở lại thanh lãnh trên đường, Cố Thận Vi cảm thấy tim chặn lại một khối đồ vật, không nhả ra không thoái mái, "Kia hai tỷ đệ, thật sự là 'Bụng lớn phật' thân sinh con cái?"

"Ừm, cho nên bọn hắn mời ngươi giết người, đại gia cũng không ngoài ý liệu, đây là chuyện sớm hay muộn."

Cố Thận Vi vịn vách tường, thật ỏi ra, đứng dậy, nói, "Mọi người đều biết hành vi của hắn?"

"Nơi này là Bích Ngọc thành, ngươi có thể nghĩ đến chuyện không nghĩ tới đều ở nơi này phát sinh, chậm rãi liền sẽ quen thuộc."

Chung Hành ngữ khí bình tĩnh đến làm cho nhân khí phẫn, Cố Thận Vi ép buộc chính mình vậy bình tĩnh trở lại, hắn không phải đến cứu vớt thế giới, không ai có thể cứu vớt thế giới, thế giới này sẽ tự mình hủy đi, hắn nghĩ.

Tại toàn bộ để lại người ngõ hẻm, Tiêu trầm phượng ở lại nhà là còi mở nhất xa hoa nhất, trên thực tế, một mình nàng chiếm ba tòa nhà, đã thông trở thành một tòa.

Tiêu phu nhân ngay tại nghỉ ngơi, ai cũng không thể quấy nhiễu nàng, Hứa Yên Vi bên người lý bà tử quả nhiên ở chỗ này, nhưng nàng cung cấp không có bao nhiêu manh mối, cứu Cao Thái là Hứa Yên Vi nơi đó khách quen, nhưng không phải duy nhất khách nhân, nàng chuyện xảy ra một ngày trước buổi chiều liền bị đuổi đi, cho nên không biết đêm đó Hứa Yên Vi có hay không khách nhân, càng không biết kia một ngàn lượng bạc là ai lưu lại.

"Một ngàn lượng bạc? Phóng khoáng như vậy khách nhân lão bà tử ta thế nhưng là chưa hề chưa thấy qua."

Hai người đang muốn rời đi, lý bà tử liền nghĩ tới một chút đồ vật, "Trước đó vài ngày, có một vị Mễ công tử thường đến, xem ra giống như là thật có tiền, muốn nói ai có thể vung tiền như rác, ta nhìn chính là hắn."

Mễ công tử mỗi lần đều là một người đến, không phải mặc trường bào chính là mang áo choàng, làm việc quý bí, ngoại trừ Hứa Yên Vi, ai cũng không

thấy diện mục thật của hắn, để lại người ngộ hém thường có loại này khách nhân, vậy sẽ không quá gây cho người chú ý.

Cố Thận Vi nghĩ đến vị này "Mề công tử", trong lòng một bức tranh họa từ từ rõ ràng.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Ngón tay hung

Có tuần thành đều úy ở đây, Thiết Hàn Phong không có đôi đồ đệ tự tiện hành động nói quá nhiều, chỉ là dẫn gân cốt một cái, "A, nhìn ta đồ đệ này, nhiều sẽ cho sư phụ phân ưu, chính mình liền đem bản án phá."

Cố Thận Vi không có tiếp tra, mà là đem thu thập tin tức nói thẳng ra.

Sáng sớm trong tửu quán không có người cung ứng rượu ngon, Thiết Hàn Phong chỉ có thể từng lần một dùng đầu lưỡi liếm láp bờ môi, "Nói như vậy, kia tỷ đệ hai cái không chỉ có là người chứng kiến, còn rất có thể chính là hung thủ đi, thật là một cái hung ác kỹ nữ."

Cố Thận Vi kém chút mờ miêng cùng sư phụ cãi lộn, hắn thấy, tỷ đệ hai người báo thù thiên kinh địa nghĩa, Thiết Hàn Phong châm chọc không khác trợ Trụ vi ngược.

Chung Hành lại không thêm đề ý, lại cùng Thiết Hàn Phong lượn quanh lên vòng tròn, hai người nói nhăng nói cuội nói chuyện thời gian rất lâu, từ phía trên khí, nữ nhân, rượu ngon một mực nói tới Kim Bằng bảo, thành Bắc Mạnh thị, cũng không ăn khớp vậy không có chủ đề, Cố Thận Vi lại ngộ ra được trong đó mật mã, không khỏi càng nghe càng là tức giận.

"Vậy cứ như vậy đi."

"Cũng chỉ có thể như thế rồi."

Hai người kết thúc nói chuyện, Chung Hành đứng dậy cáo từ.

Thiết Hàn Phong lại nắm lên một con cái chén trống không, nhìn thoáng qua, tiện tay ném trên mặt đất.

Thay ca hòa kẻ lần lượt đến, khách khí mời sư đồ hai người tới nơi khác nghỉ ngơi, Thiết Hàn Phong mang theo đồ đệ, đi ra ngoài đi không bao lâu, chui vào một nhà rách rưới kỹ viện.

Người ở bên trong đều đang ngủ, Thiết Hàn Phong tựa như là về tới nhà của mình, đi vào một gian căn phòng nhỏ, cầm lên ngủ ở trên giường kỹ nữ, liền đem chân dẫm người cùng một chỗ ném ra ngoài, kỹ nữ dắt cuống họng mắng một hồi, tìm địa phương khác đi ngủ đây.

Thiết Hàn Phong lần thứ nhất tại đồ đệ trước mặt ngã xuống giường, "Tùy tiện ngồi đi."

Cố Thận Vi tình nguyện đứng đấy, hôm qua mới đối Thiết Qua Tử sinh ra một điểm hảo cảm không còn sót lại chút gì, "Nói như vậy, vấn đề giải quyết."

"Đồ chó con vậy có lớn lên một ngày, ngươi nghe ra cái gì rồi?"

"Các ngươi không phải định đem giết vương tử sự tất cả đều đẩy lên Hứa thị tỷ đệ trên thân sao?"

"Gọi thế nào 'Đẩy', hai người bọn họ hiềm nghi rất lớn, lại không giải thích được mất tích, chính là chốt dạ biểu hiện, ngươi bị lợi dụng rồi, nhưng ngươi không sát vương con, chính là chuyện như vậy. Bất quá ngươi cũng không cần rất cao hứng, vì cho Thạch quốc một câu trả lời thỏa đáng, chúng ta phải tìm ra hai tiểu gia hỏa này mới được, chết sống không trọng yếu, mấu chốt là phải nhìn thấy người."

Đây chính là Chung Hành cái gọi là "Giải quyết vấn đề", Cố Thận Vi minh bạch rồi tuần thành đều úy ý tứ, ai là hung thủ thật sự không trọng yếu, ai thích hợp nhất trở thành hung thủ mới là vấn đề hạch tâm.

Tại Hứa gia tỷ đệ trước đó, người thích hợp nhất là Hoan Nô, một tên phổ thông Kim Bằng bảo sát thủ học đồ, đem hắn giao ra có thể cấp tốc lắng lại sự cố.

Thiết Hàn Phong không biết dùng thủ đoạn gì, vậy mà đem đồ đệ mò đi ra, lại để cho "Vấn đề" không giải quyết được.

Ba ngày thời gian, bọn hắn chờ muốn tìm là một cái khác "Thích hợp hung thủ", có thể nói còn nghe được lại sẽ không khiến cho càng nhiều ngờ vực vô căn cứ hung thủ. Hứa gia tỷ đệ so Hoan Nô còn muốn lý tưởng, bọn hắn giết chết tàn ngược biến thái cha ruột cùng lấy tra tấn kỹ nữ làm thú vui vương tử, động cơ thuần khiết, liếc qua thấy ngay, không có âm mưu, vậy không có người sẽ vì bọn hắn giải oan.

Đến mức tuần thành đều úy, càng không quan tâm hung thủ thật sự là ai, hắn chỉ muốn cấp tốc kết án, nhường các phương hải lòng, không muốn bởi vậy dẫn phát bất luận cái gì đấu tranh, dạng này hắn liền có thể tiếp tục làm quan, từng bước cao thăng.

Chung Hành dù sao vẫn là nói ra một chút nói thật, ẩn ẩn bộ kia "Vấn đề" lý luận đến xem cả kiện sự tình, hết thấy đều đã tại trước đó quyết định, chỉ có Cố Thận Vi mơ mơ màng màng, vẫn còn muốn tìm cái gì "Hung thủ".

"Không, ta không đồng ý." Cố Thận Vi không biết mình vì cái gì nói ra câu nói này, là nghĩ bảo trì chính nghĩa, vẫn là muốn theo sự phụ làm trái lại? Hắn không nắm chắc được, hắn chính là không nghĩ hãm hại kia hai tỷ đệ.

"Người cảm thấy bọn hắn không giết người?" Sát phong ngạc nhiên hỏi.

Cố Thận Vi không lời phản bác, hắn chỉ mới nghĩ lấy chuyện âm u mặt, lại quên rồi Hứa thị tỷ đệ có đầy đủ lý do giết chết Cúc Cao Thái, có lẽ là tất cả mọi người ở trong nhất có lý do.

"Người biết không? Thạch quốc đại vương tử thông qua 'Bụng lớn phạt' từ Mạnh phủ cho mượn một số tiền lớn, bây giờ số tiền kia tung tích không rõ, nếu không phải là bị kia hai thằng nhãi con cuốn đi, đó mới lạ."

"Còn có thời gian, ta có thể tìm ra hung phạm."

Thiết Hàn Phong đã mất đi nhất biết một điểm kiên nhẫn, từ trên giường nhảy xuống, một bước nhảy lên đến đồ đệ trước mặt, "Di cmm, người cho là mình là ai? Lão tử chịu trách nhiệm trách nhiệm mới cứu người một cái mạng chó, người phép đảo lên đứng đắn tới. Nói cho người, ngày mai trước khi trời tối tìm không thấy kia đối tỷ đệ, người vẫn là một con đường chết. Đừng nói sự phụ không có cứu người, đến lúc đó ta sẽ dẫn theo đầu của người giao cho Thạch quốc, không chỉ có vương tử là người giết, Thẩm Yến Thi cũng là người giết, toàn bộ để lại người ngộ hèm mấy ngày nay chết kỹ nữ đều cmm là người giết!"

Cố Thận Vi cho là mình sẽ càng thêm phần nộ, kết quả trong lòng ngược lại bình tĩnh trở lại, tranh luận có ý nghĩa gì? Hắn tại Bích Ngọc thành hèn mọn đến như là một con chó, tự cứu còn gian nan, không nói đến cứu vớt người khác.

"Bất kể như thế nào, đều muốn tìm được trước tỷ đệ hai cái."

Thiết Hàn Phong coi là đồ đệ khuất phục, hừ một tiếng, một lần nữa nằm dài trên giường.

Giữa trưa, Chung Hành tìm tới sư đồ hai người, mời bọn họ ăn cơm, đồng thời một mực xin lỗi nói có cơ hội hắn là mời bọn họ đi thành Bắc tốt hơn quán rượu.

Một ngày này không có một giọt sương, Chung Hành lấy địa chủ thân phận mở tiệc chiêu đãi rồi khách nhân, buổi chiều, Thiết Hàn Phong lấy ngang nhau quy cách mời lại rồi tuần thành đều úy.

Trên bàn cơm đại gia chỉ là nói chuyện phiếm, Chung Hành mang đến ba tên sĩ quan, Thiết Hàn Phong cũng kéo tới một vị không biết người nào, hết thấy sáu người, nâng cốc ngôn hoan, trời nam biến bắc, phong thổ không chỗ không nói, chính là không đề cập tới Thạch quốc vương tử cùng Hứa gia tỷ đệ.

Đối bọn hắn tới nói, sự tình đã kết thúc, chỉ kém kết thúc công việc, chỉ cần tỷ đệ hai người sa lưới, Bích Ngọc thành liền đem khôi phục thái bình.

Cơm tối về sau, Thiết Hàn Phong lần đầu tiên không có đi "Nam tường" tửu quán, mà là tại một nhà khác tốt hơn một chút một chút kỹ viện dàn xếp lại, Nam Thành không có chính quy khách điểm, muốn tìm giường qua đêm, chỉ có thể đi kỹ viện.

Cố Thận Vi đã chịu hơn phân nửa cái buổi tối mị tiếng gầm gừ, sau nửa đêm mới ngủ, trong mộng nhìn thấy rất nhiều kỳ quái tràng cảnh, nhường hắn sau khi tỉnh lại xấu hổ tại đề cập.

Ngày cuối cùng đến rồi, hừng đông thời điểm vẫn không có Hứa gia tỷ đệ tin tức.

Thiết Hàn Phong so bình thường trầm mặc, nhìn về phía đồ đệ ánh mắt bao hàm thâm ý, nếu như tìm không thấy dê thế tội, hắn thực sẽ tự mình động thủ giết chết đồ đệ, Cố Thận Vi đối với cái này không chút nghi ngờ.

"Ta nghĩ lại đi một chuyến Cúc Vương Phủ." Sáng sớm gặp mặt về sau, Cố Thận Vi đưa ra yêu cầu.

"Làm gì?"

"Dù sao ta cuối cùng dù sao cũng phải đi một chuyến, không phải người, chính là đầu lâu, không bằng chính ta đi qua."

Thiết Hàn Phong lên lòng nghi ngờ, nhưng không tin đồ đệ có thể làm ra trò mới, thế là đồng ý.

Vì để tránh cho làm tiền hiềm nghi, sư đồ hai người cùng Chung Hành ngày đó buổi chiều lần nữa bãi phỏng Cúc Vương Phủ, tuần thành đều ủy là tới làm nhân chứng.

Chỉ có đại thần một người tiếp đãi khách tới thăm, lộ ra tâm sự nặng nề, có rất nhiều chuyện nhùng hăn lo lắng, nhị vương tử về nước có thể hay không đạt được thế lực khắp nơi ủng hộ; đại vương tử di thể không chịu đựng nổi ngàn dặm đường dài, cái kia xử trí như thế nào; hai vị vương tử mười năm qua thiếu nợ nần như thế nào hoàn lại, nhất là cuối cùng một hạng, hai ngày này tới cửa đòi nợ không ít người, chuẩn bị bọn hăn phí hết không ít tâm tư, Thạch quốc dân ít tiền quả, khoản này gánh vác cũng không tính tiền.

Đại thần một mực tại kê khổ, đồng dạng không đề cập tới hung thủ sự, thậm chí đối trọng yếu người hiềm nghi Hoan Nô vậy rất khách khí.

Tất cả mọi người đang chờ mặt trời xuống núi.

Cuối cùng một tia nắng rũ xuống tường viện phía trên, trong lúc đó chỉ rời một vị báo tin người, không cần hỏi liền biết, kia hai tỷ đệ vẫn là không có tin tức.

"Khục, cái này. . ." Đại thần muốn nói lại thôi.

Thiết Hàn Phong trên mặt còn mang theo theo thói quen tiểu dung, nhưng đã rõ ràng vắn vẹo, không cách nào che giấu ngang ngược chân thực tướng mạo, cái này khiến Thạch quốc đại thần có chút đứng ngồi không yên.

"Đã đến giờ, ta nghĩ cái kia giao ra hung thủ." Cố Thận Vi một mực không nói lời nào, lúc này đứng lên bình tĩnh phát biểu.

Thiết Hàn Phong kinh ngạc nhìn xem đồ đệ, Chung Hành một mặt đồng tình, đại thần lộ ra thật bất ngờ, "Đúng vậy a, còn kém một hồi, bắt quá cũng không xê xích gì nhiều. . ."

"Mời đại nhân mời ra nhị vương tử, ta nghĩ hăn hăn là tự mình gặp một chút hung thủ."

Đại thần há to miệng, đây không phải trước đó nói tốt phương thức giải quyết, Thiết Hàn Phong đột nhiên vỗ bàn đứng dậy, "Thân ca ca chết rồi, đệ đệ làm sao cũng hăn là tận mắt nhìn thấy hung thủ đi."

Đại thần run run một chút, nhìn thoáng qua Chung Hành, không có đạt được ủng hộ, đành phải miễn cưỡng gạt ra tiểu dung, "Đúng đúng, bắt quá nhị vương tử thương tâm quá đáng, ta, ta còn là xin phép một chút đi."

Nhị vương tử xuất hiện, sau lưng đi theo nhiều tên người hầu cùng mấy hộ vệ, trong đó có đại vương tử bên người cúc họ hộ vệ, hăn vừa nhìn thấy Hoan Nô liền tròn mắt nhìn.

Nhị vương tử là cái nhỏ gầy người trẻ tuổi, xem ra hai mươi vừa ra mặt, thích cho đầy mặt, ngồi tại chủ vị, www. hu. Xong khách nhân khẽ gật đầu, một câu vậy chưa hề nói, cuộn tròn trên ghế, như cái ma bệnh.

"Cái này, hung thủ đã bắt được, đúng không?" Đại thần đứng tại vương tử bên người, mở miệng hỏi.

"Đại nhân, tiểu nô hi vọng có thể có vinh hạnh đặc biệt này, tự mình đem hung thủ dâng lên." Cố Thận Vi hướng tuần thành đều ủy khom người, cổ ý không nhìn sư phụ.

Chung Hành không có lập tức phát biểu ý kiến, mà là chuyển hướng Thiết Hàn Phong, im lặng hướng hăn hỏi thăm, sau đó gật gật đầu, "Không còn gì tốt hơn."

Cố Thận Vi ánh mắt tại trong sảnh mỗi cá nhân trên người đảo qua, nhìn thấy ngoài cửa có người hầu đi lại, nói: "Hung thủ ngay ở chỗ này, ta hi vọng có thể quan bế cửa sổ, phòng ngừa hung thủ chạy trốn."

"Cái này, không cần đi. . ."

Đại thần lúng túng nhìn xem Chung Hành cùng Thiết Hàn Phong, không rõ cái này ngoài ý muốn là chuyện gì xảy ra.

"Đóng lại đi, đem người bên ngoài đuổi đi."

Nói chuyện chính là nhị vương tử, hăn tựa hồ sinh ra một chút hứng thú, thân thể vậy ngồi thẳng, hiếu kì đánh giá sát thủ học đồ.

Có người đi quan bế cửa sổ, phái đi người không liên hệ, Thiết Hàn Phong kéo kéo đồ đệ ống tay áo, Cố Thận Vi nhỏ giọng nói, "Sư phụ, ta sẽ không để cho người khó chịu."

Đây là hơn hai tháng qua Hoan Nô lần thứ nhất kêu lên "Sư phụ" hai chữ, Thiết Hàn Phong giống như là nhận xúc động, ngồi trở lại trong ghế, không còn can thiệp, nhưng là trên mặt cuối cùng một tia nguy trang tiểu dung cũng không có.

Cố Thận Vi lại xong Chung Hành gật đầu, tuần thành đều ủy đại khái đã biết rồi ý nghĩ của hăn, dù sao chính hăn toàn bộ ý nghĩ chính là thụ vị đại nhân này dẫn dắt mà sinh ra.

Muốn giải quyết vấn đề, mà không phải tìm kiếm chân tướng.

Đám người trở về chỗ cũ, nhìn xem tên kia hiềm nghi lớn nhất người như thế nào giao ra "Hung thủ".

"Là hán giết chết rồi đại vương tử, mời đỡ xuống đao của hán, bảo hộ nhị vương tử."

Cố Thận Vi chỉ vào cục hộ vệ.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cô vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Diệt khẩu

Cố Thận Vi xác nhận cục hộ vệ là hung thủ, đây là hán ngày đầu tiên liên đối tượng hoài nghi, bởi vì không có chứng cứ mà bị ép từ bỏ, Thiết Hàn Phong không khỏi thất vọng, mà lại cảm thấy đồ đệ không có tuân thủ lời hứa, ngay tại đây cho mình khó xử.

"Người làm sao dám?" Cục hộ vệ tiến lên trước một bước, đem loan đao rút ra một nửa.

Đại thần vội vàng ngăn lại, chuyển hướng tuần thành đều úy Chung Hành, "Chuông Đồ úy, sự tình tại sao có thể như vậy, đây là đối Thạch quốc nhục nhã, ta hi vọng..."

"Ta có chứng cứ." Cố Thận Vi lớn tiếng nói, đem lực chú ý của chúng nhân lại hấp dẫn đến trên người mình.

Chung Hành là duy nhất thần sắc không đổi người, "Không ngại nghe một chút hán nói thế nào."

Cố Thận Vi lần nữa đem trong phòng người quét một lần, ánh mắt rơi vào nhị vương tử trên thân, không để ý tới nỗi giận phùng phùng cục hộ vệ.

Có quá nhiều chuyện hán chỉ là dựa vào suy đoán, không nắm chắc được có thể có mấy phần chuẩn xác, hết thấy đều muốn trước mắt vị vương tử này điện hạ phản ứng ra sao.

"Ta biết Hứa gia tỷ đệ ở nơi nào, hai người bọn họ có thể chứng minh ta nói."

Lời vừa nói ra, đám người run run, tuần thành đều úy cùng Thiết Hàn Phong điều động đại lượng nhân lực đều không tìm được người, vị thiếu niên này lại tự xưng biết tâm tích của hán, đã như vậy, hán sao không sớm đem hai người kia bắt lấy vì chính mình thoát tội đầu?

"Người biết bọn hán ở đâu?" Kinh ngạc nhất người không ai qua được Thiết Hàn Phong, còn tại Kim Bảng bảo lúc, hán liền đã phái người tại Nam Thành lục soát, đến nay không có kết quả, đồ đệ chưa quen cuộc sống nơi đây, làm sao có thể tại trong biển rộng vớt chằm?

Cố Thận Vi vẫn nhìn xem nhị vương tử, quan sát hán mỗi một cái nhỏ bé động tác cùng thần sắc biến hóa, đồng thời nói: "Đồ úy đại nhân, xin ngài phân phó người điều tra đông tây hai tòa cửa thành, hôm trước phải chăng có Thạch quốc quý tộc vào thành, hai vị này 'Quý tộc' phải chăng ở tại vương phủ tả hữu, thậm chí liền ở tại vương phủ bên trong."

"Nghe hán nói vậy! Điện hạ, xin cho phép ta giết hán vì đại vương tử báo thù."

Cục hộ vệ rút ra toàn bộ loan đao, đại thần dọa đến nhảy đến một bên, vẫn khoát tay khò khuyên, "Không muốn như vậy, ai, sự tình không nên là như thế này..."

Cố Thận Vi chỉ nhìn chăm chăm nhị vương tử, tập trung toàn bộ ý chí, nếu như hán là chính xác, không cần chờ đến Chung Hành phái người, nhị vương tử nên làm ra phản ứng.

Chung Hành cũng có chút đứng ngồi không yên rồi, hán đoán được ý của thiếu niên, lại không muốn tham dự trong đó, "Ách, cái này, hiện ở thời điểm này..."

"Ta phái người đi." Thiết Hàn Phong đứng lên, "Nhất hơn nửa canh giờ liền có thể tra ra manh mối, đồ đệ của ta nếu đối gạt người, ta tự mình cắt lấy đầu"

của hắn."

Thiết Hàn Phong khập khiễng hướng phía cửa đi tới, Cố Thận Vi không có nhìn sự phụ một chút, toàn lực ứng phó nhìn chăm chăm chủ vị cái kia ốm yếu người trẻ tuổi.

"Chậm đã."

Nhị vương tử rốt cục mở miệng, Cố Thận Vi cao cao treo lên tâm bịch rơi xuống, mặt cũng không lộ vẻ gì khác thường.

"Điện hạ!" Cúc hộ vệ giật mình nhìn xem nhị vương tử, loan đao thông xuống.

"Nghe một chút hắn nói thế nào, nếu như hợp tình hợp lý lại đi tìm người cũng không muộn."

Thiết Hàn Phong dừng bước lại, lại chưa có trở lại trên chỗ ngồi, mà là đứng tại đồ đệ sau lưng, tựa như lúc nào cũng muốn đi đem Hứa thị tỷ đệ cho bắt tới.

Cố Thận Vi biết tiếp xuống lời nói này rất trọng yếu, muốn nói đến không thể cãi lại, lại không thể lộ ra chột dạ, lúc trước hắn đã suy nghĩ thật lâu, lại vẫn là không có niềm tin quá lớn.

"Chuyện là như thế này, cúc hộ vệ không nghĩ về nước, hắn muốn lưu ở Bích Ngọc thành, giết chết đại vương tử, hắn liền có thể lấy thủ mộ danh nghĩa lưu lại."

"Nói vậy!" Cúc hộ vệ lại giương lên loan đao.

Thiết Hàn Phong tiến lên một bước chuẩn bị bảo hộ đồ đệ, nhị vương tử đã đưa tay ngừng lại rồi hộ vệ, "Nhường hắn nói xong."

"Để lại người ngõ hẻm hai tên kỹ nữ, xin thứ cho tiểu nô vô lễ, thâm thù đại vương tử sung hạnh, cúc hộ vệ tự nhiên vậy thường gặp được hai người, hắn thích trong đó một vị, chính là Hứa Yên Vi, cúc hộ vệ lấy họ bên trong một nửa, tự xưng 'Mẽ công tử', cũng thành rồi Hứa Yên Vi khách nhân."

"Nói vậy." Cúc hộ vệ lần nữa phản bác, thanh âm không lớn, vậy không có người ngăn lại hắn.

"Hứa thị tỷ đệ không chịu nổi cha đẻ ngược đãi, sinh ra giết cha suy nghĩ, tự nhiên trước hết nhất tìm 'Mẽ công tử' thương lượng, 'Mẽ công tử' không muốn tham dự, khuyên bọn họ mời một vị sát thủ, kỳ thật có khác tính toán. Hắn biết Hứa thị tỷ đệ toàn bộ kế hoạch, cũng biết đại vương tử mới từ 'Bụng lớn phạt' nơi đó cho mượn một số lớn bạc, hắn nghĩ cả người cả của kiêm thu. Chuyện kế tiếp chính là, Hứa Tiểu Ích mời chính là ta, ta giết chết rồi 'Bụng lớn phạt' cùng hộ vệ của hắn, 'Mẽ công tử' giết chết đại vương tử, sau đó lập tức thay đổi vị trí bạc cùng Hứa thị tỷ đệ, xuất ra Thạch quốc quan văn, để cho hai người thoát khỏi cửa chính tiến vào thành Bắc. Có thể chuyện này bị một tên khác kỹ nữ biết rồi, hôm qua rạng sáng, 'Mẽ công tử' lại giết một người. Ta nghĩ nhị vương tử sẽ nhớ kỹ, đại vương tử chết kia buổi sáng, cúc hộ vệ không trong phủ, hôm qua rạng sáng hắn vậy không tại, nếu như lại kiểm tra vị đại nhân này mang tới án tử, sẽ phát hiện nó bị dùng qua."

Trong sảnh hoàn toàn yên tĩnh, thiếu niên này nói cố sự rất sống động, giống như tận mắt nhìn đến, nhưng chính là không có xuất ra một điểm bây giờ chứng cứ, trừ phi Hứa thị tỷ đệ thật liền tại phụ cận bị bắt được, bằng không hắn lời nói vẫn là không đáng mỉm cười một cái.

Đại thần đến gần nhị vương tử, nhỏ giọng nói, "Điện hạ, ngài không cần..."

Nhị vương tử phát tay mạng lớn thần dùng âm thanh, đối cúc hộ vệ nhẹ nói, "Cúc phát triển, người làm ra dạng này đại nghịch bất đạo sự, chẳng lẽ chưa hề không nghĩ tới gia tộc già trẻ, thế tử nhi nữ sao? Vì một cái kỹ nữ, thật sự là không đáng giá."

"Điện hạ..." Cúc hộ vệ thanh âm phát run, nhìn thoáng qua trong tay loan đao, "Mời điện hạ khai ân tha thứ tiểu nhân vợ con, bọn hắn là vô tội."

Sự tình chuyển tiếp đột ngột, cúc hộ vệ vậy mà thừa nhận tội ác, hắn giờ lên loan đao, tựa hồ muốn tự sát, đột nhiên trợn mắt tròn xoe, nhảy lên thật cao, vung đao bỏ về phía tay không tác sát Cố Thận Vi.

Cố Thận Vi có thể né tránh công kích, sự phụ Thiết Hàn Phong xuất thủ lại nhanh hơn hắn được nhiều, đồng dạng nhảy lên thật cao, nghênh tiếp cúc hộ vệ, hai người giao thoa, riêng phần mình rơi xuống, Thiết Hàn Phong trong tay nhiều một thanh loan đao, cúc hộ vệ trong tay trống trơn, đầu người lăn đến đại thần dưới chân.

Đại thần suýt nữa ngã đi, cũng may lập tức bị nhị vương tử tùy tùng đỡ lấy, không đến mức trước mặt mọi người ngã sấp xuống.

Thiết Hàn Phong buông xuống loan đao, khom người nói ra: "Mời điện hạ tha thứ tại hạ lỗi mẫn."

"Che quốc gia xấu, nhường chư vị phí tâm"

Nhị vương tử vẫn là một bộ lạnh nhạt mặt mũi đáng vẻ, huyết dịch cùng bị kích tựa hồ cũng không thể đánh động đến hắn tâm, hắn đứng dậy đi ra ngoài cửa, đi ngang qua sát thủ học đồ lúc dừng bước, "Kia đối tỷ đệ đâu? Phải chăng cũng là cúc hộ vệ đồng mưu?"

"Không, bọn hắn chỉ muốn giết 'Bụng lớn phạt', bị người lợi dụng mà thôi."

"A, vậy bọn hắn vẫn là có tội."

"Không, bọn hán vô tội, 'Bụng lớn phạt' đáng chết, giết hán người là ta, không phải bọn hán."

Nhị vương tử đột nhiên lộ ra nỗi giận đùng đùng, "Tùy ngươi." Mang theo tùy tùng bước nhanh mà rời đi.

Quá nhiều ngoài ý muốn, nhường đại thần sút đầu mẽ trán, nhưng vẫn là tận trung cương vị, thỏa đáng mà tỏ vẻ rồi cảm tạ, đưa tiễn ba vị khách nhân.

Chung Hành đem sư đồ hai người đưa đến cửa thành bắc, hán cùng Thiết Hàn Phong lại lẫn nhau khách khí một hồi lâu, "Lạnh Phong huynh, ngươi có một vị hảo đồ đệ, chuyện này giải quyết, so ta tưởng tượng đến còn tốt hơn, tối thiểu, cái này thành Thạch quốc nhà của mình xấu, vô luận như thế nào, bọn hán cũng sẽ không tại về nước về sau thay đổi thất thường rồi."

Thiết Hàn Phong nhếch miệng cười to, nụ cười kia là chân thật, cũng không phải là bình thường ngụy trang, "Ha ha, Chung đại nhân quá khen, nếu là không có Chung đại nhân hỗ trợ, hán một đứa bé có thể có cái gì làm?"

Chung Hành chuyển hướng Cổ Thận Vi, "Ngươi là người Trung Nguyên a?"

"Vâng, bắt quả từ nhỏ đã bị bán được Tây Vực, qua tay nhiều người đến rồi Kim Bàng bảo."

"Thiếu niên có triển vọng, hi vọng ngày sau còn có thể gặp lại."

Chung Hành cáo từ rời đi, Cổ Thận Vi lại gọi lại hán, "Chung đại nhân!"

"Ngươi có lời nói?"

"Hứa gia tỷ đệ là vô tội a?"

Chung Phong lộ ra mỉm cười, "Tại Nam Thành người giết người, tại thành Bắc vô tội."

Sư đồ hai người lĩnh hồi ký tồn ở cửa thành ngựa cùng hẹp đao, đập trên bóng đêm dẫn ngựa đi bộ lên núi, Thiết Hàn Phong tiểu dung không có, "Hảo tiểu tử, ngươi giấu diếm đến ta thật đáng a."

"Đệ tử không dám giấu diếm sư phụ, chỉ là việc này ta vậy không có có bao nhiêu nắm chắc, không nghĩ liên lụy người khác."

"Làm gì không còn sớm đem Hứa gia tỷ đệ bắt tới?"

"Vạn nhất bọn hán nói đến quá nhiều, vấn đề chẳng phải là càng lớn? Vẫn là căn bản không thấy bọn hán cho thỏa đáng."

Thiết Hàn Phong sừng sốt một chút, lắc đầu, sau đó trên mặt nhện không được lộ ra vài tia ý cười, liền mắng vài câu, lại nghiêm túc nói, "Ngươi biết cái kia hộ vệ không có khả năng có tiền đến làm Hứa Yên Vi khách nhân a?"

"Biết, nhưng đích thật là hán động thủ giết chết đại vương tử, cho nên hán là 'Hung phạm'."

"Ngươi là thế nào nghĩ rõ ràng đây hết thầy? Nói thật, ta vậy biết là ai giết đại vương tử, nhưng lại nghĩ không ra những chi tiết kia."

"Làm ta đem cả kiện sự tình xem như một vấn đề đến giải quyết lúc, hết thầy liền đều rất đơn giản, chi tiết không trọng yếu, chân tướng vậy không trọng yếu."

Thiết Hàn Phong liếc mắt nhìn đồ đệ, nửa ngày mới nói, "Từ nay về sau, ta đối với ngươi muốn thay đổi cách nhìn."

Cổ Thận Vi trong lòng cảm tạ là tuần thành đều ủy Chung Hành, mặc dù người này có mục đích riêng, www. h. ;et nhưng dạy cho hán quan sát sự vật phương thức lại là cả đời thụ dụng.

Trong lòng hán, đại vương tử cái chết còn có một cái khác phiên bản, một cái càng tiếp cận chân tướng phiên bản:

Chân chính "Mẽ công tử" không phải cúc hộ vệ, mà là nhị vương tử, hán nghĩ cướp vương vị, còn muốn cướp đi ca ca nữ nhân, hán có lẽ thật thích Hứa Yên Vi, nhưng là bị khám phá sau lập tức liền muốn giết người diệt khẩu, cái này cho thấy hán là chân chính Vương tộc, xứng với sắp tới tay vương vị.

Cúc hộ vệ tuần tự thay hai vị vương tử bán mạng, đại khái là không nghĩ lại về cổ quốc làm hèn mọn hộ vệ, hán muốn cùng thế tử nhi nữ lưu tại Bích Ngọc thành, đồng dạng vì thế tử nhi nữ mà hi sinh chính mình, sung làm tân chủ con dê thế tội.

Lần thứ nhất gặp mặt lúc, cúc hộ vệ quá phận phần nộ biểu hiện ra bán hán, trên thực tế, hán liền không nên hiện thân.

Vị đại thần kia, dù cho ngày đầu tiên mơ mơ màng màng, về sau cũng biết chân tướng, hán không có lựa chọn, có lẽ còn rất may mắn chết một vị hoang dã quốc vương.

Sự tình kết thúc, Cổ Thận Vi không có ý định lại nghĩ, hán chỉ hi vọng Hứa thị tỷ đệ có thể trốn qua một kiếp.

Trở lại Thạch bảo, Cổ Thận Vi chuẩn bị cảm giác thân thiết, thế nhưng là sự tình nhưng không có như hán dự liệu hoàn toàn kết thúc, Thạch quốc vương

tử không còn là vấn đề, "Bụng lớn phạt" nhưng cũng không phải có thể bị tùy tiện giết chết người, hẳn là thành Bắc Mạnh thị người làm, việc này còn khiến khuyết một câu trả lời thỏa đáng.

Tin tức tốt là, tuần bổ tìm tới Hứa thị tỷ đệ, cầm lại rồi Mạnh thị vay cho đại vương tử vàng bạc về sau, phát hiện vay mượn chứng từ lại có hai phần, "Bụng lớn phạt" hai đầu giấu diếm, từ đó cá nhân tham không ít, cái này khiến Mạnh gia đối Kim Bằng bảo vô tri học đồ nộ khí giảm bớt một chút.

Cố Thận Vi bị phạt tại Đông bảo cấm đoán mười ngày, sau đó bị giáng chức đến "Bạch Y viện" sung làm tiện dịch, chờ hẳn một tháng sau lại đi bích ngọc Nam Thành, phát hiện cá nhân tiếp kia cái cọc "Sinh ý" vẫn dư ba chưa hết, cứu người cũng không triệt để, chính mình vậy ở vào trong nguy hiểm.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cô vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Văn thư

Cố Thận Vi lại một lần tại sát thủ đám học đồ ở trong xác lập dẫn trước địa vị: Hẳn thành các bạn học ở trong cái thứ nhất tại bảo bên ngoài độc lập nắm vào buôn bán người.

Hắn đã từng ám sát qua nam nhân mặt ngựa, có thể không có người nào biết, mà lại vậy không tính hắn ám sát kế hoạch, hắn chỉ là sư phụ trong tay một cây đao mà thôi.

Đám học đồ không quan tâm Thạch quốc vương tử sự, vậy không thêm đề ý kẻ bị giết võ công thấp, mọi người tốt số lẽ chính là, chỉ có tiến qua hai lần thành Hoan Nô, là như thế nào tại không có sư phụ trợ giúp dưới, nhường khách tới cửa.

Cấm đoán kia mười ngày, luôn có quen cùng không quen học đồ vụng trộm kẻ đến cửa ra vào, lấy lòng về sau lập tức cách lấy cánh cửa tấm đưa ra vấn đề này.

Cố Thận Vi mỗi lần đều là ăn ngay nói thật, là sinh ý tìm tới hắn, không phải hắn tìm tới sinh ý, Hứa Tiểu Ích là hắn buông tha một tên người chứng kiến, vân vân.

Nhưng truyền ngôn vẫn là càng ngày càng ly kỳ, cuối cùng Hoan Nô nghiêm nhiên thành tại Nam Thành phương pháp rộng khắp Vạn Sự Thông, vô luận bản thân hắn giải thích như thế nào, đám học đồ đối với cái này tin tưởng không nghi ngờ, mỗi khi có người muốn đi theo sư phụ xuống núi lúc vào thành, cũng nên tìm đến Hoan Nô, hi vọng hắn có thể giới thiệu một cọc "Sinh ý", giá tiền không trọng yếu, chỉ muốn kiếm chút kinh nghiệm.

Tại Cố Thận Vi liên tiếp cự tuyệt mười mấy người về sau, sự tình mới tính bình ổn lại.

Cấm đoán ngày cuối cùng, Hà Nữ tới thăm viếng, là cùng hai gã khác học đồ cùng đi, bất quá hai người kia rất nhanh liền rời đi rồi, lưu lại hai người cách cửa đơn độc nói một hồi.

Cố Thận Vi tuân thủ mấy tháng trước kia hiệp định, đem Tôn thần y đối bệnh tình chẩn bệnh tất cả đều chuyển đạt, muốn trị tốt tẩu hòa nhập ma chỉ có hai con đường: Tin phạt đi Tứ Đế Già Lam nhìn khu Ma Kinh văn, không tin đi năm ngoài ngàn dặm hương tích chi quốc tìm dị sĩ.

Tại Cố Thận Vi xem ra, hai con đường này đều là hư ảo, Hà Nữ không có phát biểu ý kiến, nàng không thể thời gian dài lưu lại, cho nên đơn giản nói tóm tắt nói cho hắn biết một việc quan trọng khác.

"Chúng ta tìm tới Thượng Quan Vũ Hưng phía sau người chủ sự rồi."

Thượng Quan Vũ Hưng đã từng liên tục nhiều ngày theo dõi Hoan Nô, nguyên dự định nhường một tên học đồ cao thủ tại thi tháng bên trong giết chết Hoan Nô, kết quả hai người lại tại cự thạch sườn núi chết bởi chóp đao đại bằng mồ dưới, bởi vậy dẫn phát một loạt ám sát.

"Ai?"

Cố Thận Vi ban sơ nhận định người chủ sự không phải Thượng Quan Vũ Thì chính là La Ninh Trà, cuối cùng lại đều chứng minh là sai lầm.

"'Bạch Y viện' người nào, họ Quách, có lẽ người có ấn tượng."

"Quách tiên sinh?"

Cố Thận Vi tức kinh ngạc lại khó hiểu, hắn theo Quách tiên sinh chỉ gặp qua hai lần, lần đầu tiên là tại "Tây Tâm viện" dưới mặt đất hình thất bên trong, đoán chừng Quách tiên sinh căn bản sẽ không nhớ kỹ hắn, lần thứ hai là Thượng Quan Như trộm cướp mực bàn tay ngọc, bị Quách tiên sinh ngăn ở trong phòng, bất quá Cố Thận Vi chỉ là chủ nhân sau lưng một cái tiểu tùy tùng, thậm chí không có mở miệng nói chuyện qua, dùng cái gì Quách tiên sinh sẽ muốn hắn chết?

"Ngựa hoang đã xác nhận, hắn từng nghe Thượng Quan Vũ Hưng nói khoác qua, nói 'Bạch Y viện' giết một tên học đồ so bóp chết một con kiến còn dễ dàng."

Hà Nữ có thể liên hệ với đã từng đứng, Cố Thận Vi đối với cái này đã không ngoài ý muốn rồi, hắn bây giờ nghĩ đều là Quách tiên sinh, vị này không tưởng tượng được địch nhân.

"Nghe nói người liên bị đưa đến 'Bạch Y viện' rồi, cẩn thận một chút."

Hà Nữ lưu lại nhắc nhở về sau rồi đi, Cố Thận Vi lập đi lập lại phân tích, vẫn không hiểu Quách tiên sinh dụng ý, ẩn lý thuyết hắn không thích hắn là Thượng Quan Như, Thượng Quan Vũ Thì mới đứng, lấy thân phận địa vị của hắn, tựa hồ không cần thiết đại phí trắc trở hướng một tên sát thủ học đồ trả thù.

Tối hôm đó, Cố Thận Vi kết thúc cảm đoán trở lại nơi ở, ngày thứ hai liền muốn đi "Bạch Y viện" sung làm tạp dịch, hắn đành phải hướng sư phụ Thiết Hàn Phong tìm kiếm giải thích.

Sư đồ giữa hai người vẫn còn băng cứng cùng hoài nghi, nhưng đã không còn là nhất định phải người chết ta sống rồi.

Thiết Hàn Phong yên lặng nghe xong đồ đệ giảng thuật, không có lập tức cho ra trả lời, mà là trong đêm đi ra ngoài, tại Đông bảo đi lòng vòng, bái phỏng mấy vị người quen, thẳng đến nửa đêm mới trở về. Hắn đã nghe đồ đệ nói qua thay Tuyết nương trộm đao trái qua, trong lòng đại khái nắm chắc, tại thu hoạch được một chút cần thiết tin tức về sau, trong đầu hắn ghép hình hoàn chỉnh.

Thiết Hàn Phong giải thích đơn giản nhất một bộ phận, "Quách tiên sinh không có tự mình động thủ, không phải là bởi vì mặt mũi, mà là bởi vì sát thủ cá nhân đầu chính là trọng tội, hắn chỉ có thể thông qua một tên khác học đồ, tại thi thố bên trong công khai giết chết người."

Nhìn thấy đồ đệ không hiểu biểu lộ, Thiết Hàn Phong bổ sung nói, "còn nhớ rõ ta đã nói với người huấn chó sự đi, muốn để chó hung ác, liền phải từ nhỏ để bọn chúng lẫn nhau cắn xé, tốt đào thải người nhỏ yếu, chờ đến đào thải kết thúc, nhất định phải lập quy củ đồ cái dám. Sát thủ học đồ là chó nhỏ, có thể tại cho phép phạm vi bên trong giết tới giết lui, chờ đến tuyển ra người nổi bật rồi, cũng phải lập quy củ đồ cái dám. Cho nên, Quách tiên sinh sẽ không đối người trực tiếp hạ thủ, trái lại, người cũng không thể xuống tay với hắn, tại toà này Thạch bảo bên trong, người duy nhất có thể lấy công khai giết chết người chính là ta, có thể cướp đi sư phụ dây lưng đồ cùng lệnh bài, sẽ là một loại vinh quang. A, người có thể tiếp lấy ném thử."

Cố Thận Vi không nghĩ ném thử, hắn đã biết mình cùng sư phụ có bao nhiêu chênh lệch rồi.

"Về phần hắn vì cái gì không thích người, ta cũng biết, là bởi vì chuỗi này đao gỗ, Quách tiên sinh lúc ấy nhìn chăm chăm vào mực bàn tay ngọc, kết quả lại mang về một thanh giả đao gỗ, người nhường hắn tại Vương chủ trước mặt mất mặt, trách không được hắn muốn giết người."

Cố Thận Vi rút cuộc hiểu rõ lai lịch của địch nhân, hắn đoán Thượng Quan Nộ nhất định hướng Vương chủ biên cái rồi cố sự, để giải thích Lục Sát điện đao gỗ bị bẻ gãy sự tình, tại cố sự này bên trong, Bất thiếu chủ chắc chắn sẽ không vì Quách tiên sinh nói tốt.

"Bạch Y viện" ở vào Đông bảo phía bắc xa xôi, lại không phải Đông bảo một bộ phận, nó có rất nhiều độc lập phòng ốc lầu các, cùng chia ba mươi sáu phòng, chương quản khác biệt chức vụ, "Bạch Y viện" kết cấu phức tạp, tất cả phòng ở giữa có rất ít lệ thuộc quan hệ, tất cả phòng đều mực xưng là "Tông chủ", trực tiếp hướng "Độc Bộ Vương" phụ trách.

Quách tiên sinh tức là một vị tông chủ, hắn cụ thể chức trách là cái bí mật, Cố Thận Vi suy đoán có lẽ theo bảo trì bảo bên trong an toàn có quan hệ.

Cố Thận Vi tiến vào "Bạch Y viện" sung làm tạp dịch là chịu lấy phạt, thế nhưng là ẩn Thiết Hàn Phong thuyết pháp, cái này không chỉ có không phải trừng phạt, vẫn là khen thưởng, "'Bạch Y viện' phi thường trọng yếu, người ở nơi đó có thể học được rất nhiều thứ, là Đông bảo cùng ta đều không dạy được người, yên tâm đi thôi, rất nhanh sẽ ra tới."

Cố Thận Vi cảm thấy sư phụ quá lạc quan rồi, hắn tiến chính là Tàng Thư phòng, cái kia phòng phụ trách đảm bảo trước đây "Độc Bộ Vương" thời kỳ tư liệu, hơn mười người tạp dịch mỗi ngày nhiệm vụ chính là quét dọn tro bụi, tiêu diệt trùng chuột, bảo hộ kia từng đóng góp nhặt rồi trên trăm năm thư tịch số sách, nội dung bên trong đều là Kim Bảng bảo bao năm qua tới vụn vặt việc vặt vãnh, ngoại trừ lúc trước viết chữ người, cơ hồ chưa từng người đọc qua.

Tại cái mới nhìn qua này không trọng yếu nhất Tàng Thư phòng bên trong, tại cùng vô tận trùng chuột đấu tranh quá trình bên trong, đừng bảo là học được thứ gì, chỉ sợ lúc trước học đao pháp đều muốn không thạo rồi.

Thiết Hàn Phong hiểu rõ đồ đệ cá tính, cho nên nhiều lần nhắc nhở hắn đừng lại trêu chọc Quách tiên sinh, vậy đừng vọng tưởng báo thù, giữa bọn hắn địa vị chênh lệch quá lớn, tốt nhất là bảo trì điệu thấp, nhường sự tình không giải quyết được gì.

Cố Thận Vi đồng dạng không nghĩ phức tạp, thế nhưng là thế sự khó theo nhân ý, làm địch nhân âm thầm vun xướng lưới lớn lúc, hắn không thể không phản khời phản kích.

Lưới lớn vung xuống cái thứ nhất dấu hiệu là một chuyện nhỏ, Cố Thận Vi muốn qua đi mới có thể hiểu chuyện nhỏ này tầm quan trọng.

Tất cả phòng tạp dịch tại "Bạch Y viện" bên ngoài một gian đầu bếp trong phòng một khối ăn cơm, có rất ít người nói chuyện lớn tiếng, nhưng đại gia vẫn là có truyền bá tin tức con đường.

Ngày đó giữa trưa, Cố Thận Vi bên người một tên thiếu niên tạp dịch đụng phải hấn một chút, hạ giọng hỏi, "Người là Đông bảo tới Dương Hoan?"

Lại có người gọi hấn lập bản danh, Cố Thận Vi trong lúc nhất thời thậm chí không có kịp phản ứng, một lát sau mới gật gật đầu, tên kia tạp dịch vậy gật đầu, tiếp tục ăn cơm, không hề nói gì.

Cố Thận Vi lợi dụng gấp thức ăn cơ hội, phát hiện nơi xa có một đám cùng tuổi thiếu niên chính đối với mình chỉ trò, kia là thuộc về một cái khác phòng tạp dịch.

Cái này cũng không kỳ quái, Hoan Nô tại Đông bảo có chút danh tiếng, lúc trước lãnh đạo lại là "Tỉ Nô Bang", cái khác nô bộc đối với hấn cảm thấy hứng thú đúng là bình thường.

Sự cách một ngày, bị giáng chức nhập "Bạch Y viện" ngày thứ mười lăm, Cố Thận Vi chàng vạng tối trở lại sự phụ nơi ở, lập tức có người nói cho hấn biết, "Luyện Hòa viện" sẽ có đại sự phát sinh.

Chậm một chút thời điểm, Cố Thận Vi tiến đến tham gia "Tỉ Nô Bang" hạch tâm thành viên tụ hội, đây là bọn hấn thương lượng xong, mỗi ba ngày một lần, mặc dù học đồ tàn sát đã kết thúc, nhưng là đại gia tính cảnh giác cũng không có vì vậy hoàn toàn biến mất, bởi vậy quyết định giữ liên lạc, địa điểm không cố định, bình thường do Hà Nữ lựa chọn, sau đó phân biệt cáo tri.

Trên thực tế, "Tuyệt sơn bang" vậy y nguyên tồn tại, mà lại quy mô càng lớn, thành viên có hai ba mươi người, tới so sánh, "Tỉ Nô Bang" bên này chỉ còn lại mười lăm người.

Chính là tại lần tụ hội này bên trên, Hà Nữ nói, truyền ngôn "Luyện Hòa viện" đem tổ chức học đồ tiến hành một lần ám sát hành động, chân chính ám sát, mục tiêu là bảo người bên ngoài.

Hành động lần này không phù hợp Kim Bằng bảo lệ cũ, dưới tình huống bình thường, đám học đồ chỉ có xuất sư về sau, mới có cơ hội ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, mà lần này học đồ, vẫn chưa có người nào xuất sư, lúc trước liên tục mấy lần tại thi tháng bên trong một đao giết địch người, chỉ có Hoan Nô gắng gượng qua rồi tàn sát, lại tại một lần cuối cùng thi tháng bên trong tự nguyện thua với Hà Nữ.

Nhưng giới này học đồ cũng là công nhận bao năm qua đến ưu tú nhất, người sống sót bất quá hai ba thành, lại là cường thù như mây, cho nên Đông bảo đánh vỡ lệ cũ, chuyên môn tổ chức lần này ám sát hành động, nội dung cần kẻ còn không có công bố.

Đám học đồ rất hưng phấn, người người đều muốn được chọn trúng, bọn hấn giết chóc dục vọng đang đứng ở thịnh vượng nhất thời kì, tình nguyện giang hai cánh tay nghênh đón tử vong, vậy không cho sợ hãi thò đầu ra.

Sát thủ các sự phụ vậy đều nghe nói chuyện này, nhưng lộ ra không được càng nhiều tin tức.

Ngày kế tiếp, Cố Thận Vi nghe ngóng minh bạch, tại phòng bếp lúc đối với hấn chỉ trò các thiếu niên, chính là Văn Thư phòng tạp dịch.

Văn Thư phòng cùng Tàng Thư phòng, kém một chữ, chức trách cùng quyền thế lại là ngày đêm khác biệt, cái trước phụ trách truyền lại, thẩm duyệt, đảm bảo các loại đưa ra đương nhiệm "Độc Bộ Vương" thẩm duyệt văn thư, cái kia phòng người thường có cơ hội nhìn thấy Vương chủ, mà chỉ có tại Vương chủ thăng thiên về sau, những này văn thư mới có thể chuyển giao Tàng Thư phòng bảo tồn vĩnh cửu.

"Bạch Y viện" vậy cùng Đông bảo, tồn tại rất nhiều tự mình giao dịch, chỉ cần không liên quan đến tuyệt mật, theo thường lệ đạt được ngầm đồng ý.

Học đồ ám sát hành động cũng không phải là tuyệt mật, cho nên Cố Thận Vi có thể làm ra một phần bản sao đến, Hà Nữ nơi đó còn có thu bán Hoàng Yêu Đái quân sự không thành một trăm lạng bạc ròng, vừa vận dùng tại nơi này.

Tại phần này bản sao bên trên, Cố Thận Vi không có phát hiện Hoan Nô danh tự, Hà Nữ, ngựa hoang, Lư Hoa bọn người ở phía trên, hết thấy hai mươi danh học đồ, muốn trong cùng một lúc chấp hành ám sát nhiệm vụ, thời gian cụ thể, địa điểm chưa cuối cùng xác định, liên quan tới mục tiêu tình huống vậy không có đề cập.

Cố Thận Vi có chút tức giận, nhưng thay đồng bạn cao hứng, nhưng không biết vì cái gì, phần này văn thư nội dung nhường hấn cảm thấy bất an, lập đi lập lại đọc hiểu, nhưng lại tìm không ra cụ thể lý do.

Cuối cùng, hấn tại bản sao phía dưới bảy tám mai ẩn ký bên trong, phân biệt ra rồi "Tông chủ quách thuận" bốn chữ, nghĩ thầm, Quách tiên sinh sẽ không lại là muốn chơi hoa dạng đi, nhưng hành động trong danh sách không có Hoan Nô, hấn cảm thấy mình đây là quá đa nghi, thế là xé toang bản sao, ngã đầu đi ngủ.

Trong mộng vẫn thoáng hiện từng hàng văn tự, toàn bộ dùng máu tươi ghi thành.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Gian tế

Cố Thận Vi hoa một trăm lạng bạc ròng mua một phần văn thư bản sao, được chứng minh có chút không đáng, Văn Thư phòng tạp dịch đùa nghịch cái trò vật, khi hắn giao ra bản sao lúc, ám sát hành động đang đứng ở công bố chương trình bên trong, Cố Thận Vi chỉ so với Hà Nữ bọn người sớm mấy canh giờ biết nội dung cận kề.

Vì phòng ngừa để lộ bí mật, hai mươi tên trướng tuyển học đồ vào lúc ban đêm bị trực tiếp mang đi, an trí tại bảo bên ngoài tiếp nhận đơn độc huấn luyện, Cố Thận Vi không có cơ hội cùng Hà Nữ bọn người thương lượng.

Cảm giác bất an thường thường xuất kỳ bất ý xuất hiện, Cố Thận Vi tìm ra liên tiếp lý do, muốn chứng minh chính mình bất an đơn thuần buồn lo vô cớ, lại chỉ có thể lấy được tạm thời yên tĩnh, cuối cùng, hắn lại cũng chịu không được, đành phải lại hướng sư phụ lĩnh giáo.

Không ra Cố Thận Vi sở liệu, Thiết Hàn Phong đối đồ đệ lo lắng xem thường, cười ha ha vài tiếng về sau, một tay bưng bầu rượu, một tay vung vẩy chén rượu, "Người quá đa nghi rồi, liền chuột từ trước mặt chạy qua, đều muốn nghĩ đằng sau có phải hay không đi theo lão hồ, ta nói cho người, không có khả năng, văn thư bên trên có Quách tiên sinh ấn ký, hẳn chính là kế hoạch chế định nhân chi một, hành động lần này nếu là người chết, hẳn phải gánh vác trách nhiệm."

Kim Bằng bảo nguyên tắc, chưa gặp chống cự ám sát mới là hoàn mỹ nhất hành động, đám học đồ tại Đông bảo lúc mệnh tiện như kiến, một khi trở thành sát thủ một viên, lại so hoàng kim còn muốn tự phụ, chết một cái đều muốn dẫn xuất thật lớn động tĩnh.

Thiết Hàn Phong nói rất có lý, vô luận Quách tiên sinh muốn làm cái gì, hắn cũng sẽ không để cho mình dính líu vào.

Cố Thận Vi rốt cục đuổi đi kia phần không hiểu thấu bất an, ba ngày sau, lại phát hiện hắn cũng thành rồi học đồ ám sát hành động người tham dự.

Lần này ám sát độ khó cũng không cao, nhưng vì để cho đám học đồ nhiều học chút kinh nghiệm, kế hoạch chế định đến phi thường chính quy, cái kia có trình tự một cái cũng không thiếu, vì thế, Đông bảo muốn từ đám học đồ ở trong tuyển một tên gian tế, lẫn vào dịch quân xem xét tình huống, Hoan Nô trúng tuyển.

Trùng hợp chính là, đây chính là một năm rưỡi trước kia, sát thủ Hàn Thế Kỳ tại đồ diệt Cố thị một án bên trong đảm đương nhân vật.

Cố Thận Vi rất sùng sốt, bởi vì hắn đang đứng ở bị phạt kỳ, đã đã mất đi "Sát thủ học đồ" thân phận, án lý thuyết không có tư cách tham dự ám sát hành động, nhưng ở Kim Bằng bảo, không tới phiên một tên tạp dịch hôi lung tung này kia.

Một tên Hoàng Yêu Đái quân sự tuyên đọc mệnh lệnh, một tên khác dây lưng đỏ sát thủ hạ đặt cụ thể chỉ lệnh, cũng mang đến một con bao khóa, bên trong là mấy bộ binh dân y phục, chút ít ngân lượng, xuống núi lệnh bài các loại vật phẩm.

Cố Thận Vi thậm chí không thể trở về nơi ở hướng sư phụ cáo biệt thỉnh giáo kinh nghiệm, buông xuống một chồng tích đầy tro bụi sổ sách, thay đổi một thân y phục, lập tức mang theo lấy bọc vào núi vào thành.

Hắn chán ghét chính mình nhân vật, cảm thấy làm "Gian tế" rất mất mặt, mặc dù Kim Bằng bảo đem loại người này xưng là "Dò xét nắm chắc", lại không cải biến được cái từ này bao hàm đề tiện, vụn vặt khí chất.

Cố Thận Vi dựa theo chỉ thị, đi vào Nam Thành một nhà không đáng chú ý quán rượu nhỏ, trên đường trải qua để lại người ngõ hẻm, nhìn thấy Hứa Yên Vi trước kia ở lại lầu nhỏ đã đổi chủ nhân, một tên mập mạp lão bà từ chính phía sức hướng người đi đường giới thiệu mới tới cô nương.

Quán rượu nhỏ bên trong âm u chật chội, đại đường cực kì nhỏ hẹp, vậy không có khách nhân nào, đi vào một đầu hành lang, hai bên tất cả đều là nho nhỏ gian phòng, lớn nhất cũng bắt quá có thể chứa đựng năm sáu người, toàn bộ dùng thực tường cách ly, thật sự là trao đổi cơ mật nơi tốt.

Tay phải đệ thất tòa gian phòng, Cố Thận Vi vô dụng hòa kế dẫn đường, đi thẳng vào, bên trong hẳn là có người chờ lấy hắn mới đúng, người này đem phụ trách dẫn hắn đánh vào một cái mới phát bang phái nội bộ.

Bên trong quả nhiên có người.

"Là người!" Hai người cùng một chỗ kinh ngạc kêu lên.

Hứa Tiểu Ích hướng trên mặt đất dùng sức gắt một cái, "Sớm biết là nguoi, đánh chết ta vậy không tiếp công việc này."

Cố Thận Vi ngồi vào đối diện, "Bất kể có phải hay không là nguoi, ta cũng không muốn làm công việc này."

Hai người yên lặng ngồi một hồi, vẫn là Hứa Tiểu Ích đầu tiên không giữ được bình tĩnh, "Nguoi nhưng làm ta cùng tỷ tỷ hại khổ rồi."

"Thật có lỗi, ta không thể vừa chết thành toàn hai người các nguoi hạnh phúc." Cố Thận Vi nhìn không được nói móc đạo, nếu không phải hấn nhiều lần kiên trì, cái này hai tỷ đệ đã sớm trở thành dã ngoại hoang vu xác thối.

Hứa Tiểu Ích hừ một tiếng, cả người co lại trên ghế, một lát sau lại ngồi dậy, "Nói thật, chúng ta thật không có muốn giết đại vương tử, hấn mặc dù không phải người tốt, có thể tỷ tỷ của ta khách nhân vậy không có mấy cái là người tốt, tóm lại chúng ta không muốn hấn hại nguoi. Cái kia làm quan nói, là nguoi thay ta cùng tỷ tỷ giải vây, bảo trụ hai ta tính mệnh."

"Xem ra ta làm được còn chưa đủ."

"Ha ha, không phải ta vong ân phụ nghĩa, mấu chốt là. . . Nguoi biết. . . Ta cùng tỷ tỷ kém chút liền có thể thoát đi cái này bùn nhão ỏ, nhị vương tử hứa hẹn qua, sẽ để cho tỷ tỷ của ta làm vương hậu, chờ ta trưởng thành làm Tể tướng."

"Hai nguoi tin tưởng?"

"Ây. . . Khách nhân nha, cao hứng thời điểm nhường hấn hứa hẹn giết chết mẹ ruột của mình hấn đều làm, bất quá, cái này chung quy là một cái cơ hội, chỉ cần rời đi nơi này, tỷ tỷ của ta luôn có thể tìm tới nhiều tiền đồ đấy."

Cố Thận Vi vậy hừ một tiếng, "Đại vương tử cùng 'Bụng lớn phật' những số tiền kia đâu?"

"Bị người lấy đi a, bên này cầm một điểm, bên kia cầm một điểm, đều nói đó là bọn họ tiền, hiện tại ta cùng tỷ tỷ nghèo rớt mòng toi, còn thiếu đặt mông nợ, năng tiếp tục làm kỹ nữ, ta đây, cmm, cho nguoi chân chạy."

"Sinh hoạt chính là như vậy."

Cố Thận Vi trên thân điểm này lòng hiệp nghĩa đã hết sạch, đôi tỷ đệ hai cảnh ngộ không còn đồng tình, tại bích ngọc Nam Thành, trọng thao cụu nghiệp là bọn hấn lựa chọn duy nhất, tựa như Cố Thận Vi bây giờ chỉ có thể làm sát thủ đồng dạng.

"Không phải. . ." Hứa Tiểu Ích còn muốn phản bác, nhưng là lời mới vừa ra miệng lại đổi chủ ý, bọn hấn còn có chuyện đứng đắn không có làm đâu, "Buổi tối hôm nay ta dẫn nguoi đi, rất đơn giản, đưa trước bạc bọn hấn liền thu nguoi."

Bích Ngọc thành hấp dẫn các quốc gia lưu vong vương công quý tộc, đồng dạng hấp dẫn chân trời góc biển kẻ liều mạng, những người này tụ tại dơ dáy bản thủ Nam Thành, chờ mong một tiếng hét lên làm kinh người được tán thưởng cơ hội, có chút nóng nảy người chính mình thành lập bang phái, trông cậy vào có thể từ sự hổ miệng dưới đoạt chút canh thừa thừa thiêu đốt.

Đối với mấy cái này đột nhiên hưng đột nhiên diệt tiểu bang phái, Kim Bằng bảo rất ít can thiệp, có đôi khi còn biết lợi dụng bọn hấn làm chút chuyện, nhưng là mỗi cách một đoạn thời gian, luôn có một ít người hiểu lầm "Độc Bộ Vương" ngầm đồng ý thái độ, bởi vậy sinh ra không nên có dã tâm, lúc này, Kim Bằng bảo liền muốn đem nó bóp chết tại trong trứng nước, đồng thời cho những người khác một cái cảnh cáo.

Đám học đồ muốn ám sát chính là như vậy một đám người, cái này tiểu bang phái thành lập thời gian không đến một năm, tự xưng "Thiên sơn tông", ngoại nhân để bọn hấn "Mười Long Bang", bởi vì cái kia bang là do mười tên đao khách cộng đồng sáng lập.

"Mười Long Bang" điểm tụ họp ở vào ngoài thành tới gần vùng đồng nội một tòa đất trong nội viện, cùng nó nói là điểm tụ họp, không bằng nói là Vô Danh khách sạn, trong viện trưng bày vô rượu xa xa nhiều hơn giá bình khí, màn đêm vừa xuống, bảy tám gian trong nhà tranh huyền ảo phi thiên, so "Nam tường" tửu quán còn náo nhiệt, thường xuyên có người nằm ngang bay ra ngoài, hay mấy người vương mắc đất từ trong nhà đánh tới ngoài phòng.

Gia nhập "Mười Long Bang" hoàn toàn chính xác vô cùng đơn giản, chỉ cần có người tiến cử, lại đưa trước mười lượng bạc, lĩnh một viên hình ảnh thơ rập Hắc thiết phiến, coi như thành, thậm chí không cần đập đầu một loại nghi thức.

Cùng "Nam tường" so sánh, rượu nơi này so kém đám không khá hơn bao nhiêu, Cố Thận Vi một ngụm không uống, hấn có nhiệm vụ mang theo, phải chú ý quan sát mỗi người.

"Mười Long Bang" quy mô không nhỏ, lui tới bang chúng có chừng hai trăm người, phần lớn mang theo đao, mặc rách rưới chiên áo, giống như một đám thất nghiệp thô phi, tới liền uống rượu, khoác lác, đánh nhau, xong việc rồi đi, Cố Thận Vi nhớ tới sư phụ, cảm thấy Thiết Hàn Phong ở chỗ này khẳng định như cá gặp nước.

Xung những người này vì "Bang chúng" rất miễn cưỡng, bọn hấn tới đây mục đích chủ yếu là uống rượu cùng khoác lác, không có mục đích rõ ràng, càng không có thành hình kế hoạch.

Thăng đến canh hai thời gian lão long đầu hiện thân, trên trăm tên đám ô hợp mới có điểm bang hội đáng vẽ.

Lão long đầu là "Mười Long Bang" người sáng lập một trong, là cái hơn sáu mươi tuổi lão đầu tử, hai mắt hướng ra phía ngoài phòng lên, luôn là một bộ trừng người tư thế, hất lên một kiện áo ngắn, vừa vào nhà liền ném cho thủ hạ, lộ ra trên thân mười đầu giương nanh múa vuốt Thanh Long.

"Người đầu tới đông đủ sao?" Lão long đầu kêu lớn, vượt trên rồi đám người ầm ĩ, liền phòng bọn họ khác con bên trong người vậy nghe tiếng chạy tới.

"Lão long đầu! Lão long đầu. . ." Từ đó nhóm cùng kêu lên gọi, giống như uống Bích Ngọc thành nhất thuần mỹ rượu đồng dạng hưng phấn.

"Ngàn người tề lực, Thiên sơn tông liền muốn trở thành Tây Vực đệ nhất đại bang nha."

Đám người reo hò.

"Thiên sơn tông quật khởi, muốn ai cúi đầu?"

"Kim Bằng bảo, Kim Bằng bảo. . ." Từ đó nhóm giống trùng tà tựa như kêu lên, cơ hồ muốn đem đỉnh đầu nhà cô đỉnh rung sụp.

"Muốn ai chảy máu?"

"Mạnh ngọc tôn, mạnh ngọc tôn. . ." Tiếng kêu càng phát ra vang dội, mạnh ngọc tôn là thành Bắc Mạnh thị gia trưởng, Tây Vực người giàu có nhất một trong.

Một hồi một đáp trò chơi kéo dài gần nửa canh giờ, nội dung đều là như thế nào đánh bại Kim Bằng bảo, chia sẻ thành Bắc đếm tài phú vô tận, sau đó lão long đầu khoác lên y phục rồi đi, từ đó nhóm lòng say thần bí, hai mắt sáng lên, đi vào trong gió tuyết, dựa vào trận này năm mớ ban ngày, bọn hắn lại có thể nhiều chịu đựng mấy ngày đau khổ sinh sống.

Cố Thận Vi nhìn không được cười lên, cái này không phải bang hội gì, rõ ràng là một cái lừa gạt tiền tổ chức, www. hu. ;t ngoại trừ đối những cái kia móc ra mười lượng bạc bang chúng, trên cơ bản người vật vô hại.

Nhưng hắn vẫn nghiêm túc chấp hành nhiệm vụ, lưu thêm rồi một hồi, thẳng đến cuối cùng một nhóm từ đó rồi đi, hắn còn làm bộ uống nhiều quá nằm sấp trên bàn, thẳng đến uống say say Hứa Tiểu Ích không phải kéo hắn đi.

Bên ngoài tuyết xu thế đầy trời, hơn trăm người giẫm ra dấu chân chỉ chốc lát liền bị điền tràn đầy, nếu không có Hứa Tiểu Ích dẫn đường, Cố Thận Vi thậm chí điểm không nhắc tới bên nào là trong thành bên nào là hoang dã.

Đi vào đen sì trong phòng, hai người run rẩy một thân tuyết, đều cảm thấy lạnh tận xương tủy, Cố Thận Vi luyện qua nội công còn như vậy, Hứa Tiểu Ích bờ môi phát tím, đã nói không ra lời.

Trong phòng có đốt tốt chậu than, Hứa Tiểu Ích đem hỏa phát vượng, hai người ngồi đối mặt nhau, sưởi ấm sưởi ấm, cũng không muốn nói.

"Tiểu Ích, ngươi trở về rồi?"

"Ừm."

Cố Thận Vi quay người ngẩng đầu nhìn lại, nhìn thấy Hứa Yên Vi đứng ở trên lầu, mặc cẩm bào, đang tò mò đánh giá đệ đệ mang về người, sau đó biến sắc, "Như thế nào là hắn?"

"Ta vậy không có cách, hắn là trên núi phải tới." Hứa Tiểu Ích lẩm bẩm, thân thể còn tại phát run.

Cố Thận Vi quay người lại tiếp tục sưởi ấm, không tâm tình cùng người tranh luận.

Hứa Yên Vi trực tiếp về phòng ngủ, không còn có đi ra.

"Kém chút có thể làm vương hậu, kết quả là vẫn là kỹ nữ, ngươi vừa vận lượng tâm tình của nàng." Hứa Tiểu Ích khuyên nhủ.

"Ừm."

Cố Thận Vi qua loa lên tiếng, hắn còn đang suy nghĩ "Mười Long Bang", tuyệt đại đa số bang chúng không đủ gây sợ, chỉ có lão long đầu miễn cưỡng xem như một vị nhân vật, có khác mấy vị tựa hồ cũng có chút năng lực.

"Trời tối ngày mai chúng ta còn phải lại đi một chuyến, bất quá ta muốn trước làm thanh đao."

"Làm gì?"

Cố Thận Vi không có trả lời, hắn cần đao, đã không có nó liền ngủ không yên tình trạng.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Giải nghĩa

Đạo, càng ngày càng trở thành Cố Thận Vi ít không thể thiếu chi vật, tại Kim Bằng bảo lúc cơ hồ mỗi ngày đều mang theo đạo, kia mấy cân trọng lượng giống như sinh trưởng ở rồi trên người hắn, nếu có một ngày quên rồi đeo đạo, cảm giác liền theo không mặc quần áo, tại đạo bụi rừng kiếm bích ngọc Nam Thành, loại cảm giác này đặc biệt rõ ràng.

Giữa trưa ngày thứ hai, Cố Thận Vi một mình đi ra ngoài, đập trên thật dày tuyết đọng, tiến về căn cứ hắn biết tàng đạo nhiều nhất địa phương.

"Nam tường" cửa tửu quán người cao mập mập lạnh lùng nhìn xem cố chấp thiếu niên, "Đây là tửu quán, không phải đạo trái."

"Ta xuất tiền mua một thanh." Cố Thận Vi ngăn ở cửa ra vào, một bộ không đạt mục đích xu thế không bỏ qua tư thế, dù sao lúc này không có khách nhân ra vào.

Người cao mập mập cùng dáng lùn mập mập liếc nhìn nhau, đi vào trong tiệm, chỉ chốc lát cầm một kiện binh khí đi ra, ném cho Cố Thận Vi, "Xem ở sư phụ ngươi trên mặt mũi, cầm đi, không muốn ngươi tiền."

Mập mập lại còn nhớ kỹ hắn là Thiết Hàn Phong đồ đệ, Cố Thận Vi tiếp nhận binh khí, "Đây là kiếm, ta muốn đạo."

Thủ vệ mập mập tức giận, "Chọn ba lấy bốn, ta là người nô tài sao? Đi đi đi."

Hai người mập mập ôm nghi ngờ, ép về phía không biết điều thiếu niên.

Cố Thận Vi trở lại chỗ ở, rút kiếm ra khỏi vỏ, đây đại khái là vị kia giả quý tộc đi hạ binh khí, vỏ kiếm cùng chuôi kiếm trang trí rất hoa lệ, những cái kia khảm nạm bảo thạch xem xét chính là giả, thân kiếm vừa nhẹ vừa mỏng, thậm chí không có mờ lưỡi.

Cái này cùng tay cầm hẹp đạo lúc sinh ra cảm giác thật hoàn toàn không giống.

"Không vừa tay sao?" Hứa Tiểu Ích lại gần, hắn đối những cái kia giả bảo thạch càng cảm thấy hứng thú.

"Ta không quen dùng kiếm."

"Khác nhau ở chỗ nào, dù sao 'Mười Long Bang' bên trong không có cao thủ, đánh như thế nào đều là người thắng."

Hứa Tiểu Ích lời nói đề tỉnh Cố Thận Vi, hắn đã từng học qua vô danh kiếm phổ bên trong chiêu thức, cùng sư phụ so chiêu lúc mặc dù sinh ra kỳ hiệu, nhưng cũng kém chút chết tại sư phụ trong tay, đó là bởi vì Thiết Hàn Phong võ công mạnh hơn hắn ra quá nhiều, nếu như đối thủ rất yếu, không cần phòng thủ, bộ này có công không thủ kiếm chiêu vừa vận cần dùng đến.

Cử động lần này có vẻ hơi lỗ mãng, không phù hợp Kim Bằng bảo nhất quán nguyên tắc, Cố Thận Vi rất muốn thử một chút, mặc dù hắn từng cảnh cáo Hà Nữ không muốn luyện, chính mình vẫn là đối với kiếm pháp nhớ mãi không quên.

Xuất kiếm, thu kiếm.

Hứa Tiểu Ích ngồi ngay đó trên băng, đưa tay sờ lấy trên cổ không tồn tại vết thương, sắc mặt trắng bệch, "Làm gì? Giết người diệt khẩu sao?"

"Không có việc gì, thử một chút kiếm này thế nào."

Hứa Tiểu Ích mặt lập tức trở nên đỏ lên, "Thử kiếm? Thử kiếm? Có cầm người sống thử kiếm sao? Vạn nhất người thất thủ, ta chẳng phải là chết được không mình bạch."

"Sẽ không." Cố Thận Vi thu kiếm vào vỏ, bắt đầu cảm thấy nó so sánh thuận tay rồi, "Ta sẽ không thất thủ."

Hứa Tiểu Ích có thể không thể nào tin được, mũi kiếm đã đụng phải cổ của hắn, chỉ cần tiếp tục tiến lên một tấc, liền có thể đưa người vào chỗ chết, hắn thấy, ai cũng sẽ thất thủ, bất quá hắn không có tiếp tục tranh luận, không nghĩ trên đến cái này Kim Bằng bảo sát thủ thử một lần nữa.

Chờ khí chậm rãi tiêu tan, Hứa Tiểu Ích bắt đầu cảm thấy vừa rồi một kiếm kia xuất quỷ nhập thần, thực là hắn đã thấy kỳ diệu nhất kiếm pháp, "Ha ha, đó là cái gì kiếm pháp? Người dùng kiếm nhưng so sánh dùng đao lợi hại."

Hứa Tiểu Ích không biết võ công, Cố Thận Vi không có cách nào hướng dẫn giải thích, nhìn qua rất lợi hại võ công, trong thực chiến lại chưa hẳn hữu dụng, "Thứ Bội kiếm pháp."

"Xích bạc? Quang Bàng Tử dùng kiếm pháp?"

"Chuyên đâm cổ kiếm pháp."

Hứa Tiểu Ích lại đề xuống cổ, bĩu môi, "Rất tốt kiếm pháp, lấy khó nghe như vậy danh tự."

Hứa Yên Vi có khách tới cửa, hai người đành phải tránh ra ngoài, hai tỷ đệ không muốn nỡ để lại người ngộ hẻm lâu nhỏ, chỉ có thể ở Nam Thành biên giới tìm chỗ ở, phụ cận không có chỗ nghỉ chân địa phương, Cố Thận Vi nhân địa sinh quen, lại không nguyện ý đi theo Hứa Tiểu Ích đến loạn thất bát tao nơi chốn, đành phải mang theo hắn trở lại "Nam tường" tửu quán.

Cố Thận Vi giao ra kiếm, hai người mập mạp rất cẩn thận ở trên người hắn lục soát, sau đó không quá tình nguyện thả hai người đi vào.

"Ta lúc đi ra sẽ lấy kiếm, nó nếu có thể biến thành đao càng tốt hơn."

Cố Thận Vi dặn dò một tiếng, đi vào trong tửu quán tuyển một Trương Giác thông minh cái bàn, không nghĩ gây cho người chú ý.

Trời còn chưa có tối, khách nhân không nhiều, Cố Thận Vi đánh giá chung quanh, không thấy được sự phụ thân ảnh, lại đổi mấy trương cái bàn bên ngoài một vị lão giả sinh ra hứng thú.

Lão giả tự rót tự uống, mỗi một chiếc đều muốn cạn rót chậm phẩm, trên bàn chỉ bày biện một loại rượu, biểu hiện hắn là một tên thâm niên khách uống rượu.

Lão giả họ Trương, tên tiếp, chính là Kim Bàng bảo gia tộc trong học đường tiên sinh dạy học, Cố Thận Vi cổ đã từng bị vị này uy nghiêm lão tiên sinh đánh qua một lần, tới gần cuối năm, đoán chừng Thượng Quan gia đám tử đệ cũng đều không lên học được.

Trương tiếp vậy tại Tầng Thư phòng đảm nhiệm chức vụ, hắn là duy nhất đối thành đồng cũ giấy cảm thấy hứng thú người, thường thường cầm đuốc soi đèn đọc, Cố Thận Vi đột nhiên nghĩ đến, người này có lẽ có thể vì chính mình giải đáp nghi vấn giải hoặc.

Hứa Tiểu Ích ngay tại phong quyền tàn vân giống như nuốt ăn rượu trên bàn món ăn, lượng cơm ăn chỉ đại cùng nó nhỏ gây dáng người vô cùng không tương xứng, Cố Thận Vi móc ra trong ngực toàn bộ ngân lượng, đại khái ba bốn mươi hai, "Đi tính tiền."

"Ta còn không ăn xong đâu?" Hứa Tiểu Ích miệng bên trong nhai lấy đồ ăn, mở to hai mắt nhìn.

"Cho lão tiên sinh kia tính tiền."

Hứa Tiểu Ích liếc nhìn trương tiếp, "Hắn là cha ngươi?"

"Ai, ngày mai ta liền muốn hướng Đông bảo báo cáo tình huống, đối ta vị này tốt giúp đỡ, nhưng phải nói hơn hai câu."

Hứa Tiểu Ích nhảy xuống cái ghế, ôm lấy ngân lượng, hướng quầy hàng đi đến, miệng bên trong nhỏ giọng thăm thi, "Ý thế hiếp người."

Không bao lâu, Hứa Tiểu Ích trở về rồi, sắc mặt thật không tốt, "Lão đầu nhi thật không đơn giản, uống liền mấy ngày, tất cả đều là rượu ngon nhất, người điểm này bạc căn bản không đủ."

"Vậy liền ký sổ."

"Cái ai trưởng?"

"Thiết Hàn Phong."

Hứa Tiểu Ích không tình nguyện lại đi hướng quầy hàng, lần này trở về đến càng nhanh, chừng quỹ vậy đi theo một khối tới, "Thiết Hàn Phong ở chỗ này không có trưởng."

"Vậy liền từ giờ trở đi cái."

Cố Thận Vi từ sự phụ trên thân học được một sự kiện, tại Nam Thành tuyệt đối không thể hiện ra khiếp đảm do dự, kiên trì có lẽ có thể đạt thành mục đích, lui bước liền sẽ bị người nuốt mất.

Chừng quỹ từ trên xuống dưới đánh giá thiếu niên ở trước mắt, "Ngươi là hắn đồ đệ?"

"Ừm."

"Nếu là hắn không nhận món nợ của ngươi làm sao bây giờ?"

"Ta bắt người đầu còn."

Cố Thận Vi một tay đè xuống mặt bàn, thanh âm bình thản đến giống như là hành nghề nhiều năm sát thủ, hần lần thứ nhất tiến vào Nam Thành liền được cho biết: Đầu người cũng là nơi này tiền tệ.

Chường quỹ mặt lạnh lầy, có một nháy mắt hần giống như muốn nổi giận, một cái râu mép còn không có mọc ra choai choai hài tử, dám bắt hần tiêu khiển, nhưng khi hần mở miệng lúc, nói lại là, "Một trăm bốn mươi hai hai, ghi tạc Thiết Hàn Phong trưởng hạ."

Hứa Tiểu Ích ngồi tại Cố Thận Vi tay trái trên ghế, giống như không biết tựa như nhìn xem hần, "Oa, oa, người thực sự là. . . Người tên là gì?"

Hai người nhận biết thời gian rất lâu rồi, Cố Thận Vi chưa hề không có đề cập qua tên của mình, Hứa Tiểu Ích vậy không hỏi, một mực "Người, hần" xưng hô.

"Dương Hoan." Cố Thận Vi báo ra giả danh, hần hiện tại cũng vậy sát thủ thân phận làm việc, không cần dùng "Hoan Nô" hai chữ này rồi.

"Hoan Ca, ta bảo người Hoan Ca được, người lớn hơn ta một hai tuổi đi, chắc chắc. . ."

Hứa Tiểu Ích lắc đầu, giống như không tin.

Cố Thận Vi không có phản ứng hần, nhìn chăm chăm vào chường quỹ đi hướng trương tiếp, không bao lâu, trương tiếp gọi hỏa kế xin trả tiền thiếu niên đi qua.

"Ta giáo rồi nhiều như vậy học sinh, đều không có một cái nào nô tài hiểu được hiểu thuận."

Trương tiếp lại còn nhớ kỹ cái này từng tại trong học đường gây chuyện nô tài, hai người mặc dù tại Tăng Thư phòng cộng sự, lại chưa từng có nói chuyện qua.

"Một điểm kính ý, mời Trương tiên sinh vui vẻ nhận."

"Có người xuất tiền, ta đương nhiên vui vẻ nhận. Ngồi đi, người cũng không cần vòng vo, có chuyện nói thẳng tốt, bắt quá ta nhắc nhở trước người, bạc ta không lùi, có giúp hay không cũng không nhất định."

Cố Thận Vi cười, "Không sao, lần này không thể giúp, sau này vậy có lĩnh giáo thời điểm."

Cố Thận Vi đem chính mình nhớ kỹ kia phần văn thư nhỏ giọng công một lần, tỉnh lược trong đó danh tự, "Trương tiên sinh, ngài cảm thấy ở trong đó phải chăng có chút cùng người khác địa phương khác nhau?"

Trương tiếp bung một chén rượu lên, chậm rãi lay động, "Cái này giúp ta một chút không được, lão hủ phế nhân một cái, từ trước tới giờ không quản nhiều bảo bên trong nhân sự."

"Cám ơn người, Trương tiên sinh."

Cố Thận Vi không có ý định hỏi lại xuống dưới, trương tiếp thái độ nói rõ rất nhiều thứ, huống hồ Kim Bằng bảo thể lực phức tạp, ai cũng không thể cam đoan trương tiếp đáng tin.

Cố Thận Vi trở lại trên vị trí của mình, lờ đi Hứa Tiểu Ích lải nhải, lâm vào trầm tư, trương tiếp cũng cảm thấy phần này văn thư có vấn đề, cái này khiến hần càng phát ra khẳng định hoài nghi của mình.

Khách uống rượu từ từ nhiều hơn, đại gia nói chuyện trời đất, đến bàn mấy cái còn không có say ngủ, ngay tại khách khí vòng quanh, phương thức nói chuyện theo Thiết Hàn Phong, Chung Hành những người này đồng dạng, w;w. uu; Shu. net

Cố Thận Vi hai mắt tỏa sáng, ngôn ngữ là một tòa mê cung, vì thăm dò đối phương che giấu mình, kẻ nói chuyện còn muốn cho tòa này mê cung thêm vào càng nhiều sương mù, phải là quen thuộc quy tắc người, mới có thể thuận lợi lợi qua mê cung.

Cố Thận Vi nhường Hứa Tiểu Ích muốn tới bút giấy, đem kia phần văn thư trên nội dung chép lại một lần, từ đầu đến phòng từng chữ từng chữ mảnh đọc, rốt cuộc mình bạch tại sao mình lại sinh ra bất an.

Tại những cái kia văn suu suu thuật ngữ bên trong, kế hoạch chế định người đối hành động có thành công hay không không có hoàn toàn chắc chắn, cho nên tại trong câu chữ cất giấu rất nhiều ám chỉ, đề tỏ rõ hần biết khả năng thất bại, mà lại cho rằng thất bại có lẽ là chuyện tốt, có thể giảm bớt đám học đồ ngạo khí. . .

Cố Thận Vi đem giấy xé thành mảnh nhỏ, đứng người lên đi ra ngoài, đi ngang qua trương tiếp lúc, lại nói một lần, "Cám ơn người, Trương tiên sinh."

"Cám ơn ta liền cách ta xa một chút."

Nhiều người mang ý nghĩa nhân tạp, trương tiếp thái độ trở nên cứng nhắc, cũng không ngừng đầu lên nói.

Cố Thận Vi không làm dừng lại, nghịch như thủy triều tràn vào tới lưu lượng khách hướng phía cửa đi tới, Hứa Tiểu Ích nhét vào cuối cùng một ngụm món ăn, uống xong nhất đại rượu, theo thật sát ở phía sau.

Không đợi Cố Thận Vi mở miệng, người cao mập mạp đem bình khí trả lại, bình khí có rồi biến hóa, bất quá không có biến thành đao, vẫn là kiếm, so lúc trước ngắn hơn càng nhẹ, tựa như là hài tử đồ chơi.

Mập mạp trên mặt lộ ra trêu chọc mỉm cười, Cố Thận Vi thân nhiên tiếp nhận đoản kiếm, vậy lộ ra tiểu dung, "Người ảo thuật còn hẳn là trở nên càng tốt hơn một chút hơn."

Sắc trời dần tối, hai người giẫm lên gion cứng rắn tuyết dày, lần nữa đi vào "Mười Long Bang" cứ điểm, lúc này không cần giao mười lượng bạc nhập bang phí hết, nhưng rượu mạnh cũng không phải miễn phí, Cố Thận Vi đã người không có đồng nào, Hứa Tiểu Ích đành phải móc ra tiền của mình thanh toán, nhiều lần cường điệu đây là mọn.

Cố Thận Vi cầm đoản kiếm, con mắt nhìn chăm chăm trong đám người một tên Trương Dương nam nhân, nghĩ thầm như thế nào mới có thể cùng hắn đánh một trận.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Vết sẹo

Trương Dương nam nhân phối thêm một thanh thật dài đao, không có treo ở trên đai lưng, tay trái cầm vỏ đao, miệng lớn rót rượu mạnh, làm càn cười húc, thỉnh thoảng vung vẩy hai lần, đánh cho người chung quanh ngã trái ngã phải.

Bị đánh người không phải đi trốn, chính là đụng lên đi cười hi hi vẫn an.

Hắn là "Mười Long Bang" sáng lập người một trong, theo lão long đầu, vứt bỏ nguyên danh, tự xưng "Long Nha".

Người nơi này đại bộ phận liền đao đều nắm bắt ổn, chỉ có lão long đầu cùng Long Nha giống như là cao thủ.

Ám sát mục tiêu võ công cao thấp không tại "Dò xét nắm chắc người" phụ trách điều tra phạm vi bên trong, Cố Thận Vi lại muốn sờ cái rõ ràng, hi vọng nhờ vào đó tra ra kia phần văn thư giấu giếm âm mưu.

Long Nha lắc chỉ riêng ung dung đi qua đến, giống một con cá lớn tại cá con trong đám du động, quấy lên từng đợt bạo động.

Muốn ở chỗ này đập phá đánh nhau phi thường dễ dàng, chỉ cần chặt chăm chăm không thả ánh mắt là đủ.

"Nhìn cái gì, tiểu tử, lỗ đít ngựa? Nhìn ta cây đao này đủ lớn không?"

Người chung quanh cất tiếng cười to, Cố Thận Vi lắc đầu, "Phía trên kia dính lấy chính người phân, ta cũng không muốn muốn."

Cùng Thiết Hàn Phong mắng nhau một số lần về sau, Cố Thận Vi "Mắng công" rất là gặp tăng, trước kia nghĩ cũng không dám nghĩ, hiện tại thốt ra.

Người chung quanh tiếng cười lớn hơn, Long Nha sắc mặt đột biến, đây là thích thô tục người bệnh chung, chính mình mắng người khác làm nói đùa, người khác mắng trở về thì xem như vô cùng nhục nhã, chỉ có Thiết Hàn Phong loại kia kinh nghiệm phong phú "Mắng đem", mới có thể bất động thanh sắc, bình tới tướng đỡ.

Long Nha rút ra trường đao, ném đi vỏ đao, hai tay nắm ở chuôi đao, tửu đồ nhóm lập tức nhường ra vị trí, một bên tiếp tục uống rượu, một bên kêu la trợ uy, đem đánh nhau trở thành tuyệt hảo đồ nhắm.

Hứa Tiểu Ích trong đám người nhảy lên đến nhảy lên đi, khuyến khích người khác cùng hắn đánh cược, "Ta áp cầm kiếm tiểu tử thắng, chắc thắng!"

Không đợi có người phản ứng hắn, bên kia chiến đấu đã bắt đầu, may mà như thế, mới bảo vệ được trong ngực hắn cuối cùng mấy khối tán toái bạc.

Long Nha vung lên trường đao, cả kinh người của hai bên té ngựa về phía sau, Cố Thận Vi đoản kiếm ra khỏi vỏ, cấp tốc đâm ra nhất kiếm, lại cấp tốc lui lại, trên vai nhiều một vết thương, không sâu, lại tuôn ra không ít máu tươi, đem áo bông đều dính đỏ lên.

Từ đó nhóm cùng kêu lên vì Long Nha gọi tốt, Hứa Tiểu Ích trợn mắt hốc mồm, không thể tin được một màn này.

"Chờ, ta gọi người tới."

Cố Thận Vi đặt xuống câu nói tiếp theo, xoay người rời đi, đây là tửu đồ nhóm nhận thua tiêu chuẩn phương thức, hẳn nghe qua rất nhiều lần rồi.

Hứa Tiểu Ích đuổi theo, càng không ngừng truy vấn "Chuyện gì xảy ra".

Cố Thận Vi chỉ là đi đường, trong lòng của hắn nghĩ sự, nói ra Hứa Tiểu Ích vậy sẽ không hiểu.

Thứ nhất, Long Nha đao pháp rất bình thường, tại hắn vùng mạnh đao công phu, một tên sát thủ đầy đủ giết chết hắn ba lần, lão long đầu thân thủ xem ra vậy gần giống như hắn, bởi vậy, kia phần văn thư che giấu thất bại cảm xúc liền càng thêm làm cho người không hiểu, đối phó dạng này một cái không thành hình bang phái, đến cùng có gì có thể lo lắng?

Thứ hai, vô danh kiếm phổ bên trong chiêu thức chỉ có thể dùng để giết người, không thể dùng đến xô xét, vừa rồi hắn đoán kiếm đã đâm đến Long Nha cổ, thế nhưng là tốc độ quá nhanh, không chỉ có đám khán giả không có nhìn ra, liền Long Nha chính mình vậy không có phát giác, chưa có trở về phòng, tiếp tục ra nhận tội đã thương hắn.

Hai người chạy về nơi ở, đều quên rồi canh giờ còn sớm, Hứa Yên Vi ngay tại tiếp khách, đẩy cửa đi vào, bọn hắn liền nghe đến trên lầu truyền tới quát âm thanh cùng yếu đuối thê thảm đau đớn tiếng rên rĩ.

Hứa Tiểu Ích sắc mặt lập tức thay đổi, ở lại một hồi, muốn quay người ra khỏi phòng, thế nhưng là bên ngoài trời đông giá rét, không chỗ có thể đi, hắn ngồi vào hóa lò một bên, nhìn chằm chằm lửa than không nói một lời, đột nhiên dùng hai tay bịt lấy lỗ tai, đem đầu chôn ở hai gối ở giữa.

Cố Thận Vi đứng tại Hứa Tiểu Ích đối diện, cho là mình có thể thờ ơ, hắn cũng hắn là thờ ơ, hắn là một tên tương lai sát thủ, mới mười lăm tuổi, giết qua người so rất nhiều bô lão thấy qua người chết đều nhiều, hắn lý giải thế giới này tàn khốc cùng bất công, sớm đã quyết định không còn xen vào việc của người khác.

Nhưng hắn chính là không có cách nào chịu đựng.

Cố Thận Vi rút kiếm ra, ném rơi vỏ kiếm, cất bước lên lầu, đã đến cửa phòng ngủ miệng, Hứa Tiểu Ích mới ngẩng đầu, mờ mịt nhìn qua "Hoan Ca", há mồm muốn nói cái gì, cuối cùng lại ngậm miệng lại.

Cố Thận Vi đẩy ra đẩy ra cửa phòng khép hờ, nhìn thấy một tên nam tử trần truồng phía sau lưng, trong phòng điểm rất nhiều ngọn nến, chiếu lên nam tử làn da lập lòe tỏa sáng, màu đen hình xăm phảng phất đang sống.

Nam tử tay trái bưng chén rượu, tay phải cầm roi da, hưng phấn tự lắm bả, "Gọi, kỹ nữ, làm cho lớn tiếng đến đâu một chút. . ." Một roi đang muốn roi xuống, cổ tay bị một mực cầm.

Cố Thận Vi vung tay đem trần trụi nam tử ném ra cửa phòng, cấp tốc quay người, không nhìn tới bị trói trên giường Hứa Yên Vi.

"Người làm gì?"

Trước hết nhất phát ra chất vấn người không phải đầu óc choáng váng nam tử, mà là thẹn quá thành giận Hứa Yên Vi.

Cố Thận Vi giả bộ như cái gì vậy không nghe thấy, nhìn chằm chằm bên ngoài địch nhân.

Trần trụi nam tử xoay người bò lên, hết nhìn đông tới nhìn tây thêm vài lần, mới phát hiện hồng chính mình chuyện tốt thiếu niên, "Người cmm là ai?"

"Lăn."

Cố Thận Vi cầm đoản kiếm, hướng về phía trước phóng ra một bước.

Nam tử uống rượu quá nhiều, trong lúc nhất thời không có phát giác đến mức độ nghiêm trọng của sự việc, nổi giận gầm lên một tiếng, cầm roi xông vào gian phòng, nhưng khi hắn thấy rõ ánh nến bên trong gương mặt kia lúc, dừng bước, bản khoãn không tiến, rất giống một đầu gập sói hoang nhà chó.

Trần trụi nam tử vậy trên giang hồ xông xáo qua, nhận ra loại này giết người trước biểu lộ, băng lãnh, cứng rắn, hắn sợ hãi, buông xuống roi, ánh mắt chuyển hướng cách đó không xa đồng kia quần áo cùng phía dưới lộ ra ngoài chuỗi đao.

"Người có thể mang đi y phục."

Nam tử đứng thẳng bất động, tại một cổ sát khí bao phủ xuống, hắn không dám động.

"Hỗn đản, người đến cùng muốn làm gì?" Hứa Yên Vi không cảm giác được sát khí, nàng cũng không sợ tên này từng ở trước mặt nàng liên sát hai người thiếu niên.

Cố Thận Vi vẫn là không để ý tới nàng kêu la, phòng đầy đủ còi mõ, hắn có thể vây quanh địch nhân sau hông, lấy kiếm làm đao phát động công kích, nam tử này nếu là còn có chút thông minh, tốt nhất ôm lấy quần áo lập tức rời đi.

Nam từ từ kinh tiêu tan, chuyển lấy toái bộ, chậm rãi tới gần bày ra vật phẩm cái ghế, cầm lấy y phục, đưa tay đựng phải chuỗi đao, lại rút trở về, đứng dậy ra khỏi phòng, chỉ cảm thấy phía sau lưng từng đợt mà bốc lên đồ mồ hôi, thẳng đến đi xuống lầu dưới, mới vội vàng mặc quần áo.

"Gái điểm thú, dám đùa ta , chờ, ta gọi người tới." Nam từ hô lên tiêu chuẩn nhận thua khẩu hiệu về sau, đẩy cửa chạy trốn chết.

Chuyện kể tiếp liền có chút khó khăn rồi, Hứa Yên Vi còn bị cột vào trên giường, nơi này không có vú giả, cũng không thể để Hứa Tiểu Ích đến giúp đỡ.

"Còn không buông ta ra." Hứa Yên Vi giận dỗi kêu lên.

Cố Thận Vi ném đi đoản kiếm, quay người nắm lên chân mền đắp lên Hứa Yên Vi trên thân, thoáng nhìn rồi tuyết trắng trên da nhìn thấy mà giật mình vết roi, cấp tốc thay năng giải khai trên cổ tay dây thừng, lập tức chạy xuống nhà.

"Lăn ra ngoài!" Hứa Yên Vi thanh âm còn tại đằng sau đi theo hần.

Hứa Tiểu Ích vẫn ngồi ở hỏa lô một bên, sắc mặt tái nhợt, "Người biết vừa rồi người kia là ai chẳng? Hần là lão long đầu nhĩ tử."

"Kia càng tốt hơn."

Đối lần này ám sát hành động, Hứa Tiểu Ích biết được không nhiều, Cố Thận Vi cũng không có ý định nhiều lời.

Một lát sau, Hứa Yên Vi xuống lầu, khí thế hung hăng đứng tại hai tên trước mặt thiếu niên.

Cố Thận Vi còn nhớ rõ lần thứ nhất gặp mặt lúc đáng đáp của nàng, nhỏ nhắn xinh xắn yếu đuối, thấp thỏm lo âu, nước mắt rung rung, cũng không phải trước mắt cái này hoành mi thụ mục cộp cái.

Tỷ đệ hai cái đều là diễn kịch cao thủ, Cố Thận Vi nghĩ thầm.

"Dựa vào cái gì? Người dựa vào cái gì?" Hứa Yên Vi chất vấn.

Cố Thận Vi vậy không biết mình bằng chính là cái gì, cho nên không mở miệng, chỉ là thần nhiên nhìn thẳng ánh mắt của nàng.

"Hần đã cứu hai ta tính mệnh." Hứa Tiểu Ích nhỏ giọng nói, đứng tại "Hoan Ca" bên này.

"Ha!" Hứa Yên Vi ngăn ngừi cười một tiếng, giống như nghe được rồi chuyện cười lớn, "Cho nên hần liền có quyền lực can thiệp cuộc sống của ta, đối ta vung tay múa chân? Người muốn cho ta thế nào? Đau đến không muốn sống? Không mặt mũi gặp người? Sau đó chờ người đồng tình, thương hại cùng cứu vớt, chỉ cần người 'Tha thứ' ta, ta liền cao hứng theo thu hoạch được trùng sinh, lấy lòng người, thậm chí vì người đi chết?"

"Không, ta không muốn đối người vung tay múa chân."

"Vậy là người muốn cho ta báo đáp người đi, tới đi, lên lầu, người muốn như thế nào đều được, người thích ôn nhu? Phóng đảng? Thô lỗ? Thế thảm? Người có thể dùng đao đánh ta, cũng có thể để cho ta từ đầu đến chân hạ người."

Hứa Yên Vi trừng trừng mắt, bộ ngực kịch liệt phập phồng.

Cố Thận Vi chỉ vào bên người Hứa Tiểu Ích, "Ta chính là muốn cho người làm một cái bình thường tỷ tỷ."

Nói ra lời này, Cố Thận Vi trong lòng lướt qua một trận kịch liệt đau xót, đây là hần thật sâu che giấu thật lâu tình cảm, đột nhiên bộc phát, lại bị hần nhẫn tâm một lần nữa chôn giấu.

Trong phòng yên tĩnh, Hứa Tiểu Ích cúi đầu, dùng nhỏ không thể nghe thấy thanh âm nói, "Nàng là cái tỷ tỷ tốt. . ."

Hứa Yên Vi sừng sốt một hồi, quay người lên lầu.

"Oa, nàng chưa hề không có phát qua như thế lớn tính tình. u;anshu. net" Hứa Tiểu Ích cười nói, muốn sinh động một chút bầu không khí, không khí chung quanh khẩn trương đến nhường hần không được tự nhiên.

Cố Thận Vi không có lên tiếng, phát hiện chính mình chính cuốn vào cái này hai tỷ đệ sinh hoạt, đây là sai lầm, trái với rồi sát thủ cơ bản nhất nguyên tắc, cũng may nhiệm vụ sắp kết thúc, hần lại có thể thoát thân mà ra.

Hứa Yên Vi đi xuống nhà, cầm trong tay đao cắt băng gác những vật này, đến rồi hỏa lô một bên, lạnh lùng nói, "Đem áo cởi xuống."

Cố Thận Vi cúi đầu, nhìn thấy trên bờ vai vết đao, huyết dịch sớm đã ngưng kết, điểm này đau đớn hần căn bản không để trong lòng, nhưng là Hứa Yên Vi trong thanh âm tràn đầy không thể nghi ngờ quyền uy, hần ngoan ngoãn làm theo, lộ ra nửa người.

Từ cổ trở xuống thẳng đến phần eo, hiện đầy giăng khắp nơi, dài ngắn không đồng nhất vết sẹo, giống như dữ tợn hình xăm, tại hỏa chiếu rọi xuống bay múa xoay quanh, so sánh cùng nhau, Hứa Yên Vi trên người roi thương thể tốt lên giống như là vẽ lên đi son son.

Tỷ đệ hai cái hít sâu một hơi.

Những này vết sẹo có đến từ sư phụ Thiết Hàn Phong, có đến từ địch nhân, Cố Thận Vi sớm đã phân biệt không rõ.

Đêm nay không có lại có khách nhân tới cửa, ba người sớm nghỉ ngơi, Hứa Tiểu Ích lúc đầu còn lo lắng "Mười Long Bang" đến báo thù, khẩn trương đợi hơn một canh giờ, bất tri bất giác vậy ngủ thiếp đi.

Hôm sau trời vừa sáng, Cố Thận Vi bò lên giường, mang theo tối hôm qua khách nhân lưu lại đơn đao, tiến về một chỗ khác ước định địa điểm, hướng lần này ám sát hành động "Giết chủ" báo cáo tình huống, giết chủ là lâm thời chỉ định người chỉ huy, hành động hoàn thành, tên tuổi tức hủy bỏ.

Hắn vẫn là không nghĩ rõ ràng, kế hoạch chế định người vì cái gì cho rằng hành động lần này khả năng thất bại, hắn thấy, tự mình một người cũng có thể giết chết lão long đầu, lệnh "Mười Long Bang" tan thành mây khói.

Cố Thận Vi hi vọng có thể cùng người nào hào hảo thương lượng một chút, kết quả chờ hắn đến rồi địa điểm ước định, mới phát hiện giết chủ là hắn không nguyên ý nhất người nhìn thấy.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Khách nhân

Nam Thành phía đông có một khối khu vực, cùng địa phương khác khác biệt, không có dày đặc kỹ viện cùng tửu quán, đường phố mặc dù chật hẹp do mẽ, dơ dáy bẩn thỉu cũ nát, nhưng là hộ gia đình cùng người đi đường lại có vẻ bình thường nhiều, lên được sớm, không đeo đao, đều là chút người làm ăn nhỏ, chính là bọn hắn, yên lặng nắm giữ lấy Bích Ngọc thành ăn ở.

Cố Thận Vi đem đơn đao dán bắp đùi, để phòng quá chói mắt, ước định địa điểm là một chỗ nhà dân, ở vào hẻm nhỏ chỗ sâu, kẻ sát tường thành, rất có tính bí mật.

Hai mươi tên sát thủ học đồ ở chỗ này, đang chờ "Dò xét nắm chắc" đến.

Cố Thận Vi thấy được tướng mạo kì lạ ngựa hoang, hắn theo đồng bọn của mình đợi cùng một chỗ, đối Hoan Nô tượng trưng gật đầu một cái, giống như quốc vương tiếp kiến không quá quan trọng thần tử.

Hà Nữ mấy cái người ngồi tại phòng bên kia, ngay tại cẩn thận xoa đao, nhìn thấy Hoan Nô đều đứng lên, gật đầu ra hiệu, nhưng không nói gì.

Bọn hắn ở chỗ này đều không có tùy tiện mở miệng tư cách, duy nhất giết chủ là Thượng Quan Vũ Thi.

"Vũ công tử."

"Gọi ta 'Giết chủ đại nhân'."

"Giết chủ đại nhân."

Cố Thận Vi sâu thi lễ, biết cửa này không dễ chịu.

Thượng Quan Vũ Thi biết "Dò xét nắm chắc" thân phận, đã sớm chờ lấy giờ khắc này, Cố Thận Vi đem quan sát thu tập được "Thập Long Bang" tin tức từng cái nói ra, từ điểm tụ hợp hình đến nhân viên nhiều ít, võ công cao có cái nào, chân chính chương không bang vụ người lại có cái nào, mãi cho đến tửu đồ khi nào tán đi, viện tử còn lại mấy người.

Thượng Quan Vũ Thi nghe hắn nói xong, lạnh lùng thốt, "Đây chính là người hoa ba ngày thời gian lấy được tình báo?"

"Vâng." Kỳ thật chỉ có hai ngày, Cố Thận Vi không muốn tranh nói.

Thượng Quan Vũ Thì lấy ra một tờ giấy, thì thăm: "Thiên sơn tông thủ lĩnh bảy người, mỗi tháng mười lăm tụ hội, không tiếp đãi phổ thông bang chúng, có hộ vệ mười hai người, điểm ban ba tuần tra, ba đến bốn cang là nhất hơn tốt ra tay thời gian." Nàng nề lên giấy, "Xem ra ngươi không có lấy đến vật gì có giá trị."

"Vâng." Cố Thận Vi cố nén nộ khí không có phản bác, hấn chưa hề nhận qua thu thập tình báo huấn luyện, vậy không có người mang theo hấn làm việc.

"Ngày mai sẽ là mười lăm, ngươi lưu tại nơi này trông coi vật phẩm, chờ chúng ta sau khi thành công, công lao không có quan hệ gì với ngươi, khổ lao cuối cùng ngươi một phần."

Có người nở nụ cười, học đồ không tất cả đều là Cố Thận Vi bằng hữu.

"Vâng, bất quá xin cho ta đêm nay lại đi một chuyến."

"Làm gì? Ngươi còn muốn từ Thiên sơn tông đào ra một vị cao thủ tuyệt thế hay sao?"

"Ta cảm thấy. . . Sự tình có điểm là lạ."

Cố Thận Vi đột nhiên phát hiện không có cách nào nói ra ý nghĩ của mình, hấn hoài nghi toàn bộ căn cứ chính là văn thư hơn mấy câu lập lòe nước đôi văn tự, đến cùng có hay không âm mưu, âm mưu là cái gì, âm mưu mục đích, hấn một đầu vậy nói không nên lời, duy nhất người hiểm nghi là Quách tiên sinh, có thể Quách tiên sinh không thích người là Hoan Nô, Hoan Nô lại vẫn cứ không phải ám sát đội ngũ một viên.

Hết thấy đều chỉ là cảm giác, Cố Thận Vi tin tưởng cảm giác của mình, lại không đủ vì ngoại nhân nói.

"Tốt, ngươi nghĩ chiếm nhiều ít khổ lao đều được, bất quá sáng sớm ngày mai ngươi liền phải về tới đây, đem gian phòng thu thập sạch sẽ, đúng, đây là ngươi nghề cũ, làm khẳng định rất thuận tay."

"Vâng." Cố Thận Vi nén giận.

Thượng Quan Vũ Thì nhếch miệng lên, cái này Hoan Nô coi là giết đến nhiều người, liền có thể hù sợ chính mình, cái kia cho hấn biết ai là chủ nhân ai là nô tài, sớm tối nàng sẽ báo thù, không phải là vì cái kia không nên thân đã sớm đáng chết ca ca, mà là vì thập công tử Thượng Quan Như.

Cố Thận Vi tạm thời từ bỏ đối Thượng Quan Vũ Thì căm hận, trên đường đi đều đang nghĩ, yếu đuối "Thập Long Bang" có thể sử dụng thủ đoạn gì thất bại Kim Băng bảo ám sát, kia hai mươi danh học đồ ở trong có hấn thật vất vả mới tranh thủ được mình hữu, hấn không thể để cho Hà Nữ bọn người chết bởi âm mưu.

Trở lại Hứa Yên Vi chỗ ở, một vị khách nhân đang chờ hấn.

Lão long đầu một người ngồi tại hỏa lô một bên, mặc thật dày áo bông, không có lộ ra một thân Thanh Long đồ án.

"Bọn hấn trên lầu, rất an toàn."

Lão long đầu đầu tiên mở miệng, Cố Thận Vi hướng trên lầu nhìn một cái, đem đơn đao đặt ở cửa ra vào, đi qua ngồi tại hỏa lô một bên khác.

"Đêm qua ngươi đánh nhĩ tử ta."

"Ừm."

"Hấn nên đánh."

"Ừm."

"Có thể ngươi nếu là còn dám xuất hiện tại 'Thập Long Bang', ta liền giết ngươi."

"Ừm."

Nói chuyện đến đây là kết thúc, lão long đầu lại không hề rời đi ý tứ.

Có chỗ nào bất thường, Cố Thận Vi hỏi: "Ngươi cũng chuẩn bị xong?"

Lão long đầu cặp kia nâng lên con mắt trừng đến lớn hơn, thân thể có vẻ hơi cứng ngắc, lại lập tức khôi phục trạng thái bình thường, "Ngươi nói cái gì?"

"Rượu, ta nhìn ngươi nơi đó mỗi lúc trời tối đều muốn chuẩn bị kỹ càng nhiều rượu."

Lão long đầu trong mắt lộ ra một tia sát cơ, thoáng qua liền mất, xòe bàn tay ra.

Cố Thận Vi móc ra "Thập Long Bang" phát cho viên kia Hắc thiết phiến, đặt ở lão long đầu trong tay, lão long đầu tay vừa lộn, miếng sắt rơi vào lửa than chông bên trong.

Lão long đầu đi tới cửa một bên, nhìn thoáng qua nhi tử lưu lại đơn đao, không hề động nó, đẩy cửa đi vào trong gió lạnh.

Hứa Tiểu Ích rón rén xuống lầu, "Buổi tối hôm nay ngươi còn muốn đi?"

"Ừm."

"Liên. . . Không cần ta cùng đi đi?"

"Không cần."

"A, vậy nhưng quá tốt rồi, ngươi biết, ta không biết võ công, ngươi để cho ta trộm kiện đồ vật vẫn được, đánh nhau đó chính là đi chịu chết."

"Tạm thời không cần ngươi trộm đồ."

"Hắc hắc, chúng ta đi ăn cơm đi, hiện tại trời còn sớm, ngươi biết, tỷ tỷ của ta nơi này có đôi khi ban ngày cũng tới khách nhân. . ."

"Ngươi đi một mình đi, ta đợi chút nữa liền đi, còn có việc."

"A, vậy ta cũng chờ biết, bên ngoài quá lạnh, thật không muốn ra ngoài."

Một khắc đồng hồ về sau, Cố Thận Vi mang theo đơn đao rời đi, trốn ở góc đường, nhìn chăm chăm Hứa gia cửa ra vào, lại qua hai khắc đồng hồ, từ Hứa gia đi ra một vị cao lớn nam tử, người khoác áo choàng, mũ trùm che khuất cả trương gương mặt, tả hữu nhìn một cái, vội vàng rời đi.

Tại Nam Thành, loại này che giấu tai mắt người trang phục cũng không hiếm thấy, xuất hiện tại kỹ nữ trong nhà cang là phổ biến.

Cố Thận Vi lại đợi một hồi, thực sự lạnh đến chịu không được, mới cất bước tiến về "Nam tường" tửu quán.

Thủ vệ mập mạp theo thường lệ soát người, yêu cầu tồn đao.

Cố Thận Vi tại trong tửu quán không có phát hiện muốn tìm người, liền trưng tiếp vậy không đến, hắn tại sự phụ thường chọn bên cạnh bàn ngồi xuống, muốn rồi một chén rượu vang đỏ, tiêu xài ghi tạc Thiết Hàn Phong trưng mục, sau đó nhìn chăm chăm chén bạch ngọc bên trong đỏ tươi chất lỏng, thẳng đến ngày lặn về tây.

Thiết Hàn Phong không đến, Cố Thận Vi thực sự muốn hướng sự phụ lĩnh giáo mấy vấn đề, lại vẫn cứ tìm không được bóng người của hắn.

Thời điểm đến rồi, Cố Thận Vi rời đi tửu quán, tại cửa ra vào lĩnh trở về đơn đao, mập mạp không có lại ảo thuật, vẫn là ban đầu chuỗi đao kia.

Bên ngoài rơi ra tuyết, lúc đầu không vội không từ, chờ Cố Thận Vi đi vào "Thập Long Bang" điểm tụ họp lúc, biến thành đầy trời tuyết lớn, mười bước bên ngoài liền đã thấy không rõ lắm.

Từ đó không có bình thường nhiều, Cố Thận Vi vòng quanh viện tử đi rồi tầm vài vòng, thậm chí nhảy tường đi vào trong viện, vậy không có người đi ra ngăn cản.

Ánh đèn, tiếng huyền oán, đều đang nhắc nhở phía ngoài thiếu niên tuyết thiên đến cỡ nào rét lạnh, hắn vẫn kiên trì không vào nhà, không phải sợ hải lão long đầu, mà là nghĩ tra ra bạch chân tướng.

Lần này, "Tra ra chân tướng" cùng "Giải quyết vấn đề" không sai biệt lắm là cùng một chuyện.

Cửa nhà tranh chất đầy vò rượu, bị tuyết đọng bao trùm, giống từng tòa núi nhỏ, Cố Thận Vi đẩy đi tuyết, lần lượt gõ gõ, đều là trống không.

"Hắc!"

Rốt cục có người phát hiện hành tung quỷ bí thiếu niên, Long Nha mang theo trường đao, đi theo phía sau lão long đầu nhi tử cùng mấy tên cầm đao đại hán.

"Lão long đầu là nói như thế nào?"

Cố Thận Vi nắm chặt chuỗi đao, đao này cùng Kim Bằng bảo hạp đao không giống nhau lắm, nhưng vẫn là so đoán kiếm thuận tay, "Hắn nói muốn mời ta uống rượu, cảm tạ ta đánh con của hắn, ta nói rượu nơi này quá kém, còn đôi nước, không muốn uống."

Mấy tên đại hán cao giọng gầm thét, Long Nha đem trường đao vung mạnh rồi một vòng, "Ngươi chỉ có một lần cơ hội, mau rút!"

Cố Thận Vi nhìn chăm chăm Long Nha nhìn một hồi, bắt đầu lui lại, chỉ chốc lát liền biến mất tại trong gió tuyết, đối diện mơ hồ truyền đến Long Nha đám người cười vang, đại khái là trò cười thiếu niên là đồ hèn nhát.

Đây là sát thủ đám học đồ con mồi, Cố Thận Vi không thể cướp đoạt mỹ vị của bọn họ, nhất là tại Thượng Quan Vũ Thị đảm nhiệm giết chủ thời điểm.

Cố Thận Vi lại trở lại "Nam tường" tửu quán, Thiết Hàn Phong vẫn là không đến, hắn đành phải về Hứa gia.

Trên lầu Hứa Yên Vi đã nghỉ ngơi, Hứa Tiểu Ích vậy nằm xuống, nhìn thấy Cố Thận Vi, mơ mơ màng màng nói một câu, "Giữ cửa cẩn thận."

Cố Thận Vi một người ngồi tại hỏa lò một bên, nhắm mắt lại, tưởng tượng trước mặt có một trương giấy trắng, hần đem kia phần văn thư lại ghi rồi một lần, tiếp lấy bắt đầu ghi hai mươi tên sát thủ học đồ danh tự, bên này một đồng, bên kia một đồng, tựa như hôm nay tại ẩn giấu điểm nhìn thấy như thế, ghi đến "Lưu Hoa" hai chữ lúc, hựcnet nhớ tới buổi sáng không nhìn thấy người này.

Sự tình lập tức sáng tỏ thông suốt.

Cố Thận Vi đánh thức trong ngủ say Hứa Tiểu Ích, "Là ai tìm người làm công việc này?"

"A? Cái gì? Lưu miệng méo, người không biết hần sao?"

Cố Thận Vi không biết cái gì "Miệng méo", bắt lấy Hứa Tiểu Ích bả vai, dùng sức lắc lư, thẳng đến đối phương triệt để thanh tỉnh, mắt hững ngồi dậy.

"Làm gì?"

"Buổi sáng tới nam nhân là ai?"

"Lão long đầu a."

"Không phải hần, giấu ở trên lầu nam nhân."

Hứa Tiểu Ích cười xấu hổ một tiếng, chuyển động con mắt, tựa hồ muốn phủ nhận, cuối cùng lại thay đổi chủ ý, "Người phát hiện nha."

"Hần là ai?"

"Tỷ tỷ một người khách nhân, bình thường loại kia, vừa mới vào nhà liền đuổi kịp lão long đầu chân sau đến, cho nên trốn ở phía trên. Không phải ta muốn giấu điểm người, thế nhưng là người hôm qua đem khách nhân đánh chạy, ta cùng tỷ tỷ đều có chút lo lắng."

Nói theo chuyện thật, Cố Thận Vi nghĩ thầm, "Không muốn chơi hoa dạng, hai người các người không chơi nổi, coi chừng đầu của mình."

Hứa Tiểu Ích sờ lên đầu của mình, phát hiện nó vẫn còn, "Yên tâm đi, ta là ai? Ta tại Nam Thành sờ soạng lần mò thời điểm, người liên Nam Thành còn chưa nghe nói qua đi."

Cố Thận Vi lui trở về hỏa lò một bên, nếu như Hứa thị tỷ đệ vậy tham dự trận này âm mưu, quá ngày mai liền sẽ bị diệt khẩu, hần không có năng lực bảo vệ bọn hần, Hứa Tiểu Ích không chịu nói lời nói thật, ngược lại là miễn trừ hần tự nhận là cái kia tận một phần nghĩa vụ.

Hứa Tiểu Ích ngồi tại lâm thời chống lên trên giường, ngơ ngác nhìn qua hỏa lò một bên thiếu niên, muốn nói lại thôi, cuối cùng ngã đầu ngủ, phát ra khoa trương tiếng ngáy.

Cố Thận Vi cầm thật chặt chuôi đao, hần dạ dày chán ghét máu tươi nhan sắc cùng hương vị, hần tâm lại khát vọng giết chóc, hần biết cái nào mới là chính mình chứa tề.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmr cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Sai lầm

Ám sát hành động định vào lúc nửa đêm tiến hành, đám học đồ sớm liền bắt đầu chuẩn bị, chỉnh lý y phục dạ hành, lau thân đao, luyện tập sử dụng thuốc mê.

Giết chủ Thượng Quan Vũ Thi đem Hoan Nô xem như tiện dịch, mệnh lệnh hần làm các loại việc nặng, quét dọn trong đình viện tuyết đọng, lau từng cái trong phòng khí cụ, vừa có cơ hội liền giữu cột hần tới hôm qua lần nữa không công mà lui.

Cố Thận Vi cũng không nói đến hoài nghi của mình, đề nghị của hắn tại Thượng Quan Vũ Thị trước mặt sẽ chỉ sinh ra hiệu quả trái ngược, nhanh đến buổi trưa, hắn tại trong một gian phòng xoa ngăn tù, Hà Nữ rốt cuộc tìm được cơ hội đơn độc tiến đến.

"Nghe, đêm nay ám sát là một cái bẫy."

Thời gian cấp bách, Cố Thận Vi vừa thấy được Hà Nữ liền nói ra kết luận, Hà Nữ không có lộ ra thần sắc kinh ngạc, nàng tựa như học đồ tàn sát trong lúc đó như thế, cam tâm lãnh tụ bên người trợ thủ cùng tham mưu, gât gât đầu, biểu thị chính mình lĩnh hội tới rồi Hoan Nô ý tứ.

"Đêm nay 'Thập Long Bang' không chỉ có bảy tên thủ lĩnh cùng mười hai tên hộ vệ, còn sẽ có một nhóm lớn cung tiễn thủ, bọn hắn giấu ở ngoài phòng võ rượu không bên trong, chờ các người đi vào liền sẽ chui ra ngoài, nơi đó phòng ốc phi thường đơn sơ, tất cả đều là nhà tranh đình, ta đoán bọn hắn sẽ trước phóng hỏa, sau đó canh giữ ở bên ngoài bắn tên."

"Bảo bên trong có nội gian bán chúng ta?" Hà Nữ từ trước đến nay bất động thanh sắc, lúc này vậy lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, Kim Bằng bảo là Tây Vực thậm chí thiên hạ lớn nhất tổ chức sát thủ, ai sẽ vì một cái không có ý nghĩa tiểu bang hội sung làm nội gian đâu.

"Nếu như các người chết ở nơi đó, nội gian chính là ta." Cố Thận Vi đã suy nghĩ minh bạch cả kiện sự tình, chỉ kém một chút xíu cuối cùng, "Sẽ có người chứng minh ta cùng lão long đầu từng đàm thoại, đoán chừng không biết ở nơi nào, còn có một bút trên danh nghĩa thuộc sở hữu của ta bạc, cái bẫy này hoàn mỹ vô khuyết."

"Là Quách tiên sinh? Hắn vẫn là muốn giết người, không tiếc dụng vào hai mươi tên sát thủ học đồ cùng một cái Vũ công tử?"

"Là hắn, nhưng các người không phải dụng vào, ta mới là. Nhìn xem 'Tỉ Nô Bang' người còn sống sót, hầu như đều là Nhị thiếu chủ, Lục thiếu chủ, Bát thiếu chủ nô tài. Quách tiên sinh là Đại thiếu chủ thân tín, hắn nhất định coi là chúng ta cố ý diệt trừ hắn một phái kia học đồ, cho nên hắn muốn trả thù."

"Người nói không sai, nghe nói ngựa hoang có ý hướng Nhị thiếu chủ tuyên thệ hiệu trung, Lư Hoa giống như cũng bị Lục thiếu chủ lung lạc đi."

Ngoài cửa có người đi qua, Cố Thận Vi chờ bên ngoài không có âm thanh mới nói ra: "Nghĩ biện pháp nhắc nhở Vũ công tử, đừng bảo là đây là suy đoán của ta."

Hà Nữ rời đi, Cố Thận Vi thở dài một hơi, chỉ hi vọng Thượng Quan Vũ Thị không đến mức quá ngu xuẩn, thế sự khó liệu, hắn đã sớm có diệt trừ cái này tiểu nữ ma đầu ý nghĩ, bây giờ cơ hội thật tốt bày ở trước mắt, lại phải nghĩ biện pháp cứu tính mạng của nàng.

Cái kia từ Hứa gia đi ra nam nhân nhất định là Kim Bằng bảo người giám thị, hắn đem chứng minh Hoan Nô cùng lão long đầu từng có tự mình trò chuyện, lão long đầu nhĩ tử chơi gái tức Hứa Yên Vi chỉ là một tuồng kịch, dù cho Hoan Nô không có xuất thủ can thiệp, hắn cũng sẽ lúc rời đi cố ý gây chuyện đánh một trận, vì nhường lão long đầu hợp lý tìm tới cửa.

Tất cả diễn kịch, Hứa gia tỷ đệ, lão long đầu, Long Nha, đều đang diễn trò.

Cố Thận Vi đã đem quỹ diện sáng bóng như là mặt kính đồng dạng bóng loáng, còn tại vô ý thức tiếp tục lau tới lau lui, trong đầu một khắc càng không ngừng suy tư.

Ngày mới tối đen, Thượng Quan Vũ Thị liền triệu tập tất cả mọi người, Cố Thận Vi trong tay mang theo khăn lau, nhìn xem nàng nghiêm trang kiểm tra mỗi một vị học đồ trang phục, hắn còn chứng kiến rồi nơi hẻo lánh bên trong Lư Hoa, mặc vào dạ hành nhân về sau, vị này thần xạ thủ lộ ra so người khác đều muốn nhỏ gầy, nắm trong tay lấy đoản cung giống con đồ chơi, nhìn không ra một điểm lực sát thương.

Lư Hoa đã từng ám sát Hà Nữ chưa thỏa mãn, Cố Thận Vi lại nhìn về phía Hà Nữ, nàng vừa vắn vẩy nhìn hắn một cái, ánh mắt trấn định thong dong, cái này biểu thị nàng đã thành công đem cần thiết tin tức truyền cho rồi giết chủ Thượng Quan Vũ Thị, đây là nàng sở trường, nàng sẽ đề cho những ý niệm này tựa như là Vũ công tử chính mình nghĩ ra được đồng dạng.

Ám sát đội ngũ xuất phát, trong nội viện chỉ còn lại Cố Thận Vi một người, hắn muốn đem còn lại binh khí, tạp vật tất cả đều chuẩn bị thỏa đáng, chờ lấy thắng lợi trở về hai mươi một người cùng một chỗ trở về Thạch bảo.

Công việc rất nhanh liền làm xong, Cố Thận Vi đi đến trong viện, đây là một cái yên tĩnh đêm đông, không một tiếng động, lạnh đến đủ để đông cứng hưng phấn nhất nhiệt huyết, tĩnh đến có thể nghe được trái tim nhảy lên âm thanh.

Đột nhiên, có cái suy nghĩ xuất hiện tại trong đầu, trái tim mãnh liệt đập chạm lấy ngực, cơ hồ muốn đem toàn thân huyết dịch bức đi ra.

Nguy rồi!

Cố Thận Vi hưng hăng đem đã đông cứng khăn lau ném xuống đất, trở lại trong phòng nắm lên một thanh hẹp đao, điên cuồng chạy ra viện tử, hi vọng còn có thể đuổi kịp ám sát đội ngũ.

Nam Thành đường phố trăm khúc ngàn rẽ, quẹo trái quẹo phải lệnh nóng vội người nổi nóng, Cố Thận Vi dán bên tường, nhường qua những cái kia mưa rượu mưa xuân khách nhân, bước nhanh tiến lên.

Xa xa nhìn lại, "Thập Long Bang" điểm tụ họp chỗ không có ánh lửa, hắn còn có thời gian uốn nắn ban đầu sai lầm.

Cố Thận Vi không có thắng đến mục đích, đây là tại Đông bảo huấn luyện ra sát thủ bản năng, dù cho tình thế lại nguy cấp, hắn cũng muốn túi cái vòng

tròn xem xét tình huống chung quanh.

"Thập Long Bang" viện tử ở vào thành thị khu vực biên giới, cách xa tường thành, lưng tựa hoang dã, khoảng cách gần nhất phòng ốc vậy có trăm bước xa, đích thật là phóng hỏa giết người nơi tốt.

Mỗi tháng mười lăm là bảy vị thủ lĩnh tụ hội thời gian, ngày này không tiếp đãi tửu đồ, cho nên càng tiếp cận nơi đây người đi đường càng ít.

Cố Thận Vi đi vòng một đầu hơi quanh co hẻm nhỏ, trên đường vượt qua mấy đạo tường thấp, đều không có phát hiện ám sát đội ngũ tung tích.

Hẻm nhỏ cuối cùng là ngõ cụt, Cố Thận Vi nhất định phải lại lật một bức tường mới có thể trở về thông hướng "Thập Long Bang" điểm tụ họp con đường bên trên, ngay tại hần chuẩn bị lên nhảy lúc, bị đánh lén.

Rất nhiều lần, trực giác trợ giúp chủ nhân sớm phát hiện tập kích, lần này lại trộm một lần lười, Cố Thận Vi không có chút nào phòng bị, chỉ có thể ngay tại chỗ lăn lộn, chặt vật không chịu nổi tránh thoát đi.

Kẻ đánh lén hạ thủ lưu tình.

"Chuyện gì xảy ra?" Trong bóng tối không thấy được người hỏi.

"Hắn là bảo bên trong người." Tường thấp ở dưới áo đen kẻ đánh lén nhỏ giọng nói, nắm trong tay lấy hẹp đao.

Đây không phải sát thủ học đồ, mà là chính quy sát thủ, Cố Thận Vi ngã trên mặt đất một cử động nhỏ cũng không dám, trong lòng bổ sung rồi cái này cái cộc âm mưu cái cuối cùng thiếu thôn phân đoạn: Sau đó như thế nào giết người diệt khẩu.

Ám sát đội ngũ có hai chi, một chi là học đồ, phía sau còn cất giấu một đội chân chính sát thủ, học đồ trúng kế bị giết về sau, bọn sát thủ đem chấp hành dự bị phương án, đem "Thập Long Bang" người biết chuyện toàn bộ giết sạch.

Kim Bằng bảo sát thủ từ trước đến nay không lưu người sống, Quách tiên sinh thậm chí không cần cố ý an bài, bọn sát thủ sẽ không biết chính mình thành âm mưu công cụ, bọn hắn chỉ là chấp hành một hạng bình thường nhiệm vụ.

"Giết hắn." Trong bóng tối thanh âm nói, bọn hắn nhận được mệnh lệnh hết sức rõ ràng, cũng mặc kệ vượt quan người có phải hay không học đồ.

"Chờ một chút, ta là ám sát trong đội ngũ một viên." Cố Thận Vi vội vàng nói.

Nếu như sát thủ ở trong có Quách tiên sinh an bài người, khẳng định sẽ không chút do dự giết chết Hoan Nô, nhưng không có người động thủ, bao quát dưới tường sát thủ, cũng chỉ là cầm hẹp đao, nhưng không có tiến lên ý tứ.

"Người làm sao để lại ở phía sau?" Trong bóng tối sát thủ hiển nhiên là cái đầu mắt, một mực do hắn lên tiếng.

"Ta. . . Có nhiệm vụ, đây là kế hoạch một bộ phận, ta cũng không thể lộ ra. Các người là hậu bị sát thủ đi, làm sao sớm như vậy liền xuất hiện? Chúng ta thất bại rồi mới đến phiên các người ra sân."

Cố Thận Vi càng nói lực lượng càng đủ, cuối cùng dứt khoát đứng người lên, vuốt ve trên người tuyết.

Trong bóng tối một hồi lâu không có truyền ra thanh âm, lại mở miệng lúc tên sát thủ kia lộ ra vô cùng không kiên nhẫn, "Đi."

Không biết mệnh lệnh này là nói cho người nào nghe, dưới tường cầm đao sát thủ vượt tường biến mất, Cố Thận Vi vậy nhảy tường, quẹo vào tiến về "Thập Long Bang" điểm tụ họp đường nhỏ.

Kia chỗ tường đất vòn quanh viện tử ngay tại cách đó không xa, trong nội viện ánh đèn nhỏ như đậu giới.

Cố Thận Vi bình tĩnh tâm thần, hần tại Đông bảo tổ chức qua nhiều lần tiểu tổ ám sát, đã từng kỹ càng hiểu qua ngựa hoang loại kia đại quy mô ám sát sáo lộ, đoán chừng Thượng Quan Vũ Thi nhất định từ ngựa hoang nơi đó từng chiếm được rất nhiều trợ giúp.

Cho nên, đại bộ phận học đồ nhất định giấu ở điểm tụ họp phía sau hoang dã, hơn nữa cách viện tử gần vô cùng, thậm chí khả năng ngay tại dưới tường viện tử tả hữu tất cả muốn an bài ít nhất một người, thám thính trong nội viện thủ vệ tình huống, còn phải có một người giám thị lai lịch.

Cố Thận Vi đại khái đoán được Thượng Quan Vũ Thi phương án hành động, thế là rẽ phải, tránh đi đường nhỏ, tại đất tuyết bên trong mèo eo tiến lên, trên mặt đất có một loạt khả nghi dấu chân, giống như là sát thủ đám học đồ lưu lại.

Cách điểm tụ họp mấy chục bước bên ngoài đứng thẳng mấy cây khô, Cố Thận Vi vây quanh phía sau cây, cẩn thận quan sát, ngày này là mười lăm, ánh trăng phá lệ thanh lãnh sáng tỏ, một gốc cây khô bên trên có một đoàn đen sì đồ vật, giống như là một tòa đại điều ỗ, Cố Thận Vi biết kia là phụ trách giám thị học đồ.

Người này không trọng yếu, Cố Thận Vi không muốn đánh nhiều hần, tiếp tục tại một đầu to lớn đường vòng cung trên tiếp cận viện tử, lưng khom đến càng thấp, bước chân thả chậm, từ xa nhìn lại tựa như là một con tại trong đồng tuyết kiếm ăn thú nhỏ. [www.uukan Sh. net](#)

Trừ phi tất yếu, hắn không định lớn tiếng nhắc nhở đám học đồ nơi này có cạm bẫy, làm như vậy chỉ sẽ làm hắn gánh vác phá hư hành động tội danh.

Phía trước trong đồng tuyết có một khối nổi lên, bản thân không có dị thường, nhưng là vị trí kia vừa lúc có thể nhìn thấy trong viện tình huống, Cố Thận Vi ghé vào đằng sau nhìn một hồi, xác định đó là một học đồ, chỉ có một người, chung quanh không có đồng bạn.

Cố Thận Vi tới gần một chút, phát hiện tên kia học đồ vẫn là không nhúc nhích, hần đại khái có chút khẩn trương, toàn bộ tâm tư đều đặt ở viện tử phương hướng, không để ý đến sau lưng phòng hộ.

Cố Thận Vi lại đến gần một chút, nắm lên tuyết đoàn nhẹ nhàng ném qua, tuyết đọng đồng dạng màu trắng nổi lên đột nhiên bỗng nhúc nhích.

"Ta." Cố Thận Vi nhỏ giọng nói, khẽ ngẩng đầu làm cho đối phương nhận ra mình.

Tên kia học đồ nguyên là "Tí Nô Bang" thành viên, hiện tại cũng là nhiệt tâm người một trong, trông thấy Hoan Nô phi thường giật mình.

Cố Thận Vi mèo eo bò qua đi, gần sát tên kia học đồ bên tai nói mấy câu, học đồ gật đầu, hần tin tưởng vị này nguyên "Bang chủ" phán đoán, nhưng là hần nhỏ giọng nhắc nhở Hoan Nô, "Tiểu tâm, đối diện còn có rồi một người, là 'Đóng kín Lưu Hoa'."

Cố Thận Vi không thể nào lo lắng Lưu Hoa, hần lo lắng chính là đợi chút nữa làm sao hướng Thượng Quan Vũ Thi giải thích.

Hần phạm vào một cái sai lầm cấp thấp, vò rượu bên trong sẽ không có chôn cung tiễn thủ, chỉ có đặc thù thời tiết mới có thể nhượng sát thủ học đồ xem nhẹ bên trong tiếng hít thở, Quách tiên sinh tự nhiên sẽ nghĩ tới chỗ này, cái kia chủng cấp độ mưu sĩ sẽ không cho phép trong kế hoạch tồn tại như thế không thể chường không nhân tố.

Tối hôm qua trông không vò rượu, đêm nay hần là tràn đầy rượu, không phải như dấm chua đồng dạng rượu mạnh, mà là gặp hỏa liên liệt tửu, đồng thời vòn quanh tường viện mang lên một vòng, bày ở cùng nhau có lẽ còn có củi khô, hai mươi một tên kẻ ám sát một khi tiến vào viện, mai phục người liên sẽ phóng hỏa, đem nó một mẻ hốt gọn.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Đại hỏa

"Cắm khâu Lưu Hoa" che giấu đến phi thường tốt, Cố Thận Vi không thấy được bất luận cái gì nổi mọt nổi lên một loại khả nghi vật, thẳng đến trong lòng giật mình, đột nhiên quay đầu, mới phát hiện Lưu Hoa mặc tuyết sắc y phục nằm rạp trên mặt đất, cầm trong tay đoản cung đối diện chuẩn chính mình.

Cố Thận Vi thân ở hai mươi bước tầm bắn trong vòng, đây là Lưu Hoa lĩnh vực, không chệch một tên.

Cố Thận Vi quỳ trên mặt đất, thân thể ép tới phi thường thấp, tay trái chỉ địa, tay phải cầm đao, cùng che mặt Lưu Hoa nhìn nhau một hồi, cho dù là cùng một trận doanh người, Cố Thận Vi cũng có thể từ Lưu Hoa trên thân cảm nhận được căng đến thật chặt sát khí, trong lòng áp lực đột nhiên tăng gấp bội, thậm chí tại Mộc Dao ngũ phế tích cùng ngựa hoang quyết đấu lúc vậy không có dạng này làm cho người khó chịu.

"Cạm bẫy, không nên động thủ." Cố Thận Vi cơ hồ là lấy môi ngữ nói chuyện, tay phải vẫn cầm đao, một khắc cũng không dám buông lỏng.

Lưu Hoa không nói lời nào, không biết nghe đã hiểu ra chưa.

Tại Cố Thận Vi trong ấn tượng tên này học đồ tựa hồ từ trước tới giờ không nói chuyện, hần không phải "Tuyết sơn bang" một viên, không giống ngựa hoang những người kia chính mình cắt mất đầu lưỡi, hần tựa như quái gở quá lâu đánh mất nói chuyện năng lực quái nhân.

Cố Thận Vi chậm rãi buông ra chuỗi đao, chậm rãi hướng về phía trước bò, từng bước một tới gần Lưu Hoa.

Lưu Hoa không có buông ra dây cung, địch ý vậy không có rõ ràng tăng cường, nhưng là, làm Cố Thận Vi đi vào mười bước trong vòng lúc, giống như có đồ vật gì xúc động Lưu Hoa, sát khí tăng vọt, một tiễn bắn ra, mũi tên thứ hai lập tức khóa lên trên dây.

Mười bước, cái này đã không còn là cung tiễn thủ tốt nhất đánh giết phạm vi, nhưng nếu không phải đã sớm chuẩn bị, Cố Thận Vi vẫn rất khó tránh

thoát trí mạng một tiền.

Lưu Hoa sát khí biến hóa cùng một trong nháy mắt, Cố Thận Vi phía bên phải nhảy vọt, tránh đi tập kích, lần nữa nhảy vọt, giống con linh xà con báo, nhào vào Lưu Hoa trên thân.

Lưu Hoa không có cơ hội bắn ra mũi tên thứ hai, mà cận thân bác đầu từ trước đến nay là chỗ yếu của hắn.

Cố Thận Vi giơ đao lên chuỗi hung hăng đập vào Lưu Hoa trên đầu, Lưu Hoa lắc đầu, trong mắt sát khí không giảm, Cố Thận Vi lại bỏ một quyền, rút cục đem hắn đánh ngất xỉu.

Nếu có lựa chọn, Cố Thận Vi thật hi vọng hiện tại liền giết gia hỏa này, Lưu Hoa ánh mắt cùng cung tiễn đều làm lòng người sinh chán ghét ác, hắn tựa như một tên không thích sống chung hải tử, nhưng dù sao tại nhất không đúng lúc thời điểm nhảy ra phá hư đại gia hào hứng.

Cố Thận Vi không có giết hắn, hai người giao thủ đã gây nên chú ý, "Thập Long Bang" điểm tụ hợp phía sau hoang dã bên trong, mấy cái điểm nhỏ chính nhanh chóng tiếp cận.

Cố Thận Vi phát phát tay, biểu thị chính mình không phải địch nhân, đến mức "Thập Long Bang" có người hay không phát hiện đã không trọng yếu, dù sao kia là cạm bẫy, bọn hắn đã sớm biết có sát thủ ở bên ngoài mai phục.

Thượng Quan Vũ Thi giống một đầu phần nộ Sư Tử Cái, miếng vải đen khe hở bên trong lộ ra ánh mắt hùng hổ dọa người, nắm trong tay lấy ra khỏi vỏ gươm đao, thậm chí quên rồi dè dặt thân thể, đứng tại Hoan Nô trước mặt, "Đây là chính người đến đưa mạng, cũng không phải ta có ý giết người."

"Trong viện có cạm bẫy." Cố Thận Vi vậy đứng người lên, tay phải cách chuỗi đao không xa, hắn cũng không muốn cứ như vậy bị Thượng Quan Vũ Thi giết chết.

"Ta biết. . ."

"Không, kia là cái sai lầm, vì rượu bên trong không có người, tất cả đều là rượu, liệt tửu, một điểm liền, muốn dùng hòa công chính là "Thập Long Bang"."

Thượng Quan Vũ Thi quay đầu nhìn thoáng qua mảnh khảnh áo đen học đồ, kia là Hà Nữ.

"Là lỗi của ta, ta truyền tin tức sai lầm, hiện tại uốn nắn còn kịp."

Thượng Quan Vũ Thi cười lạnh một tiếng, "Hoan Nô, vì đoạt công lao, người thật đúng là tổn không ít tâm tư."

Cố Thận Vi không có phản bác, hắn không quan tâm Vũ công tử ý nghĩ, Hà Nữ vậy không có dễ dàng như vậy nhận châm ngòi.

"Người đi xem một chút."

Thượng Quan Vũ Thi ra lệnh, sau lưng nàng ngựa hoang lĩnh mệnh mà ra, thân hình như báo săn đồng dạng hoàn mỹ, dù cho thân mạng y phục dạ hành, Cố Thận Vi cũng có thể nhận ra.

Ngựa hoang hóp lưng lại như mèo, giống như tại mặt tuyết trên trượt tựa như nhanh chóng tiếp cận viện tử.

Ngựa hoang công phu rõ ràng sở trường, Cố Thận Vi nghĩ thầm.

Thượng Quan Vũ Thi phát hiện chính mình chính trực thẳng đứng đấy, ở vào rất dễ dàng bại lộ vị trí, vội vàng chân sau quỳ xuống, nhìn chăm chăm Hoan Nô, cảm thấy tên nô tài này đang toàn lực phá hư chính mình lần thứ nhất hành động.

Cố Thận Vi vậy chân sau quỳ xuống, không để ý tới Vũ công tử, nhìn qua "Thập Long Bang" điểm tụ hợp, lại một lần cảm thấy đoán bất lực, nơi đó tất nhiên là cái cạm bẫy, nhưng là khả năng so với hắn nghĩ đến bí mật hơn càng xảo diệu hơn.

Ngựa hoang biến mất ở trong màn đêm, điểm tụ hợp bên kia lặng yên không một tiếng động, hơn mười tên sát thủ học đồ quỳ gối trên mặt tuyết, giống một mảnh đứng vững cột đá.

Trong viện cháy rồi, trong nháy mắt liền đem cả tòa viện tử bao vây, hỏa diễm tăng vọt, như là chưa quyết định màu đỏ đao bụi, người ở bên trong chính là mọc ra cánh vậy bay không ra.

"Bao vây, không được thả đi một cái."

Thượng Quan Vũ Thi cấp tốc ra lệnh, sau đó hung hăng trừng Hoan Nô một chút, tên nô tài này nhất định phải đang hành động bắt đầu trước một sát na chạy đến vách trần cạm bẫy, cái này nhất định là có ý, để cho nàng lần thứ nhất chỉ huy ám sát không thể hành động hoàn mỹ, bây giờ ám sát biến thành vây quét, chính hợp tâm ý của hắn.

Cố Thận Vi chưa kịp phỏng đoán Vũ công tử tâm sự, vậy rút đao ra xông về hướng lửa viện tử, hắn là tương lai sát thủ, quyết không nghĩ tại giết đâm lúc bắt đầu ở một bên khoanh tay đứng nhìn.

Đám học đồ lập tức hành động, phân tán chiếm cứ vị trí có lợi, hướng những người khác truyền lại vây công chi thị.

Không có mấy người từ trong viện chạy đến, những người này nguyên bản là mơ mơ hồ hồ người hi sinh, mấy tên người biết chuyện mai phục tại tường viện dưới, điểm hỏa chi sau lập tức hướng thành phương hướng chạy trốn.

Đây là bọn hán phạm vào nghiêm trọng sai lầm.

Ngựa hoang không có bị vây ở trong hỏa hoạn, hấn chính một cái tiếp một cái chặn giết kẻ chạy trốn, chờ đến cái khác học đồ chạy tới lúc, chỉ còn hai người còn sống.

"Đề lại một cái! Đề lại một cái!" Cổ Thận Vi cao giọng hô, hấn muốn lưu lại người sống vận ngã Quách tiên sinh.

Thượng Quan Vũ Thi hiểu lầm Hoan Nô ý tứ, nàng còn không nghĩ tới này lại là Kim Bằng bảo nội gian gây nên, Hà Nữ tại hướng hấn quán thâu tin tức lúc vậy không có nói tới, nàng cảm thấy đây cũng là Hoan Nô quấy rối hành vi, "Toàn bộ giết chết!"

Không thể lặng yên không một tiếng động giết chết toàn bộ địch nhân đã xem như thất bại, làm sao còn có thể lưu lại người sống? Đây là Kim Bằng bảo ám sát hành động nguyên tắc, Thượng Quan Vũ Thi dự định chính công chấp hành.

"Đồ đàn!" Cổ Thận Vi nhin không được mắng một câu.

Cứ như vậy chỉ chớp mắt công phu, cuối cùng hai tên kẻ chạy trốn cũng bị giết chết, xuất thủ là trốn ở trên cây cùng trong đồng tuyết trạm gác ngầm, hai tên học đồ nguyên lai tưởng rằng lần này ám sát chính mình không có cơ hội động thủ, bây giờ con mồi tự động chạy đến trước mắt, lại có giết chủ mệnh lệnh, tự nhiên tuyệt không buông tha.

Trong viện còn có người, mấy tên không biết rõ tình hình "Thủ lĩnh" cùng mười hai tên thủ vệ biến thành hỏa nhân, thế lương tiếng kêu tại trong đêm đông hết sức dọa người, đám học đồ đều mang cung tiễn, mặc dù không giống Lưu Hoa như thế am hiểu, cự ly xa bắn giết sắp chết hỏa nhân vẫn là dễ như trở bàn tay.

Bên ngoài viện nằm xuống sáu cỗ thi thể, Cổ Thận Vi chạy tới từng cái xem xét, tìm được Long Nha cùng lão long đầu nhi tử, chính là không có lão long đầu bản thân, hấn là người biết chuyện, chắc chắn sẽ không trong sân chờ chết.

Không đến một khắc đồng hồ, ám sát hành động kết thúc, không có một tên đối tượng chạy thoát, kết quả cũng rất không như ý.

"Thập Long Bang" thực lực nhỏ yếu, tiêu diệt trong bang thủ lĩnh nguyên bản liền không đáng kể, hành động lần này mục đích chủ yếu là huấn luyện đám học đồ như thế nào tiến hành chính quy hoàn mỹ ám sát, bởi vì một trận đại hỏa, ám sát chỉ có thể qua loa kết thúc.

Lúc rút lui đám người đến là ngay ngắn trật tự, dù cho nhất bất bệ sát thủ sư phụ vậy tìm không sinh ra sai lầm, hậu bị sát thủ không có hiện thân.

Trở lại trong thành lâm thời điểm ẩn núp, Thượng Quan Vũ Thi hạ đạt mệnh lệnh thứ nhất chính là giết chết Hoan Nô, "Lập tức!" Nàng nhấn nài một đường lửa giận bạo phát đi ra.

Cổ Thận Vi đứng tại cửa ra vào, sớm đã phòng bị Vũ công tử nổi giận, nắm chặt chuôi đao, "Ta cứu được các ngươi tất cả mọi người mệnh."

Có mấy tên học đồ nghe theo mệnh lệnh, làm bộ chuẩn bị động thủ, nhìn thấy ngựa hoang không ý định động thủ, cũng đều thu hồi đao, Hà Nữ bọn người chỉ là cầm đao, cũng không có động.

Thượng Quan Vũ Thi kéo tấm vải đen che mặt, sắc mặt so phía ngoài trời đông giá rét còn lạnh lùng hơn, "Ngươi là 'Dò xét nắm chắc', những chuyện này sớm phải biết, vì cái gì thẳng đến một khắc cuối cùng mới nói ra đến, coi là như vậy mọi người sẽ càng cảm kích ngươi sao?"

"Ta không có khả năng trước đó biết, đây đều là ta đoán được, ngươi vẫn chưa rõ sao? Bảo bên trong có nội gian, tiết lộ kế hoạch hành động, muốn cho chúng ta tất cả đều chết!"

Thượng Quan Vũ Thi cũng không đàn, chỉ là bị Hoan Nô tức bất tỉnh đầu, nghe hấn nói chuyện, đã hiểu bảy tám phần, "Có nội gian cũng là ngươi, ngươi muốn chơi hai mặt lấy lòng trò xiếc."

Cổ Thận Vi cầm đao, gần từng chữ nói, "Ngươi biết kia không thể nào là ta."

Thượng Quan Vũ Thi nhìn chằm chằm cái này nàng kẻ đáng ghét nhất, cùng nàng tranh Thượng Quan Như người, giết ca ca của nàng người, do dự muốn hay không thừa cơ hội này giết hấn, mặc dù không đủ danh chính ngôn thuận, nhưng là cũng có thể tìm ra tìm cớ, nàng hướng hai bên nhìn thoáng qua, lại cái biến chủ ý, những học đồ này hiển nhiên đã tin tưởng Hoan Nô thuyết pháp, đại khái sẽ không vì nàng giết người, cái này càng tăng thêm nàng đối Hoan Nô cảm hận.

"Có phải hay không là ngươi tự nhiên có người có thể điều tra ra, ngược lại là ngươi, nói bảo bên trong có nội gian, có chứng cứ gì?"

"Lão long đầu không có chết, hấn khẳng định không trong sân, tìm tới hấn, hết thấy chân tướng Đại Bạch, trời lập tức liền muốn sáng lên, chúng ta muốn cướp tìm được trước hấn."

Đám học đồ mang về sáu viên đầu người, tướng mạo đều rất trẻ trung, không ai sẽ là hơn sáu mươi tuổi lão long đầu, hấn là trọng yếu nhất người biết

chuyện, bày ra âm mưu người đại khái vậy ngay tại tim hần.

Thượng Quan Vũ thì kém chút hỏi "Đi nơi nào tìm", lời đến khóe miệng bận bịu lại nhin xuống, nàng không thể lại tại đám học đồ trước mặt lộ ra nhược điểm.

Thượng Quan Vũ thì đối Nam Thành cũng không phải là hoàn toàn không biết gì cả, lập tức mệnh lệnh đám học đồ thay đổi người bình thường y phục, sai khiến bọn hần đi Nam Thành mấy chỗ địa phương cùng Kim Bằng bảo nằm vùng thám tử liên hệ, những người này đều là tại Nam Thành trà trộn nhiều năm địa đầu xà, tìm người chính là sở trường của bọn hần.

Nàng lưu lại Hoan Nô không có sai khiến nhiệm vụ.

Cố Thận Vi chủ động xin đi, "Để cho ta cũng đi đi, ta biết một số người, có thể càng nhanh tìm người."

Hần hơi khoa trương một chút, kỳ thật hần chỉ nhận biết sự phụ.

Thượng Quan Vũ thì nghĩ nghĩ, đồng ý.

Cố Thận Vi vừa rời đi điểm ẩn núp, liền phát hiện phía sau có học đồ theo dõi, cảm thấy Vũ công tử thật sự là quá coi thường hần rồi, hần trải qua nhất tần khốc học đồ tàn sát, thoát khỏi theo dõi chính là nhất định phải học hội kỹ năng một trong.

Lung tung lượn quanh năm đầu đường phố về sau, Cố Thận Vi bỏ rơi cái đuôi, nhưng không có lập tức đi "Nam tường" tửu quán nhìn sự phụ có hay không tại, hần muốn đi tìm Hứa thị tỷ đệ, để bọn hần nói ra tình hình thực tế, hần nỗ lực đủ nhiều rồi, nên hai người này hơi hồi báo một lúc thời điểm rồi.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cô vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Cứu người

Vừa vào nhà, Cố Thận Vi cũng cảm giác được không đúng, lầu trên lầu dưới đều không có người sống dấu hiệu, chấn động trong lòng, nhanh chóng tìm tòi một lần.

Hứa thị tỷ đệ trốn, hơi giá trị ít tiền lại có thể tùy thân mang đi đồ vật cũng bị mất, chỉ có Cố Thận Vi từng dùng qua thanh đoản kiếm này vẫn còn, đặt ở đã tắt trên lò lửa.

Cố Thận Vi chán nản ngồi xuống, không rõ tỷ đệ hai người có thể chạy trốn tới nơi nào đó, trong thành, chẳng mấy chốc sẽ bị phát hiện, Bích Ngọc thành chung quanh không phải núi cao, chính là sa mạc hoang mạc, gần nhất người ở nơi tụ tập vậy tại mấy ngày lộ trình bên ngoài, tại mùa này, ra khỏi thành đi xa tương đương tự sát.

Sau đó hần hiểu được rồi, chính mình lại sai rồi một lần, tên kia mặc áo choàng người không phải Kim Bằng bảo người giám thị.

Cố Thận Vi nhảy dựng lên, chạy ra phòng, muốn tìm người hỏi rõ ràng một sự kiện, vẫn còn muốn tìm con ngựa, hần chạy hướng "Nam tường" tửu quán, dù cho Thiết Hàn Phong không tại, chương quỹ cũng có thể thỏa mãn hần hai cái này nhu cầu.

Vừa chạy qua tường thành lỗ hổng, Cố Thận Vi liền thấy sự phụ đang từ trong tửu quán đi tới.

Thiết Hàn Phong mấy bước đi đến đồ đệ trước mặt, "Làm sao làm, giống như lợn xộn rồi."

Ngoài thành đại hỏa cùng sát thủ đám học đồ khắp nơi tìm kiếm lão long đầu sự truyền khắp Nam Thành, Thiết Hàn Phong tin tức nhanh nhẹn, tự nhiên nghe nói.

"Tình huống khẩn cấp, ta cần ngựa."

Thiết Hàn Phong rất tin tưởng đồ đệ, quay người trở lại trong tửu quán, chỉ chốc lát người đi ra rồi, lại một lát sau, có con buồn ngủ hòa kẻ dốt tới hai con ngựa.

"Người cùng ta cùng đi?"

"Đương nhiên."

Cố Thận Vi cảm thấy dạng này cũng tốt, thế là nhảy lên ngựa, "Đi Thạch quốc sẽ đi đâu con đường?"

"Bích Ngọc thành liền hai con đường, một đầu hướng đông, một đầu hướng tây, Thạch quốc tại mặt phía nam, đi đâu con đường cũng có thể."

Cố Thận Vi ngẩn ngơ, sau đó đầu óc linh quang lóe lên, "Hướng tây."

Hắn nhớ tới thanh đoàn kiếm này, chuỗi kiếm rơi trong hỏa lò, mũi kiếm chỉ vào phía tây, đây nhất định là Hứa Tiểu Ích lưu cho tin tức của hắn.

Sư đồ hai người ruổi ngựa hướng tây một bên đại lộ chạy tới, Thiết Hàn Phong rốt cục dành thời gian hỏi một câu, "Đi làm cái gì?"

"Cứu người." Cố Thận Vi nói ra hai chữ này, thúc ngựa chạy nhanh hơn.

Thiết Hàn Phong nhú mày, hắn không thích "Cứu người", sát thủ chức trách là giết người.

Tại một mảnh trắng xóa vùng quê bên trong, bất kỳ cái gì di động vật thể đều rất dễ dàng bị phát hiện, chạy đến thái dương cao cao dâng lên thời điểm, Cố Thận Vi nhìn thấy nơi xa một cỗ chạy chậm rãi xe ngựa, còn có bên cạnh xe bạn hành kỵ sĩ, kỵ sĩ mặc thật dài đầu bông màu đen, vốn là vì che giấu tai mắt người, lúc này lại có vẻ hết sức chói mắt.

Phía trước cỗ xe nghe được phía sau tiếng vó ngựa, dừng ở ven đường, kỵ sĩ canh giữ ở trước xe, Cố Thận Vi cùng Thiết Hàn Phong đuổi tới phụ cận, nhìn thấy màn xe xóc lên, lộ ra Hứa gia tỷ đệ hai người.

Hứa Tiểu Ích cúi đầu, mặt có chút đỏ, Hứa Yên Vi một mặt sừng sốt cùng tức giận, "Tại sao lại là ngươi? Hai ta thiếu người tiền sao?"

Thiết Hàn Phong nhìn thấy hai người này, chân mày nhú chặt hơn, nhưng hắn càng chú ý tên kỵ sĩ kia, áo choàng phía dưới hiển nhiên cất giấu một thanh sắc bén đao.

"Hai người thiếu hai ta cái mạng." Cố Thận Vi lạnh lùng nói, "Cho nên ta không thể để cho người khác tùy tiện lấy đi."

"Chính người nguyện ý cứu người, hai ta cũng không có cầu người." Hứa Yên Vi ngữ khí cứng nhắc.

"Lúc này đâu? Nhị vương tử muốn giết chết hai người, người không mở miệng, ta tuyệt không xuất thủ cứu giúp."

Hứa Yên Vi sững sờ, còn chưa mở miệng, bên cạnh Hứa Tiểu Ích vượt lên trước nói, "Hoan Ca, nhị vương tử là tiếp chúng ta đi Thạch quốc, không phải giết người diệt khẩu."

Kỵ sĩ một mực không có mở miệng, lúc này nói, "Tại hạ thụ mệnh hộ tống Hứa gia tiểu thư, công tử tiến về Thạch quốc, tuyệt không giết người chỉ ý."

Cố Thận Vi không để ý tới hắn, Hứa gia tỷ đệ mặc dù từ nhỏ xen lẫn trong Nam Thành, đối lời đời ân tình so với hắn hiểu nhiều lắm, đối mặt chân chính âm mưu lúc, nhưng còn xa không bằng hắn nhìn thấu triệt.

"Ngẫm lại đi, nhị vương tử để cho người ta giết hắn ca ca, chúng ta đều là người biết chuyện, Kim Băng bảo, Mạnh gia, tuần thành đều ủy cũng biết tình, nhưng chỉ có hai người không giống, không chỉ có là người biết chuyện, còn là sống sờ sờ chứng cứ, tất cả mọi người bên trong, chỉ có hai người nhìn thấy cục hộ vệ giết người, cũng biết 'Mê công tử' chính là nhị vương tử, suy nghĩ kỹ một chút đi, nhị vương tử không cần thiết giết ta, giết ta cũng vô dụng, thế nhưng là hắn sẽ giữ lại hai người các người sao? Vừa ra Kim Băng bảo địa bàn, vị này 'Tuyệt không giết người chỉ ý' hộ vệ liền muốn diệt khẩu."

Xa phu tiểu tâm quay đầu nhìn thoáng qua, hắn bởi vì cố chủ hào phóng mới đón lấy lần này sống, cũng không muốn bị người diệt miệng.

Hứa thị tỷ đệ mặt lộ vẻ nghi hoặc, cùng một chỗ quay đầu nhìn xem kỵ sĩ, kỵ sĩ xóc lên trên đầu mũ trùm, lộ ra một trương khoảng bốn mươi tuổi gương mặt kiên nghị, "Quốc vương bệ hạ tưởng niệm Hứa tiểu thư, chỉ mong sớm ngày gặp mặt, Hứa tiểu thư chỉ bằng yên tâm, tại hạ có thể cam đoan hai vị an toàn."

Cố Thận Vi quay đầu ngựa lại, "Lời nên nói ta đều nói, đi bên nào chính các người quyết định."

Hứa Yên Vi cúi đầu không nói, Hứa Tiểu Ích mở miệng hô nói, "quay đầu, quay đầu, chúng ta không đi Thạch quốc rồi."

Xa phu ước gì có câu nói này, nhưng vẫn là chờ lấy thuê xe kỵ sĩ mở miệng.

"Hứa tiểu thư, người ý nghĩ đâu?" Kỵ sĩ hỏi.

Hứa Yên Vi thần sắc lo sợ nghi hoặc, tựa hồ rất khó hạ quyết định, cuối cùng thở dài, "Vẫn là về trước Nam Thành đi, đi Thạch quốc vậy không nhất thời vội vã."

Kỵ sĩ trầm mặc một hồi, lấy xuống áo choàng, rút ra dưới lưng loan đao, "Vậy ta chỉ có thể đắc tội."

"Người thật muốn giết chúng ta diệt khẩu!" Hứa Tiểu Ích cả kinh kêu lên, hai tỷ đệ tâm tư, đều nghĩ tạm thời về thành, nhìn xem kỵ sĩ phản ứng, không nghĩ tới hần vậy mà thật muốn động thủ.

"Vương mệnh mang theo, không thể không từ. Ta không hỏi hai vị lai lịch, hai vị tốt nhất cũng không nên nói, chúng ta so một trận đi."

Nửa câu nói sau là đối Cổ Thận Vi, Thiết Hàn Phong nói, kỵ sĩ đoán được hai người lai lịch, không nghĩ gánh vác tru sát Kim Bằng bảo sát thủ tội danh.

Cổ Thận Vi không có ứng chiến ý tứ, ngược lại ruổi ngựa lui lại hai bộ, cùng kỵ sĩ giữ một khoảng cách, "Chúng ta không nhất định không phải đánh nhau, lúc này không có người cầu ta, ta sẽ không xen vào việc của người khác."

Loan đao kỵ sĩ ngậy ngốc một chút, kia hai tỷ đệ trừ phi không muốn sống, mới có thể thả đi duy nhất cứu tinh.

"Hoan Ca, van cầu người, cứu ta hai đi, ta lưu lại cho người đoán kiếm, chính là muốn cho người đuổi kịp chúng ta a." Hứa Tiểu Ích lên tiếng trước nhất, hần sớm đối rồi đi Bích Ngọc thành tiến về Thạch quốc lo nghĩ trùng điệp, chỉ là không lay chuyển được tỷ tỷ, không thể không cùng đi theo.

Cổ Thận Vi nhìn xem Hứa Yên Vi, chờ tên này kỵ nữ trả lời.

Hứa Yên Vi trở mặt nhanh chóng, thoáng như Diêu Nô phụ thể, nàng khuynh khắc ở giữa triển lộ ra mị tiếu, chính là mười lăm tuổi thiếu niên cũng theo đó trong lòng hơi động, "Đều đã đến nước này rồi, ta còn có thể như thế nào đây? Van cầu người rồi, hảo huynh đệ, sau này chúng ta tỷ đệ hai người tính mệnh, cùng hết thảy, đều là của người."

Loan đao kỵ sĩ rống lên một tiếng, nhảy xuống ngựa, "Tốt, bớt nói nhiều lời, chúng ta nhìn xem ai có thể cứu người, ai có thể giết người."

Cổ Thận Vi vậy nhảy xuống ngựa, rút ra hẹp đao, Thiết Hàn Phong đâm nghiêng bên trong lao ra, ngựa chưa tới, người đã đến, đoạt lấy hẹp đao, "Nhìn một chút đi, tiểu tử thú, người không phải đối thủ của người ta."

Quay người lại đối trên xe ngựa tỷ đệ nói, "Cứu các người vẫn là đồ đệ của ta, ta bang chính là hần, không phải hai người." Dứt lời hướng loan đao kỵ sĩ đi đến, khập khiễng, tiện tay dẫn theo hẹp đao, không có một điểm cao thủ tư thế, giống như là đầu đường lưu manh đánh nhau, không muốn sống, chỉ biết là ngoan xông.

Loan đao kỵ sĩ thân hình khê động, Cổ Thận Vi liền biết sư phụ nói không sai, chính mình không phải đối thủ của người này, kỵ sĩ động được nhanh, xuất đao vậy nhanh, hần vậy mà thấy không rõ ra nhận tội dấu hiệu, kỵ sĩ sát khí trên người che giấu đến vô cùng tốt, thẳng đến cuối cùng một nháy mắt mới tán phát ra.

Cổ Thận Vi trong lòng kinh hãi, trong lòng vạn phần may mắn sư phụ cùng theo tới cứu người.

Cổ Thận Vi chỉ gặp một lần sư phụ giết người, đối tượng là một tên võ công không cao lắm mạnh hộ vệ, lúc này đối mặt lại là thực sự cao thủ.

Sớm tại Cổ Thận Vi cùng tỷ đệ hai cái lúc nói chuyện, loan đao kỵ sĩ cùng Thiết Hàn Phong đã âm thầm lẫn nhau thăm dò quá, khi bọn hần xuất thủ lúc tất cả đều không lưu tình chút nào.

Cao thủ giết người thường thường chỉ là một chiêu, Cổ Thận Vi đã từng được chứng kiến, chờ hần võ kỹ tăng cường về sau, lại nhìn lúc càng phát ra cảm thấy mừng rỡ kinh hãi, giống như diễn viên nghiệp dư lắng nghe tên góc hát hí khúc, người xuất gia nghe nói cao tăng giảng đạo, mũi chân nhất chuyển, đầu vai khê nhúc nhích, đều làm người sinh ra đón ngộ cảm giác.

Nhưng ở Hứa gia tỷ đệ xem ra, trận luận võ này ngoại trừ huyết tính, không có chút nào điểm đặc sắc, loan đao từ trên xuống dưới bỏ tới, người thọt giống như là muốn ngã sấp xuống tựa như nghiêng thân thể, nằm ngang vung ra một đao, tựa hồ cũng không có ra sao dùng sức, sau đó lập tức lão đảo lui lại, tư thế mười điểm buồn cười.

Thiết Hàn Phong cũng không phải là không dùng sức, lực đạo của hần đều dùng tại rồi trên người địch nhân, đến mức vung đao về sau dư xu thế nhỏ yếu, giống như không dùng lực đồng dạng.

Đây là dùng đao cảnh giới chí cao, Thiết Hàn Phong cũng không hướng đồ đệ tàng tư, thế nhưng là không có đối thủ lợi hại, hần vậy không dùng được.

Cổ Thận Vi vừa mừng vừa sợ, Kim Bằng bảo một tên người thọt sát thủ còn có như thế đao kỹ, hần khi nào mới có bản sự báo thù?

Kỵ sĩ ném loan đao, tay trái che lấy sườn phải, vết thương chảy máu không nhiều, nhưng là thân đao đã thâm nhập thể nội, phá hủy sinh mệnh dựa vào vì kẻ trọng yếu khí quan.

"Hảo đao pháp."

Kỵ sĩ nói, ngồi tại trên mặt tuyết, thân thể nhoáng một cái, giống như là muốn ngã sấp xuống, cuối cùng lại chỉ là cúi đầu xuống, giống nhập định lão tăng, chết rồi.

Thiết Hàn Phong vây quanh kỵ sĩ sau lưng, cắt lấy đầu người, www.hu:n nâng cho Hứa gia tỷ đệ quan sát, tỷ đệ hai người cùng xa phu mặt bạch như tuyết, Hứa Yên Vi nhớ tới lần trước có người ở trước mặt nàng giết người tình cảnh, lập tức nói ra: "Không muốn."

Thiết Hàn Phong ném đi đầu người, đem hạp đao còn cho đồ đệ, "Đây chính là ngu xuẩn giết người nhất định phải chọn địa phương kết quả, nhớ kỹ, có thể giết liền giết, tuyệt đối đừng lãng phí cơ hội."

"Vâng, sư phụ."

Cố Thận Vi cung kính lên tiếng, càng phát ra cảm thấy mình hoàn toàn chính xác có rất nhiều thứ phải hướng sư phụ học tập.

Sư đồ hai người cười ngửa đi ở phía trước, quay đầu xe ngựa xa xa theo ở phía sau, xa phu hạ quyết tâm, Ly Sát người người thọt càng xa càng tốt.

"Cái kia kỹ nữ đáng đáp không tệ, bất quá ngươi phải cẩn thận, làm việc tốt là phải trả giá thật lớn." Đi rồi một đoạn đường, Thiết Hàn Phong nói, vẫn đối đồ đệ lần này cứu người cử động cảm thấy không quá lý giải.

"Làm việc tốt theo làm ăn, có nỗ lực có hồi báo."

Thiết Hàn Phong nhìn xem đồ đệ, thần tình trên mặt vì diệu, "Không sai, làm việc tốt theo làm ăn, ngươi đến có năng lực cam đoan cả gốc lẫn lá thu hồi, coi chừng mất cả chì lẫn chài."

Cố Thận Vi hiểu ý cười một tiếng, "Sẽ không, tuyệt sẽ không, ta cam đoan."

Thiết Hàn Phong cũng từng đối đồ đệ "Làm qua chuyện tốt", còn không chỉ một kiện, chờ hấn mở miệng yêu cầu hồi báo thời điểm, Cố Thận Vi biết, chính mình nhất định phải đồng ý.

Bích Ngọc thành nhìn xem rất gần, thẳng tới giữa trưa, còn cách rất xa, Thiết Hàn Phong nhớ tới một sự kiện, nói: "Các ngươi đang tìm lão long đầu?"

"Ừm."

"Hắn chết, buổi sáng hôm nay bị người giết chết, nóng hôi hổi, mới vừa ra lò."

Cố Thận Vi đoán được có thể sẽ là như thế này, vẫn có chút thất vọng, hấn lúc đầu có thể lợi dụng cơ hội lần này trả thù Quách tiên sinh, hấn quay đầu nhìn thoáng qua xe ngựa, đột nhiên nghĩ ra cái chủ ý, có lẽ có thể dẫn xà xuất động, còn có thể nương Hứa thị tỷ đệ hơi còn điểm "Nợ".

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Chiến đấu trên đường phố

Sư đồ hai người tại Nam Thành biên giới chia tay, Thiết Hàn Phong mang theo hai con ngựa đi "Nam tường" tửu quán, Cố Thận Vi tự mình đánh xe ngựa về đám học đồ điểm ẩn núp.

Thượng Quan Vũ Thi chính nổi giận đùng đùng chờ lấy hấn.

Dựa theo kế hoạch, ám sát đội ngũ lúc này hấn là trở về Kim Bằng bảo, lại vì rồi chờ một tên nô tài chậm trễ nhiều nửa ngày thời gian.

"Ta còn tưởng rằng ngươi chạy trốn đâu, thật muốn như thế, đến là bớt đi không ít phiền phức." Thượng Quan Vũ Thi lạnh lùng nói móc đạo, Nhất Chi giữa đại sảnh thi thể, "Không có người thay ngươi làm chứng, lão long đầu chết rồi, thật sự là trùng hợp."

Thi thể vết thương trí mạng ở trước ngực, đầu lâu vậy tại, hiển nhiên không phải Kim Bằng bảo giết người phong cách.

"Không sao, ta tìm được một tên khác người biết chuyện." Cố Thận Vi trở lại nhìn thoáng qua dừng ở trong đình viện xe ngựa, "Hấn muốn chạy, bị ta bắt trở lại rồi."

"Chiêu khác thay cho?"

"Hấn muốn phản kháng, ta không thể không đem hấn đánh ngất xỉu."

Từ Thượng Quan Vũ Thi sau lưng chuyển ra một người đến, trong ánh mắt lửa giận so giết chủ còn muốn hùng hực, là Lưu Hoa, tay trái cầm đoản cung, tay phải ấn tại bên hông ống tên bên trên, hấn đối "Đánh nát xiu" cái từ này cực kì mẫn cảm.

"Đem hấn mang ra, làm tỉnh lại, ta muốn đích thân thăm vấn." Thượng Quan Vũ Thi ra lệnh, nàng cũng muốn biết nội gian là ai, người này liền Vũ công tử đều muốn ám toán, là gan thực sự không nhỏ.

"Ta cảm thấy vẫn là lập tức dẫn hấn lên núi giao cho 'Tây Tâm viện' cho thỏa đáng, miễn cho đêm dài lắm mộng." Cố Thận Vi đề nghị, ngừng đầu về trừng Lưu Hoa một chút, tối hôm qua hấn không có hạ tử thủ, lý do duy nhất chính là Đông bảo "Cấm sát lệnh".

Thượng Quan Vũ Thi không nguyên ý nghe từ Hoan Nô bất kỳ một cái nào đề nghị, nhưng lần này khác biệt, trong nội tâm nàng rất rõ ràng, nếu như nội gian là bảo bên trong nhân vật trọng yếu, chính mình thăm vấn ngược lại sẽ dẫn lửa thân trên, giao cho "Tây Tâm viện" tựa hồ là lựa chọn tốt nhất.

"Hiện tại liền xuất phát, không, chờ trời tối lại cử động thân." Thượng Quan Vũ Thi hướng ra phía ngoài nhìn thoáng qua, lập tức thay đổi chủ ý, hơn hai mươi tên sát thủ học đồ giữa ban ngày cùng đi trên đường, làm trái sát thủ hình tượng, huống hồ cách trời tối không đến bao lâu rồi.

Cái này chính phù hợp Cố Thận Vi kế hoạch, "Phải hảo hảo bảo hộ người trong xe, lão long đầu bị diệt khẩu, cái này bại lộ nội gian tự nhiên vậy sẽ không bị buông tha."

Thượng Quan Vũ Thi an bài học đồ chia lớp canh giữ ở xe ngựa tả hữu, chính mình rèm xe vén lên nhìn thoáng qua, lập tức lại buông xuống, quay đầu nhìn xem Hoan Nô.

Cố Thận Vi một mực đi theo Vũ công tử sau lưng, xích lại gần rồi nhỏ giọng nói, "Khẳng định sẽ có người tới, tốt nhất bắt sống."

Thượng Quan Vũ Thi thân thể có chút ngửa ra sau, chán ghét cùng Hoan Nô giữ một khoảng cách, mình bạch rồi tên nô tài này quý kẻ, "Tin tức truyền ra ngoài?"

"Toàn bộ Nam Thành đều đã nghe nói."

Cố Thận Vi tin tưởng sự phụ rai "Truyền ngôn" năng lực, Thiết Hàn Phong lúc này đoán chừng ngay tại trong tửu quán dùng bộ kia mơ hồ không rõ ngôn ngữ, "Không cẩn thận" rò rỉ tin tức.

"Hi vọng người lúc này đừng lại thông minh quá mức."

"Giết chủ đại nhân, tên này nội gian muốn diệt trừ cũng không chỉ là ta một người."

Thượng Quan Vũ Thi hừ một tiếng, Hoan Nô lời nói nói trúng rồi tâm tư của nàng, theo cùng thập công tử Thượng Quan Như ngày càng thân cận, nàng đã cảm nhận được bảo bên trong mình tranh ám đấu tinh tàn khốc, so sánh dưới, tên nô tài này uy hiếp không đáng giá nhắc tới.

Thượng Quan Vũ Thi một lần nữa ra lệnh, năm tên học đồ canh giữ ở xe ngựa chung quanh, cái khác học đồ mai phục tại trong nội viện không cùng vị trí, cố ý chừa lại mấy cái lỗ thủng, tốt thả sát thủ tiến đến.

Một đám sát thủ học đồ, bày ra lưới, chờ lấy bắt sống một tên khác sát thủ.

Sắc trời hoàn toàn đêm đen đến, vẫn không có kẻ tập kích xuất hiện, chờ đợi thêm nữa, chỉ sẽ làm người hoài nghi, Thượng Quan Vũ Thi phát ra mệnh lệnh về núi trên Thạch bảo, cũng kỹ càng an bài tiến lên đội hình, nàng cùng bốn tên học đồ thủ vệ xe ngựa chung quanh, mười sáu danh học đồ ở ngoài vì cảnh giới, Hoan Nô tiếp tục sung làm xa phu.

Nam Thành khu phố gấp ghềnh, kiếm lại trời đông giá rét, vào ban ngày tuyết nước lúc này đã đông kết như cứng rắn thạch, xe ngựa đi rất chậm, đám học đồ tay cầm chuỗi đao, cẩn thận tiến lên.

Chạng vạng tối, chính là Nam Thành nhân khí tăng gấp bội thời khắc, tàn khốc thời tiết vậy ngăn không được từng tốp từng tốp từ bốn phương tám hướng xuất hiện khách nhân, cái này một đội thiếu niên lộ ra tương đương không giống bình thường, có người đi trốn, vậy có người cái gì còn không sợ, ngược lại tới gần quan sát.

Một tên uống say say nam tử đột nhiên từ một tòa không có điểm đèn trong phòng lao ra, nắm lấy càng xe oa oa đại thổ, toa trưởng tàu học đồ tốt không kịp đề phòng, vậy mà không có ngăn lại hấn.

Thượng Quan Vũ Thi không nói hai lời, rút đao bổ về phía say rượu nam tử, Vũ công tử thân thủ không kém, người kia lại cũng biết võ công, mà lại tương đương nhanh nhẹn, thân hình nhún xuống, chui được dưới xe, miệng bên trong không sạch sẽ nằng.

Phụ cận đám học đồ tới tập rút đao hướng dưới xe loạn đâm, người kia trốn đông trốn tây, không chỉ có không có thụ thương, còn tìm đến cơ hội đột nhiên xoay người nhảy đến xe chỗ ngồi, vén rèm lên vào bên trong nhìn thoáng qua, sau đó quát to một tiếng "Hảo đao", nhảy lên phụ cận nóc nhà.

Cố Thận Vi hạp đao đặt ở dưới đùi, hấn tử say mới vừa xuất hiện hấn liền chuẩn bị kỹ càng, cơ hồ tại hấn tử say xoay người đồng thời, hấn vậy rút đao ra khỏi vỏ.

Say Hấn Vũ công cao cường, lại đánh giá thấp đánh xe thiếu niên thân thủ, chỉ tới kịp vội vàng hướng trong xe liếc qua, cánh tay trái đã bên trong đao.

Trên nóc nhà còn có phụ trách bên ngoài cảnh giới học đồ, hán tử say một khi mất tiền cơ, lập tức từng bước bị động, kia một tiếng "Hào đao" mới ló ra, lại có hai thanh "Hào đao" lạng lẹ không có tiếng công tới.

Hán tử say một tiếng không có kít, liên tiếp lui về phía sau, hai tay xoay quanh quơ, giống như giẫm tại trên mặt băng, sau đó trùng điệp quăng xuống, có học đồ chạy tới nhìn thoáng qua, xông Thượng Quan Vũ Thì gật gật đầu, quấy rối hán tử say chết rồi.

Hán tử say đi rồi vận rùi, nhảy lên trên đỉnh về sau gặp hai tên học đồ một trong là võ công tốt nhất ngựa hoang.

Không có thể sống bắt người này, Cố Thận Vi có hơi thất vọng, bất quá hán tử say rõ ràng là một tên thám tử, tại hán về sau tất nhiên còn có lợi hại hơn người đánh tới.

Đám học đồ tinh thần đột ngột tăng, đối kháng không biết địch nhân, so đồ diệt một cái không quan trọng gì tiểu bang phái muốn kích thích nhiều.

Tập kích phát sinh ở Lư Nhân Ngõ.

Lư Nhân Ngõ chỗ xông cù, là trở về thành Bắc khu vực cần phải đi qua, đồng thời cũng là lưu lượng khách dày đặc nhất địa phương, chân chính có tiền tiến nhà bên trong chơi khách nhân không nhiều, đại đa số người chỉ là đi ngang qua, ngهن cò, hi vọng nhìn thấy một vị nào đó danh kỹ thân ảnh.

Xe ngựa lâm vào trong đám người, lại nghĩ không cho người đi đường tới gần khó càng thêm khó, Cố Thận Vi một mực ruồi ngựa tiến lên, mặc kệ phía trước có người không có người, rúc lấy không ít tiếng mắng, chậm rãi tiếng mắng càng ngày càng nhiều, tựa như là có người tổ chức, Cố Thận Vi tay trái đồng thời bắt lấy dây cương cùng roi ngựa, tay phải nắm chặt chuôi đao, biết thời khắc cuối cùng sắp đến.

Hai bên trên tiểu lầu cửa sổ phiến phiến bị đẩy ra, ai nhiều người thò người ra đi ra xem náo nhiệt, trong đó rất có nổi tiếng lầu đòi kỹ nữ, thế là mặt đường trên loạn hơn rồi.

Một tên lão bà tử dất khăn khăn cuồng hống hô nói, "hắc, nữ giả nam trang tiểu cô nương, đến chúng ta nơi này đi, ta dạy cho người mấy tay tuyệt chiêu, cam đoan nam nhân yêu chết người!"

Thượng Quan Vũ Thì sắc mặt tái xanh, vung tay bay ra một viên ám khí, trên lầu lão bà tử đã sớm phòng bị, trên vai vẫn là bị quẹt làm bị thương, thế là rúc đầu về, miệng bên trong cũng không nhân rồi, mỗ heo tựa như kêu la, "Giết người rồi! Giết người rồi!"

Tiếng kêu này tựa như là một câu ám hiệu, hai bên sáu bảy tòa trên tiểu lầu người xem náo nhiệt đầu phút chốc toàn bộ không thấy, mười mấy mũi tên đồng thời bắn ra, mục tiêu tất cả đều là chiếc xe ngựa kia.

Lần này sát thủ học đồ tại Kim Bằng bảo bên trong thanh danh không nhỏ, tại Bích Ngọc thành bên trong có thể không có mấy người biết, tuyệt đại đa số người, tránh không được đối cái này hơn hai mươi tên thiếu niên sinh lòng khinh thị.

Kẻ tập kích cũng tương tự có hai mươi mấy người, chỉ bắn ra mười bốn mũi tên, người còn lại vừa mới ngoi đầu lên liền bị phòng trên học đồ chém giết, một vòng tiền xạ về sau, tám chín bộ thi thể từ trên lầu ngã xuống trên đường phố.

Nhà bên trong kỹ nữ bà tử lập tức tiếng la khóc một mảnh, lúc này là chân tâm thật ý sợ hãi, không còn là phô trương thanh thế dọa người.

Người đi trên đường nhất thời không có minh bạch chân tướng sự tình, coi là lại là Lư Nhân Ngõ kỹ nữ chơi hoa dạng, thậm chí có người cao giọng gọi tốt, thẳng đến mấy tên bị mũi tên ngộ thương người đi đường quý khóc sùi gào cầu cứu, trên đường mới hoàn toàn đại loạn.

Bắn xuống tới mười bốn mũi tên có bốn chỉ bắn chệch, thương tổn tới xui xẻo người đi đường, có khác bảy chỉ bị toa trường tàu học đồ rời ra, vẫn có ba chỉ phá cửa sổ tiến vào trong xe.

Cố Thận Vi giữ chặt dây cương, rút đao quay người, rời ra một mũi tên, vén rèm lên xem xét.

Một mũi tên dính tại xe rương bên trên, mặt khác hai chỉ tiễn bắn trúng chân chính xa phu, Hứa gia tỷ đệ trốn ở xa phu dưới thân run lẩy bẩy.

"Người đến!" Cố Thận Vi quát to một tiếng, một phát bắt được Hứa Tiểu Ích, ngạnh sinh sinh túm đi ra, đem dây cương cùng roi ngựa nhét vào trong tay hán, "Ổn định, đừng để ngựa chạy." Nói xong, nhảy đến xe rương trên đỉnh.

Hứa Tiểu Ích dọa đến ngay cả cự tuyệt khí lực đều không có, co lại thành một đoàn, nắm chắc dây cương, giống như nắm lấy chính mình kia nguy cơ sớm tới sinh mệnh.

Bốn phương tám hướng đều có chiến đấu tiến hành, trong lầu, nóc nhà, trên đường, binh khí chạm vào nhau âm thanh bên tai không dứt, thiếu niên đám học đồ giữ im lặng, những người tập kích hồ quát chửi rủa, khí thế có phần đủ, thanh âm lại càng ngày càng ít.

Tối hôm qua lần kia không hoàn mỹ ám sát, đã đem các thiếu niên tích súc đã lâu giết đâm dục vọng đẩy lên rồi điểm cao nhất, bọn hán thực sự cần một cái phát tiết miệng, đụng vào trên vết đao kẻ tập kích như là nhóm dê xâm nhập ổ sói, khuyênh khắc ở giữa máu bay thịt tung tóe.

Cố Thận Vi chân sau quý gối trần xe, khăn trương nhìn chung quanh, đột nhiên phát hiện thủ hộ cỗ xe bốn tên học đồ cùng Thượng Quan Vũ Thì đều không thấy, bọn hán chịu đựng không được máu tươi dụ hoặc, đều nhảy vọt lên lầu truy sát cuối cùng mấy tên kẻ tập kích.

Chặt chẽ đội hình trong nháy mắt tan rã, chiến đấu hướng ra phía ngoài khuếch tán đến cái khác mặt đường bên trên, Luru Nhân ngộ không người dừng lại, chỉ còn lại lê loi tro trợ xe ngựa, cùng duy nhất người thủ vệ.

Một đám người từ đầu đường cười ngựa chạy tới, mỗi khi đi qua một tòa lầu nhỏ đều muốn đánh vỡ đèn lồng, giống một mảnh lao vùn vụt tới mây đen, sắp bao phủ cả con đường ngõ hẻm.

"Chạy!" Cổ Thận Vi ra lệnh, xe ngựa nhưng vẫn là không nhúc nhích, Hứa Tiểu Ích hoàn toàn sợ ngây người, thân thể cứng ngắc đến như là đao gỗ, bắt lấy dây cương chính là không buông tay.

Cổ Thận Vi dùng sống đao tại Hứa Tiểu Ích trên đầu vỗ một cái, Hứa Tiểu Ích kêu thảm một tiếng, vậy mà hướng về sau té xỉu.

Kéo xe hai con ngựa thụ buộc quá lâu, một khi thoát cương, lập tức mất mạng chạy, kém chút đem trên mũi xe Cổ Thận Vi điên xuống tới.

Cổ Thận Vi chăm chú móc ở trần xe một bên đầu, trong lòng thầm mắng Hứa Tiểu Ích vô dụng.

Xe ngựa không bị khống chế chạy mấy chục bước, bỗng nhiên lại ổn lại, Cổ Thận Vi thăm dò xem xét, là Hứa Yên Vi từ trong xe đi ra nín lại dây cương, nâng một bộ mềm mại vô lực bộ dáng, sự đảo lăm đầu, lại so đệ đệ kiên cường được nhiều.

"Đừng quá nhanh."

Cổ Thận Vi kêu lên, đám học đồ giết đồ cả mắt, cơ hồ không lưu người sống, đành phải chính hấn bắt người rồi.

Đám người kia càng đuổi càng nhanh, Cổ Thận Vi đã có thể phân rõ bóng người, hét thấy mười một người, đều cầm bọn giặc thường dùng trường đao, không có che mặt.

"Chính là hấn!" Truy binh bên trong có người hô.

Cổ Thận Vi chấn động trong lòng, cái này "Hấn" hiển nhiên là ngón tay chính mình, bọn hấn mục tiêu chủ yếu hấn là trong xe "Người biết chuyện", dùng cái gì thành chính mình?

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Tù binh

Đệ nhất con ngựa đuổi theo, cùng xe rương cũng đủ, kỵ sĩ vung lên trường đao bỏ về phía trên mũi xe thiếu niên.

Cổ Thận Vi không kịp ngấm nghĩ nữa tập đám người vì sao chuyên muốn giết mình, tay trái vẫn chăm chú chế trụ một bên đầu, toàn bộ thân thể bay tứ tung ra ngoài, trên không trung chuyển rồi nửa vòng, vũng vàng trở xuống trần xe.

Kỵ sĩ mở rộng cánh tay phải, bảo trì đao vung đến một nửa tư thế, vượt dưới ngựa tiếp tục hành sử, đón lấy, đầu tiên là trường đao rơi xuống đất, không có mấy bước, người vậy ngã xuống, chân còn đứng ở ngựa đạp bên trong, bị ngựa kéo lấy lại chạy một khoảng cách mới dừng lại.

"Cùng tiến lên, đừng lạc đàn." Truy binh hô, bốn con ngựa đuổi theo.

Luru Nhân ngộ là Nam Thành duy nhất thẳng tắp khu phố, không có bao dài, Cổ Thận Vi giết chết hạng nhất truy binh, Hứa Yên Vi đã ngự ngựa chạy tới đầu, ngoặt vào quanh co ngõ hẻm đường mê cung.

Bốn con ngựa không có cách nào cũng khựng tề khu, Cổ Thận Vi thừa dịp một lần rẽ gấp giết chết một người, có khác hai người đứng tại trên lưng ngựa, thả người nhảy đến trần xe, người cuối cùng theo thật sát sau xe.

Các kỵ sĩ đều là phổ thông đao khách, hung ác vô tình lại khuyết thiếu kỹ xảo, đến rồi trần xe còn muốn đứng thẳng tiến công, Cổ Thận Vi tay trái móc vào đề đầu, giống mèo đồng dạng khom người, đao thứ nhất vung ra, chặt đứt một người cổ chân, đao thứ hai đâm trúng một người khác bấp dùi.

Hai tên kỵ sĩ kêu thảm từ trần xe rơi xuống, hạng tư kỵ sĩ thấy thế không còn dám truy, thả chậm tốc độ, cùng phía sau đồng bạn tụ hợp.

Cố Thận Vi liền áp chế hai nhóm kẻ tập kích, lại không có thể bắt sống một người, hẳn chịu huấn luyện tất cả đều là như thế nào giết người, không bao gồm bị người đuổi giết lúc như thế nào bắt sống địch nhân.

Lại một tên kỵ sĩ đuổi theo, chỉ có một người, trong chớp mắt đến rồi sau xe, đột nhiên thân hình bạo khởi, vọt trên không trung, từ Cố Thận Vi đỉnh đầu bay qua, rơi vào trần xe một bên khác, tới gần phu xe vị trí.

Kỵ sĩ khuôn mặt tang thương kiên nghị, nhìn không ra cụ thể tuổi tác, đại khái tại ba mươi đến năm mươi ở giữa, ánh mắt băng lãnh, vừa mới rơi xuống, vậy cùng Cố Thận Vi, móc ở xe rương một bên đầu, đồng thời trường đao vung ra.

Người này là tên cao thủ, Cố Thận Vi trong lòng suy nghĩ, đao trong tay đã đánh đòn phủ đầu, bỏ về phía địch nhân bấp chần.

May mắn người này cũng không phải là Thạch quốc kỵ sĩ cao thủ như vậy, trường đao hẹp đao va nhau, thế lực ngang nhau.

Kim Bằng đao pháp thích hợp đánh lén ám sát, giảng cứu chính là một chiêu thấy hiệu quả, mặt đối mặt vật lộn liền lộ ra giật gấu vá vai, hai người tại lầu trần xe chém giết, đại bộ phận chiêu thức đều không dùng được, chỉ là một vị cầu nhanh cầu hung ác, trong khoảnh khắc đối binh rồi mấy chục đao, mình thanh không dứt, ai cũng không có chiếm thượng phong.

Truy binh đại bộ phận đuổi tới, một người ý đồ trèo lên trần xe lúc té xuống, còn lại năm tên kỵ sĩ gắng đạt tới ổn thỏa, đi theo bên cạnh xe, ngẫu nhiên bỏ ra một đao, lệnh Cố Thận Vi luống cuống tay chân, không lâu liền rơi xuống hạ phong.

Xe ngựa quẹo vào một cái khác con phố ngõ hẻm lúc, Cố Thận Vi trên đùi đã nhiều hai đạo vết thương, tuy không nguy hiểm đến tính mạng, lại làm cho hẳn hành động càng bị hạn chế.

Trên mũi xe kỵ sĩ đại khái là cảm thấy thời cơ đã đến, hét lớn một tiếng "Nạp mạng đi", trường đao liên tục bổ, như gió táp mưa sa, Cố Thận Vi chỉ có thể chống đỡ, chẳng không xuất thủ đến phản kích.

Đuổi theo một tên kỵ sĩ đột nhiên gia tốc, vượt qua xe rương, hẳn muốn giết chết xa phu, Cố Thận Vi cách khá xa, căn bản hoàn mỷ cứu viện.

Mắt thấy đại thế phải đi, rất nhiều ngoài ý muốn đồng thời phát sinh.

Lái xe Hứa Yên Vi rít lên một tiếng, nhưng không có bên trong đao, cùng nàng ngang hàng kỵ sĩ trên đầu trúng một tiễn, giống con bao tải tựa như quăng xuống đất.

Từ hai bên trên nóc nhà liên tiếp nhảy xuống mấy người, người đến đao theo, sau xe bốn tên kỵ sĩ toàn bộ bên trong đao rơi xuống lập tức.

Trên mũi xe kỵ sĩ gặp tình thế nghịch chuyển, có chút luống cuống tay chân, tiếp lấy tiếng kêu thảm thiết không dứt, một mũi tên từ trong xe xuyên ra, trực thấu kỵ sĩ gan bàn chân.

Cố Thận Vi chờ đúng thời cơ, vừa người nhào tới, ôm lấy kỵ sĩ, chuỗi đao liền gỡ mấy cái, đem kỵ sĩ kích choáng.

Xe ngựa giảm tốc, ngừng lại, nguyên lai Hứa Yên Vi đi vòng do một vòng, lại về tới Lưu Nhân ngõ, chính đuổi kịp truy sát kẻ tập kích trở về đám học đồ.

Xe trong rương Hứa Tiểu Ích đã tỉnh lại, hẳn quan sát nửa ngày, rốt cục tìm được cơ hội đem một chi mũi tên cắm vào kỵ sĩ bàn chân.

Cố Thận Vi ngồi tại trần xe, xuất mồ hôi lạnh cả người, hẳn nguyên lai tưởng rằng thích khách sẽ chỉ là một hai người, âm thầm ra tay, không nghĩ tới đúng là số lớn đao khách, ám sát chủ yếu đối tượng cũng không phải hẳn bày mưu nhử, mà là bản thân hẳn.

Có một số việc vẫn là phát sinh rồi sai lầm, Cố Thận Vi làm sao cũng nghĩ không thông.

Đám học đồ tụ lại cùng một chỗ, có người chống đỡ một cỗ thi thể, có người khác áp lấy một tên thụ thương tù binh, Thượng Quan Vũ Thi sắc mặt có chút bất thiện.

Người chết là đệ tử nọ, sát thủ học đồ một trong, đã từng là Hoan Nô, Hà Nữ ám sát trong tiểu tổ một viên, người rất thông minh, đao pháp không tính quá tốt.

Đối Kim Bằng bảo tới nói, đang hành động bên trong tổn thất thành viên chính là không nhỏ sai lầm, Thượng Quan Vũ Thi thân là giết chủ, về bảo vệ sau nhất định phải có một bộ giải thích hợp lý, cho nên, cũng liền trách không được nàng nổi lòng không tốt, nộ khí thịnh vung.

"Đồ đàn, lúc trước liền không nên tuyển hẳn."

Hẳn là ngón tay Hoan Nô, đám học đồ giữ yên lặng, bọn hẳn đều là Đồng bảo tàn sát người sống sót, cùng ở tại trong nội trạch Vũ công tử là hai người qua đường.

"Bọn hẳn tốt nhất có thể nói ra chút gì, nếu không đây hết thảy trách nhiệm đều do ngươi phụ, là ngươi nghĩ ra rồi cái này hành động, trước đó thậm chí không cùng ta thương lượng." Thượng Quan Vũ Thi lại ngừng đầu đối Hoan Nô phát khởi tính tình.

"Ta phụ trách." Cố Thận Vi móc ra dây thừng đem ngắt đi ký sữ trời tốt, nhảy xuống xe ngựa, cùng cái khác học đồ đem hai tên tù binh nhét vào xe rương.

Xe ngựa dừng lại, Hứa gia tỷ đệ liền nhảy đến mặt đất, cách xa tất cả học đồ, mặc dù tuổi tác tương tự, đám thiếu niên này tại hai người trong mắt lại là hoàn toàn khác biệt người, so với cái kia thô kệch hung ác đao khách còn muốn đáng sợ.

"Hai người bọn họ làm sao bây giờ?" Cố học đồ hỏi.

Thượng Quan Vũ Thì vừa muốn mở miệng, Cố Thận Vi vội vàng cướp lời: "Hai người bọn họ đều vì Kim Bằng bảo làm việc."

Thượng Quan Vũ Thì còn đang do dự, làm giết chủ, nàng hoàn toàn có quyền lực hạ mệnh lệnh giết chết hai cái này mỗi nhữ, cái này cũng càng phù hợp Kim Bằng bảo sát thủ nguyên tắc.

Cố Thận Vi đẩy hai tỷ đệ, nhỏ giọng nói, "Đi 'Nam tường', tìm cái kia người thợ Thiết Hàn Phong."

Thời khắc này Nam Thành nguy cơ tứ phía, hai tỷ đệ cực kì không muốn đơn độc hành tẩu, bất quá bọn hắn thấy rất rõ ràng, lưu tại bọn này sát thủ học đồ ở giữa càng thêm nguy hiểm, thế là gật gật đầu, quay người hốt hoảng chạy, thẳng đến lại một lần nữa rồi đi Lưu Nhân Ngõ, mới hơi yên lòng.

Đám học đồ trọng chinh đội hình xuất phát, trong xe chứa hai cỗ thi thể cùng hai tên tù binh.

Kẻ tập kích lại chưa xuất hiện, thiếu niên đám học đồ thực lực tựa hồ chắn nhiếp rồi phía sau màn người chủ sự.

Qua cầu thời điểm gặp được một điểm phiền phức, thành Bắc cửa vào thủ vệ kiên trì án chương làm việc, không thể dãn xếp, kiểm tra mỗi người lệnh bài, không được bọn hắn mang hai tên tù binh đi vào.

Đám học đồ vừa mới trên đường giết qua người, trong lúc nhất thời rất khó tiếp nhận thành Bắc khắc nghiệt điều lệ, chỉ cần Thượng Quan Vũ Thì ra lệnh một tiếng, bọn hắn sẽ không chút do dự giết sạch thủ vệ.

Thượng Quan Vũ Thì không có hạ lệnh, nàng hết sức rõ ràng thành Bắc Nam Thành khác nhau cùng giới hạn, những thủ vệ này đến từ Bích Ngọc thành thế lực khắp nơi, trong đó có Kim Bằng bảo người, so với nàng địa vị cao hơn người vậy đặc tội không nổi.

Thành Bắc là tiến vào Kim Bằng bảo lối đi duy nhất, không đường có thể tha.

"Đem thi thể ném rơi, giết một tên tù binh, thừa một tên dùng để lại nô lệnh bài." Thượng Quan Vũ Thì ra lệnh.

Hai tên học đồ động thủ, đem thi thể ném tới Nam Thành trên đường phố, hai tên tù binh lúc này đều tỉnh dậy, thụ thương tù binh dọa sợ, mang theo tiếng khóc nức nở cầu khẩn nói, "thả ta đi, ta cái gì cũng không biết."

Một câu "Cái gì cũng không biết" đem hắn đưa vào Quỷ Môn quan, một tên học đồ rút đao đâm chết hắn, thi thể như thường ném tới Nam Thành phía bên kia.

Thành Bắc bọn thủ vệ nhìn xem một màn này, thường thấy giết người đổ máu bọn hắn, cũng không nhin được kinh hồn táng đảm, lập tức mở cửa cho đi.

Thiếu niên đám học đồ một lần phổ thông ám sát hành động, bởi vậy biến thành oanh động bích ngọc Nam Thành sóng mải với nhau, chờ bọn hắn có cơ hội lại tiến vào Nam Thành lúc, sẽ phát hiện "Thiếu niên sát thủ" đã thành phụ nữ trẻ em đều biết đại nhân vật, mà lần chiến đấu này cũng trở thành càng lớn quy mô giết chóc diễn thử.

Tù binh bị giao cho "Tây Tâm viện", tiếp xuống, mỗi một lần sự phát triển đều vượt quá đám học đồ dự kiến.

Thượng Quan Vũ Thì chỉ huy ám sát hành động mặc dù động tĩnh quá lớn không đủ hoàn mỹ, tiếp lấy còn hao tổn một tên thành viên, nhưng không có nhận chỉ trích, ngược lại thu được ngợi khen, cô vũ nàng tại bước ngoặt nguy hiểm biểu hiện ra lãnh tụ năng lực.

Tại liên tiếp tranh công trên danh sách, không có Hoan Nô sự, hắn bị giấu ở văn tự nơi hẻo lánh bên trong, không quá hai ngày, liền tham gia hành động học đồ cũng đều quên rồi Hoan Nô đã từng đã cứu bọn hắn tính mạng của tất cả mọi người, chỉ có Hà Nữ số ít mấy người minh bạch nội tình, đối với hắn càng thêm tôn trọng.

Tù binh mở miệng, tiến vào "Tây Tâm viện" không có người có thể thủ khẩu như bình, cung khai căn cứ chính xác khước từ cùng bảo bên trong bất luận kẻ nào đều không quan hệ, hắn là một đám lang thang đao khách đầu mục, thuê hắn thì là một vị khác không biết tên đao khách.

Điều tra đến nơi đây liền kết thúc.

Mấy ngày sau, có truyền ngôn nói chân chính thuê người là thành Bắc Mạnh phủ Ngũ công tử mạnh rõ ràng vừa. w ;. u ;an Shu;net

Cố Thận Vi hoa một chút thời gian, mới hiểu rõ vị này mạnh Ngũ công tử cùng mình rốt cuộc có thâm cừu đại hận gì.

Chuyện khởi nguyên là Hứa thị tỷ đệ phụ thân "Bụng lớn phật", hắn trước khi chết tự xưng là "Mạnh phủ người", lời này không sai, hắn là mạnh rõ ràng vừa thủ hạ, cũng là chủ tử xa hoa sinh hoạt người dẫn đường, hắn chết, đối vừa mới thường thức được Nam Thành mỹ vị mạnh Ngũ công tử tới nói, là một cái tổn thất thật lớn.

Mạnh Ngũ công tử tính tình có tiếng táo bạo, hấn từ Hứa thị tỷ đệ nơi đó cảm tới đại lượng tiền tài, cho nên buông tha hai người, chỉ đối hạ thủ người canh cánh trong lòng, Kim Bằng bảo thanh tô lại nhạ ghi chỗ phạt Hoan Nô, nhường hấn cực kỳ bất mãn, vậy mà bày ra liên tiếp âm mưu.

Mạnh phủ là Kim Bằng bảo trọng yếu nhất kim chủ cùng mình hữu, nếu là bảo bên trong sát thủ học đồ đầu tiên gây chuyện, "Độc Bộ Vương" quyết định không truy cứu nữa, đến mức song phương như thế nào thuận lợi giải quyết vấn đề này, không phải ngoại nhân có thể biết giải được.

Cố Thận Vi lại một lần nữa lĩnh giáo "Giải quyết vấn đề" cùng "Truy tra chân tướng" khác nhau.

Hấn không tin Quách tiên sinh cùng việc này không hề quan hệ, kia phần giấu giếm sát cơ văn thư tuyệt không phải mạnh Ngũ công tử có thể bào chế đi ra, Thượng Quan gia trong tộc bộ mâu thuẫn rắc rối phức tạp cũng làm cho hấn hoang mang, Đại thiếu chủ, Quách tiên sinh cùng Mạnh phủ nhân bất hòa, nhưng lại cùng Mạnh phủ tử đệ âm thầm thông đồng.

Hấn đem hoài nghi chôn giấu thật sâu ở trong lòng, chỉ cùng Hà Nữ thương lượng qua, Hà Nữ vậy cho rằng mạnh Ngũ công tử là Quách tiên sinh công cụ, hai người âm thầm cùng cá biệt học đồ tiếp xúc, muốn tiến hành một lần hành động trả thù.

Hành động lần này chưa bắt đầu liền lọt vào kết thúc, Thiết Hàn Phong phát hiện đồ đệ tiểu âm mưu, mệnh lệnh hấn lập tức đình chỉ, đồng thời dạy cho hấn trọng yếu bài học.

Cố Thận Vi cuối cùng cả đời đều đem nhớ kỹ sự phụ lần này dạy bảo, hấn sau này mỗi một lần ám sát mỗi một cái âm mưu, đều tuân thủ một cách nghiêm chỉnh nguyên tắc này.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cô vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99: Dạy bảo

Thiết Hàn Phong từng có dài dằng dặc mà rục rờ kiếp sống sát thủ, tại đao kiếm cùng máu tươi nhuộm dần dưới, tự hành ngộ ra được một phen đạo lý, cũng đem nó thay đổi áp dụng.

Hoan Nô là hấn cái thứ nhất đồ đệ, rất có thể sẽ là đồ đệ duy nhất, hấn sớm có ý truyền thụ lần này đạo lý, một mực chờ đợi đợi thích hợp thời cơ, hiện tại, hấn cảm thấy là lúc này rồi.

Hấn không uống rượu, cũng không nói thô tục.

"Còn nhớ rõ ta để ngươi giết người kia sao?"

Cố Thận Vi gật gù đầu, hấn đương nhiên nhớ kỹ cái kia nam nhân mặt ngựa, trước một khắc còn cùng Thiết Hàn Phong lẫn nhau tổ tâm sự, sau một khắc liền bị định vì ám sát mục tiêu.

"Hấn đã từng là Nam Thành rất người có danh vọng, cùng Thạch bảo, cùng Mạnh phủ đều có thiên ti vạn lữ liên hệ, giết chết hấn, ngươi ta không có rước lấy bất cứ phiền phức gì."

Hiện tại, Cố Thận Vi vậy nhớ kỹ, nam nhân mặt ngựa tựa như xưa nay không tồn tại, hấn chưa nghe nói qua có bất kỳ người muốn vì nó báo thù.

"Ngươi giết 'Bụng lớn phạt', lại rước lấy liên tiếp phiền phức, ngẫm lại, trong lúc này khác nhau là cái gì?"

Cố Thận Vi lắc đầu, kỳ thật trong lòng của hấn có một chút ý nghĩ, mơ hồ không rõ, không có ý tứ nói ra.

"Đây chính là ta phải nói cho ngươi đạo lý: Giết người cùng an toàn giết người là hai việc khác nhau. Giết người chính là giết người, ai cũng có thể giết, tay không tác sát cũng có thể giết. An toàn giết người không chỉ là làm cho đối phương đổ máu, ngươi đầu tiên muốn chém giết chính là hấn 'Quan hệ'."

Thiết Hàn Phong nói đến cao hứng, thượng vàng hạ cám cảm rậm rất nhiều lời, Cố Thận Vi đều không nhớ rõ, hấn hiểu được rồi sự phụ những lời này hàm nghĩa, đơn giản là như thể hồ quán đỉnh.

Hắn nhớ tới tại giết nam nhân mặt ngựa trước đó, sư phụ cùng mấy người nói chuyện, lúc ấy nghe vào không hiểu thấu, hiện tại nhớ lại lại rõ ràng có rõ ràng mục đích, Thiết Hàn Phong ung thuận Troll cùng hào ngôn, kỳ thật cũng là vì đối lấy đối phương từ bỏ đối nam nhân mặt ngựa bảo hộ.

Sớm tại Thiết Hàn Phong mệnh lệnh đồ đệ động thủ trước đó, nam nhân mặt ngựa đã "Chết".

"Bụng lớn phật" cũng không so nam nhân mặt ngựa quan trọng hơn, cho thích hợp hồi báo, mạnh Ngũ công tử như thường sẽ từ bỏ tên nô tài này, thế nhưng là Cố Thận Vi trái với rồi quy củ, tại đem "Bụng lớn phật" "Quan hệ" chặt đứt trước đó liền động thủ giết người, sau đó vậy không có bỏ cứu, lệnh mạnh rõ ràng vừa mặt mũi mất hết, nhất định phải đại động can qua báo thù.

Hứa thị tỷ đệ là kẻ đầu têu, bởi vì giao ra toàn bộ tiền tài, cũng gánh chịu đại bút nợ nần, ngược lại thu được tha thứ.

Thiết Hàn Phong cuối cùng nói đến rồi Quách tiên sinh, "Hiện tại người mình bạch rồi, vì cái gì không thể khiêu chiến Quách tiên sinh, hửn 'Quan hệ' thâm căn cố đế, thắng Quan vương chủ bản thân, người không cần động thủ, chỉ cần có chút biểu thị, liền sẽ đưa tới họa sát thân."

"Vậy ta làm sao bây giờ? Vẫn chờ lấy hửn tới giết ta?"

Thiết Hàn Phong mang trên mặt tươi cười đắc ý, như cái rớt cục có cơ hội chia sẻ bí mật hài tử, "Đây là 'Quan hệ' mặt khác, 'Quan hệ' càng sâu càng rộng người, càng khó bị diệt trừ, trái lại, muốn cam đoan tự thân an toàn, biện pháp tốt nhất chính là gia tăng 'Quan hệ'."

Cố Thận Vi bưng tỉnh đại ngộ, nhưng vẫn còn không biết rõ làm sao bây giờ, hửn chỉ có mấy cái "Quan hệ", một cái là sư phụ Thiết Hàn Phong, tại Nam Thành hồ phong hoán vũ, trở lại bảo bên trong là một tên nịnh hót, một cái khác là đã lâu không gặp Thượng Quan Như, ở giữa cách một cái xem hửn vì cứu địch Thượng Quan Vũ Thi.

Thiết Hàn Phong tựa hồ đã có biện pháp giải quyết, lúc ấy lại không có nói ra, thắng đến lại một tháng về sau, Cố Thận Vi kết thúc tại Tàng Thư phòng tập dịch sinh hoạt, quay về "Luyện kim viện" lúc, Thiết Hàn Phong mới lôi kéo đồ đệ, đi hoàn thành một tên Kim Bằng bảo sát thủ nhất định phải đi trọng yếu một bước: Hướng một vị Thiếu chủ chính thức tuyên thệ hiệu trung.

Đây không phải La Ninh Trà làm bộ kia trò đùa thức tuyên thệ, mà là cả đời không thể làm trái huyết thệ, tại Kim Bằng bảo trong lịch sử, huynh đệ tương tàn bị kịch thường có phát sinh, lại chưa từng có sát thủ phản bội chủ nhân, nguyên nhân rất đơn giản, vô luận phản bội vẫn là trung thành, chủ nhân một khi thất thế, thuộc hạ sát thủ hết thảy đều muốn chết theo.

Trên thực tế, Cố Thận Vi đã không sai biệt lắm đoán được sư phụ ý đồ, trong một tháng này, Đông bảo may mắn còn sống sót học đồ tới tập hướng khác biệt Thiếu chủ tuyên thệ, Thiếu chủ nhóm một năm trước liền triển khai hoặc sáng hoặc tối tranh đoạt chiến, những cái kia tốt nhất học đồ sớm đã thông qua đủ loại con đường cùng dự định chủ nhân thành lập rồi liên hệ.

"Tỉ Nô Bang" các thiếu niên tóm tắt một bước này, bọn hửn tiến vào Đông bảo đã có từ trước chủ nhân, không có người tranh đoạt, chủ nhân của bọn hửn có được thiên kinh địa nghĩa quyền lợi.

Hà Nữ đã hướng Bát thiếu chủ tuyên thệ hiệu trung rồi, Cố Thận Vi quay về "Luyện Hòa viện" ngày đầu tiên, liền theo sư phụ hoàn thành cái này nghĩa vụ.

Hướng diệt môn cừu nhân tuyên thệ hiệu trung, Cố Thận Vi hoa một buổi tối vượt lên chuyện này ở trong lòng đưa tới gọn sóng.

"Độc Bộ Vương" thành niên nhi tử ở trong chỉ có hai người chưa thể ra bảo, trưởng tử Thượng Quan Thủy ấn lệ cũ lưu thủ, bát tử Thượng Quan Nộ thì bởi vì do nhiều nguyên nhân một mực không có tự lập môn hộ, lưu tại bảo bên trong phụ tá phụ thân, tại "Ngoại sự viện" chưởng quản ngoại vụ.

Cố Thận Vi chính là tại "Ngoại sự viện" hoàn thành huyết thệ, hửn đã từ Hà Nữ nơi đó giải rồi toàn bộ quá trình, cho nên làm được rất thuận lợi.

Thiết Hàn Phong chủ nhân là Tam thiếu chủ, hửn đem đồ đệ đưa đến ngoài cửa lớn, chính mình không cùng đi vào.

Nghi thức cũng không phức tạp, Cố Thận Vi quỳ gối phòng nghị sự bên ngoài lễ bái chín lần, cao giọng nói ra chính mình bản danh, nô tên, nói một trận "Sát thủ không có rể, duy chủ là theo" lời nói khách sáo, cuối cùng cầu xin chủ nhân thu lưu.

Có người mang sang nửa bát thanh thủy cùng một viên mũi nhọn, Cố Thận Vi tại mười ngón tay trên phân biệt đâm ra mấy giọt máu tươi, biểu thị "Mười ngón liền chủ", máu rơi xuống nước bên trong, lại bị bưng về trong phòng, một lát sau, một lần nữa đưa ra đến, nước ít một chút, biểu thị chủ nhân đã uống một ngụm, cũng nhỏ vào máu tươi của mình.

Cố Thận Vi uống một hơi cạn sạch, từ đây trở thành Thượng Quan Nộ "Trung thành" thuộc hạ, có rồi cái tầng quan hệ này, lại có người muốn giết hửn, nhất định phải trước chặt đứt Thượng Quan Nộ tầng này "Quan hệ", hay làm được cực kì ăn nấp mới được.

Hơn trăm năm đến, huyết thệ quá trình bị đại đại giản hóa, ban sơ, chủ nhân cùng sát thủ muốn cộng đồng giết chết một tên địch nhân, lấy địch nhân chi huyết tuyên thệ, địch nhân càng mạnh đại huyết thệ hiệu quả càng tốt, qua đi còn muốn kinh lịch liên tiếp phức tạp nghi thức, tuyên nhận một tên sát thủ thường thường phải hao phí mấy ngày thậm chí mấy tháng thời gian.

Theo sát thủ số lượng từng năm tăng lên, huyết thệ đã thành một loại hình thức, là Thiếu chủ nhóm chiếm trước nhân tài khuếch trương thế lực đơn giản thủ đoạn.

Cố Thận Vi sờ đi biết đây hết thấy, là bởi vì hần hoa một tháng đọc những cái kia tích đây tro bụi thư tịch sổ sách.

Tàng Thư phòng bên trong sách thực sự quá nhiều, mười năm cũng chưa chắc có thể đọc xong, nhất định phải tiến hành lựa chọn, chỉ đạo Cố Thận Vi người là học đường Trương Tiếp tiên sinh.

Cố Thận Vi có thể từ một phần văn thư bên trong đọc lên vấn đề, cái này khiến Trương Tiếp khắc sâu ấn tượng, Cố Thận Vi trở lại giấu viện phòng về sau, chủ động hướng hần thính giáo, Trương Tiếp lúc đầu nhún nhường, về sau lại hào hứng tăng vọt, không chỉ có đem nhiều năm tâm đắc dốc túi tương thụ, mà lại định ra nhiệm vụ, ép buộc tên này "Người ngoài biên chế đệ tử" đọc cần thiết tư liệu.

Trương Tiếp thường nói một câu nói là, "Lịch sử nói cho chúng ta biết rất nhiều giáo huấn, trong đó một đầu chính là, chưa hề không có người hấp thụ giáo huấn." Hần dạy Thượng Quan gia tử đệ đọc sách viết chữ, cũng phụ trách giảng giải Thạch bảo lịch sử, đối với cái này thâm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

Chính là tại cái này khô khan trong một tháng, Cố Thận Vi hiểu rõ rồi Kim Bằng bảo lịch sử, phát hiện Trương Tiếp lời nói chính là chí lý, tại đêm không hết ám sát hành động bên trong, thất bại nguyên nhân thường thường giống nhau, mỗi một thời đại "Độc Bộ Vương" đều phạm phải đồng dạng sai lầm, lại lấy tương tự thủ đoạn tiến hành uốn nắn.

Cùng huyết thệ đồng dạng lọt vào giản hóa truyền thống còn có rất nhiều, tỉ như sát thủ tang lễ, lúc trước muốn tại vắng sinh sùan núi tiến hành rờn rã ba ngày, cuối cùng mới là bỏ xuống thi thể, toàn bộ quá trình tràn đầy tôn nghiêm, bây giờ đã tiêu giảm đến mang theo ô nhục ý tứ.

Ám sát hành động cũng giống vậy, theo Kim Bằng bảo vệ thế lực càng ngày càng cường đại, ám sát độ khó trên thực tế càng ngày càng thấp, phóng nhân Tây Vực, đã có rất ít thế lực có thể tại Kim Bằng sát thủ đao hạ chạy trốn, trước kia cần thận trình sát, thu bán nhân vật mẫu chốt quá trình cơ hồ toàn bộ bị vứt bỏ, phải ra một tên "Dò xét năm chắc" thành còn sót lại truyền thống.

Trương Tiếp đối "Thu bán phản đồ" bộ phận này cảm thấy hứng thú nhất, mỗi lần yêu cầu Hoan Nô đọc tài liệu tương quan lúc, đều muốn vuốt trang bìa cảm thán, "Lòng người, lòng người a, tất cả bên trong."

Thu bán phản đồ có khi hao tổn của cải to lớn, từ đời trước "Độc Bộ Vương" bắt đầu, từng bước cắt giảm phương diện này chi tiêu, cuối cùng mấy năm dứt khoát quy định, trừ phi trọng đại ám sát hành động, không còn làm "Thu bán" một bộ này.

Mỗi lần nói về đây, Trương Tiếp đau lòng nhức óc, "Lúc trước, nhất đao sắc bén là vàng bạc, lợi hại nhất sát thủ là mưu sĩ, hiện tại hết thấy cũng thay đổi, chỉ còn lại đồ tể, không còn chân chính sát thủ."

Đối bộ kia quá hạn "Thu bán" kỹ xảo, Trương Tiếp nghiên cứu rất sâu, thậm chí tổng kết ra lý luận, "Chủ nhân thường thường đem người hầu củi mình khom gồi coi là chuyện đương nhiên, người hầu lại không cho rằng như vậy, bọn hắn đem chính mình mỗi một lần khước ý nịnh nọt cùng nhẫn nhục nhận qua cũng làm thành làm ăn tiền vốn, một bút bút ký dưới, chờ lấy thích hợp hồi báo, nếu như không có hồi báo hay hồi báo không như ý, phản bội hạt giống liền sẽ mọc rễ nảy mầm, chú ý quan sát, loại người này chính là người muốn tranh thủ đối tượng. Trung thành cùng phản bội, ta thấy cũng nhiều, nói cho người một câu, chủ nhân đều là ngu xuẩn, bọn hắn yên tâm thoải mái hưởng thụ hết thấy, chưa từng nghĩ tới hết thấy đều là có đại giới, cho nên, người mãi mãi cũng có thể tìm tới lý tưởng kẻ phản bội, chính là những cái kia trung thành nhất, nhất nịnh nọt, tự nhận là nỗ lực nhiều nhất người."

Cố Thận Vi nghe được vui lòng phục tùng, đồng thời vậy có một chút hải hùng khiếp vía, những lời này nói đơn giản chính là bản thân hắn, hắn yêu cầu hồi báo Kim Bằng bảo vĩnh viễn không đủ sức, hắn nhất định là cái kia "Lý tưởng nhất kẻ phản bội".

Đoạn này đọc sách kinh lịch đối Cố Thận Vi đồng dạng ảnh hưởng to lớn, theo sư phụ Thiết Hàn Phong dạy bảo, là hắn hoàn thành báo thù đại nghiệp hai đại trụ cột.

Tiệc nuôi duy nhất là, Tàng Thư phòng không có hiện mặc cho "Độc Bộ Vương" tư liệu, Cố Thận Vi tìm không thấy đồ diệt Cố thị kỹ càng ghi chép.

Về tâm lý, Cố Thận Vi lần thứ nhất cảm giác được chính mình không phải yếu đuối như vậy, Kim Bằng bảo tại ngày càng cường đại đồng thời, vậy tại vứt bỏ rất nhiều nhìn như không trọng yếu đồ vật, bây giờ Kim Bằng bảo cường đại trước nay chưa từng có, tại một chút ẩn nấp địa phương, nhưng cũng ngoài dự liệu yếu ớt.

Cố Thận Vi còn không thể chế định thành hình báo thù kế hoạch, nhưng là con đường phía trước không còn là một mảnh mê vụ, Kim Bằng bảo vậy không còn là làm cho người ngửa dưng kim cương cự sơn, nó chỉ là đứng vững tại trên đỉnh cao nhất phổ thông Thạch bảo.

Cố Thận Vi tư duy đạt được cực lớn khai thác, võ công lại rơi hạ, Tuyết nương gieo xuống hậu quả xấu từ từ hiển hiện, hắn lại kinh lịch rồi một lần tẩu hỏa nhập ma, cùng trước một lần, triệt để hôn mê bất tỉnh, không thể đọc thâm vô danh kiếm phổ văn tự, nội công vậy không có đạt được mây mây tăng cường.

"Hợp Hòa kinh" dừng lại tại âm kinh tầng thứ ba đã hơn nửa năm, Đông bảo đám học đồ nội lực đã từng phổ biến so Cố Thận Vi yếu, bây giờ bắt đầu có người siêu việt hắn rồi.

Hướng Thượng Quan Nộ tuyên thệ hiệu trung về sau ngày thứ ba, Cố Thận Vi tham gia lần thứ bảy thi tháng, lọt vào thảm bại, suýt nữa mất đi tính mạng, trên đến sư phụ Thiết Hàn Phong nổi giận, cũng làm cho hắn một lần nữa lật ra rồi vô danh kiếm phổ.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Ngộ kiếm

Tại tri hoãn nhiều ngày lần thứ bảy thi thảng bên trong, Cố Thận Vi thất bại thảm hại.

Ngựa hoang cùng Hoan Nô là năm nay học đồ ở trong công nhận người nổi bật, ai cũng không hiểu đem hai tên thiếu niên này an bài thành đối thủ để làm gì ý, nhưng tất cả mọi người phi thường chờ mong trận này thi thảng kết quả.

Mộc Dao ngộ trong phế tích rồng rã duy trì liên tục một ngày một đêm quyết đấu, đám học đồ kỳ ức vẫn còn mới mẻ, thời khắc cuối cùng bị Vương chủ kêu dừng càng làm cho các thiếu niên lo lắng không thôi, như ghen ở chỗ họ.

Cố Thận Vi nội công dừng bước không tiến đã thời gian rất lâu rồi, hắc khổ luyện đao pháp, tổng kết mỗi một lần thực chiến kinh nghiệm, hi vọng dùng cái này đền bù không đủ, tiến vào Đông bảo ban sơ mấy tháng, mục đích này đạt đến, hắc hiện tại võ công so sánh với lúc trước mạnh mấy cấp độ.

Hiện tại, nội công càng ngày càng trở thành hắc nhược điểm, đến rồi đao pháp cùng kinh nghiệm vậy đền bù không được tình trạng.

Cố Thận Vi tại mộ phỏng trong phòng cùng ngựa hoang đối kháng rồi ba mươi mấy nhận tội, nếu có ngoại nhân đứng ngoài quan sát, rất khó coi ra Hoan Nô ở vào yếu thế, hai người tựa hồ thế lực ngang nhau, bất kỳ cái gì một mới đều có chiến thắng khả năng.

Cuối cùng người thắng là ngựa hoang, Cố Thận Vi tại đối diện chiêu thứ nhất về sau liền rõ ràng chính mình tất thua không thể nghi ngờ.

Ngựa hoang thân thủ một mực tại vững bước tăng cường, hắc không có nhược điểm, đao pháp, khinh công, nội công tề đầu tinh tiến, sớm đã không phải phế tích quyết đấu lúc trình độ.

Cố Thận Vi ngực trái trúng một đao, liên tiếp tim, đây là trên người hắc sâu nhất vết sẹo một trong, chút nữa muốn mạng của hắc.

Truyền ngôn nói ngựa hoang thời khắc cuối cùng thủ hạ lưu tình, vì báo đáp Hoan Nô tại Nam Thành ám sát hành động bên trong ân cứu mạng, hai người từ đây lẫn nhau không thua thiệt.

Đây không phải tình hình thực tế, Cố Thận Vi trong lòng lại quá là rõ ràng, ngựa hoang có lẽ trong lòng còn có cảm kích, nhưng hắc là tương lai sát thủ, tuyệt sẽ không lấy "Thủ hạ lưu tình" loại thủ đoạn này báo ân.

Ngựa hoang toàn lực ứng phó, chỉ thiếu một chút liền có thể một đao giết địch, hoàn toàn là bởi vì thực lực còn không đủ, lại cho hắc một tháng, Hoan Nô ngăn không được mười đao liền phải mất mạng.

Thụ thương học đồ có mấy cái lựa chọn, bị bỏ xuống vắng sinh sườn núi, hưởng thụ chiến tử đãi ngộ, lúc trước đây là vinh quang, bây giờ không có chút ý nghĩa nào; được đưa đi "Tích cùi viện", Cố Thận Vi tình nguyện nhảy núi, cũng không muốn lại về cái kia chờ chết chi địa.

Hắc dùng còn sót lại khí lực, yêu cầu quen biết học đồ đem hắc đưa về sư phụ nơi ở, trên đường đi, hắc thậm chí không dám nhắm mắt, sợ bị người cho rằng không cách nào cứu vãn, quay đầu mạng lên vắng sinh sườn núi.

Vừa bị phóng tới trên giường, hắc liền hôn mê bất tỉnh, ngày kế tiếp đang lúc hoàng hôn mới mở hai mắt ra.

Miệng vết thương quấn lấy thật dày băng vải, trong lỗ mũi đều là mùi thuốc nồng nặc, Cố Thận Vi âm thầm xấu hổ, dường như đã có mấy đời, trước một khắc, hắc còn tại cầu tứ vận ngã Kim Băng bảo kế hoạch lớn vĩ mô tính, sau một khắc, suýt nữa không gánh nổi sinh mệnh của mình.

Trong lòng ngực có mưu lược, trong tay cũng phải có đao.

Nhất làm cho hắc xấu hổ là sư phụ Thiết Hàn Phong ánh mắt, như là đao tại giáo động ngũ tạng lục phủ.

"Người tỉnh rồi."

"Vâng, sư phụ."

"Người bộ dáng này cũng không có biện pháp hiệu trung Bát thiếu chủ."

"Vâng, sư phụ."

"Vậy không có cách nào báo đáp ta."

"Là. . . Sư phụ."

Thiết Hàn Phong tại cổ nén nộ khí, lạnh lùng nhìn chằm chằm đồ đệ, đột nhiên bạo phát, "Di cmm, ngươi là làm sao vậy? Ta để ngươi tại 'Bạch Y viện' học một chút đồ vật, chẳng lẽ ngươi học được chính là làm sao bị chém? Sát khí đâu? Hận ý đâu? Ta nếu là ngươi, đã sớm cầm đao tự sát rồi, bị người cầm chém vào không có sức hoàn thủ, còn sống cái gì sức lực?"

Cố Thận Vi không lời phản bác, đồ mặt đến cơ hồ có thể cùng sư phụ so sánh.

Thiết Hàn Phong nhanh chân vừa đi vừa về bước đi thông thả động, bả vai chột cao chột thấp, giống một con bay bắt ổn chim, "Đồ ngọc, ngươi tại bảo bên trong làm không ít tiểu âm mưu, trong thành chọc một đồng sự, còn có thể sống đến bây giờ, vì cái gì? Ngươi cmm che giấu Đại Hoang Môn gieo xuống nội thương, ta không giết ngươi, vì cái gì?"

Cố Thận Vi vẫn là không lời phản bác.

"Bởi vì ngươi tại năm lần thi thảng bên trong đều giết chết đối diện ngu xuẩn, bởi vì ngươi có thể tổ kiến một cái rầm chó 'Tỉ Nô Bang', có thể tại đại tàn sát bên trong may mắn sống sót, nhường đại gia cho là ngươi là siêu quần bạt tụy sát thủ học đồ. Ta thao cmm, liền bởi vì cái này, Bát thiếu chủ mới một mực tại âm thầm bảo hộ ngươi, lão tử mới cho phép ngươi hung hăng can quấy. Sớm biết ngươi là phế vật, liền không nên lãng phí lão tử nhiều tiền như vậy!"

Cố Thận Vi càng phát ra xấu hổ vô cùng, nguyên lai mình bị Tuyết nương gieo xuống chỉ lực sự tình, sư phụ đã cáo tri Bát thiếu chủ rồi, sớm biết như thế, lúc trước còn không bằng thẳng thần, nhưng này lúc hẳn chỉ là một tên không đáng chú ý nô tài, chủ nhân chưa hẳn nguyện ý chịu đựng cái phiền toái này.

Tại Thạch quốc đại vương tử bị ám sát một án bên trong, vì hẳn tranh thủ ba ngày thời gian cũng không phải Thiết Hàn Phong, mà là cừu nhân Thượng Quan Nộ.

Đây thật là từ đầu xuyên qua đến chân châm chọc, cũng là một mùa đông tuyết tan vậy rửa không đi si nhục.

"Nhớ kỹ, tiểu tử." Thiết Hàn Phong tựa hồ dự định triệt để lộ ra chân diện mục, "Mệnh của ngươi không phải chính ngươi, tốt nhất để nó có chút giá trị, Kim Bảng bảo mặc dù đại, chỉ nuôi hung ác nhất chó, ta chỗ này càng nhỏ hơn, không có phế vật chỗ dung thân."

Cố Thận Vi có thể nói cái gì đó? Hẳn không hề nói gì, nhiều năm một ngày liền xuống địa, lật ra quyền kia vô danh kiếm phổ, cả ngày khổ đọc, đem toàn bộ hi vọng đều ký thác vào trên người của nó.

Thiết Hàn Phong nhường đồ đệ tự sinh tự diệt, lại xuống núi bận bịu chuyện của mình, Cố Thận Vi có đầy đủ thời gian nghiên cứu những cái kia thâm ảo tối nghĩa văn tự cùng bức họa.

Mấy tờ cuối cùng nói gì không hiểu văn tự đã chứng minh có tác dụng nhất định, phía trước hai mươi chín nhận tội kiểm thức tựa hồ vậy có kì lạ hiệu quả, chỉ là sơ hở trong đó quá lớn, lúc trước hẳn cảm thấy đây là kiếm phổ bản thân vấn đề, bây giờ lại tỉnh nguyện tin tưởng là chính mình không có khai ngộ.

Muốn giải khai quyền sách này áo nghĩa thực sự quá khó khăn, Cố Thận Vi cần người khác trợ giúp.

Vào lúc ban đêm là trước "Tỉ Nô Bang" thành viên thông lệ tụ hội, người tham gia thiếu đi mấy cái, chỉ còn không đến mười tên học đồ, phân biệt hướng riêng phần mình chủ nhân tuyên thệ hiệu trung đã lệnh đoàn thể sụp đổ, Hoan Nô thảm bại càng là đối với sĩ khí trọng đại đã kích.

Tụ hội qua loa kết thúc, đám học đồ tận lực không nói trước hai ngày thi thảng, lệnh bầu không khí càng lộ vẻ xấu hổ.

Cố Thận Vi lưu lại rồi Hà Nữ, Hà Nữ cùng hẳn có một dạng vấn đề, tất cả đều bị khốn tại Tuyết nương "Bát Hoang chỉ lực", nội công dừng bước không tiến.

"Quyển sách kia khẳng định không phải nói đùa."

Hà Nữ câu nói đầu tiên liền nói trúng Cố Thận Vi tâm sự, hai người ý nghĩ hoàn toàn nhất trí, nàng không có nghe từ Hoan Nô đề nghị, vậy đang lên lên học tập kiếm pháp, đồng dạng không được nó pháp.

Từ đó về sau, hai người tìm kiếm hết thấy cơ hội, cộng đồng nghiên cứu vô danh kiếm phổ, nhất là mấy tờ cuối cùng làm cho người khó hiểu văn tự, hi vọng từ đó tìm ra phá giải tẩu hỏa nhập ma pháp môn.

Mấy ngày qua đi, vẫn không có chút nào tiến triển, hai người đành phải thừa nhận đường này tạm thời không thông, ngược lại học tập trước mặt hai mươi chín nhận tội kiểm thức.

Bắt đầu ba ngày, hai người lẫn nhau dẫn dắt, giúp ích không nhỏ, thế nhưng là rất nhanh liền phát sinh rồi khác nhau, mà lại khác nhau càng lúc càng lớn, đến rồi mức không thể điều giải.

"'Sát sinh người không chết', đây là nêu rõ những nét chính của vấn đề chi câu, 'Sát sinh' lại là trong đó mấu chốt, làm bộ kiếm pháp kia nhất định phải tâm ngoan thủ lạt xuất thủ vô tình mới được."

Đây là Hà Nữ quan điểm, tranh luận rồi mấy lần về sau, nàng càng phát ra kiên trì.

"Người nói không sai, thế nhưng là 'Thành đạo ngày tổn hại, tổn hại chỉ lại tổn hại, đến mức chết, chết sau đó có thể chết', rõ ràng đang nói 'Sát sinh' mục tiêu là chính mình, 'Giết mình' mới có thể 'Giết người'."

Cố Thận Vi cảm thấy mình lý giải đến càng thấu triệt chút, lại không thể thuyết phục Hà Nữ.

Hai tên thiếu niên đem toàn bộ tiền đặt cược đặt ở bàn này không rõ lai lịch kỳ thư bên trên, vô luận ăn com đi ngủ đều nghĩ đến trong đó vấn đề, vừa có tâm đắc liền không kịp chờ đợi tìm đối phương giao lưu.

Hai người gặp mặt quá tập nập, gây nên không ít lưu ngôn phi ngữ, Cố Thận Vi cùng Hà Nữ căn bản không rảnh bận tâm, thẳng đến có một ngày, Cố Thận Vi bị mấy tên học đồ ngăn ở trên đường, hắn mới hiểu được, cho dù là tại sát thủ Thạch bảo bên trong, vậy chày xuôi một đầu tình cảm sông ngầm.

Kia mấy tên học đồ đều là nguyên "Tỉ Nô Bang" thành viên, bình thường đối Hoan Nô tất cung tất kính, lúc này lại đều sắc mặt âm trầm, ngữ khí cứng nhắc, kìm nén một cỗ khí.

"Hoan Nô, tìm một chỗ, chúng ta muốn hỏi người một câu."

Cố Thận Vi tay phải có chút nâng lên, tùy thời đều có thể rút đao ra khỏi vỏ, võ công của hắn bị dã Mã Siêu vượt qua, nhưng mấy người này cách hắn còn kém xa lắm đâu, "Có chuyện nói thẳng tốt."

Mấy tên học đồ nhìn nhau, trước sau không có tạp người, dẫn đầu thiếu niên nói, "Người. . . Người theo Hà Nữ. . . Là chuyện gì xảy ra?"

Cố Thận Vi kìm chút cười ra tiếng, không nghĩ tới chính mình vậy mà vì thế rước lấy phiền phức, "Nàng là bằng hữu của ta, trợ thủ của ta, chúng ta có một ít vấn đề quan trọng cần câu thông, chỉ thế thôi."

"Chỉ thế thôi?"

"Chỉ thế thôi."

Cố Thận Vi lạnh nhạt thần sắc, còn có cái kia chuẩn bị cầm đao tay phải, so trong miệng hắn lời nói càng có sức thuyết phục, mấy tên học đồ xin lỗi về sau rồi đi.

Rất nhanh liền có truyền ngôn nói, Hoan Nô cùng Hà Nữ ngay tại bày ra âm mưu đối phó ngựa hoang, đối với cái này có người tin tưởng, có người xem thường.

Tăng lên võ công tại Kim Bằng bảo chính là tính mệnh du quan đại sự, Cố Thận Vi cùng Hà Nữ không để ý tới truyền ngôn, tiếp tục nghiên tập kiếm pháp, nhưng tiến triển càng ngày càng chậm, trong sách có quá nhiều thuật ngữ bọn hắn chỉ nhận đến chữ lại không rõ trong đó hàm nghĩa.

Cố Thận Vi nghĩ ra rồi biện pháp, U; đọc sách www.ưkanS;u.net hắn dốc lòng cầu học đường tiên sinh dạy học Trương Tiếp tìm kiếm giải thích.

Sát thủ học đồ không thể tùy tiện rời đi Đông bảo, Cố Thận Vi liền đem trong lòng nghi hoặc từng đầu viết xuống, ủy thác ra vào nô bộc thay truyền tin, vì phòng ngừa bị người rình trộm rò rỉ bí mật, mỗi lần đều là thao thao bất tuyệt, đưa ra trên trăm đầu nghi vấn, nội dung bao dung võ công, lịch sử, kinh thư rất nhiều lĩnh vực, tiểu tâm đem chân chính vấn đề giấu ở trong đó.

Trương Tiếp không biết võ công, nhưng hắn có sách tất đọc, nhìn qua Kim Bằng bảo đông đảo bí kíp võ công, động thủ là không được, viết lại là hạ bút thành văn, hỏi gì đáp nấy, có khi thậm chí để cho người ta mang họ đến cả bản thư tịch, chỉ đạo "Người ngoài biên chế đệ tử" đọc.

Cố Thận Vi lúc đầu lo lắng hành vi của mình sẽ chọc cho đến hoài nghi, kết quả chứng minh quá lo lắng, Trương Tiếp tại Kim Bằng bảo chính là không quyền không thế môn khách, cùng hắn kết giao không có chút nào nguy hiểm.

Trở ngại lớn nhất đến từ sư phụ Thiết Hàn Phong, hắn đối đồ đệ "Không làm việc đảng hoàng" mười điểm không hiểu, mỗi lần gặp mặt đều muốn uy hiếp hắn mạng nhỏ khó đảm bảo, yêu cầu hắn khắc khổ luyện đao, đừng có lại quan tâm cái gì là "Trang tử bản ý", cái gì là "Lão tử thật ảo".

Cố Thận Vi tận lực qua loa, hắn hiện tại hiểu rõ vô cùng người thọt, vô luận trên miệng nói đến như thế nào hung ác cay nghiệt, Thiết Hàn Phong tuyệt sẽ không đối đồ đệ hạ tử thủ.

Hà Nữ tại lần thứ tám thi thảng bên trong vậy chiến bại, chỉ chịu rồi thương nhẹ, sau đó, Cố Thận Vi cũng không thể đánh thắng, đối thủ không phải rất mạnh, cho nên vậy không bị trọng thương.

Nhưng cái này hai lần thất bại nhưng lại làm cho bọn họ lĩnh ngộ một cái trọng yếu đạo lý.

Cùng kiếm pháp thông thường đao pháp không giống, vô danh kiếm phổ bên trong hai mươi chín nhận tội kiếm thức không cách nào luyện tập, không thể tự kiếm chế luyện, cũng không thể hai người đối luyện, thiếu khuyết không chết tức sinh chiến đấu không khí, chỉ là rèn luyện kiếm thức không dùng

được, ngược lại sẽ càng thêm rời bỏ "Sát sinh", "Muốn chết" bản ý.

Hai người đối với chuyện này thu được chung nhận thức, muốn tập được kiếm pháp tinh túy, bọn hắn nhất định phải đi giết người.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: Luyện kiếm

Giết người cùng phòng ngửa bị giết, đã từng là đám học đồ thường ngày hành vi, từ khi "Cấm sát lệnh" ban bố về sau, giết người lại thành khó khăn sự, chỉ có mỗi tháng một lần khảo thí mới có thể không nhận trừng phạt tùy ý động thủ.

Đối với nóng lòng học tập kiếm pháp Cổ Thận Vi cùng Hà Nữ, một tháng một lần không chỉ có quá ít, mà lại đang quyết đấu bên trong nghiệm chứng mới võ công vậy quá mạo hiểm.

Nam Thành mỗi ngày đều sẽ tràn vào đại lượng không có người nhận biết lang thang dạo khách, lấy Thiết Hàn Phong tiêu chuẩn, bọn hắn không có bất kỳ cái gì "Quan hệ", là tốt nhất thử kiếm mục tiêu, có thể từ khi lần kia thảm bại về sau, Thiết Hàn Phong không còn dạy đồ đệ xuống núi.

Hà Nữ sư phụ là tiêu chuẩn sát thủ, trong mắt ngoại trừ đao không còn đáng giá lưu luyện chi vật, càng sẽ không dạy đồ đệ vào thành.

Hai người chỉ có thể ở bảo bên trong tìm kiếm người hi sinh.

Đúng vào lúc này, bảo bên trong liên tiếp phát sinh quái sự, cho bọn hắn cung cấp một cái giết người sân bãi.

Kia là tháng hai năm chắc một ngày, một tên thi tháng bên trong giết địch học đồ, chống đỡ trước thi thể đi vắng sinh sườn núi vút xác, đây là Hoan Nô khai sáng tiền lệ, bây giờ cơ hồ thành "Truyền thống".

Văng sinh vách đá cụ thể chuyện gì xảy ra không người biết được, Đông bảo người chỉ nghe được một tiếng kêu thảm thiết đau đớn, thủ vệ theo tiếng chạy tới lúc, phát hiện vách đá năm hai cỗ thi thể, con mắt cũng bị mất, lưu lại bốn cái thật sâu lỗ máu, chính là tàn nhẫn nhất sát thủ thấy được cũng muốn kinh hãi không thôi.

Thi thể trên thân đều có mấy đao cực sâu vết thương, giống như là bị một loạt chùy thủ cắm đi vào qua.

Bọn thủ vệ lúc đầu cho là có ngoại địch xâm lấn, rất nhanh liền có người nhận ra, hung thủ cũng không phải là nhân loại, mà là lông dài lợi trào súc sinh.

Chỉ có Cổ Thận Vi cùng Hà Nữ biết súc sinh kia nội tình.

Chóp đồ đại bàng hiện thân lần nữa, nó tựa hồ đã có thể thuần thực khổng chế bầu trời, mạo hiểm đến nhân loại nơi tụ tập, có lẽ là vì tìm kiếm từ nhỏ quen thuộc đồ ăn, có lẽ là vì cho phụ mẫu báo thù, có lẽ là đến tìm người.

Văng sinh sườn núi xuất hiện cái thứ ba chim đại bàng, tin tức này chấn động rồi toàn bộ Kim Bàng bảo, càng là gây nên "Độc Bộ Vương" cực kỳ hưng thịnh thú, Thượng Quan Phạt tự mình dẫn người tuần tra, tại nhiều chỗ bày ra lưới, mệnh lệnh cao thủ khinh công treo dưới vách đi tìm tổ chim.

Trèo sườn núi sát thủ tất cả đều có đi không về, ngoại trừ trước khi chết kêu thảm, không có truyền lại đi lên bất luận cái gì tin tức có giá trị, tại đao tước búa chặt vách núi cheo leo bên trên, võ công lại cao hơn người vậy đầu không lại bay lượn bầu trời đại điều.

"Độc Bộ Vương" không thể không cái biến sách lược, tại vách đá bố trí trùng điệp cạm bẫy, phái ra mỗi nhũ, hi vọng trí lấy cái kia xuất quỷ nhập thần chim đại bàng.

Hoan Nô bởi vì cùng kim đỉnh đại bàng từng có tiếp xúc, cái thứ nhất bị gọi đi sung làm mỗi nhũ, hắn canh giữ ở văng sinh sườn núi một ngày một đêm, tâm tình lo lắng bất an, sợ chóp đồ đại bàng đột nhiên xuất hiện trùng mai phục, chung quanh tất cả đều là nhất đẳng sát thủ, hắn cũng không cứu được nó.

Kết quả, chóp đồ đại bàng trí lực vượt qua dự liệu của tất cả mọi người, nó không có trúng mà tính, mà là vây quanh đỉnh cao nhất, tìm kiếm phòng thủ chỗ yếu nhất, xuất kỳ bất ý khởi xướng tiến công, không phân biệt nam nữ già yếu, chiêu thứ nhất chính là mổ người nhân cầu, không ai có thể tại lợi trào

mở dài phía dưới may mắn còn sống sót, rất nhiều người tức thì bị nó đưa đến không trung, trực tiếp quăng vào vực sâu.

Chim đại bàng đem toàn bộ Kim Bàng bảo huyền ảo long trời lở đất, tường đá bên ngoài khu vực thành người sống tránh né cấm khu, chỉ có những cái kia là gan lớn nhất, hi vọng đạt được hậu thưởng sát thủ mới dám chen chân, chính là bọn hắn, cũng phải thành quân kết đội mà đi, ai cũng không nguyện ý đơn độc đối mặt cái kia "Phi thiên sát thủ".

"Độc Bộ Vương" Thượng Quan Phạt ban xuống mệnh lệnh, ai có thể bắt sống chim đại bàng, thưởng ngân vạn lượng, ban cho một thanh Thượng Quan gia trân tàng bảo đao.

Đầu mấy ngày, Cố Thận Vi lo lắng chớp đồ đại bàng vận mệnh, chờ phát hiện nó rất an toàn về sau, đột nhiên nghĩ đến đây là một cái luyện tập kiếm pháp cơ hội tốt.

Hắn cùng Hà Nữ mục tiêu là những cái kia tại chợ đen tan cuộc lúc lạc đàn người, giết chết về sau trực tiếp kéo tới Mộc Dao ngõ cuối vách núi ném xuống, để cho đại gia sắp chết bởi vì quy tội chim đại bàng.

Hà Nữ động thủ giết người đầu tiên, đó là một không biết võ công nô bộc, đến chợ đen bán đồ, không hiểu thấu lọt vào họa sát thân.

Hà Nữ một đao đâm trúng quỷ xui xẻo trái tim, bọn hắn tìm không thấy kiếm, chỉ có thể dùng hẹp đao thay thế.

Đây là hai tên thiếu niên liên quan tới kiếm pháp tranh luận một trong, Cố Thận Vi cảm thấy hắn là nghiêm ngặt dựa theo bức họa chỗ bày ra, kiếm kiếm đâm cái cổ, Hà Nữ lại cho rằng "Đâm cái cổ" chỉ là một loại ví von, biểu thị địch nhân khẩn yếu bộ vị, bằng không mà nói, đồ cái khác vẫn tự liên không cần thiết cường điệu "Khi" trọng yếu.

Vô danh kiếm phổ coi trọng "Khi" tồn tại, tại Trương Tiếp trợ giúp dưới, hai người rốt cục xác định nơi này cái gọi là "Khi" cũng không phải là nội tức, mà là vật sống đều có "Sinh mệnh chi khi", "Khi" có tiết điểm, nhất kiếm chặt đứt tiết điểm, liền có thể trong nháy mắt giết địch, đến mức tiết điểm này đến cùng ở nơi nào, bọn hắn còn không có thấy rõ, Trương Tiếp cũng nói không ra nguyên cớ.

Giết người về sau, hai người phải lập tức xem xét người bị công kích trạng thái, nếu như không có lập tức mất mạng, nói rõ một chiêu này dùng đến không đúng.

Đầu mấy lần, hai người quá khẩn trương, không đạt được kiếm pháp muốn cầu "Hắn phải chết" trạng thái, thường thường còn muốn bổ sung trí mạng một đao, chậm rãi, bọn hắn tìm được tốt nhất cảm giác, kiếm pháp càng ngày càng thuận buồm xuôi gió.

Một người động thủ, một người khác liền trốn ở phụ cận quan sát, sau đó đổi tư thế, kiếm chiêu, tốc độ các loại đưa ra ý kiến, dùng loại phương thức này lẫn nhau xúc tiến.

Bọn hắn trong thực chiến phát hiện có nhiều vấn đề, cái thứ nhất chính là đao và kiếm khác nhau.

Trương Tiếp từng tại một phong thư bên trong kỹ càng trình bày rồi hai cái này đặc điểm, đao trọng kiếm nhẹ, đao kiếm chém, kiếm chỉ chuyên đâm, tại đâm phương thức trên vậy có trọng đại khác nhau, đao khách đâm người lực đạo tập trung ở trên đao, kiếm khách đâm người kinh khí vài khắp toàn thân, cho nên đao pháp hung ác nặng, kiếm pháp nhẹ nhàng, đao có phạm đao bảo đao, kiếm cũng chỉ có bảo kiếm.

Tại Trương Tiếp xem ra, những cái kia trang trí, gánh xiếc, vũ giả dùng "Thép phiến" cũng không thể xưng là kiếm.

Kim Bàng bảo hẹp đao so với bình thường đao nhẹ, so kiếm vẫn là nặng một chút, Cố Thận Vi cùng Hà Nữ riêng phần mình âm thầm rèn luyện rồi một thanh đao, đem sống đao mài mỏng, mũi đao mài sắc, chuôi này đao bình thường đều muốn giấu đi, tuyệt không gặp người, chỉ ở ám sát lúc dùng.

Tại mấy lần ám sát về sau, hai người nắm giữ kiếm phổ bên trong tốc độ tăng lên pháp môn, phát hiện trong đó vận khí chuyển lực phương pháp cũng có thể dùng tại đao pháp bên trên, thế là vì che giấu tai mắt người, bọn hắn đem kiếm pháp sử dụng tại đao pháp bên trên, mặc dù uy lực bởi vậy đại giảm, tại trường hợp công khai lại sẽ không ngoài ý để lộ nhân bản, mà lại đầy đủ ứng phó sau đó mấy lần thi thố.

Mỗi lần ám sát về sau, bọn hắn bắt động kẻ bị giết di vật, chỉ là đem thi thể mang lên vách đá, lưu lại giày vớ, nguy trang thành chim đại bàng tập kích hiện trường, Hà Nữ rất am hiểu cái này.

Đây mới thực là ám sát, hai người tiêu tốn rất nhiều tâm tư che giấu hành tích, mỗi lần hành động đều muốn khoảng cách bảy tám ngày, tìm đầy đủ lý do rời đi sự phụ, thường xuyên cùng quen biết học đồ gặp mặt, để cho bọn hắn tại lúc cần thiết cung cấp không ở tại chỗ chứng minh.

Do đông vào xuân, dùng loại phương thức này, hai người tại đem thời gian gần ba tháng bên trong, hết thấy ám sát mười hai người, mỗi người sáu cái, trong đó có không biết võ công nô bộc, vậy có thể sư cha mua đồ học đồ, thậm chí có một tên chân chính sát thủ, không có một lần gặp hoài nghi, chợ đen như thường lệ tiến hành, chỉ là vị trí vào bên trong xê dịch.

Tên sát thủ kia hơn ba mươi tuổi, còn tại thay chủ nhân của mình phục vụ, giống như người khác, đi dạo chợ đen thời điểm mặc dạ hành nhân, thân hình của hắn không cao, bị hai tên thiếu niên ngộ nhận là cũng là học đồ.

Hà Nữ xuất thủ, một đao đâm vào trái tim, hai người đem thi thể mang lên vách đá, nguy trang hiện trường lúc phát hiện "Tuyệt" chữ lệnh bài, mới biết được bị giết là một tên chân chính sát thủ.

Đến lúc này, hai tên thiếu niên minh bạch kiếm pháp của bọn hắn sơ có sở thành, không cần lại mạo hiểm tại bảo nội sát người.

Hai người tại học kiếm quá trình bên trong tương hồ là sư hữu, hướng bọn hắn cung cấp trợ giúp Trương Tiếp, vĩnh viễn cũng không nghĩ ra chính mình dạy dỗ là hai cái dạng gì sát thủ.

Hà Nữ thiên về tại "Sát sinh", cái này khiến nàng sát khí trên người càng ngày càng nặng, Cố Thận Vi tận mắt nhìn đến, có một tên học đồ đang cùng Hà Nữ lúc nói chuyện, đột nhiên bị dọa đến á khẩu không trả lời được, biến hóa của nàng kinh người như thế, đến mức có người đem nó cùng ngựa hoang đánh đồng.

Cố Thận Vi chuyên chú vào "Minh chết", sát khí lại càng lúc càng mờ nhạt mỏng, Thiết Hàn Phong đối với cái này nghi hoặc không hiểu, thậm chí giận tím mặt, lại áp dụng bộ kia nắng chửi người phép khích tướng, hi vọng một lần nữa đẩy lên đồ đệ tràn đầy sát khí, thẳng đến Cố Thận Vi liên tiếp tại thi thảng bên trong một đao giết địch, mà lại đối thủ đều không kém thời điểm, Thiết Hàn Phong mới miễn cưỡng tiếp nhận đồ đệ biến hóa.

"Làm sao làm? Lúc trước ngươi tựa như là trời sinh sát thủ, có ác khuyến giống như răng sắc, ngay cả ta có đôi khi đều cảm thấy sợ hãi, hiện tại ngược lại tốt, giống đầu chó xù, cho cục xương liền có thể đẩy rồi. Ài, ta vẫn cảm thấy ngươi lúc trước đáng về càng tốt hơn. U; đọc sách ww,."

Thiết Hàn Phong tổng lái nhai lời tương tự, hoài niệm mấy tháng trước kia cái kia đồ đệ.

Tại Hà Nữ thành công ám sát một tên sát thủ về sau, Cố Thận Vi nghiêm túc cân nhắc qua muốn hay không đối sư phụ ra tay, giết chết Thiết Hàn Phong, hẳn liền có thể trực tiếp thu hoạch được sát thủ xưng hào, chuẩn bị rồi mấy lần về sau, hẳn vẫn là từ bỏ rồi, cái này người thọt thân thủ không tầm thường, cao hơn nhiều phổ thông sát thủ.

Nhưng hắn tâm tư không yên, cũng nghĩ tìm một tên chân chính sát thủ so chiêu, tốt chứng minh kiếm pháp của mình không kém gì Hà Nữ, thậm chí mạnh hơn nàng.

Hai người quyết định tại bảo bên trong tiến hành một lần cuối cùng ám sát.

Cố Thận Vi đã tâm kếm chút hại chết hai người.

Bọn hắn lại đợi bảy ngày, mới tại chợ đen tan cuộc lúc phát hiện một tên nhìn qua rất giống sát thủ người, người này tới muộn, mua được rượu về sau uống mấy ngụm lớn, lúc gần đi lại chạy đến vứt bỏ trong viện tiểu tiện, lúc trở ra, chung quanh đã không có người rồi.

Giết người rất thuận lợi, Cố Thận Vi dùng đặc chế "Đao kiếm" đâm trúng đối phương cái cổ, sát thủ cảm thấy giống như là bị con muỗi đinh rồi một chút, đưa tay đi đập, sau đó buông tay ngã xuống, Cố Thận Vi tiếp nhận hồ lô rượu.

Hai người kiếm pháp là thành hình rồi, nhưng còn chưa tới tình trạng xuất thần nhập hóa, lúc nào kẻ bị giết không hề có cảm giác, mới xem như đang đường nhập thất.

Trên người người chết có "Tuyệt" chữ lệnh bài, là một tên chân chính sát thủ.

Tai họa phát sinh hai người vứt xác chỗ, cũng chính là Mộc Đào ngõ cuối bên vách núi.

Cố Thận Vi cùng Hà Nữ cũng không biết, Kim Bằng bảo ba tháng qua không có nắm lấy đại điều một con lông vũ, đã cải biến sách lược, có người tính toán chim đại bàng mỗi một lần tập kích thời gian cùng địa điểm, tìm ra nó nhất thường xuất hiện một số địa điểm, sau đó tại những địa điểm này bố trí cạm bẫy.

Mộc Đào ngõ vách núi bởi vì có mười hai người chết tại miệng chim dưới, trở thành trùng tuyến địa điểm trọng yếu một trong, một số tên sát thủ ngay tại chỗ tối trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 102: Bằng bay

Bóng đêm thâm trầm, kẻ giết người lòng mang bằng phẳng.

Hai người đem thi thể bỏ xuống vách núi, đang muốn lúc rời đi, cùng một trong nháy mắt cảm giác được trong không khí yếu ớt dây tóc nguy hiểm, sát thủ đối cam bẫy có trời sinh mẫn cảm, đột nhiên, chung quanh loạn thạch, cách đó không xa cây cối, đều thành nghi ngờ có địch ý sinh vật.

Đối Cổ Thận Vi cùng Hà Nữ tới nói, vạn phần may mắn là, bọn hắn cũng không phải là cam bẫy chờ đợi mục tiêu, nơi này cũng không phải được coi trọng nhất bất chím địa điểm, nhưng là hai người nửa đêm vút xác hành vi vẫn là đưa tới cảnh giác.

Giống như là một cỗ hư vô hơi khói, một tên sát thủ áo đen từ đồng loạn thạch bên trong đứng lên, "Xung tên ra."

Đây là quyết định sinh tử một khắc, hai tên thiếu niên, tại nghiên tập vô danh kiếm phổ thời gian bên trong tâm địa ngày càng lãnh khốc vô tình, tại nhiều ngày ám sát hành động bên trong thu được kỳ dị ấn ý, đại nạn lâm đầu, mỗi người bọn họ làm ra phản ứng, tựa như là diễn luyện vô số lần, cố ý xâm nhập cái bẫy giống như.

Hà Nữ một đao đâm chết tra hỏi sát thủ, thân hình phiêu hốt, phảng phất một con đê bên trong kiếm ăn con dơi.

Cổ Thận Vi phóng tới cách đó không xa rừng cây, chỉ so với Hà Nữ chậm một khắc, đâm chết rồi một tên khác sát thủ.

Hai tên học đồ ra tay bén nhọn như vậy ngoan độc, lệnh mai phục tại phụ cận sát thủ giết nấy cả mình, lập tức toàn bộ hiện thân, rút đao tham gia chiến đấu.

Bọn sát thủ thói quen, giết người lúc không giăng cứu đơn đã độc đầu, vậy không thích gọi tới trách móc đi, tất cả đều là yên lặng vùng đao.

Đêm đen như mực, đột xuất vách núi, quỷ ảnh lay động, không có binh khí đụng nhau thanh âm, vậy không có rất nhỏ tiếng bước chân, chỉ có thân thể ngã xuống đất lúc trầm đục.

Vật lộn cơ hồ là tại trong chớp mắt liền kết thúc.

Sát thủ áo đen một mới ngã xuống sáu người, còn thừa lại mười người, đứng thành một hàng, ngăn cản Mộc Đao ngõ đường ra.

Hai tên thiếu niên bị vây ở vách đá.

Hà Nữ hẹp đao bẻ gãy, chỉ còn lại một nửa, nàng không nghĩ tới trong đó một tên sát thủ trong quần áo mang theo hộ tâm kính, một đao kia không thể trực thấu trái tim.

Cổ Thận Vi trong tay trống trơn, hắn tại đâm trúng một người cái cổ lúc, cổ tay trúng chiêu, đành phải từ bỏ hẹp đao.

Thế cục đã xác định nghiêng về một bên rồi, kia mười tên sát thủ nhưng trong lòng thì vừa sợ vừa giận, Kim Băng bảo khi nào nhiều hai vị này "Đao pháp" cổ quái thiếu niên học đồ? Bởi vì trong lòng còn có lo nghĩ, bọn hắn mới tại thời khắc cuối cùng thủ hạ lưu tình, sợ hãi trong lúc vô tình giết chết "Độc Bộ Vương" khổ tâm bồi dưỡng người trong tộc từ đệ.

Một hồi lâu, mới có một tên sát thủ hỏi nói, " hai người đến cùng lai lịch gì?"

Thiếu niên trầm mặc không đáp, cách hai người không xa đều có một cỗ thi thể, trong tay chính là hẹp đao, nếu như có thể cướp đến tay, còn có liều mạng chỗ trống.

"Giết chết bọn hắn."

"Bất sống thâm vấn."

Vậy công bọn sát thủ phát sinh rồi khác nhau, nhưng cái này khác nhau lập tức liền trừ khử ở vô hình, bởi vì bị bọn hắn vây quanh thiếu niên đột nhiên hành động, phân biệt nhào về phía trên đất hẹp đao.

Sát thủ đồng thời khởi xướng tiến công, mỗi tên thiếu niên đều chiếm được hai tên sát thủ chiếu cố, còn lại sáu tên sát thủ sung làm hậu bị, phía trước một kích không trúng, bọn hắn mới có thể đuổi theo.

Cổ Thận Vi bắt lấy rồi chuôi đao, nhưng là không kịp sử xuất chiêu thức, chỉ có thể cùng thân lẫn lộn, tránh né liên tiếp mà tới công kích, hơn mười bước bên ngoài, chính là vách núi cuối cùng.

Hà Nữ khinh công tốt hơn hắn, lấy được hẹp đao, nhưng là đối mặt mưa to gió lớn đao chặt, chỉ có chống đỡ chi lực, từng bước lui lại, đồng dạng càng ngày càng tiếp cận vách núi.

Cổ Thận Vi dự định liều chết chịu một đao, tốt đứng dậy phát chiêu, lúc này, bị hắn từ lâu quên "Thần ý" cuốn cuốn ngón tay, can thiệp cái này lên thế gian nho nhỏ giết chóc sự kiện.

So đêm còn đen hơn mây đen bao phủ bầu trời.

Như người không lồ thân thể rơi vào phạm nhân trước mặt, liềm đao đồng dạng mở dài đao qua đỉnh đầu, thu hoạch nó yêu thích nhất đồ ăn.

Đau đớn tiếng kêu thảm thiết từ Mộc Đao ngõ một mực truyền vào nội trạch chỗ sâu, nằm tại ái thiếp bên người "Độc Bộ Vương" sợ hãi bừng tỉnh.

Chóp đồ đại bàng xuất hiện, chưa hoàn toàn rơi xuống đất, liền đã giết chết bao vây Cố Thận Vi hai tên sát thủ.

Cái khác sát thủ toàn bộ đều ngây dại, bọn hắn một mực chờ đợi súc sinh kia xuất hiện, có thể nó chân chính đi vào trước mặt lúc, lưới lớn, dây thừng những công cụ này lại đều không nơi tay một bên.

Hà Nữ rốt cục đưa ra tay phản công, một đao đâm chết một tên sát thủ, lập tức nhảy đến Cố Thận Vi bên người, cùng hắn sóng vai đứng thẳng, nàng biết chim đại bàng là Hoan Nô bằng hữu.

Cố Thận Vi đứng người lên, kinh ngạc nhìn xem hắn vẫn muốn đọc lấy chim non.

Đây không phải khi còn bé dím đó không lông tham ăn xấu xí gia hỏa, cũng không phải nửa năm trước co lại cái cổ bụng vai chưa đủ lông đủ cánh hung ác quái vật, đây là so Cố Thận Vi cao tròn vẹn hai đầu, ngang đầu ưỡn ngực, đồ vũ đứng vững, thân vũ nồng đậm đến như là hắc thiết tường đồng dạng chim đại bàng.

Chóp đồ đại bàng đưa lưng về phía hai tên thiếu niên, hướng mấy tên sát thủ bước tiến lên một bước.

Bọn sát thủ trong lòng run sợ, nhưng bọn hắn là Kim Bằng bảo sát thủ, cận kề cái chết không thối lui co lại.

Chim đại bàng vậy không có cho bọn hắn lùi bước cơ hội, nó triển khai cự sĩ, bay lên cao hơn hai trượng, từ đám người đỉnh đầu vừa đi vừa về lướt qua, chỉ nghe tiếng kêu thảm thiết liên tiếp không ngừng, mất đi con mắt sát thủ ném hẹp đao, hai tay che mặt, giống bốn ba đã lâu lạc đường lữ nhân, kéo lấy bước chân nặng nề do dự tiến lên, lại giống mê rượu quá đáng chấp nhất tửu đồ, người nhẹ như sợi tơ thất tha thất thểu, phảng phất nhận số mệnh thu hút, tất cả đều đi hướng đến si trầm yên.

Hai tên thiếu niên tự giác đã tại nhiều lần ám sát bên trong đoán luyện tới tâm như sắt đá, mắt thấy cảnh tượng bức này, vậy cả kinh ngây người bất động, thậm chí không nghĩ tới muốn lên trước hỗ trợ.

Khuynh khác ở giữa, chóp đồ đại bàng hoàn thành giết chóc, thu nạp hai cánh, quay người đối mặt bị nó cứu thiếu niên.

Nó lớn lên so cha mẹ của mình, kia đôi kim đỉnh đại bàng còn cao lớn hơn cường tráng, cái cổ dài nhỏ, quay lại như ý, Cố Thận Vi lúc trước bỏ xuống từng cổ thi thể tựa hồ cung cấp tuyệt hảo dinh dưỡng.

Nhưng có chút khác biệt, nó đỉnh vũ vẫn là màu đỏ, con mắt cũng là màu đỏ, dù cho trong đêm tối vậy lóe ánh sáng nhạt, kim đỉnh đại bàng thần thái cao ngạo như là vương giả giả lâm, chóp đồ đại bàng sát khí bốc hơi tựa như ác ma hàng thế.

Chỉ có tại cái này mùi quen thuộc thiếu niên bên người, nó mới thoáng kiềm chế sát khí, lộ ra chim non đồng dạng thần sắc, ngoẹo đầu tường tận xem xét, còn giống như muốn đi mổ mu bàn chân của hắn giống như.

"Chúng ta phải lập tức rời đi."

Hà Nữ nhỏ giọng nhắc nhở, Cố Thận Vi phảng phất giống như không nghe thấy, ngang đầu nhìn chóp đồ đại bàng, trong nội tâm tràn đầy sớm đã xa lạ cuồng hi, không thể tin được cái này chính là mình nuôi lớn hài tử.

Chóp đồ đại bàng một bước nhảy đến thiếu niên bên người, cúi đầu tham lam ngửi nghe, thật dài sát mổ ở trên người hắn cọ qua cọ lại.

Hà Nữ vô ý thức lui lại mấy bước, nhắc nhở lần nữa, "Nếu ngươi không đi, con chim này vậy gặp nguy hiểm."

Cố Thận Vi cuối cùng từ từ từ phòng trong vui mừng khôi phục thần trí, vội vàng ôm một hồi chóp đồ đại bàng, đem nó đẩy hướng vách núi, "Đi mau, cách nơi này xa xa, đừng lại trở về nhà."

Chóp đồ đại bàng tựa hồ cũng biết người đang ở hiểm cảnh, song trào dâng sức đập một cái, nhảy xuống vách núi, chỉ chốc lát, một lần nữa giương cánh bay lên, giờ lên một trận gió lớn, thẳng vào mây xanh.

Hai tên thiếu niên vội vàng đem còn lại thi thể tất cả đều bỏ xuống vách núi, phía trên kia giống như đao như kiếm vết thương, cũng không giống như là chim đại bàng lưu lại, sau đó chạy về Mộc Dao ngô phế tích trốn.

Mộc Dao ngô vị trí vắng vẻ, nghe được tiếng kêu thảm thiết chạy đến trợ giúp sát thủ muốn tồn một chút thời gian, cơ hồ ngay tại hai người vừa tránh tốt lúc, đêm không hết bóng người từ từng cái phương hướng nhảy lên hướng vách đá, chờ đến hơi cảm giác an toàn, hai người lập tức rời đi, không thấy được về sau tràng cảnh.

Ngày thứ hai, bọn hắn nghe được rồi đủ loại truyền ngôn, "Độc Bộ Vương" đối lần này bắt chim thất bại cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, bởi vì những bố trí kia tốt công cụ nguyên xi không động, ngu xuẩn mười sáu tên sát thủ vậy mà chạy đến cùng Thần Điều vật lộn, Thượng Quan Phạt giận tím mặt, đem bày ra hành động mấy tên mưu sĩ nhốt vào "Tây Tâm viện", khảo cướp một phen về sau mới phóng xuất.

Thụ liên lụy mưu sĩ ở trong có Quách tiên sinh, cái này khiến Cố Thận Vi trong lòng hơi cảm giác cân bằng, hắn còn không có hướng tên này che giấu địch nhân báo thù đầu.

Có chuyện lớn như vậy phát sinh, tại trong chợ đen chết mất sát thủ tự nhiên thành việc rất nhỏ, điều tra người thậm chí đem bắt chim thất bại trách nhiệm

đẩy lên trên người hắn, cho rằng là hắn uống nhiều quá chạy đến vách đá, kinh động đến chim đại bàng.

"Độc Bộ Vương" cảm thấy mặt mũi mất hết, từ đây cảm chỉ bắt luận kẻ nào ở trước mặt hắn nhắc lên chim đại bàng, nhưng là vây quanh Thạch bảo tại nhiều chỗ thiết trí tháp cao, trang bị cần mấy người mới có thể dắt động cường cung kinh nổ, to lớn mũi tên liên tiếp dây nhỏ, chỉ cần phát hiện chim đại bàng bóng dáng, tư thế bắn súng không lầm.

Thượng Quan Phạt thay đổi chủ ý, bắt luận chim chết sống chim đều muốn.

Bởi vì phen này gãy vỡ, Thạch bảo khu vực biên giới cảnh vệ tăng cường rất nhiều, Cố Thận Vi cùng Hà Nữ từ bỏ rồi bảo bên trong ám sát hành động, thân kỳ là, chớp đó đại bàng cũng giống vượt núi đi xa rồi, từ đây xa ngút ngàn dặm không có tung tích, gãy vỡ rồi ba tháng, thương mệnh vô số, nó tựa hồ thật chỉ là muốn gặp nhân loại quen thuộc một mặt.

Cùng bọn sát thủ vật lộn một phương diện đã chứng minh bộ kiếm pháp kia hoàn toàn chính xác hữu hiệu, nhưng là vậy lộ ra ngoài ra một cái vấn đề quan trọng, Hà Nữ tại đàm về mạng theo hộ tâm kính đối thủ lúc, lực không thể xuyên thấu, dẫn đến thân đao bể gãy, kém chút chết bởi địch thủ.

Cái này lại trở lại Cố Thận Vi ban sơ nghĩ tới sợ hãi bên trên, nếu như địch nhân thân mang nguyên bộ khôi giáp đao thương bất nhập, nên làm cái gì? Dựa theo kiếm phổ bên trong thuyết pháp, nội công đạt tới trình độ nhất định, lại dựa vào độc môn vận khí phương pháp, vô kiên bất phá, nhưng nội công vừa vận là hai người uy hiếp.

Cuối cùng, hai người đều cho rằng, một thanh bảo kiếm chém sắt như chém bùn là luyện tập bộ kiếm pháp nhu yếu phẩm.

Bọn hắn vẫn nghĩ việc này, giống như là hi vọng năm mới lễ vật nhi đồng, có thể thật lâu về sau, mới rốt cục đạt được ước muốn.

Mấy ngày sau, đầu hạ tiến đến, Cố Thận Vi đột nhiên phát hiện mình đã mười sáu tuổi, cách nhập ma đại nạn chỉ còn lại không tới thời gian hai năm, từ vọng như thế tiếp cận, làm hắn rợn da gà tâm động, hắn nguyên lai tưởng rằng không quan tâm sinh mệnh của mình, [www. hu.net](http://www.hu.net) luyện tập kiếm pháp về sau càng là truy cầu "Mình chết" cảnh giới, có thể hắn vẫn là lúc nào cũng huyền tưởng, nếu như có thể có bình thường tuổi thọ, có thể có thể cung cấp tiêu xài sinh mệnh, kia thì tốt biết bao.

Có một đoạn thời gian, hắn cảm thấy kiếm pháp đã thành, tuổi thọ sắp hết, cảm thấy lúc không ta đợi, thế là bày ra rất nhiều ám sát kế hoạch, mục tiêu bao quát Thượng Quan Nộ, Thượng Quan Phạt, Thượng Quan Thụy, Thượng Quan Vũ Thi, Thượng Quan Phi, Quách tiên sinh, cuối cùng là Thượng Quan Như.

Có mấy cái kế hoạch hắn càng nghĩ, cho rằng hành đến thông, mỗi đến lúc này, tung bay ở không trung như quý mị "Mặt xanh" thích khách, liền sẽ hiện lên ở trước mắt của hắn.

Hắn không có chiến thắng "Mặt xanh" nắm chắc, cái này khiến hắn cực kỳ nhụt chí.

Bất quá, bởi vì tại đao pháp trung sáo dùng kiếm pháp, học đồ kiếp sống hoàn toàn chính xác dễ dàng không ít, hắn tại thi thố bên trong thắng lợi làm cho người chú mục, lần nữa trở thành đứng hàng trước mao người nổi bật, hắn một mực kỳ vọng lấy cùng ngựa hoang gặp lại, lại khó mà như mong muốn, học đồ thi thố rất ít an bài cùng một đôi người hai lần quyết đấu.

Tựa như lúc trước Hoan Nô không am hiểu sau hông lúc công kích, Thiết Hàn Phong tại phát một đoạn thời gian tính tình về sau, công nhận đồ đệ biến hóa, không còn cường cầu hắn tăng cường sát khí, nhưng đối với hắn trở nên phiêu hốt đao pháp luôn luôn bất mãn.

Trải qua mấy lần hết sức chăm chú tỷ thí về sau, Thiết Hàn Phong không thể không thừa nhận, đồ đệ tự hành "Ngộ ra" bộ này đao pháp thật có chỗ thích hợp, Cố Thận Vi cũng không thể không âm thầm thừa nhận, võ công của hắn cách sư phụ còn có chênh lệch, dù cho sư xuất thân chính kiếm pháp, vậy rất khó thủ thắng.

Nội công mới là sư đồ hai người lo lắng nhất, vô luận đao pháp cao cỡ nào mạnh, nếu như nội công theo không kịp, cuối cùng cũng có đến cùng thời điểm.

Cố Thận Vi cùng Hà Nữ vô cùng cần thiết luyện tập mới học kiếm pháp, tốt đến bù tự thân không đủ, may mắn là, chim đại bàng biến mất một tháng về sau, mới một nhóm học đồ đi vào "Luyện Hóa viện", mấy trăm tên đẳng đẳng sát khí thiếu niên đưa tới cửa.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Lộ ra ngoài

Trải qua "Điều Mộc viện" mười tháng huấn luyện, mỗi một nhóm học đồ tràn vào "Luyện Hóa viện", cơ hồ tại báisư cùng một ngày, liền phá vỡ "Cấm sát lệnh", nhắc lên một vòng mới học đồ tàn sát.

Vì khác nhau hai nhóm học đồ, Đông bảo người ẩn vào nhập "Luyện Hóa viện" năm, đem bọn hắn phân biệt xưng là giáp thìn học đồ cùng Ất tị học đồ.

Giáp thìn học đồ trải qua năm ngoài tàn sát cùng về sau mấy lần thi thặng, còn thừa lại hơn một trăm ba mươi người, giới này học đồ công nhận nhiều năm trước tới nay mạnh nhất, cho đến tận này nhưng không có một tên thiếu niên chính thức lấy được "Sát thủ" xưng hào.

Tại cao thủ như rừng hoàn cảnh bên trong, muốn liên tục sáu lần một đao giết địch, xu thế so với lên trời, ngược lại là tại học đồ yếu kém năm, dễ dàng sớm xuất hiện chính thức sát thủ, những sát thủ này thông qua được bảo bên trong khảo nghiệm, nhưng ở bảo bên ngoài gió tanh mưa máu bên trong, như là dinh dưỡng không đầy đủ thực vật, trải qua không được ngắn trở.

Giáp thìn học đồ thanh danh kích thích Ất tị học đồ ganh đua so sánh chi tâm, ngay trong bọn họ có ít người tự cao tự đại, tại "Điều Mộc viện" lúc đã không thể nào đem sát thủ để vào mắt, lại càng không cần phải nói những cái kia chỉ so với chính mình sớm nhập bảo mười tháng sát thủ học đồ.

Lần này tàn sát từ vừa mới bắt đầu liền tràn đầy mới cũ không khí cạnh tranh, bang phái báo thù sắc thái phản không nồng hậu dày đặc.

Dù cho dạng này, tàn sát cũng là thông qua mấy món việc nhỏ từng bước một mở rộng.

Giáp thìn học đồ vẫn nhớ kỹ "Cấm sát lệnh", hành vi khá là cẩn thận, Ất tị học đồ hai ba lần khiêu khích, chỉ là dẫn phát sự kiện đẫm máu, cũng chưa chết người, thẳng đến mấy tên không phần lão học đồ từ sự phụ nơi đó đạt được ám chỉ: "Cấm sát lệnh" xưa nay sẽ không công khai hủy bỏ, quy củ bất thành văn là, chỉ cần mới học đồ gia nhập, giết chóc tức không nhận hạn.

Rất nhiều âm mưu còn tại đám học đồ ở giữa áp ủ lên men, một kiện ngẫu nhiên lại đoạt trước.

Một tên Ất tị học đồ khi tiến vào "Luyện Hóa viện" ngày thứ năm tham gia một lần thi thặng, một đao giết chết đối thủ, hắn kế thừa tiền bối truyền thống, chính mình chống đỡ thi thể đi vắng sinh sườn núi, tại bên bờ vực, bị một tên bắn chết.

Vì sẵn giết cái kia chớp đó đại bàng, Kim Bằng bảo khắp nơi vách đá thành lập rồi nhiều tòa cao mấy trượng tiền tháp, phái người thủ vệ, bởi vì cần đại lượng nhân thủ, Đông bảo một vùng tiền tháp liền từ đám học đồ thay phiên trú đóng.

Ngày ấy, vắng sinh vách đá trên tiền tháp bên trong có mười hai tên giáp thìn học đồ, bọn hắn tại tháp trên thấy được vớt xác thiếu niên, nhân vô cùng nhảm chán, một tên học đồ thay đổi to lớn nộ giương, những người khác cùng một chỗ lắp đặt trường tiễn, nhắm ngay không biết nội tình thẳng xui xẻo.

Không có người thật muốn bắn giết tên kia Ất tị học đồ, bản ý là hù dọa một chút phách lối sư đệ, tháp trên thiếu niên gọi thị uy, vách đá thiếu niên vung đao tỏ vẻ khinh thường, thế là một tên giáp thìn học đồ buông ra nỏ cơ.

Mũi tên sắt kéo lấy thật dài dây nhỏ bay ra ngoài, cho dù là cố ý nhắm chuẩn vậy sẽ không như thế chuẩn xác, mũi tên sắt xuyên qua vách đá thiếu niên lồng ngực, tiếp tục phi hành, mang theo thi thể lập đi lập lại va chạm vách đá, chờ đến tháp trên đám học đồ dắt lấy dây thừng thu hồi mũi tên sắt lúc, thi thể chỉ còn lại không tới một nửa.

Đối với chuyện như thế này, giáp thìn học đồ dù sao kinh nghiệm phong phú chút, đầu tiên là có người nhớ tới sự phụ ám chỉ, người mới vừa đến, "Cấm sát lệnh" tức tự động kết thúc, tiếp lấy đại gia nhất trí quyết định, ra tay trước gửi tới người so ngồi chờ chết tốt.

Vào lúc ban đêm, quần tình rào rạt Ất tị học đồ còn đang thương lượng như thế nào báo thù, giáp thìn học đồ đã chia một số đoàn thể, triển khai phạm vi lớn ám sát hoạt động, trong vòng một đêm, sáu mươi tám người bị giết.

Đã sớm chuẩn bị sát thủ các sự phụ hôm sau trời vừa sáng liền rút lui Đông bảo, đối đệ tử mới thu, bọn hắn chỉ tới kịp giao phó một câu, "Sống sót người chính là người thắng."

Thiết Hàn Phong không có lại thu đồ, hắn đối Hoan Nô đoạn thời gian gần nhất biểu hiện tương đối hài lòng, cho nên ước gì có dạng này một cái lấy cớ, xuống núi uống rượu ngủ nữ nhân, an bài chính mình buồn bán nhỏ.

Cố Thận Vi đương nhiên sẽ không buông tha luyện tập kiểm pháp cơ hội, hắn cùng Hà Nữ đối tác, một buổi tối liền giết sáu người, còn theo trước, giết người về sau cẩn thận kiểm nghiệm vết thương, lẫn nhau phân tích đối phương ra nhận tội ưu khuyết, sau đó đem thi thể bỏ xuống vách núi.

Lần này tàn sát cuối cùng nhiều ngày, hai tên thiếu niên giết người so với trước nhiều năm được nhiều, kiểm pháp cùng đao pháp đồng thời đột nhiên tăng mạnh, chính là thông qua đoạn này giết người kinh lịch, bọn hắn ra kết luận: Không có cái gọi là hai mươi chín nhận tội kiểm thức, nếu là nhất kích tất sát, cũng chỉ có một chiêu.

Vô danh kiếm phổ bên trong hai mươi chín nhận tội thuần túy là đối cùng một nhận tội khác biệt miêu tả, lĩnh ngộ được điểm ấy, hai người kiểm pháp lại đi tới một tầng, nhưng vậy phi thường rõ ràng, chính mình đi lên một đầu chỉ có tiến không có lùi vô học con đường, chỉ cần hơi không cẩn thận, hoặc là gặp được cao thủ chân chính, nhất kiếm giết không chết địch nhân, kết quả tức là mặc người chém giết.

Cố Thận Vi cùng Hà Nữ luyện kiếm quá trình bị một tên gọi "Tím nô" thiếu niên phá hủy.

Tím nô cũng là Bát thiếu chủ đề cử học đồ, Cố Thận Vi cùng Hà Nữ đối với hắn có một chút ấn tượng, người rất thông minh, lá gan cũng lớn, sớm tại Bát thiếu chủ trong nội viện vẫn tập võ, so với hắn hai thời gian còn sớm, chỉ là không vào Tuyệt nương pháp nhãn, ba người kết giao rất ít.

Vì tại tàn sát bên trong giữ được tính mạng, nhất là Át tị học đồ bên trong người nổi bật thương vong hầu như không còn về sau, mới cử học đồ giới hạn không tồn tại, đại lượng mới học đồ đầu nhập vào lão học đồ, hi vọng thu hoạch được che chở.

Tím nô cơ hồ vừa vào viện liền đến tìm Hoan Nô, Hà Nữ, yêu cầu nhập bọn, lọt vào cự tuyệt về sau dây dưa không thả, hai người đã từng nghiêm túc cân nhắc qua muốn hay không giết chết hắn, cuối cùng quyết định tha hắn một lần, miễn cho tại chủ nhân Thượng Quan Nộ nơi đó gây phiền toái, nghĩ không ra chính là gã thiếu niên này cho bọn hắn mạng đến đại phiền toái.

Trong bất tri bất giác, tím nô liền thành hai người theo đuôi cùng tiểu nô mới, gọi lên liền đến, không gọi vậy đến, trong lòng của hắn phi thường rõ ràng, chỉ có đi theo hai cái này Đông bảo nghe tiếng sát nhân ma đầu, mới có thể tránh mở vô số ám sát.

Cố Thận Vi cùng Hà Nữ bởi vì giết người quá nhiều, không ở hiện trường để lại thì, thanh danh từ từ lừng tại đám người phía trên, liền ngựa hoang, Luru Hoa hai người này cũng chỉ có thể nhìn theo bóng lưng, rất nhiều trước "Tí Nô Bang" thành viên đều đối hai người biến hóa giật mình không nhỏ, hai người không thể không ước thúc chính mình, giảm bớt giết người tàn sát.

"Thư hùng đao sát" là bọn hắn rất nhiều ngoại hiệu ở trong bình thường nhất một cái.

Từ khi cùng chủ nhân lập xuống huyết thệ về sau, cách mỗi mười ngày, gấp thìn đám học đồ đều muốn hướng chủ nhân thỉnh an, tàn sát trong lúc đó cũng không ngoại lệ, chỉ là không được đeo đao ra Đông bảo.

Có đôi khi chủ nhân không tại, bọn hắn liền trong sân đập đầu, tận xong nghĩa vụ về sau mới có thể rời đi.

Bát thiếu chủ Thượng Quan Nộ thường xuyên ra bảo giải quyết việc công, lúc này Cố Thận Vi cùng Hà Nữ đập đầu đối tượng sẽ là cái nào đó bị chỉ định hộ viện sát thủ, bình thường người này là Luru Tuyền.

Cố Thận Vi nhớ kỹ Luru Tuyền, vừa mới tiến bảo lúc, có một lần hắn trong đêm xông loạn, chính là bị hắn chặn đường, vẫn là Diêu Nô thay hắn giải vây.

Đối tên này hộ viện sát thủ, Diêu Nô đã từng từ Tuyệt nương nơi đó lấy trộm rồi một đoạn lời bình, "Luru Tuyền gia hòa này võ công không cao lại tốt khoe khoang, cầm đao trước đó tay phải cũng nên nâng lên vung một chút."

Tiếp xúc mấy lần về sau, Luru Tuyền đối Hà Nữ biểu hiện ra rõ ràng hứng thú.

Tại cùng nhau tổ kiến bang phái, cùng nhau nghiên cứu kiếm phổ, cùng nhau giết người luyện kiếm quá trình bên trong, Cố Thận Vi cùng Hà Nữ kết thành thâm hậu hữu nghị, giữa lẫn nhau tín nhiệm thậm chí vượt qua người yêu, chí thân, đồng bạn, đến mức Cố Thận Vi không để ý đến thường thường bồi ở bên cạnh hắn chính là một tên thiếu nữ xinh đẹp.

Hà Nữ rất dễ dàng lấy được tín nhiệm của người khác, tại nàng chỗ ở qua tất cả địa phương đều có bằng hữu, liền địch nhân vậy nguyện ý cùng nàng kết giao, cái này chủ phải quy công cho trầm ổn tính cách, nhạy cảm nhãn lực cùng vừa đúng phương thức nói chuyện, nhưng là cùng dung mạo cũng không phải là không hề quan hệ.

Kim Bằng bảo nữ sát thủ học đồ không nhiều, số lượng bình thường không đến nam học đồ một phần năm, đào thải về sau tỉ lệ càng thấp, trong đó có thể được xưng tụng mỹ nữ ác sát không có mấy, Hà Nữ là các nàng ở trong không thể nghi ngờ nhân tài kiệt xuất, dù cho tiến vào nội trạch vậy không kém cỏi.

Mỹ mạo mang cho Hà Nữ rất nhiều chỗ tốt, cũng mang đến phiền phức.

Kia là tại học đồ tàn sát tiến vào hồi cuối giai đoạn một ngày, Cố Thận Vi cùng Hà Nữ như thường lệ đến thỉnh an, Thượng Quan Nộ vẫn không tại, Luru Tuyền thay chủ nhân chủ trì đập đầu nghi thức về sau, đột nhiên nói một câu kỳ quái lời nói, "Nghe nói hai người đao thật đặc biệt, lúc nào để cho ta nhìn xem."

Hai tên thiếu niên lập tức minh bạch phiền phức đến rồi.

Bọn hắn rất ít ở trước mặt người ngoài lộ ra rèn luyện biến mỏng hẹp đao, tham gia thi tháng dùng đều là bình thường đao, là ai phát hiện dị thường cũng tiết lộ cho Luru Tuyền? Hai người cái thứ nhất hoài nghi chính là tím nô.

Hà Nữ cùng tiểu thư La Ninh Trà thị nữ bên người quan hệ rất tốt, hơi làm nghe ngóng, liền chứng minh hoài nghi sẽ không sai, tím nô cùng Luru Tuyền là người quen, khi tiến vào Đông bảo trước đó, Luru Tuyền xem như tím nô nửa cái sư phụ.

Hai tên thiếu niên hối hận ngay từ đầu không giết chết cái kia theo đuôi, www. uuka; Shu. hiện tại thời cơ đã bỏ lỡ, giết chết tím nô sẽ chỉ rước lấy Luru Tuyền trả thù, bọn hắn hiện tại lo lắng chính là, Luru Tuyền còn biết thứ gì.

Vô luận Cố Thận Vi vẫn là Hà Nữ, đều không có ý định giao ra vô danh kiếm phổ, dù cho khả năng này là một cái công lớn, từ khi lãnh hội đến kiếm pháp bên trong ảo diệu, bọn hắn đã si mê trong đó, giết người càng nhiều, kiếm pháp càng mạnh, si mê càng rất, hai người hiện tại thay phiên đảm bảo

kiếm phở, đem nó đem so với sinh mệnh còn trọng yếu hơn.

Vào lúc ban đêm, Luru Tuyền không mời mà tới, nhường tím nô ước Hà Nữ đến Mộc Đào ngõ phía Nam một chỗ không người ở lại trong viện gặp nhau, nơi này không tại cho phép tàn sát phạm vi bên trong, Luru Tuyền rất cẩn thận, hẳn không cho rằng hai tên thiếu niên vô công mạnh hơn chính mình, nhưng là sợ một đám học đồ ủa lên, chính mình ứng phó không được.

Tím nô truyền lại tin tức lúc nguy trang một chút, lộ ra rất không tình nguyện, "Hai người buổi sáng mới đi gặp qua hắn, làm gì để cho ta truyền lời, thật là, ha."

Cố Thận Vi đề nghị mượn cơ hội này giết chết Luru Tuyền cùng tím nô, đem thi thể chuyển qua Mộc Đào ngõ phía bắc, một ngõ hẻm chi cách, giết người tức không nhận truy cứu.

Hà Nữ không có đồng ý, Luru Tuyền đến cùng biết chút ít cái gì, tin tức này rải đến bao lớn phạm vi, bọn hắn cũng không biết, tùy tiện động thủ, sẽ chỉ đánh cỏ động rắn.

Ngày thứ hai, Hà Nữ mang về tin tức xấu, Luru Tuyền đã từng trợ giúp qua Mộc Đào ngõ bên vách núi bắt giết chim đại bàng hành động, lúc ấy đem hành động thất bại quy tội một tên uống say sát thủ, nhưng là hiện trường có hai thanh kỳ quái hẹp đao đưa tới chú ý, đao chủ nhân một mực chưa có xác định, bởi vì nóng lòng kết án, không có người đại sự lộ ra.

Tím nô trong lúc vô tình phát hiện Hoan Nô cùng Hà Nữ đao so sánh đặc biệt, xem như chuyện đùa nói cho Luru Tuyền, thế là Luru Tuyền suy luận, lúc ấy tại bên vách núi phá hư bắt chim hành động, không chỉ có là tên kia uống say sát thủ, còn có hai tên học đồ.

Luru Tuyền suy đoán cũng không chuẩn xác, nhưng cách sự thật cũng không xa.

Vote 10 điểm, đánh giá 10 sao, like fb, cmt cổ vũ các thứ các thứ đi bà con, tốc độ và tiến độ ra chương phụ thuộc vào các bạn và ông tác bên Trung đây :)))

Bạn đang đọc truyện *Người Chết Kinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.